

คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์

โดย คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างๆ

- สาขาต่างประเทศและความมั่นคงของประเทศ
- สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ
- สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
- สาขาการแพทย์และสาธารณสุข
- สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

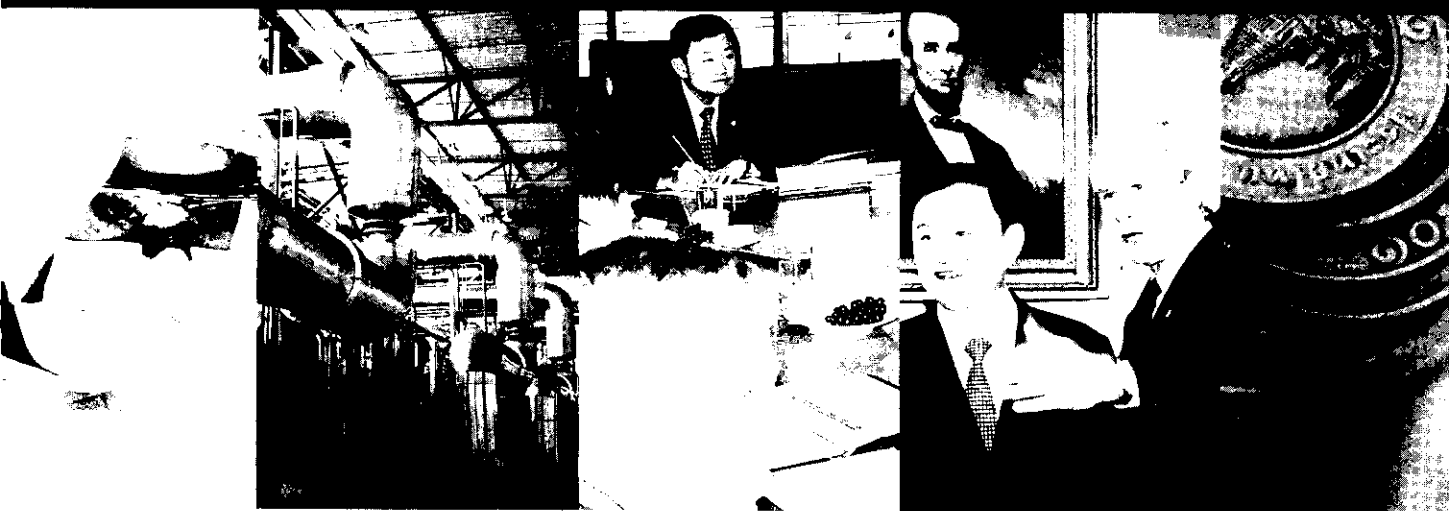
THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961148256

คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์

โดย คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างๆ

- สาขาต่างประเทศและความมั่นคงของประเทศ
- สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ
- สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ
การบังคับใช้กฎหมาย
- สาขาการแพทย์และสาธารณสุข
- สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม
และการเกษตร

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

วันที่ 17/02/2546

เลขทะเบียน 213101 ค.1

เลขที่ KR

40

0127 0 2546

คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์

โดย คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างๆ

- สาขาต่างประเทศและความมั่นคงของประเทศ
- สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ
- สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
- สาขาการแพทย์และสาธารณสุข
- สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม และการเกษตร

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

คำนำ

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ได้ดำเนินการรวบรวมคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีการวินิจฉัยในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ การจัดพิมพ์หนังสือรวมคำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเล่มที่ผ่านกำลังถืออยู่นับเป็นเล่มที่ ๓ โดยในปี ๒๕๕๕ ได้มีผู้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยกรณีหน่วยงานต่างๆ ของรัฐไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสาขาต่างๆ รวม ๕ สาขา จากทั้งหมด ๕ สาขา สาขาที่ได้มีการอุทธรณ์ ประกอบด้วย สาขาการแพทย์และสาธารณสุข สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ และสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำหรับสาขาที่ไม่มีผู้ใช้สิทธิอุทธรณ์ในปี ๒๕๕๕ คือ สาขาต่างประเทศและความมั่นคงของประเทศ

ทั้งนี้ สาขาที่ได้มีผู้ใช้สิทธิในการอุทธรณ์มากเป็นอันดับหนึ่งคือ สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จำนวน ๙๕ เรื่อง รองลงมา คือ สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ จำนวน ๗ เรื่อง สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร จำนวน ๔ เรื่อง และสาขาการแพทย์และสาธารณสุข จำนวน ๓ เรื่อง เปรียบเทียบกับปี ๒๕๕๔ สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายมีจำนวนเพียง ๕๖ เรื่อง ซึ่งจำนวนเรื่องที่ถูกอุทธรณ์มากขึ้นอาจเป็นกรณีบ่งบอกได้หรือไม่ว่า เพราะประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในกฎหมายข้อมูลข่าวสารฉบับนี้มากขึ้น ในการเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารและตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ของรัฐ เพื่อให้เกิดความโปร่งใส เป็นธรรม ซึ่งหากสมมติฐานข้อนี้ถูกต้อง ย่อมคาดหวังต่อไปอีกได้ว่าการปฏิรูประบบการบริหารประเทศไปสู่การบริหารการจัดการบ้านเมืองที่ดีหรือธรรมาภิบาลได้ใกล้ความจริงมากขึ้นแล้ว

การจัดพิมพ์หนังสือรวมคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างๆ ประจำปี ๒๕๕๕ ยังคงยึดวัตถุประสงค์เดิม คือ เพื่อเป็นการเผยแพร่ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนได้ศึกษาถึงกระบวนการวินิจฉัย หลักการและแนวทางในการใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ แต่ละสาขา จึงหวังว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อท่านที่จะใช้ในการเป็นคู่มือหรือเพื่อการศึกษาค้นคว้า เพื่อพัฒนาการปฏิบัติตามกฎหมายและการพัฒนาองค์ความรู้ทางกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการให้มีความเป็นสากลต่อไปในอนาคต

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

สิงหาคม ๒๕๕๖

สารบัญ

	หน้า
คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาการแพทย์และสาธารณสุข (พล)	
พล ๑ / ๒๕๕๕	๓
อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงสาธารณสุขกรณีนายเจริญ ผูกทรัพย์ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อสอบความรู้เพื่อขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ สาขาการแพทย์แผนไทยสมัยสอบปี พ.ศ. ๒๕๕๓ พร้อมคำเฉลย นายเจริญ ผูกทรัพย์ กับ กระทรวงสาธารณสุข	
พล ๒ / ๒๕๕๕	๘
อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงสาธารณสุข กรณีนายศักดิ์ดา วัชรินทร์กร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อสอบความรู้ เพื่อขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ สาขาการแพทย์แผนไทยสมัยสอบปี พ.ศ. ๒๕๕๓ พร้อมคำเฉลย นายศักดิ์ดา วัชรินทร์กร กับ กระทรวงสาธารณสุข	
พล ๓ / ๒๕๕๕	๑๓
อุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนนทบุรี กรณีพันตำรวจตรีอำนาจ มหาอำนาจ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการสืบสวนหาข้อเท็จจริง กรณีนายสิทธิชัย มหาอำนาจ (บุตรพันตำรวจตรีอำนาจ มหาอำนาจ) คนไข้โรงพยาบาล พระนั่งเกล้าเสียชีวิต แพทย์หญิงนภาพร ลิ้มปียากร, นางยุพา กฤษณะบาล, นางรื่นจิตร์ วรรณศิลป์, นางสาวบุญช่วย คล้ายเมือง, นางจิรวรรณ เวียงสีมา, นางดวงใจ พงษ์จันทร์ กับ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนนทบุรี	
คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร (วท)	
วท ๑ / ๒๕๕๕	๑๙
อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ เกี่ยวกับข้อเสนอโครงการประเมินผลแผนอนุรักษ์พลังงานระยะที่ ๒ ของบริษัทที่ปรึกษาที่ได้รับ การคัดเลือก ศ.ดร. ปริญา นุตาลัย ประธานกรรมการบริษัทยูนิเวอร์แซล แอนด์ อินโนเวทีฟ คอนซัลตัง จำกัด กับ สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ	

วท ๒ / ๒๕๕๕

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงอุตสาหกรรม
นายเลิศศักดิ์ คำคงศักดิ์ กับ กรมทรัพยากรธรณี กระทรวงอุตสาหกรรม

๓๐

วท ๓ / ๒๕๕๕

อุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการพิจารณา
การประกวดราคาและการเสนอราคาด้านเทคนิค
นายวิระชัย พิพัฒน์สุภรณ์ กรรมการผู้จัดการ บริษัท ยูโรเวสต์ เอ็นจิเนียริง จำกัด
กับ สำนักรักษาความสะอาด กรุงเทพมหานคร

๓๓

วท ๔ / ๒๕๕๕

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการพิจารณาการประกวดราคา
และการเสนอราคาด้านเทคนิค
นายชัยวัล อัครศิริกุล กรรมการผู้จัดการ บริษัท ซีวิลเอ็นจิเนียริง จำกัด กับ สำนักรักษา
ความสะอาด กรุงเทพมหานคร

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ (ศค)**

ศค ๑ / ๒๕๕๕

๔๑

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อ ฐานความผิดของบุคคลและจำนวนเงิน
ที่ถูกเปรียบเทียบปรับตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
นางสาวจิตติมา ไต้แสงทวีธรรม กับ สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์
และตลาดหลักทรัพย์ (กลต.)

ศค ๒ / ๒๕๕๕

๔๗

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำสั่งให้ปล่อยสินเชื่อและการจ่ายเงินกู้
นายสุพร พูนขำ กับ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางกรวย

ศค ๓ / ๒๕๕๕

๕๑

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อผู้ร่วมค้าตามเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร
บริษัทยูบีเอส (๑๙๘๓) จำกัด โดยนายชัชชาย เมืองเงิน (ทนายความผู้รับมอบอำนาจ)
กับ สำนักงานภาษีสรรพากรพื้นที่ ๕

ศค ๔ / ๒๕๕๕

๕๖

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารแห่งประเทศไทย เกี่ยวกับรายงานการสอบ
ข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด กรณีปกป้องค่าเงินบาท
กรณีธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ และกรณีการช่วยเหลือสถาบันการเงินไทย โดยกองทุน
เพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาสถาบันการเงิน
นางสาววันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน กับ ธนาคารแห่งประเทศไทย

ศค ๕ / ๒๕๔๕

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารแห่งประเทศไทย เกี่ยวกับการพิจารณาหาผู้รับผิดชอบทางละเมิด กรณีการปกป้องค่าเงินบาท
นายเรวัช มะระกานนท์ กับ ธนาคารแห่งประเทศไทย

ศค ๖ / ๒๕๔๕

๗๒

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาและคำวินิจฉัยของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า กรณีที่มีการร้องเรียนว่ามีการขายพวงอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒
บริษัทบุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด กับ สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
กรรมการค้าภายใน

ศค ๗ / ๒๕๔๕

๗๙

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียมการโอนเงินให้กับโครงการบัณฑิตประชาสัมพันธ์
นายสุภาพ เสลภักดิ์ (ผู้รับมอบอำนาจ) กับ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (สค)

สค ๑ / ๒๕๔๕

๘๕

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าป้อง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ เกี่ยวกับการบอกเลิกสัญญาจ้าง
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศิริศักดิ์พูนผลก่อสร้าง กับ องค์การบริหารส่วนตำบลป่าป้อง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

สค ๒ / ๒๕๔๕

๘๙

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดหนองคาย เกี่ยวกับการสำนวนการสอบสวน พร้อมทั้งบันทึกของโยธาธิการจังหวัดหนองคาย
นาย ก. กับ จังหวัดหนองคาย

สค ๓ / ๒๕๔๕

๙๒

นาย ก. อุทธรณ์องค์การสะพานปลาขอให้เปิดเผยสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง
นาย ก. กับ องค์การสะพานปลา

สค ๔ / ๒๕๔๕

๙๕

อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในสำนวนไต่สวนข้อเท็จจริง
พลเอก ก. กับ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

สค ๕ / ๒๕๔๕

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมธนารักษ์ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลง
วิธีปฏิบัติตามสัญญาก่อสร้างอาคารยกกรรมสิทธิ์ให้กระทรวงการคลัง ฉบับลงวันที่ ๑๖ มกราคม
๒๕๔๐

นายธีรชัย กอวรกุล ตัวแทนศูนย์ประสานงานร้องทุกข์ทางปกครอง กรณีที่ราชพัสดุ
ตลาดใหม่ดอนเมือง กับ กรมธนารักษ์

สค ๖ / ๒๕๔๕

๑๐๔

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลด่านสำโรงเกี่ยวกับแบบก่อสร้างอาคาร
ของบริษัท เอ แอนด์ พี แอสโซซิเอท จำกัด
หมู่บ้านลดาวัลย์-ศรีนครินทร์ โดย พันเอก (พิเศษ) อุปถัมภ์ อินทามระ ประธานคณะกรรมการ
หมู่บ้าน กับ เทศบาลตำบลด่านสำโรง อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ

สค ๗ / ๒๕๔๕

๑๐๗

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาจ้างงานที่ดิน เอกสารการได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์
ที่ดินของสำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาธนบุรี
นายสุรศักดิ์ ภูประเสริฐ กับ สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาธนบุรี

สค ๘ / ๒๕๔๕

๑๐๙

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๗
เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนของสถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย
นางสาวกนกพรรณ รัตนการุณย์ กับ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๗

สค ๙ / ๒๕๔๕

๑๑๒

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย เกี่ยวกับ
บันทึกแจ้งความเป็นหลักฐานของนายชาติวี วีระวิริยะพิทักษ์
นางสาวกนกพรรณ รัตนการุณย์ กับ สถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย

สค ๑๐ / ๒๕๔๕

๑๑๔

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคัดเลือกข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรง
ตำแหน่งรองอธิบดีกรมสรรพากร (นักบริหาร ๙) ของสำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง
และสำนักงาน ก.พ.

นายไพรัช สหเมธาพัฒน์ กับ สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง และสำนักงาน ก.พ.

สค ๑๑ / ๒๕๔๕

๑๑๙

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของ
คณะกรรมการอำนวยการคุรุสภา
กลุ่มพิทักษ์สิทธิเสรีภาพของประชาชน โดยนายวีระ สมความคิด ประธาน
กับ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา

	หน้า
สค ๑๒ / ๒๕๕๕	๑๒๒
อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัยของตำรวจภูธรภาค ๒ พื้นที่ตำรวจโท ก. กับ ตำรวจภูธรภาค ๒	
สค ๑๓ / ๒๕๕๕	๑๒๔
อุทธรณ์คำสั่งของกรมประชาสัมพันธ์ที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ประกอบการพิจารณา ให้ความเห็นชอบให้เด็กอยู่ในความอุปการะของบิดา นาง ก. กับ กรมประชาสัมพันธ์	
สค ๑๔ / ๒๕๕๕	๑๒๗
อุทธรณ์คำสั่งของบริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผล การพิจารณำเห็นใจประจำปี ๒๕๕๔ ของพนักงานทุกคนในกองพัฒนาทรัพยากรบุคคล นางสาว ก. กับ บริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด	
สค ๑๕ / ๒๕๕๕	๑๓๒
อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงของโรงเรียนบ้านบุญเรือง อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา นาย ก. กับ โรงเรียนบ้านบุญเรือง (อินทวงศานุเคราะห์) อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา	
สค ๑๖ / ๒๕๕๕	๑๓๕
อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในสำนวนของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงของ กระทรวงยุติธรรม นาย ก. กับ กระทรวงยุติธรรม	
สค ๑๗ / ๒๕๕๕	๑๓๘
อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๘ เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนของสถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ นาง ก. กับ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๘	
สค ๑๘ / ๒๕๕๕	๑๔๑
อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการสอบสวนข้อเท็จจริงของกรมประชาสัมพันธ์ นายประสาน เรืองกาญจนเศรษฐ์ กับ กรมประชาสัมพันธ์	
สค ๑๙ / ๒๕๕๕	๑๔๔
อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร (แถบบันทึกเสียง) เกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัยของ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ นายอุทิศ เหมวัดถกิจ กับ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	
สค ๒๐ / ๒๕๕๕	๑๔๖
อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานผลการสอบข้อเท็จจริง นางสาว ก. กับ สถาบันการบินพลเรือน	

สค ๒๑ / ๒๕๔๕

อุทธรณ์คำสั่งขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสาร
การสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีลูกค้าติดต่อขอซื้อไม้ถูกฉ้อโกง

นายอภิเชษฐ์ บุญลือ กับ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

สค ๒๒ / ๒๕๔๕

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงานข้าราชการ
ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

นางพิรพรรณ แจ่มอรุณ กับ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

สค ๒๓ / ๒๕๔๕

อุทธรณ์คำสั่งของการสื่อสารแห่งประเทศไทย ที่ปฏิเสธการเปิดเผยสมุดบันทึกตรวจการ
และรายงานการตรวจการของที่ทำกำการไปรษณีย์นาโยง ระหว่างเดือนพฤศจิกายน
ถึงเดือนธันวาคม ๒๕๔๒

นาย ก. กับ การสื่อสารแห่งประเทศไทย

สค ๒๔ / ๒๕๔๕

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
เกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานการเลือกตั้ง

นายพจน์ ศรีนวล กับ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

สค ๒๕ / ๒๕๔๕

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย พิษณุโลก
เกี่ยวกับเอกสารการร้องเรียน

นางสาว ก. กับ โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย พิษณุโลก

สค ๒๖ / ๒๕๔๕

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองวินัย สำนักงานกำลังพล สำนักงาน
ตำรวจแห่งชาติ เกี่ยวกับการเสนอความเห็นของเจ้าหน้าที่

พันตำรวจโท ก. กับ กองวินัย สำนักงานกำลังพล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สค ๒๗ / ๒๕๔๕

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
เกี่ยวกับรายงานการประชุมคณะกรรมการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน

กรณีการหายตัวไปของนายทง โพธิ์อ่าน

มูลนิธิพิพิธภัณฑ์แรงงานไทย โดยนายปิยะเชษฐ์ แคล้วคลาด กรรมการและเลขานุการ

กับ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๑๕๒

๑๕๕

๑๕๘

๑๖๒

๑๖๔

๑๖๗

สค ๒๘ / ๒๕๕๕

๑๗๑

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงมหาดไทย เกี่ยวกับรายงานผลการตรวจสอบของคณะกรรมการตรวจสอบฯ กรณีการหายตัวไปของนายทนง โพธิ์อ่าน มุลนิธิพิพิธภัณฑ์แรงงานไทย โดยนายปิยะเชษฐ์ แคล้วคลาดกรรมการและเลขานุการ กับ กระทรวงมหาดไทย

สค ๒๙ / ๒๕๕๕

๑๗๕

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการขออนุญาตต่อเติมและก่อสร้างอาคารโรงเรียน นางสาวสุภาวดี ต้นประยูร กับ สำนักงานเทศบาลตำบลสามพราน

สค ๓๐ / ๒๕๕๕

๑๘๐

อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนทางวินัย นาย ก. กับ สำนักงานสภาพาสถาบันราชภัฏ

สค ๓๑ / ๒๕๕๕

๑๘๓

อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจ้างพิมพ์หนังสือ “ครูดีที่หนูรัก”

นายจุฑา ถาวรธนา กับ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

สค ๓๒ / ๒๕๕๕

๑๘๖

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานที่ทำงานและที่อยู่ของลูกหนี้ตาม คำพิพากษาของสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๔

นายสุรัชย์ ศักดาพลชัย กับ สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๔

สค ๓๓ / ๒๕๕๕

๑๘๘

อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยหนังสือร้องเรียนการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการในสำนวน การสอบสวนข้อเท็จจริงของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

นายปลอดประสพ สุรัสวดี กับ สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

สค ๓๔ / ๒๕๕๕

๑๙๑

อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่ ที่ปฏิเสธการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาแต่งตั้ง (ย้าย) ผู้บริหารสถานศึกษา ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๕ นายสุวิทย์ นาคฤทธิ์ กับ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่

สค ๓๕ / ๒๕๕๕

๑๙๖

อุทธรณ์คำสั่งสภาเทศบาลตำบลห้วยยอด ที่ไม่อนุญาตให้สำเนาแถบบันทึกเสียงการประชุมของ สภาเทศบาล

นายอรรถน์ ศรีสุตสะอาด กับ สภาเทศบาลตำบลห้วยยอด

สค ๓๖ / ๒๕๕๕

๑๙๘

อุทธรณ์คำสั่งสภาเทศบาลตำบลไทรน้อย ที่ไม่อนุญาตให้สำเนาแถบบันทึกเสียงการประชุมของสภาเทศบาล นายประสิทธิ์ บุญเฉย กับ สภาเทศบาลตำบลไทรน้อย

	หน้า
สค ๓๗ / ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนทางวินัย นาย ก. กับ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย	๒๐๐
สค ๓๘ / ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล นายเจริญ ดวงสะเกิด และคณะ รวม ๗ คน กับ เทศบาลตำบลวังม่วง จังหวัดลำพูน	๒๐๒
สค ๓๙ / ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายการประมาณราคาค่าทดแทนสิ่งปลูกสร้างที่ถูกเวนคืน นางอำภาวดี ชุมแสงหิรัญ กับ สำนักทางหลวงที่ ๑ (เชียงใหม่)	๒๐๕
สค ๔๐ / ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนิน อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ เกี่ยวกับการขอสำเนาใบสั่งจ้างโครงการจ้างเหมาและสำเนารายงานการประชุม นายมนัส เมฆประภา กับ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนิน	๒๐๘
สค ๔๑ / ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองนนทบุรี เกี่ยวกับการแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน หม่อมหลวงจันทร์ศิริ วิไลวงศ์ กับ สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี	๒๑๑
สค ๔๒ / ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลในรายงานการสอบสวน (ทางวินัย) นายสุวัฒน์ สิ้นสุพันธุ์ประทุม กับ กรมเร่งรัดพัฒนาชนบท	๒๑๔
สค ๔๓ / ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการรายงานกล่าวโทษการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานการเลือกตั้ง นายกริชชัย มหาลลเลิศ กับ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง	๒๑๖
สค ๔๔ / ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งกรมสรรพากรที่ไม่เปิดเผยผลการวินิจฉัยการประเมินภาษีกรณีโอน ชื่อขายหุ้น บริษัท ชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) แก่นายบรรณพจน์ ดามาพงษ์ และนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายเสนาะ สุขเจริญ กับ กรมสรรพากร	๒๒๐
สค ๔๕ / ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อกล้องจุลทรรศน์ บริษัทฮอลลิวูด อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด โดยนายเจริญพร โอภากวินกุล รองประธานกรรมการ กับ ทบวงมหาวิทยาลัย	๒๒๓

สค ๔๖ / ๒๕๔๕

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดนครราชสีมา เกี่ยวกับสารบบที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินแปลงที่นางอำไพ คำมณี เคยเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ นายประภักดิ์ คำมณี กับ สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดนครราชสีมา

สค ๔๗ / ๒๕๔๕

๒๒๙

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรี เกี่ยวกับเอกสารนโยบายแบบแผนการจัดการบำบัดน้ำเสียของโรงงานอุตสาหกรรม นายอรรณพ เทียนสว่าง กับ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรี

สค ๔๘ / ๒๕๔๕

๒๓๒

อุทธรณ์คำสั่งของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ไม่เปิดเผยเอกสารในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง กรณีที่กล่าวหาทางวินัยเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย นาย ก. กับ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

สค ๔๙ / ๒๕๔๕

๒๓๕

อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำร้องทุกข์ของผู้หางานและการพิจารณาหักเงินหลักประกันบริษัท จัดหางาน สุทธิ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด บริษัท จัดหางาน สุทธิ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด โดยนายวรวิทย์ ศรีอำไพ กรรมการผู้จัดการ กับ กรรมการจัดหางาน

สค ๕๐ / ๒๕๔๕

๒๓๘

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนคดีอาญา นางพวงแก้ว ชุมพล กับ สถานีตำรวจภูธรอำเภอหาดใหญ่

สค ๕๑ / ๒๕๔๕

๒๔๐

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสาธารณสุข จังหวัดจันทบุรี เกี่ยวกับเอกสารการสอบสวนข้อเท็จจริง

นายชุมพร อุษาคณาภักดิ์ กับ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรี

สค ๕๒ / ๒๕๔๕

๒๔๓

การไม่เปิดเผยข้อมูลการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมของสมาชิกสภาวิศวกร นายวิฑูร เนติวิวัฒน์ กับ สภาวิศวกร

สค ๕๓ / ๒๕๔๕

๒๔๕

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำให้การของบุคคลในรายงานการสอบสวนทางวินัย มติ อ.ก.พ. และเอกสารประกอบการขออนุญาตประกอบกิจการโรงงาน นายพงษ์นรินทร์ ปรามนคร กับ กรมโรงงานอุตสาหกรรม

สค ๕๔ / ๒๕๔๕

๒๔๙

อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย พันตำรวจโท ก. กับ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สค ๕๕ / ๒๕๔๕

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดหาปัจจัยการช่วยเหลือเกษตรกรฯ

นายจุฑารากรณ์ ทองประไพ กับ สำนักงานเกษตรจังหวัดนครสวรรค์

สค ๕๖ / ๒๕๔๕

๒๕๔

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือร้องทุกข์ กรณีถมดินรुक้าทางสาธารณประโยชน์

นายพิรุณ สุขนาแซง กับ อำเภอเมืองชัยภูมิ

สค ๕๗ / ๒๕๔๕

๒๕๗

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบัญชีรับจ่ายเงินเดือน

นายสานิตย์ สืบโมรา กับ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สค ๕๘ / ๒๕๔๕

๒๖๐

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงสาธารณสุข เกี่ยวกับเอกสารสอบสวนข้อเท็จจริง นายแพทย์ ก. กับ กระทรวงสาธารณสุข

สค ๕๙ / ๒๕๔๕

๒๖๒

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลศิริราชเกี่ยวกับเอกสารการร้องเรียน

นายณัฐพล เกิดพุดม กับ โรงพยาบาลศิริราช

สค ๖๐ / ๒๕๔๕

๒๖๔

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีสมเด็จ เกี่ยวกับ

ใบเสนอราคาโครงการก่อสร้างรั้วคอนกรีต และบันทึกคณะกรรมการเปิดซองสอบราคา

ห้างหุ้นส่วนจำกัด สุจรรยา โดยนายปิยฉัตร สระแก้ว หุ้นส่วนผู้จัดการ

กับ องค์การบริหารส่วนตำบลศรีสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์

สค ๖๑ / ๒๕๔๕

๒๖๖

อุทธรณ์คำสั่งการไม่เปิดเผยเอกสารรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง

นาง ก. กับ โรงพยาบาลเมืองฉะเชิงเทรา

สค ๖๒ / ๒๕๔๕

๒๖๘

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ที่ดิน

นายประทีป ภูมินทร์ทอง กับ สำนักงานที่ดินจังหวัดลพบุรี สาขาน้ำนม

สค ๖๓ / ๒๕๔๕

๒๗๑

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลก้งแอน เกี่ยวกับสัญญาการก่อสร้างท่อระบายน้ำ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพธุรกิจก่อสร้างจังหวัดสุรินทร์ โดยนายวิสุทธิ ธีบุญสกุลกิจ กับพวก

กับ เทศบาลตำบลก้งแอน จังหวัดสุรินทร์

สค ๖๔ / ๒๕๔๕

อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยบันทึกประจำวันคดีลักทรัพย์

พันตำรวจโท ประสาร สุระเสียง กับ สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม

สค ๖๕ / ๒๕๔๕

๒๗๖

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจ่ายเงินค่าทดแทนกรรมสิทธิ์ที่ดิน

นางฉลวยลักษณ์ ประไพพงษ์ กับพวก กับ กรุงเทพมหานคร

สค ๖๖ / ๒๕๔๕

๒๗๙

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึก ปค. ๑๔ (บันทึกถ้อยคำพยานบุคคล)

ว่าที่ร้อยตรี สุรสิทธิ์ ศิริ กับ อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์

สค ๖๗ / ๒๕๔๕

๒๘๒

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ เกี่ยวกับเอกสารการสืบสวนและการสอบสวนดำเนินการทางวินัย

พันตำรวจโท ก. กับ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ

สค ๖๘ / ๒๕๔๕

๒๘๕

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานโยธา กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการขออนุญาตก่อสร้าง ตามสัญญาก่อสร้างอาคารยกกรรมสิทธิ์ให้กระทรวงการคลัง

นายวิรัช กอวรกุล กับ สำนักงานโยธา กรุงเทพมหานคร

สค ๖๙ / ๒๕๔๕

๒๘๘

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

นาย ก. กับ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

สค ๗๐ / ๒๕๔๕

๒๙๐

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองพิจิตร เกี่ยวกับสำนวนคดีจราจร

พันตำรวจโทเลิศ ชัยบรรณ กับ สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองพิจิตร

สค ๗๑ / ๒๕๔๕

๒๙๓

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสอบสวนทางวินัย

นาย ก. กับ จังหวัดพิษณุโลก

สค ๗๒ / ๒๕๔๕

๒๙๗

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการขออนุญาตเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

นายพิเชษฐ ดันติโรจนกิจการ (กรรมการผู้จัดการ บริษัท รุ่งพิทยะ จำกัด) กับ จังหวัดลพบุรี

สค ๗๓ / ๒๕๔๕

๒๙๙

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนคดีอาญา ที่ ๕๔๙/๒๕๔๐

นาย ก. กับ สถานีตำรวจภูธรอำเภอสамพราน

สค ๗๔ / ๒๕๕๕

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการก่อสร้าง
นายลมัย เทียนสันต์ กับ เทศบาลตำบลไทรงาม

สค ๗๕ / ๒๕๕๕

อุทธรณ์คำสั่งของกองวัดภูมิพิษการเกษตร กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ที่ไม่เปิดเผยเอกสารเกี่ยวกับการยื่นขอวิเคราะห์คุณภาพสารเคมี
นายสุปรีย์ วงศ์ดีพร้อม กับ กรมวิชาการเกษตร

๓๐๔

สค ๗๖ / ๒๕๕๕

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่ เกี่ยวกับ
อนุโมทนาบัตรของวัดเปียงหลวงที่ใช้ประกอบคำร้องขอกำหนดสถานะของบุคคลบนพื้นที่สูง
นายสวัสดิ์ บุญเปลี่ยน กับ อำเภอเวียงแหง

๓๐๕

สค ๗๗ / ๒๕๕๕

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เกี่ยวกับสำนวน
การดำเนินการทางแพ่ง
พันตำรวจโท ก. กับ กองคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๓๐๖

สค ๗๘ / ๒๕๕๕

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายการประมาณราคาค่าทดแทนสิ่งปลูกสร้าง
ที่ถูกเวนคืน
นายอิทธิพล อุปชีวะ กับ สำนักทางหลวงที่ ๕ (ขอนแก่น) กรมทางหลวง

๓๐๗

สค ๗๙ / ๒๕๕๕

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแถบบันทึกเสียงการประชุม
นายพิสิษฐ์ ณ พัทลุง ผู้อำนวยการองค์การสวนสัตว์ กับ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

๓๐๘

สค ๘๐ / ๒๕๕๕

ขอให้เปิดเผยเอกสารเกี่ยวกับการสอบสวนความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่
นาย ก. กับ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

๓๐๙

สค ๘๑ / ๒๕๕๕

อุทธรณ์คำสั่งขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสั่ง
ให้ข้าราชการพ้นจากการช่วยราชการและการปฏิบัติหน้าที่
นายรังสฤษฎ์ สุทธิกุลานนท์ กับ องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

๓๑๐

สค ๘๒ / ๒๕๕๕

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
เกี่ยวกับเอกสารการร้องเรียน
นายชัยจิต พุ่มหมอก กับ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

๓๑๑

สค ๘๓ / ๒๕๕๕

อุทธรณ์คำสั่งของกรมการปกครองที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบัตรสนเท่ห์
นางدنุพร อุดมไพศาล กับ กรมการปกครอง

สค ๘๔ / ๒๕๕๕

๓๒๕

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ที่สำคัญ วิธีการดำเนินงาน
และอัตราเงินเดือนของเจ้าหน้าที่และพนักงานฝ่ายธุรการ สำนักงานประจำศาลจังหวัดชัยนาท
นายธีระชัย บ่ายคล้อย กับ สำนักงานประจำศาลจังหวัดชัยนาท

สค ๘๕ / ๒๕๕๕

๓๒๗

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนลงโทษทางวินัย
นาย ก. กับ บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)

สค ๘๖ / ๒๕๕๕

๓๓๒

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมธนารักษ์เกี่ยวกับการสอบราคาจัดซื้อระบบ
อุปกรณ์เครื่องเสียง
นายวสันต์ ศิริวารินทร์ กับ กรมธนารักษ์

สค ๘๗ / ๒๕๕๕

๓๓๔

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจ่ายเงิน (Payment) ตามสัญญาจ้าง
จ้างหุ้นส่วนจำกัดสมฤทัยอุดร โดยพันเอกกฤษณะ ผลาชีวะ หุ้นส่วนผู้จัดการ
กับ กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน

สค ๘๘ / ๒๕๕๕

๓๓๗

อุทธรณ์คำสั่งของเทศบาลเมืองยโสธรที่ไม่รับฟังคำคัดค้านการเปิดเผยสัญญาจ้าง
และรายละเอียดงบประมาณ
บริษัทบางกอกมอเตอร์ อีคิวไบน์ จำกัด กับ เทศบาลเมืองยโสธร

สค ๘๙ / ๒๕๕๕

๓๓๙

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกผลการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีโครงการ
งานจ้างเหมาเอกชนควบคุมโรงงานกำจัดสิ่งปฏิกูล หนองแขม กรุงเทพมหานคร ระยะที่ ๓
บริษัทแอดวานซ์ เอ็นไวรอนเมนทอลเอ็นจิเนียริง จำกัด กับ กรุงเทพมหานคร

สค ๙๐ / ๒๕๕๕

๓๔๑

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
เกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริง และการสอบสวนดำเนินการทางวินัย
นายวิเศษ มูลสุวรรณ์ กับ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

สค ๙๑ / ๒๕๕๕

๓๔๔

อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่ไม่เปิดเผย
เอกสารการตรวจสอบมาตรฐานการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ของบริษัทหลักทรัพย์
นายสรคชัย เจนเจษฎา กับ สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

สค ๙๒ / ๒๕๔๕

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดปัตตานีเกี่ยวกับสำนวนการดำเนินการทางวินัย
นาย ก. กับ จังหวัดปัตตานี

สค ๙๓ / ๒๕๔๕

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาจ้างและแบบแปลนการก่อสร้างงานปรับปรุง
ภูมิทัศน์หนองฮี-หนองลิม

นายประจักษ์ ภูแลขำ กับ สำนักงานเทศบาลตำบลโคกศรี

สค ๙๔ / ๒๕๔๕

อุทธรณ์คำสั่งของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีกรณีไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในสำนวนการ
สอบสวนทางวินัย

นายประสงค์ เลิศรัตนวิสุทธิ์ ผู้อุทธรณ์ที่ ๑ นายตุลสถิตย์ ทับทิม ผู้อุทธรณ์ที่ ๒

กับ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

สค ๙๕ / ๒๕๔๕

อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชุมคณะกรรมการธนาคารอาคารสงเคราะห์
กรณีมีคำสั่ง ที่ พ.๑๒๗/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๔

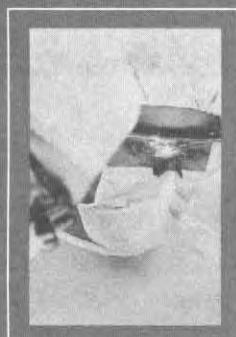
นาย ก. กับ ธนาคารอาคารสงเคราะห์

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาการแพทย์และสาธารณสุข

สภานิติบัญญัติ

สาขาการแพทย์และสาธารณสุข

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาการแพทย์และสาธารณสุข
ที่ พส ๑ / ๒๕๔๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงสาธารณสุข กรณีนายเจริญ ผูกทรัพย์ ขอข้อมูล
ข่าวสารเกี่ยวกับข้อสอบความรู้เพื่อขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาการแพทย์แผนไทย
สมัยสอบปี พ.ศ. ๒๕๔๓ พร้อมคำเฉลย

ผู้อุทธรณ์ : นายเจริญ ผูกทรัพย์
หน่วยงานที่รับผิดชอบ : กระทรวงสาธารณสุข

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครสอบความรู้เพื่อขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาการแพทย์แผนไทยในสมัยสอบเดือนเมษายน ๒๕๔๓ ได้มีหนังสือรวม ๒ ฉบับ ฉบับแรกลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๓ ถึงประธานและอนุกรรมการวิชาชีพสาขาการแพทย์แผนไทย ผ่านผู้อำนวยการกองการประกอบโรคศิลปะ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อสอบพร้อมคำเฉลยที่รับรองสำเนาถูกต้องในวิชาเวชกรรมไทยและการผดุงครรภ์ไทย ตามที่สำนักมาตรฐานสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะจัดให้มีการสอบความรู้ภาคทฤษฎีในวิชาชีพเพื่อขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาการแพทย์แผนไทย ในสมัยสอบเดือนเมษายน ๒๕๔๓ และฉบับที่สองลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๓ ถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข (นายกร ทัพพะรังสี) ผ่านปลัดกระทรวงสาธารณสุข เพื่อแจ้งให้ทราบว่าผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๓ ถึงประธานและอนุกรรมการวิชาชีพสาขาการแพทย์แผนไทย ผ่านผู้อำนวยการกองการประกอบโรคศิลปะเพื่อขอตรวจดูข้อสอบพร้อมคำเฉลยข้อสอบความรู้เพื่อขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ ปี พ.ศ. ๒๕๔๓ และได้ติดตามขอทราบผลหลายครั้งแล้ว แต่ได้รับการปฏิเสธด้วยวาจาจากเจ้าหน้าที่ว่าไม่อนุญาตให้ตรวจดู โดยอ้างแนวปฏิบัติว่าเป็นความลับของทางราชการ จึงประสงค์จะให้หน่วยงานของรัฐมีการปฏิเสธเป็นหนังสือ เพื่อจะได้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อไป ทั้งนี้ ในหนังสือฉบับที่สองนี้ ผู้อุทธรณ์ได้ระบุวัตถุประสงค์และเหตุผลในการขอข้อมูลข่าวสาร สรุปได้ว่า เพื่อเป็นการตรวจสอบข้อสอบและคำเฉลยแต่ละข้อว่ามีมาตรฐานถูกต้องเป็นไปตามหลักกฎหมาย และหลักวิชาการที่ปรากฏในตำราแพทย์ หรือเป็นข้อสอบและคำเฉลยที่อนุกรรมการผู้ออกข้อสอบนึกคิดเอา โดยใช้สามัญสำนึกอย่างธรรมดาของตนเองมาอ้างเป็นคำเฉลย ซึ่งอาจไม่ตรงกับข้อเท็จจริงหรือแตกต่างไปจากความเป็นจริงที่ปรากฏใช้โดยทั่วไป

นอกจากนี้ ผู้อุทธรณ์ยังได้อ้างว่ากรณีเช่นนี้ได้เคยมีการโต้แย้งคำเฉลยข้อสอบในการสอบความรู้ของผู้ขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะครั้งหนึ่งแล้ว ในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยในครั้งนั้นได้มีการโต้แย้ง

ต่อกองการประกอบโรคศิลปะว่า ข้อสอบวิชากฎหมายบางข้อเป็นข้อสอบที่ถามปัญหานอกกรอบจากที่ต้องศึกษาในหลักสูตรเฉพาะตามพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยได้ถามล่งไปถึงประมวลกฎหมายอาญาและประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งกฎหมายทั้งสองฉบับมิได้อยู่ในกำหนดที่ต้องศึกษามีผลให้การสอบในครั้งดังกล่าวต้องมีการสอบซ่อม โดยกองการประกอบโรคศิลปะได้มีหนังสือที่ สธ ๐๒๐๔/๐๓/ว.๑๔๐ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๐ แจ้งให้ผู้เข้าสอบที่มีสิทธิเข้ารับการอบรมและสอบแก้ตัวทราบว่าเป็นผู้สอบไม่ผ่านตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการดำเนินการสอบกำหนดไว้ โดยสอบวิชากฎหมายไม่ผ่าน แต่คะแนนรวมได้เกินร้อยละ ๖๐ และคณะกรรมการผู้ออกข้อสอบได้พิจารณาเห็นควรให้เข้ารับการอบรมวิชากฎหมายเพิ่มเติม และสอบอีกครั้งในวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นกรณีที่ทางราชการไม่เคยมีประเพณีปฏิบัติมาก่อน

สำนักมาตรฐานสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะมีหนังสือที่ สธ ๐๒๐๔/๐๓/๑๔๐๔ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๔ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการวิชาชีพสาขาการแพทย์แผนไทยมีมติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากเป็นเรื่องของวิชาชีพ เป็นการรักษามาตรฐานและการวัดผล และเป็นการปฏิบัติตามกฎหมาย

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ส่งคำอุทธรณ์นี้ให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุขพิจารณา คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุข ได้เชิญผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักมาตรฐานสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะมาชี้แจงประกอบการพิจารณา สรุปได้ดังนี้

ผู้อุทธรณ์ได้ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ที่สมัครเข้าสอบเพื่อขึ้นทะเบียนรับใบประกอบโรคศิลปะ สาขาการแพทย์แผนไทย ในประเภทเวชกรรมไทยและการนวดกระดูกไทย จึงเป็นผู้มีประโยชน์ได้เสียกับการเรียนการสอนการสอบวิชาแพทย์แผนไทยโดยตรง การขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีจุดประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อจะทราบว่าข้อสอบและค่าเฉลี่ยของข้อสอบความรู้เพื่อขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะการแพทย์แผนไทยเป็นข้อสอบที่ถูกต้องตามมาตรฐาน หลักกฎหมายและหลักวิชาการที่ปรากฏในตำราแพทย์แผนไทยหรือไม่ เนื่องจากเคยมีกรณีโต้แย้งว่าข้อสอบที่ออกเป็นปัญหามอกกรอบวิชาตามหลักสูตรที่กำหนดไว้และต้องเปิดการอบรมและสอบแก้ตัวในวิชาที่มีการโต้แย้งดังกล่าว ประกอบกับตำราแพทย์แผนไทยที่ใช้ในการออกข้อสอบบางตำรามีความขัดแย้งกันเองและการรวบรวมชำระที่จัดทำขึ้นก็มีข้อผิดพลาดอยู่มากดังที่เคยได้มีผู้ทักท้วงต่อสำนักมาตรฐานสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะที่จัดทำตำราดังกล่าวแล้ว แต่ยังมีได้รับคำตอบที่ชัดเจนแต่อย่างใด

ผู้แทนของสำนักมาตรฐานสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะได้ส่งสำเนาข้อสอบ คำเฉลยทั้งหมดและกระดาษคำตอบของผู้อุทธรณ์ให้คณะกรรมการวินิจฉัยเพื่อประกอบการพิจารณาและได้ชี้แจงถึงเหตุผลที่เห็นว่าไม่ควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพราะเป็นเรื่องของวิชาชีพเป็นการรักษามาตรฐานและการวัดผล และเป็นการปฏิบัติตามกฎหมาย เนื่องจากการสอบความรู้ขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ เป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๔๒ การสอบแต่ละปีจะมีการออกข้อสอบใหม่จำนวนหนึ่ง โดยกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิการแพทย์แผนไทยกับข้อสอบที่คัดเลือกจากคลังข้อสอบอีกจำนวนหนึ่งรวมกันแล้วเป็นจำนวน ๑๐๐ ข้อ และเมื่อสอบเสร็จแล้วจะเก็บข้อสอบดังกล่าวไว้เป็นความลับในคลังข้อสอบ เพื่อนำมาหมุนเวียนคัดเลือกใช้ในการสอบครั้งต่อไปอีก อนึ่งขณะนี้ในคลังข้อสอบมีข้อสอบเกี่ยวกับเภสัชกรรมไทยในสาขาการแพทย์แผนไทยประมาณ ๑,๐๐๐ ข้อ การนวดกระดูกไทยและเวชกรรมไทย ๖๐๐ ข้อ ทั้งนี้ได้มีข้อกำหนด

ให้มีการปรับปรุงข้อสอบในคลังข้อสอบให้มีความเหมาะสมทุก ๕ ปี

นอกจากคำชี้แจงดังกล่าว กระทรวงสาธารณสุขได้มีหนังสือ ที่ สธ ๐๑๐๔/๐๓/๑๘๗๒ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า การเปิดเผยข้อสอบแบบปรนัยที่มีการใช้สอบแล้วจะทำให้เกิดความเสียหายคือ

๑. ความเสียหายต่อระบบการเรียนการสอนวิชาการแพทย์แผนไทย หากมีการเปิดเผยข้อสอบที่มีการใช้สอบแล้ว จะเป็นการส่งเสริมให้มีการสอนเสริมเฉพาะข้อสอบเพื่อการสอบมากกว่าการเรียนการสอนอย่างจริงจัง ซึ่งจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อการพัฒนามาตรฐานของการแพทย์แผนไทย

๒. ความเสียหายต่อระบบคลังข้อสอบเนื่องจากการออกข้อสอบมีปัญหาและข้อจำกัดมาก ปัจจุบันจำนวนข้อสอบในคลังข้อสอบมีจำนวนไม่มากจะถูกใช้หมดภายใน ๓ - ๔ ปี ถ้ามีการเปิดเผยข้อสอบที่มีการใช้สอบแล้วจะทำให้ข้อสอบในคลังข้อสอบหมดไป

๓. ความเสียหายต่อการปฏิบัติงานของทางราชการ เนื่องจากข้อสอบดังกล่าวคณะกรรมการวิชาชีพสาขาการแพทย์แผนไทยมอบให้สำนักมาตรฐานสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะ เพื่อใช้ทดสอบความรู้โดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น

ดังนั้นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้ขอจะทำการดำเนินการตามกฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพและไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้อย่างสมบูรณ์ และข้อสอบดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นจากเหตุผลดังกล่าวกระทรวงสาธารณสุขจึงมีความเห็นว่าไม่ควรเปิดเผยข้อสอบที่มีการใช้สอบแล้วแก่ผู้สอบหรือบุคคลอื่น ซึ่งถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ควรเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุขได้พิจารณาข้อเท็จจริงจากคำขอและผู้ขอและผู้แทนหน่วยงาน ตลอดจนหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมของกระทรวงสาธารณสุขในกรณีข้อหานี้แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้ขออยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของสำนักมาตรฐานสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะจึงถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อสอบที่ได้มีการดำเนินการสอบและประกาศผลการสอบเสร็จสิ้นแล้ว การที่คณะกรรมการวิชาชีพสาขาการแพทย์แผนไทยมีมติมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยอ้างว่าเป็นเรื่องของวิชาชีพ เป็นการรักษามาตรฐานการวัดผล และเป็นการปฏิบัติตามกฎหมาย นั้น ไม่เข้าข้อยกเว้นให้สำนักมาตรฐานสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะมีต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับความเห็นของกระทรวงสาธารณสุขว่าการเปิดเผยข้อสอบแบบปรนัยที่ได้มีการใช้สอบแล้วจะทำให้เกิดความเสียหายรวม ๓ กรณีนั้น เห็นว่า

๑. กรณีที่เปิดเผยจะทำให้เกิดความเสียหายต่อการเรียนการสอนนั้น ตามข้อเท็จจริงหากมีการนำข้อสอบที่มีการใช้สอบแล้วไปประกอบการเรียนการสอนจะเป็นการพัฒนามาตรฐานการเรียนการสอน และการออกข้อสอบให้ดียิ่งขึ้นกว่าวิธีการปกปิดข้อสอบที่มีการใช้สอบแล้วนำมาหมุนเวียนเป็นข้อสอบใหม่ซึ่งไม่น่าจะเป็นวิธีการวัดผลการเรียนการสอนที่ดี ในกรณีกลับกันหากมีการเปิดเผยข้อสอบที่มีการใช้สอบแล้วพร้อมคำเฉลยที่ถูกต้องจักเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนทั้งต่อสาธารณะและผู้เข้าสอบ มีผลให้การพัฒนามาตรฐานของการแพทย์

แผนไทยดีขึ้น

๒. กรณีการเปิดเผยจะทำให้เกิดความเสียหายต่อคลังข้อสอบ ซึ่งปัจจุบันมีข้อสอบอยู่ไม่มากนัก หากเปิดเผยจะถูกใช้จนหมดไป นั้น เป็นความเห็นที่ขัดกับข้อเท็จจริง ที่ผู้แทนสำนักมาตรฐานสถานพยาบาล และการประกอบโรคศิลปะได้ชี้แจงว่าการสอบแต่ละปีจะมีการออกข้อสอบใหม่จำนวนหนึ่งโดยกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ รวมกับข้อสอบที่คัดเลือกจากคลังข้อสอบอีกจำนวนหนึ่ง รวมกันแล้วเป็นจำนวน ๑๐๐ ข้อ ดังนั้นข้อสอบในคลังข้อสอบก็จะมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปีขณะนี้ในคลังข้อสอบมีข้อสอบเกี่ยวกับเภสัชกรรมไทยในสาขาการแพทย์แผนไทย ประมาณ ๑,๐๐๐ ข้อ การผดุงครรภ์ไทย และเวชกรรมไทย ๖๐๐ ข้อ หากมีการ เปิดเผยข้อสอบที่มีการใช้สอบ แล้วปีละ ๑๐๐ ข้อ ก็ไม่น่าจะมีผลกระทบทำให้ข้อสอบในคลังข้อสอบ ถูกใช้จนหมดไปเร็วกว่าเวลาที่คาดว่าจะมีการปรับปรุงคลังข้อสอบแต่อย่างใด

๓. กรณีการเปิดเผยจะทำให้เกิดความเสียหายต่อการปฏิบัติงานของทางราชการ เพราะข้อสอบที่ใช้ทดสอบความรู้เป็นข้อมูลข่าวสารของทางราชการที่คณะกรรมการวิชาชีพสาขาการแพทย์แผนไทย มอบให้โดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น นั้น ตามข้อเท็จจริง แล้วครูผู้สอนสาขาการแพทย์แผนไทยจัดทำข้อสอบดังกล่าวขึ้น ตามความต้องการของคณะกรรมการ วิชาชีพสาขาการแพทย์แผนไทย เพื่อเป็นคลังข้อสอบ ข้อสอบดังกล่าวจึงมิใช่ข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น แต่เป็นข้อมูลข่าวสารอันเกิดจากการปฏิบัติราชการตามปกติ จึงไม่เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ได้รับการยกเว้นมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

จากข้อเท็จจริงและข้อพิพาทดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาการแพทย์และสาธารณสุข จึงเห็นว่า การเปิดเผยข้อสอบแบบปรนัยที่หน่วยงานของรัฐได้มีการสอบและประกาศผลสอบตามอำนาจหน้าที่แล้ว จึงมิใช่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีเหตุต้องปกปิดตามกฎหมาย และไม่เป็นเหตุให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐที่ไม่มีความหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามนัยมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับการขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้ขอทราบในครั้งนี้ มีความประสงค์เพื่อจะได้ทราบว่าข้อสอบและคำเฉลยถูกต้องตามมาตรฐานหลักกฎหมายและหลักวิชาการที่ปรากฏในตำราแพทย์แผนไทยหรือไม่ การเปิดเผยเป็นการดำเนินการเพื่อให้มีการตรวจสอบและพัฒนาการเรียน การสอน และการออกข้อสอบให้ดียิ่งขึ้น เพื่อเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะและผู้เข้าสอบ ผู้ขอทราบจึงควรได้รับข้อมูลข่าวสารตามคำขอ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๓๕ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุขจึงมีคำวินิจฉัยให้กระทรวงสาธารณสุขเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องตามคำขอของผู้ขอทราบ

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ จรัส สุวรรณเวลา	ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ จรัส สุวรรณเวลา)	
ลงชื่อ ไพโรจน์ นิงสานนท์	กรรมการ
(นายไพโรจน์ นิงสานนท์)	
ลงชื่อ ศาสตราจารย์ อาวุธ ศรีศุกรี	กรรมการ
(ศาสตราจารย์ อาวุธ ศรีศุกรี)	
ลงชื่อ แสง บุญเฉลิมวิภาส	กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ แสง บุญเฉลิมวิภาส)	
ลงชื่อ บุญศรี มีวงศ์อุโฆษ	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
(รองศาสตราจารย์ บุญศรี มีวงศ์อุโฆษ)	

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาการแพทย์และสาธารณสุข
ที่ พส ๒ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงสาธารณสุข กรณีนายศักดิ์ดา วัชรินทร์กร ขอข้อมูล
ข่าวสารเกี่ยวกับข้อสอบความรู้เพื่อขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาการแพทย์แผนไทย
สมัยสอบปี พ.ศ. ๒๕๕๓ พร้อมคำเฉลย

ผู้อุทธรณ์ : นายศักดิ์ดา วัชรินทร์กร
หน่วยงานที่รับผิดชอบ : กระทรวงสาธารณสุข

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นครูผู้สอนวิชาแพทย์แผนไทย และกฎหมายโรคศิลปะ ได้มีหนังสือรวม ๒ ฉบับ ฉบับแรกลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานและอนุกรรมการวิชาชีพสาขาการแพทย์แผนไทย ผ่านผู้อำนวยการกองการประกอบโรคศิลปะ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อสอบพร้อมคำเฉลยที่รับรองสำเนาถูกต้องในวิชาเวชกรรมไทย เภสัชกรรมไทย และการนวดกระดูกไทย ตามที่สำนักมาตรฐานสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะจัดให้มีการสอบความรู้ภาคทฤษฎีในวิชาชีพเพื่อขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาการแพทย์แผนไทย ในสมัยสอบเดือนเมษายน ๒๕๕๓ และฉบับที่สองลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข (นายกร ทักษะรังสี) ผ่านปลัดกระทรวงสาธารณสุข เพื่อแจ้งให้ทราบว่าผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงกองการประกอบโรคศิลปะเพื่อขอตรวจดูข้อสอบพร้อมคำเฉลยข้อสอบความรู้เพื่อขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ และได้ติดตามขอทราบผลหลายครั้งแล้วแต่ได้รับการปฏิเสธด้วยวาจาจากเจ้าหน้าที่ว่าไม่อนุญาตให้ตรวจดูโดยอ้างแนวปฏิบัติว่าเป็นความลับของทางราชการจึงประสงค์จะให้หน่วยงานของรัฐมีการปฏิเสธเป็นหนังสือ เพื่อจะได้ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ต่อไป ทั้งนี้ ในหนังสือฉบับที่สองนี้ผู้อุทธรณ์ได้ระบุวัตถุประสงค์และเหตุผลในการขอข้อมูลข่าวสาร สรุปได้ว่า เพื่อเป็นการตรวจสอบข้อสอบและคำเฉลยแต่ละข้อว่ามีมาตรฐานถูกต้องเป็นไปตามหลักกฎหมาย และหลักวิชาการที่ปรากฏในตำราแพทย์ หรือเป็นข้อสอบและคำเฉลยที่อนุกรรมการผู้ออกข้อสอบนึกคิดเอาโดยใช้สามัญสำนึกอย่างธรรมดาของตนเองมาอ้างเป็นคำเฉลย ซึ่งอาจไม่ตรงกับข้อเท็จจริงหรือแตกต่างไปจากความเป็นจริงที่ปรากฏใช้โดยทั่วไป

นอกจากนี้ผู้อุทธรณ์ยังได้อ้างว่ากรณีเช่นนี้ได้เคยมีการโต้แย้งคำเฉลยข้อสอบในการสอบความรู้ของผู้ขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะครั้งหนึ่งแล้ว ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยในครั้งนั้นได้มีการโต้แย้งต่อกองการประกอบโรคศิลปะว่า ข้อสอบวิชากฎหมายบางข้อเป็นข้อสอบที่ถามปัญหานอกกรอบจากที่ต้องศึกษาใน

หลักสูตรเฉพาะตามพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยได้ถามล่วงหน้าไปถึงประมวลกฎหมายอาญาและประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งกฎหมายทั้งสองฉบับมิได้อยู่ในกำหนดที่ต้องศึกษามีผลให้การสอบในครั้งดังกล่าวต้องมีการสอบซ่อม โดยกองการประกอบโรคศิลปะ ได้มีหนังสือ ที่ สธ ๐๒๐๔/๐๓/ว.๑๔๐ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๐ แจ้งให้ผู้เข้าสอบที่มีสิทธิเข้ารับการอบรมและสอบแก้ตัวทราบว่า เป็นผู้สอบไม่ผ่านตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการดำเนินการสอบกำหนดไว้ โดยสอบวิชากฎหมายไม่ผ่าน แต่คะแนนรวมได้เกินร้อยละ ๖๐ และคณะกรรมการผู้ออกข้อสอบได้พิจารณาเห็นควรให้เข้ารับการอบรมวิชากฎหมายเพิ่มเติม และสอบอีกครั้งในวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นกรณีที่ทางราชการไม่เคยมีประเพณีปฏิบัติมาก่อน

สำนักมาตรฐานสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะมีหนังสือที่ สธ ๐๒๐๔/๐๓/๑๔๐๘ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๔ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการวิชาชีพสาขาการแพทย์แผนไทยมีมติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากเป็นเรื่องของวิชาชีพ เป็นการรักษามาตรฐานและการวัดผล และเป็นการปฏิบัติตามกฎหมาย

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ส่งคำอุทธรณ์นี้ให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุขพิจารณา คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุข ได้เชิญผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักมาตรฐานสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะมาชี้แจงประกอบการพิจารณา สรุปได้ดังนี้

ผู้อุทธรณ์ได้ชี้แจงว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้ที่เปิดการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับเวชกรรมไทยและการแพทย์แผนไทย จึงเป็นผู้มีประโยชน์ได้เสียกับการเรียนการสอนการสอบวิชาแพทย์แผนไทยโดยตรง การขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีจุดประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อจะทราบว่า ข้อสอบและคำเฉลยของข้อสอบความรู้เพื่อขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะการแพทย์แผนไทย เป็นข้อสอบที่ถูกต้องตามมาตรฐาน หลักกฎหมายและหลักวิชาการที่ปรากฏในตำราแพทย์แผนไทยหรือไม่ เนื่องจากเคยมีกรณีโต้แย้งว่าข้อสอบที่ออกเป็นปัญหานอกกรอบวิชาตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ และต้องเปิดการอบรมและสอบแก้ตัวในวิชาที่มีการโต้แย้งดังกล่าว ประกอบกับตำราแพทย์แผนไทยที่ใช้ในการออกข้อสอบบางตำรามีความขัดแย้งกันเองและการรวบรวมชำระที่จัดทำขึ้นก็มีข้อผิดพลาดอยู่มากดังที่เคยได้มีผู้ทักท้วงต่อสำนักมาตรฐานสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะที่จัดทำตำราดังกล่าวแล้ว แต่ยังไม่ได้รับคำตอบที่ชัดเจนแต่อย่างใด

ผู้แทนของสำนักมาตรฐานสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะได้ส่งสำเนาข้อสอบ คำเฉลยทั้งหมดและกระดาษคำตอบของผู้อุทธรณ์ให้คณะกรรมการวินิจฉัยเพื่อประกอบการพิจารณาและได้ชี้แจงถึงเหตุผลที่เห็นว่าไม่ควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพราะเป็นเรื่องของวิชาชีพเป็นการรักษามาตรฐานและการวัดผล และเป็นการปฏิบัติตามกฎหมาย เนื่องจากการสอบความรู้ขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะเป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๔๒ การสอบแต่ละปีจะมีการออกข้อสอบใหม่จำนวนหนึ่ง โดยกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิการแพทย์แผนไทยกับข้อสอบที่คัดเลือกจากคลังข้อสอบอีกจำนวนหนึ่ง รวมกันแล้วเป็นจำนวน ๑๐๐ ข้อ และเมื่อสอบเสร็จแล้วจะเก็บข้อสอบดังกล่าวไว้เป็นความลับในคลังข้อสอบเพื่อนำมาหมุนเวียนคัดเลือกใช้ในการสอบครั้งต่อไปอีก อนึ่ง ขณะนี้ในคลังข้อสอบมีข้อสอบเกี่ยวกับเภสัชกรรมไทยในสาขาการแพทย์แผนไทยประมาณ ๑,๐๐๐ ข้อ การผดุงครรภ์ไทยและเวชกรรมไทย ๖๐๐ ข้อ ทั้งนี้ ได้มีข้อ

กำหนดให้มีการปรับปรุงข้อสอบในคลังข้อสอบให้มีความเหมาะสมทุก ๕ ปี

นอกจากคำชี้แจงดังกล่าว กระทรวงสาธารณสุขได้มีหนังสือ ที่ สธ ๐๑๐๔/๐๓/๑๔๙๒ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า การเปิดเผยข้อสอบแบบปรนัยที่มีการใช้สอบแล้วจะทำให้เกิดความเสียหายคือ

๑. ความเสียหายต่อระบบการเรียนการสอนวิชาการแพทย์แผนไทย หากมีการเปิดเผยข้อสอบที่มีการใช้สอบแล้ว จะเป็นการส่งเสริมให้มีการสอนเสริมเฉพาะข้อสอบเพื่อการสอบมากกว่าการเรียนการสอนอย่างจริงจัง ซึ่งจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อการพัฒนามาตรฐานของการแพทย์แผนไทย

๒. ความเสียหายต่อระบบคลังข้อสอบเนื่องจากการออกข้อสอบมีปัญหาและข้อจำกัดมาก ปัจจุบันจำนวนข้อสอบในคลังข้อสอบมีจำนวนไม่มากจะถูกใช้หมดภายใน ๓ - ๔ ปี ถ้ามีการเปิดเผยข้อสอบที่มีการใช้สอบแล้วจะทำให้ข้อสอบในคลังข้อสอบหมดไป

๓. ความเสียหายต่อการปฏิบัติงานของทางราชการ เนื่องจากข้อสอบดังกล่าวคณะกรรมการวิชาชีพสาขาการแพทย์แผนไทยมอบให้สำนักมาตรฐานสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะเพื่อใช้ทดสอบความรู้โดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น

ดังนั้นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ จะทำให้การดำเนินการตามกฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพและไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้อย่างสมบูรณ์ และข้อสอบดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นจากเหตุผลดังกล่าวกระทรวงสาธารณสุขจึงมีความเห็นว่าจะไม่ควรเปิดเผยข้อสอบที่มีการใช้สอบแล้วแก่ผู้สอบหรือบุคคลอื่น ซึ่งถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ควรเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุขได้พิจารณาข้อเท็จจริงจากคำอุทธรณ์และคำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และผู้แทนหน่วยงาน ตลอดจนหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมของกระทรวงสาธารณสุขในกรณีอุทธรณ์นี้แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของสำนักมาตรฐานสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะ จึงถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อสอบที่ได้มีการดำเนินการสอบและประกาศผลการสอบเสร็จสิ้นแล้วการที่คณะกรรมการวิชาชีพสาขาการแพทย์แผนไทยมีมติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยอ้างว่าเป็นเรื่องของวิชาชีพ เป็นการรักษามาตรฐานการวัดผลและการปฏิบัติตามกฎหมาย นั้น ไม่เข้าข้อยกเว้นให้สำนักมาตรฐานสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะไม่ต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับความเห็นของกระทรวงสาธารณสุขว่าการเปิดเผยข้อสอบแบบปรนัยที่ได้มีการใช้สอบแล้วจะทำให้เกิดความเสียหายรวม ๓ กรณีนั้น เห็นว่า

๑. กรณีที่เปิดเผยจะทำให้เกิดความเสียหายต่อการเรียนการสอนนั้น ตามข้อเท็จจริงหากมีการนำข้อสอบที่มีการใช้สอบแล้วไปประกอบการเรียนการสอนจะเป็นการพัฒนามาตรฐานการเรียนการสอนและการออกข้อสอบให้ดียิ่งขึ้นกว่าวิธีการปกปิดข้อสอบที่มีการใช้สอบแล้วนำมาหมุนเวียนเป็นข้อสอบใหม่ ซึ่งไม่น่าจะเป็นวิธีการวัดผลการเรียนการสอนที่ดีในกรณีกลับกันหากมีการเปิดเผยข้อสอบที่มีการใช้สอบแล้วพร้อมคำเฉลยที่ถูกต้อง จักเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนทั้งต่อสาธารณะและผู้เข้าสอบ มีผลให้การพัฒนามาตรฐานของ

การแพทย์แผนไทยดีขึ้น

๒. กรณีการเปิดเผยจะทำให้เกิดความเสียหายต่อคลังข้อสอบ ซึ่งปัจจุบันมีข้อสอบอยู่ไม่มากนัก หากเปิดเผยจะถูกใช้จนหมดไป นั้น เป็นความเห็นที่ขัดกับข้อเท็จจริงที่ผู้แทนสำนักมาตรฐานสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะได้ชี้แจงว่า การสอบแต่ละปีจะมีการออกข้อสอบใหม่จำนวนหนึ่งโดยกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ รวมกับข้อสอบที่คัดเลือกจากคลังข้อสอบอีกจำนวนหนึ่ง รวมกันแล้วเป็นจำนวน ๑๐๐ ข้อ ดังนั้นข้อสอบในคลังข้อสอบก็จะมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปีขณะนี้ในคลังข้อสอบมีข้อสอบเกี่ยวกับเภสัชกรรมไทยในสาขาการแพทย์แผนไทย ประมาณ ๑,๐๐๐ ข้อ การผดุงครรภ์ไทย และเวชกรรมไทย ๖๐๐ ข้อ หากมีการเปิดเผยข้อสอบที่มีการใช้สอบแล้วปีละ ๑๐๐ ข้อ ก็ไม่น่าจะมีผลกระทบทำให้ข้อสอบในคลังข้อสอบถูกใช้จนหมดไปเร็วกว่าเวลาที่คาดว่าจะมีการปรับปรุงคลังข้อสอบแต่อย่างใด

๓. กรณีการเปิดเผยจะทำให้เกิดความเสียหายต่อการปฏิบัติงานของทางราชการ เพราะข้อสอบที่ใช้ทดสอบความรู้เป็นข้อมูลข่าวสารของทางราชการที่คณะกรรมการวิชาชีพสาขาการแพทย์แผนไทยมอบให้โดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น นั้น ตามข้อเท็จจริงแล้วครูผู้สอนสาขาการแพทย์แผนไทยจัดทำข้อสอบดังกล่าวขึ้น ตามความต้องการของคณะกรรมการวิชาชีพสาขาการแพทย์แผนไทย เพื่อเป็นคลังข้อสอบข้อสอบดังกล่าวจึงมิใช่ข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น แต่เป็นข้อมูลข่าวสารอันเกิดจากการปฏิบัติราชการตามปกติ จึงไม่เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ได้รับการยกเว้นมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

จากข้อเท็จจริงและข้อพิจารณาดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุข จึงเห็นว่า การเปิดเผยข้อสอบแบบปรนัยที่หน่วยงานของรัฐได้มีการสอบและประกาศผลสอบตามอำนาจหน้าที่แล้ว จึงมิใช่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีเหตุต้องปกปิดตามกฎหมาย และไม่ เป็นเหตุให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารของราชการเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐที่ไม่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามนัยมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับการขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้ทรงณใน ครั้งนี้ มีความประสงค์เพื่อจะได้ทราบว่าข้อสอบและค่าเฉลี่ยถูกต้องตามมาตรฐานหลักกฎหมายและหลักวิชาการที่ปรากฏในตำราแพทย์แผนไทยหรือไม่การเปิดเผยเป็นการดำเนินการเพื่อให้มีการตรวจสอบและพัฒนาการเรียน การสอนและการออกข้อสอบให้ดียิ่งขึ้น เพื่อเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะและผู้เข้าสอบ ผู้อุทธรณ์จึงควรได้รับ ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๓๕ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์ และสาธารณสุขจึงมีคำวินิจฉัยให้ กระทรวงสาธารณสุขเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพร้อมรับรอง สำเนาถูกต้องตามคำขอของผู้อุทธรณ์

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ จรัส สุวรรณเวลา	ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ จรัส สุวรรณเวลา)	
ลงชื่อ ไพโรจน์ นิงสานนท์	กรรมการ
(นายไพโรจน์ นิงสานนท์)	
ลงชื่อ ศาสตราจารย์ อาวุธ ศรีสุกรี	กรรมการ
(ศาสตราจารย์ อาวุธ ศรีสุกรี)	
ลงชื่อ แสง บุญเฉลิมวิภาส	กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ แสง บุญเฉลิมวิภาส)	
ลงชื่อ บุญศรี มีวงศ์อุโฆษ	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
(รองศาสตราจารย์ บุญศรี มีวงศ์อุโฆษ)	

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาการแพทย์และสาธารณสุข
ที่ พส ๓ / ๒๕๔๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลของสำนักงานสาธารณสุข จังหวัดนนทบุรี กรณี
พันตำรวจตรีอำนาจ มหาอำนาจ ขอล้มล้างคำสั่งเกี่ยวกับผลการสืบสวนหาข้อเท็จจริง กรณี
นายสิทธิชัย มหาอำนาจ (บุตรพันตำรวจตรีอำนาจ มหาอำนาจ) คนไข้โรงพยาบาลพระนั่งเกล้าเสียชีวิต

ผู้อุทธรณ์ : แพทย์หญิงนภาพร ลิ้มปียากร นางยุพา กฤษณะบาล
นางรีนจิตร์ วรรณศิลป์ นางสาวบุญช่วย คล้ายเมือง
นางจิรวรรณ เวียงสีมา นางดวงใจ พงษ์จันทร์

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนนทบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า มีผู้อุทธรณ์จำนวนรวม ๖ คน ประกอบด้วยแพทย์หญิงนภาพร ลิ้มปียากร แพทย์ระดับ ๖ นางยุพา กฤษณะบาล พยาบาลวิชาชีพ ๗ นางรีนจิตร์ วรรณศิลป์ พยาบาล ๕ นางสาวบุญช่วย คล้ายเมือง พยาบาล ๖ นางสาวจิรวรรณ เวียงสีมา พยาบาลวิชาชีพ ๓ นางดวงใจ พงษ์จันทร์ พยาบาลวิชาชีพ ๗ โรงพยาบาลพระนั่งเกล้า จังหวัดนนทบุรี โดยแพทย์หญิงนภาพร ลิ้มปียากร เป็นแพทย์เจ้าของไข้ทำการรักษาคนไข้ชื่อนายสิทธิชัย มหาอำนาจ ซึ่งป่วยเป็นโรคไขเลือดออก ผู้อุทธรณ์คนอื่นๆ เป็นพยาบาลเกี่ยวข้องกับการรักษาพยาบาลนายสิทธิชัยซึ่งเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลพระนั่งเกล้าเมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๔๔ และต่อมาได้เสียชีวิตลงเมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๔ ในการนี้ญาติผู้เสียชีวิตมีข้อข้องใจในการรักษาพยาบาลของแพทย์และพยาบาลว่าไม่ดีเท่าที่ควรจะเป็น จนเป็นเหตุให้ผู้ป่วยเสียชีวิต และต่อมาสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนนทบุรีได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนหาข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว (ตามคำสั่งของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนนทบุรี ที่ ๒๑๑/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๔๔) คณะกรรมการสืบสวนหาข้อเท็จจริงได้สอบปากคำผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งรวมถึงผู้อุทธรณ์ด้วย

พันตำรวจตรีอำนาจ มหาอำนาจ โดยนายพัฒนพงศ์ แซ่มปรีชา ทนายความผู้รับมอบอำนาจได้ยื่นหนังสือลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๔ ถึงสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนนทบุรี ขอดัดหรือถ้อยรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง ไปสรุปความคิดเห็น และคำสั่งลงโทษ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนนทบุรี พิจารณาแล้วเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและผู้อุทธรณ์ จึงมีหนังสือ ที่ นบ ๐๐๓๓.๐๐๑/๑/๐๖๔๓๔ และที่ นบ ๐๐๓๓.๐๐๑/๑/๐๖๔๓๔-๔๒ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ แจ้งให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและผู้อุทธรณ์ทราบ

เพื่อผู้อุทธรณ์จะได้พิจารณาว่าจะคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวหรือไม่

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑, ๒๒ และ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนนทบุรี คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยเหตุผลการคัดค้านกล่าวโดยสรุปได้ความว่าการขอข้อมูลข่าวสารในครั้งนี้ผู้ขอไม่ได้ให้เหตุผลในการขอข้อมูล วัตถุประสงค์ของการขอข้อมูลระบุไม่ชัดเจน นอกจากนี้ผู้อุทธรณ์เห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ขอเป็นข้อมูลส่วนบุคคล การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อุทธรณ์และบุคคลอื่นๆ ที่ให้ข้อมูลต่อคณะกรรมการสืบสวนหาข้อเท็จจริง

ต่อมาสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนนทบุรี มีหนังสือ ที่ นบ ๐๐๓๓.๐๐๑/๑/๗๔๗๘-๘๓ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่าไม่รับฟังคำคัดค้านตามมาตรา ๑๗ เพราะเหตุผลที่ให้นามันไม่เพียงพอ อีกทั้งผู้ร้องขอข้อมูลเป็นบิดาของนายสิทธิชัย มหาอำนาจ รายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริง กรณีนายสิทธิชัย มหาอำนาจป่วยเข้ารับการรักษายาบาลที่โรงพยาบาลพระนั่งเกล้าแล้วเสียชีวิต จึงเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะของผู้เสียชีวิต พันตำรวจตรีอำนาจ มหาอำนาจ บิดาผู้เสียชีวิตจึงมีสิทธิขอข้อมูลข่าวสารเพื่อทราบแพทย์และพยาบาลได้ให้การดูแลรักษานายสิทธิชัย มหาอำนาจอย่างไร และคำคัดค้านของผู้อุทธรณ์มิได้ระบุว่าจะหากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะได้รับความเสียหายอย่างไร สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนนทบุรี จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการนี้ให้แก่พันตำรวจตรีอำนาจ มหาอำนาจ พร้อมกันนั้นได้แจ้งสิทธิอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ผู้อุทธรณ์ คือ แพทย์หญิงนาพร ลิ้มปิยะกร นางรินจิตร์ วรรณศิลป์ นางยุพา กฤษณะบาล นางสาวบุญช่วย คล้ายเมือง นางสาวจิรวรรณ เวียงสีมา และนางดวงใจ พงษ์จันทร์ มีหนังสือลงวันที่ ๗, ๑๑, ๑๒, และ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนนทบุรีที่ไม่รับฟังคำคัดค้านและคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ได้ส่งคำอุทธรณ์นี้ให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุขพิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุข ได้พิจารณาหนังสือของผู้อุทธรณ์แล้วพบว่าในหนังสืออุทธรณ์ดังกล่าวได้แจ้งเหตุผลในการคัดค้านกรณีที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนนทบุรีจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานผลการสืบสวนหาข้อเท็จจริง เกี่ยวกับการรักษายาบาลกรณีนายสิทธิชัย มหาอำนาจ ซึ่งป่วยเข้ารับการรักษายาบาลที่โรงพยาบาลพระนั่งเกล้าแล้วเสียชีวิตให้กับพันตำรวจตรีอำนาจ มหาอำนาจผู้ขอข้อมูล ข่าวสาร โดยระบุเหตุผลที่คัดค้านไว้คือ (๑) ผู้ขอมิได้ระบุในคำขอว่าต้องการข้อมูลส่วนไหน เมื่อไร อย่างไร เนื่องจากข้อมูลที่ให้ไว้มีจำนวนมาก (๒) ข้อมูลบางอย่างที่ขอก็มิได้มีความเกี่ยวข้องกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้เสียชีวิต และมีได้เป็นข้อมูลที่เกี่ยวเนื่องกับการดูแลรักษาผู้เสียชีวิต (๓) ข้อมูลบางส่วนเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อุทธรณ์และบุคคลอื่น การเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวอาจกระทบกระเทือนถึงบุคคลที่เกี่ยวข้องรวมทั้งผู้อุทธรณ์เอง และ (๔) การเปิดเผยอาจเป็นเหตุให้ถูกฟ้องร้องดำเนินคดี

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุข ได้ให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนนทบุรี ส่งสำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์และเชิญผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนนทบุรีมาชี้แจงเพิ่มเติม ขณะเดียวกันคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุข ได้ตรวจสอบสำเนารายงานผลการสืบสวนหาข้อเท็จจริง ตามที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนนทบุรีได้ส่งให้แล้วพบว่า รายงานดังกล่าวแบ่งได้เป็น ๓ ส่วน โดย ส่วนแรก เป็นรายงานของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งได้สรุปรายงานเสนอต่อสาธารณสุขจังหวัดนนทบุรี ตามหนังสือของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนนทบุรี

ที่ นบ ๐๐๓๓.๐๐๑/๐๑/๓๗ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๔ ซึ่งรายงานนี้เป็นรายงานสรุปคำให้การของผู้เกี่ยวข้อง สรุปคำให้การของพยาน สรุปพยานเอกสาร สรุปข้อเท็จจริงและสรุปความเห็นของคณะกรรมการ ส่วนที่สอง เป็นสำเนาเอกสารเกี่ยวกับพยานเอกสารเช่น สำเนาเวชระเบียนผู้ป่วยชื่อนายสิทธิชัย มหาอำนาจ ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการของนายสิทธิชัย มหาอำนาจ แนวทางหรือข้อกำหนดเกี่ยวกับการให้การดูแลรักษาพยาบาลผู้ป่วยของแพทย์และพยาบาล และสำเนาเอกสารการตรวจรักษาคนไข้รายอื่นๆ ของแพทย์ในช่วงเวลาที่มีปัญหาการตรวจสอบ ส่วนที่สาม เป็นสำเนาบันทีกคำให้การของผู้เกี่ยวข้องและพยาน หนึ่งผู้อุทธรณ์ คือ แพทย์หญิงนภาพร ลิ้มปียากร ได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า การที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนนทบุรี มีคำสั่งลงโทษทางวินัยผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนนทบุรีไปแล้วเมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๔๔ ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาอุทธรณ์ของ อ.ก.พ. จังหวัดนนทบุรี จึงเป็นอีกเหตุผลหนึ่งของการคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลตามอุทธรณ์เรื่องนี้ ในส่วนของผู้แทนสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนนทบุรีได้ชี้แจงว่า ขณะนี้แพทย์ที่ถูกลงโทษได้ยื่นอุทธรณ์ต่อ อ.ก.พ. จังหวัด ซึ่งเรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาและยังไม่เสร็จสิ้น จึงเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผลการสืบสวนข้อเท็จจริงที่ยังอยู่ระหว่างอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว อาจจะทำให้เกิดผลกระทบต่อการศึกษาของ อ.ก.พ.จังหวัดได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารราชการแพทย์และสาธารณสุข ได้พิจารณากรณีอุทธรณ์นี้แล้วเห็นว่า

๑. ข้อมูลข่าวสารรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงเป็นรายงานที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงการปฏิบัติงานของผู้เกี่ยวข้อง เช่น แพทย์พยาบาลและบุคลากรอื่นๆ ของโรงพยาบาลพระนั่งเกล้าในกระบวนการรักษาพยาบาลนายสิทธิชัย มหาอำนาจ ตลอดจนรายงานการแพทย์ซึ่งเกี่ยวกับผลการรักษาพยาบาลนายสิทธิชัย มหาอำนาจ เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งไม่เข้าข่ายยกเว้นที่จะมีคำสั่งมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อมูลข่าวสารส่วนหนึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับประวัติการรักษาพยาบาลนายสิทธิชัย มหาอำนาจ ซึ่งถึงแก่กรรม ผู้ขอข้อมูลข่าวสารกรณีอุทธรณ์นี้เป็นบิดาของเจ้าของข้อมูล จึงมีสิทธิดำเนินการขอข้อมูลข่าวสารได้ตามนัยมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ และกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๔๑ ออกตามความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังกล่าว และแม้ว่าข้อมูลข่าวสารบางส่วนจะเป็นรายละเอียดเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของบุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย แต่ก็เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการปฏิบัติงานในการรักษาพยาบาลนายสิทธิชัย มหาอำนาจ จึงมิใช่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของบุคคลอื่นๆ แต่อย่างใด รวมทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายงานการสืบสวนนี้ก็มิได้เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลเกินสมควร ยกเว้นในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงบางส่วนที่เป็นรายงานเกี่ยวกับการตรวจรักษาบุคคลอื่นซึ่งรวมอยู่ในรายงานการสืบสวนด้วย หากการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นก็ให้ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะในส่วนนั้นได้

๒. สำหรับเอกสารสรุปความเห็น ซึ่งเป็นการเสนอความเห็นของนิติกรต่อสาธารณสุขจังหวัดนนทบุรีต่อเนื่องจากรายงานสรุปผลการสืบสวนข้อเท็จจริงและนำไปสู่การมีคำสั่งลงโทษเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องบางคน รวมถึงตัวคำสั่งลงโทษเอง คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารราชการแพทย์และสาธารณสุขเห็นว่า คำสั่งลงโทษถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับบุคคล แต่ก็เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งเกี่ยวข้องกับผลการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีที่เป็นบิดาของผู้ป่วยซึ่งเสียชีวิตประสพจะได้ข้อมูล เพื่อให้ทราบว่าการะบวนการรักษา

พยาบาลของผู้เกี่ยวข้องกับโรงพยาบาลพระนั่งเกล้ามีความบกพร่องหรือไม่ การเปิดเผยยอมทำให้ทราบชัดว่ากระบวนการปฏิบัติงานมีความบกพร่องหรือไม่ในระดับใด การเปิดเผยในกรณีนี้จึงไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลผู้ถูกคำสั่งลงโทษโดยไม่สมควรแต่อย่างใด

๓. สำหรับรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง เนื่องจากปรากฏว่าขณะนี้ผู้อุทธรณ์คือแพทย์หญิงนภาพร ลิ้มปียากร อยู่ระหว่างอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยต่อ อ.ก.พ. จังหวัดนนทบุรี การเปิดเผยรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงในขณะนี้อาจกระทบต่อการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว ซึ่งจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงยังไม่ควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนนี้ในขณะนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๓๕ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุข จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนนทบุรี เปิดเผยข้อมูลข่าวสารพร้อมสำเนาข้อมูลข่าวสารให้กับพันตำรวจตรีอำนาจ มหาอำนาจ ตามที่ยื่นคำขอไว้ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาที่แพทย์หญิงนภาพร ลิ้มปียากร ได้อุทธรณ์ไว้ ให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนนทบุรีเปิดเผยเมื่อได้พิจารณากรณีอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยของแพทย์หญิงนภาพร ลิ้มปียากร เสร็จเป็นที่ยุติแล้ว

ลงชื่อ	ศาสตราจารย์ จรัส สุวรรณเวลา (ศาสตราจารย์ จรัส สุวรรณเวลา)	ประธานกรรมการ
ลงชื่อ	ศาสตราจารย์ อาวุธ ศรีศุกรี (ศาสตราจารย์ อาวุธ ศรีศุกรี)	กรรมการ
ลงชื่อ	แสง บุญเฉลิมวิภาส (รองศาสตราจารย์ แสง บุญเฉลิมวิภาส)	กรรมการ
ลงชื่อ	 (รองศาสตราจารย์ บุญศรี มิวังศ์อุโฆษ)	กรรมการ
ลงชื่อ	ไพโรจน์ นิงสานนท์ (นายไพโรจน์ นิงสานนท์)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ		วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๔๕

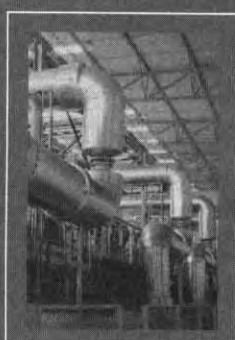
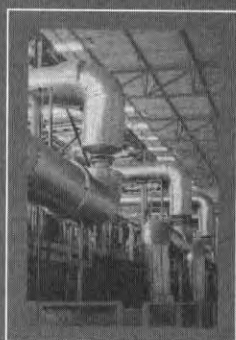
หมายเหตุ รองศาสตราจารย์บุญศรี มิวังศ์อุโฆษ ไปราชการต่างประเทศ จึงไม่ได้ลงนามในคำวินิจฉัยนี้

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร

256403

สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร
ที่ วท ๑ / ๒๕๔๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติเกี่ยวกับ
ข้อเสนอโครงการประเมินผลแผนอนุรักษ์พลังงานระยะที่ ๒ ของบริษัทที่ปรึกษาที่ได้รับการคัดเลือก

ผู้อุทธรณ์ : ศ.ดร.ปริญญา นุตาลัย ประธานกรรมการบริษัทยูนิเวอร์แซล
แอนด์ อินโนเวทีฟ คอนซัลติ้ง จำกัด

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ U & I /๒๕๔๔/๒๐๒ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ (สพข.) ขอรทราบบั้ขั้นตอนและเกณฑ์การคัดเลือก บริษัทตลอดจนขอสำเนาข้อเสนอโครงการของบริษัทที่ได้รับการคัดเลือกเป็นที่ปรึกษาโครงการประเมินผลแผนอนุรักษ์พลังงานระยะที่ ๒ ของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ เพื่อไปศึกษา จะได้ทราบข้อบกพร่องต่างๆ มาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นในการนำเสนอโครงการอื่นๆ ครัง้ต่อไป สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติได้มีหนังสือสอบถามบริษัทคอนซัลแทนท์ ออฟ เทคโนโลยี จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทที่ได้รับการคัดเลือกและบริษัทคอนซัลแทนท์ ออฟ เทคโนโลยี จำกัด ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๔๕ แจ้งให้สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติทราบว่าบริษัทคัดค้านการเปิดเผยข้อเสนอทางเทคนิคโครงการประเมินผลแผนอนุรักษ์พลังงานครัง้ที่ ๒ ของบริษัทฯ ที่ได้เสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมด เนื่องจากข้อเสนอทางเทคนิคเป็นข้อมูลที่สำคัญที่แสดงถึงแนวความคิดและวิธีการในการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพที่ถือได้ว่าเป็นทรัพย์สินทางปัญญาที่ไม่อาจเปิดเผยได้เพราะกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของบริษัทโดยตรง ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติมีหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๕/๙๐๘ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๕ แจ้งตอบให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่าหลักเกณฑ์การคัดเลือกที่ปรึกษาได้กำหนดไว้ในขอบเขตงานจ้างที่ปรึกษา (TOR) ที่ได้ประกาศไว้ให้ทราบทั่วกันเมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๔ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้รับไปแล้วแต่สำหรับสำเนาข้อเสนอโครงการฯ ของบริษัทที่ปรึกษาที่ได้รับการคัดเลือกบริษัทดังกล่าวได้คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติมาโดยไม่ประสงค์ให้สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕วรรคหนึ่ง (๖) ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติจึงไม่อาจเปิดเผยข้อเสนอโครงการฯ ของบริษัทที่ปรึกษาที่ได้รับการคัดเลือกจากสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติให้กับผู้อุทธรณ์ได้

ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือ ที่ U & I /๒๕๔๕/๒๒๘ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๔๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งและเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเนื่องจากบริษัทยูนิเวอร์แซล แอนด์ อินโนเวทีฟ คอนซัลติ้ง จำกัด เป็นบริษัทที่ดำเนินงานทางด้านการประเมินผลโดยตรงและเคยรับงานด้านการประเมินผลจากสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ ในช่วงก่อนหน้าโครงการนี้ แต่บริษัทฯ ที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นผู้ประเมินผลน่าจะเป็นบริษัทที่ขาดความรู้ ความเข้าใจ ประสบการณ์ และบุคลากร จึงต้องการ ทราบข้อมูลที่บริษัทดังกล่าว ได้เสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ เพื่อตรวจสอบว่าบริษัทที่ได้รับการคัดเลือกดังกล่าวนี้ได้นำเสนองานถูกต้องตามหลักเกณฑ์หรือหลักวิชาการการประเมินผลหรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม และการเกษตร ได้ขอให้สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติและบริษัทที่เกี่ยวข้องได้ส่งข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณา รวมทั้งได้เชิญผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ ผู้แทนบริษัทคอนซัลแทนท์ ออฟ เทคโนโลยี จำกัด ซึ่งเป็นผู้จัดทำข้อมูลข่าวสารและผู้แทนบริษัทยูนิเวอร์แซล แอนด์ อินโนเวทีฟ คอนซัลติ้ง จำกัด ผู้อุทธรณ์ มาชี้แจงประกอบการพิจารณาด้วย

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติได้ชี้แจงประกอบกับหนังสือชี้แจงเพิ่มเติมของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ ที่ นร ๐๙๐๕/๑๙๕๑ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๕ สรุปได้ว่า คณะกรรมการจ้างที่ปรึกษาของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติมีการพิจารณาข้อเสนอทางเทคนิคของบริษัทที่ปรึกษาโดยแบ่งเป็น ๒ ขั้นตอน คือการพิจารณาจากเอกสารข้อเสนอทางเทคนิคที่แต่ละบริษัทได้เสนอ และการรับฟังคำชี้แจงการนำเสนอข้อเสนอทางเทคนิคดังกล่าว โดยโครงการประเมินผลการอนุรักษ์พลังงานระยะที่ ๒ นี้ มีบริษัทที่ปรึกษาเข้าร่วมประกวดราคา รวม ๗ ราย โดยข้อเสนอทางด้านเทคนิคของบริษัทคอนซัลแทนท์ ออฟ เทคโนโลยี จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทที่ได้รับการคัดเลือกแบ่งออกเป็นหัวข้อ ดังนี้

- บทที่ ๑ แนะนำกลุ่มบริษัทที่ปรึกษา
- บทที่ ๒ ความเข้าใจในโครงการและข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับโครงการ
- บทที่ ๓ แนวคิด วิธีการและขั้นตอนดำเนินการศึกษาโครงการ
- บทที่ ๔ แผนและระยะเวลาการทำงานและการเสนองาน
- บทที่ ๕ โครงสร้างการบริหารงานและบุคลากร
- บทที่ ๖ ศักยภาพและข้อได้เปรียบของบริษัทในการดำเนินโครงการนี้

สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติได้พิจารณาและตรวจสอบรายละเอียดของข้อมูลข่าวสารของบริษัทคอนซัลแทนท์ ออฟเทคโนโลยี จำกัด อีกครั้งแล้วเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ไม่ควรเปิดเผยมี ดังนี้

- บทที่ ๓ แนวคิด วิธีการ และขั้นตอนดำเนินการศึกษาโครงการ ตั้งแต่หน้า ๓-๑ ถึง

หน้า ๓-๔๒

- บทที่ ๔ แผนและระยะเวลาการทำงานและการเสนองาน ตั้งแต่หน้า ๔-๑ ถึงหน้า ๔-๔
- บทที่ ๕ โครงสร้างการบริหารงานและบุคลากรตั้งแต่หน้า ๕-๑ ถึงหน้า ๕-๑๗
- ภาคผนวก ก ประวัติและผลงานของบุคลากรหลัก

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติได้พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว บริษัทคอนซัลแทนท์ ออฟ เทคโนโลยี จำกัด ได้พิจารณาคัดค้านขึ้นและบางส่วนเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเกิดผลเสียหายในการประกอบธุรกิจของบริษัทได้ โดยเฉพาะในส่วน of ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งจะนำออกเปิดเผยโดยเจ้าของข้อมูลไม่ยินยอมมิได้

ผู้แทนบริษัทคอนซัลแทนท์ ออฟ เทคโนโลยี จำกัด ชี้แจงในประเด็นเกี่ยวกับการที่บริษัทคัดค้านมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อเสนอของบริษัทสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อเสนอการศึกษาวิจัยหรือการประเมินผลโดยหลักปฏิบัติทั่วไปถือว่าเป็น Professional Service ซึ่งเป็นเรื่องเฉพาะของแต่ละบริษัทที่จะไม่นำไปเปิดเผยกับบริษัทอื่น และในการจัดทำข้อเสนอที่ยื่นต่อสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติตามโครงการนี้ บริษัทคอนซัลแทนท์ ออฟ เทคโนโลยี จำกัด จะต้องมีการเตรียมตัว มีการระดมความคิดเพื่อให้ได้ข้อมูลทางเทคนิคและวิธีการทำงานที่ดี การเปิดเผยอาจกระทบต่อผลประโยชน์ของบริษัทฯ โดยผลกระทบที่สำคัญที่บริษัทเห็นว่าต้องคัดค้านก็คือ ในกรณีที่มีการเปิดเผยเอกสารข้อเสนอทางเทคนิคของบริษัทและมีบริษัทอื่นนำรายงานดังกล่าวไปศึกษาและนำไปปรับใช้อาจกระทบต่อการดำเนินงานของบริษัทในเวลาอันใกล้ได้ เนื่องจากขณะนี้บริษัทได้มีการยื่นข้อเสนอเพื่อรับจ้างเป็นที่ปรึกษากับหน่วยงานอื่น ของรัฐที่มีลักษณะงานประเมินคล้ายคลึงกับงานของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาตินี้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในช่วงนี้จึงจะกระทบต่อการแข่งขันของบริษัทได้ บริษัทมีความเห็น ว่าข้อเสนอของบริษัทที่ปรึกษานี้ หากจะมีการเปิดเผยควรจะต้องทอดเวลาออกไปสักประมาณ ๕-๑๐ ปี เพื่อมิให้มีผลกระทบ อย่างไรก็ตามบริษัทฯ ยินดีเปิดเผยข้อเสนอของบริษัทบางส่วน คือ บทที่ ๑ และบทที่ ๒ รวมทั้งสารบัญหนังสือข้อเสนอดังกล่าว และได้มีหนังสือยืนยันการยินยอมให้เปิดเผยเพียงบางส่วนนี้ให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ฯ ทราบอีกครั้งตามหนังสือของบริษัทเลขที่ BED ๐๒๑๖๙/๓๐๔๔๑๓ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๕

ส่วนผู้แทนบริษัทยูนิเวอร์แซล แอนด์ อินโนเวทีฟ คอนซัลตัง จำกัด ชี้แจงประกอบเอกสารของบริษัทยูนิเวอร์แซล แอนด์ อินโนเวทีฟ คอนซัลตัง จำกัด ว่าต้องการข้อมูล ข้อเสนอด้านเทคนิคของบริษัทที่ได้รับการคัดเลือกเพื่อตรวจสอบความโปร่งใสในการพิจารณาคัดเลือกบริษัท ที่ปรึกษารัฐบาลที่ได้รับการคัดเลือกมีการเสนองานถูกต้องตามหลักเกณฑ์หรือหลักวิชาการประเมินผลหรือไม่ รวมทั้ง ต้องการทราบวิธีและกระบวนการตัดสินใจของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติในภาคปฏิบัติที่เกิดขึ้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม และการเกษตร พิจารณาแล้วเห็นว่า

๑. ในส่วนของการขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับขั้นตอนและหลักเกณฑ์การคัดเลือกที่ปรึกษานั้น สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติได้ตอบแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบแล้วว่า หลักเกณฑ์การคัดเลือกที่ปรึกษาที่ได้กำหนดไว้ในขอบเขตงานจ้างที่ปรึกษา (TOR) ที่ได้ประกาศให้ทราบทั่วกันเมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๔ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้รับไปแล้วและผู้อุทธรณ์มิได้มีการโต้แย้งหรืออุทธรณ์ในประเด็นนี้ จึงไม่มีประเด็นที่จะต้องพิจารณา

๒. ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อเสนอโครงการประเมินผลแผนอนุรักษ์พลังงานระยะที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารที่บริษัทคอนซัลแทนท์ ออฟ เทคโนโลยี จำกัด เป็นผู้จัดทำขึ้นโดยบริษัทฯ จะต้องมีการเตรียมตัวมีการ

ระดมความคิด เพื่อให้ข้อเสนอสามารถแข่งขันกับบริษัทอื่นๆ ได้ โดยหลักปฏิบัติทางจรรยาบรรณแล้วข้อเสนอลักษณะนี้จะไม่เปิดเผยให้กับบริษัทคู่แข่งที่อยู่ในธุรกิจเดียวกันได้รู้ ประกอบกับมีข้อเท็จจริงจากการชี้แจงของบริษัทผู้จัดทำข้อมูลนี้ว่าในช่วงเวลาตามอุทธรณ์นี้มีโครงการประเมินผลแผนในลักษณะคล้ายคลึงกันกับโครงการของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ ซึ่งบริษัทก็อยู่ระหว่างการเข้าแข่งขันประกวดราคาเป็นที่ปรึกษาด้วย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อเสนอทางเทคนิคของบริษัทที่ได้ยื่นไว้กับสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติจึงอาจจะกระทบต่อการดำเนินธุรกิจของบริษัทได้เพราะอาจมีผู้ที่ใช้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนี้ไปเป็นประโยชน์ที่ทำให้บริษัทเสียเปรียบได้ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นี้จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น เป็นไปตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อเสนอของบริษัทที่ปรึกษาที่ได้รับการคัดเลือกตามโครงการประเมินผลแผนอนุรักษ์พลังงานระยะที่ ๒ จึงเป็นคำสั่งที่ชอบแล้ว

๓. เนื่องจากในการพิจารณาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อเสนอของบริษัทที่ปรึกษาที่ได้รับการคัดเลือกซึ่งมีรวมทั้งสิ้น ๖ บท นั้น บทที่ ๑ และบทที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแนะนำกลุ่มบริษัทที่ปรึกษาและความเข้าใจในโครงการและข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับโครงการ ซึ่งเป็นข้อมูลที่สามารถเปิดเผยได้ ซึ่งบริษัทที่เป็นผู้จัดทำข้อมูลข่าวสารก็ได้ยินยอมให้เปิดเผย รวมทั้งยินยอมให้เปิดเผยสารบัญของข้อเสนอดังกล่าวด้วย ดังนั้น จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนของสารบัญข้อเสนอและข้อมูลข่าวสารในบทที่ ๑ และบทที่ ๒ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้

๔. สำหรับกรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้เข้าชี้แจงต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ว่าไม่เห็นด้วยกับผลการตัดสินใจของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ และขอทราบวิธีการและกระบวนการตัดสินใจของคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกที่ปรึกษาของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติเพื่อความโปร่งใสนั้น เนื่องจากผู้อุทธรณ์มิได้มีการขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจากสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ หรือมิได้มีข้อโต้แย้งใดๆ ที่เกี่ยวข้องในชั้นที่สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติได้ตอบแจ้งตามข้อ ๑ รวมทั้งในหนังสืออุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ที่มีถึงคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ก็มิได้มีการอุทธรณ์ให้พิจารณาในประเด็นนี้ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงไม่มีการพิจารณามีคำวินิจฉัยในประเด็นนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร จึงมีมติให้สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อเสนอของบริษัท ที่ปรึกษาที่ได้รับการคัดเลือกตามโครงการประเมินผลแผนอนุรักษ์พลังงานระยะที่ ๒ ให้กับผู้อุทธรณ์เฉพาะในส่วน ของสารบัญข้อเสนอและข้อมูลข่าวสารในบทที่ ๑ และบทที่ ๒ ของข้อเสนอโดยไม่ต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนอื่นๆ ของข้อเสนอดังกล่าว

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (ศาสตราจารย์ ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล)	ประธานกรรมการ
ลงชื่อ ศาสตราจารย์ ยงยุทธ ยุทธวงศ์ (ศาสตราจารย์ ยงยุทธ ยุทธวงศ์)	กรรมการ
ลงชื่อ ศาสตราจารย์ เกษม จันทรแก้ว (ศาสตราจารย์ เกษม จันทรแก้ว)	กรรมการ
ลงชื่อ สุนทร มณีสวัสดิ์ (รองศาสตราจารย์ สุนทร มณีสวัสดิ์)	กรรมการ
ลงชื่อ สันหัต โรจนสุนทร (นายสันหัต โรจนสุนทร)	กรรมการ
ลงชื่อ เกษม สนิทวงศ์ ณ อยุธยา (นายเกษม สนิทวงศ์ ณ อยุธยา)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร
ที่ วท ๒ / ๒๕๔๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงอุตสาหกรรม

ผู้อุทธรณ์ : นายเลิศศักดิ์ คำคงศักดิ์

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมทรัพยากรธรณี กระทรวงอุตสาหกรรม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า โครงการฟื้นฟูวิถีชีวิตและธรรมชาติ ซึ่งมีผู้อุทธรณ์เป็นตัวแทนได้มีหนังสือที่ ศฟธ.๐๐๒/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๔๕ ถึงกรมทรัพยากรธรณีขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาการทำเหมืองแร่โปแตชที่จังหวัดชัยภูมิและจังหวัดอุดรธานี ทั้งนี้เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้ทำการศึกษาและติดตามความคืบหน้าโครงการเหมืองแร่โปแตชในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิและอุดรธานี โดยได้ทำการศึกษาวิเคราะห์ถึงผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมและสังคมที่เกิดขึ้นหากมีการก่อสร้างเหมืองแร่โปแตชขึ้นได้พบว่าการพยายามผลักดันโครงการเหมืองแร่โปแตชทั้ง ๒ แห่งนั้นมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับความพยายามผลักดันให้เกิดการแก้ไขพระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่...) พ.ศ. ในสาระสำคัญของการทำเหมืองใต้ดินโดยไม่จำเป็นต้องขออนุญาตจากเจ้าของที่ดินแต่อย่างใด ซึ่งถือว่าเป็นการละเมิดแดนกรรมสิทธิ์ของรัฐและเอกชน ทั้งนี้ ก็เพื่อให้เกิดเหมืองแร่โปแตชขึ้นในประเทศไทยจึงมีความสงสัยว่ารัฐบาลไทยได้มีการทำสัญญาข้อตกลง เอกสารความร่วมมือ เอกสารการลงนามเพื่อการลงทุน เอกสารการขอสัมปทาน เอกสารการขออาชญาบัตรพิเศษ เอกสารการขอประทานบัตร หรือเอกสารพันธกรณีอื่นๆ ที่จะเป็นการเสียเปรียบต่อคู่สัญญาหรือไม่ ซึ่งถ้าเป็นดังนี้แล้วโดยเห็นว่าโครงการเหมืองแร่โปแตชทั้ง ๒ โครงการเป็นโครงการขนาดใหญ่ที่จะส่งผลกระทบต่อประเทศชาติและประชาชนในรูปเงินภาษีที่ประชาชนทั่วประเทศจะต้องเป็นฝ่ายแบกรับ และยิ่งรวมถึงความรู้สึกและศรัทธาที่เสื่อมของประชาชนต่อรัฐบาลอีกด้วย จึงประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

กรมทรัพยากรธรณีมีหนังสือ ที่ อก ๐๓๐๔ (กทม.) /๒๕๓๐ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๕ แจ้งตอบและชี้แจงให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่าโครงการทำเหมืองแร่โปแตชที่อำเภอบำเหน็จณรงค์ จังหวัดชัยภูมิ เป็นโครงการทำเหมืองแร่โปแตชของอาเซียน โดยการร่วมทุนของกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน ๖ ประเทศ การร่วมลงทุนเป็นไปตามข้อกำหนดของโครงการอุตสาหกรรมอาเซียน (ASEAN Industrial Project) กรมทรัพยากรธรณีไม่มีสัญญาสำหรับโครงการนี้ ส่วนโครงการทำเหมืองแร่โปแตชที่จังหวัดอุดรธานี กระทรวงอุตสาหกรรมและกรมทรัพยากรธรณีกับบริษัทไทยอะกริกโอ โปแตช จำกัด ได้ลงนามในสัญญาให้สิทธิสำรวจและผลิตแร่โปแตชในจังหวัดอุดรธานี เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๒๗ สัญญามีผลบังคับเมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๓๖ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๙

พฤษภาคม ๒๕๓๗ คณะรัฐมนตรีให้เปลี่ยนแปลงสัดส่วนผู้ถือหุ้นและให้เปลี่ยนชื่อเป็นบริษัทเอเชียแปซิฟิก โปแตช คอร์ปอเรชั่น จำกัด สัญญาโครงการหลังนี้ได้กำหนดขึ้นความลับตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ แต่เพื่อความโปร่งใสในข้อสัญญาที่เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือแก่ “บริษัท” ซึ่งสามารถกระทำได้ภายใต้กฎหมายเท่านั้น กรมทรัพยากรธรณีจึงพิจารณาเปิดเผยเฉพาะข้อ ๑๔ เรื่องการให้ความช่วยเหลือแก่ “บริษัท” จำนวนหนึ่งหน้า

ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ คพธ. ๐๕๔/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๔๕ ผู้ทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมทรัพยากรธรณี ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งและเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และชี้แจงเพิ่มเติมว่าในหนังสือที่ขอข้อมูลข่าวสารนั้นเพียงพอที่จะทำให้เข้าใจว่าขอทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาด้วย เช่น ข้อตกลง เอกสารความร่วมมือ เอกสารการลงนามเพื่อการลงทุน เอกสารการขอสัมปทาน ฯลฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม และการเกษตร ได้ขอให้กรมทรัพยากรธรณีสั่งข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องตามกรณีอุทธรณ์และผู้แทนมาชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยเพิ่มเติม ซึ่งกรมทรัพยากรธรณี กระทรวงอุตสาหกรรม ได้มีหนังสือชี้แจงประกอบการพิจารณาตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ อก ๐๓๐๔ (กทม.)/๒๒๐ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๕ รวมทั้งส่งผู้แทนมาชี้แจงต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ด้วย สรุปได้ว่า

๑. ข้อมูลข่าวสารตามโครงการทำเหมืองแร่โปแตช ที่อำเภอป่าเห้นจรรย์ จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งประกอบด้วย Basic Agreement, Supplementary Agreement, Instrument of Ratification เป็นข้อตกลงระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน ที่โครงการอุตสาหกรรมอาเซียนทุกโครงการของแต่ละประเทศจะมีข้อกำหนดเหมือนกัน จึงสามารถเปิดเผยได้ สำหรับ Joint Venture Agreement ของโครงการทำเหมืองแร่โปแตชของอาเซียนที่อำเภอป่าเห้นจรรย์ จังหวัดชัยภูมิเกิดขึ้นจากพันธกิจของกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนที่จะต้องปฏิบัติตาม Supplementary Agreement ซึ่งกำหนดให้ผู้ถือหุ้นจากประเทศสมาชิกอาเซียนร่วมมาเจรจาเพื่อจัดทำ Joint Venture Agreement โดยได้ลงนามจัดตั้งเป็นบริษัทจำกัดเพื่อบริหารโครงการ จึงถือว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของบริษัทเหมืองแร่โปแตชอาเซียน จำกัด การเปิดเผยข้อมูลอาจจะกระทบกระเทือนความสัมพันธ์ระหว่างประเทศผู้ร่วมลงทุนตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาโครงการเหมืองแร่โปแตชจังหวัดอุดรธานี ซึ่งเป็นการลงนามระหว่างกระทรวงอุตสาหกรรมและกรมทรัพยากรธรณี กับบริษัท ไทยอะกริก โปแตช จำกัด นั้น สัญญาดังกล่าวได้กำหนดขึ้นความลับไว้ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งได้ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารของราชการดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งหากมีการเปิดเผยอาจเกิดผลกระทบกับประโยชน์ได้เสียของคู่สัญญาในด้านเทคโนโลยีการสำรวจและกรรมวิธีการผลิต รวมทั้งการแข่งขันการให้ผลประโยชน์ตอบแทนแก่รัฐ อันเป็นผลเกี่ยวเนื่องกับความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้ความคุ้มครองข้อมูลดังกล่าว รวมทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการที่ได้มีการกำหนดให้เป็นข้อมูลข่าวสารลับไว้ กระทรวงอุตสาหกรรมต้องปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ

พ.ศ. ๒๕๔๔ ประกอบกับในปัจจุบันมีกระแสการเรียกร้องและต่อต้านการทำเหมืองแร่โปแตชในพื้นที่ดังกล่าว การเปิดเผยข้อมูลบางส่วนหรือเปิดเผยข้อมูลทั้งหมดในสัญญาอาจมีผู้นำข้อมูลบางประเด็นมาบิดเบือน ขยายผล เพื่อประโยชน์แก่ตนเอง โดยมีได้มีการพิจารณาจากข้อมูลทั้งหมดให้ครบถ้วน อันอาจจะนำมาซึ่งปัญหาและอุปสรรคในการบริหารของภาครัฐเพื่อให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้ขอทราบความเห็นของกระทรวงการต่างประเทศเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย ซึ่งในส่วนกระทรวงการต่างประเทศได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กต ๑๐๐๒/๙๘๒ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ชี้แจงโดยสรุปเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารตามโครงการเหมืองแร่โปแตชอาเซียน จังหวัดชัยภูมิว่า

๑. โดยที่ Basic Agreement on ASEAN Industrial Projects และ Supplementary Agreement เป็นความตกลงระหว่างประเทศซึ่งสมาชิกอาเซียนจัดทำด้วยกันและไม่ได้มีการกำหนดให้เป็นเอกสารลับ นอกจากนั้น สำนักเลขาธิการอาเซียนได้นำข้อมูลดังกล่าวเผยแพร่ทาง Website ของสำนักเลขาธิการอาเซียนแล้ว จึงสามารถเปิดเผยเอกสารดังกล่าวแก่สาธารณชนได้

๒. สำหรับ Instrument of Ratification ของ Supplementary Agreement นั้น เป็นเพียง ตราสารทางกฎหมาย (Legal instrument) ที่กระทรวงการต่างประเทศจัดทำในนามรัฐบาลไทยที่แสดงว่า รัฐบาลไทยในฐานะภาคีความตกลงฯ ยอมผูกพันตามความตกลงฯ เท่านั้น แต่ความตกลงฯ จะมีผลบังคับใช้ก็ต่อเมื่อภาคีทุกฝ่ายยอมผูกพันตามความตกลงฯ ด้วย ดังนั้นก็น่าจะเปิดเผยข้อมูลที่ปรากฏในตราสารดังกล่าวได้

๓. กรณี Joint Venture Agreement สำหรับโครงการทำเหมืองแร่โปแตชที่อำเภอบำเหน็จณรงค์ จังหวัดชัยภูมิ นั้น เป็นกรณีการปฏิบัติตาม Supplementary Agreement ข้อ ๑ ซึ่งกำหนดให้ Shareholder Entity ซึ่งแต่งตั้งโดยประเทศสมาชิกอาเซียน ร่วมกันเจรจาจัดทำ Joint Venture Agreement ดังนั้น เอกสารดังกล่าวจึงไม่น่าจะเป็นความตกลงระหว่างประเทศแต่ น่าจะเป็นสัญญาตามกฎหมายภายในของประเทศไทย ซึ่ง กรมทรัพยากรธรณิน่าจะเป็นหน่วยงานที่ควบคุมดูแล ด้วยเหตุนี้การจะเปิดเผยได้หรือไม่จึงอยู่ในดุลพินิจของ กรมทรัพยากรธรณีตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ต่อมากรมทรัพยากรธรณีมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ อก ๐๓๐๑ (กทม.)/๒๔๐๐ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๕ ชี้แจงเหตุผลที่เห็นว่าไม่ควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนของเหมืองแร่โปแตชจังหวัดอุดรธานีเพิ่มเติม สรุปได้ว่า การเปิดเผยสัญญาสามารถทราบถึงเทคโนโลยีการสำรวจและกรรมวิธีการผลิตในลักษณะที่มีข้อมูลเกี่ยวเนื่องกัน เช่น ต้นทุนการสำรวจและต้นทุนการผลิตของบริษัทอาจทราบถึงรูปแบบการสำรวจและกรรมวิธีการผลิตได้โดยทางอ้อม ดังเช่นตามสัญญาข้อ ๔.๓ ค่าใช้จ่ายอย่างต่ำในการสำรวจหน้า ๒๐ และต้นทุนการผลิตตามสัญญาข้อ ๕.๕ การแบ่งกำไรบัญชีในหน้า ๓๒ เป็นต้น

รวมทั้ง กระทรวงอุตสาหกรรมมีนโยบายในการส่งเสริมให้มีการลงทุนสำรวจและผลิตแร่โปแตช ในแหล่งอื่นๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง เช่น ในปัจจุบันประเทศต่างๆ ได้แสดงความสนใจในการขอสิทธิสำรวจและผลิตแร่โปแตชที่จังหวัดสกลนคร หากมีการเปิดเผยข้อมูลผู้ที่จะมาขอสิทธิสำรวจและผลิตแร่โปแตชรายอื่นๆ อาจต้องรอให้ผลประโยชน์ตอบแทนแก่รัฐน้อยกว่าหรือเท่ากับข้อเสนอของบริษัท เอเชียแปซิฟิค โปแตช คอร์ปอเรชั่น จำกัด ซึ่งอาจจะไม่เสนอให้มากกว่าเดิม ดังเช่นในลักษณะของเงินโบนัสตามสัญญาข้อ ๕.๑ หน้า ๒๗ เงินทุนการศึกษาตามสัญญาข้อ ๗ หน้า ๓๗ เป็นต้น การที่รัฐได้ผลประโยชน์ตอบแทนมาน้อยย่อมเป็นลักษณะความเกี่ยวเนื่องกับความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศได้

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้ขอทราบความเห็นของบริษัทเอเชียแปซิฟิก ไปแทช คอร์ปอเรชั่น จำกัด ซึ่งเป็นคู่สัญญาของกรมทรัพยากรธรณีด้วย ซึ่งบริษัทเอเชียแปซิฟิก ไปแทช คอร์ปอเรชั่น จำกัด ได้มีหนังสือ ที่ APPC/JGB ๐๔๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ ชี้แจงว่ามีเหตุผลเช่นเดียวกับเหตุผลของกระทรวงอุตสาหกรรมและให้เหตุผลเพิ่มเติมว่าปัจจุบันตลาดแร่ไปแทชถูกครอบงำโดยบริษัทต่างประเทศซึ่งบริษัทเหล่านั้นไม่ต้องการให้มีการดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับแร่ไปแทชในประเทศไทยและหากมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในสัญญาสัมปทานจะทำให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบ

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

๑.กรณีการขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการทำเหมืองแร่ไปแทชที่อำเภอบำเหน็จณรงค์ จังหวัดชัยภูมิ

จากข้อเท็จจริงตามที่กรมทรัพยากรธรณีชี้แจงข้อมูลข่าวสารตามโครงการนี้ ขณะนี้มีอยู่ ๔ รายการ คือ Basic Agreement, Supplementary Agreement, Instrument of Ratification และ Joint Venture Agreement ซึ่งกรมทรัพยากรธรณีได้เห็นพ้องในแนวทางเดียวกันกับกระทรวงการต่างประเทศว่าข้อมูลข่าวสาร ๓ รายการ Basic Agreement, Supplementary Agreement, และ Instrument of Ratification สามารถเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้ ดังนั้นจึงเหลือประเด็นที่ต้องพิจารณาในกรณีนี้เฉพาะข้อมูลข่าวสาร Joint Venture Agreement จะสามารถเปิดเผยได้หรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณารายละเอียดของเอกสาร Joint Venture Agreement แล้วพบว่าข้อมูลข่าวสารตามเอกสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับข้อกำหนดหรือหลักเกณฑ์ในการที่ประเทศไทยและประเทศสมาชิกอื่นๆ อีก ๕ ประเทศจะมาร่วมกันจัดตั้งเป็นบริษัทร่วมทุนร่วมกัน (Formation of The Joint Venture Company) มีข้อกำหนดเกี่ยวกับเงินลงทุนทั้งหมดของบริษัทที่จะจัดตั้งขึ้นและสัดส่วนการลงทุนของแต่ละประเทศสมาชิกรวมทั้งการกำหนดวงเงินลงทุนเริ่มต้นข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของบริษัท การกำหนดมูลค่าหุ้นและหลักเกณฑ์การออกหุ้น การกำหนดอำนาจหน้าที่ในการบริหารของผู้เกี่ยวข้อง กำหนดการประชุม ข้อกำหนดการรักษาความลับ ฯลฯ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสาร Joint Venture Agreement มิใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของบริษัทเหมืองแร่ไปแทชอาเซียน จำกัด แต่เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับรายละเอียดการจัดตั้งบริษัท ซึ่งโดยปกติจะมีการเปิดเผยเพื่อให้บุคคลที่เกี่ยวข้องที่สนใจได้รับรู้อยู่แล้ว ยังไม่มีรายละเอียดในข้อมูลข่าวสารดังกล่าวที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีการผลิต การเงินหรือการตลาดที่จำเป็นต้องกำหนดเป็นความลับตามแนวทางที่กำหนดไว้ใน Joint Venture Agreement แต่อย่างไร การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนี้จึงไม่กระทบกระเทือนต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศผู้ร่วมลงทุนหรือเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลเกินสมควรตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่การเปิดเผยจะทำให้สังคมโดยรวมได้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการลงทุนตามโครงการนี้ ซึ่งรัฐบาลเป็นผู้ลงทุนรายใหญ่และจะดำเนินการในเรื่องที่เกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติในลักษณะของการผูกขาดอีกด้วย ซึ่งจะช่วยให้เกิดการส่งเสริมความโปร่งใสและประสิทธิภาพในการบริหารงานของบริษัทที่จัดตั้งขึ้นนี้ต่อไป

๒.กรณีการขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาโครงการทำเหมืองแร่ไปแทชที่จังหวัดอุดรธานี

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ในกรณีนี้แล้วเห็นว่า สัญญาโครงการทำเหมืองแร่ไปแทชที่จังหวัดอุดรธานีระหว่างกระทรวงอุตสาหกรรม กรมทรัพยากรธรณี และบริษัทไทยอะครีโก

โปแตช จำกัด นั้น โดยเนื้อหาของสัญญามีความชัดเจนว่าเป็นสัญญาที่รับรองถึงสิทธิผูกขาดเกี่ยวกับการสำรวจและผลิตแร่โปแตชจากรัฐบาลไทยของบริษัทอะกริโก หรือบริษัทในเครือแม้ว่าสัญญาจะเขียนว่าบริษัทรับจ้างรัฐบาลไทยในการสำรวจแร่โปแตชในบริเวณพื้นที่สำรวจที่อยู่ในบริเวณรับผิดชอบของกรมทรัพยากรธรณี แต่เนื้อหาของสัญญาก็ได้ผูกพันและยึดโยงกับสิทธิผูกขาดตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาในเบื้องต้นแล้วเห็นว่าข้อมูลข่าวสารสัญญาตามโครงการนี้ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๙ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐจะต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ จึงมีประเด็นที่คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จะต้องพิจารณาต่อไปว่าข้อมูลข่าวสารที่เป็นสัญญาผูกขาดนี้มีข้อมูลข่าวสารส่วนหนึ่งส่วนใดที่เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ ซึ่งมาตรา ๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้หน่วยงานของรัฐลบหรือตัดทอนหรือทำประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนนั้นหรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาข้อมูลข่าวสารตามสัญญาดังกล่าวแล้วซึ่งมี ๒๑ หัวข้อ คือ

- ๑. คำนิยาม
- ๒. การตั้งบริษัทและความรับผิดชอบของบริษัท
- ๓. พื้นที่สำรวจ
- ๔. แผนการทำงาน
- ๕. การชำระเงินให้แก่รัฐบาล
- ๖. การจ้างฝึกอบรมคนไทย
- ๗. ทุนการศึกษา
- ๘. การมีส่วนร่วมของคนไทย
- ๙. การเงิน
- ๑๐. การตลาด
- ๑๑. เงื่อนไขบังคับก่อน
- ๑๒. รายงาน สมุดบัญชี และการตรวจสอบ
- ๑๓. การวินิจฉัยข้อพิพาท
- ๑๔. เหตุสุดวิสัย
- ๑๕. การรักษาความลับ
- ๑๖. กำหนดเวลาของสัญญา
- ๑๗. การสิ้นสุดแห่งสัญญา
- ๑๘. การให้ความช่วยเหลือแก่บริษัท
- ๑๙. ข้อกำหนดขั้นมูลฐาน
- ๒๐. การโอนสิทธิ
- ๒๑. เบ็ดเตล็ด และเอกสารแนบท้ายสัญญา

ซึ่งพิจารณาแล้วจะเห็นได้ว่าข้อมูลข่าวสารตามหัวข้อที่ ๑ ถึงข้อที่ ๒๑ ของสัญญาดังกล่าว

เมื่อพิจารณาแล้วไม่มีข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีการผลิตแต่อย่างใด และการที่กรมทรัพย์สินทางปัญญาอ้างว่า การเปิดเผยค่าใช้จ่ายอย่างต่ำในการสำรวจตามสัญญาข้อ ๔.๓ หน้า ๒๐ และการแบ่งกำไรตามสัญญาข้อ ๕.๕ หน้า ๓๑ ถึง ๓๔ จะทำให้รู้ถึงรูปแบบการสำรวจและกรรมวิธีการผลิตได้โดยอ้อมนั้น เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารดังกล่าว จะไม่ทำให้รู้ถึงเทคโนโลยีการดำเนินการสำรวจและการผลิตของบริษัท

สำหรับการที่กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้อ้างว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีการกำหนดขึ้นความลับตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ นั้น เห็นว่า ระเบียบดังกล่าวได้มีข้อกำหนดให้ต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ดังนั้น ระเบียบฯ ดังกล่าวจึงไม่ปิดกั้นไม่ให้คณะกรรมการวินิจฉัยฯ มีคำวินิจฉัยในกรณีตามอุทธรณ์นี้แต่อย่างใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร จึงมีมติ ดังนี้

๑. ให้กรมทรัพย์สินทางปัญญาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ Basic Agreement, Supplementary Agreement, Instrument of Ratification และ Joint Venture Agreement ของโครงการเหมืองแร่โปแตช อำเภอบำเหน็จณรงค์ จังหวัดชัยภูมิ

๒. สำหรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเหมืองแร่โปแตชที่จังหวัดอุดรธาณินั้นมีลักษณะเป็นสัญญาสัมปทานหรือสัญญาที่มีลักษณะผูกขาดตัดตอนตามนัยมาตรา ๙ (๖) กรมทรัพย์สินทางปัญญาจึงต้องเปิดเผยให้กับผู้อุทธรณ์ และจัดไว้ให้ประชาชนโดยทั่วไปเข้าตรวจสอบได้

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (ศาสตราจารย์ .ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล)	ประธานกรรมการ
ลงชื่อ สุนทร มณีสวัสดิ์ (รองศาสตราจารย์ สุนทร มณีสวัสดิ์)	กรรมการ
ลงชื่อ สันทัต โรจนสุนทร (นายสันทัต โรจนสุนทร)	กรรมการ
ลงชื่อ เกษม สนิทวงศ์ ณ อยุธยา (นายเกษม สนิทวงศ์ ณ อยุธยา)	กรรมการ
ลงชื่อ ศาสตราจารย์ ยงยุทธ ยุทธวงศ์ (ศาสตราจารย์ ยงยุทธ ยุทธวงศ์)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร
ที่ วท ๓ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการพิจารณาการประกวดราคาและ
การเสนอราคาด้านเทคนิค

ผู้อุทธรณ์ : นายวีระชัย พิพัฒน์สุภรณ์ กรรมการผู้จัดการ
บริษัท ยูโรเวสต์ เอ็นจิเนียริง จำกัด

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักรักษาความสะอาด กรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า สำนักรักษาความสะอาด กรุงเทพมหานคร ประกาศประกวดราคาเพื่อจ้าง
เหมาเอกชนปรับปรุงโรงงานพร้อมเดินเครื่องจักรกำจัดมูลฝอยขนาด ๑,๐๐๐ ตัน/วัน ที่โรงงานกำจัดมูลฝอยอ่อนนุช
ซึ่งมีสองบริษัทที่ยื่นซองประกวดราคา โดยบริษัท ยูโรเวสต์ เอ็นจิเนียริง จำกัด เป็นบริษัทหนึ่งที่ได้เข้าร่วมยื่นซอง
ประกวดราคาด้วย และคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาเห็นว่าเสนอถูกต้องตามเงื่อนไขได้รับการ
พิจารณาเปิดซองข้อเสนอด้านราคา ต่อมาบริษัท ซีวิลเอ็นจิเนียริง จำกัด โดยนายชัยวัล อัครศิริกุล ซึ่งเป็นคู่แข่ง
ในการยื่นซองประกวดราคาในครั้งนี้ได้ยื่นเรื่องขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประกวดราคาของบริษัท ยูโรเวสต์
เอ็นจิเนียริง จำกัด แต่สำนักรักษาความสะอาด กรุงเทพมหานคร ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยยก
เหตุผลว่าบริษัท ยูโรเวสต์ เอ็นจิเนียริง จำกัด คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอดังกล่าว นายชัยวัล
อัครศิริกุล จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักรักษาความสะอาด กรุงเทพมหานคร และใน
ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสาร
ของกรุงเทพมหานครมีมติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประกวดราคาของบริษัท ยูโรเวสต์ เอ็นจิเนียริง จำกัด
รวม ๕ รายการ ประกอบด้วย

๑. หนังสือรับรองบริษัท ยูโรเวสต์ เอ็นจิเนียริง จำกัด จำนวน ๑ แผ่น
๒. วัตถุประสงค์ของบริษัท ยูโรเวสต์ เอ็นจิเนียริง จำกัด จำนวน ๓ แผ่น
๓. หนังสืออนุมัติให้ใช้ที่ดินฝั่งกลบกากมูลฝอย ที่ กท ๕๐๐๕/๘๖๖๓ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๔
จำนวน ๑ แผ่น
๔. หนังสือรับรองผลงาน ที่ กท ๕๐๐๕/๓๓๖๙ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๓๘ จำนวน ๑ แผ่น

๕. หนังสือรับรองผลงาน ที่ ๕๐๐๕/ร.๔๑๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๔ จำนวน ๑ แผ่น ทั้งนี้ โดยสำนักรักษาความสะอาด กรุงเทพมหานคร ได้มีหนังสือ ที่ กท ๕๐๐๕/๕๐๔๗ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๕ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่าไม่รับฟังคำคัดค้าน พร้อมทั้งแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวนี้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือของบริษัท ยูโรเวสต์ เอ็นจิเนียริง จำกัด ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ ถึง คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนัก รักษาความสะอาด กรุงเทพมหานคร โดยให้เหตุผลว่าเอกสารทั้งหมดเป็นเอกสารความลับเฉพาะที่ยื่นต่อคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา ซึ่งรวมอยู่ในซองข้อเสนอด้านเทคนิคของเดียวกันและกระบวนการพิจารณาว่าจายังไม่เสร็จสมบูรณ์ เอกสารข้อเสนอทั้งหมดจึงเป็นเอกสารของผู้อุทธรณ์และถือเป็นความลับของผู้อุทธรณ์ที่ยื่นเฉพาะต่อกรุงเทพมหานคร สำนักรักษาความสะอาด โดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม และการเกษตร ได้พิจารณาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ รวมทั้งรับฟังคำชี้แจงจากผู้แทนสำนักรักษาความสะอาด กรุงเทพมหานคร และคำชี้แจงเพิ่มเติมของผู้อุทธรณ์เพื่อประกอบการพิจารณาแล้ว ดังนี้

ผู้แทนสำนักรักษาความสะอาด กรุงเทพมหานคร ชี้แจงว่าข้อมูลข่าวสารทั้ง ๕ รายการ ที่มีคำสั่งให้เปิดเผยโดยไม่รับฟังคำคัดค้านของบริษัท ยูโรเวสต์ เอ็นจิเนียริง จำกัด เป็นเอกสารที่บรรจุอยู่ในซองข้อเสนอด้านเทคนิคและเอกสารหลักฐานต่างๆ ของเดียวกัน และข้อมูลข่าวสารทั้ง ๕ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ทางราชการออกให้แก่บริษัท ยูโรเวสต์ เอ็นจิเนียริง จำกัด เพื่อการรับรองสถานะของบริษัทฯ ดังกล่าว การเปิดเผยจึงไม่น่าจะมีความเสียหายแต่อย่างใด โดยเฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓, ๔ และรายการที่ ๕ เป็นข้อมูลข่าวสารที่กรุงเทพมหานครออกให้แก่บริษัทดังกล่าวเองด้วย

ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ผู้อุทธรณ์ไม่ติดใจคัดค้านหากสำนักรักษาความสะอาด กรุงเทพมหานคร จะเปิดเผยให้กับผู้ขอ เนื่องจากยอมรับว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้โดยทั่วไปอยู่แล้ว แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓, ๔ และรายการที่ ๕ เกรงว่าจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อบริษัท ยูโรเวสต์ เอ็นจิเนียริง จำกัด ได้ เนื่องจากหากผู้อื่นได้รู้อาจจะนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ในทางที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อกระบวนการพิจารณาผลการประกวดราคาในครั้งนี้ เนื่องจากกระบวนการพิจารณาผลการประกวดราคายังไม่สิ้นสุดหรือมีข้อยุติประการใด แม้ว่าข้อมูลทั้ง ๓ รายการดังกล่าวจะมีไขความลับทางการค้าแต่อย่างไร แต่ก็เป็นการเฉพาะของบริษัท ยูโรเวสต์ เอ็นจิเนียริง จำกัด ในการยื่นเสนอเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา ซึ่งหากผู้อื่นรู้อาจจะลอกเลียนแบบวิธีการยื่นเสนอทำให้เกิดการได้เปรียบหรือเสียเปรียบในการทำการค้าลักษณะนี้ในอนาคตต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม และการเกษตร พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ไม่มีประเด็นที่จะพิจารณาวินิจฉัย เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่คัดค้านการเปิดเผยแล้ว สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ มีข้อมูลที่ระบุบริเวณสถานที่ซึ่งหากผู้อื่นหรือบริษัทฯ คู่แข่งทางการค้าได้รู้อาจนำไปใช้ในทางที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อบริษัท ยูโรเวสต์ เอ็นจิเนียริง จำกัด ได้เช่นเดียวกับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ แม้มีไขความลับทางการค้าของ

บริษัท ยูโรเวสต์ เอ็นจิเนียริง จำกัด แต่การได้รู้ว่าใครเคยทำอะไรที่ไหนอย่างไรแล้วนำมาเปรียบเทียบและนำไปใช้ประโยชน์ในทางการแข่งขันทางการค้า ก็อาจก่อให้เกิดการเสียเปรียบหรือได้เปรียบหรือเลียนแบบเพื่อประโยชน์ในการแข่งขัน โดยเฉพาะในการพิจารณาผลการประกวดราคานั้นยังไม่เป็นที่สิ้นสุดตามกระบวนการพิจารณาผลการประกวดราคา การเปิดเผยข้อมูลตามที่ผู้ถือหุ้นคัดค้านการเปิดเผยนั้น คณะกรรมการวินิจฉัยฯ เห็นว่า อาจจะมีผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของบริษัท ยูโรเวสต์ เอ็นจิเนียริง จำกัด ซึ่งให้ข้อมูลข่าวสารเหล่านั้นมาโดยไม่ประสงค์จะให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเมื่อคำนึงถึงประโยชน์เอกชนที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่าควรให้การคุ้มครองข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้มีให้ต้องเปิดเผยก่อนเวลาอันสมควร จึงเห็นว่าคำคัดค้านของบริษัทยูโรเวสต์ เอ็นจิเนียริง จำกัด มีเหตุผลรับฟังได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม และการเกษตร จึงมีมติให้สำนักรักษาความสะอาด กรุงเทพมหานคร มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓, ๔ และรายการที่ ๕ และให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ แก่ผู้ขอได้

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (ศาสตราจารย์ ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล)	ประธานกรรมการ
ลงชื่อ สุนทร มณีสวัสดิ์ (รองศาสตราจารย์ สุนทร มณีสวัสดิ์)	กรรมการ
ลงชื่อ สันหัต โรจนสุนทร (นายสันหัต โรจนสุนทร)	กรรมการ
ลงชื่อ เกษม สนิทวงศ์ ณ อยุธยา (นายเกษม สนิทวงศ์ ณ อยุธยา)	กรรมการ
ลงชื่อ ศาสตราจารย์ ยงยุทธ ยุทธวงศ์ (ศาสตราจารย์ ยงยุทธ ยุทธวงศ์)	กรรมการ
ลงชื่อ ศาสตราจารย์ เกษม จันท์แก้ว (ศาสตราจารย์ เกษม จันท์แก้ว)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร
ที่ วท ๔ / ๒๕๔๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการพิจารณาการประกวดราคาและการเสนอราคา
ด้านเทคนิค

ผู้อุทธรณ์ : นายชัยวัล อัครศิริกุล กรรมการผู้จัดการ บริษัท ซีวิลเอ็นจิเนียริง จำกัด
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักรักษาความสะอาด กรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า สำนักรักษาความสะอาด กรุงเทพมหานคร ประกาศประกวดราคา เพื่อจ้างเหมาเอกชนปรับปรุงโรงงานพร้อมเดินเครื่องจักรกำจัดขยะมูลฝอยขนาด ๑,๐๐๐ ตัน/วัน ที่โรงงานกำจัด มูลฝอยอ่อนนุช ซึ่งมีสองบริษัทที่ยื่นซองประกวดราคา โดยบริษัท ซีวิลเอ็นจิเนียริง จำกัด เป็นบริษัทหนึ่งที่ได้เข้าร่วม ยื่นซองประกวดราคาด้วย แต่คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาเห็นว่าเสนอผิดเงื่อนไขที่จะได้รับการ พิจารณาเปิดซองข้อเสนอด้านราคา บริษัทฯ ดังกล่าวจึงประสงค์จะขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประกวดราคา ในครั้งนี้

นายชัยวัล อัครศิริกุล (ผู้อุทธรณ์) ในฐานะผู้จัดการบริษัท ซีวิลเอ็นจิเนียริง จำกัด จึงมีหนังสือที่ ๑๙๕/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ถึงผู้อำนวยการสำนักรักษาความสะอาด กรุงเทพมหานคร ขอรบรา บข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประกวดราคา ประกอบด้วย

๑. ผลการพิจารณาการประกวดราคาด้านเทคนิค

๒. เอกสารข้อเสนอด้านเทคนิคของบริษัท ยูโรเวสต์ เอ็นจิเนียริง จำกัด

ต่อมาได้ยื่นคำร้อง (แบบ ขส.๒) ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ถึงผู้อำนวยการสำนักรักษา ความสะอาด กรุงเทพมหานคร ขอข้อมูลข่าวสารโดยระบุข้อมูลที่ต้องการ คือ เอกสารเสนอราคาของบริษัท ยูโรเวสต์ เอ็นจิเนียริง จำกัด ที่ยื่นซองประกวดราคาโครงการประกวดราคาจ้างเหมาเอกชนปรับปรุงพร้อมเดิน เครื่องจักรโรงงานกำจัดมูลฝอยอ่อนนุช ขนาด ๑,๐๐๐ ตัน/วัน ตามเอกสารประกวดราคาจ้างเหมา เลขที่ ๓๑/ ๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๔๔ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้ประกอบการชี้แจงต่อคณะกรรมการ พิจารณาผลการประกวดราคา และตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการพิจารณาผลการประกวดราคา อีกทั้ง เพื่อเป็นหลักฐานประกอบในการแสวงหาความถูกต้องและเป็นธรรมในโอกาสต่อไป

สำนักวิชาความสะอาด กรุงเทพมหานคร ได้บันทึกต่อท้ายคำร้อง (แบบ ขส.๒) ของผู้อุทธรณ์ โดยมีคำสั่งไม่อนุญาต เนื่องจากเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และยกเหตุผลประกอบด้วยว่า การเปิดเผยข้อมูลด้านเทคนิคอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของบริษัท ยูโรเวสต์ เอ็นจิเนียริง จำกัด เกี่ยวกับการลอกเลียนแบบความลับทางเทคนิคของบริษัทฯ และการพิจารณาผลการประกวดราคายังไม่สิ้นสุด ซึ่งต่อมาได้มีหนังสือ ที่ กท ๕๐๐๕/๒๗๗๙ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๔๕ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยอ้างเหตุผลตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยวิธีปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๔ แจ้งโดยสรุปว่า บริษัท ยูโรเวสต์ เอ็นจิเนียริง จำกัด ได้คัดค้านและไม่อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข้อเสนอด้านเทคนิคต่อบุคคลภายนอกหรือนิติบุคคลอื่นๆทั้งในขั้นตอนการพิจารณาผลการประกวดราคา รวมถึงขั้นตอนอื่นๆ ทุกขั้นตอน ด้วยเหตุผลว่า เอกสารข้อเสนอด้านเทคนิคเป็นเอกสารเฉพาะของบริษัท ยูโรเวสต์ เอ็นจิเนียริง จำกัด ซึ่งถือเป็นความลับและเป็นทรัพย์สินทางปัญญาของบริษัท ยูโรเวสต์ เอ็นจิเนียริง จำกัด หากบุคคลอื่นๆ หรือนิติบุคคลได้มีโอกาสนำข้อเสนอด้านเทคนิคของบริษัท ยูโรเวสต์ เอ็นจิเนียริง จำกัด ไปลอกเลียนแบบได้ จะทำให้บริษัท ยูโรเวสต์ เอ็นจิเนียริง จำกัด เสียหายอย่างร้ายแรงในภายหลัง พร้อมทั้งแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้วย

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือของบริษัท ซีวิลเอ็นจิเนียริง จำกัด ที่ ๒๔๙/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักวิชาความสะอาด กรุงเทพมหานคร โดยมีความเห็นแย้งว่า การไม่เปิดเผยข้อมูลตามคำขอนั้น ขัดต่อพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนี้ คือ

๑) การที่อ้างว่าเอกสารข้อเสนอด้านเทคนิคของบริษัท ยูโรเวสต์ เอ็นจิเนียริง จำกัด เป็นความลับของบริษัทฯ ไม่สามารถเปิดเผยนั้น ไม่เป็นความจริง และไม่อาจรับฟังได้ เนื่องจากสามารถใช้ดุลพินิจในการปกปิดข้อมูลเฉพาะส่วนได้ไม่จำเป็นต้องปิดทั้งหมด ซึ่งคุณสมบัติและหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับคุณสมบัติของบริษัท ยูโรเวสต์ เอ็นจิเนียริง จำกัด และเอกสารหลักฐานต่างๆ ที่ยื่นประกอบของข้อเสนอด้านเทคนิคของบริษัท ยูโรเวสต์ เอ็นจิเนียริง จำกัด ตามประกาศประกวดราคาโดยไม่รวมถึงวิธีการในการดำเนินการปรับปรุงซ่อมแซมโรงงาน และวิธีการจัดการกับวัสดุผลพลอยได้ตามแบบการเดินเครื่องจักรโรงงานสามารถเปิดเผยได้ไม่ใช่ความลับตามที่อ้าง

๒) เนื่องจากได้พิจารณาผลการประกวดราคาด้านเทคนิคเป็นที่เรียบร้อยแล้ว เอกสารดังกล่าวจึงสามารถเปิดเผยได้ไม่ต้องรอให้พิจารณาผลการประกวดราคาเสร็จสิ้นทั้งหมด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม และการเกษตร ได้ขอให้สำนักวิชาความสะอาด กรุงเทพมหานคร จัดส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มาเพื่อประกอบการพิจารณา รวมทั้งได้เชิญผู้แทนสำนักวิชาความสะอาด กรุงเทพมหานคร และผู้อุทธรณ์มาชี้แจงข้อมูลเท็จจริงเพิ่มเติม เพื่อประกอบการพิจารณาแล้วได้ความว่า ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประเด็นในการพิจารณาวินิจฉัยประกอบด้วยสองส่วน คือ

๑. รายงานผลการพิจารณาผลการประกวดราคาจ้างเหมาเอกชนปรับปรุงโรงงานพร้อมเดินเครื่องจักรโรงงานกำจัดมูลฝอยขนาด ๑,๐๐๐ ตัน/วัน ที่โรงงานกำจัดมูลฝอยอ่อนนุช ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา ได้บันทึกรายงานเสนอต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

๒. เอกสารประกอบการยื่นซองประกวดราคาของบริษัท ยูโรเวสต์ เอ็นจิเนียริง จำกัด ประกอบด้วยข้อมูล ข่าวสารต่างๆ ที่สำนักงานรักษาความสะอาด กรุงเทพมหานคร จัดส่งมารวมทั้งสิ้น ๔ เล่ม คือ

เล่มที่ ๑ ข้อมูลประกอบด้วย ทะเบียนการค้า สัญญาร่วมทุน วิศวกร ใบอนุญาตต่างๆ รูปแบบ ขบวนการพื้นฐาน แผนงานปรับปรุง แผนงานดำเนินงานและอื่นๆ รวม ๒๑๙ แผ่น

เล่มที่ ๒ ข้อมูลประกอบด้วย รายการเงื่อนไขรายละเอียดพร้อมแค็ตตาล็อกต่างๆ รวม ๓๕๑ แผ่น

เล่มที่ ๓ แบบพิมพ์เขียวการก่อสร้างต่างๆ (Civil Drawing) รวม ๓๒ แผ่น

เล่มที่ ๔ แบบพิมพ์เขียวเครื่องยนต์กลไกต่างๆ (Mechanical Drawing) และแบบพิมพ์เขียวเกี่ยวกับกำลังไฟฟ้า (Electrical Drawing) รวม ๖๑ แผ่น

ทั้งนี้ ผู้แทนสำนักรักษาความสะอาด กรุงเทพมหานคร ขี้แจงเพิ่มเติมว่า การยื่นซองประกวดราคานั้นกำหนดให้ผู้เข้าเสนอราคายื่นซองประกวดราคาแยกเป็น ๒ ซอง คือ ซองข้อเสนอด้านเทคนิคและหลักฐานเอกสารต่างๆ และซองข้อเสนอด้านราคา ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดจะพิจารณาข้อเสนอด้านเทคนิคและหลักฐานเอกสารต่างๆ ของผู้เข้าเสนอราคาทุกราย และจะคัดเลือกเฉพาะรายที่เสนอได้ตรงหรือใกล้เคียงตามมาตรฐานและความต้องการของกรุงเทพมหานคร ผู้ที่ผ่านการพิจารณาใน ขั้นนี้จึงจะได้รับพิจารณาข้อเสนอด้านราคาต่อไป โดยในขั้นการพิจารณาข้อเสนอด้านราคา จะมีการนำข้อเสนอด้านเทคนิคมาประกอบการพิจารณาด้วยก่อนที่จะเสนอความเห็นต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารรวมทั้ง ๒ รายการดังกล่าว จึงยังไม่ควรเปิดเผย ให้แก่ผู้อุทธรณ์ เนื่องจากผลการพิจารณาการประกวดราคาซึ่งคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาได้เสนอต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครนั้น ยังไม่สิ้นสุดตามกระบวนการที่กำหนด เพราะผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครยังมิได้พิจารณาผลการประกวดราคาตามที่คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาเสนอ รายงานของคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาเป็นเพียงรายงานเสนอความเห็นต่อผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเท่านั้น ผลการพิจารณาประกวดจ้างเหมาเอกชนปรับปรุงโรงงานฯ ดังกล่าวจึงยังไม่เป็นที่เสร็จสิ้นแต่อย่างใด

ส่วนผู้อุทธรณ์ขี้แจงเพิ่มเติมว่า ต้องการรู้ข้อมูลข่าวสารเหล่านั้นเพื่อการเปรียบเทียบว่า บริษัท ยูโรเวสต์ เอ็นจิเนียริง จำกัด ได้ยื่นข้อเสนอด้านเทคนิคอย่างไรจึงถูกต้องตามเงื่อนไขการประกวดราคา ในขณะที่ของบริษัท ซีวิลเอ็นจิเนียริง จำกัด ได้รับแจ้งว่าเสนอผิดเงื่อนไขดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อความโปร่งใสสำนักรักษาความสะอาด กรุงเทพมหานคร จึงควรเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้ตนทราบได้ และไม่ประสงค์จะรู้ถึงข้อมูลที่เป็นความลับทางการค้าของบริษัท ยูโรเวสต์ เอ็นจิเนียริง จำกัด แต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม และเกษตร พิจารณาแล้วเห็นว่า

(๑) รายงานผลการพิจารณาผลการประกวดราคาจ้างเหมาเอกชนปรับปรุงโรงงานพร้อมเดิน

เครื่องจักรโรงงานกำจัดมูลฝอยขนาด ๑,๐๐๐ ตัน/วัน ที่โรงงานกำจัดมูลฝอยอ่อนนุช นั้น เป็นเพียงความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดของคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา ซึ่งได้ทำหน้าที่ตามระเบียบกฎเกณฑ์โดยได้เสนอความเห็นหรือคำแนะนำดังกล่าวต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ดังนั้นการเปิดเผยจึงอาจจะกระทบต่อการใช้ดุลพินิจของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครได้ เนื่องจากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครยังมิได้พิจารณาข้อเสนอดังกล่าวและมีคำสั่งเกี่ยวกับเรื่องนี้แต่อย่างใด สำนักวิชาความสะอาด กรุงเทพมหานคร จึงขอที่จะไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนนี้ได้ตามนับมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๒) สำหรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารประกอบการยื่นซองประกวดราคาของบริษัท ยูโรเวสต์ เอ็นจิเนียริง จำกัด ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลข่าวสารรวมทั้งสิ้น ๔ เล่ม นั้น เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อเสนอด้านเทคนิคและเอกสารหลักฐานต่างๆ และเอกสารในส่วนนี้คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาได้พิจารณารายละเอียดข้อเสนอของผู้เข้าประกวดราคาทั้งสองรายแล้ว โดยได้แจ้งผลการพิจารณาเป็นที่ยุติในขั้นนี้ว่า ข้อเสนอด้านเทคนิคและเอกสารหลักฐานต่างๆ ของบริษัท ซีวิลเอ็นจิเนียริง จำกัด ไม่ผ่านการพิจารณา แต่ของบริษัท ยูโรเวสต์ เอ็นจิเนียริง จำกัด นั้นผ่านเกณฑ์การพิจารณาในขั้นตอนนี้ และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า ข้อเสนอของบริษัท ซีวิลเอ็นจิเนียริง จำกัด เสนอไม่ถูกต้องตามเงื่อนไขในการประกวดราคารวมทั้งสิ้น ๖ ข้อ คือ

๑. การซื้อเอกสารประกวดราคาในนามบริษัท ซีวิลเอ็นจิเนียริง จำกัด ไม่ได้เป็นการซื้อในนามของกิจการร่วมค้าฯ

๒. หนังสือคำประกันของประกวดราคาได้ออกในนามบริษัท ซีวิลเอ็นจิเนียริง จำกัด ไม่ได้ออกในนามกิจการร่วมค้าฯ

๓. หนังสือสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินที่นำมาใช้เป็นเอกสารหลักฐานในการยื่นซองได้ทำสัญญาระหว่างเจ้าของที่ดินและบริษัท ซีวิลเอ็นจิเนียริง จำกัด ไม่ได้ทำสัญญากับกิจการร่วมค้าฯ

๔. หนังสืออนุญาตให้ใช้ที่ดินในการฝังกลบกากมูลฝอยอย่างถูกสุขลักษณะ ซึ่งออกโดยประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล และผู้ว่าราชการจังหวัด ได้ออกใบอนุญาตให้ในนาม บริษัท ซีวิลเอ็นจิเนียริง จำกัด ไม่ได้ออกในนามกิจการร่วมค้าฯ

๕. หนังสือมอบอำนาจให้มายื่นซองประกวดราคาและต่อรองราคาผิดเงื่อนไขประกาศประกวดราคา

๖. ไม่ได้เสนอรายละเอียดที่แสดงยี่ห้อ รุ่น และแค็ตตาล็อกของอุปกรณ์เครื่องจักรกลที่จำเป็น เพื่อประกอบการใช้งานในโรงงานตามที่กำหนด

อีกทั้งข้อเท็จจริงปรากฏว่า คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคามีการดำเนินการตามกระบวนการพิจารณาผลการประกวดราคาในขั้นตอนต่อไป โดยได้เปิดซองข้อเสนอด้านราคา เฉพาะรายที่ผ่านการคัดเลือกข้อเสนอด้านเทคนิคและเอกสารหลักฐานต่างๆ แล้ว ซึ่งถือว่าผลการพิจารณาในขั้นการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาได้ดำเนินการเป็นที่สิ้นสุดแล้ว ผู้อุทธรณ์ในฐานะของตัวแทนบริษัท ซีวิลเอ็นจิเนียริง จำกัด ที่ได้รับผลกระทบจากการพิจารณาดังกล่าว จึงควรมีสติขอตรวจสอบเอกสารที่จำเป็นต้องรู้เพื่อการโต้แย้งหรือชี้แจงหรือป้องกันสิทธิของตนได้

แต่อย่างไรก็ตามเนื่องจากกระบวนการประกวดราคาจ้างเหมาเอกชนปรับปรุงโรงงานพร้อมเดิน

เครื่องจักรโรงงานกำจัดมูลฝอยขนาด ๑,๐๐๐ ตัน/วัน ที่โรงงานกำจัดมูลฝอยอ่อนนุช นั้น ผู้มีอำนาจสั่งจ้างหรือให้ความเห็นชอบตามกระบวนการประกวดราคาในขั้นสุดท้ายคือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครนั้นหมายความว่าผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีอำนาจที่จะพิจารณาแตกต่างจากการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาได้ และในกรณีที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีคำสั่งให้ยกเลิกการประกวดราคาหรือให้ดำเนินการประกวดราคาใหม่ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารหรือเอกสารให้กับผู้อุทธรณ์ก็จะต้องพิจารณาถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับบริษัทคู่แข่งซึ่งเป็นผู้จัดทำข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่บริษัท ซีวิล เอ็นจิเนียริง จำกัด ถูกชี้ว่าเสนอไม่ถูกต้องตามเงื่อนไขในการประกวดราคาทั้ง ๖ ข้อ และผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้รับข้อมูลข่าวสารในกรณีเดียวกันนี้ของบริษัทคู่แข่งเพื่อนำมาเปรียบเทียบและตรวจสอบว่า การใช้ดุลพินิจหรือการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาเป็นไปโดยโปร่งใสเป็นธรรมหรือไม่ ประกอบด้วย

๑. ข้อมูลข่าวสารตามเงื่อนไขที่หนึ่ง คือ บัญชีรายชื่อ บริษัท ห้างฯ ร้าน ที่รับใบเสนอราคาเลขที่ ๐๑/๒๕๕๔

๒. ข้อมูลข่าวสารตามเงื่อนไขที่สอง คือ หนังสือคำประกัน (หลักประกันซอง) ของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางกะปิ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๔

๓. ข้อมูลข่าวสารตามเงื่อนไขที่สาม คือ สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินระหว่างผู้ขายฝ่ายหนึ่งกับบริษัท ยูโรเวสต์ เอ็นจิเนียริง จำกัด ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ พร้อมโฉนดที่ดินรวม ๑๑ แปลง

๔. ข้อมูลข่าวสารตามเงื่อนไขที่สี่ คือ หนังสืออนุญาตให้ใช้พื้นที่ฝังกลบกากมูลฝอยที่ กท ๕๐๐๕/๘๖๖๓ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๔

๕. ข้อมูลข่าวสารตามเงื่อนไขที่ห้า คือ หนังสือมอบอำนาจของบริษัท ยูโรเวสต์ เอ็นจิเนียริง จำกัด ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔

๖. ข้อมูลข่าวสารตามเงื่อนไขที่หก คือ รายการเงื่อนไขรายละเอียดพร้อมแค็ตตาล็อกของเครื่องยนต์กลไกต่างๆ ที่ปรากฏในเอกสารที่สำนักรักษาความสะอาด กรุงเทพมหานครจัดส่งมาประกอบการพิจารณา เล่มที่ ๒

ซึ่งพิจารณาได้ว่าข้อมูลข่าวสารตามรายการที่ ๑ และรายการที่ ๕ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารด้านเทคนิค และมิใช่เป็นข้อมูลข่าวสารความลับที่จะมีผลต่อการแข่งขันทางการค้ารวมทั้งการเปิดเผยก็ไม่มีผลกระทบต่อการได้เปรียบหรือเสียเปรียบของคู่แข่งในการประกวดราคาหากต้องมีการประกวดราคาใหม่ ดังนั้น จึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้ควรเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒, ๓, ๔, และรายการที่ ๖ เป็นข้อมูลข่าวสารที่บรรจุรวมกันในซองข้อเสนอด้านเทคนิคและหลักฐานเอกสารต่างๆ ซึ่งบริษัท ยูโรเวสต์ เอ็นจิเนียริง จำกัด ในฐานะผู้ยื่นซองไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น เนื่องจากเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในซองดังกล่าวต่อผู้อื่นก่อนที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครจะมีคำสั่งอนุมัติให้ทำสัญญาจ้างกับบริษัท ยูโรเวสต์ เอ็นจิเนียริง จำกัด ในฐานะบริษัทที่ได้รับการพิจารณาคัดเลือก การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งสี่รายการเหล่านั้นก่อนเวลาสมควรย่อมกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของบริษัท ยูโรเวสต์ เอ็นจิเนียริง จำกัด หากว่ากรุงเทพมหานครยกเลิกการประกวดราคาในครั้งนี้และให้มีการประกวดราคาครั้งใหม่ ข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้จึงถือเป็นความลับทางการค้าของคู่แข่งที่ทำให้ต่อกรุงเทพมหานครโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไป

เปิดเผยต่อผู้อื่นตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งการเปิดเผยก่อนเวลาอันสมควรดังกล่าวแล้วก็ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์สาธารณะแต่ประการใด กรณีผู้อุทธรณ์ ในฐานะตัวแทนบริษัท ซีวิลเอ็นจิเนียริง จำกัด ได้รับผลกระทบจากการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคานั้น ในการโต้แย้งหรือชี้แจงเพื่อป้องกันสิทธิของตน เนื่องจากสำนักรักษาความสะอาด กรุงเทพมหานครได้แจ้งแสดงเหตุผลที่เป็นเหตุให้บริษัท ซีวิลเอ็นจิเนียริง จำกัด ไม่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาอย่างชัดแจ้งแล้ว จึงเป็นภาระของบริษัท ซีวิลเอ็นจิเนียริง จำกัด ที่จะต้องนำหลักฐานเฉพาะที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับบริษัทซีวิลเอ็นจิเนียริงจำกัดมาพิสูจน์หักล้างเหตุผลของคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา ดังนั้น การประสงค์จะได้รู้ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒, ๓, ๔ และรายการที่ ๖ ซึ่งผู้ให้มาไม่ประสงค์จะให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในขณะที่การพิจารณาผลการประกวดราคายังไม่แล้วเสร็จสมบูรณ์ตามขั้นตอนทั้งหมด จึงอาจกระทบต่อส่วนได้เสียที่สำคัญของบุคคลอื่นเมื่อคำนึงถึงส่วนได้เสียของผู้อุทธรณ์ ผู้คัดค้าน และประโยชน์สาธารณะประกอบกันแล้ว การไม่เปิดเผยก่อนถึงเวลาอันสมควรจึงชอบด้วยเหตุผล

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร จึงมีมติให้สำนักรักษาความสะอาด กรุงเทพมหานคร เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะรายการที่ ๑ ได้แก่ บัญชีรายชื่อบริษัท ห้างฯ ร้าน ที่รับในเสนอราคา เลขที่ ๓๑/๒๕๔๔ และรายการที่ ๕ ได้แก่ หนังสือมอบอำนาจของบริษัท ยูโรเวสต์ เอ็นจิเนียริง จำกัด ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๔ โดยให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ ไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล (ศาสตราจารย์ ไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล)	ประธานกรรมการ
ลงชื่อ สุนทร มณีสวัสดิ์ (รองศาสตราจารย์ สุนทร มณีสวัสดิ์)	กรรมการ
ลงชื่อ สันหัต โรจนสุนทร (นายสันหัต โรจนสุนทร)	กรรมการ
ลงชื่อ เกษม สนิทวงศ์ ณ อยุธยา (นายเกษม สนิทวงศ์ ณ อยุธยา)	กรรมการ
ลงชื่อ ศาสตราจารย์ ยงยุทธ ยุทธวงศ์ (ศาสตราจารย์ ยงยุทธ ยุทธวงศ์)	กรรมการ
ลงชื่อ ศาสตราจารย์ เกษม จันทรแก้ว (ศาสตราจารย์ เกษม จันทรแก้ว)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ

ข่าวสาร

สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ
ที่ ศค ๑ / ๒๕๔๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อ ฐานความผิดของบุคคลและจำนวนเงินที่ถูก
เปรียบเทียบปรับตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

ผู้อุทธรณ์ : นางสาวจิตติมา ไต้แสงทวีธรรม

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (กลต.)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาวจิตติมา ไต้แสงทวีธรรม ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ประเภทธุรกิจ
ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “ผู้อุทธรณ์” มีหนังสือ ที่ ปพข.๑๓/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๔๔ ถึงเลขาธิการ
สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “สำนักงาน กลต.” เพื่อขอ
สำเนาข้อมูลข่าวสารรวมกัน ๓ รายการ ดังนี้

๑.สำเนารายชื่อบุคคลที่ถูกเปรียบเทียบปรับกรณีความผิดตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาด
หลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ เริ่มตั้งแต่สำนักงาน กลต. ก่อตั้งจนกระทั่งถึงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๒ ซึ่งพบว่า
จำนวนตามฐานความผิดรวม ๘๕๐ ราย

๒. สำเนารายความผิดข้อหาของบุคคลที่มีรายชื่อในการถูกเปรียบเทียบปรับ กรณีความผิดตาม
พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕

๓. จำนวนเงินที่ถูกเปรียบเทียบปรับ

สำนักงาน กลต. ได้มีหนังสือ ที่ กลต. ด ๕๒๓/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๔ ปฏิเสธ
การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ โดยอ้างว่าข้อมูลเริ่มตั้งแต่สำนักงานก่อตั้งถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม
๒๕๔๑ ไม่อาจเปิดเผยตามที่ร้องขอได้ เนื่องจากสำนักงาน กลต. พิจารณาเห็นว่าข้อมูลดังกล่าวเข้าข่ายยกเว้น
การเปิดเผยตามความในมาตรา ๑๕ วรรคแรก (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
กล่าวคือการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ ประกอบกับสำนักงาน กลต. มีความเห็น
ว่าแม้ว่าคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ จะเคยมีคำสั่ง
ให้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการเปรียบเทียบปรับผู้กระทำความผิดมาแล้วตามคำวินิจฉัย ที่ ศค ๑/๒๕๔๔ ก็ตาม แต่คำ
วินิจฉัยดังกล่าวนั้นมีผลเฉพาะกรณีไม่ใช่เป็นการทั่วไป สำหรับข้อมูลตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๒ ถึงวันที่ ๒๐
ธันวาคม ๒๕๔๒ นั้น ให้ไปใช้บริการตรวจสอบข้อมูลได้ที่ศูนย์สารสนเทศตลาดทุนของสำนักงาน กลต. ได้

ต่อมา ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ ปพข. ๓๗/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๔ เพื่ออุทธรณ์ต่อ

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่า ข้ออ้างตามหนังสือของสำนักงาน กสท. ไม่มีน้ำหนักพอที่จะรับฟังได้ พร้อมทั้งยกเหตุผล ดังนี้

(๑) คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ เคยมีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลความผิดกรณีการขายหุ้นของบริษัทไทยเทเลโฟนแอนด์เทเลคอมมิวนิเคชั่น จำกัด (มหาชน) และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ร่วมเสริมกิจ จำกัด (มหาชน) เป็นบรรทัดฐานมาแล้ว

(๒) มาตรฐานการลงโทษหรือตรวจสอบผู้กระทำผิดตามกฎหมาย (ในกรณีที่มีไข่ยาววน) ที่มีประสิทธิภาพที่สุดนั้นคือการตรวจสอบโดยสาธารณะ ซึ่งในกรณีความผิดตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ นั้น เป็นการกระทำผิดที่ชัดถึงที่สุดแล้ว การเปิดเผยข้อมูลย่อมไม่กระทบต่อการบังคับใช้กฎหมาย

(๓) การอ้างว่า การเปิดเผยข้อมูลทำให้สำนักงาน กสท. ไม่ได้รับความเชื่อถือนั้น สาธารณชน ย่อมเข้าใจว่าปัจจุบันมีพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ บังคับใช้แล้วการเปิดเผยข้อมูล นั้นเป็นไปตามกฎหมายและรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงไม่มีเหตุอันใดที่จะทำให้สาธารณชนไม่มีความ เชื่อถือในสำนักงาน กสท.

(๔) ปัจจุบันสำนักงาน กสท. มีนโยบายให้เปิดเผยชื่อผู้กระทำผิดแล้ว ดังนั้นการเปิดเผยชื่อผู้ กระทำผิดในอดีตจึงไม่น่ามีผลกระทบต่อการดำเนินคดีในกรณีคดีประเภทเดียวกัน

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการรับคำอุทธรณ์แล้วพิจารณาส่งคำอุทธรณ์ให้คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “คณะกรรมการ วินิจฉัยฯ” โดยได้รับคำอุทธรณ์นี้ไว้เพื่อพิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๔ฯ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งเป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการ วินิจฉัยฯ ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “สำนักงาน สขร.” ได้รับมอบจากคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ให้จัดประชุมเพื่อพิจารณา เรื่องอุทธรณ์นี้รวม ๔ ครั้ง ดังนี้

การประชุมครั้งที่ ๑ (ประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ครั้งที่ ๘/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๔) สำนักงาน สขร. ได้รวบรวมข้อเท็จจริงของเรื่องอุทธรณ์นี้เสนอต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ และคณะ กรรมการวินิจฉัยฯ ได้ตั้งกรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์เพื่อทำหน้าที่รวบรวม วิเคราะห์ ปัญหาข้อเท็จจริง และข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งมีมติให้เชิญคู่กรณีมาชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณา วินิจฉัยต่อไป

การประชุมครั้งที่ ๒ (ประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ครั้งที่ ๙/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๔) ผู้แทนสำนักงาน กสท. ได้มาชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม

การประชุมครั้งที่ ๓ (ประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๔) ผู้อุทธรณ์มีหนังสือมอบให้ผู้แทนมาชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม และคณะกรรมการวินิจฉัยฯ มีมติให้เรียก เอกสารข้อมูลตามอุทธรณ์จากสำนักงาน กสท.

การประชุมครั้งที่ ๔ (ประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๔) สำนักงาน สขร. ได้สรุปข้อมูลตามอุทธรณ์ที่สำนักงาน กสท. จัดส่งมาเพื่อประกอบการพิจารณา วินิจฉัยให้คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาเรื่องอุทธรณ์

จากการประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ทั้ง ๔ ครั้งดังกล่าว คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้ทราบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาแล้ว ประกอบด้วยเอกสารข้อมูลข่าวสารคำอุทธรณ์ รวมทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาจากผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักงาน กสท. โดยสรุปมีดังนี้

(๑) ผู้แทนสำนักงาน กสท. ให้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า

(ก) จำนวนผู้ถูกเปรียบเทียบปรับ ๘๕๐ ราย มีปรากฏอยู่ในสรุปรายงานประจำปีของสำนักงาน กสท.

(ข) การเปิดเผยข้อมูลจะทำให้ความน่าเชื่อถือของ กสท. ลดลงเพราะผู้กระทำผิดซึ่งถูกเปรียบเทียบปรับส่วนหนึ่งยอมเสียค่าปรับก็เพราะคิดว่า กสท. จะไม่เปิดเผยชื่อของตน ดังนั้นหาก กสท. ต้องเปิดเผยชื่อบุคคลดังกล่าวจะทำให้ความน่าเชื่อถือของ กสท. ลดลง

(ค) การเปิดเผยฐานความผิดบางฐานอาจไม่เป็นประโยชน์แก่สาธารณะมากนัก แต่หากเป็นความผิดบางฐาน เช่น ใช้ข้อมูลภายในเอาเปรียบผู้ลงทุนรายอื่น การเปิดเผยจะมีประโยชน์ต่อสาธารณะมากกว่า

(๒) ผู้แทนผู้อุทธรณ์ให้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า

(ก) ผู้แทนผู้อุทธรณ์เป็นหัวหน้ากองบรรณาธิการข่าวประชาสัมพันธ์ธุรกิจซึ่งถือเป็นหัวหน้างานของผู้อุทธรณ์และได้รับมอบหมายให้มาชี้แจงแทนตามหนังสือของผู้อุทธรณ์ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๔

(ข) ข้อมูลที่ต้องการขออนุญาตนั้นยืนยันการขอทั้ง ๓ รายการตามคำอุทธรณ์ เนื่องจากเห็นว่าเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับคดีที่ถึงที่สุดแล้ว ดังนั้น ข้ออ้างที่ว่า การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพยิ่งขึ้น แต่การเปิดเผยกลับจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และเห็นว่า การตรวจสอบการดำเนินการของรัฐ โดยสื่อมวลชนถือเป็นการตรวจสอบของสาธารณะที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด

(ค) การขอให้เปิดเผยข้อมูลตามอุทธรณ์นั้นเพื่อประโยชน์สาธารณะ เนื่องจากการขอในนามผู้สื่อข่าวที่ทำหน้าที่เผยแพร่ข่าวอันเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ การเปิดเผยถือเป็นการให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนโดยรวม เพื่อประชาชนจะได้ประโยชน์ในการวิเคราะห์ การใช้วิจารณ์ โดยเฉพาะหากมีข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลที่จะทำหน้าที่รับผิดชอบที่จะต้องใช้อำนาจของรัฐแล้วนั้นประชาชนจะได้มีข้อมูลประกอบการตัดสินใจมากยิ่งขึ้น ซึ่งการตรวจสอบกรณีนี้มีใช่เป็นการตรวจสอบการดำเนินการของสำนักงาน กสท. เพราะสำนักงาน กสท. มีใช่ผู้กระทำความผิดเป็นแต่เพียงต้องการเผยแพร่ข้อมูลที่อาจมีผลกระทบต่อการตัดสินใจของประชาชนเท่านั้น

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาคำอุทธรณ์และข้อเท็จจริงตามประเด็น ดังต่อไปนี้

๑. ปัญหาเกี่ยวกับวิธีพิจารณา

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ มีผลเฉพาะคดีหรือไม่

ในการพิจารณาผู้อุทธรณ์ได้ยกประเด็นว่าคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้เคยมีคำวินิจฉัย ที่ ศค ๑/๒๕๔๔ ให้สำนักงาน กสท. เปิดเผยแพร่ชื่อ ฐานความผิดและจำนวนเงินของบุคคลที่ถูกสำนักงาน กสท. เปรียบเทียบปรับไว้แล้ว ดังนั้น คำวินิจฉัยดังกล่าวน่าจะมีผลผูกพันเป็นการทั่วไปให้สำนักงาน กสท. ปฏิบัติตาม ต่อปัญหานี้ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ เห็นว่า คำวินิจฉัยแต่ละคดีจะมีผลเฉพาะคดี เนื่องจากในการวินิจฉัยจะต้องชั่งน้ำหนักผลดีผลเสียทั้งประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ผู้อุทธรณ์เป็นเรื่องๆ ไป ดังนั้นคำวินิจฉัยจึงไม่มีผล

ผูกพันเป็นการทั่วไป แต่จะมีผลเฉพาะคดีเท่านั้น

๒. ปัญหาเกี่ยวกับเหตุผลในการมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

สำนักงาน กสท. มีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เนื่องจากเห็นว่าข้อมูลดังกล่าวเข้าข่ายยกเว้นการเปิดเผยตามความในมาตรา ๑๕ วรรคแรก (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากเปิดเผยแล้วจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ เนื่องจากเดิมทางสำนักงาน กสท. ได้ใช้มาตรการเปรียบเทียบปรับโดยไม่เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับชื่อผู้ถูกเปรียบเทียบปรับและรายละเอียดที่เกี่ยวข้องเป็นรายบุคคล โดยจัดชั้นความลับตามระเบียบราชการ ต่อมาได้มีมติของที่ประชุมคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๔๑ เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๑ ให้เปิดเผยชื่อผู้ถูกเปรียบเทียบปรับสำหรับการดำเนินการเปรียบเทียบปรับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๒ เป็นต้นไป มติดังกล่าวส่งผลให้ผู้กระทำความผิดยินยอมให้เปรียบเทียบปรับจำนวนมากก่อนถึงวันที่จะใช้หลักเกณฑ์ใหม่นี้ดังกล่าวเนื่องจากจะไม่ถูกเปิดเผยชื่อเพราะจำนวนการกระทำความผิดจะถูกจัดชั้นความลับตามระเบียบราชการ ดังนั้น หากจำนวนดังกล่าวถูกเปิดเผยออกมาจะทำให้ความน่าเชื่อถือของสำนักงาน กสท. มีน้อยลงและการบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาโดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของสำนักงาน กสท. ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่า การที่มีผู้กระทำความผิดฝ่าฝืนพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ จำนวนมากและผู้ฝ่าฝืนส่วนใหญ่ยินยอมเสียค่าปรับเป็นเพราะมาตรการเปรียบเทียบปรับดังกล่าวนี้ การไม่เปิดเผยชื่อผู้กระทำความผิดอาจทำให้นักลงทุนบางคนกล้าเสี่ยงกระทำความผิดกฎหมาย เพราะหากไม่ถูกจับก็จะได้ประโยชน์จากการกระทำความผิด แต่ถ้าหากถูกจับได้ก็จะถูกลงโทษเพียงโทษปรับที่มักจะถูกปรับต่ำกว่าอัตราเปรียบเทียบปรับสูงสุด แม้ว่าในแง่หนึ่งมาตรการไม่เปิดเผยชื่อผู้ถูกเปรียบเทียบปรับจะทำให้มีผู้ยินยอมเปรียบเทียบปรับเป็นจำนวนมาก แต่ก็มิได้หมายความว่ามาตรการนั้นจะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพที่แท้จริงของการบังคับใช้กฎหมาย เนื่องจากปรากฏข้อเท็จจริงว่ายังมีผู้กระทำความผิดซ้ำอีก นอกจากนี้คณะกรรมการวินิจฉัยฯ กลับเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลจะเป็นผลดีต่อความน่าเชื่อถือและประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายของสำนักงาน กสท. เนื่องจากทำให้นักลงทุนทั่วไปเกิดความมั่นใจในระบบการบังคับใช้กฎหมายที่สำนักงาน กสท. มีการดำเนินงานบนหลักความถูกต้องโปร่งใสและยุติธรรมเสมอกัน มีการลงโทษเปรียบเทียบปรับผู้กระทำความผิดทุกคนที่ทำผิดฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ดังกล่าวอย่างจริงจัง การดำเนินการของสำนักงาน กสท. เช่นนี้ถือเป็นการรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมของนักลงทุนที่จะมีผลให้นักลงทุนมีความเชื่อถือในหลักการทำงานของสำนักงาน กสท. มากขึ้นยิ่งกว่า

ต่อประเด็นที่ว่าสำนักงาน กสท. เคยสัญญาว่าจะไม่เปิดเผยชื่อผู้กระทำความผิดนั้น จากข้อเท็จจริงเป็นเพียงการอธิบายระเบียบปฏิบัติงานของสำนักงาน กสท. เท่านั้นว่าจำนวนการเปรียบเทียบปรับจะปฏิบัติตามระเบียบการรักษาความลับ โดยจัดลำดับชั้นความลับตามระเบียบราชการ ไม่ถือเป็นการให้คำมั่นสัญญาแต่อย่างใด และโดยปกติแล้วลำดับชั้นความลับดังกล่าวอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้อยู่แล้ว ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลชื่อผู้กระทำความผิด ฐานความผิดและจำนวนเงินที่ถูกเปรียบเทียบปรับจึงไม่ทำให้ความน่าเชื่อถือของสำนักงาน กสท. ลดลงแต่ประการใด การเปิดเผยข้อมูลกลับจะเป็นการตรวจสอบการทำงานของสำนักงาน กสท. ซึ่งจะมีผลให้มีการรักษาระบบการทำงานที่ชัดเจนโปร่งใสและเที่ยงธรรม และเป็นผลดีต่อประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมาย

อย่างแท้จริง การไม่เปิดเผยชื่อผู้กระทำผิดมีแต่จะทำให้ประชาชนเกิดความสงสัยในความโปร่งใสและยุติธรรมในการทำงานของสำนักงาน กสท. ตราบใดที่ประชาชนยังมีความสงสัยเคลือบแคลงสังคมก็จะขาดความเชื่อถือและมีผลให้สำนักงาน กสท. ไม่สามารถบังคับใช้กฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพในที่สุด

ต่อประเด็นที่สำนักงาน กสท. ได้ชี้แจงว่า การเปิดเผยฐานความผิดบางฐานน่าจะเป็นเรื่องเฉพาะบุคคลไม่มีผลต่อสาธารณะมากนัก คณะกรรมการวินิจฉัยฯ เห็นว่า แม้ฐานความผิดดังกล่าวจะเป็นเรื่องเฉพาะบุคคลก็ตาม แต่เนื่องจากเป็นเรื่องเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์การกระทำความผิดย่อมมีผลกระทบต่อสาธารณะและบุคคลทั่วไป ดังนั้นเมื่อคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะที่มีความสำคัญยิ่งกว่าแล้ว การเปิดเผยย่อมจะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับประชาชนทั่วไปในการตัดสินใจด้วยความระมัดระวังก่อนที่จะเข้าร่วมลงทุนกับบุคคลที่เคยกระทำผิดกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งผลที่ตามมาจะเป็นการพัฒนาตลาดหลักทรัพย์ของประเทศ รวมทั้งจะทำให้ประชาชนทั่วไปได้รับรู้ว่าผู้กระทำผิดแต่ละรายถูกลงโทษในระดับใดและสำนักงาน กสท. ดำเนินการลงโทษตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่ การเปิดเผยข้อมูลตามอุทธรณ์จะมีผลให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงาน กสท. ต้องปฏิบัติงานโดยมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนโปร่งใสและเป็นธรรมกับทุกฝ่าย อันจะเป็นการยกระดับความเชื่อถือของประชาชนทั่วไปต่อสำนักงาน กสท. ดังนั้นการเปิดเผยจึงมิใช่เป็นเรื่องเฉพาะบุคคลแต่เป็นเรื่องของการกระทำผิดของบุคคลที่มีผลกระทบต่อสาธารณะอย่างยิ่ง

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาประเด็นปัญหาต่าง ๆ ข้างต้นแล้ว จึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้งหมดแม้จะเข้าข่ายเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๕ วรรคแรก (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ดังที่คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้ชี้แจงนำหนักโดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันดังกล่าวแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ จึงมีมติให้สำนักงาน กสท. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอทั้ง ๓ รายการ ประกอบด้วย ๑. สำเนารายชื่อบุคคลที่ถูกเปรียบเทียบปรับกรณีความผิดตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ เริ่มตั้งแต่สำนักงาน กสท. ก่อตั้งจนกระทั่งถึงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๒ ซึ่งพบว่ามีจำนวนตามฐานความผิดรวม ๘๕๐ ราย ๒. สำเนาฐานความผิดข้อหาของบุคคลที่มีรายชื่อในการถูกเปรียบเทียบปรับ กรณีความผิดตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ๓. จำนวนเงินที่ถูกเปรียบเทียบปรับ พร้อมทั้งสำเนาข้อมูลข่าวสารนั้นให้แก่ผู้อุทธรณ์

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ โกวิทช์ โปษยานนท์	ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ โกวิทช์ โปษยานนท์)	
ลงชื่อ ศาสตราจารย์ เสาวนีย์ อัสวโรจน์	กรรมการ
(ศาสตราจารย์ เสาวนีย์ อัสวโรจน์)	
ลงชื่อ ประสิทธิ์ โฉวีโลกุล	กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ประสิทธิ์ โฉวีโลกุล)	

ลงชื่อ	สมภพ มานะรังสรรค์	กรรมการ
	(รองศาสตราจารย์ สมภพ มานะรังสรรค์)	
ลงชื่อ	นิพนธ์ พัวพงศกร	กรรมการ
	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นิพนธ์ พัวพงศกร)	
ลงชื่อ	วีระชัย เตชะวิจิตร	กรรมการ
	(นายวีระชัย เตชะวิจิตร)	
ลงชื่อ	สทนต์ รัตนไพจิตร	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
	(รองศาสตราจารย์ สทนต์ รัตนไพจิตร)	

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ
ที่ ศค ๒ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำสั่งให้ปล่อยสินเชื่อและการจ่ายเงินกู้
ผู้อุทธรณ์ : นายสุพร พูนขำ
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางกรวย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายสุพร พูนขำ ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “ผู้อุทธรณ์” มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้จัดการธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางกรวย ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “ธนาคารกรุงไทย” เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้อง จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

รายการ ๑ เอกสารการเปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวันของนายสุพร พูนขำ เลขที่ บัญชี ๑๐๙-๖-๐๓๔๑๓-๑

รายการ ๒ เอกสารคำสั่งอนุมัติให้ปล่อยเงินกู้แก่นายสุพร พูนขำ ตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๓๒ ถึง พ.ศ. ๒๕๓๖

รายการ ๓ เอกสารการเบิกจ่ายเงินกู้ จำนวน ๓๒.๒ ล้านบาท ของนายสุพร พูนขำ ในโครงการ ศรีพรสวรรค์ คอนโดมิเนียม

ทั้งนี้ เนื่องจากผู้อุทธรณ์มีข้อสงสัยในข้อมูลของธนาคารกรุงไทยที่เกี่ยวกับตนเอง จึงประสงค์จะตรวจสอบข้อมูลดังกล่าว

ธนาคารกรุงไทย มีหนังสือ ที่ บก.สข. ๕๔๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๓ แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร รายการ ๒ และ รายการ ๓ เนื่องจากธนาคารกรุงไทยเห็นว่าเอกสารข้อมูล รายการ ๒ เป็นข้อมูลในการพิจารณาสั่งการภายในขององค์กรเท่านั้น ส่วนเอกสารข้อมูล รายการ ๓ เก็บรวบรวมอยู่ร่วมกับลูกค้ารายอื่นๆ โดยเก็บรักษาไว้ที่คลังเก็บเอกสารของธนาคารกรุงไทย ไม่ได้อยู่ที่สาขาบางกรวย สำหรับเอกสารข้อมูล รายการ ๑ ได้จัดส่งให้กับผู้อุทธรณ์พร้อมหนังสือดังกล่าวแล้ว

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “สำนักงาน สขร.” ได้ให้คำปรึกษาแก่ผู้อุทธรณ์เกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยเอกสารข้อมูล รายการ ๒ และ รายการ ๓ เนื่องจากเห็นว่าเอกสารข้อมูล รายการ ๑ นั้น ธนาคารกรุงไทยได้เปิดเผยให้กับผู้อุทธรณ์แล้ว ซึ่งต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อยืนยันการขออุทธรณ์การไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารกรุงไทยเฉพาะเอกสารข้อมูล รายการ ๒ และ รายการ ๓ เท่านั้น

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ พิจารณาแล้วส่งคำอุทธรณ์ให้คณะกรรมการวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “คณะกรรมการวินิจฉัย” ได้รับคำอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สำนักงาน สขร. ซึ่งเป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้รับมอบจากคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้จัดประชุมเพื่อพิจารณาเรื่องอุทธรณ์นี้รวม ๔ ครั้ง ดังนี้

ประชุมครั้งที่ ๑ (ประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๔) สำนักงาน สขร. ได้รับรวมข้อเท็จจริงของเรื่องอุทธรณ์นี้เสนอต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ และคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้ตั้งกรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์เพื่อทำหน้าที่รวบรวมวิเคราะห์ปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และมีมติให้เชิญคู่กรณีมาชี้แจงให้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

ประชุมครั้งที่ ๒ (ประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๔) ผู้อุทธรณ์ได้มาชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

ประชุมครั้งที่ ๓ (ประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๔) ในวาระการพิจารณาอุทธรณ์เรื่องนี้ ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้แจ้งให้คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ทราบว่าธนาคารกรุงไทยได้ขอเลื่อนการมาชี้แจง คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงมิได้พิจารณาอุทธรณ์ในการประชุม ครั้งนี้

ประชุมครั้งที่ ๔ (ประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๔) สำนักงาน สขร. ได้เชิญผู้แทนธนาคารกรุงไทยชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณา และคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์นี้

จากการประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ทั้ง ๔ ครั้งดังกล่าว คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้รับฟัง คำชี้แจงเพิ่มเติมด้วยวาจาจากผู้อุทธรณ์และผู้แทนธนาคารกรุงไทย ความโดยสรุป ดังนี้

(๑) ผู้อุทธรณ์ให้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า

ก. ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะให้ธนาคารกรุงไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร รายการ ๒ และ รายการ ๓ สำหรับ รายการ ๑ นั้น ธนาคารกรุงไทยได้ให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว

ข. ผู้อุทธรณ์ต้องการตรวจสอบการดำเนินงานของธนาคารกรุงไทยว่าได้ดำเนินการให้เป็นไปตามข้อตกลงที่ทำไว้กับผู้อุทธรณ์หรือไม่ เนื่องจากผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียจึงควรได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว การเปิดเผยจะทำให้ผู้อุทธรณ์หมดข้อสงสัยเกี่ยวกับการดำเนินการของธนาคารกรุงไทย

ค. ในการร้องขอตรวจสอบการดำเนินงานของธนาคารกรุงไทยนั้น ผู้อุทธรณ์เคยร้องเรียน ไปยังธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงาน ป.ป.ช. และผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาแต่ไม่เกี่ยวกับการขอให้เปิดเผย ข้อมูลตามอุทธรณ์

(๒) ผู้แทนธนาคารกรุงไทยให้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า

ก. ข้อมูลทั้ง ๓ รายการ หากเปิดเผยไปในขณะนี้ก็ไม่กระทบต่อการดำเนินงานของ ธนาคารกรุงไทยแต่ประการใด เนื่องจากได้ปฏิบัติไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่ตรวจสอบได้ และเป็นการ ดำเนินงานตามข้อเท็จจริงของเอกสารเป็นหลัก ดังนั้น จึงไม่มีส่วนใดที่จะต้องปิดบัง การเปิดเผยจะเป็นผลเสียต่อ

ธนาคารกรุงไทยอย่างไรจึงไม่อาจชี้ชัดได้ รวมทั้งข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ขอมืออยู่ครบถ้วนแล้ว แต่ที่ธนาคารกรุงไทยไม่เปิดเผยให้กับผู้อุทธรณ์ทันที เนื่องจากมีระเบียบของธนาคารกรุงไทยที่กำหนดขั้นตอนไว้ว่าต้องขออนุมัติจากสำนักงานใหญ่ก่อน

ข. เอกสารข้อมูล รายการ ๓ หากผู้อุทธรณ์มาติดต่ออีกครั้งก็ไม่ขัดข้องที่จะเปิดเผย ส่วนเอกสารข้อมูล รายการ ๒ นั้น ไม่สามารถเปิดเผยได้จนกว่าจะได้รับอนุมัติจากสำนักงานใหญ่เป็นเอกสารข้อมูลในการพิจารณาสั่งการภายในขององค์กร

ค. หลักการของธนาคารกรุงไทยนั้น จะให้บริการกับลูกค้าด้วยความเป็นธรรมเสมอกัน แต่ลูกค้าแต่ละคนอาจมองต่างกันได้จึงเป็นเหตุให้เกิดการตรวจสอบการดำเนินงานของธนาคารกรุงไทย

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจัยฯ

คณะกรรมการวินิจัยฯ ได้พิจารณาคำอุทธรณ์และคำชี้แจงเพิ่มเติมของคู่กรณีดังกล่าว ประกอบเอกสารข้อมูลตามอุทธรณ์ที่ธนาคารกรุงไทยจัดส่งมาเพื่อประกอบการพิจารณา โดยได้พิจารณา อุทธรณ์ตามประเด็นดังต่อไปนี้

๑. เอกสารข้อมูลที่คณะกรรมการวินิจัยฯ จะต้องพิจารณาวินิจัยฯ

ในชั้นการยื่นคำอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์นั้นธนาคารกรุงไทยมีคำสั่งมิให้เปิดเผยเอกสารข้อมูล รายการ ๒ และ รายการ ๓ แต่ต่อมาในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจัยฯ เมื่อผู้แทนธนาคารกรุงไทยมาชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม และในการจัดส่งเอกสารข้อมูลตามอุทธรณ์มาเพื่อประกอบการพิจารณานั้น ปรากฏข้อเท็จจริงตามคำชี้แจงและหนังสือของธนาคารกรุงไทย ที่ บก.สธ. ๑๑๐๓/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๔ ถึงคณะกรรมการวินิจัยฯ ได้ความว่า ธนาคารกรุงไทยได้จัดส่งเอกสารข้อมูล รายการ ๑ และ รายการ ๓ ให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ยังคงแต่เอกสารข้อมูล รายการ ๒ เท่านั้น ที่ธนาคารกรุงไทยไม่สามารถเปิดเผยให้กับผู้อุทธรณ์ได้ เนื่องจากธนาคารกรุงไทยเห็นว่าเป็นเอกสารข้อมูลเกี่ยวกับการพิจารณาสั่งการภายในขององค์กร ดังนั้น เอกสารข้อมูลตามอุทธรณ์ที่คณะกรรมการวินิจัยฯ จะต้องพิจารณาจึงมีเพียงเฉพาะข้อมูลข่าวสารที่เป็นเอกสารข้อมูล รายการ ๒ เท่านั้น

๒. คำสั่งมิให้เปิดเผยเอกสารข้อมูลรายการ ๒ ถือเป็นการปฏิเสธการเปิดเผยตามความในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่

ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ นั้น กำหนดให้หน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองของตนก็ได้แต่ต้องระบุไว้ด้วยว่าที่เปิดเผยไม่ได้เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารประเภทใด และเพราะเหตุใด และให้ถือว่าการมีคำสั่งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามลำดับสายการบังคับบัญชา ต่อปัญหานี้คณะกรรมการวินิจัยฯ เห็นว่า การที่ธนาคารกรุงไทยได้จัดส่งเอกสารข้อมูล รายการ ๑ และ รายการ ๓ ให้กับผู้อุทธรณ์ถือได้ว่าเป็นการใช้ดุลพินิจในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคสอง และยังคงไม่เปิดเผยเอกสารข้อมูล รายการ ๒ โดยยกเหตุผลว่าธนาคารกรุงไทยไม่สามารถดำเนินการจัดส่งให้ผู้อุทธรณ์ได้เนื่องจากเอกสารดังกล่าวเป็นข้อมูลในการพิจารณาสั่งการภายในขององค์กร นั้น ถือได้ว่าเป็นการปฏิเสธการเปิดเผยอย่างชัดเจน โดยยกเหตุผลที่เข้าข่ายข้อยกเว้นตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติ

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ
ที่ ศค ๓ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อผู้ร่วมค้าตามเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร
ผู้อุทธรณ์ : บริษัทยูบีเอส (๑๙๘๓) จำกัด โดยนายชัชชาย เมืองเงิน
(ทนายความผู้รับมอบอำนาจ)
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานภาษีสรรพากรพื้นที่ ๕

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายชัชชาย เมืองเงิน ทนายความผู้รับมอบอำนาจจากบริษัท ยูบีเอส (๑๙๘๓) จำกัด ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “ผู้อุทธรณ์” มีหนังสือลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงสรรพากรพื้นที่ ๕ เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อผู้ร่วมค้าตามเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรเลขที่ ๓๑๐๖๑๐๘๗๔๑ ในนามของกิจการร่วมค้า ซี.พี.บี. ทั้งนี้ เพื่อผู้อุทธรณ์จะนำข้อมูลดังกล่าวไปดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

สำนักงานภาษีสรรพากรพื้นที่ ๕ มีหนังสือด่วนมาก ที่ กค ๐๘๒๕/กว.๑๖๕๔๐ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๔ แจ้งว่า ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ขอมีไขข้อมูลที่จัดไว้ให้บุคคลทั่วไปตรวจสอบตามมาตรา ๑๐ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเปิดเผยรายละเอียดเกี่ยวกับผู้เสียภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๕ จึงไม่สามารถแจ้งข้อมูลให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เนื่องจากการฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่ออุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวของสรรพากรพื้นที่ ๕ โดยยกเหตุผลว่า ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลเพียงรายชื่อบุคคล หรือนิติบุคคลที่ร่วมกันขอเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรในนามของกิจการร่วมค้า ซี.พี.บี. มิได้ก้าวล่วงไปขอทราบความมีอยู่หรือสภาพกิจการของกิจการร่วมค้าตามนัยมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากรแต่อย่างใด

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ พิจารณาแล้วส่งคำอุทธรณ์ให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “คณะกรรมการวินิจฉัยฯ” ได้รับคำอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามนัยมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “สำนักงาน สขร.” เป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้รับมอบจากคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ให้จัดประชุมเพื่อพิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์นี้รวม ๔ ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ ๑ ประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

สำนักงาน สขร. รวบรวมข้อเท็จจริงของเรื่องเสนอต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ และคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้ตั้งกรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์ทำหน้าที่รวบรวมรายงานและวิเคราะห์ปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และมีมติให้เชิญผู้แทนสำนักงานภาษีสรรพากรพื้นที่ ๕ และผู้อุทธรณ์ให้มาชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

ครั้งที่ ๒ ประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ครั้งที่ ๑๖/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๔๔ ผู้แทนสำนักงานภาษีสรรพากรพื้นที่ ๕ ได้มาชี้แจงให้ข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ และผู้อุทธรณ์ได้ทำคำชี้แจงเพิ่มเติมเป็นหนังสือ และคณะกรรมการวินิจฉัยฯ มีมติให้สรรพากรพื้นที่ ๕ จัดส่งคำชี้แจงเพิ่มเติมและเอกสารข้อมูลตามอุทธรณ์มาเพื่อประกอบการพิจารณา

ครั้งที่ ๓ ประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๔ ในวาระการพิจารณาอุทธรณ์เรื่องนี้ ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการวินิจฉัยฯ แจ้งให้คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ทราบว่าสรรพากรพื้นที่ ๕ ได้ขอเลื่อนการจัดส่งคำชี้แจงเพิ่มเติมและเอกสารข้อมูลตามอุทธรณ์ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงยังมิได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ในการประชุมครั้งนี้

ครั้งที่ ๔ ประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๔ สรรพากรพื้นที่ ๕ ได้จัดส่งเอกสารข้อมูลตามอุทธรณ์มาเพื่อประกอบการพิจารณาและคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณามีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ในการประชุมครั้งนี้

จากการประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ทั้ง ๔ ครั้งดังกล่าว คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาจากผู้แทนสำนักงานภาษีสรรพากรพื้นที่ ๕ และพิจารณาคำชี้แจงเป็นหนังสือของผู้อุทธรณ์ความโดยสรุปดังนี้

(๑) ผู้อุทธรณ์ให้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า

ก. ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะให้สรรพากรพื้นที่ ๕ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เพื่อนำชื่อของบุคคลหรือนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องไปเตรียมฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายต่อศาลในข้อหาผิดสัญญาจ้างทำของ

ข. ผู้อุทธรณ์ต้องการตรวจสอบกิจการร่วมค้า ซี.พี.บี. ซึ่งมีสามบริษัทเข้าร่วมทุนกัน ประกอบกิจการค้า โดยกิจการร่วมค้า ซี.พี.บี. ไม่มีสภาพนิติบุคคลตามกฎหมายเป็นเพียงการร่วมทุนของนิติบุคคลดังกล่าว และในการติดต่อค้าขายกับบริษัท ยูบีส (๑๙๘๓) จำกัด จะระบุเพียงชื่อย่อเป็นภาษาอังกฤษว่า JV C.P.B. หรือ C.P.B. JOINT VENTURE ทำให้ไม่สามารถทราบได้ว่ามีบุคคล หรือนิติบุคคลใดเข้าร่วมค้าบ้าง แต่โดยการเสียภาษีของกิจการร่วมค้าดังกล่าวเสียภาษีในนามของคณะบุคคลและได้มีการขอมิเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรที่สำนักงานภาษีสรรพากรพื้นที่ ๕ ผู้อุทธรณ์จึงประสงค์จะตรวจสอบเฉพาะชื่อของผู้ร่วมค้าในกิจการร่วมค้า ซี.พี.บี. เท่านั้น ทั้งนี้ เพื่อให้บุคคลที่เกี่ยวข้องต้องรับผิดชอบร่วมกันในบรรดาหนี้ทั้งปวงของกิจการร่วมค้า ซึ่งหากสรรพากรพื้นที่ ๕ ไม่เปิดเผยข้อมูลตามอุทธรณ์จะมีผลให้บริษัท ยูบีส (๑๙๘๓) จำกัด ซึ่งเป็นเจ้าหนี้ไม่สามารถดำเนินการบังคับคดีกับลูกหนี้ได้อย่างครบถ้วนทุกคนและจะเป็นช่องทางให้ผู้ประกอบกิจการร่วมค้าได้เปรียบในการดำเนินธุรกิจต่อบุคคลอื่น ซึ่งไม่เป็นผลดีต่อการประกอบธุรกิจการค้าภายในประเทศ

(๒) ผู้แทนสำนักงานภาษีสรรพากรพื้นที่ ๕ ให้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า

ก. การไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นี้ เป็นการปฏิบัติตามแนวทางของกรมสรรพากรที่เห็นว่า ประมวลรัษฎากร มาตรา ๑๐ กำหนดมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกิจการของผู้เสียภาษี

แก่ผู้ใด เว้นแต่เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหรือศาล

ข. การที่ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบรายชื่อผู้ร่วมค้าทุกคนเพื่อการฟ้องบังคับคดี จึงเกรงว่า หากเปิดเผยแล้วจะมีผลกระทบต่อเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติในภายหลังได้

ค. กรมสรรพากรมีระเบียบให้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับรายชื่อผู้ที่มายื่นเสียภาษีและหมายเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรได้ แต่ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบรายชื่อผู้ร่วมค้าทั้งหมดซึ่งประกอบด้วยบริษัทย่อยหรือบุคคลที่ร่วมลงทุนในกิจการร่วมค้า ซี.พี.บี. จึงไม่สามารถดำเนินการให้ได้ แต่หากระบุว่ากิจการร่วมค้าดังกล่าวหมายเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรมีเลขหมายอะไรสามารถจะให้ได้

ง. ประเด็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์หน่วยงานจะได้ ได้รับความเสียหายหรือไม่ นั้น ไม่อาจทราบได้ว่าผู้ขอต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปใช้เพื่อการใด จึงไม่แน่ใจว่าจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อหน่วยงานหรือไม่ ดังนั้น จะขอนำเรื่องนี้ ไปหารือกับกรมสรรพากรเพื่อพิจารณาเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนี้

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาคำอุทธรณ์และคำชี้แจงเพิ่มเติมของคู่กรณีดังกล่าวแล้ว ประกอบเอกสารข้อมูลตามอุทธรณ์ที่สำนักงานภาษีสรรพากรพื้นที่ ๕ จัดส่งมาเพื่อประกอบการพิจารณา โดยได้พิจารณาอุทธรณ์ตามประเด็น ดังนี้

๑. หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ขัดแย้งและคณะกรรมการวินิจฉัยฯ มีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัยหรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาประเด็นนี้ว่า การที่สรรพากรพื้นที่ ๕ เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายห้ามไม่ให้เปิดเผย เนื่องจากจะเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และได้มีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ นั้น คณะกรรมการวินิจฉัยฯ เห็นว่าเป็นการปฏิเสธการเปิดเผยอย่างขัดแย้งแล้ว จึงอยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ที่จะรับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

๒. ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการมีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยหรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาประเด็นนี้ว่า รายชื่อผู้ร่วมค้าที่ร่วมกันขอเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรนั้น เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ได้มาจากการที่ผู้ร่วมค้าต้องการมีหมายเลขประจำตัวเพื่อการชำระภาษีเงินได้ ซึ่งเป็นการยื่นขอตามภาระหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดเมื่อมีเงินได้เกิดขึ้น เอกสารหลักฐานที่ใช้ยื่นขอก็เป็นไปตามที่ระเบียบกฎเกณฑ์ที่กำหนดให้ต้องแจ้งและใช้ยื่นประกอบคำขอ โดยเฉพาะชื่อผู้ร่วมค้าที่ร่วมกันขอเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรนั้น มิใช่ข้อมูลเกี่ยวกับกิจการของผู้เสียภาษีอากรแต่อย่างใด เนื่องจากไม่ได้เป็นข้อมูลที่บ่งชี้ว่ามีการประกอบกิจการอย่างไร หรือมีผลประกอบกิจการเป็นอย่างไร ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อผู้ร่วมค้าที่ร่วมกันขอเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรจึงไม่ใช่ข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับกิจการของผู้เสียภาษีอากรที่มีกฎหมายห้ามมิให้เปิดเผยตามนัยมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งบัญญัติว่า “เจ้าพนักงานผู้ใด

โดยหน้าที่ราชการตามลักษณะนี้ได้รู้เรื่องกิจการของผู้เสียภาษีอากรหรือของผู้อื่นที่เกี่ยวข้อง ห้ามมิให้นำออกแจ้งแก่ผู้ใดหรือยังให้ทราบกันไปโดยวิธีใด เว้นแต่จะมีอำนาจที่จะกระทำโดยชอบด้วยกฎหมาย” เจ้าหน้าที่ของรัฐจึงมีภาระที่จะต้องจัดหาข้อมูลข่าวสารนั้นให้กับผู้ยื่นคำขอ

๓. การเปิดเผยกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาประเด็นนี้ว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกฎเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด และผู้ให้ข้อมูลดังกล่าวเป็นการให้ตามหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดเช่นเดียวกัน ซึ่งกฎหมายที่สำนักงานภาษีสรรพากรพื้นที่ ๕ ใช้ใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวนี้ ก็มีได้ห้ามมิให้เปิดเผยแต่อย่างใดดังกล่าวแล้วในข้อ ๒ ข้างต้น ดังนั้น เมื่อมีผู้ยื่นคำขอตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เจ้าหน้าที่ของรัฐก็ต้องปฏิบัติหน้าที่เพื่อการคุ้มครองสิทธิได้รู้ข้อมูลข่าวสารของผู้นั้น เนื่องจากผู้ขอไม่ได้ขอเป็นจำนวนมากหรือบ่อยครั้งโดยไม่มีเหตุอันสมควร อีกทั้งเป็นข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานภาษีสรรพากรพื้นที่ ๕ มีอยู่แล้วในสภาพที่พร้อมจะให้ได้ การเปิดเผยข้อมูลตามอุทธรณ์จึงไม่กระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่นั้นแต่อย่างใด

๔. การเปิดเผยจะกระทบต่อบุคคลที่ร่วมค้าในกิจการร่วมค้า ซี.พี.บี หรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาประเด็นนี้ว่า การที่ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบรายชื่อผู้ร่วมค้าทุกคนเพื่อประโยชน์ในการฟ้องบังคับคดีนั้น หากกิจการร่วมค้ามิได้กระทำการต่าง ๆ ที่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย ผู้ร่วมค้าก็ไม่มีควมรับผิดชอบแต่อย่างใด แต่ถ้ากิจการร่วมค้ากระทำการที่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมายและเป็นการกระทำในทางธรรมาของการบริหารงานกิจการร่วมค้า ผู้ร่วมค้าจึงจะมีความรับผิดชอบตามกฎหมาย เนื่องจากกิจการร่วมค้าอาจมีฐานะเป็นหุ้นส่วนสามัญที่ไม่จดทะเบียนตามบทบัญญัติมาตรา ๑๐๒๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และผู้ร่วมค้าอาจมีฐานะเป็นหุ้นส่วนในกิจการร่วมค้า ซึ่งต้องรับผิดชอบในหนี้ที่เกิดจากการจัดการงานที่กระทำไปในทางธรรมาของการกิจการร่วมค้าตามนัยแห่งคำพิพากษาศาลฎีกา ที่ ๓๔๔๘/๒๕๓๑ และมาตรา ๑๐๕๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนั้นการเปิดเผยรายชื่อจึงไม่ทำให้ผู้ร่วมค้าได้รับผลกระทบ หากไม่มีการกระทำของกิจการร่วมค้าที่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย

การวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า ตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากได้ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ เพื่อการตรวจสอบเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐได้แล้ว การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้จะยังผลให้ประชาชนมีโอกาสรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่เพื่อการปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้อีกประการหนึ่งด้วย เว้นแต่กรณีมีข้อยกเว้นอันไม่ต้องเปิดเผยที่แจ้งชัดซึ่งหากเปิดเผยแล้วจะเกิดความเสียหายต่อประเทศชาติ หรือต่อประโยชน์ที่สำคัญของเอกชน สำหรับอุทธรณ์เรื่องนี้ การที่สำนักงานภาษีสรรพากรพื้นที่ ๕ มีคำสั่งมิให้เปิดเผยอย่างชัดเจน โดยเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายห้ามมิให้เปิดเผยนั้น ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้อุทธรณ์ต้องการรู้ข้อมูลข่าวสารเพียงรายชื่อผู้ร่วมค้าที่มีส่วนสำคัญในการขอเลขหมายประจำตัวผู้เสียภาษีอากรในนามกิจการร่วมค้า ซี.พี.บี. ที่ได้มีการประกอบกิจการแล้ว โดยไม่ประสงค์จะรู้ถึงเรื่องเกี่ยวกับกิจการภายในของกิจการร่วมค้าแต่อย่างใด จึงไม่เข้าข่ายตามมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร ดังนั้นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการจึงมิใช่ข้อมูลข่าวสารที่กฎหมายห้ามมิให้เปิดเผยตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง

(๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างใด ประกอบกับคณะกรรมการวินิจฉัยฯ เห็นว่า องค์การทางธุรกิจที่ดำเนินกิจการเกี่ยวข้องกับประชาชนทั่วไปควรถูกตรวจสอบได้ เพื่อเป็นหลักประกันในการต้องรับผิดชอบเมื่อมีการดำเนินกิจการที่เอาเปรียบไม่เป็นธรรมแก่ประชาชน การไม่เปิดเผยข้อมูลจะทำให้ประชาชนได้รับความเสียหายโดยไม่อาจหาผู้รับผิดชอบได้และจะเป็นช่องทางให้มีการเอาเปรียบในการดำเนินธุรกิจกับบุคคลอื่นๆ อีกด้วยซึ่งไม่ก่อให้เกิดประโยชน์สาธารณะแต่อย่างใด และในกรณีนี้เนื่องจากไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้บังคับกับกิจการร่วมค้าโดยเฉพาะที่จะคุ้มครองประชาชน และที่จะให้เจ้าหน้าที่ได้รับรู้ว่าบุคคลใดเป็นผู้ร่วมค้าในกิจการร่วมค้า เจ้าหน้าที่จึงไม่ได้รับความคุ้มครอง นอกจากนั้นการที่กิจการร่วมค้าบางประเภทมีฐานะเป็นห้างหุ้นส่วนสามัญที่ไม่จดทะเบียนต่อกรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์ ซึ่งแตกต่างจากองค์กรธุรกิจอื่นๆ จึงไม่มีหลักฐานที่ต้องเปิดเผยต่อประชาชนที่จะตรวจสอบได้ว่าบุคคลใดเป็นผู้ร่วมค้า จึงมีเพียงหลักฐานซึ่งอยู่ที่กรมสรรพากรเท่านั้นที่จะทำให้รู้ได้ว่าบุคคลใดเป็นผู้ร่วมค้าในกิจการร่วมค้า ดังนั้นเมื่อคำนึงถึงประโยชน์ประชาชนทั่วไปที่เกี่ยวข้องซึ่งอาจได้รับผลกระทบจากการไม่เปิดเผยข้อมูลตามอุทธรณ์นี้แล้ว เห็นว่าการเปิดเผยจะเป็นการคุ้มครองสิทธิของประชาชนที่เกี่ยวข้องยิ่งกว่า ดังนั้นเหตุผลในคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานภาษีสรรพากรพื้นที่ ๕ จึงฟังไม่ขึ้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ จึงมีมติให้สำนักงานภาษี สรรพากรพื้นที่ ๕ เปิดเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่ รายชื่อผู้ร่วมค้าในกิจการร่วมค้า ซี.พี.บี. ตามหมายเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร เลขที่ ๓๑๐๖๑๐๗๗๔๑ และให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารนั้น ให้แก่ผู้อุทธรณ์

ลงชื่อ ศาสตราจารย์โกวิทช์ ไปษยานนท์ (ศาสตราจารย์โกวิทช์ ไปษยานนท์)	ประธานกรรมการ
ลงชื่อ ประสิทธิ์ โฆวิไลกุล (รองศาสตราจารย์ ประสิทธิ์ โฆวิไลกุล)	กรรมการ
ลงชื่อ สมภพ มานะรังสรรค์ (รองศาสตราจารย์ สมภพ มานะรังสรรค์)	กรรมการ
ลงชื่อ สหธน รัตนไพจิตร (รองศาสตราจารย์ สหธน รัตนไพจิตร)	กรรมการ
ลงชื่อ นิพนธ์ พัวพงศกร (ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิพนธ์ พัวพงศกร)	กรรมการ
ลงชื่อ วีระชัย เตชะวิจิตร (นายวีระชัย เตชะวิจิตร)	กรรมการ
ลงชื่อ ศาสตราจารย์เสาวนีย์ อัครโรจน์ (ศาสตราจารย์เสาวนีย์ อัครโรจน์)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ
ที่ ศค ๔ / ๒๕๔๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารแห่งประเทศไทย เกี่ยวกับรายงานการสอบข้อเท็จจริง
ของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด กรณีการปกป้องค่าเงินบาท กรณีธนาคารกรุงเทพ-
พาณิชย์การ และกรณีการช่วยเหลือสถาบันการเงินไทยโดยกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาสถาบันการเงิน
ผู้อุทธรณ์ : นางสาววันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารแห่งประเทศไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ตามที่เกิดวิกฤตเศรษฐกิจขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ รัฐบาลจึงได้แต่งตั้ง
คณะกรรมการชุดต่างๆ เพื่อศึกษาและสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดกรณีที่เกิดขึ้นจำนวนหลายชุด
ได้แก่คณะกรรมการเพื่อศึกษาและเสนอแนะมาตรการเพิ่มประสิทธิภาพและบริหารจัดการระบบการเงินของประเทศ
(ศปร.) คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด กรณีการปกป้องค่าเงินบาท คณะกรรมการสอบข้อ
เท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด กรณีธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทาง
ละเมิด กรณีการช่วยเหลือสถาบันการเงิน โดยกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาสถาบันการเงิน ฯลฯ คณะกรรมการ
เหล่านั้นได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยมีการจัดทำรายงานผลการดำเนินการและส่งรายงานต่างๆ เหล่านี้ให้แก่
ธนาคารแห่งประเทศไทยและรัฐบาลแล้ว

ผู้อุทธรณ์ เป็นอาจารย์ประจำคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๗
สิงหาคม ๒๕๔๔ ถึงผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานฉบับสมบูรณ์
ของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด กรณีการปกป้องค่าเงินบาท กรณีธนาคารกรุงเทพ-
พาณิชย์การ และกรณีการช่วยเหลือสถาบันการเงิน โดยกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาสถาบันการเงินที่อยู่ใน
ความครอบครองหรือควบคุมดูแลของธนาคารแห่งประเทศไทย ทั้งนี้ ขอให้ธนาคารแห่งประเทศไทยเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อสาธารณชนให้ทราบโดยทั่วไป

ธนาคารแห่งประเทศไทย มีหนังสือ ที่ สปร.(๐๒) ๖/๒๕๔๔ แจ้งต่อผู้อุทธรณ์ว่าการสอบข้อเท็จ
จริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดดังกล่าว ได้กระทำโดยอาศัยอำนาจตามพระราช
บัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์
การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ขณะนี้การสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวยังไม่เสร็จสิ้น
อยู่ระหว่างขั้นตอนการพิจารณาของกระทรวงการคลังการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ

หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนี้รายงานทั้ง ๓ กรณีมีการอ้างอิงรายงานของคณะกรรมการศึกษารายงาน ศปร. (ศศปร.) ซึ่งไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๓ ระบุว่ารายงานดังกล่าวเป็นเอกสารของทางราชการที่มีชั้น “ลับมาก” ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๗ และคณะกรรมการศึกษารายงาน ศปร. ไม่ประสงค์จะให้มีการยกเลิกชั้นความลับและเผยแพร่เอกสารดังกล่าว นอกจากนี้ อาจเป็นการละเมิดสิทธิและเสรีภาพบุคคลตามรัฐธรรมนูญ รวมทั้งอาจกระทบต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ปฏิบัติงานไปตามกฎเกณฑ์และระเบียบต่างๆ ดังนั้น ธนาาคารแห่งประเทศไทยจึงไม่สามารถเปิดเผยรายงานของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดทั้ง ๓ กรณีต่อสาธารณชน

ผู้อุทธรณ์กับพวกอีก ๔ คน คือ นายธรรมวิทย์ เทอดอุดมธรรม นางสาววัชรียา โตสงวน นางสาวเพลินพิศ สัตย์สงวน และนางปราณี ทินกร จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาาคารแห่งประเทศไทยดังกล่าว โดยขอให้พิจารณาสั่งการให้ธนาาคารแห่งประเทศไทยเปิดเผยรายงานฉบับสมบูรณ์ของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงทุกชุดต่อสาธารณชนโดยเร็วต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ ซึ่งต่อไปในคำวินิจฉัยนี้เรียกว่า “คณะกรรมการวินิจฉัยฯ” ได้รับคำอุทธรณ์นี้ไว้ เพื่อพิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ ตามนัยมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยในการประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๔ ได้เสนอคำอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์กับพวกอีก ๔ คน เข้าสู่กระบวนการพิจารณา แต่เนื่องจากคณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า คำอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์นั้น ผู้ที่ลงลายมือชื่อร่วมอุทธรณ์ทั้ง ๔ คน คือ นายธรรมวิทย์ เทอดอุดมธรรม นางสาววัชรียา โตสงวน นางสาวเพลินพิศ สัตย์สงวน และนางปราณี ทินกร ยังไม่ได้ขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์และธนาาคารแห่งประเทศไทยก็มิได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่บุคคลทั้งสี่แต่อย่างใด บุคคลทั้งสี่จึงยังไม่อยู่ในข่ายที่สามารถอุทธรณ์การไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเรื่องนี้ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้มีหนังสือที่ นร ๑๓๑๑/๓๒๖๔ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ แจ้งต่อผู้อุทธรณ์กับพวกให้ทราบและเข้าใจแล้ว พร้อมกันนี้คณะกรรมการวินิจฉัยฯ มีมติรับเรื่องของผู้อุทธรณ์ไว้เพื่อพิจารณา

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ให้จัดการประชุมเพื่อพิจารณาเรื่องอุทธรณ์นี้ จำนวน ๗ ครั้ง ดังนี้

(๑) การประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๔ เป็นการเสนอเรื่องอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ซึ่งได้มีมติให้รับเรื่องไว้เพื่อพิจารณา พร้อมทั้งมีการแต่งตั้งกรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์ นอกจากนี้ได้มอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการติดต่อขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จากธนาาคารแห่งประเทศไทย เพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) การประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๕ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้รับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ จึงมอบหมายให้กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์นำข้อมูลดังกล่าวไปศึกษาเพื่อเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ต่อไป รวมทั้งมีมติมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการเชิญคู่กรณีเข้าให้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ในการประชุมครั้งต่อไป

(๓) การประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ครั้งที่ ๒/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์ได้เสนอสรุปเรื่องอุทธรณ์ตามที่ได้ไปศึกษาข้อเท็จจริงต่างๆ ต่อที่ประชุม รวมทั้ง ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทยและผู้อุทธรณ์ได้มาให้ข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณา

(๔) การประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ครั้งที่ ๓/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๕ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้รับแจ้งจากธนาคารแห่งประเทศไทยว่า ได้ดำเนินการปิดทับชื่อและข้อความซึ่งธนาคารฯ ใช้ดุลพินิจพิจารณาว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะก่อให้เกิดความเสียหายและกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้อื่น พร้อมทั้งส่งให้คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ประกอบการพิจารณาเพื่อดำเนินการต่อไปด้วย

(๕) การประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ครั้งที่ ๔/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๔๕ ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทยมาให้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ เป็นครั้งที่ ๒

(๖) การประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ครั้งที่ ๕/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๔๕ ผู้แทนกระทรวงการคลังมาให้ข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

(๗) การประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ครั้งที่ ๖/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๔๕ ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทยได้มาให้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ เป็นครั้งที่ ๓ หลังจากนั้น กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์สรุปข้อเท็จจริงจากการประมวลเรื่องความเป็นมา และการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เรื่องนี้ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์พร้อมกับมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบและกรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์จัดทำร่างคำวินิจฉัยตามความเห็นที่ได้พิจารณานี้ต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาในข้อเท็จจริงประกอบการวินิจฉัย ประกอบด้วยเอกสารข้อมูลข่าวสารตามที่อุทธรณ์ร้องขอต่อธนาคารแห่งประเทศไทย รวมทั้งได้พิจารณาคำอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย ผู้แทนกระทรวงการคลัง รวมทั้งข้อมูลข่าวสารที่เป็นเอกสารซึ่งเกี่ยวข้องจากการรวบรวมของกรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์ มาใช้ประกอบการพิจารณาโดยสรุปได้ ดังนี้

(๑) คำอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ซึ่งได้แสดงเหตุผลที่ประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เนื่องจากเห็นว่าวิกฤตเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นเป็นผลมาจากการปฏิบัติงานของเจ้าที่ที่เกี่ยวข้อง ทำให้ประเทศชาติได้รับความเสียหาย รวมทั้งประชาชนต้องรับภาระหนี้สาธารณะที่เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก ประชาชนจึงควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อการตรวจสอบ การขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่มีเจตนาจะทำให้ผู้ใดได้รับความเสียหายซึ่งได้ขอข้อมูล เฉพาะรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงเท่านั้น ไม่รวมถึงเอกสารประกอบและธนาคารแห่งประเทศไทยอาจปิดชื่อผู้เกี่ยวข้องต่างๆ ก็ได้ ตามแต่จะเห็นสมควร

(๒) ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย ได้ให้ข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ สรุปได้ว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มีความเกี่ยวเนื่องกับรายงานของคณะกรรมการศึกษารายงานศปร. ซึ่งคณะรัฐมนตรีกำหนดขึ้นความลับไว้ชั้น “ลับมาก” และยังไม่ได้ปลดหรือลดชั้นความลับดังกล่าวแต่อย่างใด ทั้งยังมีการดำเนินการฟ้องคดีขึ้นศาล เพื่อหาผู้รับผิดชอบทางละเมิดในกรณีที่เกิดขึ้นด้วย ธนาคารแห่งประเทศไทยเกรงจะเกิดความเสียหายในการบังคับใช้กฎหมาย และเห็นว่าผู้มีชื่อเกี่ยวข้องอยู่ในข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะได้รับความเสียหายด้วย

(๓) ผู้แทนกระทรวงการคลัง ได้ให้ข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

สอดคล้องกับคำชี้แจงของผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทยซึ่งสรุปได้ว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับรายงานของคณะกรรมการศึกษารายงาน สปร. ซึ่งยังมีการกำหนดชั้นความลับไว้ และทั้งอยู่ระหว่างการดำเนินคดีฟ้องร้องกันในชั้นศาล การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลที่มีชื่อเกี่ยวข้องกับระบุอยู่ในข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ด้วย

(๔) นอกจากนี้ยังมีข้อเท็จจริงอื่นที่คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ใช้ในการพิจารณาประกอบการวินิจฉัยอุทธรณ์เรื่องนี้ซึ่งประกอบไปด้วย ข้อมูลข่าวสารที่ปรากฏต่อสาธารณชน ว่า การดำเนินการเรื่องนี้มี การฟ้องคดีต่อศาลให้อดีตผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยและผู้บริหารที่เกี่ยวข้องชดใช้ความเสียหายที่เกิดขึ้นในทางละเมิดแล้ว ขณะนี้คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาชั้นศาล และคำชี้แจงเป็นลายลักษณ์อักษรของธนาคารแห่งประเทศไทยและกระทรวงการคลังด้วย

การพิจารณา

๑. ปัญหาข้อกฎหมาย

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้กำหนดปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องพิจารณาวินิจฉัย ดังนี้

๑.๑ กรณีธนาคารแห่งประเทศไทยมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า “ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีการกำหนดชั้นความลับไว้ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๙” เพื่อคุ้มครองมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ซึ่งกระทรวงการคลังก็ชี้แจงยืนยันเช่นเดียวกัน รวมทั้งขณะนี้มี การฟ้องคดีต่อศาลในเรื่องที่เกิดขึ้น เพื่อให้ผู้รับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายที่เกิดขึ้น ถือว่าเป็นการปฏิเสธโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ซึ่งปัญหานี้คณะกรรมการวินิจฉัยฯ เห็นว่า เหตุผลของคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารแห่งประเทศไทยถือว่าขัดแย้งตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แล้ว ดังนั้น คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ของธนาคารแห่งประเทศไทย จึงเป็นคำสั่งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารราชการที่ขัดด้วยกฎหมาย แต่เนื่องจากบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันได้กำหนดสิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนี้ไว้ด้วย ผู้อุทธรณ์จึงใช้สิทธิอุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นี้ได้

๑.๒ การที่ธนาคารแห่งประเทศไทยแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในความครอบครองหรือควบคุมดูแลตามอุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีการกำหนดชั้นความลับไว้ ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๙ จึงมีปัญหาว่า คณะกรรมการวินิจฉัยฯ มีอำนาจวินิจฉัยในกรณีดังกล่าวนี้หรือไม่ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ในขณะนั้นระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้มีผลใช้บังคับแล้ว และเอกสารหรือข้อมูลข่าวสารซึ่งได้กำหนดชั้นความลับไว้ก่อน ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๙ ก็ถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารลับตามระเบียบดังกล่าวนี้ด้วย หากผู้อุทธรณ์มีเหตุผลที่เหมาะสมและรับฟังได้ก็อาจได้รับการพิจารณาเพื่อเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวตามที่ร้องขอ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยกรณีอุทธรณ์รายนี้ได้

๒. ปัญหาข้อเท็จจริงและประเด็นการพิจารณาอื่นๆ

ภายหลังจากการที่พิจารณาข้อกฎหมาย ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องจากคู่มือและข้อเท็จจริงจาก

คำอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย ผู้แทนกระทรวงการคลัง และข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ รวมทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องอื่นๆ แล้ว คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงได้กำหนดประเด็นการพิจารณา ดังนี้

๒.๑ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่

ในประเด็นนี้ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาแล้ว ดังนี้

๒.๑.๑ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อผู้อุทธรณ์และสาธารณะ เพื่อให้สามารถนำไปใช้ตรวจสอบการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ และการเงินการคลังของประเทศที่ได้รับความเสียหายอย่างมากในวิกฤตเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น และเพื่อการศึกษาวิเคราะห์การดำเนินการดังกล่าวอันจะเป็นบทเรียนในการแก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตต่อไป

๒.๑.๒. เมื่อได้พิจารณาในข้อเท็จจริงและเนื้อหาสาระของข้อมูลข่าวสารที่มีการอุทธรณ์ แม้ปรากฏว่า ขณะนั้นธนาคารแห่งประเทศไทยได้เป็นโจทย์ยื่นฟ้องผู้เกี่ยวข้องที่ต้องรับผิดชอบละเมิดอันก่อให้เกิดความเสียหายดังกล่าว และคดียังอยู่ระหว่างการพิจารณาคดีชั้นศาล ซึ่งเกรงว่าจะทำให้เกิดผลกระทบหากมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ นอกจากนี้ยังเกี่ยวพันถึงการกำหนดชั้นความลับในเอกสารเรื่องนี้ด้วย แต่คณะกรรมการวินิจฉัยฯ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารซึ่งเป็นรายงานของคณะกรรมการศึกษารายงาน ศปร. มีการเปิดเผยต่อสาธารณะโดยสื่อสารมวลชนแล้ว อีกทั้งคดีก็ได้มีการฟ้องร้องทางแพ่งต่อศาลแล้วด้วย และจากการได้ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แล้ว เห็นว่า การเปิดเผยจะสร้างความน่าเชื่อถือแก่หน่วยงานในการดำเนินการด้านเศรษฐกิจ การเงินการคลังของประเทศให้เป็นที่ยอมรับต่อไปด้วย

๒.๒ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะเป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลอันเป็นการล่วงละเมิดสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร รวมทั้งจะมีผลกระทบต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องหรือไม่

ในประเด็นนี้ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ไม่น่าจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ใด แต่การเปิดเผยดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ เพื่อเป็นบทเรียนแก่ผู้เกี่ยวข้องและผู้ต้องการศึกษากรณีที่เกิดขึ้นนี้ นอกจากนี้ผู้เกี่ยวข้องในข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งควรมีความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ และควรให้สาธารณชนตรวจสอบได้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ จึงไม่เป็นการล่วงละเมิดสิทธิของบุคคลโดยไม่สมควรแต่อย่างใด

การวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า ประชาชนมีสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารการดำเนินการของรัฐได้ โดยมีเจตนารมณ์ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานของรัฐปฏิบัติงานด้วยความโปร่งใสและตรวจสอบได้อันจะทำให้การดำเนินการต่างๆ เป็นไปอย่างถูกต้องและมีความรับผิดชอบต่อสาธารณชน กรณีตามอุทธรณ์ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในช่วงที่เกิดวิกฤตทางเศรษฐกิจ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายและประชาชนต้องร่วมรับหนี้สาธารณะที่เกิดขึ้นด้วย แม้ว่าคณะรัฐมนตรีจะกำหนดชั้นความลับในข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องบางส่วน แต่ก็มี การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทางสื่อสารมวลชนแล้ว และแม้ว่าขณะนี้มีการฟ้องคดีที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ก็ตามแต่เป็นการฟ้องคดีทางแพ่งเพื่อหาผู้รับผิดชอบละเมิดในกรณีที่ได้ดำเนินการขึ้นเจ้าหน้าที่เสร็จสิ้นแล้ว

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ
ที่ ศค ๕ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารแห่งประเทศไทย เกี่ยวกับการพิจารณาหาผู้รับผิดชอบ
ละเมิด กรณีการปกป้องค่าเงินบาท

ผู้อุทธรณ์ : นายเรจชัย มะระกานนท์
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารแห่งประเทศไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ เป็นอดีตผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยที่ดำรงตำแหน่ง
ในช่วงเวลาระหว่างเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์ได้บริหารงานและดำเนินการต่างๆ เพื่อปกป้อง
ค่าเงินบาทอันเนื่องจากวิกฤตเศรษฐกิจนั้น ปรากฏว่ามีความเสียหายเกิดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ต่อมา
ธนาคารแห่งประเทศไทยและทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราร่วมกันเป็นใจทักเี่ยวผู้อุทธรณ์ต่อศาลแพ่ง
เพื่อเรียกค่าเสียหายจากการปฏิบัติหน้าที่ในการปกป้องค่าเงินบาท เป็นเงิน ๑๘๐,๐๐๐ ล้านบาทเศษ ผู้อุทธรณ์
จึงมีหนังสือ ฉบับลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๕ ถึงผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อใช้สิทธิตามพระราช
บัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ขอข้อมูลข่าวสารของธนาคารแห่งประเทศไทย ดังนี้

รายการที่ ๑ รายงานการประชุมของคณะกรรมการธนาคารแห่งประเทศไทย เดือน กรกฎาคม
สิงหาคม พฤศจิกายน และธันวาคม ๒๕๔๔

รายการที่ ๒ รายงานฐานะการเงิน กำไร-ขาดทุนของฝ่ายกิจการธนาคาร และฝ่ายออกบัตรประจำ
ปี ๒๕๓๙-๒๕๔๓

รายการที่ ๓ บันทึกการอนุมัติการทำธุรกรรม SWAP เป็นรายวันระหว่างที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๔๐

รายการที่ ๔ ข่าวธนาคารแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๑๖/๒๕๔๑ วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๔๑

รายการที่ ๕ บันทึก เรื่องความเคลื่อนไหวของค่าเงินดอลลาร์ (สหรัฐอเมริกา) และค่าเงินบาท
ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๔๐ เดือนกรกฎาคม ๒๕๔๐

รายการที่ ๖ บันทึกคำชี้แจง เรื่องบทบาทของธนาคารแห่งประเทศไทย ในการดำเนินนโยบาย
อัตราแลกเปลี่ยนธนาคารแห่งประเทศไทย สิงหาคม ๒๕๔๐ เป็นคำชี้แจงของผู้อำนวยการฝ่ายการธนาคารแก่
สื่อมวลชน

รายการที่ ๗ บันทึก ที่ ๓๕๕/๒๕๔๐ เรื่อง การแทรกแซงตลาดเงินตราต่างประเทศ เพื่อรักษา
เสถียรภาพค่าเงินบาท บันทึกของผู้อำนวยการฝ่ายการธนาคาร ถึงผู้ช่วยผู้อำนวยการ (คุณศิริฯ) ลงวันที่ ๑๒

พฤษภาคม ๒๕๔๐

รายการที่ ๘ บันทึก ที่ ๓๗๙/๒๕๔๐ เรื่อง สถานการณ์ตลาดเงินตราต่างประเทศ และการดำเนินการของธนาคาร บันทึกของผู้อำนวยการฝ่ายการธนาคาร ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๐

รายการที่ ๙ หนังสือ ที่ ธปท.นว. ๑๓๐/๒๕๔๐ เรื่องการดำเนินนโยบายเพื่อรักษาเสถียรภาพค่าเงินบาท ถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๔๐ (สำเนาบันทึกภายในที่มีลายเซ็นของผู้เสนองานตามลำดับขั้น)

รายการที่ ๑๐ เอกสารชื่อ “ประเด็น briefing รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เรื่องการดูแลเสถียรภาพของค่าเงินบาท เพื่อรายงานต่อรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๔๐

รายการที่ ๑๑ รายงานการประชุมภายในธนาคารแห่งประเทศไทยเมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๐ โดยผู้อุทธรณ์เป็นประธานฯ

รายการที่ ๑๒ ฐานทุนสำรองระหว่างประเทศ ทุกสิ้นเดือนตั้งแต่กรกฎาคม ๒๕๓๙ ถึงปัจจุบัน

รายการที่ ๑๓ ภาระ SWAP ของธนาคารแห่งประเทศไทย ตั้งแต่กรกฎาคม ๒๕๓๙ ถึงปัจจุบัน

รายการที่ ๑๔ รายงานการวิเคราะห์ภาระ SWAP ของ Hedge Fund ที่โจมตีค่าเงินบาท ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๓๙ ถึงกรกฎาคม ๒๕๔๑

รายการที่ ๑๕ หนังสือแจ้งผลการพิจารณาความรับผิดชอบทางละเมิด กรณีการปกป้องค่าเงินบาท ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ จากปลัดกระทรวงการคลัง ถึงผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย

รายการที่ ๑๖ สถิติดิบ และทุกสิ้นไตรมาส ตั้งแต่สิ้นปี ๒๕๓๙ ถึงสิ้นเดือนล่าสุด ประกอบด้วย

- (๑) ดุลบัญชีการค้า
- (๒) ดุลบัญชีบริการ
- (๓) ดุลบัญชีเดินสะพัด
- (๔) ดุลบัญชีการชำระเงิน
- (๕) เงินกู้ยืมจากต่างประเทศของภาคเอกชน จำแนกระยะสั้นและระยะยาว
- (๖) เงินกู้ยืมจากต่างประเทศของภาครัฐ จำแนกระยะสั้นและระยะยาว
- (๗) เงินกู้ยืมจาก IMF
- (๘) ทุนสำรองระหว่างประเทศ
- (๙) ภาระ SWAP

รายการที่ ๑๗ บันทึกช่วยจำในการประชุมผู้บริหารกลุ่มเล็ก ระหว่างวันที่ ๙-๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๐ บันทึกโดยคุณประไพ สุวรรณรัตน์

รายการที่ ๑๘ บันทึกการร่วมวินิจฉัยสั่งการ เรื่อง การสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด กรณีการปกป้องค่าเงินบาท เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๔ ลงนามโดยผู้ว่าการและผู้จัดการทุนรักษาระดับฯ

รายการที่ ๑๙ หนังสือ ที่ ธปท.สศค. ๑๗๐๘/๒๕๔๔ เรื่อง การพิจารณารายงานของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด กรณีปกป้องค่าเงินบาท ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๔ จาก ธนาคารแห่งประเทศไทย ถึงปลัดกระทรวงการคลัง

ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ฉบับลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๕ ขอข้อมูลเอกสารเพิ่มเติมจาก

ธนาคารแห่งประเทศไทยอีกจำนวน ๘ รายการ คือ

รายการที่ ๒๐ การคำนวณและวิเคราะห์ Real Effective Exchange Rate (REER) ระหว่างเดือนกรกฎาคม ๒๕๓๙ ถึงเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๐ (เอกสารของฝ่ายวิชาการ)

รายการที่ ๒๑ บันทึกการประชุมหารือของคณะกรรมการบริหารทุนสำรองระหว่างประเทศ ระหว่างเดือนกรกฎาคม ๒๕๓๙ ถึงเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๐ (เอกสารของฝ่ายการธนาคาร)

รายการที่ ๒๒ รายงานการซื้อขายดอลลาร์ (สหรัฐอเมริกา) ระหว่างธนาคารพาณิชย์กับลูกค้ารายใหญ่ช่วงเดือนกรกฎาคม ๒๕๓๙ ถึงเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๐ (เอกสารของฝ่ายการธนาคาร)

รายการที่ ๒๓ หนังสือขอความช่วยเหลือวิชาการเกี่ยวกับการทำธุรกรรม SWAP ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยมีไปถึง Reserve Bank of Australia ภายหลังจากการประกาศลอยตัวค่าเงินบาท ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๐ และรายงานที่เกี่ยวข้องกับ Technical Assistance ดังกล่าว (เอกสารของฝ่ายการธนาคาร)

รายการที่ ๒๔ หนังสือแจ้งธนาคารกลางประเทศเพื่อนบ้านภายหลังจากการประกาศลอยตัวค่าเงินบาท รวมทั้งหนังสือตอบจากประเทศเพื่อนบ้านด้วย

รายการที่ ๒๕ บันทึกขออนุมัติการทำ SWAP ทุกครั้งระหว่างวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๐ ถึงสิ้นปี ๒๕๔๑

รายการที่ ๒๖ เอกสารคำชี้แจงเกี่ยวกับการประกาศลอยตัวค่าเงินบาท เมื่อประมาณวันที่ ๒๔-๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๐ ที่เสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและนายกรัฐมนตรี รวมทั้งเอกสารเพื่อประกอบการชี้แจงข่าวแก่นายธนาคารและสื่อมวลชน ในวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๐

รายการที่ ๒๗ บันทึกสรุปเหตุการณ์เศรษฐกิจการเงิน และการดำเนินนโยบายระหว่าง ๒๕๓๙-๒๕๔๑

ปรากฏว่า ในวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๕ ธนาคารแห่งประเทศไทยได้จัดเจ้าหน้าที่นำส่ง “แฟ้มเอกสารที่เปิดเผยแก่นายเร็กซ์ มะระกานนท์” ให้ผู้ถือหุ้น โดยมีการเปิดเผยให้ข้อมูลตามที่ร้องขอบางส่วน และมีการลบหรือปกปิดข้อมูลข่าวสารบางส่วน โดยไม่มีคำชี้แจงแสดงเหตุผลการไม่นำส่งเอกสารที่ร้องขอหลายรายการ

ผู้ถือหุ้นจึงมีหนังสือ ฉบับลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๔๕ ถึงผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อแจ้งให้ตอบชี้แจงแสดงเหตุการณ์ให้ การไม่ให้ หรือการขัดขวางข้อความเอกสารข้อมูลที่ได้ให้แก่ผู้ถือหุ้น โดยสรุปบัญชีรายการข้อมูลเอกสารที่ยังไม่ได้รับหรือได้รับไม่ครบถ้วน หรือขัดขวางข้อความ (เฉพาะรายการที่ขอตามหนังสือลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๕) จำนวน ๑๑ รายการ คือ

รายการที่ ๑ รายงานการประชุมคณะกรรมการธนาคารแห่งประเทศไทย เดือนกรกฎาคม และเดือนธันวาคม ๒๕๔๔

รายการที่ ๒ รายงานฐานะการเงิน กำไร-ขาดทุนของฝ่ายออกบัตรธนาคาร ประจำปี ๒๕๓๙-๒๕๔๑

รายการที่ ๓ บันทึกการอนุมัติการทำธุรกรรม SWAP เป็นรายวันระหว่างที่ผู้ถือหุ้นดำรงตำแหน่งผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย (ระหว่างวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๓๙ ถึง ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๔๐)

รายการที่ ๕ บันทึก เรื่องความเคลื่อนไหวของค่าเงินดอลลาร์ (สหรัฐอเมริกา) และค่าเงินบาท ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๔๐ ถึงเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๐ เป็นเอกสารที่ฝ่ายวิชาการเป็นผู้จัดทำ เพื่อรายงานผู้บริหารเป็นรายเดือน

รายการที่ ๗ ขอทราบเหตุผลในการขีดฆ่าข้อความบันทึกลายมือสั่งการของผู้บริหาร

รายการที่ ๘ บันทึก ที่ ๓๗๙/๒๕๔๐ เรื่อง สถานการณ์ตลาดเงินตราต่างประเทศ และการดำเนินการของธนาคารฯ บันทึกของผู้อำนวยการฝ่ายการธนาคาร ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๐

รายการที่ ๙ บันทึกธนาคารต้องมีสั่งการและการให้ความเห็นตามลำดับชั้น เอกสารที่ส่งไปให้ จึงไม่ครบถ้วนสมบูรณ์

รายการที่ ๑๔ รายงานการวิเคราะห์ภาวะ SWAP ของ Hedge Fund ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๓๙ ถึงเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๑ เป็นรายงานวิเคราะห์ของฝ่ายการธนาคาร

รายการที่ ๑๕ หนังสือแจ้งผลการพิจารณาความรับผิดชอบทางละเมิด กรณีการปกปิดค่าเงินบาท ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ จากปลัดกระทรวงการคลัง ถึงผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย

รายการที่ ๑๗ บันทึกช่วยจำในการประชุมผู้บริหารกลุ่มเล็กที่ส่งไปมีเพียง ๒ วัน บันทึกช่วยจำดังกล่าวมีมากกว่า ๒ วัน และขอทราบเหตุผลการขีดฆ่าข้อความต่างๆ ด้วย

รายการที่ ๑๘ บันทึกการร่วมวินิจฉัยสั่งการ เรื่อง การสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด กรณีการปกปิดค่าเงินบาท เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๔ ลงนามโดยผู้ว่าการและผู้จัดการทุนรักษาระดับฯ

บัญชีทั้ง ๑๑ รายการดังกล่าวนี้ เป็นรายการข้อมูลเอกสารที่ยังไม่ได้รับหรือได้รับไม่ครบถ้วน หรือขีดฆ่าข้อความเฉพาะรายการที่ขอตามหนังสือ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๕

ต่อมาธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ธปท.สปร.(๐๒) ๓๐๐/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า การจัดส่งเอกสารข้อมูลเมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๕ นั้น ได้มีการชี้แจงเหตุผลของการไม่ได้ให้เอกสารบางรายการด้วยแล้ว สำหรับเอกสารรายการที่ ๑, ๗ และ ๑๗ ที่มีการขีดฆ่าข้อความนั้น เป็นชื่อและตำแหน่งของบุคคลและการเสนอความเห็น หาก ธปท. ไม่ขีดฆ่าข้อความอาจกระทบกับประโยชน์ได้เสียของผู้อื่น ธปท. จึงต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๗ ซึ่งระบุว่า "...การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการใดอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ใด ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแจ้งให้ผู้นั้นเสนอคำคัดค้านภายในเวลาที่กำหนด แต่ต้องให้เวลาอันสมควรที่ผู้นั้นอาจเสนอคำคัดค้านได้ซึ่งต้องไม่น้อยกว่า ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง" แต่เนื่องจาก ผู้อุทธรณ์ระบุว่า มีความต้องการให้เอกสารเร่งด่วน การแจ้งผู้มีประโยชน์ได้เสียเสนอคำคัดค้านอาจต้องใช้เวลาาน ธปท. จึงจำเป็นต้องขีดฆ่าข้อความดังกล่าวก่อนในการเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ นอกจากนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทย โดยคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของ ธปท. (กขช.) ได้ประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๕ และพิจารณาให้ข้อมูลเพิ่มเติมอีก ดังนี้

ก) เอกสารตามคำขอเมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๕ ได้แก่

รายการที่ ๕ บันทึก เรื่องความเคลื่อนไหวของค่าเงินดอลลาร์ (สหรัฐอเมริกา) และค่าเงินบาท ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๔๐ ถึงเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๐ (ลับมาก) ธปท. สามารถเปิดเผยเอกสารให้ได้ ยกเว้นเอกสารในเดือนมีนาคมและมิถุนายน ๒๕๔๐ เนื่องจากค้นหาแล้วไม่พบเอกสารในเดือนดังกล่าว

รายการที่ ๔ บันทึกที่ ๓๙๙/๒๕๔๐ เรื่อง สถานการณ์ตลาดเงินตราต่างประเทศ และการดำเนินการของธนาคาร บันทึกของผู้อำนวยการฝ่ายการธนาคาร ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๐ (ฉบับที่สุด) ธปท. สามารถเปิดเผยเอกสารให้ได้ โดยขีดฆ่าข้อความที่เป็นชื่อและตำแหน่งของบุคคล และผู้แสดงความเห็นออก ด้วยเหตุผลตามมาตรา ๑๙ ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข) เอกสารตามคำขอเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๕ ได้แก่

รายการที่ ๒๐ การคำนวณและวิเคราะห์ REER ระหว่างเดือนกรกฎาคม ๒๕๓๙ ถึงเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๐ ธปท. ได้จัดทำบทความเรื่อง ดัชนีค่าเงินที่แท้จริง (REER) : แนวคิด วิธีคำนวณ และการประยุกต์ใช้ในกรณีประเทศไทย พร้อมด้วยข้อมูล REER ซึ่งมีปรากฏในบันทึกความเคลื่อนไหวของค่าเงินดอลลาร์ (สหรัฐอเมริกา) และค่าเงินบาท (เป็นข้อมูลชุดเดียวกับเอกสารรายการที่ ๕ ตามคำขอครั้งที่ ๑ ซึ่งได้จัดทำแล้ว รวมกับเอกสารที่ระบุในข้อ ก) ยกเว้นบันทึกในเดือนมกราคม มีนาคม และมิถุนายน ๒๕๔๐ เนื่องจากค้นไม่พบบันทึกเดือนดังกล่าว

รายการที่ ๒๑ บันทึกการประชุมหารือของคณะกรรมการบริหารทุนสำรองระหว่างประเทศ ระหว่างเดือนกรกฎาคม ๒๕๓๙ ถึงเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๐ (ลับ) ธปท. สามารถเปิดเผยเอกสารให้ได้ ยกเว้นเอกสารเดือนกรกฎาคม ๒๕๓๙ เดือนกุมภาพันธ์และเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๐ ซึ่งไม่มีการประชุม โดยขีดฆ่าข้อความที่เป็นชื่อและตำแหน่งของบุคคล ด้วยเหตุผลตามมาตรา ๑๙

รายการที่ ๒๒ รายงานการซื้อขายดอลลาร์ (สหรัฐอเมริกา) ระหว่างธนาคารพาณิชย์กับลูกค้า รายใหญ่ระหว่างเดือนกรกฎาคม ๒๕๓๙ ถึงเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๐ ธปท. ค้นหาเอกสารแล้วไม่พบ เข้าใจว่าได้ทำลาย เอกสารไปแล้ว เนื่องจากเอกสารดังกล่าวมีการกำหนดอายุการจัดเก็บไว้เพียง ๓ ปี

รายการที่ ๒๓ หนังสือขอความช่วยเหลือทางวิชาการเกี่ยวกับการทำธุรกรรม SWAP ที่ ธปท. มีไปถึง Reserve Bank of Australia (RBA) ภายหลังจากการประกาศลอยตัวค่าเงินบาท เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๐ และรายงานที่เกี่ยวข้องกับ Technical Assistance ดังกล่าว ธปท. ยินดีให้เอกสารดังนี้

(๑) หนังสือขอความร่วมมือทางวิชาการที่ ธปท. มีไปถึง RBA เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐

(๒) หนังสือตอบตกลงให้ความช่วยเหลือจาก RBA ในวันเดียวกันนั้น

(๓) บันทึกการประชุมระหว่าง ธปท. และ RBA เรื่อง "Outline of Presentation to Governor and Bank of Thailand Staff"

รายการที่ ๒๔ หนังสือแจ้งธนาคารกลางประเทศเพื่อนบ้าน ภายหลังจากการประกาศลอยตัวค่าเงินบาท รวมทั้งหนังสือตอบจากประเทศเพื่อนบ้าน ธปท. สามารถเปิดเผยได้ ประกอบด้วย

(๑) หนังสือแจ้งธนาคารกลางประเทศเพื่อนบ้าน เกี่ยวกับการลอยตัวค่าเงินบาท ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๐

(๒) หนังสือตอบรับทราบการประกาศลอยตัวค่าเงินบาทจาก Reserve Bank of New Zealand

รายการที่ ๒๕ บันทึกขออนุมัติการทำ SWAP ทุกครั้งระหว่างวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๐ ถึงสิ้นปี ๒๕๔๑ ธปท. อยู่ระหว่างการจัดทำสำเนาและลงนามรับรองสำเนาเอกสาร เนื่องจากมีเป็นจำนวนมาก ซึ่งจะ

ได้จัดส่งเอกสารให้ต่อไป

รายการที่ ๒๖ เอกสารคำชี้แจงเกี่ยวกับประกาศลอยตัวค่าเงินบาท เมื่อวันที่ ๒๘-๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๐ ที่เสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง นายกรัฐมนตรี และเอกสารเพื่อประกอบการชี้แจงข่าวแก่นายธนาคารและสื่อมวลชน เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๐ ธปท. สามารถเปิดเผยเอกสารดังกล่าวให้ได้ ประกอบด้วย

(๑) หนังสือ ธปท.นว.๑๘๕๔/๒๕๔๐ เรื่องการปรับปรุงระบบการแลกเปลี่ยนเงินตรา ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๐ จาก ธปท. ถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง (แนบประกาศกระทรวงการคลัง ๒ ฉบับ)

(๒) หนังสือ ธปท.นว.(ว)๑๘๕๖/๒๕๔๐ เรื่อง ข้อพึงปฏิบัติของธนาคารพาณิชย์ในการซื้อขายเงินตราต่างประเทศ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๐ จาก ธปท. ถึงผู้จัดการธนาคารพาณิชย์ทุกธนาคาร

(๓) หนังสือ ธปท.นว.(ว)๑๘๕๗/๒๕๔๐ เรื่อง ขอความร่วมมือเพิ่มเติมในการป้องปรามการเก็งกำไรค่าเงินบาท ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๐ จาก ธปท. ถึงผู้จัดการธนาคารพาณิชย์ทุกธนาคาร บริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ทุกบริษัท

(๔) ข่าว ธปท. ฉบับที่ ๔๕/๒๕๔๐ แถลงการณ์ร่วมกระทรวงการคลัง และ ธปท. เรื่องการปรับปรุงระบบการแลกเปลี่ยนเงินตรา ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๐ (ฉบับภาษาไทยและอังกฤษ)

รายการที่ ๒๗ บันทึกสรุปเหตุการณ์เศรษฐกิจการเงิน และการดำเนินนโยบายระหว่าง ๒๕๓๙, ๒๕๔๐ และปี ๒๕๔๑ ธปท. สามารถเปิดเผยเอกสารได้ ประกอบด้วยรายงานเศรษฐกิจและการเงินทั้ง ๓ ปีตามที่ร้องขอ พร้อมทั้งสรุปภาวะเศรษฐกิจระหว่างปีดังกล่าว

ธปท. ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบด้วยว่า ให้ไปตรวจดูและ/หรือคัดสำเนาเอกสารดังกล่าวในรายการที่ ๕ และ ๘ สำหรับคำร้องลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๕ และรายการต่างๆ สำหรับคำร้องลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๕ ได้ในวันทำการ ณ อาคารสำนักงานใหญ่ ธนาคารแห่งประเทศไทย ภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง มิฉะนั้นจะถือว่าไม่ประสงค์จะใช้ข้อมูลดังกล่าวอีกต่อไป

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือด่วน ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลต่อคณะกรรมการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ เนื่องจากเห็นว่าตนเองเป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารที่ขอ จึงควรได้รับข้อมูลฉบับสมบูรณ์ทั้งหมด ซึ่งไม่ควรมีการลบหรือปกปิดแต่อย่างใด และโดยที่ชื่อบุคคลต่างๆ นั้นมีการลบปกปิดโดยอ้างมาตรา ๑๗ นั้นเป็นไปโดยมิชอบ เพราะมาตรา ๑๗ ควรอ้างในเรื่องที่กระทบต่อบุคคลภายนอกหรือบุคคลที่สามเท่านั้น ไม่ใช่เป็นการปกปิดชื่อของบุคคลที่ทำหน้าที่ในตำแหน่งหน้าที่ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลทางราชการนั้นๆ เช่น ผู้เข้าร่วมประชุม ผู้เสนอความเห็น ผู้สั่งการ ผู้ลงมติ ฯลฯ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ ซึ่งต่อไปในคำวินิจฉัยนี้เรียกว่า “คณะกรรมการวินิจฉัยฯ” ได้รับคำอุทธรณ์นี้ไว้เพื่อพิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ตามนัยมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยในการประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ครั้งที่ ๓/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๕ ได้เสนอคำอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์เข้าสู่กระบวนการพิจารณา พร้อมกันนี้คณะกรรมการวินิจฉัยฯ มีมติรับเรื่องอุทธรณ์นี้ไว้เพื่อพิจารณาวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ให้จัดประชุมเพื่อพิจารณาเรื่องอุทธรณ์นี้ จำนวน ๕ ครั้ง ดังนี้

(๑) การประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ครั้งที่ ๓/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๕ เป็นการ

เสนอเรื่องอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ซึ่งได้มีมติให้รับเรื่องอุทธรณ์ไว้เพื่อพิจารณา พร้อมทั้งมีการแต่งตั้งกรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์นอกจากนี้ได้มอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการติดต่อขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จากธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

(๒) การประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ครั้งที่ ๔/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๔๕ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้รับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงมอบหมายให้กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์นำข้อมูลดังกล่าวไปศึกษาเพื่อเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ต่อไป อนึ่ง เนื่องจากการประชุมครั้งนี้ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทยมาชี้แจงต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ กรณีอุทธรณ์นางสาววันรักษ์ มิ่งมณีนาคนิ เรื่องธนาคารแห่งประเทศไทยมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด กรณีการปกป้องค่าเงินบาทฯ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีความเกี่ยวข้องกับอุทธรณ์เรื่องนี้ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงรับฟังคำชี้แจงจากผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทยประกอบการพิจารณาอุทธรณ์เรื่องนี้ไปพร้อมกัน

(๓) การประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ครั้งที่ ๕/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๔๕ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์ได้เสนอสรุปเรื่องอุทธรณ์ตามที่ได้ไปศึกษาข้อเท็จจริงต่างๆ ต่อที่ประชุมและผู้แทนกระทรวงการคลังได้มาให้ข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณา

(๔) การประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ครั้งที่ ๖/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๔๕ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้รับฟังคำชี้แจงจากผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทยเพิ่มเติม เป็นครั้งที่ ๒ ซึ่งที่ประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์นี้ พร้อมกับมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบและกรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์จัดทำร่างคำวินิจฉัยตามความเห็นที่ได้พิจารณานี้ต่อไป

(๕) การประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ครั้งที่ ๗/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๕ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาร่างคำวินิจฉัยตามที่ฝ่ายเลขานุการเสนอ ซึ่งเมื่อมีการปรับแก้ไขแล้วได้มอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้วินิจฉัยในข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณา ซึ่งประกอบด้วยเอกสารข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอต่อธนาคารแห่งประเทศไทย รวมทั้งได้พิจารณาคำอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย ผู้แทนกระทรวงการคลัง และข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องจากการรวบรวมของกรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์มาใช้ประกอบการพิจารณาโดยสรุปได้ ดังนี้

(๑) คำอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ซึ่งได้แสดงเหตุผลที่ประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เนื่องจากเป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องโดยตรงเพราะธนาคารแห่งประเทศไทยร่วมกับทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา ร่วมกันเป็นโจทก์ฟ้องต่อศาลแพ่ง เพื่อเรียกร้องค่าเสียหายการกระทำละเมิด จึงควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เพื่อการตรวจสอบ และนำไปใช้ในการแก้ข้อกล่าวหา เพื่อความเป็นธรรมในการดำเนินการต่อไป

(๒) ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย ให้ข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ สรุปได้ว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มีความเกี่ยวเนื่องกับรายงานของคณะกรรมการศึกษารายงาน ศปร. ซึ่งคณะรัฐมนตรีกำหนดขึ้นความลับไว้ในชั้น “ลับมาก” และยังไม่ได้ปลดหรือลดชั้นความลับดังกล่าวแต่อย่างใด ทั้งยังมีการฟ้องคดีขึ้นศาล เพื่อหาผู้รับผิดชอบทางละเมิดในกรณีที่เกิดขึ้นด้วย ธนาคารแห่งประเทศไทยจึงเกรงว่าจะเกิดความเสียหายในการบังคับใช้กฎหมาย และเห็นว่าจะเกิดความเสียหายแก่บุคคลที่มีชื่อเกี่ยวข้องใน

ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ด้วย

(๓) ผู้แทนกระทรวงการคลัง ได้ให้ข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ สอดคล้องกับคำชี้แจงของผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทยซึ่งสรุปได้ว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับรายงานของคณะกรรมการศึกษารายงาน ศปร. ซึ่งยังมีการกำหนดชั้นความลับไว้ และทั้งอยู่ระหว่างการดำเนินคดีฟ้องร้องกันในชั้นศาลอยู่ด้วย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลที่มีชื่อเกี่ยวข้องระบอบอยู่ในข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

(๔) อนึ่ง ยังมีข้อเท็จจริงอื่นที่คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ใช้ในการพิจารณาประกอบการวินิจฉัยอุทธรณ์เรื่องนี้ซึ่งประกอบด้วย ข้อมูลข่าวสารที่ปรากฏต่อสาธารณชนว่า การดำเนินการเรื่องนี้ มีการฟ้องคดีต่อศาลให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเกี่ยวข้องต้องชดใช้ความเสียหายที่เกิดขึ้นในทางละเมิดแล้ว ขณะนี้คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาชั้นศาล และคำชี้แจงเป็นลายลักษณ์อักษรของธนาคารแห่งประเทศไทยและกระทรวงการคลังด้วย นอกจากนี้มีข้อเท็จจริงด้วยว่า เหตุผลในการวินิจฉัยเรื่องนี้แตกต่างกันระหว่างกระทรวงการคลังกับธนาคารแห่งประเทศไทย และผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยเคยจัดแถลงข่าวต่อสื่อมวลชนและกล่าวถึงข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ซึ่งได้มีการเผยแพร่ไปแล้ว รวมทั้งผู้อุทธรณ์ซึ่งเคยเป็นผู้บริหารระดับสูงของธนาคารแห่งประเทศไทยได้รับทราบข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นี้มาก่อนแล้วด้วย

การพิจารณา

๑. ปัญหาข้อกฎหมาย

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้กำหนดปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องพิจารณาวินิจฉัย ดังนี้

๑.๑ กรณีธนาคารแห่งประเทศไทยมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า “ข้อมูลข่าวสาร ตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีการกำหนดชั้นความลับไว้ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๙” เพื่อคุ้มครองมิให้เปิดเผยและข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ซึ่งกระทรวงการคลังก็ชี้แจงยืนยันเช่นเดียวกัน รวมทั้งขณะนี้มีมีการฟ้องคดีต่อศาลในเรื่องที่เกิดขึ้น เพื่อให้ผู้รับผิดชอบทางละเมิดชดใช้ค่าเสียหายที่เกิดขึ้น ถือว่าเป็นการปฏิเสธโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ซึ่งปัญหานี้คณะกรรมการวินิจฉัยฯ เห็นว่าเหตุผลของคำสั่งมิให้เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารของธนาคารแห่งประเทศไทยถือว่าขัดแย้งตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แล้ว ดังนั้น คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ของธนาคาร แห่งประเทศไทย จึงเป็นคำสั่งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการที่ขัดด้วยกฎหมาย แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันได้กำหนดสิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนี้ไว้ด้วย ผู้อุทธรณ์จึงใช้สิทธิอุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นี้ได้

๑.๒ การที่ธนาคารแห่งประเทศไทยแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในความครอบครองหรือควบคุมดูแลตามอุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีการกำหนดชั้นความลับไว้ ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๙ จึงมีปัญหาว่าคณะกรรมการวินิจฉัยฯ มีอำนาจวินิจฉัยในกรณีดังกล่าวนี้หรือไม่นั้น คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ในขณะนี้ระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้มีผลใช้บังคับแล้ว และเอกสารหรือข้อมูลข่าวสารซึ่งได้กำหนดชั้นความลับไว้ก่อนตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๙ ก็ถือเป็นข้อมูล

ข่าวสารลับตามระเบียบดังกล่าวนี้ด้วย หากผู้อุทธรณ์มีเหตุผลที่เหมาะสมและรับฟังได้ก็อาจได้รับการพิจารณาเพื่อเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวตามที่ร้องขอคณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยกรณีอุทธรณ์รายนี้ได้

๒. ข้อเท็จจริงและข้อพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

ภายหลังจากที่พิจารณาปัญหาข้อกฎหมาย ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องจากคู่กรณีและข้อเท็จจริงจากคำอุทธรณ์ ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย ผู้แทนกระทรวงการคลัง และข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ รวมทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องอื่นๆ แล้ว คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้กำหนดประเด็นการพิจารณา ดังนี้

๒.๑ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่

ในประเด็นนี้ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาแล้ว ดังนี้

๒.๑.๑ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่อุทธรณ์นี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อุทธรณ์ซึ่งถูกฟ้องให้ต้องรับผิดชอบทางละเมิด เพื่อให้สามารถนำไปใช้ตรวจสอบการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานของรัฐเกี่ยวกับการฟ้องคดีซึ่งอยู่ระหว่างการพิจารณาชั้นศาล และทำให้สามารถตรวจสอบความถูกต้องและเป็นธรรม โดยไม่ได้เป็นการเลือกปฏิบัติแต่อย่างใด หรือไม่ด้วย

๒.๑.๒ เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงและเนื้อหาสาระของข้อมูลข่าวสารตามที่มีการอุทธรณ์ แม้ปรากฏว่าขณะนั้นธนาคารแห่งประเทศไทยได้ยื่นฟ้องผู้อุทธรณ์ให้ต้องรับผิดชอบทางละเมิดซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายและคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาชั้นศาล ซึ่งเกรงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะทำให้เกิดผลกระทบรวมทั้งยังเกี่ยวพันถึงการกำหนดชั้นความลับในเอกสารเรื่องนี้ด้วยก็ตาม แต่คณะกรรมการวินิจฉัยฯ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่เป็นรายการของคณะกรรมการศึกษารายงาน สปร. มีการเปิดเผยต่อผู้อุทธรณ์แล้วตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ ที่ ศค ๕/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๔ อีกทั้งคดีก็ได้มีการฟ้องร้องทางแพ่งต่อศาลด้วยแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนี้จึงไม่ก่อให้เกิดผลเสียหายดังกล่าวแต่อย่างใด แต่กลับจะสร้างความน่าเชื่อถือแก่หน่วยงานในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องให้เป็นที่ยอมรับต่อไปด้วย

๒.๒ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะเป็นการล่วงละเมิดต่อสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร รวมทั้งจะมีผลกระทบต่อเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องหรือไม่

ในประเด็นนี้ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแม้จะปรากฏชื่อของบุคคลที่เกี่ยวข้องก็ตาม แต่เมื่อคำนึงถึงประโยชน์ทั้งของผู้อุทธรณ์และประโยชน์สาธารณะแล้ว เห็นว่า ผู้เกี่ยวข้องเรื่องนี้เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งควรมีความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ และควรสามารถตรวจสอบได้ ดังนั้นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนี้จึงไม่เป็นการล่วงละเมิดสิทธิของบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยไม่สมควรแต่อย่างใด แต่กลับจะทำให้ผู้อุทธรณ์สามารถนำไปใช้ต่อสู้คดี เพื่อให้ความเป็นธรรมต่อไปด้วย

การวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มีเจตนารมณ์ให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานของรัฐ เพื่อตรวจสอบซึ่งจะทำให้การปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐเป็นไปด้วยความโปร่งใสอย่างถูกต้อง และมีความรับผิดชอบต่อสาธารณชนด้วย กรณีนี้ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ฟ้องผู้อุทธรณ์ในคดีแพ่งต่อศาล

รวมทั้งผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องตามที่คณะกรรมการกำหนดขึ้นความลับในข้อมูลข่าวสารนั้นแล้ว แม้ว่าขณะนี้คดีที่ฟ้องทางละเมิดยังอยู่ระหว่างการดำเนินการก็ตาม แต่เป็นการฟ้องคดีทางแพ่ง เพื่อหาผู้รับผิดชอบทางละเมิดในกรณีที่ได้ดำเนินการขึ้นเจ้าหน้าที่เสร็จสิ้นแล้ว นอกจากนี้เมื่อได้พิจารณาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แล้ว แม้ว่าการทวงถามคดีและธนาคารแห่งประเทศไทยจะมีความเห็นในการพิจารณาข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น โดยรับฟังจากรายงานการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงที่ตั้งขึ้นในเรื่องเดียวกันแต่มีความเห็นในการพิจารณาสั่งการแตกต่างกันก็ตาม พิจารณาได้ว่าไม่ก่อให้เกิดความเสียหายในการดำเนินคดีชั้นศาลที่อยู่ระหว่างการดำเนินการแต่อย่างใด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ที่เป็นผู้เกี่ยวข้องโดยตรงกับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ไม่น่าจะก่อให้เกิดความเสียหายใดๆ แต่กลับจะสร้างความเป็นธรรมและความถูกต้องในการดำเนินการ รวมทั้งทำให้เกิดความเชื่อถือและการยอมรับในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐดังกล่าวมากขึ้นด้วย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๓๕ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ จึงมีมติให้ ธนาคารแห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาหาผู้รับผิดชอบทางละเมิด กรณีการปกป้องค่าเงินบาทตามอุทธรณ์ แก่ผู้อุทธรณ์

ลงชื่อ ศาสตราจารย์โกวิทช์ โปษยานนท์ (ศาสตราจารย์โกวิทช์ โปษยานนท์)	ประธานกรรมการ
ลงชื่อ ศาสตราจารย์ เสาวนีย์ อัครโรจน์ (ศาสตราจารย์ เสาวนีย์ อัครโรจน์)	กรรมการ
ลงชื่อ ประสิทธิ์ ไชวโกลกุล (รองศาสตราจารย์ ประสิทธิ์ ไชวโกลกุล)	กรรมการ
ลงชื่อ สหอน รัตนไพจิตร (รองศาสตราจารย์ สหอน รัตนไพจิตร)	กรรมการ
ลงชื่อ นิพนธ์ พัวพงศกร (ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิพนธ์ พัวพงศกร)	กรรมการ
ลงชื่อ วีระชัย เตชะวิจิตร (นายวีระชัย เตชะวิจิตร)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ
ที่ ศค ๖ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาและคำวินิจฉัยของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า กรณีที่มีการร้องเรียนว่ามีการขายพ่วงอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๕๒

ผู้อุทธรณ์ : บริษัทบุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า กรมการค้าภายใน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า บริษัทบุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด ซึ่งต่อไปในคำวินิจฉัยนี้เรียกว่า “ผู้อุทธรณ์” ได้มีหนังสือ ที่ ๑๕๙๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า กรมการค้าภายใน ซึ่งต่อไปในคำวินิจฉัยเรียกว่า “สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า” เพื่อขอตรวจดูถ่ายสำเนาพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องข้อมูลข่าวสารคำวินิจฉัยของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่องการร้องเรียนว่ามีการขายพ่วงอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๕๒ จำนวน ๖ รายการ คือ

(ก) รายละเอียดของผลการพิจารณาและคำวินิจฉัยของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า รวมทั้งเหตุผลในการวินิจฉัยในปัญหาข้อเท็จจริงและปัญหาข้อกฎหมาย

(ข) เหตุผล ความเห็น และความเห็นแย้งที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องดังกล่าวของกรรมการแต่ละท่าน

(ค) ข้อเท็จจริง พยานหลักฐาน (พยานวัตถุและพยานเอกสาร) ที่ใช้อ้างอิงหรือประกอบการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องดังกล่าว

(ง) นโยบายหรือการตีความที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องดังกล่าว

(จ) คู่มือหรือคำสั่งที่เกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงานของคณะกรรมการเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่อง

(ฉ) พยานหลักฐาน เหตุผลในการเสนอความเห็นทั้งปัญหาข้อเท็จจริงและปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวของคณะกรรมการเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่อง รวมทั้งความเห็น ความเห็นแย้ง หรือหมายเหตุของอนุกรรมการเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องแต่ละท่าน

ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า กรมการค้าภายใน มีหนังสือ ที่ พณ (สขค) ๐๔๑๖/๘๖๙๗ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ตอบแจ้งผู้อุทธรณ์ว่าสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ขอเฉพาะ

มติของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าและมติของคณะกรรมการศึกษากรณีร้องเรียนเกี่ยวกับการกีดกันธุรกิจเบียร์และสุราไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายงานการประชุม กระบวนการพิจารณา หลักฐานและข้อมูลประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า และคณะกรรมการฯ ดังกล่าวนั้น ทั้งนี้เนื่องจากเป็นเอกสารที่มีรายละเอียดเกี่ยวกับข้อเท็จจริง พยานหลักฐาน และข้อมูลการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจให้มา ซึ่งมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ห้ามเปิดเผย การเปิดเผยมีโทษจำคุกและปรับ นอกจากนี้ข้อมูลดังกล่าวผู้ให้มา โดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น รวมทั้งการเปิดเผยอาจทำให้กรรมการแต่ละท่านไม่กล้าแสดงความเห็นโดยอิสระ อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ จึงขอไม่เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ พร้อมส่งข้อมูลเอกสารมติของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ครั้งที่ ๔/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๓ และมติของคณะกรรมการศึกษากรณีร้องเรียนเกี่ยวกับการกีดกันธุรกิจเบียร์และสุราให้กับผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ๑๖๗๑/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารขออุทธรณ์กรณีที่สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลสรุปได้ว่าข้อมูลที่ต้องการตามข้อ (ก)-(ง) มิใช่ข้อเท็จจริงที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ และการที่คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าให้เหตุผลตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ไม่อาจรับฟังได้ เพราะข้อมูลข่าวสารที่ขอให้เปิดเผยเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าและคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญเป็นข้อมูลเกี่ยวกับนโยบาย การตีความ คู่มือ ฯลฯ การเปิดเผยประชาชนจะได้ทราบเพื่อใช้เป็นหลักฐานและแนวทางอ้างในการประกอบธุรกิจ ซึ่งข้อมูลส่วนใหญ่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะและเป็นข้อมูลที่จะต้องจัดให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ตามมาตรา ๙ และหากมีส่วนที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๖) ก็สามารถลบหรือตัดทอนได้ และเห็นว่าในการพิจารณาและวินิจฉัยปัญหาของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าและคณะกรรมการฯ จะต้องด้วยความอิสระไม่ถูกครอบงำ โปร่งใสและกล้าแสดงความคิดเห็นสามารถให้ความคิดเห็น สามารถให้ตรวจสอบได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ ซึ่งต่อไปในคำวินิจฉัยเรียกว่า “คณะกรรมการวินิจฉัยฯ” ได้รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งต่อไปในคำวินิจฉัยเรียกว่า “สขร.” ซึ่งเป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้มีหนังสือขอทราบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมและเชิญคู่กรณีมาชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ในการประชุมเมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาคำชี้แจงเพิ่มเติมของทั้งผู้แทนคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า และผู้แทนของผู้อุทธรณ์รวมทั้งเอกสารที่นำมาประกอบการชี้แจงเพิ่มเติมแล้ว รับฟังได้ว่าแม้ว่าคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าได้มีเหตุผลการปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลบางส่วนตามที่ผู้อุทธรณ์ขอแล้ว อีกประการหนึ่งที่ไม่เปิดเผยเนื่องจากเห็นว่าข้อมูลบางเรื่องของผู้อุทธรณ์ร้องขอนั้น ไม่อาจเข้าใจได้ชัดเจนว่าต้องการข้อมูลใด ซึ่งหากระบุให้ชัดเจนทางคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าอาจจะวินิจฉัยได้ว่าอะไรเปิดเผยได้

อะไรเปิดไม่ได้ และอาจเปิดได้มากน้อยเพียงใดจึงน่าที่จะให้ผู้ถือหุ้นได้ขอมาอีกครั้ง โดยระบุข้อมูลข่าวสารให้ชัดเจนเพื่อจะได้พิจารณาเป็นแต่ละรายการได้อย่างชัดเจนด้วย อะไรเปิดได้ก็จะได้เปิดและเห็นว่าควรจะปิดก็จะได้แจ้งเหตุผลตามกฎหมาย และในส่วนของผู้ถือหุ้นเองก็ได้ชี้แจงว่าข้อมูลที่ขอนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายทั้งสิ้น ไม่เกี่ยวกับข้อเท็จจริงในการดำเนินงานของผู้ประกอบการ ซึ่งหากข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของผู้ประกอบการและเป็นข้อมูลที่ควรจะปกปิดได้ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ หากจะลบข้อมูลส่วนนั้นก็ไม่ดีแต่อย่างใด แต่ก็ต้องการให้เปิดเผยในส่วนที่เปิดเผยได้ ซึ่งเมื่อคณะกรรมการ วินิจฉัยได้พิจารณาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วจึงเห็นว่ากรณีผู้ถือหุ้นนี้ยังอาจมีความไม่ชัดเจนและเข้าใจที่คลาดเคลื่อนระหว่างหน่วยงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าและผู้ถือหุ้น จึงมีมติให้ผู้ถือหุ้นได้มีการยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารที่ต้องการอีกครั้ง โดยระบุให้ชัดเจนว่าต้องการข้อมูลข่าวสารใด เพื่อให้หน่วยงานพิจารณาเป็นแต่ละรายการว่าอะไรที่เปิดเผยได้และเปิดเผยไม่ได้

ต่อมาผู้ถือหุ้นได้มีหนังสือ ที่ ๐๔๔/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ถึงคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า กรมการค้าภายใน ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๑๔ รายการ คือ

๑. แนวนโยบายหรือหลักการตีความกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องการร้องเรียนดังกล่าวของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า คณะอนุกรรมการเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่อง รวมทั้งความเห็นของกองนิติการ และสำนักตรวจสอบและปฏิบัติการ

๒. คู่มือหรือคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับวิธีปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่คณะอนุกรรมการศึกษาและคณะอนุกรรมการเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการร้องเรียนดังกล่าว

๓. คำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการศึกษากรณีร้องเรียนเกี่ยวกับการกีดกันธุรกิจเบียร์และสุรา

๔. รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงจากทุกฝ่ายของคณะอนุกรรมการศึกษา

๕. รายงานการสรุปผลการศึกษารณีร้องเรียนเกี่ยวกับการกีดกันธุรกิจเบียร์และสุราของคณะอนุกรรมการศึกษา

๖. รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะอนุกรรมการและเลขานุการจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมทะเบียนการค้า สำนักตรวจสอบและปฏิบัติการ กรมการค้าภายใน กรมสรรพสามิต ฯลฯ

๗. รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะอนุกรรมการและเลขานุการจากการให้ข้อมูลและการให้ข้อมูลของผู้ผลิต ผู้จำหน่ายสุรา เบียร์ข้าง และเบียร์สิงห์ ในทุกขั้นตอนของการค้าขาย

๘. รายงานการสรุปข้อมูลการชี้แจงของเจ้าหน้าที่ฝ่ายเลขานุการที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวนสอบสวนรับฟังคำชี้แจงจากบริษัทที่ถูกร้องเรียนหรือบริษัทและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

๙. คำชี้แจงของบริษัทที่ถูกร้องเรียนและบริษัทที่เกี่ยวข้องกับบริษัทที่ถูกร้องเรียน รวมทั้งคำให้การหรือคำชี้แจงของผู้รับมอบอำนาจ หรือพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องกับบริษัทดังกล่าว

๑๐. ข้อมูลและสรรพเอกสารที่บริษัทที่ถูกร้องเรียนและบริษัทหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องได้อ้างไปประกอบคำชี้แจงหรือคำให้การตามข้อ ๙

๑๑. รายงานการชี้แจงข้อเท็จจริงของพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อคณะอนุกรรมการเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าและคณะอนุกรรมการเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องทุกฉบับที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการร้องเรียนดังกล่าว

๑๒. มติรายงานการประชุมของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าและคณะกรรมการ
เชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องทุกครั้งที่มีวาระพิจารณาเกี่ยวข้องกับเรื่องการร้องเรียนดังกล่าว

๑๓. เหตุผล ความเห็น ความเห็นแย้ง และหมายเหตุในการวินิจฉัยข้อเท็จจริง การตีความข้อ
กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการร้องเรียนของคณะกรรมการเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องและคณะกรรมการ
การแข่งขันทางการค้าแต่ละท่าน (กรณีมีการอภิปรายในที่ประชุม ขอวัสดุบันทึกเสียงด้วย)

๑๔. ข้อเท็จจริง พยานหลักฐานที่คณะกรรมการเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องได้จากการสำรวจทาง
วิชาการเบื้องต้นและใช้อ้างอิงประกอบการพิจารณาวินิจฉัย มาตรา ๒๙ ของคณะกรรมการเชี่ยวชาญ
เรื่องและคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า กรมการค้าภายในมีหนังสือ ที่ พณ (สขค) ๐๔๑๖/
๓๒๓๙ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๕ ตอบแจ้งผู้อุทธรณ์เกี่ยวกับการขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๑๔ รายการ
ดังกล่าวสรุปความได้ว่าสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าได้พิจารณาแล้วสามารถเปิดเผยข้อมูลทั้งหมด
หรือเปิดเผยข้อมูลบางส่วน จำนวน ๙ รายการ ได้แก่ รายการที่ ๓,๔,๕,๖,๗,๘,๑๑,๑๒ และ ๑๔ และได้จัดส่ง
ให้ผู้อุทธรณ์แล้วส่วนข้อมูลข่าวสารที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ จำนวน ๓ รายการ ได้แก่ รายการที่ ๙,๑๐ และ ๑๓
เป็นข้อมูลเกี่ยวกับคำชี้แจงของบริษัทที่ถูกร้องเรียนและบริษัทที่เกี่ยวข้องกับบริษัทที่ถูกร้องเรียน คำให้การหรือ
คำชี้แจงของผู้รับมอบอำนาจหรือพยานบุคคลที่เกี่ยวกับบริษัทดังกล่าว ข้อมูลและสรรพเอกสารที่บริษัทที่ถูกร้อง
เรียนและบริษัทหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องได้อ้างประกอบคำชี้แจงหรือคำให้การซึ่งเป็นข้อมูลที่อยู่ในคำให้การและ
บันทึกการตรวจสอบ รวมทั้งพยานหลักฐานและความเห็นของคณะกรรมการแต่ละท่าน เนื่องจากการเปิดเผยจะ
ก่อให้เกิดอันตรายหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดและการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายไม่อาจ
สำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ด้วยเหตุผลการรู้แหล่งที่มาของข้อมูล อีกทั้งเป็นข้อมูลที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้นำ
ไปเปิดเผยต่อผู้อื่น นอกจากนี้อาจทำให้กรรมการไม่กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระจะทำให้การบังคับใช้
กฎหมายไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒), (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ รวมทั้งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจที่ได้มาหรือล่วงรู้ในขณะ
ปฏิบัติหน้าที่ซึ่งกฎหมายห้ามเปิดเผย ตามมาตรา ๕๓ แห่งกฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้า ส่วนรายการที่
๑ คือ แผนนโยบายหรือหลักการตีความกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องการร้องเรียนของคณะ
กรรมการการแข่งขันทางการค้า คณะอนุกรรมการเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่อง รวมทั้งความเห็นของกองนิติการและ
สำนักตรวจสอบและปฏิบัติการ และรายการที่ ๒ คือ คู่มือหรือคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับวิธีปฏิบัติงานของพนักงาน
เจ้าหน้าที่คณะกรรมการศึกษาและคณะอนุกรรมการเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการร้องเรียนนั้น
ไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่อ
คณะกรรมการวินิจฉัยฯ อีกครั้ง โดยไม่เห็นด้วยกับการที่คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า มีคำสั่งมิให้เปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๙, ๑๐ และ ๑๓ ทั้งนี้เนื่องจากผู้อุทธรณ์ประสงค์เพียงเพื่อทราบข้อเท็จจริงที่
คณะกรรมการใช้เป็นหลักฐานในการวินิจฉัยเท่านั้น ไม่ประสงค์จะทราบที่อยู่ของผู้ให้ข้อมูลหรือแหล่งข้อมูลแต่
ประการใด รวมทั้งการขอข้อมูลเกี่ยวกับเหตุผล ความเห็น ความเห็นแย้งหมายเหตุในการวินิจฉัยข้อเท็จจริง
การตีความข้อกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องการร้องเรียนของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าและอนุกรรมการ

แต่ละท่านก็เพียงเพื่อทราบเหตุผลความเห็นการวินิจฉัยอันเป็นสาระสำคัญของข้อเท็จจริงเท่านั้น หากได้มีความประสงค์ที่จะทราบข้อมูลคนที่ให้ความเห็นแต่อย่างใดไม่

ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๔๕ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ เชิญผู้แทนคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า มาชี้แจงเพิ่มเติมอีกครั้งรวมทั้งได้ส่งเอกสารตามอุทธรณ์เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ซึ่งผู้แทนของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าได้ชี้แจงสรุปว่า ข้อมูลรายการที่ ๙ และข้อมูลรายการที่ ๑๐ ที่มีการปฏิเสธไม่เปิดเผยนั้น เป็นข้อมูลข่าวสารที่ปรากฏอยู่ในสรุปรายงานการประชุมของอนุกรรมการ ครั้งที่ ๔/๒๕๔๓ ครั้งที่ ๕/๒๕๔๓ ครั้งที่ ๖/๒๕๔๓ ครั้งที่ ๗/๒๕๔๓ และครั้งที่ ๘/๒๕๔๓ ของอนุกรรมการศึกษากรณีร้องเรียนเกี่ยวกับการกีดกันธุรกิจเบียร์และสุรา ส่วนข้อมูลรายการที่ ๑๓ นั้น ปรากฏอยู่ในสรุปรายงานการประชุมของคณะอนุกรรมการฯ ครั้งที่ ๙/๒๕๔๓ และครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๓ และรายงานการประชุมของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ครั้งที่ ๓/๒๕๔๓ วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๓ และครั้งที่ ๔/๒๕๔๓ วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๓ สำหรับเหตุผลในการมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลเนื่องจาก

(๑) รายงานการประชุมเหมือนกับคำให้การ แม้ว่าจะปิดชื่อแต่ถ้ามีการสืบหาต่อไปอาจรู้ได้ว่าเป็นใคร และอาจกระทบต่อธุรกิจของผู้ประกอบการที่ให้อข้อมูล ซึ่งต่อไปเจ้าหน้าที่อาจไม่ได้รับความร่วมมือจากบริษัทต่างๆ เมื่อไปหาข้อเท็จจริงมาบังคับใช้ตามกฎหมาย อีกทั้งจะกระทบกับตลาดทั้งระบบ

(๒) การเปิดเผยจะเป็นการขัดต่อมาตรา ๕๓ แห่งกฎหมายการแข่งขันทางการค้าและเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้มาไม่ประสงค์จะให้นำไปเปิดเผย

(๓) การเปิดเผยชื่อบุคคลที่เป็นคณะกรรมการ อนุกรรมการ เกรงว่าจะกระทบต่อความเป็นอิสระในการแสดงความคิดเห็นของคณะกรรมการหรืออนุกรรมการ

(๔) ผู้ให้อข้อมูลอาจถูกตั้งเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจได้ จึงไม่ต้องการให้นำข้อมูลไปเปิดเผย และการเปิดเผยจะทำให้ไม่เป็นการคุ้มครองการแข่งขันทางการค้าได้ ซึ่งกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวม

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาประเด็นอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ในครั้งหลังสุดนี้ประกอบกับคำชี้แจงและเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ตามที่ผู้อุทธรณ์ขอให้พิจารณาด้วยนั้น เนื่องจากมีข้อเท็จจริงซึ่งรับฟังจากคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า กรรมการค้าภายในเชื่อว่าไม่มีเอกสารอยู่ในความครอบครองของคณะกรรมการฯ ดังกล่าว คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงเห็นว่าไม่มีประเด็นที่จะวินิจฉัยในกรณีนี้

ส่วนข้อมูลข่าวสารที่คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าได้ปฏิเสธไม่เปิดเผยและผู้อุทธรณ์ประสงค์จะให้พิจารณานั้นมีเพียง ๓ รายการ คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ รายการที่ ๑๐ และรายการที่ ๑๓ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า

ข้อมูลรายการที่ ๙ และรายการที่ ๑๐ คือข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในสรุปรายงานการประชุมคณะกรรมการศึกษากรณีร้องเรียนเกี่ยวกับการกีดกันธุรกิจเบียร์และสุรา ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๔๓ ครั้งที่ ๕/๒๕๔๓ ครั้งที่ ๖/๒๕๔๓ ครั้งที่ ๗/๒๕๔๓ ครั้งที่ ๘/๒๕๔๓ เป็นข้อมูลที่จะระบุว่าผู้แทนของบริษัทใดได้เข้าชี้แจงต่อคณะ

อนุกรรมการฯบ้าง และผู้แทนแต่ละบริษัทได้ชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายเบียร์และสุร่าอย่างไร และมีข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับปัญหาการขายสุร่าฟวงเบียร์อย่างไร

สำหรับข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๑๓ นั้น เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในรายงานการประชุมของคณะอนุกรรมการศึกษากรณีร้องเรียนเกี่ยวกับการกีดกันธุรกิจเบียร์และสุร่า ครั้งที่ ๙/๒๕๔๓ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๓ และรายงานการประชุมคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ครั้งที่ ๓/๒๕๔๓ และครั้งที่ ๔/๒๕๔๓ โดยรายงานการประชุมของคณะอนุกรรมการฯ ครั้งที่ ๙/๒๕๔๓ และครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๓ จะเป็นรายงานสรุปผลการศึกษากรณีร้องเรียนเกี่ยวกับการกีดกันธุรกิจเบียร์และสุร่าของคณะอนุกรรมการฯ ที่ได้จากการตรวจสอบและการสอบปากคำหรือคำชี้แจงของผู้แทนบริษัทต่างๆ ตลอดจนความเห็นของคณะอนุกรรมการฯ ที่มีต่อประเด็นข้อเท็จจริงข้อกฎหมายที่ได้จากการศึกษาตรวจสอบ รวมทั้งมติของคณะอนุกรรมการฯ ที่ถือว่าเป็นผลจากการศึกษาตรวจสอบและการพิจารณาของคณะอนุกรรมการฯ สำหรับรายงานการประชุมของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ครั้งที่ ๓/๒๕๔๓ และครั้งที่ ๔/๒๕๔๓ นั้นเป็นรายงานสรุปของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ที่เกี่ยวกับผลการพิจารณากรณีร้องเรียนเกี่ยวกับการกีดกันธุรกิจเบียร์และสุร่าตามที่ผู้ถูกร้องเรียนบริษัทคู่แข่งยื่นไว้ซึ่งรายงานการประชุมเป็นสรุปผลที่คณะอนุกรรมการศึกษากรณีร้องเรียนเกี่ยวกับการกีดกันธุรกิจเบียร์และสุร่าได้รายงานต่อคณะกรรมการฯ และการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ทั้งในด้านข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนข้อสรุปอันเป็นมติจากการพิจารณาของคณะกรรมการฯ

จากข้อพิจารณาดังกล่าว คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงเห็นว่า

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ และรายการที่ ๑๐ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของผู้แทนบริษัทแต่ละรายที่มายื่นแจ้งต่อคณะอนุกรรมการฯ ผู้มายื่นแจ้งไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจเกิดผลกระทบต่อบริษัทที่มายื่นแจ้ง และกระทบต่อกระบวนการปฏิบัติงานของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าในอนาคต ซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ และมาตรา ๑๕ (๒),(๔)และ(๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นควรไม่เปิดเผย

สำหรับข้อมูลข่าวสารตามรายการที่ ๑๓ ซึ่งเป็นการสรุปข้อเท็จจริงที่ได้จากการศึกษาตรวจสอบและผลการพิจารณาของคณะอนุกรรมการศึกษากรณีร้องเรียนเกี่ยวกับการกีดกันธุรกิจเบียร์และสุร่าและคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ซึ่งมีได้เป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการหรือการดำเนินงานของผู้ประกอบธุรกิจอันเป็นข้อเท็จจริงตามปกติของผู้ประกอบธุรกิจจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่อย่างไร รวมทั้งข้อมูลตามรายการที่ ๑๓ นี้ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ก็ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าการเปิดเผยจะไม่ทำให้การปฏิบัติงานตามกฎหมายของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าและคณะอนุกรรมการฯ เสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ รวมทั้งการเปิดเผยก็ไม่เป็นกรณีที่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) และข้อมูลข่าวสารนี้ ก็ไม่มีลักษณะที่เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์จะให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นอีกด้วย และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามรายการที่ ๑๓ นี้ ยังจะทำให้เกิดความขัดเจนกับผู้ถูกร้องเรียนว่าคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าได้

พิจารณารณิรื่องเรียนกับปัญหาการกีดกันธุรกิจเบียร์และสุราเป็นไปโดยโปร่งใสเป็นธรรมหรือไม่ ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการปฏิบัติงานและการพัฒนางานของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีมติให้คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า กรมการค้าภายในเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามรายการที่ ๑๓ คือรายงานการประชุมของคณะอนุกรรมการศึกษากรณิรื่องเรียนเกี่ยวกับการกีดกันธุรกิจเบียร์และสุรา ครั้งที่ ๙/๒๕๔๓ และครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๓ และรายงานการประชุมของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าครั้งที่ ๓/๒๕๔๓ วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๓ และครั้งที่ ๔/๒๕๔๓ วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๓ แก่ผู้อุทธรณ์พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง โดยให้คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าสามารถใช้ดุลพินิจปิดลบบข้อความเฉพาะที่เห็นว่าอาจทำให้กระทบต่อการออกความเห็นโดยอิสระของคณะอนุกรรมการฯ หรือคณะกรรมการฯ ที่เกี่ยวข้องแต่ทั้งนี้เฉพาะไม่เกินไปกว่าที่ได้มีการหารือและได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศในช่วงก่อนมีคำวินิจฉัยแล้วเท่านั้น สำหรับข้อมูลข่าวสารตามรายการที่ ๙ และรายการที่ ๑๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศเห็นว่ากรณีที่คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีคำสั่งไม่เปิดเผยนั้นชอบแล้ว

ลงชื่อ	ศาสตราจารย์โกวิททย์ โปะษยานนท์ (ศาสตราจารย์โกวิททย์ โปะษยานนท์)	ประธานกรรมการ
ลงชื่อ	ประสิทธิ์ ไหมวไลกุล (รองศาสตราจารย์ ประสิทธิ์ ไหมวไลกุล)	กรรมการ
ลงชื่อ	สทธร รัดนไพจิตร (รองศาสตราจารย์ สทธร รัดนไพจิตร)	กรรมการ
ลงชื่อ	 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิพนธ์ พัวพงศกร)	กรรมการ
ลงชื่อ	วีระชัย เตชะวิจิตร (นายวีระชัย เตชะวิจิตร)	กรรมการ
ลงชื่อ	ศาสตราจารย์เสาวนีย์ อัครโรจน์ (ศาสตราจารย์เสาวนีย์ อัครโรจน์)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ		วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๕
หมายเหตุ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิพนธ์ พัวพงศกร ได้ขอถอนตัวจากการเป็นองค์คณะในการพิจารณาวินิจฉัยกรณิอุทธรณ์นี้เพราะได้ดำรงตำแหน่งกรรมการในคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าขณะเรื่องอุทธรณ์เข้าสู่การพิจารณา	

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ
ที่ ศค ๗ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียมการโอนเงินให้กับโครงการบัณฑิต
ประชาสัมพันธ์

ผู้อุทธรณ์ : นายสุภาพ เสสภักดิ์ (ผู้รับมอบอำนาจ)
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับมอบอำนาจจากสลิปตำรวจโทหญิง ก. ตำแหน่งผู้
บังคับบัญชา ๓ กองกำกับการอำนวยการกองบัญชาการตำรวจนครบาล ๕ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหน้าที่
รับผิดชอบเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินโครงการบัณฑิตประชาสัมพันธ์ และถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
เนื่องจากหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ ประพฤติตนไม่เหมาะ
สมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๒๓ มาตรา ๘๒ โดย
คณะกรรมการสอบสวนเกี่ยวกับกรณีดังกล่าวได้มีคำสั่งกองบัญชาการตำรวจนครบาล ที่ ๖๙๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕
กันยายน ๒๕๕๔ ลงโทษไล่ออกจากราชการ ซึ่งต่อมาได้มอบอำนาจให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการขอถ่ายสำเนาเอกสาร
ใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียมการโอนเงินให้กับโครงการบัณฑิตประชาสัมพันธ์ โดยผู้อุทธรณ์ (ผู้รับมอบอำนาจ)
และผู้มอบอำนาจมีหนังสือลงนามร่วมกันลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้จัดการธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)
สาขากระทรวงศึกษาธิการ แต่ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เพิกเฉย

เมื่อธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ได้รับการแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จากสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการแล้ว จึงมีหนังสือ
ที่ กสม. ๐๔๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารนั้นโดยเห็นว่า ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ได้ปฏิบัติตามคำสั่ง ที่ น. (ว) ๘๑๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๕
พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ซึ่งกำหนดให้ผู้มีอำนาจตามกฎหมายเท่านั้นที่ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) จะเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารให้ได้ หรือมีหนังสือยินยอมจากกองบัญชาการตำรวจนครบาล ๕ (บก.น.๕) ผู้เป็นเจ้าของบัญชี
และการไม่จัดทำมิให้เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.
๒๕๓๙ นั้น เนื่องจากธนาคารมิได้อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว พร้อมทั้งมีหนังสือ ที่ กสร.สข.
๑๒๐/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) โดยมีความเห็นโต้แย้งว่า ข้อมูลข่าวสารตามที่ขออยู่ในความครอบครองของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ไม่ได้เป็นเอกสารลับเกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศหรือไม่ได้เป็นเอกสารอันเป็นความลับของราชการ และไม่ได้เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ ซึ่งต่อไปในคำวินิจฉัยนี้เรียกว่า “คณะกรรมการวินิจฉัยฯ” ได้รับคำอุทธรณ์ไว้เพื่อพิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ตามนัยมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ได้รับมอบจากคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ให้จัดประชุมเพื่อพิจารณาเรื่องอุทธรณ์นี้ จำนวน ๔ ครั้ง ดังนี้

(๑) การประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๕ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ มีมติรับเรื่องอุทธรณ์ไว้เพื่อพิจารณาวินิจฉัย พร้อมทั้งแต่งตั้งกรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์และมอบให้ฝ่ายเลขานุการเชิญคู่กรณีมาชี้แจงต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ อีกทั้งให้เรียกข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มาประกอบการพิจารณาด้วย

(๒) การประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๔๕ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์และได้รับฟังข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากผู้แทนธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ประกอบกับคำชี้แจงเป็นหนังสือของผู้อุทธรณ์แล้ว คณะกรรมการวินิจฉัยฯ มีมติมอบให้ฝ่ายเลขานุการมีหนังสือสอบถามสำนักงานตำรวจแห่งชาติเกี่ยวกับเหตุขัดข้องกรณีหากมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะมีผลกระทบหรือไม่ อย่างไร

(๓) การประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๕ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์นี้และในเบื้องต้นมอบให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเรื่องอุทธรณ์จัดทำร่างคำวินิจฉัยตามความเห็นที่ได้พิจารณาต่อไป

(๔) การประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๕ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาร่างคำวินิจฉัยและมอบให้กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์จัดทำคำวินิจฉัยตามความเห็นที่ได้พิจารณา รวมทั้งมอบให้ฝ่ายเลขานุการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้ประมวลข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาซึ่งประกอบด้วยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คำอุทธรณ์ คำชี้แจงเพิ่มเติมเป็นหนังสือของผู้อุทธรณ์ และคำชี้แจงเพิ่มเติมของผู้แทนธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) แล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ที่ต้องพิจารณามีเพียงสำเนาใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียมการโอนเงินให้กับโครงการบัณฑิตประชาสัมพันธ์ รวม ๔ ฉบับ ซึ่งกองบัญชาการตำรวจนครบาล ๕ (บก.น.๕) เป็นเจ้าของบัญชี ได้แก่ ใบเสร็จรับเงินของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เล่มที่ ๔๒๕๙๘ เลขที่ ๒๑๓๗๘๗๕, ๒๑๓๗๘๗๗, ๒๑๓๗๘๘๗ และ เลขที่ ๒๑๓๗๘๙๑ ทั้งนี้ โดยผู้แทนธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ชี้แจงว่าข้อมูลข่าวสารทั้งหมดดังกล่าวไม่อาจเปิดเผยได้ เนื่องจากต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของบัญชีก่อน หากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เปิดเผยเกรงว่าจะเกิดความเสียหายต่อเจ้าของบัญชี อีกทั้งเห็นว่าการเปิดเผยจะเป็นการขัดต่อมาตรา ๔๖ สัตต แห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕

และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนั้น คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากกองบัญชาการตำรวจนครบาล ๕ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตามหนังสือ ที่ ดข ๐๐๑๑. (บก.น.๕) ๑๓/- ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๕ ซึ่งแจ้งโดยสรุปว่า หากคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ ต้องการเปิดเผยสำเนาใบเสร็จรับเงินของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ทั้ง ๔ ฉบับ ดังกล่าวให้กับสืบทตำรวจโทหญิง ก. ก็ไม่ขัดข้องและไม่มีผลกระทบต่อกองบัญชาการตำรวจนครบาล ๕ แต่อย่างใด

การพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่าใบเสร็จรับเงินทั้ง ๔ ฉบับ ตามที่ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ได้ออกให้แก่กองบัญชาการตำรวจนครบาล ๕ นั้น เป็นเพียงข้อมูลข่าวสารที่ระบุว่าใบเสร็จแต่ละฉบับธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ได้รับเงินจากโครงการบัณฑิตประชาสัมพันธ์ กองบัญชาการตำรวจนครบาล ๕ เป็นจำนวนกี่บาท มิได้เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคลแต่อย่างใด จึงมิใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้นจึงมิได้เป็นข้อมูลข่าวสารที่จะต้องปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตามที่ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ได้ยกเป็นข้อปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ สำหรับกรณีที่ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) อ้างว่า การเปิดเผยจะขัดต่อมาตรา ๔๖ สัตต แห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ นั้น เนื่องจากข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นเพียงใบเสร็จรับเงินที่ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ออกให้กับกองบัญชาการตำรวจนครบาล ๕ เพื่อเป็นหลักฐานว่าได้รับเงินตามโครงการบัณฑิตประชาสัมพันธ์ของกองบัญชาการตำรวจนครบาล ๕ ที่นำมาเข้าบัญชีไว้ในแต่ละครั้งเป็นจำนวนเงินเท่าใด ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมิได้ทำให้ล่วงรู้กิจการอย่างหนึ่งอย่างใดของกองบัญชาการตำรวจนครบาล ๕ รวมทั้งในกรณีการขอข้อมูลข่าวสารใบเสร็จรับเงินนี้ กองบัญชาการตำรวจนครบาล ๕ ได้แจ้งแก่คณะกรรมการวินิจฉัยฯ แล้วว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่มีผลกระทบต่อกองบัญชาการตำรวจนครบาล ๕ การเปิดเผยใบเสร็จรับเงินทั้ง ๔ ฉบับ ดังกล่าว จึงไม่เข้าข่ายการล่วงรู้กิจการของธนาคารพาณิชย์ที่จะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผยตามมาตรา ๔๖ สัตต แห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ แต่อย่างใด ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียและจำเป็นต้องได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) จึงควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้แก่สืบทตำรวจโทหญิง ก. ได้ทราบ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ จึงมีมติให้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ สำเนาใบเสร็จรับเงินทั้ง ๔ ฉบับ คือ เล่มที่ ๔๒๓๕๘ เลขที่ ๒๑๓๗๘๗๕, ๒๑๓๗๘๗๗, ๒๑๓๗๘๘๗ และ เลขที่ ๒๑๓๗๘๙๑ โดยให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

ลงชื่อ ศาสตราจารย์โกวิทช์ โปษยานนท์ (ศาสตราจารย์โกวิทช์ โปษยานนท์)	ประธานกรรมการ
ลงชื่อ ศาสตราจารย์เสาวนีย์ อัครโรจน์ (ศาสตราจารย์เสาวนีย์ อัครโรจน์)	กรรมการ
ลงชื่อ สหณ รัตนไพจิตร (รองศาสตราจารย์ สหณ รัตนไพจิตร)	กรรมการ
ลงชื่อ นิพนธ์ พัวพงศกร (ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิพนธ์ พัวพงศกร)	กรรมการ
ลงชื่อ วีระชัย เตชะวิจิตร (นายวีระชัย เตชะวิจิตร)	กรรมการ
ลงชื่อ ประสิทธิ์ โฉวิไลกุล (รองศาสตราจารย์ ประสิทธิ์ โฉวิไลกุล)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

กรมการปกครอง

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าป้องอำเภอดอยสะเก็ด
จังหวัดเชียงใหม่ เกี่ยวกับการบอกเลิกสัญญาจ้าง

ผู้อุทธรณ์ : ท่างหุ้นส่วนจำกัด ศิริศักดิ์พูนผลก่อสร้าง
โดยนายพูนผล ศรีวิวงศ์ หุ้นส่วนผู้จัดการ

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลป่าป้อง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลป่าป้อง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ได้มีประกาศลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๔ เรื่อง สอบราคาจ้างเหมาปรับปรุงซ่อมแซมถนนในหมู่บ้าน หมู่ที่ ๑ ตำบลป่าป้อง โดยทำการลงหินคลุกบดอัดแน่น หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ เมตร จำนวน ๒,๔๙๒ ลูกบาศก์เมตร พร้อมทำการ PRIME COAT ผิวหินคลุก จำนวนพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๑๑,๐๗๖.๕๐ ตารางเมตร รวม ๑๔ ซอย จำนวน ๑ โครงการ ซึ่งผลการเปิดซองสอบราคาของคณะกรรมการเปิดซองสอบราคาเมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๔ ปรากฏว่าท่างหุ้นส่วนจำกัด ศิริศักดิ์พูนผลก่อสร้าง โดยนายพูนผล ศรีวิวงศ์ หุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้อุทธรณ์ เป็นผู้ชนะการสอบราคา

ผู้อุทธรณ์ได้เข้าทำสัญญากับองค์การบริหารส่วนตำบลป่าป้อง เพื่อรับจ้างทำงานตามประกาศดังกล่าวในวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๔ ซึ่งตามข้อตกลงในสัญญา (ข้อ ๕ ข.) ระบุให้ผู้รับจ้างต้องเริ่มทำงานที่รับจ้างภายในวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๔ และจะต้องทำงานให้แล้วเสร็จสมบูรณ์ภายในวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้แจ้งขอเข้าปฏิบัติงานและแจ้งรายชื่อผู้ควบคุมงานเมื่อวันที่ ๙ และ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ ตามลำดับ ต่อมาเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าป้องได้ตรวจสอบแล้วพบว่า ผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้เข้าดำเนินการแต่อย่างใด องค์การบริหารส่วนตำบลป่าป้องจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งเตือนให้เข้าปฏิบัติงาน

ในที่สุด องค์การบริหารส่วนตำบลป่าป้องได้มีหนังสือ ที่ ขม ๘๐๑๐๑ / ๔๖๖ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ แจ้งบอกเลิกสัญญาจ้าง เนื่องจากพบว่าผู้อุทธรณ์ไม่ได้เข้าดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับการก่อสร้างงานที่จ้างตามสัญญาและระยะเวลาของสัญญาได้ล่วงเลยไปกว่า ๒ ใน ๓ ของระยะเวลาทั้งหมดคงเหลือเวลาในการทำงานตามสัญญาเพียง ๑๐ วัน ซึ่งเป็นไปไม่ได้ที่งานจะแล้วเสร็จตามสัญญา พร้อมทั้งได้แจ้งบันทึกคำสั่งประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลป่าป้อง ในบันทึกข้อความของส่วนโยธา ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม

๒๕๔๔ ให้ผู้อุทธรณ์หยุดดำเนินการซ่อมแซมปรับปรุงถนนตามสัญญาดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์จึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๔ ถึงประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลป่าป้อ เพื่อขอให้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ขอรบหาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ

๑. บันทึกเหตุการณ์แวดล้อมรายวันของช่าง

๒. คำสั่งยกเลิกสัญญาจ้าง

๓. บันทึกการประชุมและเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสัญญาจ้างทั้งหมด

นอกจากนั้น ผู้อุทธรณ์ยังได้มีหนังสือลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ อุทธรณ์การบอกเลิกสัญญาต่อประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลป่าป้อ และนายอำเภอโดยสะกัด มีข้อความเดียวกัน ยืนยันว่าผู้อุทธรณ์สามารถดำเนินงานให้แล้วเสร็จ ภายในกำหนดระยะเวลาตามสัญญาจ้างได้

อำเภอโดยสะกัดได้มีหนังสือที่ ขม ๐๕๑๘/๓๘๓๙ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ แจ้งต่อผู้อุทธรณ์ว่า การบอกเลิกสัญญาจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าป้อ เข้าลักษณะเป็นคำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา ๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ คู่กรณีต้องอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองโดยยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และหาก เห็นว่าได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการกระทำขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าป้อ ก็ขอที่จะฟ้องคดี ต่อศาลปกครองจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อขอให้ศาลพิจารณาคำพิพากษาหรือมีคำสั่ง ตามมาตรา ๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

องค์การบริหารส่วนตำบลป่าป้อ ได้มีหนังสือที่ ขม ๘๐๑๐๑/๔๘๙ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ แจ้งต่อผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลข่าวสารทั้งหมดตามคำขอ นั้น เป็นเรื่องเกี่ยวกับการบอกเลิกสัญญาจ้างที่ องค์การบริหารส่วนตำบลป่าป้อได้บอกเลิกสัญญาเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๔ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ได้ปฏิบัติตามสัญญา เพื่อเป็นการป้องกันสิทธิอันชอบธรรมและผลประโยชน์ขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าป้อ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ องค์การบริหารส่วนตำบลป่าป้อจึงไม่สามารถให้เอกสารตามที่ขอได้ นอกจากนี้ ยังได้มีหนังสือ ที่ ขม ๘๐๑๐๑/๔๘๘ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลป่าป้อไม่สามารถรับอุทธรณ์การบอกเลิกสัญญาของผู้อุทธรณ์ได้เนื่องจากเป็นสิทธิอันชอบธรรมและเป็นผลประโยชน์ขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าป้อ คณะกรรมการตรวจการจ้างและคณะกรรมการบริหารได้มติเป็นเอกฉันท์ไม่รับพิจารณาอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่ออุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าป้อดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าป้อ และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้เข้าทำสัญญาจ้างเหมาปรับปรุงซ่อมแซมถนนในหมู่บ้าน หมู่ที่ ๑ ตำบลป่าป้อ กับองค์การบริหารส่วนตำบลป่าป้อ แต่ไม่ได้รับดำเนินการตามสัญญา องค์การบริหารส่วนตำบลป่าป้อจึงได้มีหนังสือเตือนให้ผู้อุทธรณ์เร่งเข้าดำเนินงาน จนกระทั่งระยะเวลาของ

สัญญาได้ล่วงหน้าไปกว่า ๒ ใน ๓ ของระยะเวลาทั้งหมด คงเหลือเวลาในการปฏิบัติตามสัญญาเพียง ๑๐ วัน ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลป่าป้อเห็นว่าระยะเวลาที่เหลือนั้น ผู้อุทธรณ์ไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จได้ จึงได้มีหนังสือบอกเลิกสัญญาจ้างไปยังผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ได้ทำหนังสือถึงองค์การบริหารส่วนตำบลป่าป้อเพื่อขอทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการยกเลิกสัญญา และในเวลาต่อมาได้ยื่นเรื่องอุทธรณ์การบอกเลิกสัญญาดังกล่าว ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลป่าป้อไม่รับพิจารณาอุทธรณ์เนื่องจากเห็นว่าเป็นสิทธิอันชอบธรรมและเป็นผลประโยชน์ขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าป้อ ประกอบกับคณะกรรมการตรวจการจ้างและคณะกรรมการบริหารได้มีมติเป็นเอกฉันท์ไม่รับพิจารณาอุทธรณ์ และตอบปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการบอกยกเลิกสัญญาจ้างอันเนื่องมาจากการที่ผู้อุทธรณ์ไม่ปฏิบัติตามสัญญา และเพื่อเป็นการป้องกันสิทธิอันชอบธรรมและผลประโยชน์ขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าป้อ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ องค์การบริหารส่วนตำบลป่าป้อจึงไม่อาจให้ข้อมูลข่าวสารตามที่ขอได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าป้อ และไม่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนั้นตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ยังประสงค์จะให้การดำเนินการใดๆ ตามระเบียบนี้ต้องเป็นไปโดยเปิดเผย โปร่งใส และเป็นธรรม การที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่าป้อมีคำสั่งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอและมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์นั้น คำสั่งดังกล่าวเป็นคำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕ (๑) และก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้อุทธรณ์ที่จะขอทราบข้อมูลข่าวสารของราชการได้ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๓๑ และตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ได้มีการดำเนินการครบขั้นตอนการอุทธรณ์ในฝ่ายปกครองตามกฎหมายแล้วจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้แต่อย่างใด และกรณีนี้ไม่มีเหตุผลที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องแจ้งให้มีการเสนอคำคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ เนื่องจากเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประโยชน์ได้เสียของผู้อุทธรณ์โดยตรง ดังนั้นข้ออ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าป้อที่ว่า ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอได้เนื่องจากการป้องกันสิทธิอันชอบธรรมและผลประโยชน์ขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าป้อ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อาจรับฟังได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ องค์การบริหารส่วนตำบลป่าป้อเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สมองชาติ
(ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สมองชาติ)

หัวหน้าองค์คณะที่ ๒

ลงชื่อ พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย
(พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย)

กรรมการ

ลงชื่อ วิทยา ตันสุวรรณนนท์
(นายวิทยา ตันสุวรรณนนท์)

กรรมการ

ลงชื่อ สมคิด เลิศไพฑูรย์
(นายสมคิด เลิศไพฑูรย์)

กรรมการ

ลงชื่อ รังสิกร อุปพงศ์
(นายรังสิกร อุปพงศ์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒ / ๒๕๔๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดหนองคาย เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน พร้อมทั้ง
บันทึกของโยธาธิการจังหวัดหนองคาย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดหนองคาย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า สำนักงานโยธาธิการจังหวัดหนองคายได้มีหนังสือ ลับ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๔๐ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคาย เรื่องขออนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาข้าราชการ ๒ คน ยื่นความกราบบังคมทูลขอพระราชทานอภัยโทษแก่ข้าราชการ ๔ สำนักงานโยธาธิการจังหวัดหนองคาย ว่า เป็นผู้มีความประพฤติชั่วร้าย หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีความประพฤติชั่วร้ายในหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการหรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ จึงเห็นควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีความประพฤติชั่วร้าย จังหวัดหนองคายจึงได้มีคำสั่ง ที่ ๑๔๔๖/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๔๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาในกรณีดังกล่าว ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ขอลาออกจากราชการ เพื่อไปประกอบอาชีพส่วนตัว และได้รับอนุมัติจากกรมโยธาธิการตามคำสั่งที่ ๑๔๔๗/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๔๐ สำหรับเรื่องการสอบสวนเพื่อพิจารณาข้าราชการในกรณีที่ยื่นความกราบบังคมทูลขอพระราชทานอภัยโทษนั้น คณะกรรมการสอบสวนได้มีบันทึก ลับ เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๐ มีความเห็นว่า ผู้อุทธรณ์มีความผิดตามข้อกล่าวหา แต่เนื่องจากไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยมาก่อน จึงให้ลงโทษภาคทัณฑ์ ตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๔ เพื่อขอให้เปิดเผยและสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน พร้อมทั้งบันทึกของโยธาธิการจังหวัดหนองคายที่ทำให้มีการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าว เนื่องจากผู้อุทธรณ์เห็นว่าคำสั่งที่ไม่ชอบธรรมและจะนำไปประกอบเป็นหลักฐานในกระบวนการทางศาล

จังหวัดหนองคายได้มีหนังสือที่ นค ๐๐๒๓/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ แจ้งต่อผู้อุทธรณ์ว่า เอกสารการสอบสวนเป็นเอกสารสำคัญของทางราชการ ดังนั้น จึงขอให้ผู้อุทธรณ์ไปใช้สิทธิทางศาลที่ไต่สวนฟ้องไว้ ในการเรียกเอกสารเพื่อประกอบการพิจารณาทางคดีต่อไป

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยอ้างว่าผู้อุทธรณ์จะลงสมัครเล่นการเมืองท้องถิ่น แต่ถูกกล่าวหาและมีผู้ไม่หวังดีนำเรื่องดังกล่าวไปโจมตีอยู่เสมอ นอกจากนี้ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนเป็นผู้มีส่วนได้เสีย จึงมีสิทธิในการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับตนได้ ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ รวมทั้งคดีในศาลปกครองก็ได้ยกฟ้องในประเด็นฟ้องร้องของผู้อุทธรณ์แล้ว เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่มีหลักฐานของการสอบสวนไปประกอบการพิจารณา ขณะนี้อยู่ระหว่างการอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครอง

คณะกรรมการวินิจฉัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดหนองคาย และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาในกรณีหย่อนความสามารถ และผู้อุทธรณ์ได้ลาออกจากราชการ เนื่องจากเห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม ผลการสอบสวนปรากฏภายหลังจากผู้อุทธรณ์ลาออกจากราชการไปแล้วว่า ผู้อุทธรณ์มีความผิดตามข้อกล่าวหาและเสนอให้ลงโทษภาคทัณฑ์ ต่อมาเนื่องจากผู้อุทธรณ์จะลงสมัครแข่งขันในการเมืองท้องถิ่น แต่ถูกกล่าวหาและโจมตีในกรณีดังกล่าว จึงประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อนำไปประกอบหลักฐานฟ้องร้องต่อศาลปกครอง และผู้อุทธรณ์เห็นว่า ตนเป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้อง จึงมีสิทธิตามกฎหมายที่จะได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าว แต่จังหวัดหนองคายปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนี้ เนื่องจากเห็นว่าเป็นเอกสารสำคัญ และกรณีนี้มีการฟ้องร้องต่อศาลแล้ว จึงควรใช้สิทธิทางศาลในการเรียกข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปประกอบการพิจารณาต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย **พิจารณาแล้วเห็นว่า** ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของจังหวัดหนองคาย และไม่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนั้นข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ จึงเป็นสิทธิตามกฎหมายที่จะต้องให้ผู้อุทธรณ์ได้ตรวจดูหรือได้รับสำเนาข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับตนนั้น ข้ออ้างของจังหวัดหนองคายที่ว่าเอกสารการสอบสวนดังกล่าวเป็นเอกสารสำคัญและให้ผู้อุทธรณ์ไปใช้สิทธิทางศาล ย่อมไม่อาจรับฟังได้ ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อย่างไรก็ตาม การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับชื่อและส่วนที่ทำให้ทราบว่าผู้ใดเป็นพยานในสำนวนการสอบสวน อาจจะทำให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีคำวินิจฉัยให้จังหวัดหนองคายเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้ลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยชื่อและส่วนที่ทำให้ทราบว่าผู้ใดเป็นพยานได้ตามที่เห็นสมควร

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สมองชาติ
(ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สมองชาติ)

หัวหน้าองค์คณะที่ ๒

ลงชื่อ พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย
(พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย)

กรรมการ

ลงชื่อ รังสิกร อุปพงศ์
(นายรังสิกร อุปพงศ์)

กรรมการ

ลงชื่อ สมคิด เลิศไพฑูรย์
(นายสมคิด เลิศไพฑูรย์)

กรรมการ

ลงชื่อ วิทยา ตันสุวรรณนนท์
(นายวิทยา ตันสุวรรณนนท์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓ / ๒๕๕๕

เรื่อง นาย ก. อุทธรณ์องค์การสะพานปลาขอให้เปิดเผยสำนวนสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การสะพานปลา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า องค์การสะพานปลาได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง นาย ก. ผู้จัดการท่าเทียบเรือประมงชุมพร รวม ๕ คณะ ตามคำสั่งขององค์การสะพานปลา ที่ ๒๔๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ ที่ ๘๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๓ ที่ ๘๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๓ และ ที่ ๑๖๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๓ จากการสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว องค์การสะพานปลาเห็นว่ามีความผิดทางวินัย จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ ในระหว่างการสอบสวนทางวินัย ยังไม่แล้วเสร็จ ผู้อุทธรณ์ขอให้องค์การสะพานปลาจัดส่งสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงและเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

องค์การสะพานปลามีหนังสือ ที่ กษ ๑๗๐๑/๓๔๑๒ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ จัดส่งสำเนารายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยลบ ชื่อ ชื่อตำแหน่ง ของผู้ที่ให้ปากคำเป็นพยาน และสถานที่ที่เกี่ยวข้อง ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการที่องค์การสะพานปลาได้ลบ ชื่อและชื่อตำแหน่ง ของบุคคลและข้อความบางตอนมากเกินไปโดยไม่จำเป็น ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๔ ขอให้ผู้อำนวยการองค์การสะพานปลาเปิดเผยเอกสารดังกล่าวที่สามารถอ่านและทำความเข้าใจได้ โดยขอให้ลบ ชื่อ และชื่อตำแหน่ง เฉพาะบุคคลที่องค์การสะพานปลาพิจารณาเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจทำให้เกิดความเสียหายเท่านั้น องค์การสะพานปลามีหนังสือ ที่ ๑๗๐๑/๔๗๙๑ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ แจ้งปฏิเสธเนื่องจากพิจารณาแล้วเห็นว่า ได้มีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งขององค์การสะพานปลา ดังกล่าวต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ขอให้องค์การสะพานปลาเปิดเผยรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงทั้ง ๕ คณะ โดยไม่ลบ ชื่อ ชื่อตำแหน่ง และข้อความใดๆ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้รับฟังคำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนองค์การสะพานปลาแล้ว ผู้แทนองค์การสะพานปลาชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งผู้จัดการท่าเทียบเรือประมงชุมพร และในเวลาเดียวกันได้รับ

มอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งผู้จัดการท่าเทียบเรืออีกหลายแห่ง ในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้พุทธณ์มีผู้ร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ องค์การสะพานปลาจึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงรวม ๔ คณะ จากการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าว องค์การสะพานปลาเห็นว่า มีมูลความผิดทางวินัยจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย และการสอบสวนดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จ ผู้พุทธณ์ขอให้องค์การสะพานปลาเปิดเผยสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงที่เป็นมูลเหตุในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย องค์การสะพานปลาพิจารณาแล้วได้เปิดเผยรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงทั้ง ๔ คณะ ตามที่ผู้พุทธณ์มีคำขอแล้ว แต่ได้ใช้ดุลพินิจลบชื่อ ชื่อตำแหน่ง และข้อความบางประการที่จะให้ทราบว่าเป็นบุคคลใดที่ให้การเป็นพยาน ทั้งนี้ เพื่อมิให้บุคคลดังกล่าวได้รับความเสียหายจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้พุทธณ์ชี้แจงว่า ผู้พุทธณ์ถูกแต่งตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยโดยไม่เป็นธรรม จึงประสงค์จะขอให้องค์การสะพานปลาเปิดเผยเอกสารรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงทั้ง ๔ คณะ โดยไม่มีการลบ ชื่อ ชื่อตำแหน่ง หรือข้อความใดๆ ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้พุทธณ์ทราบว่ามิใช่ข้อเท็จจริงอันมีมูลเหตุที่กล่าวหาว่า ผู้พุทธณ์กระทำความผิดอย่างไร และเพียงพอที่ผู้พุทธณ์จะใช้แก้ข้อกล่าวหาได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า องค์การสะพานปลาได้พิจารณาเปิดเผยรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงโดยลบ ชื่อ ชื่อตำแหน่งของบุคคล และสถานที่ที่เกี่ยวข้อง จึงมีประเด็นที่คณะกรรมการฯ จะต้องวินิจฉัยเพียงว่า การเปิดเผยในส่วนที่องค์การสะพานปลาได้มีดุลพินิจลบหรือขีดฆ่าข้อมูลข่าวสารในรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงทั้ง ๔ คณะนั้น เป็นการชอบตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่

คณะกรรมการฯ พิจารณาเอกสารรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวแล้วเห็นว่า การที่องค์การสะพานปลาใช้ดุลพินิจเปิดเผยข้อความในรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงทั้ง ๔ คณะ โดยการลบ ชื่อ ชื่อตำแหน่งของพยานที่ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง โดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่ง บุคคลใดนั้น เป็นการดำเนินการที่เป็นไปภายในกรอบของมาตรา ๑๕(๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แล้ว แต่การที่องค์การสะพานปลาได้ใช้ดุลพินิจลบชื่อของผู้พุทธณ์และสถานที่เกิดเหตุหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องนั้นอาจทำให้ผู้พุทธณ์ไม่มีข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอต่อการให้การแก้ข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย นอกจากนั้นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนเพื่อให้ผู้พุทธณ์ทราบถึงสถานที่เกิดเหตุ และทราบข้อเท็จจริงว่าผู้พุทธณ์ได้เคยให้การต่อคณะกรรมการสอบสวนว่าอย่างไรนั้น ย่อมไม่มีเหตุที่จะทำให้เกิดอันตรายหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕(๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างใด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้องค์การสะพานปลาเปิดเผยรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงโดยลบชื่อ ชื่อตำแหน่ง หรือชื่อของพยานบุคคลที่เปิดเผยแล้ว จะทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานดังกล่าว หรือบุคคลผู้เกี่ยวข้องได้

แต่สำหรับชื่อของผู้อุทธรณ์และสถานที่ที่เกิดเหตุต่างๆ ที่ปรากฏ ในสำนวนการสอบสวนนั้นไม่มีเหตุตามกฎหมายที่จะต้องปกปิดหรือลบออกแต่อย่างใด

ลงชื่อ	วัฒนา รัตนวิจิตร (นายวัฒนา รัตนวิจิตร)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๔
ลงชื่อ	เรวัต จำเริญ (นายเรวัต จำเริญ)	กรรมการ
ลงชื่อ	ดำรงค์ บุญยืน (นายดำรงค์ บุญยืน)	กรรมการ
ลงชื่อ	มัลลิกา คุณวัฒน์ (นางมัลลิกา คุณวัฒน์)	กรรมการ
ลงชื่อ	ศาสตราจารย์สุรพล นิติไกรพจน์ (ศาสตราจารย์สุรพล นิติไกรพจน์)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ		วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในสำนวนไต่สวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : พลเอก ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง ในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ขอให้เปิดเผยพยานหลักฐานทุกชนิด และสำเนาเอกสารในสำนวนไต่สวนข้อเท็จจริง กรณีที่ผู้กล่าวหาพลเอก ก. ผู้อุทธรณ์กับพวก กระทำผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการเกี่ยวกับสัญญาซื้อขายลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๓๗

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีหนังสือ ลับ ด่วนมาก ที่ ปช.๐๐๐๕/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า ไม่อนุญาตให้เปิดเผยพยานหลักฐานในการไต่สวนข้อเท็จจริง โดยอ้างว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ มิได้บัญญัติให้สิทธิดังกล่าวแก่ผู้ถูกกล่าวหา และเห็นว่าคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มิได้อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ กท ๐๒๐๒/๔๔๕ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในสำนวนไต่สวนข้อเท็จจริงของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องแล้ว ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๔ ขอให้เปิดเผยพยานหลักฐานทุกชนิดและสำเนาเอกสารในสำนวนไต่สวนข้อเท็จจริงดังกล่าว เนื่องจากต้องการทราบข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับข้อกล่าวหาร้องเรียนต่อตนเองที่ปรากฏในสำนวนไต่สวนข้อเท็จจริง เพื่อให้ประโยชน์ในการโต้แย้งและต่อสู้ปกป้องตนเองได้อย่างถูกต้องตามประเด็นข้อกล่าวหา

ที่อยู่ระหว่างกระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง ในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ แต่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยอ้างเหตุผลว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ มิได้บัญญัติให้สิทธิดังกล่าวแก่ผู้ถูกกล่าวหา และคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มิได้อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ รวมทั้ง ในกรณีนี้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้มีมติมิให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า มีประเด็นเบื้องต้นที่จะต้องวินิจฉัยว่าข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จะอยู่ใต้บังคับ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือไม่

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ มีฐานะเป็นนิติบุคคลและมีความเป็นอิสระในการบริหารบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่นภายใต้กำกับดูแลของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ซึ่งไม่อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลของคณะรัฐมนตรี สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจึงเป็นหน่วยงานของรัฐประเภทหน่วยงานอิสระตามคำนิยามของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

สำหรับคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เป็นองค์กรของรัฐที่ตั้งขึ้นและมีอำนาจหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ จึงมีฐานะเป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ความเป็นอิสระนี้หมายความว่า มีอำนาจอิสระในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ กล่าวคือ หน่วยงานอื่นหรือองค์กรอื่นจะสั่งการหรือแทรกแซงในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติไม่ได้ แต่มิได้หมายความว่าคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติไม่ต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายอื่นๆ ที่ตราขึ้นเพื่อบังคับองค์กรของรัฐในเรื่องอื่น หรือที่ตราขึ้นเพื่อกำหนดสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทยตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ เพราะการใช้อำนาจโดยองค์กรของรัฐทุกองค์กรตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖ กำหนดว่าต้องคำนึงถึงสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทยตามที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ และมาตรา ๒๗ บัญญัติว่า “สิทธิและเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้โดยชัดแจ้ง หรือโดยปริยาย หรือโดยคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ย่อมได้รับความคุ้มครองและผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล และองค์กรอื่นของรัฐโดยตรงในการตรากฎหมาย การใช้กฎหมาย การตีความกฎหมายทั้งปวง” และคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมิได้อยู่ในฐานะองค์กรตามมาตรา ๘ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ คณะกรรมการป้องกัน

และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจึงต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายแม้จะมีฐานะเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญก็ตาม

เมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แล้วเห็นได้ว่า เป็นกฎหมายที่มีวัตถุประสงค์ที่จะคุ้มครองสิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสารของชนชาวไทยอันเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ บัญญัติรับรองไว้ในบทบัญญัติมาตรา ๕๘ กฎหมายฉบับนี้จึงมีเจตนารมณ์ที่จะบังคับองค์กรของรัฐหรือหน่วยงานทุกประเภทที่ใช้อำนาจมหาชนรวมทั้งองค์กรฝ่ายนิติบัญญัติ และองค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพ แต่มีบทบัญญัติยกเว้นไม่บังคับศาลเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี โดยมีได้มีบทบัญญัติยกเว้นไม่บังคับหน่วยงานอิสระของรัฐเอาไว้ในกฎหมายดังกล่าว แต่กลับระบุไว้ชัดเจนในบทนิยามของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนั้น เมื่อพิจารณารัฐธรรมนูญของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งกฎหมายกำหนดให้เป็นองค์กรของผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน โดยกำหนด ให้ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นประธานคณะกรรมการที่มีข้าราชการเป็นประธานดังเช่นคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ และคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีดุลพินิจอิสระในการวินิจฉัยข้อมูลข่าวสารว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ โดยกฎหมายกำหนดให้คำวินิจฉัยเป็นที่สุด องค์กรฝ่ายบริหารจึงไม่มีอำนาจเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขคำวินิจฉัยของคณะกรรมการได้ ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจึงอยู่ใต้บังคับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ส่วนข้ออ้างที่ว่าบทบัญญัติ มาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นบทยกเว้นให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นั้น เห็นว่ามาตรา ๑๒๐ ดังกล่าวซึ่งบัญญัติว่า “ผู้ใดเปิดเผย ข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูล ที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ โดยมีได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และมีใช่เป็นการกระทำตามหน้าที่ราชการหรือเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบหรือไต่สวนข้อเท็จจริง หรือเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” เป็นบทบัญญัติที่มุ่งจะควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มิให้เปิดเผยข้อมูลที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่โดยมิได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หากฝ่าฝืนจะต้องรับผิดชอบทางอาญา

แต่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นกฎหมายพิเศษหรือกฎหมายเฉพาะว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเปิดเผยข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐเพื่อประกันสิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ รับรองไว้ในมาตรา ๕๘ ความว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น เว้นแต่การเปิดเผยข้อมูลนั้นจะกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ความปลอดภัยของประชาชน หรือส่วนได้เสียอันพึงได้รับความคุ้มครองของบุคคลอื่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ” เพราะรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มีเจตนารมณ์ที่จะปฏิรูประบบบริหารงานของรัฐให้

ดำเนินไปตามหลักโปร่งใส ตรวจสอบได้ และมีความรับผิดชอบตามหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ลักษณะกฎหมายเฉพาะหรือกฎหมายพิเศษของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เห็นได้ชัดเจนจากบทบัญญัติมาตรา ๑๕ (๖) ซึ่งกำหนดให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐใช้ดุลพินิจพิจารณาว่า ข้อมูลข่าวสารนั้นควรจะเปิดเผยให้ประชาชนทราบหรือไม่ แม้จะเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยก็ตาม

เมื่อพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารเป็นกฎหมายพิเศษหรือกฎหมายเฉพาะ ตามหลักกฎหมายทั่วไป ต้องใช้กฎหมายพิเศษหรือกฎหมายเฉพาะว่าด้วยการนั้นก่อนกฎหมายอื่นหรือกฎหมายทั่วไป ดังนั้น การกล่าวอ้าง มาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ขึ้นต่อสู้เพื่อไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้ออ้างดังกล่าว จึงฟังไม่ขึ้น และเมื่อพิจารณาเหตุผลหรือเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ที่มุ่งปฏิรูปการเมืองและระบบราชการ โดยกำหนดให้การดำเนินการขององค์กรของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐ ดำเนินการภายใต้หลักโปร่งใส ตรวจสอบได้ และมีความรับผิดชอบแล้วเห็นว่า ข้ออ้างในเรื่องฐานะขององค์กร อิสระตามรัฐธรรมนูญของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อปฏิเสธไม่ปฏิบัติตาม หลักการดังกล่าวอันเป็นเจตนารมณ์แห่งรัฐธรรมนูญ ย่อมรับฟังมิได้

ดังนั้น คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จึงต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

มีประเด็นจะต้องพิจารณาต่อไปว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารของ ราชการที่เปิดเผยได้หรือไม่ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย เห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นเอกสารเกี่ยวกับข้อกล่าวหาว่า ผู้อุทธรณ์กระทำการไม่ชอบด้วยกฎหมายเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการไต่สวน ข้อเท็จจริงในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบ ครองหรือควบคุมของหน่วยงานของรัฐตามนัยบทบัญญัติมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่ข้อมูลดังกล่าวอยู่ในระหว่างไต่สวนข้อเท็จจริง หากเปิดเผยเอกสารดังกล่าวอาจกระทบต่อการ แสวงหาพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ความผิดของผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับสูงในหน่วยงานของรัฐได้ ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลตามคำร้องขอของผู้อุทธรณ์จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ เสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจ สำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

นอกจากนั้นเมื่อพิจารณาข้ออ้างของผู้อุทธรณ์ที่ว่า ต้องการทราบข้อมูลดังกล่าว เพราะเป็นข้อ เท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญของข้อกล่าวหา ซึ่งจะทำให้ผู้อุทธรณ์สามารถโต้แย้งประเด็นข้อกล่าวหาได้อย่างถูกต้อง ในประเด็นนี้ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการ บังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และคำชี้แจงของผู้อุทธรณ์แล้ว เห็นว่าคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงมีบันทึกลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๔๔ แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปข้อเท็จจริงเป็นสาระสำคัญให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงทราบข้อเท็จจริงอันเป็น

สาระสำคัญของข้อกล่าวหาเพียงพอที่จะโต้แย้งหรือต่อสู้ข้อกล่าวหาของผู้ร้องเรียนได้ ข้ออ้างของผู้อุทธรณ์จึงไม่มีน้ำหนักเพียงพอที่จะรับฟังได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาข้อหาข้อกล่าวหาของผู้อุทธรณ์กับการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแล้วเห็นว่า คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ขอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้ยกอุทธรณ์

ลงชื่อ สมยศ เชื้อไทย (นายสมยศ เชื้อไทย)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๓
ลงชื่อ ธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ (นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)	กรรมการ
ลงชื่อ ฮึกหาญ ไตรรงค์ศักดิ์ (นายฮึกหาญ ไตรรงค์ศักดิ์)	กรรมการ
ลงชื่อ (นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์)	กรรมการ
ลงชื่อ ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ (ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์ ไปราชการต่างประเทศ จึงไม่ได้ลงนามในคำวินิจฉัยที่ สค ๔ / ๒๕๔๕

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมธนารักษ์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงวิธีปฏิบัติ
ตามสัญญาก่อสร้างอาคารยกกรรมสิทธิ์ให้กระทรวงการคลัง ฉบับลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๐

ผู้อุทธรณ์ : นายธีรชัย กอวรกุล ตัวแทนศูนย์ประสานงานร้องทุกข์ทางปกครอง
กรณีที่ดินราชพัสดุตลาดใหม่ดอนเมือง

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมธนารักษ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า กระทรวงการคลัง โดยกรมธนารักษ์ กับบริษัท พัฒนาตลาดใหม่ดอนเมือง จำกัด ได้ทำสัญญาก่อสร้างอาคารยกกรรมสิทธิ์ให้กระทรวงการคลัง ฉบับลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๐ ซึ่งตกลงกันว่า กรมธนารักษ์ยินยอมให้บริษัท พัฒนาตลาดใหม่ดอนเมือง จำกัด ใช้ที่ดินราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนราชพัสดุที่ ตามแผนที่ระวาง ๙ น.๕ อ. หมายเลขที่ดินที่ ๔/๑๗,๔,๒๓ โฉนดที่ ๖๐,๗๖๒,๑๔๒๗ แขวงตลาดบางเขน เขต ดอนเมือง กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๒๑-๐-๔๓.๖ ไร่ และมีสิทธิเช่าที่ดินราชพัสดุดังกล่าวเป็นเวลา ๓๐ ปี นับแต่วัน ลงนามในสัญญาเช่าที่ดินราชพัสดุ และบริษัท พัฒนาตลาดใหม่ดอนเมือง จำกัด ยินยอมรับมอบที่ดินราชพัสดุดังกล่าวตามสภาพของที่ดินที่เป็นอยู่ในขณะวันทำสัญญา และตกลงจะทำการทุกอย่างเพื่อก่อสร้างอาคารและ สิ่งปลูกสร้างตามประเภท ลักษณะ และขนาดตามรายละเอียดระบุในสัญญาซึ่งมีการกำหนดสิทธิและหน้าที่ของ ทั้งสองฝ่ายไว้ในสัญญาดังกล่าวแล้วด้วย ทั้งนี้ เนื่องจากที่ดินราชพัสดุบริเวณตลาดใหม่ดอนเมืองนี้เดิมมีผู้เช่าอยู่ อาศัยรวม ๑๓๘ ราย แต่ต่อมาได้เกิดเหตุเพลิงไหม้ขึ้นบางส่วน ผู้เช่าบริเวณนั้นทั้งหมดจึงได้มอบอำนาจให้บริษัท พัฒนาตลาดใหม่ดอนเมือง จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทที่ผู้เช่ารวมกันจัดตั้งขึ้นยื่นคำร้อง พร้อมเสนอโครงการขอ พัฒนาที่ดินราชพัสดุบริเวณนั้นทั้งหมด และในเวลาต่อมาได้มีการทำสัญญาดังกล่าวนี้นี้ แต่เนื่องจากเกิดปัญหา ข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการดำเนินการ จึงเกิดกรณีพิพาทเกี่ยวกับเรื่องผลประโยชน์และกรรมสิทธิ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กับการดำเนินการ

นายธีรชัย กอวรกุล ตัวแทนศูนย์ประสานงานร้องทุกข์ทางปกครอง กรณีที่ดินราชพัสดุตลาดใหม่ ดอนเมือง ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ สป.รท.ตม. ที่ ๑๕๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงอธิบดีกรมธนารักษ์ โดยอ้างถึงกรณีนายสุภชัย อุณหโชค ตัวแทนอีกคนหนึ่งของศูนย์ประสานงานร้องทุกข์ทางปกครอง กรณีที่ดิน ราชพัสดุตลาดใหม่ดอนเมืองว่าได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกระบวนการโอนสิทธิการเช่าอาคารราชพัสดุ ราย บจม.

ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๔ แล้ว แต่เอกสารดังกล่าวมีการอ้างถึงเอกสารอีกจำนวนหลายฉบับ ทำให้เกิดประเด็นข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในกิจการนี้ว่า อาจไม่ได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งอาจเกี่ยวโยงไปถึงคดีที่ได้ฟ้องกันในศาลปกครองด้วย จึงใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

ข้อมูลรายการที่ ๑ เอกสารสัญญาเช่าที่ราชพัสดุกับบริษัท พัฒนาตลาดใหม่ตอนเมือง จำกัด (ที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง) ตามที่มีการกล่าวอ้างการปฏิบัติตามข้อที่ ๙ ของสัญญาก่อสร้างอาคารยกกรรมสิทธิ์ให้กระทรวงการคลัง ฉบับลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๐

ข้อมูลรายการที่ ๒ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงวิธีปฏิบัติตามสัญญาก่อสร้างอาคารยกกรรมสิทธิ์ให้กระทรวงการคลัง

ข้อมูลรายการที่ ๓ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความเห็นไม่พิจารณาคำโต้แย้งและคัดค้านคำขอตรวจรับอาคารทำสัญญาเช่าอาคารราชพัสดุของคู่กรณี

ข้อมูลรายการที่ ๔ เอกสารแสดงสัญญาเช่าที่ราชพัสดุของบริษัท พัฒนาตลาดใหม่ตอนเมือง จำกัด ตามสัญญาก่อสร้างอาคารยกกรรมสิทธิ์ให้กระทรวงการคลัง

ข้อมูลรายการที่ ๕ เอกสารแสดงรายชื่อผู้รับอาคารราชพัสดุ ตามที่มีการอ้างถึงบันทึกเพิ่มเติมต่อท้ายสัญญาก่อสร้างอาคารยกกรรมสิทธิ์ให้กระทรวงการคลัง ฉบับลงวันที่ ๑๖ และ ๑๗ มกราคม ๒๕๔๐

ข้อมูลรายการที่ ๖ เอกสารการตรวจรับอาคารและเช่าอาคารราชพัสดุ บนพื้นที่ก่อสร้างอาคารยกกรรมสิทธิ์ให้กระทรวงการคลัง ซึ่งเป็นที่ตั้งบ้านเลขที่ ๒๐๙ หมู่ ๑๑ แขวงสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร

ข้อมูลรายการที่ ๗ เอกสารเกี่ยวกับการแก้ไขสัญญาก่อสร้างอาคารยกกรรมสิทธิ์ให้กระทรวงการคลัง

กรมธนารักษ์ มีหนังสือ ที่ กค ๐๔๐๑/๓๔๕ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ แจ้งต่อผู้อุทธรณ์ว่าได้ตรวจสอบข้อมูลดังกล่าวแล้ว ปรากฏผลการตรวจสอบตามรายละเอียด ดังนี้

ข้อมูลรายการที่ ๑ คำขอไม่ชัดเจนว่าผู้ขอต้องการเอกสารรายการใด จึงไม่สามารถตรวจสอบความมีอยู่ของเอกสาร หรือค้นหา จัดหาเอกสารให้ตามความประสงค์ได้

ข้อมูลรายการที่ ๒ คำขอไม่ชัดเจนว่าผู้ขอต้องการเอกสารรายการใด จึงไม่สามารถตรวจสอบความมีอยู่ของเอกสาร หรือค้นหา จัดหาเอกสารให้ตามความประสงค์ได้

ข้อมูลรายการที่ ๓ ไม่มีเอกสารตามที่ขอ เนื่องจากกรมธนารักษ์จะต้องปฏิบัติตามสัญญาก่อสร้าง

ข้อมูลรายการที่ ๔ คำขอไม่ชัดเจนว่าผู้ขอต้องการเอกสารรายการใด จึงไม่สามารถตรวจสอบความมีอยู่ของเอกสาร หรือค้นหา จัดหาเอกสารให้ตามความประสงค์ได้

ข้อมูลรายการที่ ๕ พบเอกสารบัญชีรายชื่อผู้ที่ได้รับสิทธิการเช่าอาคารราชพัสดุ

ข้อมูลรายการที่ ๖ ไม่มีเอกสาร เนื่องจากเป็นเรื่องที่บริษัทฯ ผู้เช่าเดิมจะตกลงกันเอง และตามบัญชีรายชื่อผู้เช่าเดิมก็ไม่ปรากฏชื่อ นายชาย พัวไพบุลย์พงศ์

ข้อมูลรายการที่ ๗ ไม่มีเอกสารแก้ไขสัญญาก่อสร้าง ฉบับลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๐ ตามที่ขอ

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงอธิบดีกรมธนารักษ์ เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมคำขอ โดยเป็นการอธิบายชี้แจงเกี่ยวกับเอกสารที่ร้องขอตามที่กรมธนารักษ์แจ้งว่าคำขอไม่ชัดเจนว่าต้องการเอกสารใด เฉพาะในข้อมูลรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และ รายการที่ ๔

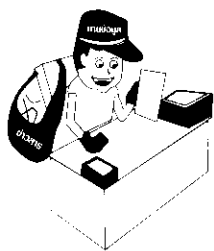
กรมธนารักษ์ มีหนังสือ ที่ กค ๐๔๐๑/๔๐๘ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ แจ้งต่อผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลรายการที่ ๑ และรายการที่ ๔ อยู่ระหว่างการตรวจสอบความมีอยู่ของเอกสาร จะได้แจ้งผลให้ทราบโดยเร็วต่อไป สำหรับข้อมูลรายการที่ ๒ เป็นการขอทราบเหตุผลการดำเนินงานในลักษณะที่เป็นงานประจำ จึงไม่เข้าข่ายการใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ศป.รท.ตม.ที่ ๒๑๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่ออุทธรณ์คำสั่งมิให้ข้อมูลรายการที่ ๒ ดังกล่าว เนื่องจากเหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลของกรมธนารักษ์ไม่เป็นไปตามกฎหมาย จึงขอให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว รวมทั้งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอรายการที่ ๒ ต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์และรับฟังคำชี้แจงจากผู้แทนกรมธนารักษ์ ประกอบกับคำชี้แจงเป็นหนังสือของกรมธนารักษ์ ด่วนมากที่ กค ๐๔๑๙/๒๗ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๕ และหนังสือกรมธนารักษ์ ที่ กค ๐๔๑๙/๒๕๒ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๕ รวมทั้งเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เพื่อนำไปใช้ตรวจสอบการดำเนินงานของกรมธนารักษ์ว่าเป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ หรือไม่ ซึ่งอาจเกี่ยวพันถึงคดีที่ได้ฟ้องร้องกันในศาลปกครองด้วย แต่ผู้แทนกรมธนารักษ์ได้ชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ว่า กรมธนารักษ์ไม่เคยเปลี่ยนแปลงวิธีปฏิบัติตามสัญญาก่อสร้างฉบับลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๐ แต่เป็นเรื่องที่กรมธนารักษ์ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการพัฒนาที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๔ และระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๒๗ จึงไม่มีข้อมูลรายการที่ ๒ ตามอุทธรณ์แต่อย่างใด ซึ่งเคยได้แจ้งให้ผู้แทนศูนย์ประสานงานร้องทุกข์ทางปกครอง กรณีที่ราชพัสดุดตลาดใหม่ดอนเมืองทราบตามหนังสือกรมธนารักษ์ ด่วนมากที่ ๐๔๑๙/๒๑๐๙ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๑ แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่าคำร้องขอของผู้อุทธรณ์เป็นเรื่องการปฏิบัติของกรมธนารักษ์ตามระเบียบกระทรวงการคลัง ดังนั้น จึงไม่มีเอกสารที่ให้อินิจฉัยว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสาร ที่เปิดเผยได้หรือไม่

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้ยกอุทธรณ์

ลงชื่อ	สมยศ เชื้อไทย (นายสมยศ เชื้อไทย)	หัวหน้าองค์กรคณะที่ ๓
ลงชื่อ	ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์ (ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์)	กรรมการ
ลงชื่อ	 (นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์)	กรรมการ
ลงชื่อ	อีกหาญ ไตรมศักดิ์ (นายอีกหาญ ไตรมศักดิ์)	กรรมการ
ลงชื่อ	ธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ (นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ		วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

หมายเหตุ นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์ ไปราชการต่างประเทศ จึงไม่ได้ลงนามในคำวินิจฉัยนี้

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลด่านสำโรง เกี่ยวกับแบบก่อสร้างอาคารของ
บริษัท เอ แอนด์ พี แอสโซซิเอท จำกัด

ผู้อุทธรณ์ : หมู่บ้านลดาวัลย์-ศรีนครินทร์
โดย พันเอก(พิเศษ) อุปถัมภ์ อินทามระ ประธานคณะกรรมการหมู่บ้าน
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลด่านสำโรง
อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า บริษัท เอ แอนด์ พี แอสโซซิเอท จำกัด ซึ่งเป็นผู้จัดสรรที่ดินของ
หมู่บ้านลดาวัลย์-ศรีนครินทร์ ยื่นเรื่องขออนุญาตก่อสร้างอาคารแถวพักอาศัย ๓ ชั้น บริเวณที่ดินซึ่งอยู่ติดถนน
ที่ใช้เป็นทางเข้า-ออกหมู่บ้านโดยตั้งอยู่ในเขตเทศบาลตำบลด่านสำโรง อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัด
สมุทรปราการ ผู้พักอาศัยอยู่ในหมู่บ้านลดาวัลย์-ศรีนครินทร์ เกรงว่า การก่อสร้างอาคารจะทำให้การสัญจร เข้า-
ออก หมู่บ้านไม่สะดวก อันเป็นการกระทบสิทธิของผู้พักอาศัยในหมู่บ้านดังกล่าว ซึ่งมีการจัดสรรที่ดินประมาณ
๖๐๐ แปลง และมีผู้อยู่อาศัยจำนวนมาก แต่มีทาง เข้า-ออก หมู่บ้านเพียงถนนที่เชื่อมต่อกับถนนศรีนครินทร์
เส้นทางเดียว ดังนั้น หมู่บ้านลดาวัลย์-ศรีนครินทร์ โดยพันเอก(พิเศษ) อุปถัมภ์ อินทามระ ประธานคณะกรรมการ
หมู่บ้านฯ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงเทศบาลตำบลด่านสำโรง ขอสำเนาแบบแปลน
การก่อสร้างอาคารแถวพักอาศัยของบริษัท เอ แอนด์ พี แอสโซซิเอท จำกัด ดังกล่าว

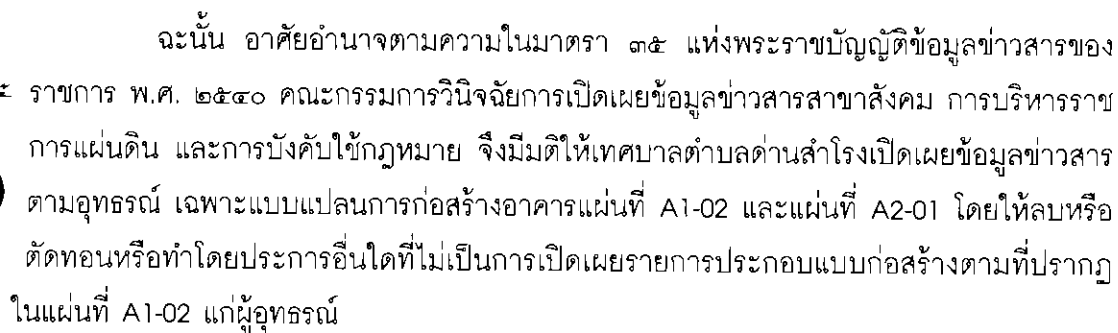
เทศบาลตำบลด่านสำโรงมีหนังสือ ที่ สป ๕๒๗๐๓/๔๒๙ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๔ สอบถาม
บริษัท เอ แอนด์ พี แอสโซซิเอท จำกัด เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ร้องขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวข้างต้น และ
บริษัทฯ มีหนังสือลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๔ แจ้งเทศบาลตำบลด่านสำโรงว่า แบบแปลนการก่อสร้างอาคาร
ดังกล่าวเป็นลิขสิทธิ์ของบริษัทฯ ที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย บริษัทฯ ไม่อนุญาตให้ผู้ใดถ่ายสำเนาหรือ
คัดลอกหรือนำไปเผยแพร่ต่อสาธารณชน หากมีผู้ใดกระทำการใดอันเป็นการละเมิด ลิขสิทธิ์ของบริษัทฯ แล้ว บริษัทฯ
จะดำเนินการต่อผู้ละเมิดตามกฎหมายทันที เทศบาลตำบลด่านสำโรงจึงมีหนังสือ ที่ สป ๕๒๗๐๓/๔๔๘ ลงวันที่
๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ไม่สามารถให้ผู้อุทธรณ์ถ่ายสำเนาแบบแปลนการก่อสร้างอาคารแถวพัก
อาศัยดังกล่าว เนื่องจากอาจถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย

ผู้อุทธรณ์จึงยื่นหนังสือ ที่ สค. ๘๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ต่อคณะกรรมการ

ข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลด่านสำโรงดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์การไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลด่านสำโรงและเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของคู่กรณีแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า บริษัท เอ แอนด์ พี แอสโซซิเอท จำกัด ได้รับอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารแถวพักอาศัยในบริเวณที่ดินซึ่งอยู่ติดถนนที่เป็นทาง เข้า-ออก หมู่บ้านลดาวัลย์-ศรีนครินทร์ ผู้อุทธรณ์เกรงว่าผู้พักอาศัยในหมู่บ้านลดาวัลย์-ศรีนครินทร์ จะสัญจร เข้า-ออก หมู่บ้านไม่สะดวก อันเป็นการกระทบสิทธิผู้พักอาศัยในหมู่บ้านดังกล่าว จึงประสงค์ให้เทศบาลตำบลด่านสำโรงเปิดเผยแบบแปลนการก่อสร้างอาคารแถวพักอาศัย เทศบาลตำบลด่านสำโรงเห็นว่า บริษัท เอ แอนด์ พี แอสโซซิเอท จำกัด เป็นเจ้าของ แบบก่อสร้างดังกล่าว จึงสอบถามไปยังบริษัทฯ ซึ่งบริษัทฯ แจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารตาม อุทธรณ์เป็นสิทธิที่ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ หากมีการล่วงละเมิดก็จะดำเนินการตามกฎหมาย เทศบาลตำบลด่านสำโรงเห็นด้วย กับคำคัดค้านของบริษัท เอ แอนด์ พี แอสโซซิเอท จำกัด และมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ด้วยเหตุผลตามนัยมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนี้ยังมีกรณีพิพาทระหว่างผู้พักอาศัยในหมู่บ้านลดาวัลย์-ศรีนครินทร์ กับ บริษัท เอ แอนด์ พี แอสโซซิเอท จำกัด เกี่ยวกับที่ดินที่บริษัทฯ จะใช้ก่อสร้างอาคารแถวพักอาศัยดังกล่าวว่าเป็นที่ดินซึ่งเป็นสวนสาธารณะหรือไม่ เทศบาลตำบลด่านสำโรงจึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เพราะเกรงว่าจะได้รับผลกระทบในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงาน อันเกิดจากความขัดแย้งนี้ด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า แบบแปลนการก่อสร้างอาคารแถวพักอาศัยตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของเทศบาลตำบลด่านสำโรง จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่แบบแปลนการก่อสร้างบ้านแถวพักอาศัย ขนาด ๓ ชั้น มีลักษณะเป็นอาคารพาณิชย์ ซึ่งจะก่อสร้างในบริเวณที่ดินซึ่งอยู่ติดกับถนนที่เป็นทาง เข้า-ออก หมู่บ้านเพียงเส้นทางเดียว หากก่อสร้างอาคารแล้วเสร็จจะทำให้ผู้พักอาศัยในหมู่บ้านดังกล่าวสัญจร เข้า-ออก หมู่บ้านซึ่งมีเส้นทาง เข้า-ออก เพียงเส้นทางเดียวไม่สะดวก อันเป็นการกระทบสิทธิของผู้พักอาศัยในหมู่บ้านดังกล่าวโดยส่วนรวมดังนั้นแบบแปลนการก่อสร้างอาคารพักอาศัยดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ อย่างไรก็ดี แบบแปลนการก่อสร้างตามอุทธรณ์ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และบริษัทฯ ซึ่งเป็นเจ้าของไม่ประสงค์ให้เทศบาลตำบลด่านสำโรงนำไปเปิดเผยต่อสาธารณะ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารตามนัยมาตรา ๑๕(๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยที่แบบแปลนการก่อสร้างอาคารตามอุทธรณ์ ประกอบด้วยรูปแบบและรายละเอียดในการก่อสร้างอาคารรวม ๒๗ แผ่น เมื่อพิจารณาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แล้วเห็นว่า แบบแปลนการก่อสร้างอาคารแผ่นที่ A1-02 ซึ่งเป็นแบบแสดงข้อกำหนดในการก่อสร้างผังโฉนดที่ดิน แผ่นที่สังเขป และแผ่นที่ A2-01 ซึ่งเป็นผังบริเวณที่จะทำการก่อสร้าง เป็นข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จะทำให้ผู้อุทธรณ์ได้ข้อมูลข่าวสารตามความประสงค์โดยไม่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือผลกระทบต่อบริษัทฯ ผู้เป็นเจ้าของข้อมูล แต่ในแผ่นที่ A1-02 มีการบรรยายละเอียดเกี่ยวกับการก่อสร้างอาคารที่ยื่นขออนุญาตก่อสร้างด้วยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนนี้อาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้เป็นเจ้าของข้อมูล ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารส่วนนี้ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ได้รับความคุ้มครอง โดยไม่เปิดเผยต่อผู้อื่น

หัวหน้าองค์คณะที่ ๓

ព្រះបាទ

ព្រះបាទ

กิจกรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕

รวมคำวินิจฉัย ปี ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาจ้างงานที่ดินเอกสารการได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ที่ดินของ
สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขานนบุรี

ผู้อุทธรณ์ : นายสุรศักดิ์ ภูประเสริฐ

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขานนบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นทนายความสำนักงานกฎหมายพิทักษ์ประโยชน์ จังหวัด
เชียงใหม่ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงสำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขานนบุรี ขอย้าย
สำเนาพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องเอกสาร ๓ รายการ คือ

๑. โฉนดที่ดิน เลขที่ ๓๗๖๙๕, ๓๗๖๙๖ เลขที่ดิน ๖๒๓, ๓๒๔ หน้าสำรวจ ๘๖๙๖, ๘๖๙๗
โดยลำดับ ตำบลบางมด (ราษฎร์บูรณะ) อำเภอราษฎร์บูรณะ กรุงเทพมหานคร รวม ๒ โฉนด

๒. สัญญาจ้างงานที่ดินระหว่างบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์วอลล์สตรีท จำกัด กับบริษัท ทีพีเอสดี
จำกัด

๓. เอกสารการได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ของผู้ถือกรรมสิทธิ์ปัจจุบัน

สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขานนบุรี มีหนังสือ ที่ มท ๐๗๒๒.๗/๔๕๔๒ ลงวันที่ ๑๒
ตุลาคม ๒๕๕๔ แจ้งว่าได้จัดหาข้อมูลข่าวสารรายการที่หนึ่งให้แล้ว ส่วนเอกสารรายการที่สองและสามแจ้งว่า
เป็นเอกสารอื่นมีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล จึงไม่สามารถจัดส่งให้ได้ตามนัยหนังสือเวียนของกรมที่ดิน
กระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๗๑๐/ว ๑๐๑๒๕ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๓

ผู้อุทธรณ์จึงได้มีหนังสือ ที่ ๔๕๑๔๒ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูล
ข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขานนบุรี

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ
การบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาอุทธรณ์และหนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ที่ ๔๕๐๑๔ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๕
 และได้ฟังคำชี้แจงด้วยวาจาจากผู้แทนหน่วยงานของรัฐ คือ สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขานนบุรี
ประกอบหนังสือสำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขานนบุรี ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๗๒๒.๗/๑๐๔ ลงวันที่ ๗ มกราคม
๒๕๕๕ ที่แจ้งต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ องค์คณะที่ ๑ ว่าสัญญาจ้างงาน
ที่ดินและเอกสารการได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์เป็นเอกสารที่มีข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคลคือที่อยู่ ชื่อบิดา

มารดาของคู่สัญญา (หากเป็นบุคคลธรรมดา) และข้อมูลที่บอกลักษณะอันที่ทำให้รู้ตัวผู้ันได้ เช่นลายพิมพ์ นิ้วมือหรือการลงนามหรือลายมือชื่อในสัญญาของคู่สัญญา ซึ่งถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีอาจเปิดเผยได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ที่ดินเป็นทรัพย์สินที่สำคัญ โฉนดที่ดินจึงเป็นเอกสารมหาชน ที่กฎหมายกำหนดให้มีไว้ให้ประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องตรวจสอบการมีอยู่และความถูกต้องของเอกสารดังกล่าวได้ ดังนั้น แม้ในโฉนดที่ดินและเอกสารนิติกรรมสัญญาต่างๆ เกี่ยวกับที่ดินในสารบบจะมีชื่อบุคคล ที่อยู่ ฯลฯ อยู่ด้วย ก็เพื่อให้สามารถตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารดังกล่าวและประวัติความเป็นมาของที่ดินได้ อันจะเป็นประโยชน์ทั้งต่อผู้ที่เกี่ยวข้องและประโยชน์สาธารณะ เป็นการป้องกันการทุจริต ฉ้อโกงหรือหลอกลวงกัน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขานบุรี เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามรายการที่สองและสามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอโดยถ่ายสำเนา และรับรองสำเนาถูกต้องข้อมูลดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ (ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๑
ลงชื่อ มนต์รี รูปสุวรรณ (นายมนตรี รูปสุวรรณ)	กรรมการ
ลงชื่อ ดิเรก สุนทรเกตุ (นายดิเรก สุนทรเกตุ)	กรรมการ
ลงชื่อ แฉ่งน้อย วิศวโยธิน (นางแฉ่งน้อย วิศวโยธิน)	กรรมการ
ลงชื่อ สมชาย หอมลออ (นายสมชาย หอมลออ)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๗ เกี่ยวกับสำนวน
การสอบสวนของสถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย

ผู้อุทธรณ์ : นางสาวกนกพรณ รัตนการุณย์
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๗

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาวกนกพรณ รัตนการุณย์ ผู้อุทธรณ์ได้ร้องทุกข์ต่อพนักงาน
สอบสวนสถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย โดยกล่าวหาว่านายสันติ ไม่ทราบนามสกุล กับพวกรวม ๖ คน ทำให้
กันสาตบริเวณหน้าบ้านพักผู้อุทธรณ์เสียหาย อันเป็นความผิดฐานร่วมกันทำให้เสียทรัพย์ พนักงานสอบสวน
สถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อยได้รับคำร้องทุกข์ไว้สอบสวนดำเนินการตามกฎหมาย ตามคดีของสถานี
ตำรวจนครบาลบางกอกน้อย คดีที่ ๒๑๕๖/๒๕๕๓ หลังจากการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ได้เสนอสำนวนการ
สอบสวนโดยมีความเห็นสั่งไม่ฟ้องไปยังพนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๗ (ตลิ่งชัน) เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม
๒๕๕๔ ตามสำนวน ส.๒ เลขที่รับ ๒๐๕๙/๒๕๕๔ ของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๗ ในที่สุด
พนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๗ มีความเห็นไม่สั่งฟ้องและมีการแจ้งคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหาใน
คดีดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบตามหนังสือสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๗ ที่ อส(สฝข.๗) ๐๐๑๐/๑๓๐
ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๕ แล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๗ ขอ
สำเนาสำนวนการสอบสวนคดีของสถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อยดังกล่าว เพื่อตรวจสอบและจะนำไปฟ้อง
คดีต่อศาลแพ่งต่อไป

สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๗ ได้มีคำสั่งเมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๕ อนุญาต
ให้ผู้อุทธรณ์ได้รับสำเนาข้อมูลข่าวสารที่เป็นคำให้การของตนและรายงานการสอบสวน รวม ๔ แผ่น สำหรับ
ข้อมูลข่าวสารอื่นได้ปฏิเสธด้วยวาจาว่าให้ข้อมูลข่าวสารได้เพียง ๔ แผ่นเท่านั้น

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนอื่นของสำนวนการสอบสวนคดีดังกล่าว นอกจากที่เปิดเผยให้
สำเนาแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ

การบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๗ และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนรับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๗ และผู้อุทธรณ์แล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้กล่าวหาในคดีอาญาที่ได้รับร้องทุกข์กล่าวโทษผู้อื่น ซึ่งมีการรับคำร้องทุกข์และดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายแล้ว และในที่สุดพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการมีความเห็นสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาตามข้อกล่าวหา รวมทั้งผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหาตามที่ได้ร้องทุกข์นี้แล้วด้วย เมื่อผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๗ อนุญาตให้สำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำให้การของผู้อุทธรณ์และรายงานการสอบสวนในสำนวนการสอบสวนคดีดังกล่าวเพียง ๔ แผ่นเท่านั้น ทั้งนี้ ผู้แทนสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๗ ชี้แจงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นการปฏิบัติตามมาตรา ๒๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งบัญญัติถึงสิทธิผู้มีส่วนได้เสียในคดีอาญาที่พนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องแล้ว มีสิทธิทราบแต่เพียงสรุปพยานหลักฐานพร้อมความเห็นของพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการในการสั่งคดีได้ อีกทั้งเป็นการปฏิบัติตามหนังสือแจ้งเวียนของสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ อส(สผสท.)๐๐๑๘/ว๗๙ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๓ ซึ่งเป็นไปตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๑ อีกด้วย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งหมดจะทำให้เกิดความเสียหายต่อพยาน และจะทำให้เกิดการฟ้องร้องซึ่งจะทำให้เป็นอุปสรรคและเป็นปัญหาในการปฏิบัติงานของพนักงานอัยการและเจ้าพนักงานของรัฐอื่นด้วย แต่ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้งหมดเพื่อนำไปพิจารณาการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นการปกป้องและรักษาสีทธิตามกฎหมายในการดำเนินคดีอาญาดังกล่าว รวมทั้งการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๗ และไม่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แม้มตรา ๒๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้ผู้เสียหาย ผู้ต้องหาหรือผู้มีส่วนได้เสียในคดีอาญาที่พนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องแล้วมีสิทธิทราบสรุปพยานหลักฐาน พร้อมความเห็นของพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการในการสั่งคดีได้ก็เป็นเพียงการรับรองสิทธิขั้นต่ำของบุคคลดังกล่าวเท่านั้น การที่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ขยายสิทธิของประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้นจึงไม่ได้ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแต่ประการใด ทั้งข้อเท็จจริงยังปรากฏด้วยว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นรายงานการสอบสวนซึ่งปรากฏชื่อและสรุปคำให้การพยาน รวมทั้งพยานหลักฐานอื่นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนอื่นไม่ทำให้เกิดความเสียหายในทางคดีซึ่งถึงที่สุดแล้วหรือทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพแต่อย่างใด นอกจากนั้นผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อนำไปดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่ชอบด้วยกฎหมาย ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประโยชน์ส่วนได้เสียของผู้อุทธรณ์โดยตรง ดังนั้นข้ออ้างของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๗ ที่ว่าเป็นการปฏิบัติตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ เพื่อเป็นการคุ้มครองพยานและเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายดังกล่าว จึงไม่อาจรับฟังได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานอัยการ พิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๗ เปิดเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ แก่ผู้อุทธรณ์

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สมองชาติ (ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สมองชาติ)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๒
ลงชื่อ พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย (พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย)	กรรมการ
ลงชื่อ รังสิกร อุปพงศ์ (นายรังสิกร อุปพงศ์)	กรรมการ
ลงชื่อ วิทยา ตันสุวรรณนนท์ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยา ตันสุวรรณนนท์)	กรรมการ
ลงชื่อ สมคิด เลิศไพฑูรย์ (รองศาสตราจารย์ สมคิด เลิศไพฑูรย์)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย เกี่ยวกับบันทึกแจ้งความ
เป็นหลักฐานของนายชาติรี วีระวิริยะพิทักษ์

ผู้อุทธรณ์ : นางสาวกนกพรณ รัตนการุญย์
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาวกนกพรณ รัตนการุญย์ ผู้อุทธรณ์และนายชาติรี วีระวิริยะพิทักษ์ มีข้อพิพาทเกี่ยวกับการครอบครองที่ดิน เนื่องจากบ้านพักอาศัยอยู่ติดกัน เรื่องนี้มีการฟ้องร้อง และศาลสั่งบังคับคดีโดยมีการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างของผู้อุทธรณ์บางส่วนไปแล้ว นอกจากนี้ยังมีกรณีพิพาทระหว่างผู้อุทธรณ์กับนายชาติรี วีระวิริยะพิทักษ์ อีกหลายเรื่อง บางเรื่องมีการร้องทุกข์ซึ่งอยู่ในระหว่างการดำเนินคดีของพนักงานสอบสวน และบางเรื่องอยู่ระหว่างการดำเนินคดีของศาล ทำให้ทั้งสองฝ่ายมีสาเหตุโกรธเคืองและขัดแย้งกันตลอดมา ต่อมาวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๕ นายชาติรี วีระวิริยะพิทักษ์ จะทำการเทพื้นคอนกรีตและตั้งเสาเขตในบริเวณที่ดินเลขที่ ๑๑๐ หน้าสำรวจ ๑๑๗๕ โฉนดเลขที่ ๓๔๔๓ เล่มที่ ๓๕ หน้า ๘๓ ตำบลโฆษิตาราม (บางเสาธง) เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของนายชาติรี วีระวิริยะพิทักษ์ ที่อยู่ติดกับที่ดินของผู้อุทธรณ์ นายชาติรี วีระวิริยะพิทักษ์ จึงได้แจ้งความลงบันทึกประจำวันไว้เป็นหลักฐานต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อยซึ่งเป็นเขตท้องที่รับผิดชอบ เพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินการดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงสถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อยขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกแจ้งความเป็นหลักฐานเมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๕ ของนายชาติรี วีระวิริยะพิทักษ์ เนื่องจากผู้อุทธรณ์เชื่อว่าการแจ้งความดังกล่าวเกี่ยวข้องเป็นการกระทบสิทธิของผู้อุทธรณ์ในการที่จะทำให้เสียทรัพย์และละเมิดสิทธิในทรัพย์ที่ผู้อุทธรณ์ครอบครองอยู่

สถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย มีคำสั่งลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๕ ไม่อนุญาตให้ข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ เนื่องจากไม่เข้าตามระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดีลักษณะที่ ๒๖ บทที่ ๑ และข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมิได้มีข้อความใดทำให้ผู้อุทธรณ์เสียหายและอาจนำไปเป็นประโยชน์ เพื่อใช้ต่อสู้คดีซึ่งยังได้แย้งพิพาทกันอยู่

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อยดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนรับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อยและผู้อุทธรณ์แล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีกรณีพิพาทกับนายชาติรี วีระวิริยะพิทักษ์ หลายเรื่องรวมทั้งกรณีเกี่ยวกับที่ดินที่ครอบครองด้วย แม้ศาลจะสั่งบังคับคดีว่าที่ดินเป็นของนายชาติรี วีระวิริยะพิทักษ์ ก็ตามแต่การที่นายชาติรี วีระวิริยะพิทักษ์ ไปแจ้งความลงบันทึกประจำวันว่า จะทำการเทพื้นคอนกรีตและตั้งเสาเขตในที่ดินของตนอาจมีผลกระทบถึงส่วนได้เสียของผู้อุทธรณ์ ซึ่งมีที่ดินอยู่ติดกันได้ ผู้อุทธรณ์จึงประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อตรวจสอบ แต่สถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อยเห็นว่า เนื่องจากผู้อุทธรณ์และนายชาติรี วีระวิริยะพิทักษ์ มีกรณีขัดแย้งกันหลายเรื่อง และระเบียบปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจก็ไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารการแจ้งความลงบันทึกประจำวันของเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ผู้อื่นทราบแต่อย่างใด รวมทั้งมีการฟ้องร้องดำเนินคดีกับเจ้าพนักงานบังคับคดีด้วย สถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อยจึงไม่อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของสถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย และไม่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องที่สมควรได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของการดำเนินการ และเมื่อพิจารณาเนื้อหาสาระของข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แล้ว แม้เปิดเผยก็ไม่ทำให้เกิดความเสียหายหรือผลกระทบใดๆ ต่อผู้แจ้งความและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง จึงมีเหตุผลสมควรที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้ และระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

ลงชื่อ	ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงาติ (ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงาติ)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๒	ลงชื่อ	พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย (พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย)	กรรมการ
ลงชื่อ	รังสิกร อุปพงศ์ (นายรังสิกร อุปพงศ์)	กรรมการ	ลงชื่อ	วิทยา ตันสุวรรณนนท์ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิทยา ตันสุวรรณนนท์)	กรรมการ
ลงชื่อ	สมคิด เลิศไพฑูรย์ (รองศาสตราจารย์ สมคิด เลิศไพฑูรย์)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์			

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคัดเลือกข้าราชการ เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
รองอธิบดีกรมสรรพากร (นักบริหาร ๙) ของสำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง และสำนักงาน ก.พ.

ผู้อุทธรณ์ : นายไพรัช สหเมธาพัฒน์

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง และสำนักงาน ก.พ.

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าหน้าที่บริหารงานสรรพากร ๙ ตำแหน่งสรรพากร
ภาค ๑ กรมสรรพากรได้ยื่นใบสมัครคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักบริหาร ๙ (ตำแหน่งรองอธิบดี)
กรมสรรพากร กระทรวงการคลัง ตามประกาศคณะกรรมการการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อแต่งตั้งให้
ดำรงตำแหน่งนักบริหาร ๙ (กระทรวงการคลัง) เรื่องรับสมัครคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อแต่งตั้งให้
ดำรงตำแหน่งนักบริหาร ๙ ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๔ แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับการคัดเลือกให้ดำรง
ตำแหน่งดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงปลัดกระทรวงการคลัง ในฐานะประธาน
คณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักบริหาร ๙ กระทรวงการคลังขอตรวจดูและถ่าย
สำเนาเอกสาร ดังต่อไปนี้

(๑) เอกสารข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินความเหมาะสมกับตำแหน่งนักบริหาร ๙ ของตัวผู้อุทธรณ์
และเอกสารอื่นที่เกี่ยวกับการพิจารณาคัดเลือกของกรรมการทุกท่าน

(๒) หลักเกณฑ์ และวิธีการสำหรับการคัดเลือกผู้ที่เหมาะสมในการดำรงตำแหน่งดังกล่าวของ
คณะกรรมการการคัดเลือกฯ

(๓) รายชื่อ ใบสมัครรวมทั้งเอกสารประกอบ รายงานผลการประเมินสมรรถนะหลักทางการ
บริหารจาก ก.พ. และผลการประเมินของผู้ที่สมัครรายอื่นและผู้ที่ได้รับคัดเลือกทุกราย นั้น

คณะกรรมการการคัดเลือกฯ โดยปลัดกระทรวงการคลัง ประธานมีหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวง
การคลัง ที่ กค ๐๒๐๒/๒๑๒๕๙ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ได้พิจารณาแล้ว เห็นสมควร
เปิดเผยเอกสารตามคำร้องขอ ดังนี้

(๑) ใบสมัครเข้ารับการคัดเลือกของผู้อุทธรณ์เอง

(๒) หนังสือกรมสรรพากร ลับ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๘๐๓/๒๗ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๔ เรื่องเสนอรายชื่อข้าราชการสมัครเข้ารับการคัดเลือกตำแหน่งนักบริหาร ๙ จำนวน ๔ ราย

(๓) หนังสือกรมสรรพากร ลับ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๘๐๓/๓๗๑ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๔ เรื่องเสนอชื่อผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกตำแหน่งนักบริหาร ๙ เพิ่มเติม

(๔) แบบประเมินบุคคลฯ ราย นายไพรัช สหเมธาพัฒน์ ผู้อุทธรณ์

(๕) บันทึกคณะกรรมการคัดเลือกฯ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๔ เรื่องรายชื่อผู้ผ่านการคัดเลือกตำแหน่งรองอธิบดี (นักบริหาร ๙) กรมสรรพากร

(๖) รายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกฯ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๔

(๗) หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๑/ว ๙ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ เรื่องการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญ เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักบริหาร ๙

(๘) ประกาศรับสมัคร

(๙) หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๑.๑๐/๒๖๕๔ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ เรื่องรายชื่อผู้ขึ้นบัญชีผู้ผ่านการประเมินสมรรถนะหลักทางการบริหาร

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงประธานคณะกรรมการคัดเลือกแจ้งว่า เอกสารที่คณะกรรมการฯ เปิดเผยไม่มีรายชื่อใบสมัครรวมทั้งเอกสารประกอบและผลการประเมินของผู้ที่สมัครและผู้ที่ได้รับคัดเลือกอื่น

คณะกรรมการคัดเลือกฯ มีหนังสือถึงผู้อุทธรณ์โดยแจ้งตอบปฏิเสธตามหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๒๐๒/๒๓๒๒๔ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ โดยแจ้งว่า กระทรวงการคลังได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น เป็นข้อมูลส่วนบุคคลการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว อาจเป็นการกระทบสิทธิส่วนบุคคลอื่นและรุกรานสิทธิส่วนบุคคลอื่นโดยไม่สมควร กระทรวงการคลังจึงเห็นควรไม่ให้เปิดเผยเอกสารดังกล่าว ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับการแจ้งตอบของคณะกรรมการคัดเลือกฯ จึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยแจ้งว่าข้อมูลข่าวสารที่ยังไม่ได้รับจากคณะกรรมการคัดเลือกฯ มีดังนี้

๑. รายชื่อผู้สมัครคัดเลือก เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักบริหาร ๙ รายอื่นที่ยื่นใบสมัครตามประกาศคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญ เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักบริหาร ๙

๒. ใบสมัครของผู้สมัครและผู้ที่ได้รับคัดเลือกรายอื่น

๓. แบบแสดงผลงานด้านบริหารจัดการ และข้อเสนอเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ของผู้สมัคร ความคาดหวัง เป้าหมาย แนวทางการดำเนินงานและการแก้ปัญหาต่างๆ ของงานในตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง ซึ่งเป็นเอกสารประกอบการสมัครของผู้สมัครและผู้ได้รับการคัดเลือกรายอื่น

๔. ผลการประเมินของผู้สมัครและผู้ที่ได้รับคัดเลือกรายอื่นที่คณะกรรมการได้ประเมินไว้

๕. รายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกฯ วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๔

ผู้อุทธรณ์เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารราชการซึ่งเปิดเผยได้เนื่องจากกรณี รายชื่อผู้สมัคร ใบสมัคร แบบแสดงผลงานด้านบริหารจัดการ ข้อเสนอเกี่ยวกับ วิสัยทัศน์ของผู้สมัครและผลการ ประเมินของผู้สมัครและผู้ได้รับการคัดเลือกรายอื่น มีลักษณะเช่นเดียวกับกระดาดำตอบและผลการสอบคัดเลือก ซึ่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารได้เคยวินิจฉัยไว้ตามคำวินิจฉัย ที่ สค ๑/๒๕๔๑ และ ที่ สค ๓/๒๕๔๑ ว่าเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้เปิดเผยได้

กรณีการดำเนินการแต่งตั้งเสร็จสิ้นแล้ว การขอให้เปิดเผยใบสมัคร เอกสารประกอบใบสมัคร ข้อเสนอเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ของผู้สมัครและผู้ที่ได้รับการคัดเลือกรายอื่น รวมทั้งผลการประเมิน ย่อมไม่มีผลกระทบ ต่อการแต่งตั้งแต่จะทำให้ผู้สมัครได้มีโอกาสพัฒนาและปรับปรุงเพื่อให้มีความเหมาะสมสำหรับการแต่งตั้งในอนาคต ซึ่งจะเป็นผลดีแก่ราชการและผู้สมัคร

นอกจากนี้ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๙๐๑/ว ๙ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๔ เรื่อง การคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญ เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักบริหาร ๙ ทำการปรับปรุงหลักเกณฑ์ วิธีการ และขั้นตอนการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญที่จะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักบริหาร ๙ ก็เพื่อให้ระบบ ขั้นตอน และวิธีดำเนินการคัดเลือกมีความโปร่งใสและเป็นธรรม ดังนั้น การเปิดเผยรายชื่อผู้สมัคร ใบสมัคร เอกสาร ประกอบใบสมัคร และผลการประเมิน ย่อมทำให้การคัดเลือกมีความโปร่งใสตามเจตนารมณ์ของ ก.พ.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ การบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์และฟังคำชี้แจงด้วยวาจาจากผู้อุทธรณ์และผู้แทนหน่วยงานของรัฐ คือ สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง กระทรวงการคลัง ประกอบหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๒๐๒/ ๒๕๒๒๐ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๔ แจ้งต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ และ จัดส่งข้อมูลข่าวสาร คือใบสมัคร แบบแสดงผลงานด้านบริหารจัดการ ข้อเสนอวิสัยทัศน์ ผลการประเมินของผู้ สมัครและผู้ที่ได้รับการคัดเลือกของข้าราชการรายอื่น ๆ รายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกฯ วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๔ และได้ให้เหตุผลเพิ่มเติมว่าเอกสารตามคำร้องขอของผู้อุทธรณ์ กระทรวงการคลัง โดยคณะกรรมการคัดเลือกได้พิจารณาแล้วเป็นข้อมูลที่เปิดเผยไม่ได้ เพราะเป็นสิทธิส่วนบุคคลตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มีดังนี้

กรณีใบสมัครแบบแสดงผลงานด้านการบริหารจัดการ ข้อเสนอวิสัยทัศน์ของผู้ที่ได้รับการคัดเลือก และผู้สมัครอื่นๆ เนื่องจากเอกสารตามกรณีนี้เป็นเอกสารในชุดเดียวกัน คือใบสมัครเข้ารับการคัดเลือก ซึ่งมีส่ว ประกอบหลายด้าน เช่นข้อมูลประวัติ ข้อคิดเห็น ฯลฯ ซึ่งกระทรวงการคลัง โดยคณะกรรมการคัดเลือกฯ ได้ พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งไม่เกิดประโยชน์ที่คนอื่นต้องรู้ และหากต้องการรู้ข้อมูลส่วนบุคคลอื่น จำต้องให้เจ้าของประวัติยินยอมเสียก่อน และมีข้อมูลทางความคิดทางปัญญาเฉพาะตน การเปิดเผยอาจทำให้เกิด การเปรียบเทียบ ดูหมิ่น ถากถางความคิดของผู้อื่นได้

สำหรับคะแนนประเมินสมรรถนะหลักทางการบริหารเป็นคะแนนที่ผู้สมัครคัดเลือกต้องไป ประเมินที่สำนักงาน ก.พ. ซึ่ง ก.พ. ถือเป็นเอกสารลับของทางราชการ ซึ่งมีขั้นตอนการปฏิบัติอย่างรัดกุม และ ไม่มีผู้ใดได้เห็นคะแนนประเมินเลย นอกจากผู้แทน ก.พ. เท่านั้น ซึ่งผู้แทน ก.พ. ได้อนุญาตให้เปิดเผยคะแนน เฉพาะรายของนายไพรัชฯ ผู้อุทธรณ์ไปแล้ว ซึ่งหากคณะกรรมการวินิจฉัยฯ เห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลก็ขอให้

ติดต่อขอต่อสำนักงาน ก.พ. ต่อไป

สำหรับผลการประเมินของผู้สมัครรายอื่นๆ และรายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกฯ กระทั่งการคลัง โดยคณะกรรมการคัดเลือกฯ ได้พิจารณาเห็นว่าเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น การเปิดเผยอาจทำให้เกิดการเปรียบเทียบ การได้เปรียบ และความแตกแยกในหมู่ข้าราชการ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ได้เชิญผู้แทนสำนักงาน ก.พ. เข้าชี้แจงข้อเท็จจริง และส่งเอกสารหลักฐานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคะแนนประเมินสมรรถนะหลักทางการบริหารตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๓๐๑.๑๐/๑๔ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๕ และหนังสือสำนักงาน ก.พ. ลับ ที่ นร ๐๓๐๑.๑๐/ล ๑๕ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๕ สรุปความได้ว่าการประเมินสมรรถนะหลักทางการบริหาร เป็นการวัดความเหมาะสมระหว่างงานทางการบริหารกับบุคคล โดยการประเมินหรือพยากรณ์ว่า นักบริหารแต่ละบุคคล มีความเหมาะสมกับงานบริหาร หรือจะทำงานบริหารได้อย่างประสพความสำเร็จหรือไม่ ซึ่งสำนักงาน ก.พ. ได้ทำการประเมินสมรรถนะหลักทางการบริหารในเรื่องต่างๆ ดังนี้ (๑) การบริหารการเปลี่ยนแปลง (๒) การมีจิตมุ่งบริการ (๓) การวางแผนกลยุทธ์ (๔) การตัดสินใจ (๕) การคิดเชิงกลยุทธ์ (๖) ความเป็นผู้นำ (๗) การยืดหยุ่นและปรับตัว (๘) ทักษะในการสื่อสาร (๙) การประสานสัมพันธ์ (๑๐) ความรับผิดชอบตรวจสอบได้ (๑๑) การทำงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ และ (๑๒) การบริหารทรัพยากร ด้วยเหตุที่ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่แสดงออกซึ่งทัศนคติทั่วๆ ไปและทัศนคติในด้านการบริหารด้านต่างๆ หรือความพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมต่างๆ ที่แสดงถึงความเป็นนักบริหารของนักบริหารแต่ละคน และคะแนนประเมินสมรรถนะหลักทางการบริหารเป็นเพียงหนึ่งรายการประเมินของหลายรายการในแบบการประเมินบุคคล

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ขอทราบยังไม่ได้รับการเปิดเผยจากกระทรวงการคลัง รายการที่ ๑ คือรายชื่อผู้สมัครคัดเลือก เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักบริหาร ๙ (ตำแหน่งรองอธิบดี) กรมสรรพากรรายอื่นที่ยื่นใบสมัครตามประกาศคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการพลเรือน เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักบริหาร ๙ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ใบสมัครของผู้สมัครและผู้ที่ได้รับการคัดเลือก รายการที่ ๓ คือแบบแสดงผลงานด้านบริหารจัดการและข้อเสนอเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ความคาดหวัง เป้าหมาย แนวทางการดำเนินงานและการแก้ปัญหาต่างๆ ของงานในตำแหน่งที่ได้รับการเสนอชื่อของผู้สมัครในตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง ซึ่งเป็นเอกสารประกอบการสมัครของผู้สมัคร และผู้ได้รับการคัดเลือกรายอื่น และรายการที่ ๕ รายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญ เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักบริหาร ๙ สังกัดกระทรวงการคลัง วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๔ นั้น คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ เห็นว่าการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการ เพื่อให้ดำรงตำแหน่งนักบริหาร ๙ (ตำแหน่งรองอธิบดี) กรมสรรพากร กระทรวงการคลัง ได้เสร็จสิ้นและมีการแต่งตั้งแล้ว การเปิดเผยไม่มีผลกระทบต่อผู้สมัครและแม้ว่าใบสมัครนั้นจะมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลอยู่ด้วยแต่เป็นเรื่องเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้สมัคร แต่การที่ข้าราชการสมัครเข้ารับคัดเลือกขึ้นเป็นผู้บริหารระดับสูง จะต้องพร้อมที่จะรับการตรวจสอบความโปร่งใสของตัวผู้สมัคร และคณะกรรมการคัดเลือกก็ต้องยอมรับการถูกตรวจสอบ นอกจากนี้การเปิดเผยจะเป็นประโยชน์ต่อผู้สมัครให้มีโอกาสพิจารณาและปรับปรุงตนเองให้เหมาะสมสำหรับการคัดเลือกในอนาคตต่อไป

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ผลการประเมินของผู้สมัครและผู้ที่ได้รับการคัดเลือกรายอื่น

ที่คณะกรรมการได้ประเมินไว้ ตามแบบการประเมินบุคคลในการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักบริหาร ๙ ให้เปิดเผยคะแนนของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อและได้รับการแต่งตั้งเป็นตำแหน่งรองอธิบดีกรมสรรพากร จำนวน ๔ ราย โดยอาจลบ หรือตัดทอน หรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของผู้อื่นที่เหลือนอกจากเป็นประโยชน์ต่อผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ของกระทรวงการคลังในการคัดเลือกข้าราชการพลเรือน จะต้องดำเนินการด้วยความเป็นธรรมและโปร่งใส ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ผู้อุทธรณ์และบุคคลที่เกี่ยวข้องแล้ว อาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๓๕ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง กระทรวงการคลัง และสำนักงาน ก.พ. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑, ๒, ๓, และที่ ๕ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ให้เปิดเผยคะแนนของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อและได้รับการแต่งตั้งเป็นตำแหน่งรองอธิบดีกรมสรรพากรจำนวน ๔ รายโดยอาจลบ หรือตัดทอน หรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของผู้สมัครรายอื่นที่เหลือได้ ทั้งนี้ให้รับรองสำเนาถูกต้องของข้อมูลให้แก่ผู้อุทธรณ์ด้วย

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ (ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๑
ลงชื่อ แ่งน้อย วิศวโยธิน (นางแ่งน้อย วิศวโยธิน)	กรรมการ
ลงชื่อ ดิเรก สุนทรเกตุ (นายดิเรก สุนทรเกตุ)	กรรมการ
ลงชื่อ มนตรี รูปสุวรรณ (นายมนตรี รูปสุวรรณ)	กรรมการ
ลงชื่อ สมชาย หอมลออ (นายสมชาย หอมลออ)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการอำนวยการ
ครุสภา

ผู้อุทธรณ์ : กลุ่มพิทักษ์สิทธิเสรีภาพของประชาชน
โดยนายวีระ สมความคิด ประธาน

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเลขาธิการครุสภา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือ ที่ กพส. ๐๒๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นายจำลอง ครุฑขุนทด) ในฐานะได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการเป็นประธานคณะกรรมการอำนวยการครุสภาขอสำเนาเอกสารจำนวน ๒ รายการ คือ

๑. สรุปผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีที่ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ร้องเรียนกล่าวหาการบริหารงานของผู้อำนวยการองค์การค้ำของครุสภาว่ากระทำทุจริตต่อหน้าที่พร้อมทั้งสำนวน ถ้อยคำของพยานบุคคลและพยานเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

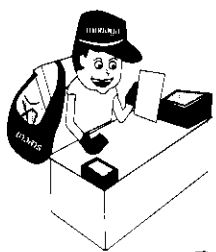
๒. รายงานการประชุมคณะกรรมการอำนวยการครุสภา ครั้งที่ ๘/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๔ (ที่ถูกตัดคือวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๔) เกี่ยวกับระเบียบวาระ รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรรมการที่เข้าร่วมประชุมและไม่เข้าร่วมประชุม

สำนักงานเลขาธิการครุสภา มีหนังสือ ส่วนมาก ที่ คส. ๐๓๐๔/๓๙๖๒๘ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ แจ้งมติมิให้เปิดเผยผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงและรายงานการประชุม เนื่องจากได้มีผู้ร้องเรียนกล่าวหาผู้อำนวยการองค์การค้ำของครุสภาต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ในประเด็นเดียวกับที่ได้ร้องต่อครุสภา ครุสภาได้จัดส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีจึงอยู่ในระหว่างการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้อุทธรณ์จึงได้มีหนังสือ ที่ กพส. ๐๓๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขาธิการครุสภา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาอุทธรณ์ รวมทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาจากผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักงาน

เลขาธิการคุรุสภา ประกอบหนังสือสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ลับ ที่ คส. ๐๗๐๔/๔๖๗๒๘ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ และ ที่ คส. ๐๗๐๔/๑๗๕๘ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๕ แจ้งต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ซึ่งได้จัดส่งสำเนารายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงจำนวน ๘๐ แผ่น และ รายงานการประชุมคณะกรรมการอำนวยการคุรุสภา ครั้งที่ ๘/๒๕๕๕ วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๑๓ แผ่น มาให้ด้วยและหนังสือของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ลับ ด่วน ที่ ปช. ๐๐๐๔/๖๔ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๕ สรุปความได้ว่า เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๕ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงศึกษาธิการในฐานะประธานกรรมการอำนวยการคุรุสภาได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการตรวจสอบ ข้อเท็จจริงการบริหารงานของผู้อำนวยการองค์การค้ำของคุรุสภา ซึ่งถูกร้องเรียนว่าปฏิบัติหน้าที่มีขอบหลายกรณี ต่อมาวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๕ คณะกรรมการอำนวยการคุรุสภาได้ประชุมคณะกรรมการอำนวยการคุรุสภา ครั้งที่ ๘/๒๕๕๕ โดยมีวาระการประชุมเรื่องที่ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงฯ ซึ่งคณะอนุกรรมการฯ ได้เสนอผลการตรวจสอบเรื่องที่มีการร้องเรียนดังกล่าว และที่ประชุมคณะกรรมการอำนวยการคุรุสภาได้มีมติให้ ยุติเรื่อง เนื่องจากกรณีไม่มีมูลความผิดตามความเห็นของคณะอนุกรรมการฯ ต่อมาคุรุสภาได้ส่งสำเนารายงาน ผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดไปให้สำนักงาน ป.ป.ช. เนื่องจากมีการร้องเรียนผู้ อำนวยการองค์การค้ำของคุรุสภาเช่นเดียวกัน คุรุสภาเห็นว่าหากให้มีการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวคุรุสภาจะได้รับความเสียหาย เนื่องจากผู้ร้องเรียนอาจหาช่องทางร้องเรียนกล่าวโทษอีก จึงควรขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สอบสวนให้ปรากฏผลก่อน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าเมื่อข้อเท็จจริง ปรากฏว่าการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้แล้วเสร็จและคณะกรรมการอำนวยการคุรุสภามีมติให้ยุติเรื่อง เพราะไม่มีมูลแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจะเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบ การทำงานของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา คณะกรรมการอำนวยการคุรุสภาและคณะอนุกรรมการตรวจสอบ ข้อเท็จจริงการบริหารงานของผู้อำนวยการองค์การค้ำของคุรุสภาว่ามีความโปร่งใสหรือไม่ ซึ่งจะเป็น ประโยชน์ต่อสาธารณะมากกว่า ส่วนที่คุรุสภาอ้างว่าถ้าให้เปิดเผยข้อมูลแล้วจะทำให้คุรุสภาได้รับความเสียหาย เพราะจะมีการหาช่องทางร้องเรียนกล่าวโทษอีก และการรอฟังผลการสอบสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. นั้น ก็มีไขเหตุผลทางกฎหมายที่จะยกมาอ้างได้ แต่อย่างไรก็ตาม การเปิดเผยข้อพยานและข้อความอื่นในข้อมูลข่าว สารดังกล่าวอาจทำให้ทราบได้ว่าเป็นผู้ใดให้ถ้อยคำนั้น อาจกระทบต่อความปลอดภัยของผู้นั้นและการบังคับใช้ กฎหมายให้มีประสิทธิภาพอยู่บ้าง สำนักงานเลขาธิการคุรุสภาอาจหลบหรือดัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่ เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนที่เกี่ยวกับข้อพยานหรือข้อความ ซึ่งอาจทำให้รู้ตัวพยานที่ให้ถ้อยคำในเรื่องนี้ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้สำนักงานเลขาธิการคุรุสภาเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ และรับรองสำเนาเอกสารทั้ง ๒ รายการให้แก่ผู้อุทธรณ์ด้วย ทั้งนี้ โดยสำนักงานเลขาธิการคุรุสภาอาจหลบหรือดัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่

เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนที่เกี่ยวกับข้อพยานหรือข้อความซึ่งอาจทำให้รู้ตัวพยานที่ ให้ถ้อยคำในเรื่องนี้ได้

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ (ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ)	หัวหน้าองค์กรคณะที่ ๑
ลงชื่อ นางน้อย วิศวโยธิน (นางนางน้อย วิศวโยธิน)	กรรมการ
ลงชื่อ สมชาย หอมล่อ (นายสมชาย หอมล่อ)	กรรมการ
ลงชื่อ มนตรี รูปสุวรรณ (นายมนตรี รูปสุวรรณ)	กรรมการ
ลงชื่อ ดิเรก สุนทรเกตุ (นายดิเรก สุนทรเกตุ)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัยของตำรวจภูธรภาค ๒
ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจโท ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ตำรวจภูธรภาค ๒

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงตำรวจภูธรภาค ๒ ขอตรวจดูสำนวนการสอบสวนทางวินัยตามคำสั่งตำรวจภูธรภาค ๒ ที่ ๓๕๘/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๑ และขอสำเนาสำนวนการสอบสวนทางวินัยทั้งหมดพร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

ตำรวจภูธรภาค ๒ มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๑๓.๑๑๓/๔๔๕๕ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่าไม่อนุญาตให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวตามคำขอ โดยอ้างเหตุผลว่ากระบวนการดำเนินการทางวินัยยังไม่เสร็จสิ้น เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ หรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นความลับของราชการ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรภาค ๒ ดังกล่าว โดยให้เหตุผลว่ากระบวนการดำเนินการทางวินัยได้เสร็จสิ้นและตำรวจภูธรภาค ๒ มีคำสั่ง ที่ ๔๔๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๔ ลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการแล้ว จึงไม่เป็นข้อมูลข่าวสารที่ได้รับการคุ้มครองให้ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ และผู้อุทธรณ์ถูกไล่ออกจากราชการแล้ว การที่อ้างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๔) จึงฟังไม่ขึ้นและผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารเพื่อไปใช้ในการต่อสู้ชั้นอุทธรณ์ เพราะเห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมในการสอบสวน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาอุทธรณ์และคำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนตำรวจภูธรภาค ๒ ซึ่งได้ชี้แจง

ประกอบหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ดช ๐๐๑๓.๑๑๓/๑๐๗๔ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ แล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสาร
ที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัยฐานปฏิบัติหรือละเว้นการ
ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ
และเป็นการกระทำอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่กระทบส่วนได้เสียของผู้อุทธรณ์โดยตรง ผู้อุทธรณ์ย่อมมีสิทธิที่จะได้รับ
ทราบข้อมูลเกี่ยวกับการสอบสวนที่นำไปสู่การลงโทษทางวินัยผู้อุทธรณ์เพื่อให้ผู้อุทธรณ์จะได้นำข้อมูลดังกล่าวไป
ใช้ต่อสู้ในชั้นอุทธรณ์ต่อไป

นอกจากนี้ ตำรวจภูธรภาค ๒ มีคำสั่ง ที่ ๔๔๖/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๔ ไล่ผู้
อุทธรณ์ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถใช้อำนาจหน้าที่ข่มขู่พยานซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชาได้ ส่วนพยานที่
เป็นราชฎานั้น ผู้อุทธรณ์สามารถทราบชื่อจากบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาตามแบบ ส.ว.๒ และ ส.ว.๓
แล้ว และเมื่อไม่มีข้อมูลหรือพฤติการณ์ที่จะชี้ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำตัวเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัย
ของพยานดังกล่าว ข้อมูลที่เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ในกรณีนี้จึงเป็นข้อมูลที่เปิดเผยได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร
ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้ตำรวจภูธรภาค ๒ เปิดเผยสำนวนการสอบสวน
ทางวินัยพร้อมกับรับรองสำเนาถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

ลงชื่อ สมยศ เชื้อไทย (นายสมยศ เชื้อไทย)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๓
ลงชื่อ ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ (ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์)	กรรมการ
ลงชื่อ ธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ (นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)	กรรมการ
ลงชื่อ วรเจตน์ ภาศิริรัตน์ (นายวรเจตน์ ภาศิริรัตน์)	กรรมการ
ลงชื่อ อี้กหาญ โตมรศักดิ์ (นายอี้กหาญ โตมรศักดิ์)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งของ กรมประชาสัมพันธ์ ที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ประกอบการพิจารณาให้
ความเห็นชอบให้เด็กอยู่ในความอุปการะของบิดา

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมประชาสัมพันธ์

อุทธรณ์เรื่องนี้มีข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึง
กรมประชาสัมพันธ์ขอตรวจดูหรือสำเนาข้อมูลข่าวสารที่กรมประชาสัมพันธ์ใช้ประกอบการพิจารณาเห็นชอบให้
นางสาว ข. อยู่ในความอุปการะของ นาย ค. บิดาของ นางสาว ข. ตามหนังสือ ปกปิด ส่วนมาก ที่ มท ๐๗๑๗/
๓๗๕๙ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๓๖

กรมประชาสัมพันธ์ ได้มีหนังสือ ที่ รส ๐๔๑๘/๘๒๙๓๕ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔
แจ้งผู้อุทธรณ์ว่าไม่อาจอนุญาตให้ตรวจดูหรือสำเนาข้อมูลข่าวสารที่ใช้ประกอบการพิจารณาให้ความเห็นชอบให้
เด็กอยู่ในความอุปการะของบิดาได้ เนื่องจากเป็นข้อมูลตามมาตรา ๑๕ (๓) (๔) (๕) และ (๖) แห่งพระราช
บัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
อุทธรณ์คำสั่งของกรมประชาสัมพันธ์ข้างต้น ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ
การบังคับใช้กฎหมาย ได้รับฟังคำชี้แจงจากผู้อุทธรณ์แล้ว ฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ประสงค์ที่จะขอให้กรม
ประชาสัมพันธ์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่กรมประชาสัมพันธ์ใช้ประกอบการพิจารณาให้ นางสาว ข. ซึ่งเป็น
บุตรสาวของตนไปอยู่ในความอุปการะของ นาย ค. บิดา ตามหนังสือกรมประชาสัมพันธ์ ปกปิด ส่วนมาก ที่
มท ๐๗๑๗/๓๗๕๙ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๓๖

กรมประชาสัมพันธ์ชี้แจงมีข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๓๕ นางสาว ข.
บุตรสาวของผู้อุทธรณ์ได้นี้ออกจากบ้าน เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ติดตามจนพบและได้นำไปฝากให้อยู่ในความดูแล
ของบ้านชลทิพย์ มูลนิธิสหทัยศึกษาสงเคราะห์ ต่อมาได้มอบให้อยู่ในความดูแลของกองคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก
กรมประชาสัมพันธ์ เจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์ได้ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงเพื่อให้การสงเคราะห์เด็กตาม

หลักเกณฑ์และวิธีการตามข้อ ๙ (๓) และ ข้อ ๑๐ (๒) แห่งประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๕ ในการดำเนินการดังกล่าว เจ้าหน้าที่กองคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก (นักสังคมสงเคราะห์) ได้บันทึกข้อเท็จจริงและมีความเห็น เกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคลทั้งสาม ได้แก่ ผูุ้ทธรณ์ นาย ค. และ นางสาว ข. เพื่อให้สามารถให้การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก และให้เด็กได้มีโอกาสที่จะอยู่กับครอบครัวด้วยความปลอดภัยทั้งร่างกายและจิตใจ กองคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก กรมประชาสงเคราะห์ ได้พิจารณาข้อเท็จจริงจากแบบสอบถามข้อเท็จจริงที่เจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์จัดทำขึ้น นอกจากนี้ยังได้พิจารณบันทึกคำให้การที่เจ้าหน้าที่ตำรวจสอบปากคำบุคคลที่เกี่ยวข้องประกอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวข้างต้น กองคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กจึงได้จัดทำบันทึกปกปิด ส่วนมาก ที่ มท ๐๗๑๗/๓๓๕๔ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๓๖ เสนออธิบดีกรมประชาสงเคราะห์เพื่อพิจารณาอธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ได้พิจารณาแล้วอนุมัติให้ นางสาว ข. อยู่ในความอุปการะของ นาย ค.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า เอกสารดังต่อไปนี้

๑. แบบสอบถามข้อเท็จจริงของ นาง ก. นางสาว ข. และ นาย ค. ที่จัดทำโดยนักสังคมสงเคราะห์ กองคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

๒. หนังสือกรมประชาสงเคราะห์ ปกปิด ส่วนมาก ที่ มท ๐๗๑๗/๓๓๕๔ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๓๖ และ

๓. บันทึกปากคำที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้สอบปากคำบุคคลที่เกี่ยวข้อง จะเปิดเผย ให้แก่ผูุ้ทธรณ์ได้หรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้ว เห็นว่า

เอกสารรายการที่ ๑ แบบสอบถามข้อเท็จจริงของนาง ก. นางสาว ข. และ นาย ค. ที่จัดทำโดย นักสังคมสงเคราะห์ กองคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก เป็นข้อมูลข่าวสารที่เจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์ได้จัดทำขึ้น เพื่อแสวงหาข้อเท็จจริง เกี่ยวกับบุคลิกลักษณะของบุคคลที่เกี่ยวข้อง อันจะนำไปสู่การวิเคราะห์ถึงความสามารถ และความเหมาะสมในการอุปการะเลี้ยงดูเด็กได้ ความเห็นของนักสังคมสงเคราะห์ที่จะเห็นควรให้เด็กอยู่ในความอุปการะของบุคคลใดหรือไม่ นั้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในของกรมประชาสงเคราะห์ ที่เสนอต่อผู้มีอำนาจในการออกคำสั่งทางปกครองตามอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้ตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๙๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๕ และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะดังกล่าว อาจจะมีผลกระทบต่อการให้ความเห็นโดยอิสระตามหลักวิชาการของเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ให้ความเห็นในหน้าที่ตามความรับผิดชอบของตนได้ ดังนั้น การที่กรมประชาสงเคราะห์ไม่อนุญาตให้เปิดเผยเอกสารรายการที่ ๑ดังกล่าว เนื่องจากเห็นว่าเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดนั้น จึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่ชอบด้วย มาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แล้ว

รายการที่ ๒ หนังสือของกรมประชาสงเคราะห์ปกปิด ส่วนมาก ที่ มท ๐๗๑๗/๓๓๕๔ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๓๖ เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะเป็นคำสั่งทางปกครองที่เป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์และคุ้มครองเด็ก ผลของคำสั่งของกรมประชาสงเคราะห์ดังกล่าวจะมีผลกระทบโดยตรงต่อ

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งของ บริษัท วิทย์การบินแห่งประเทศไทย จำกัด ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการ
พิจารณำาเห็จ ประจำปี ๒๕๕๔ ของพนักงานทุกคนในกองพัฒนาทรัพยากรบุคคล

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : บริษัท วิทย์การบินแห่งประเทศไทย จำกัด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ เป็นพนักงานตำแหน่งผู้ช่วยฝ่ายบริหารอาวุโส กองพัฒนา
ทรัพยากรบุคคล บริษัทวิทย์การบินแห่งประเทศไทย จำกัด ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึง
กรรมการและผู้อำนวยการใหญ่ บริษัท วิทย์การบินแห่งประเทศไทย จำกัด ว่าตนเองได้รับผลการประเมินการ
ปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๕๔ อยู่ในเกณฑ์พอใช้ ระดับคะแนน ๖๐.๐๐ คะแนน และได้รับเงินเดือนเพิ่มขึ้นร้อยละ
๒.๖๐ ซึ่งเป็นการประเมินผลที่ไม่เป็นธรรม เนื่องจากผู้บังคับบัญชาไม่ให้ความสำคัญเป็นธรรมในการประเมินผลการ
ปฏิบัติงาน บริหารงานไม่เป็นระบบและไม่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม ดังนั้น จึงขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ
การพิจารณำาเห็จประจำปี ๒๕๕๔ จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

(๑) เอกสารการพิจารณำาเห็จประจำปี ๒๕๕๔ ในส่วนที่เป็นเครื่องมือกรอบมาตรฐาน และ
หลักเกณฑ์อื่นๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการประเมินผลการปฏิบัติงานของกองพัฒนาทรัพยากรบุคคล

(๒) หลักฐานที่เป็นลายลักษณ์อักษรทั้งเป็นระเบียบ คำสั่ง และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์
ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลการปฏิบัติงานและเกณฑ์การกำหนดค่าสำหรับใช้วัดระดับค่าผลการปฏิบัติงาน
หรือตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงาน

(๓) หลักฐานเกี่ยวกับระเบียบวิธีการในการหาค่าเปอร์เซ็นต์ หรือร้อยละที่ใช้ในการพิจารณา
เพื่อขึ้นเงินเดือนและเลื่อนตำแหน่ง

(๔) ขอหลักฐานการพิจารณำาเห็จประจำปี ๒๕๕๔ ตาม (๑) ถึง (๓) ของเจ้าหน้าที่กอง
พัฒนาทรัพยากรบุคคลทุกคน โดยจะนำมาเปรียบเทียบเพื่อพิสูจน์ความเป็นธรรม

บริษัท วิทย์การบินแห่งประเทศไทย จำกัด ได้มีหนังสือลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ จัดส่ง
ข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ในรายการที่หนึ่ง รายการที่สอง และรายการที่สาม โดยปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารรายการที่สี่ คือ หลักฐานการพิจารณำาเห็จประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ของเจ้าหน้าที่กองพัฒนา อันมี
เอกสารรายละเอียด ดังนี้ ความเห็นของผู้อำนวยการกองพัฒนาทรัพยากรบุคคลที่ประเมินการปฏิบัติงานของ

ทรัพยากรบุคคล ทุกคน โดยอ้างว่าเป็นความลับ

ผู้ถือหุ้นมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ขอให้วินิจฉัยให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณำเห็ญประจำปี ๒๕๕๔ จำนวน ๕ รายการ ดังนี้

(๑) ข้อมูลและหลักฐานการพิจารณำเห็ญประจำปี ๒๕๕๔ ในส่วนที่เป็นตัวชี้วัดและรายละเอียดเกี่ยวกับการกำหนดเกณฑ์และค่าคะแนน สำหรับใช้วัดระดับผลการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ เพื่อพิสูจน์ความจริงว่า บริษัท ได้มีการกำหนดให้มีตัวชี้วัด และตัวชี้วัดเหล่านั้น (หากมีจริง) มีความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้เพียงใด

(๒) ข้อมูลหลักฐานเกี่ยวกับวิธีการกำหนดงบประมาณเพื่อการขึ้นเงินเดือนและเลื่อนตำแหน่ง และจำนวนเงินงบประมาณ ประจำปี ๒๕๕๔ ที่กองพัฒนาทรัพยากรบุคคลได้รับการจัดสรรเพื่อการขึ้นเงินเดือน และเลื่อนตำแหน่งให้แก่เจ้าหน้าที่กองพัฒนาทรัพยากรบุคคลทั้งหมด ทั้งนี้ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องในการบริหารจัดการเงินงบประมาณดังกล่าว

(๓) ข้อมูลหลักฐานการประเมินผลการปฏิบัติงาน ประจำปี ๒๕๕๔ ฉบับจริง (มิใช่ฉบับถ่ายสำเนา) ของเจ้าหน้าที่ในสังกัดกองพัฒนาทรัพยากรบุคคลทุกคน และทุกชุดที่มีอยู่ ทั้งนี้ เพื่อตรวจสอบและพิสูจน์ว่า (๑) ข้อมูลตรงกันทุกชุด (๒) ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน นางสาวทิพาภรณ์ นิปการ ผู้อำนวยการกองพัฒนาทรัพยากรบุคคล ในขณะที่ประเมินผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่กองพัฒนาทรัพยากรบุคคลทุกคน ตามระเบียบ กฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้อย่างเป็นธรรม หรือ มีอคติและเลือกปฏิบัติ หรือไม่ อย่างไร (๓) มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือจัดทำข้อมูลขึ้นใหม่ภายหลังจากที่ผู้ถูกประเมินลงชื่อหรือไม่อย่างไร และ (๔) ผู้บริหาร (ฝ่ายจัดการ) ของบริษัท โดยเฉพาะผู้อำนวยการกองพัฒนาทรัพยากรบุคคล ปฏิบัติ หรือ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ได้บังคับบัญชา

(๔) ข้อมูลหลักฐานการรวมผลคะแนนและการคำนวณค่าร้อยละ (เปอร์เซ็นต์) เพื่อการขึ้นเงินเดือน และเลื่อนตำแหน่ง ประจำปี ๒๕๕๔ ของเจ้าหน้าที่กองพัฒนาทรัพยากรบุคคลทุกคน ซึ่งข้อมูลหลักฐานส่วนนี้ เจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายในกองพัฒนาทรัพยากรบุคคลเป็นผู้รับผิดชอบ และเก็บข้อมูลไว้ในคอมพิวเตอร์ เหตุผลในการขอข้อมูลหลักฐานส่วนนี้ คือ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องในการพิมพ์และการคำนวณ

(๕) ข้อมูลหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการเลื่อนตำแหน่งของเจ้าหน้าที่กองพัฒนาทรัพยากรบุคคล ทุกคนที่ได้รับการเลื่อนตำแหน่ง ในการพิจารณำเห็ญ ประจำปี ๒๕๕๔ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตรวจสอบ และพิสูจน์ว่าการพิจารณาขึ้นเงินเดือนและเลื่อนตำแหน่ง เป็นไปอย่างถูกต้องตามทำนองคลองธรรม และ สอดคล้องกับระเบียบกฎเกณฑ์ที่บริษัท กำหนดไว้ โดยผู้ถือหุ้นอ้างว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสาร ของราชการ มิใช่ข้อมูลส่วนบุคคลและตนต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อตรวจสอบเปรียบเทียบและพิสูจน์ ความเป็นธรรมในการปฏิบัติราชการของฝ่ายบริหาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และ การบังคับใช้กฎหมาย ได้ฟังคำชี้แจงของผู้ถือหุ้นและบริษัท วิทยูการบินแห่งประเทศไทย จำกัด แล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้ถือหุ้นได้ขอให้ บริษัท วิทยูการบินแห่งประเทศไทย จำกัด เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการ ทรัพยากรบุคคลพิจารณำเห็ญประจำปี ๒๕๕๔ ของเจ้าหน้าที่กองพัฒนาทรัพยากรบุคคล จำนวน ๕ รายการ บริษัท วิทยูการบินแห่งประเทศไทย จำกัด ได้พิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้ถือหุ้นร้องขอ ๓ รายการ ยกเว้นข้อมูลข่าวสารที่เป็นหลักฐานการพิจารณำเห็ญประจำปี ๒๕๕๔ ของเจ้าหน้าที่กองพัฒนาทรัพยากรบุคคล

เจ้าหน้าที่ คำเสนอขอพิจารณำาเห็จและเลื่อนตำแหน่งประจำปี และผลการพิจารณำาเห็จและเลื่อนตำแหน่งประจำปี ๒๕๔๔ โดยอ้างว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นความลับและเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ที่เจ้าของข้อมูลดังกล่าวไม่ได้ยินยอมให้เปิดเผยไว้ แต่ข้อมูลเฉพาะในส่วนของผู้ถือหุ้นได้แจ้งให้ผู้ถือหุ้นทราบแล้ว ผู้ถือหุ้นจึงได้ขอข้อมูลดังกล่าวต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารขอให้ บริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการจำนวน ๕ รายการ โดยข้อมูลข่าวสารที่ขอให้เปิดเผยในส่วนที่เพิ่มขึ้นจากผู้ถือหุ้นได้เคยขอให้ บริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด เปิดเผยจำนวน ๔ รายการ คือ

(๑) ข้อมูลและหลักฐานการพิจารณำาเห็จประจำปี ๒๕๔๔ ในส่วนที่เป็นตัวชี้วัดและรายละเอียดเกี่ยวกับการกำหนดเกณฑ์และค่าคะแนน สำหรับใช้วัดระดับผลการปฏิบัติงาน

(๒) ข้อมูลหลักฐานเกี่ยวกับวิธีการกำหนดงบประมาณเพื่อการขึ้นเงินเดือนและเลื่อนตำแหน่ง และจำนวนเงินงบประมาณ ประจำปี ๒๕๔๔ ที่กองพัฒนาทรัพยากรบุคคลได้รับการจัดสรรเพื่อการขึ้นเงินเดือนและเลื่อนตำแหน่งให้แก่เจ้าหน้าที่กองพัฒนาทรัพยากรบุคคลทั้งหมด

(๓) ข้อมูลหลักฐานการรวมผลคะแนนและการคำนวณค่าร้อยละ (เปอร์เซ็นต์) เพื่อการขึ้นเงินเดือนและเลื่อนตำแหน่ง ประจำปี ๒๕๔๔ ของเจ้าหน้าที่กองพัฒนาทรัพยากรบุคคลทุกคน

(๔) ข้อมูลหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการเลื่อนตำแหน่งของเจ้าหน้าที่กองพัฒนาทรัพยากรบุคคลทุกคนที่ได้รับการเลื่อนตำแหน่ง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารของราชการที่ผู้ถือหุ้นจะขอต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้นั้น จะต้องเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐได้มีคำสั่งปฏิเสธการเปิดเผยแล้วตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งเป็นประเด็นที่จะให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยได้ จะต้องเป็นเรื่องที่มีการยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐมาก่อน เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ข้อมูลข่าวสาร ๔ รายการดังกล่าว ผู้ถือหุ้นยังไม่ได้ยื่นคำขอต่อ บริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด มาก่อน คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ จึงไม่อาจที่จะพิจารณามีคำวินิจฉัยในกรณีนี้ได้

สำหรับหลักฐานผลการพิจารณำาเห็จประจำปี ๒๕๔๔ ของเจ้าหน้าที่กองพัฒนาทรัพยากรบุคคลทุกคน อันเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถือหุ้นได้ขอต่อ บริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด แล้ว และ บริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด ได้ปฏิเสธข้อมูลข่าวสารเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแล้วนั้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวประกอบด้วย

(๑) รายละเอียดเกี่ยวกับความเห็นของรักษาการผู้อำนวยการกองพัฒนาทรัพยากรบุคคลที่ประเมินการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

(๒) คำเสนอขอพิจารณำาเห็จและเลื่อนตำแหน่งประจำปี ๒๕๔๔ และ

(๓) ผลการพิจารณำาเห็จ เลื่อนและเปลี่ยนตำแหน่งประจำปี ๒๕๔๔

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาแล้ว เห็นว่า เอกสารรายการที่ ๑ ราย

ละเอียดเกี่ยวกับความเห็นของผู้อำนวยการกองพัฒนาทรัพยากรบุคคลที่ประเมินการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อำนวยการกองพัฒนาทรัพยากรบุคคลได้จัดทำขึ้นโดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่แต่ละคนว่า มีผลการปฏิบัติงานในแต่ละหัวข้อที่กำหนดไว้เป็นอย่างไร เพื่อเสนอความเห็นหรือคำแนะนำต่อผู้บังคับบัญชาในการพิจารณาให้มีคำสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือนและเลื่อนตำแหน่งประจำปีของเจ้าหน้าที่ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะเป็นคำแนะนำหรือความเห็นภายในตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจเกิดผลกระทบต่อการใช้อำนาจในการปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบด้านบริหารงานบุคคลของผู้บริหารได้ เมื่อพิจารณาถึงประโยชน์ของการบริหารงานบุคคลของ บริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด อันเป็นหน่วยงานของรัฐกับประโยชน์ของผู้ถือหุ้นประกอบกันแล้ว คณะกรรมการฯ จึงเห็นว่าการที่ วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้เป็นการใช้ดุลพินิจที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว

รายการที่ ๒ คำเสนอขอพิจารณำาเห็จและเลื่อนตำแหน่งประจำปี ๒๕๔๔ อันเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นการรุกร้าสิทธิของเจ้าของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลโดยไม่สมควร โดยไม่ปรากฏเจ้าของข้อมูลได้ให้ความยินยอม บริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้ ทั้งนี้ตามนัยมาตรา ๔ ประกอบกับมาตรา ๑๕ (๕) และ มาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่ บริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด ใช้ดุลพินิจปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้จึงเป็นการดำเนินการที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว

รายการที่ ๓ ผลการพิจารณำาเห็จและเลื่อนตำแหน่งประจำปี ๒๕๔๔ นั้น เอกสารดังกล่าวประกอบด้วยสาระสำคัญ ๒ ส่วน ส่วนแรกเป็นเอกสารที่แสดงอัตราเงินเดือนและเงินค่าครองชีพ อันเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของพนักงาน การที่ บริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้จึงเป็นการดำเนินการที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว สำหรับเอกสารส่วนที่สองนั้น แสดงว่าเจ้าหน้าที่คนใดได้รับการประเมินผลการปฏิบัติงานอยู่ในเกณฑ์ใด ระดับคะแนนเท่าใด และได้รับการพิจารณาเพิ่มเงินเดือนในอัตราร้อยละเท่าใด เป็นจำนวนเงินเท่าใดนั้น คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีลักษณะเป็นผลการวินิจฉัยที่มีผลกระทบโดยตรงต่อบุคคลเป็นข้อมูลข่าวสารที่ บริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด ต้องจัดให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ตามนัยมาตรา ๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น บริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด จึงต้องเปิดเผยเอกสารดังกล่าวแก่ผู้ถือหุ้น แต่หากพิจารณาแล้วเห็นว่า การเปิดเผยอาจกระทบต่อสิทธิส่วนบุคคล บริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด อาจใช้ดุลพินิจลบหรือตัดทอนหรือทำด้วยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการสารที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ปรากฏในเอกสารดังกล่าวได้ตามที่เห็นสมควร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติว่าการที่ บริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด ไม่เปิดเผยความเห็นของผู้อำนวยการกองพัฒนาทรัพยากรบุคคลที่ประเมินผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่และคำเสนอขอพิจารณำาเห็จและเลื่อนตำแหน่งประจำปี ๒๕๔๔ นั้น เป็นการใช้ดุลพินิจที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว แต่สำหรับเอกสารที่เป็นผลการพิจารณำาเห็จ เลื่อน

และเปลี่ยนตำแหน่งประจำปี ๒๕๔๔ เฉพาะส่วนที่แสดงว่าเจ้าหน้าที่คนใดได้รับการประเมินผล การปฏิบัติงานอยู่ในเกณฑ์ใด ระดับคะแนนเท่าใด และได้รับการพิจารณาเพิ่มเงินเดือนในอัตรา ร้อยละเท่าใด เป็นจำนวนเงินเท่าใดนั้น ให้ บริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด พิจารณา เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนดังกล่าวโดย บริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด อาจใช้ดุล พินิจลบหรือขีดฆ่าข้อมูลข่าวสารที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ปรากฏในเอกสารดังกล่าวได้ตามที่เห็นสมควร

ลงชื่อ	วัฒนา รัตนวิจิตร (นายวัฒนา รัตนวิจิตร)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๔
ลงชื่อ	เรวัต ฉ่ำเฉลิม (นายเรวัต ฉ่ำเฉลิม)	กรรมการ
ลงชื่อ	ศาสตราจารย์ สุรพล นิติไกรพจน์ (ศาสตราจารย์ สุรพล นิติไกรพจน์)	กรรมการ
ลงชื่อ	มัลลิกา คุณวัฒน์ (นางมัลลิกา คุณวัฒน์)	กรรมการ
ลงชื่อ	ดำรงค์ บุญยืน (นายดำรงค์ บุญยืน)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ		วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงของโรงเรียนบ้านบุญเรือง
อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงเรียนบ้านบุญเรือง (อินทวงศานุเคราะห์)
อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบุญเรือง (อินทวงศานุเคราะห์) อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา ถูกคำสั่งโรงเรียนบ้านบุญเรือง ที่ ๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ลงโทษตัดเงินเดือน ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงโรงเรียนบ้านบุญเรือง ขอข้อมูลข่าวสารรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงและสรุปพยานหลักฐานกับความเห็นของคณะกรรมการสืบสวน พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง เพื่อประกอบการยื่นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ โรงเรียนบ้านบุญเรืองได้ส่งสำเนาภาพถ่ายเอกสารรายงานการสืบสวนให้แต่ไม่ได้มีการรับรองสำเนาถูกต้องผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึงโรงเรียนบ้านบุญเรืองอีกครั้ง เพื่อขอสำเนาภาพถ่ายเอกสารรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงและคำให้การของพยานบุคคลหรือพยานเอกสารอื่นๆ พร้อมความเห็นของคณะกรรมการสืบสวน และขอให้รับรองสำเนาถูกต้องด้วย

โรงเรียนบ้านบุญเรืองมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่าอนุญาตให้ได้เฉพาะบันทึกสรุปรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนและคำสั่งประชุมของโรงเรียนเท่านั้น ส่วนข้อมูลอื่นๆ ไม่สามารถเปิดเผยได้ โดยให้เหตุผลว่าการเปิดเผยจะเป็นอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์จะให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และเนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลการเปิดเผยจะต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อน ตามมาตรา ๒๔

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงโรงเรียนบ้านบุญเรือง แสดงความไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของโรงเรียนบ้านบุญเรือง ต่อมาโรงเรียนบ้านบุญเรืองมีหนังสือลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ยืนยันคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนที่ยังมิได้เปิดเผย โดยแจ้งว่านายวิชัย ข่างคำ กับพวกรวม ๑๒ คน ซึ่งเป็นพยาน ได้คัดค้านการเปิดเผยถ้อยคำพยานบุคคลโดยเกรงว่าถ้าโรงเรียนบ้านบุญเรืองเปิดเผยไปแล้วจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัย และแจ้งว่าถ้อยคำที่ให้ไว้ต่อคณะกรรมการสืบสวนฯ ไม่ประสงค์

จะให้นำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นซึ่งคณะกรรมการสืบสวนฯ ได้ยืนยันต่อพยานว่าจะปิดไว้เป็นความลับ

ผู้อุทธรณ์จึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๔๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์การที่โรงเรียนบ้านบุญเรืองมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ขอ โดยให้เหตุผลว่าเหตุผลและคำสั่งของ โรงเรียนบ้านบุญเรืองไม่ชอบเพราะผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงซึ่งผู้อุทธรณ์ ประสงค์จะนำข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าวไปประกอบการเขียนอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาอุทธรณ์โดยได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาจากนายวิวรรณ เสมอใจ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบุญเรืองรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคำซึ่งเป็นผู้แทนของโรงเรียนบ้านบุญเรือง ประกอบกับหนังสือโรงเรียนบ้านบุญเรือง ที่ ศธ ๑๑๓๗.๐๕๐๑๐๗/๐๑๗ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๕ พร้อมเอกสารบันทึกการประชุมของโรงเรียนบ้านบุญเรือง ครั้งที่ ๘/๒๕๔๔ วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๔ และรายงานการสืบสวน (แบบ สว ๖) ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ฉบับเต็มที่จัดส่งให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ แล้ว สรุปความได้ว่า โรงเรียนบ้านบุญเรืองได้ดำเนินการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบุญเรือง และได้มีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์โดยมีคำสั่งให้ตัดเงินเดือนจำนวน ๕% เป็นเวลาหนึ่งเดือน ผู้อุทธรณ์ได้ขอให้โรงเรียนบ้านบุญเรืองเปิดเผยข้อมูลเอกสารการสืบสวนข้อเท็จจริงและสรุปพยานหลักฐานพร้อมความเห็นของคณะกรรมการสืบสวนฯ เพื่อนำไปใช้ประกอบการยื่นอุทธรณ์ แต่โรงเรียนบ้านบุญเรืองไม่ให้สำเนาเอกสารตามที่ขอ โดยอ้างกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๖ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาการอุทธรณ์ ข้อ ๔ และแจ้งว่าพยานที่ให้การไว้กับคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงไม่ประสงค์ให้เปิดเผยข้อเท็จจริง เพราะเกรงว่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของพยาน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า โรงเรียนบ้านบุญเรืองได้มีคำสั่ง ที่ ๑/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ เรื่องลงโทษตัดเงินเดือนผู้อุทธรณ์ไปแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงย่อมมีสิทธิที่จะได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับการสอบสวนที่นำไปสู่การลงโทษทางวินัย เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการอุทธรณ์และเป็นหลักฐานโต้แย้งอันเป็นการป้องกันสิทธิของตนเองได้ แม้พยานที่ให้การกับคณะกรรมการสืบสวนฯ ไม่ประสงค์ที่จะให้โรงเรียนบ้านบุญเรืองเปิดเผยคำให้การของตน เพราะเกรงจะเป็นอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของตน แต่เมื่อพิจารณาถึงโทษที่ผู้อุทธรณ์ได้รับซึ่งเป็นเพียงโทษเล็กน้อย และตามคำชี้แจงของผู้แทนโรงเรียนบ้านบุญเรือง ซึ่งเป็นอดีตผู้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์และของพยานก็ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัย หรือจะมีอันตรายต่อบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามที่กล่าวอ้าง

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้โรงเรียนบ้านบุญเรือง อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา เปิดเผยรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงและสรุปพยานหลักฐานพร้อมความเห็นของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงให้แก่ผู้อุทธรณ์ตามที่มีคำขอพร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ
(ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ)

หัวหน้าองค์กรคณะที่ ๑

ลงชื่อ นางน้อย วิศโยธิน
(นางนางน้อย วิศโยธิน)

กรรมการ

ลงชื่อ สมชาย หอมล่อ
(นายสมชาย หอมล่อ)

กรรมการ

ลงชื่อ มนต์รี รูปสุวรรณ
(นายมนตรี รูปสุวรรณ)

กรรมการ

ลงชื่อ ดิเรก สุนทรเกตุ
(นายดิเรก สุนทรเกตุ)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในสำนวนของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงของกระทรวงยุติธรรม
ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงยุติธรรม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ในขณะดำรงตำแหน่งรองอธิบดีกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม ถูกกล่าวหาเป็นหนังสือว่า เสนอความเห็นทำนองโต้แย้งคัดค้านการพิจารณาของผู้บังคับบัญชา ซึ่งไม่เป็นไปตามระเบียบปฏิบัติของทางราชการ โดยเสนอความเห็นในลักษณะข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตนเป็นเหตุให้ปลัดกระทรวงยุติธรรมมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๓ ถึงประธานกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเพื่อขอถ่ายสำเนาเอกสารข้อมูลข่าวสาร ได้แก่ หนังสือกล่าวหาที่รองปลัดกระทรวงยุติธรรมมีถึงปลัดกระทรวงยุติธรรม ซึ่งได้ใช้เป็นพยานเอกสารในสำนวนของคณะกรรมการฯ แต่ถูกปฏิเสธโดยได้รับแจ้งว่าเอกสารข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นของกรมบังคับคดี จึงไม่อาจเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนี้ยังเป็นเอกสารลับตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๗

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๓ ถึงปลัดกระทรวงยุติธรรม เพื่อโต้แย้งความเห็นของประธานกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงและขอถ่ายสำเนาเอกสารข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ต่อมากระทรวงยุติธรรมมีหนังสือ ที่ ยธ ๐๒๐๒/๐๓๖๕ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๔ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยเอกสารข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ โดยแจ้งเหตุผลว่าพยานเอกสารตามคำร้องขอของผู้อุทธรณ์เป็นเอกสารรายงานความเห็นของเจ้าหน้าที่บริหารระดับสูงภายในส่วนราชการกรมบังคับคดีตามลำดับสายงานการบังคับบัญชาถึงกระทรวงยุติธรรม จึงมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการดังกล่าว ทั้งนี้ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการที่มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว ในขั้นนี้เป็นเพียงขั้นตอนการดำเนินการสืบสวนรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อประกอบการวินิจฉัยสั่งการเบื้องต้นของผู้บังคับบัญชาว่า กรณีมีมูลอันสมควรกล่าวหาว่ามีข้าราชการผู้หนึ่งผู้ใดกระทำการผิดวินัยหรือไม่ หากกรณีมีมูลผู้บังคับบัญชาจึงจะตั้งข้อกล่าวหาและแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบพร้อมทั้งดำเนินการสอบสวนต่อไปตามนัยมาตรา ๙๙ วรรคห้า และมาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวของกระทรวงยุติธรรมโดยมีความเห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ซึ่งเป็นเอกสารรายงานความเห็นของเจ้าหน้าที่บริหารระดับสูงนั้นเป็นรายงานข้อเท็จจริง ประกอบกับเป็นข้อมูล ข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์โดยตรง และไม่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยรวมทั้งข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงาน ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ นั้น ต้องคำนึงถึงหลัก ๓ ประการคือ การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของ หน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง แต่กรณีของผู้อุทธรณ์ไม่เข้าหลัก ๓ ประการดังกล่าว ดังนั้น จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ การบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์และรับฟังคำชี้แจงจากผู้อุทธรณ์และผู้แทนกระทรวงยุติธรรม ตลอดจนพิจารณาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ที่กระทรวงยุติธรรมจัดส่งมาพร้อมหนังสือ ที่ ยธ ๐๒๐๒/๔๒๓๒ ลง วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๔ แล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อการใช้เป็นหลักฐานประกอบการโต้แย้ง คัดค้าน ข้อกล่าวหาและการเสนอข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง หรือและใช้เป็นหลักฐานในการต่อสู้ปกป้องสิทธิของตนเองตามขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรมที่อาจจะเกิดขึ้นได้ ผู้แทนกระทรวงยุติธรรมได้ให้เหตุผลเพิ่มเติมประกอบการพิจารณาวินิจฉัยว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นการ รายงานตามลำดับสายบังคับบัญชา ซึ่งถือเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการ เรื่องหนึ่งเรื่องใดตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ (กระทรวงยุติธรรมจึงมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว) นอกจากนี้ยังเป็นการป้องกันการเป็นปรปักษ์ อันจะนำมาสู่ความขัดแย้ง แยกแยะความสามัคคี และไม่ช่วยเหลือซึ่งกันในการปฏิบัติราชการระหว่างข้าราชการ ด้วยกันอันเป็นหน้าที่โดยตรงของผู้บังคับบัญชาที่ต้องถือปฏิบัติ มิฉะนั้นจะเป็นความผิดตามมาตรา ๙๓ แห่ง พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ กระทรวงยุติธรรมจึงมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าว และยังได้ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมด้วยว่ากระทรวงยุติธรรมยังมิได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน อื่นใดอีกที่จะเป็นการทำให้ผู้อุทธรณ์ต้องได้รับความเสียหาย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ การบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาโดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นความเห็นหรือคำ แนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดอันถือเป็นที่ยุติในเบื้องต้นแล้ว เนื่องจาก กระทรวงยุติธรรมได้ใช้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นมูลเหตุในการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงในเวลาต่อมา ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นรายงานข้อเท็จจริงที่นำมาใช้เป็นหลักฐานประกอบการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนฯ ดังกล่าว ซึ่งเข้าข่ายเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยได้ แต่คณะกรรมการสืบสวนฯ ได้ผนวกข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ไว้ในสำนวนสืบสวนข้อเท็จจริงด้วย โดยที่คณะกรรมการสืบสวนฯ ปฏิบัติ หน้าที่ยังไม่แล้วเสร็จการเปิดเผยจึงอาจมีผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้ เนื่องจากมีข้อมูลบางส่วนที่แม้เปิดเผยแล้วก็มีได้ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาธารณะแต่อย่างใด การเปิดเผยกลับจะ นำไปสู่ความขัดแย้งแตกความสามัคคีภายในหน่วยงานนั้นได้ ประกอบกับการที่ผู้แทนกระทรวงยุติธรรมได้ชี้แจง ข้อเท็จจริงว่าคณะกรรมการสืบสวนฯ ยังมิได้เสนอรายงานผลการสืบสวนดังกล่าว จึงมิได้เสนอความเห็นให้มีการ

ดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดต่อผู้อุทธรณ์ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องให้ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อการโต้แย้งคัดค้านข้อกล่าวหาที่ยังไม่เกิดขึ้นหรืออาจไม่เกิดขึ้นก็ได้ แต่หากต่อไปกระทรวงยุติธรรมมีการตั้งข้อกล่าวหาผู้อุทธรณ์เมื่อใด ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนนั้นก็ให้โอกาสและระยะเวลาพอเพียงที่จะให้ผู้ถูกกล่าวหาแสวงหาหลักฐานและข้อเท็จจริงเพื่อการต่อสู้ตามกฎหมายอยู่แล้ว รวมทั้งการที่กระทรวงยุติธรรมได้อ้างว่า คณะกรรมการสืบสวนฯ เป็นคณะกรรมการตามความในมาตรา ๔๔ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ และถือว่าเอกสารตามอุทธรณ์เป็นส่วนหนึ่งในสำนวนการสอบสวนทางวินัยซึ่งถือเป็นความลับของทางราชการจะเปิดเผยแก่บุคคลที่ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องไม่ได้ ตามนัยหนังสือหารือของ สำนักงาน ก.พ. ลับ ที่ นร ๐๗๑๒/ล ๗๒๑ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๓๑ นั้น คณะกรรมการวินัยจึงเห็นว่า กระทรวงยุติธรรมยังมิได้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแต่อย่างใด ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง จึงมิใช่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนหนึ่งในสำนวนการสอบสวนทางวินัยตามนัยหนังสือหารือของ ก.พ. ดังกล่าว การมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงยุติธรรมในกรณีอุทธรณ์นี้จึงไม่อาจรับฟังได้ทั้งหมด เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารในส่วนท้ายของหนังสือกล่าวหาเฉพาะที่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในของเจ้าหน้าที่ซึ่งได้ใช้ดุลพินิจอย่างอิสระโดยแท้จริงตามอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติราชการตามสายการบังคับบัญชาดังกล่าวแล้วเท่านั้นที่อาจรับฟังได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ คณะกรรมการวินัยจึงจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้กระทรวงยุติธรรมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ โดยให้ลบหรือตัดทอนหรือทำประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในของกรมบังคับคดีได้ แต่หากคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้ดำเนินการเสร็จสิ้นเมื่อใดและมีได้มีการเสนอให้กระทรวงยุติธรรมดำเนินการอื่นใดต่อไป ให้กระทรวงยุติธรรมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้งหมด พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารนั้นให้แก่ผู้อุทธรณ์

ลงชื่อ ศาสตราจารย์วิเชียร วัฒนคุณ (ศาสตราจารย์วิเชียร วัฒนคุณ)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๑
ลงชื่อ ดิเรก สุนทรเกตุ (นายดิเรก สุนทรเกตุ)	กรรมการ
ลงชื่อ แ่งน้อย วิสวโยธิน (นางแ่งน้อย วิสวโยธิน)	กรรมการ
ลงชื่อ สมชาย หอมลออ (นายสมชาย หอมลออ)	กรรมการ
ลงชื่อ มนตรี รูปสุวรรณ (นายมนตรี รูปสุวรรณ)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๔ เกี่ยวกับสำนวน
การสอบสวนของสถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๔

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ถูกดำเนินคดีในข้อหาลักทรัพย์ เหตุเกิดในเขต
ท้องที่สถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ ตามคดีที่ ๓๔๐๙/๒๕๕๓ โดยนางจรรยา กัลยาณวิท ซึ่งเป็นมารดาของผู้อุทธรณ์
เป็นผู้กล่าวหา ต่อมาผู้กล่าวหาขอถอนคำร้องทุกข์ไม่ประสงค์ดำเนินคดีกับผู้อุทธรณ์ต่อไป พนักงานสอบสวน
และพนักงานอัยการได้พิจารณาข้อกฎหมายแล้วเห็นว่า คดีที่ผู้สืบสันดานกระทำต่อบุพการีเป็นความผิดอันยอม
ความกันได้ สิทธิการนำคดีอาญามาฟ้องจึงย่อมระงับไป และเห็นควรสั่งไม่ฟ้องพร้อมทั้งได้แจ้งคำสั่งยุติการ
ดำเนินคดีแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงอัยการสูงสุด ขอสำเนาสำนวนการสอบสวน
คดีของสถานีตำรวจนครบาลบางซื่อดังกล่าว เพื่อตรวจสอบและจะนำไปร้องเรียนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่
ที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้

สำนักงานอัยการสูงสุด โดยสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๔ ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ
เกี่ยวกับหนังสืออัยการสูงสุด ที่ อส(สผสท.) ๐๐๑๔/ว๙๙ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๓ เรื่องแนวทางการปฏิบัติ
ในการเข้าตรวจดูหรือขอคัดสำเนาเอกสารในการสอบสวน และมอบให้รองหัวหน้าพนักงานอัยการฝ่ายคดีอาญา ๔
เป็นผู้ดำเนินการ โดยมีได้มีการแจ้งระยะเวลาในการดำเนินการ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๔
ร้องเรียนต่อสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อขอให้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการมีหนังสือ ที่ นร ๑๓๑๑/๙๘๖๔ ลงวันที่ ๑๖
พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงอัยการสูงสุด แจ้งการร้องเรียนของผู้อุทธรณ์และขอให้สำนักงานอัยการสูงสุดปฏิบัติตาม
พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

สำนักงานอัยการสูงสุดมีหนังสือ ที่ อส(สผ ๐๘) ๐๐๑๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔
ถึงผู้อุทธรณ์ และมีหนังสือ ที่ อส(สผสท.) ๐๐๑๔/๙๙๙๔ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงสำนักงาน

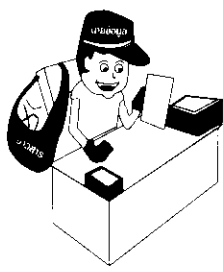
คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ แจ้งว่า คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานอัยการสูงสุด ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติในการพิจารณาอนุญาตการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ กรณีสำนวนคดีอาญา โดยการพิจารณาอนุญาตหรือไม่ จะต้องคำนึงถึงข้อกฎหมายตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับกรณีตามอุทธรณ์ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๘ เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเรื่องนี้จะมีผลกระทบต่อบุคคลผู้ให้ปากคำ จึงต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเมื่อได้สอบถามแล้ว บุคคลดังกล่าวไม่อนุญาตให้เปิดเผย จึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนคดีดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๘ และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ต้องหาในคดีอาญาที่มารดาของผู้อุทธรณ์เป็นผู้กล่าวหา ได้ร้องทุกข์กล่าวโทษไว้ในข้อหาลักทรัพย์ ต่อมาผู้กล่าวหาได้ขอถอนคำร้องทุกข์ จึงมีการสั่งไม่ฟ้อง และผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งคำสั่งยุติการดำเนินคดีนี้แล้วด้วย เมื่อผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำนักงานอัยการสูงสุด โดยสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๘ ได้ให้สรุปพยานหลักฐานและความเห็นของพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการเพียง ๑ แผ่น ทั้งนี้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานอัยการสูงสุดได้กำหนดแนวทางปฏิบัติในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ กรณีสำนวนคดีอาญาไว้ และยังได้แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยด้วยว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๘ และไม่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แม้มาตรา ๒๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้ผู้เสียหาย ผู้ต้องหาหรือผู้มีส่วนได้เสียในคดีอาญาที่พนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องแล้วมีสิทธิทราบบัญชีพยานหลักฐาน พร้อมความเห็นของพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการในการสั่งคดีได้ก็เพียงการรับรองสิทธิขั้นต่ำของบุคคลดังกล่าวเท่านั้น การที่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ขยายสิทธิของประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้นจึงไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแต่ประการใด ข้ออ้างที่ว่าผู้ให้ข้อมูลข่าวสารไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยนั้น จากสรุปพยานหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์ได้รับไปแล้ว ปรากฏชื่อและสรุปคำให้การของพยานที่เกี่ยวข้องซึ่งผู้อุทธรณ์ทราบดีอยู่แล้ว และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือพนักงานธนาคาร ต่างให้การเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ การเปิดเผยข้อมูลคำให้การพยานเหล่านี้ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือมีผลกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ใดตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเรื่องนี้เป็น การแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติ

ตามอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งสามารถให้ประชาชนตรวจสอบได้ด้วย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๘ เปิดเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ แก่ผู้อุทธรณ์

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนองชาติ (ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนองชาติ)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๒
ลงชื่อ สมคิด เลิศไพฑูรย์ (รองศาสตราจารย์ สมคิด เลิศไพฑูรย์)	กรรมการ
ลงชื่อ วิทยา ตันสุวรรณนนท์ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยา ตันสุวรรณนนท์)	กรรมการ
ลงชื่อ รังสิกร อุปพงศ์ (นายรังสิกร อุปพงศ์)	กรรมการ
ลงชื่อ พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย (พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการสอบสวนข้อเท็จจริงของกรมประชาสัมพันธ์
ผู้อุทธรณ์ : นายประสาน เรืองกาญจนเศรษฐ
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมประชาสัมพันธ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีนายสุชาติ มีเสน ได้ถูกผู้อุทธรณ์ร้องเรียนเนื่องจากนายสุชาติ มีเสน มีส่วนเกี่ยวข้องกับคดีพิพาทในกรรมสิทธิ์ที่ดินซึ่งมีการฟ้องคดีต่อศาลโดยผู้อุทธรณ์เป็นโจทก์ฟ้องและศาลพิพากษาให้โจทก์ชนะคดีไปแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ยังติดใจการเบิกความต่อศาลของนายสุชาติ มีเสน ในฐานะผู้ปกครองนิคมลำโดมใหญ่ที่ผู้อุทธรณ์เห็นว่าได้เบิกความเข้าข้างจำเลยแทนที่จะเบิกความในฐานะคนกลางไม่มีส่วนได้เสียกับฝ่ายใด และผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนกรมประชาสัมพันธ์เพื่อให้สอบสวนว่าเป็นเพราะเหตุใด

กรมประชาสัมพันธ์มีหนังสือ ที่ รส ๐๔๑๙/๘๕๕๗๕ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอโดยเห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการซึ่งมีความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐอันเกี่ยวเนื่องกับข้อมูลส่วนบุคคล และนายสุชาติ มีเสน ผู้อาจถูกกระทบถึงประโยชน์ได้เสียไม่ประสงค์ให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว จึงมีคำสั่งมิให้เปิดเผยตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวของกรมประชาสัมพันธ์ โดยมีความเห็นว่าการสอบสวนข้อเท็จจริงได้เสร็จสิ้นแล้ว ประกอบกับคดีพิพาทในกรรมสิทธิ์ที่ดินซึ่งนายสุชาติ มีเสน มีส่วนเกี่ยวข้องดังกล่าวแล้วนั้นได้เสร็จสิ้นแล้วเช่นเดียวกัน ดังนั้นการเปิดเผยข้อมูลตามที่ร้องขอจึงไม่กระทบต่อประโยชน์ได้เสียของนายสุชาติ มีเสน แต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์และคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมประชาสัมพันธ์ตลอดจนได้รับฟังคำชี้แจงเพิ่มเติมของผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์และคำชี้แจงเพิ่มเติมเป็นหนังสือของผู้อุทธรณ์รวมทั้งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ที่กรมประชาสัมพันธ์จัดส่งมาพร้อมหนังสือกรมประชาสัมพันธ์ด่วนมาก ที่ รส ๐๔๑๙/๓๐๐๕ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๕ แล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ข้อมูลข่าวสารของกรม

ประชาสงเคราะห์ที่ผู้อุทธรณ์ต้องการให้เปิดเผยและกรมประชาสงเคราะห์มีคำสั่งมิให้เปิดเผยนั้น ประกอบด้วย (๑) หนังสือกองการเจ้าหน้าที่ กรมประชาสงเคราะห์ ลับ ที่ รส ๐๔๐๓/๒๐๗ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๓ และ (๒) หนังสือสำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัดร้อยเอ็ด ปกปิด ที่ รอ ๐๐๒๙/๑๓๖๙ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๔๓ ทั้งนี้ โดยกรมประชาสงเคราะห์ยังคงยืนยันการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพราะเห็นว่า เป็นความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐ และอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ซึ่งการเปิดเผยอาจกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของนายสุชาติ มีเสน ที่แจ้งว่าไม่ประสงค์จะให้กรมประชาสงเคราะห์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวสำหรับผู้อุทธรณ์นั้นประสงค์จะให้กรมประชาสงเคราะห์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เนื่องจากต้องการตรวจสอบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐและการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ ประกอบกับเห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นั้นมีใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยจึงไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลแต่ประการใด และไม่เป็นคุณหรือโทษแก่ผู้ใดทั้งสิ้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตาม (๑) ที่กรมประชาสงเคราะห์ปฏิเสธการเปิดเผยเป็นความเห็นและคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐที่อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ แต่เนื่องจากกรมประชาสงเคราะห์ได้ดำเนินการตามข้อเสนออันเป็นความเห็นหรือคำแนะนำของกองการเจ้าหน้าที่จนเป็นที่ยุติเสร็จสิ้นแล้ว โดยมีได้มีการเสนอความเห็นหรือคำแนะนำในเรื่องหนึ่งเรื่องใดที่จะมีผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการของนายสุชาติ มีเสน เหตุนี้การเปิดเผยข้อมูลตาม (๑) จึงไม่มีผลกระทบต่อการใช้ดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นและประโยชน์ได้เสียของนายสุชาติ มีเสน แต่อย่างใด สำหรับข้อมูลข่าวสารตาม (๒) ที่กรมประชาสงเคราะห์ปฏิเสธการเปิดเผยเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการรายงานข้อเท็จจริงที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจัดทำขึ้นตามที่ผู้บังคับบัญชาสั่งการมิใช่การเสนอความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด แต่เป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามปกติตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งในรายงานดังกล่าวระบุการเป็นพยานศาลของนายสุชาติ มีเสน นั้นเป็นไปด้วยความยุติธรรมโดยเปิดเผยตามข้อเท็จจริงของเอกสารหลักฐาน กฎระเบียบ วิธีปฏิบัติงานนิคมสร้างตนเอง ซึ่งสามารถตรวจสอบได้ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารตาม (๒) ก็มีใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล แต่เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบุคคลในฐานะเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดและเป็นการรายงานข้อเท็จจริงต่อผู้บังคับบัญชาตามที่ได้รับมอบหมายการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของนายสุชาติ มีเสน ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างใด ซึ่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ถูกจัดทำขึ้นตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งให้นายสุชาติ มีเสน ต้องปฏิบัติและดำเนินการตามคำสั่งดังกล่าว นายสุชาติ มีเสน จึงไม่ใช่เจ้าของข้อมูลที่มีสิทธิจะแสดงความประสงค์มิให้ทางราชการนำไปเปิดเผยได้ ประกอบกับการที่ผู้อุทธรณ์ต้องการได้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยมีจุดประสงค์เพื่อการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐและการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์โดยตรง ซึ่งตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวที่เปิดโอกาสให้ประชาชนมีโอกาสกว้างขวางในการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงสมควรได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากการเปิดเผยมิได้ก่อให้เกิด

เกิดความเสียหายต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของ
ผู้ที่เกี่ยวข้องแต่อย่างใด คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมประชาสัมพันธ์จึงไม่อาจรับฟังได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล
ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้กรมประชาสัมพันธ์เปิดเผย
ข้อมูลข่าวสาร ตามอุทธรณ์ได้แก่ (๑) หนังสือของการเจ้าหน้าที่ กรมประชาสัมพันธ์ ลับ ที่
รส ๐๔๐๓/๒๐๗ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๓ และ (๒) หนังสือสำนักงานประชาสัมพันธ์
จังหวัดร้อยเอ็ด ปกปิด ที่ รอ ๐๐๒๙/๑๓๖๙ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๔๓ พร้อมทั้งสำเนาที่มี
คำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารทั้งสองรายการนั้นให้แก่ผู้อุทธรณ์

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ (ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๑
ลงชื่อ ดิเรก สุนทรเกตุ (นายดิเรก สุนทรเกตุ)	กรรมการ
ลงชื่อ แฉ่งน้อย วิศวโยธิน (นางแฉ่งน้อย วิศวโยธิน)	กรรมการ
ลงชื่อ สมชาย หอมลออ (นายสมชาย หอมลออ)	กรรมการ
ลงชื่อ มন্ত্রী รูปสุวรรณ (นายมนตรี รูปสุวรรณ)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙ /๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร (แถบบันทึกเสียง) เกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัยของมหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์

ผู้อุทธรณ์ : นายอุทิศ เหมวัตถกิจ
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีหนังสือถึงมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ขอข้อมูลข่าวสาร (แถบบันทึกเสียง) บันทึกการสอบสวนทางวินัยตัวนายอุทิศ
ผู้อุทธรณ์

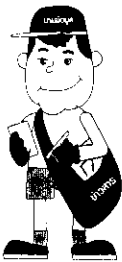
ต่อมามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้มีหนังสือ ที่ ทม ๐๗๐๑/๙๐๘ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๔
ปฏิเสธ โดยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อ้างว่าการส่งมอบแถบบันทึกเสียงการสอบสวนทางวินัยดังกล่าวจะกระทบ
ต่อการแสดงความคิดเห็นโดยอิสระของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเกินสมควรและจะกระทบต่อความ
ปลอดภัยของบุคคลภายนอก ทั้งนี้ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสาร (แถบบันทึกเสียง) ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ
การบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาอุทธรณ์รวมทั้งได้รับคำชี้แจงด้วยวาจาจากผู้อุทธรณ์และผู้แทนมหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์พร้อมหนังสือชี้แจงของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ ทม ๐๗๐๑/๓๕๒๐ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๔
แล้ว ไม่เห็นด้วยกับเหตุผลที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อ้างว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นความเห็นหรือคำแนะนำ
ภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) และการเปิดเผยจะ
ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) ทั้งบุคคล
เหล่านั้นได้ร้องขอความคุ้มครองนั้นไว้ ตามมาตรา ๑๗ วรรคสอง ประกอบกับข้อเท็จจริงที่มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ได้มีคำสั่งลงโทษทางวินัยผู้อุทธรณ์ให้พ้นจากการเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไปแล้ว
ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย จึงเป็นการคุ้มครองสิทธิ
ของประชาชนที่เกี่ยวข้องกับตนโดยแท้ และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวก็มิได้มีผลกระทบต่อการสอบสวน

ทางวินัยแต่อย่างใด เพราะมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้มีคำสั่งลงโทษทางวินัยต่อผู้ถูกลงโทษแล้ว อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่มีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เกรงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคล หนึ่งบุคคลใด มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์สามารถดำเนินการตามมาตรา ๔ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๑ คือ ถ้ามีข้อมูลส่วนที่อาจมีคำสั่งไม่ให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ อยู่ด้วย ก็อาจลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนนั้น การที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ใช้ดุลพินิจโดยปฏิเสธการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารทั้งหมดย่อมทำได้ เพราะไม่สอดคล้องกับสิทธิอันพึงมีพึงได้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร (แถบบันทึกเสียง) เกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัยผู้ถูกลงโทษทั้งหมด โดยอาจลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่อาจมีผลกระทบต่อประโยชน์ส่วนได้เสียของผู้ที่เกี่ยวข้องได้

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ (ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ)	หัวหน้าองค์กรคนที่ ๑
ลงชื่อ สมชาย หอมลออ (นายสมชาย หอมลออ)	กรรมการ
ลงชื่อ มนตรี รูปสุวรรณ (นายมนตรี รูปสุวรรณ)	กรรมการ
ลงชื่อ ดิเรก สุนทรเกตุ (นายดิเรก สุนทรเกตุ)	กรรมการ
ลงชื่อ แฉ่งน้อย วิศวโยธิน (นางแฉ่งน้อย วิศวโยธิน)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานผลการสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถาบันการบิณพลเรือน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือ ที่ ๑๓๑/๕๑๔ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัย ซึ่งแต่งตั้งโดยสถาบันการบิณพลเรือนเพื่อขอรายงานผลการสอบข้อเท็จจริง กรณีประมุขขายทอดตลาดครุภัณฑ์ที่ไม่ใช้ในราชการแล้ว (รถยนต์โดยสารขนาด ๔๕ ที่นั่ง) ตามคำสั่ง สปพ. ที่ ๑๑๐/๒๕๕๔ และรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงตามบันทึก ลับ ที่ สปพ. ๑๑๐/๑๓๘ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ เนื่องจากผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนเองไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการถูกสอบสวนความผิดทางวินัย และต่อมาได้มีหนังสือ ที่ ๑๓๑/๕๒๓ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ ทวงถามการใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารตามหนังสือลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงผู้ว่าการสถาบันการบิณพลเรือนผ่านประธานกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัย และประธานกรรมการฯ ได้ขอความเห็นเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ดังกล่าวจากงานนิติกรของสถาบันการบิณพลเรือน

นิติกรของสำนักผู้ว่าการสถาบันการบิณพลเรือนบันทึกความเห็นต่อท้ายหนังสือทวงถามของผู้อุทธรณ์เสนอต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับ โดยเห็นว่า ไม่สมควรให้ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้งฉบับแต่ให้สรุปข้อมูลเกี่ยวกับพยานหลักฐานเป็นเอกสารจัดมอบให้แก่ผู้อุทธรณ์ ซึ่งรองผู้ว่าการสถาบันการบิณพลเรือนเห็นชอบกับความเห็นดังกล่าวนี้และมอบให้ประธานกรรมการฯ ดำเนินการตามความเห็นของนิติกร ผู้อุทธรณ์ได้บันทึกต่อท้ายคำสั่งของรองผู้ว่าการฯ แย้งว่า ผู้อุทธรณ์ขอรายงานทั้งฉบับมิใช่บางส่วน เอกสารที่ให้จึงไม่ถูกต้องและยืนยันที่จะขอทั้งฉบับตามสิทธิเพื่อความเป็นธรรมและถูกต้อง อีกทั้งได้มีหนังสือ ที่ ๑๓๑/๕๓๓ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้ว่าการสถาบันการบิณพลเรือนแจ้งว่า ข้อมูลตามที่ร้องขอนั้นเป็นรายงานข้อเท็จจริงตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยเฉพาะมีข้อความที่กล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์เป็นโรคจิต และผู้อุทธรณ์มีสิทธิได้รับสำเนาข้อมูลตามคำขอทั้งฉบับ แต่สถาบันการบิณพลเรือนก็มีได้พิจารณาความเห็นของผู้อุทธรณ์แต่ประการใด

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งฉบับของสถาบันการบินพลเรือน โดยมีความเห็นว่าข้อมูลข่าวสารตาม อุทธรณ์ไม่จัดเป็นข้อมูลข่าวสารชั้นลับมากและไม่ขัดต่อพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์และรับฟังคำชี้แจงจากผู้อุทธรณ์และผู้แทนสถาบันการบินพลเรือน ตลอดจนเอกสารที่สถาบันการบินพลเรือนนำมาประกอบการชี้แจง ได้เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ บันทึกลับ ที่ สปพ. ๑๑๐/๑๓๔ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับรายงานการสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่ง สปพ. ที่ ๑๑๐/๒๕๔๔ มีสาระสำคัญ ๒ ส่วนคือ ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการสอบพยานบุคคล และความเห็นของ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ทั้งนี้ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการต่อสู้ ป้องกันสิทธิของตน ซึ่งบันทึกฉบับดังกล่าวผู้อุทธรณ์เคยรู้มาก่อนโดยกรรมการสอบข้อเท็จจริงอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ อ่านแต่ไม่อนุญาตให้ถ่ายสำเนา ผู้อุทธรณ์เห็นว่า ข้อมูลบางส่วนในบันทึกดังกล่าวไม่เป็นความจริงทำให้ผู้อุทธรณ์ ได้รับความเสื่อมเสียชื่อเสียง สำหรับผู้แทนสถาบันการบินพลเรือนชี้แจงเพิ่มเติมว่า การให้ข้อมูลแก่ผู้อุทธรณ์บางส่วน คือ สรุปข้อกล่าวหา นั้น เป็นกรณีที่รัฐวิสาหกิจถือปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และ ในการรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวไม่ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์มีความผิดแต่อย่างใด ที่ผู้อุทธรณ์ถูกสอบสวน ความผิดทางวินัยมีมูลเหตุมาจากพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์ในระหว่างการมาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง และการสอบสวนความผิดทางวินัยนั้นยุติแล้วโดยผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษภาคทัณฑ์ นอกจากนี้ผู้อุทธรณ์ยัง อยู่ระหว่างการถูกสอบสวนความผิดทางวินัยในกรณีอื่นๆ หลายคดี ดังนั้นสถาบันการบินพลเรือนจึงเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์น่าจะเพียงพอแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ซึ่งได้แก่ รายงานการสอบข้อเท็จจริง เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในส่วนความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงซึ่งปรากฏในตอนท้ายของรายงานการสอบข้อเท็จจริง นั้น แม้ว่าจะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ แต่ความเห็นหรือคำแนะนำดังกล่าวก็ไม่ กระทบต่อการปฏิบัติงานของสถาบันการบินพลเรือนที่หากเปิดเผยแล้วจะทำให้การปฏิบัติงานภายในสถาบันการ บินพลเรือนเสื่อมประสิทธิภาพลงแต่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำที่กระทบสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวของผู้อุทธรณ์ โดยตรงที่ผู้อุทธรณ์สมควรได้รับทราบ นอกจากนี้จากการพิจารณาคำอุทธรณ์และคำชี้แจงของคู่กรณีทั้งสองฝ่าย ได้ความต่อไปว่า ผู้อุทธรณ์ได้ทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงแล้วแต่ไม่ ได้รับอนุญาตให้คัดสำเนา สภาพของข้อมูลข่าวสารในเรื่องนี้จึงไม่มีความลับสำหรับผู้อุทธรณ์อีกต่อไป และ การปกปิดข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไว้ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ใดๆ ต่อสาธารณะทั้งสิ้น ในทางตรงกันข้ามการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบกลับจะเป็นผลดีสำหรับผู้อุทธรณ์ยิ่งกว่า เพราะจะทำให้ผู้อุทธรณ์ได้ ทราบความจริงเกี่ยวกับความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงอย่างถูกต้อง ความเห็นของคณะกรรมการ สอบข้อเท็จจริงซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ ส่วนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ การสอบพยานบุคคลที่ปรากฏในรายงานการสอบข้อเท็จจริงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ไม่ประสงค์จะทราบจึงไม่มี ประเด็นที่จะต้องวินิจฉัย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้สถาบันการbinพลเรือนเปิดเผยและสำเนาบันทึก ลับที่ สปพ. ๑๑๐/๑๓๘ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๔๔ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารที่สื่อให้ทราบถึงตัวบุคคลที่มาให้ถ้อยคำในการสอบข้อเท็จจริง ให้สถาบันการbinพลเรือนลบหรือตัดทอนหรือกระทำโดยประการอื่นใดเพื่อมิให้เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น

ลงชื่อ สมยศ เชื้อไทย (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมยศ เชื้อไทย)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๓
ลงชื่อ อีกรหาญ ไตรรงค์ดี (นายอีกรหาญ ไตรรงค์ดี)	กรรมการ
ลงชื่อ ธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ (นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)	กรรมการ
ลงชื่อ วรเจตน์ ภาศิริรัตน์ (นายวรเจตน์ ภาศิริรัตน์)	กรรมการ
ลงชื่อ ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ (ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการสอบสวน
ข้อเท็จจริงกรณีลูกค้าติดต่อขอซื้อไม้ถูกฉ้อโกง

ผู้อุทธรณ์ : นายอภิเชษฐ์ บุญลือ
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นกรรมการผู้จัดการ บริษัท ศิริภัทร รุ่งเรือง จำกัด รับจ้าง
องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้แปรรูปไม้สักที่โรงงานอาบน้ำยาไม้บางนา และมีที่ตั้งสำนักงานชั่วคราวในบริเวณ
โรงงานอาบน้ำยาไม้บางนา ในเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๓ นาง ก. ได้เข้าไปในบริเวณโรงงานอาบน้ำยาไม้บางนา
ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ เพื่อประสงค์จะซื้อไม้ปลูกสร้างบ้าน ได้พบกับ นาย ข. ซึ่งอ้างตนเองว่าเป็น
พนักงานองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ เป็นรองผู้จัดการ บริษัท ศิริภัทร รุ่งเรือง จำกัด เป็นกรรมการกิตติมศักดิ์
ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ นาย ข. ได้ชักชวนให้ นาง ก. เลือกแบบบ้านปลูกไม้ขององค์การอุตสาหกรรม
ป่าไม้และเสนอขายไม้แปรรูป อุปกรณ์การก่อสร้างพร้อมกับปลูกสร้างบ้านให้ด้วยนาง ก. ตกลงซื้อไม้แปรรูป อุปกรณ์
ก่อสร้างและว่าจ้างให้ นาย ข. ก่อสร้างบ้านตามสัญญาลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ ในราคา ๓๐๕,๑๕๗.๐๐
บาท นาง ก. ได้จ่ายเงินค่าจ้างเป็นงวดๆ รวมแล้ว ๒๗๐,๐๐๐ บาท แต่ นาย ข. ไม่สามารถก่อสร้างบ้านให้แล้ว
เสร็จตามสัญญา ได้ทิ้งงานและหลบหนีไป นาง ก. จึงได้แจ้งความดำเนินคดี นาย ข. ต่อพนักงานสอบสวน และ
ร้องเรียนพฤติกรรม นาย ข. ต่อสำนักนายกรัฐมนตรีและกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ฝ่ายอุตสาหกรรมป่าไม้
ภาคตะวันออกและตะวันออกเฉียงเหนือ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ได้แต่งตั้งกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น
ซึ่งการสอบสวนของคณะกรรมการในครั้งนั้นได้เรียกให้นายศิริภัทร บุญลือ กรรมการผู้จัดการ บริษัท ศิริภัทร รุ่งเรือง
จำกัด ในขณะที่นั้น ให้ข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการด้วย

ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือ ที่ SR ๐๘/๓๙/๔๔ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๔ และหนังสือที่ SR ๑๐/
๕๖/๔๔ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๔ ถึงองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้อ้างว่า โดยมีผู้ร้องเรียนว่า บริษัท ศิริภัทร
รุ่งเรือง จำกัด มีส่วนเกี่ยวข้องกับการฉ้อโกงระหว่าง นาย ข. กับ นาง ก. ผู้อุทธรณ์จึงขอให้องค์การ
อุตสาหกรรมป่าไม้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณี นาย ข. ฉ้อโกง นาง ก. อัน
ประกอบด้วย หนังสือร้องเรียนของ นาง ก. ไปยังสำนักนายกรัฐมนตรี หนังสือจากสำนักนายกรัฐมนตรีถึง
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หนังสือร้องเรียนของ นาง ก. ไปยังกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หนังสือจาก

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หนังสือขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ฝ่ายตะวันออกฯ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ทั้งหมด หนังสือแต่งตั้งกรรมการสอบสวนของฝ่ายตะวันออกฯ หนังสือจากท่านรองมณฑุศักดิ์ หนังสือจากสำนักกฎหมาย หนังสือจากฝ่ายบริหารบุคคล บันทึกการสอบสวนหรือปากคำ และหนังสืออื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับทั้งหมด องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ไม่มีหนังสือ ที่ กษ ๑๕๐๐/๑๐๘๗ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยอ้างว่าเป็นเอกสารของหน่วยงานภายนอกและเป็นเอกสารลับ ผู้อุทธรณ์ไม่มีหนังสือ ที่ SR ๑๑/๖๘/๔๐ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ถึงองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้อีกครั้งแจ้งว่า ประสงค์จะขอคัดสำเนา หนังสือการแต่งตั้งกรรมการสอบสวนและผลการสอบสวน องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ไม่มีหนังสือ ที่ กษ ๑๕๐๕ (บท) / ๒๔๐๒ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ยืนยันปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงได้มีหนังสือ ที่ ๑๒/๗๙/๔๔ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๔ ขอให้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้ฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้และผู้อุทธรณ์แล้ว มีข้อเท็จจริงเพิ่มเติมสรุปว่า ฝ่ายอุตสาหกรรมป่าไม้ภาคตะวันออกและตะวันออกเฉียงเหนือ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณี นาง ก. ได้ร้องเรียนพฤติการณ์การฉ้อโกงของ นาย ข. ซึ่งการสอบสวนได้เสร็จสิ้นแล้ว โดยผลการสอบสวนปรากฏว่าไม่มีเจ้าหน้าที่ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เกี่ยวข้องกับการฉ้อโกงในครั้งนี้ และองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ได้รายงานผลการสอบสวนให้แก่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และสำนักนายกรัฐมนตรีทราบแล้ว เหตุผลที่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยนั้น เนื่องจากผลการสอบสวนไม่มีข้อเท็จจริงระบุว่า บริษัท ศิริภัทร รุ่งเรือง จำกัด มีส่วนเกี่ยวข้องกับความผิดเรื่องฉ้อโกงที่เกิดขึ้น ผู้อุทธรณ์จึงไม่มีส่วนได้เสียในข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และในเรื่องนี้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ไม่ได้ดำเนินคดีตามกฎหมายในเรื่องที่เกิดขึ้น ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงเพิ่มเติมสรุปได้ว่า ประสงค์ที่จะให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เปิดเผยเอกสาร ๒ รายการ คือ หนังสือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีลูกค้าติดต่อขอซื้อไม้ที่โรงงานอัดนํ้ายาไม้ถูกฉ้อโกง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาเอกสารข้อมูลข่าวสารต่างๆ ประกอบคำชี้แจงของผู้แทนองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้และผู้อุทธรณ์แล้วเห็นว่า มีประเด็นที่คณะกรรมการจะต้องพิจารณาว่า คำสั่งฝ่ายอุตสาหกรรมป่าไม้ภาคตะวันออกและตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ ๖๓/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๔ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีลูกค้าติดต่อขอซื้อไม้ที่โรงงานอัดนํ้ายาไม้ถูกฉ้อโกง และรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีลูกค้าติดต่อขอซื้อไม้ที่โรงงานอัดนํ้ายาไม้ถูกฉ้อโกง จะเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ได้หรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า คำสั่งฝ่ายอุตสาหกรรมป่าไม้ภาคตะวันออกและตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ ๖๓/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๔ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีลูกค้าติดต่อขอซื้อไม้ที่โรงงานอัดนํ้ายาไม้ถูกฉ้อโกง เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้จะต้องเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ แม้ว่าผู้อุทธรณ์จะไม่มีส่วนได้เสียหรือเกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ตามมาตรา ๑๑ ประกอบ

กับมาตรา ๙ วรรคสาม อีกทั้ง ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าในคำสั่งก็ไม่ปรากฏเนื้อความใดที่จะมีลักษณะต้องห้ามเปิดเผยตามมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้จึงขอที่จะเปิดเผยคำสั่งฝ่ายอุตสาหกรรมป่าไม้ภาคตะวันออกและตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ ๖๓/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๔ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีลูกค้าติดต่อขอซื้อไม้ที่โรงงานอัดน้ำยาไม้ถูกฉ้อโกงให้ผู้อุทธรณ์ทราบ การที่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการดังกล่าวจึงเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ส่วนรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีลูกค้าติดต่อขอซื้อไม้ที่โรงงานอัดน้ำยาไม้ถูกฉ้อโกงจะต้องเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์หรือไม่ นั้น คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้จะต้องเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ทราบแม้ว่าผู้อุทธรณ์จะไม่มีส่วนได้เสียดังเหตุผลที่กล่าวมาแล้ว แต่อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาเนื้อความในรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวแล้วเห็นว่า การเปิดเผยเนื้อความในรายงานการสอบสวนทั้งหมด อาจทำให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดถูกฟ้องให้รับผิดชอบตามกฎหมายได้ ซึ่งจะส่งผลให้ไม่มีบุคคลใดกล้าที่จะให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่ทางราชการ เพื่อการบังคับใช้กฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้จึงขอที่จะเปิดเผยรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าว โดยใช้ดุลพินิจลบหรือขีดฆ่าเนื้อความในรายงานการสอบข้อเท็จจริงที่เห็นว่าการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เปิดเผยคำสั่งฝ่ายอุตสาหกรรมป่าไม้ภาคตะวันออกและตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ ๖๓/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๔ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีลูกค้าติดต่อขอซื้อไม้ที่โรงงานอัดน้ำยาไม้ถูกฉ้อโกง ส่วนรายงานการสอบข้อเท็จจริงกรณีลูกค้าติดต่อขอซื้อไม้ที่โรงงานอัดน้ำยาไม้ถูกฉ้อโกง ให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบ โดยใช้ดุลพินิจลบหรือขีดฆ่าข้อมูลข่าวสารที่มีเนื้อความที่เห็นว่าการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพได้ตามที่เห็นสมควร

ลงชื่อ	วัฒนา รัตนวิจิตร (นายวัฒนา รัตนวิจิตร)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๔
ลงชื่อ	ศาสตราจารย์ สุรพล นิติไกรพจน์ (ศาสตราจารย์ สุรพล นิติไกรพจน์)	กรรมการ
ลงชื่อ	ดำรงค์ บุญยยืน (นายดำรงค์ บุญยยืน)	กรรมการ
ลงชื่อ	มัลลิกา คุณวัฒน์ (นางมัลลิกา คุณวัฒน์)	กรรมการ
ลงชื่อ	เรวัต ฉ่ำเฉลิม (นายเรวัต ฉ่ำเฉลิม)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ		วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๒ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงานข้าราชการของ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ผู้อุทธรณ์ : นางพิรพรรณ แจ่มอรุณ

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ และวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ขอให้เปิดเผยหลักเกณฑ์และแบบการประเมินผลการปฏิบัติงานพร้อมเหตุผลการประเมิน รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องของข้าราชการทั้งหมดในสังกัดงานสวัสดิการและอนามัยในรอบปี (คำสั่งสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ครั้งที่ ๑ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๔ ระยะเวลากรกฎาคม ๒๕๕๓ - มีนาคม ๒๕๕๔ ครั้งที่ ๒ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๔ ระยะเวลาเมษายน ๒๕๕๔ - กันยายน ๒๕๕๔)

ต่อมาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือได้มีหนังสือ ที่ กน ๑๒๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งให้ทราบว่าแบบประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการผู้อื่นเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ข้าราชการเหล่านั้นไม่ยินยอมให้เปิดเผยต่อผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์จึงยื่นหนังสือลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการโดยให้เหตุผลว่าการประเมินผลการปฏิบัติงานข้าราชการไม่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล เพราะเอกสารดังกล่าวจัดทำขึ้นโดยผู้อำนวยการกองกิจการนักศึกษาเพื่อเสนอต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับขั้น ทั้งการเปิดเผยการประเมินผลการปฏิบัติงานข้าราชการทั้งหมดจะสามารถตรวจสอบว่าการประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการในกองกิจการนักศึกษามีความเป็นธรรมหรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์และคำชี้แจงของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พร้อมหนังสือสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ด่วนที่สุด ที่ ทม ๑๗๐๑/๐๕๕๑ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ซึ่งได้ส่งเอกสารคือแบบการประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการรายอื่นๆ มาประกอบการพิจารณาด้วยแล้วเห็นว่ากฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๕๔ มีจุดประสงค์เพื่อให้ข้าราชการปฏิบัติ

ราชการมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในระดับอันเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ ก.พ. จึงได้วางหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน เพื่อให้ผู้บังคับบัญชานำไปใช้ประกอบการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนให้เกิดความเป็นธรรม ได้มาตรฐานและเป็นสิ่งจูงใจให้ข้าราชการเกิดความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลดียิ่งขึ้น รวมทั้งการดำเนินการเพื่อให้ผู้ที่ไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือมีความประพฤติที่ไม่เหมาะสมได้เกิดความสำนึก โดยได้รับความดีความชอบที่แตกต่างจากผู้ที่ไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการ อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล รักษาวินัยและปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นข้าราชการ จึงได้มีการกำหนดให้มีการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการปีละสองครั้ง ผู้บังคับบัญชาขั้นต้นหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจะต้องนำหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนดมาเป็นหลักในการพิจารณาและรายงานผลการพิจารณานั้นพร้อมข้อมูลการลา พฤติกรรมการมาทำงาน การรักษาวินัย การปฏิบัติงานเหมาะสมกับการเป็นข้าราชการต่อผู้บังคับบัญชาขั้นเหนือขึ้นไปตามลำดับ จนถึงผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน โดยกำหนดว่าในการประเมินแต่ละครั้งให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดผลดีจะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งหนึ่ง ผู้ปฏิบัติงานได้ผลดีเด่นจะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนหนึ่งขั้นในแต่ละรอบ

เมื่อพิจารณาแบบประเมินผลการปฏิบัติงานของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลเบื้องต้น เช่น ชื่อ นามสกุล ตำแหน่ง ระดับ อัตราเงินเดือน สังกัดงาน ภาควิชา กอง คณะ วัน เดือน ปี การบรรจุเข้ารับราชการ ประวัติการศึกษา ข้อมูลเกี่ยวกับเวลาปฏิบัติราชการในรอบปี ข้อมูลเกี่ยวกับการลา พฤติกรรมการมาทำงาน การรักษาวินัย งานในตำแหน่งหน้าที่ การประเมินผลงานและคุณลักษณะการปฏิบัติงานซึ่งผู้บังคับบัญชาระดับเหนือขึ้นไปเป็นผู้ประเมิน คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ องค์คณะที่ ๑ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การเปิดเผยแบบประเมินผลข้าราชการที่ได้เลื่อนขั้นเงินเดือนหนึ่งขั้นครึ่งและสองขั้นในรอบปีนั้น แม้ข้อมูลดังกล่าวบางส่วนจะเป็นข้อมูลส่วนบุคคล เช่น ประวัติการศึกษาก็ตาม แต่การเปิดเผยจะเป็นประโยชน์ต่อทางราชการและประโยชน์ต่อสาธารณะมากกว่า กล่าวคือนอกจากจะเกิดความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ ซึ่งจะก่อให้เกิดความเป็นธรรมในการพิจารณาความดีความชอบของข้าราชการแล้ว ยังเป็นการเชิดชูข้าราชการที่มีผลการปฏิบัติราชการดีเด่นคือได้เลื่อนเงินเดือนหนึ่งขั้นครึ่งและสองขั้นในรอบปี เป็นแบบอย่างแก่ข้าราชการอื่น ทำให้เกิดความกระตือรือร้นในการปรับปรุงการทำงานของตนให้ดีขึ้นด้วย สำหรับแบบประเมินผลข้าราชการอื่นที่ไม่มีผลงานดีเด่นนั้น เมื่อเปรียบเทียบกับประโยชน์ที่จะได้รับหากมีการเปิดเผยกับผลกระทบอันอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ข้าราชการผู้นั้นแล้วเห็นว่า การเปิดเผยจะเกิดความเสียหายมากกว่า นอกจากนี้ในกรณีอุทธรณ์รายนี้ได้ตรวจสอบความเห็นของผู้ประเมิน และความเห็นของผู้บังคับบัญชาแล้ว ไม่มีข้อความใดที่จะก่อให้เกิดหรือสร้างความเสื่อมเสีย ดูหมิ่นหรือถูกดูหมิ่นเหยียดหยาม หรือนำไปดำเนินการตามกฎหมายต่อผู้ประเมิน ผู้บังคับบัญชาหรือผู้อื่นได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือเปิดเผยแบบประเมินผลการปฏิบัติงานและเอกสารที่เกี่ยวข้องของข้าราชการในสังกัดงานสวัสดิการและอนามัยที่ได้เลื่อนเงินเดือนหนึ่งขั้นครึ่งและสองขั้นในรอบปีตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอให้ผู้อุทธรณ์ทราบ พร้อม

รับรองสำเนาถูกต้องให้ด้วย สำหรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแบบประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการอื่นนั้น
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนืออาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ (ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๑
ลงชื่อ สมชาย หอมลออ (นายสมชาย หอมลออ)	กรรมการ
ลงชื่อ แฉ่งน้อย วิศวโยธิน (นางแฉ่งน้อย วิศวโยธิน)	กรรมการ
ลงชื่อ ดิเรก สุนทรเกตุ (นายดิเรก สุนทรเกตุ)	กรรมการ
ลงชื่อ มนตรี รูปสุวรรณ (นายมนตรี รูปสุวรรณ)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๓ / ๒๕๔๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งของการสื่อสารแห่งประเทศไทย ที่ปฏิเสธการเปิดเผยสมุดบันทึกตรวจการและรายงาน
การตรวจการของที่ทำการไปรษณีย์นาโยง ระหว่างเดือน พฤศจิกายน ถึงเดือนธันวาคม ๒๕๔๒

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : การสื่อสารแห่งประเทศไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า การสื่อสารแห่งประเทศไทย มีคำสั่ง ที่ ๕๑๑๘๖/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๔๓ ลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากงาน กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ โดยจัดส่ง ธนาคาดีค่าพัสดุไปรษณีย์เก็บเงินในประเทศ (พกก.) ระหว่างเดือนสิงหาคม-พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้แก่ผู้รับล่าช้า จำนวน ๕๙ ห่อ เป็นเงิน ๑๑๕,๑๒๖ บาท แล้วนำเงินดังกล่าวไปหมุนเวียนใช้ประโยชน์ส่วนตัวโดยทุจริต และ ต่อมาคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ได้มีหนังสือด่วนมาก ที่ ปช ๐๐๐๕/๖๓๕ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ ได้สวนผู้อุทธรณ์ในมูลกรณีเดียวกันนี้ด้วยแล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๔๔ ถึงหัวหน้าไปรษณีย์นาโยงขอสำเนาสมุด บันทึกตรวจการและรายงานการตรวจการขณะที่ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติงานอยู่ที่ที่ทำการไปรษณีย์นาโยงระหว่างเดือน พฤศจิกายน - ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการฟ้องคดีต่อศาลหรือประกอบกรชี้แจงข้อเท็จจริง ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ที่ทำการไปรษณีย์นาโยง มีหนังสือ ที่ กสท.๖๒๓ (๐๓๙)/๓๗๑ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๔ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีหนังสือขอต่อการ สื่อสารแห่งประเทศไทยเองโดยตรง

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๔ อุทธรณ์คำสั่งของที่ทำการไปรษณีย์นาโยง ดังกล่าวต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ การบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาโดยรับฟังคำชี้แจงจากผู้แทนการสื่อสารแห่งประเทศไทยแล้ว ได้ความว่า

อนุกรรมการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ดำเนินการไต่สวนผู้ถูกร้องกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่เกี่ยวกับการจัดส่งธนาณัติค่าพัสดุไปรษณีย์เก็บเงินในประเทศ (พกง.) เป็นเงิน ๑๑๕,๑๒๖ บาท ซึ่งเป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ส่วนการดำเนินการทางวินัยนั้น การสื่อสารแห่งประเทศไทยมีคำสั่งไล่ผู้ถูกร้องออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ เหตุผลที่การสื่อสารแห่งประเทศไทยปฏิเสธที่จะเปิดเผยบันทึกการตรวจการและรายงานการตรวจการดังกล่าว เนื่องจากอยู่ระหว่างการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่สำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีคำขอต่อการสื่อสารแห่งประเทศไทยเอง

ผู้ถูกร้องชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมได้ความว่า ผู้ถูกร้องต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อประกอบการยื่นฟ้องคดีต่อศาลหรือเพื่อใช้เป็นหลักฐานชี้แจงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และตนเองมีส่วนได้เสียโดยตรงจากการบันทึกการตรวจการและรายงานการตรวจการ จึงขอให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ตน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า มีประเด็นที่จะต้องพิจารณาว่า การเปิดเผยบันทึกการตรวจการและรายงานการตรวจการของที่ทำการไปรษณีย์นาโยง ระหว่างเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาข้อเท็จจริงและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า บันทึกการตรวจการและรายงานการตรวจการระหว่างเดือนพฤศจิกายน-ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ ของที่ทำการไปรษณีย์นาโยง เป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ตรวจการการสื่อสารแห่งประเทศไทยจัดทำขึ้นเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติงานของที่ทำการไปรษณีย์นาโยง บันทึกการตรวจการและรายงานการตรวจการดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของการสื่อสารแห่งประเทศไทย ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่การสื่อสารแห่งประเทศไทย ปฏิเสธการเปิดเผย โดยอ้างว่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพนั้น คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อการดำเนินการสอบสวนทางวินัยในเรื่องนี้ได้เสร็จสิ้น และการสื่อสารแห่งประเทศไทยได้มีคำสั่งไล่ผู้ถูกร้องออกจากราชการแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นข้อเท็จจริงใดๆ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ถูกร้องในการพิจารณาคดีของศาลหรือคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์โทษทางวินัยหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้อย่างถูกต้องและครบถ้วนแล้ว กลับจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายขององค์กรเหล่านั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะทำให้การดำเนินการขององค์กรดังกล่าวเป็นไปโดยถูกต้องและยุติธรรม ดังนั้น การที่การสื่อสารแห่งประเทศไทยปฏิเสธการเปิดเผยบันทึกการตรวจการและรายงานการตรวจการระหว่างเดือนพฤศจิกายน-ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ ของที่ทำการไปรษณีย์นาโยงแก่ผู้ถูกร้อง โดยอ้างว่าการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้การสื่อสารแห่งประเทศไทย เปิดเผยบันทึกการตรวจการและ รายงานการตรวจการของที่ทำการไปรษณีย์นาโยง ระหว่างเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม ๒๕๔๒ แก่ผู้อุทธรณ์ โดยการสื่อสารแห่งประเทศไทยสามารถใช้ดุลพินิจที่จะลบหรือขีดฆ่าข้อความใดๆ ที่มี ลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตามที่ เห็นสมควร

ลงชื่อ	วัฒนา รัตนวิจิตร (นายวัฒนา รัตนวิจิตร)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๔
ลงชื่อ	เรวัต จำเริญ (นายเรวัต จำเริญ)	กรรมการ
ลงชื่อ	ศาสตราจารย์สุรพล นิติไกรพจน์ (ศาสตราจารย์สุรพล นิติไกรพจน์)	กรรมการ
ลงชื่อ	มัลลิกา คุณวัฒน์ (นางมัลลิกา คุณวัฒน์)	กรรมการ
ลงชื่อ	ดำรงค์ บุญยืน (นายดำรงค์ บุญยืน)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ		วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๔ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเกี่ยวกับการดำเนินการ
เรื่องร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานการเลือกตั้ง

ผู้อุทธรณ์ : นายพจน์ ศรีนวล
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานการเลือกตั้ง ๘ ตำแหน่ง
ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัด สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดพังงา เมื่อครั้งที่ผู้อุทธรณ์
ดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานการเลือกตั้ง ๘ ตำแหน่งผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสมุทรปราการ ได้ถูก
กล่าวหาว่าปฏิบัติหน้าที่ไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ โดยใช้อำนาจในการบริหารอย่างไม่เป็นธรรมทั้งการ
บริหารงานการเงินไม่เป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยเรื่องการเงินทรัพย์สิน พ.ศ. ๒๕๔๒
สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งจึงมีคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ๓๔๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๒
ธันวาคม ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้มี
หนังสือลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ ให้งดโทษทางวินัยและให้ว่ากล่าวตักเตือน เนื่องจากเห็นว่า
การกระทำของผู้อุทธรณ์เป็นความผิดวินัยเล็กน้อย ยังไม่เกิดความเสียหาย แก่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง ขอสำเนาที่มี
คำรับรองถูกต้องของผู้รับผิดชอบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหา ดังนี้ คือ

๑. หนังสือร้องเรียน
๒. รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และ
๓. ผลการพิจารณาการทดลองปฏิบัติงานของพนักงาน (นางสาวเสาวลักษณ์ ทรัพย์ศิริ)

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ลต ๐๐๐๑/
๒๔๙ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๕ ปฏิเสธคำขอของผู้อุทธรณ์ โดยเห็นว่าเอกสารดังกล่าวเข้าลักษณะของข้อมูล
ข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๔) และ (๖)
เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้ไม่ประสงค์ให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น
หากข้อมูลข่าวสารดังกล่าวถูกเปิดเผยแล้วอาจทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้
นอกจากนั้นยังมีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งอีกด้วย จึงไม่อาจอนุญาต

ตามที่ขอ

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง เนื่องจากกรณีที่เกิดขึ้นทำให้เสื่อมเสียต่อชื่อเสียง และมีผลทำให้ต้องถูกย้ายไปปฏิบัติหน้าที่ประจำสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง และในที่สุดถูกย้ายไปดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานการเลือกตั้ง ๘ ตำแหน่งผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัด สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดพังงา โดยไม่เป็นธรรม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง รวมทั้งพิจารณาเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องและรับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทน สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานการเลือกตั้ง ๘ ตำแหน่งผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสมุทรปราการเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๒ ซึ่งในการปฏิบัติหน้าที่นั้น ผู้อุทธรณ์มีปัญหาเกี่ยวกับการประสานงานและการทำงานร่วมกับผู้อื่น สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีคำสั่งย้ายผู้อุทธรณ์มาช่วยปฏิบัติงานสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ตั้งแต่วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๓ ต่อมา ผู้อุทธรณ์ได้มีบันทึกถึงประธานกรรมการการเลือกตั้งขอกลับไปปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสมุทรปราการดังเดิม ด้วยเหตุผลที่ว่า มูลเหตุความไม่เข้าใจกันระหว่าง ผู้อุทธรณ์กับผู้อื่นได้คลี่คลายลงแล้ว และผู้อุทธรณ์ได้พบแนวทางแก้ไขเยียวยาอย่างชัดเจนโดยจะไม่ยอมให้เหตุการณ์ซ้ำรอยเกิดขึ้นได้อีกเป็นอันขาด อีกทั้งการที่ผู้อุทธรณ์ถูกย้ายมาช่วยปฏิบัติงานสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ทำให้ครอบครัวของผู้อุทธรณ์ ได้รับความเดือดร้อนเนื่องจากผู้อุทธรณ์มีบ้านพักอยู่ที่อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณาแล้วจึงมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสมุทรปราการเป็นครั้งที่สอง ตั้งวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๓ เพื่อให้โอกาสทำงานใหม่ตามที่ร้องขอ

อย่างไรก็ตาม ภายหลังจากที่ผู้อุทธรณ์ได้กลับเข้าไปปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งเดิมแล้ว ปรากฏว่ามีผู้ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่าปฏิบัติหน้าที่ไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ โดยใช้อำนาจในการบริหารอย่างไม่เป็นธรรมและมีปัญหาในการประสานงานและการทำงานร่วมกับผู้อื่น อีกทั้งการบริหารงานการเงินไม่เป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยเรื่องการเงินและทรัพย์สิน พ.ศ. ๒๕๔๒ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งจึงมีคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ๓๔๙/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และมีคำสั่งย้ายผู้อุทธรณ์มาปฏิบัติหน้าที่ประจำสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๔ ซึ่งในเวลาต่อมาสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ถึงผู้อุทธรณ์ ให้งดโทษทางวินัยและให้ว่ากล่าวตักเตือน เนื่องจากเห็นว่า การกระทำของผู้อุทธรณ์เป็นความผิดวินัยเล็กน้อย ยังไม่เกิดความเสียหายแก่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง และมีคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ๒๕๙/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ แต่งตั้งผู้อุทธรณ์ไปดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานการเลือกตั้ง ๘ ตำแหน่งผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดพังงา ตั้งแต่วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึงเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง ขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของผู้รับผิดชอบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกล่ามทา

ดังกล่าว แต่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ปฏิเสธคำขอของผู้อุทธรณ์เนื่องจากเห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้ไม่ประสงค์ให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ซึ่งหากนำไปเปิดเผยแล้วอาจทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้เข้าลักษณะของข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๔) และ (๖) นอกจากนั้นยังมีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งอีกด้วย อนึ่ง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ชี้แจงเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้วยว่า ในการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริง คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้แจ้งสรุปประเด็นอันเป็นสาระสำคัญของข้อกล่าวหาให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วโดยปกปิดชื่อพยานต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาได้มีโอกาสชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาสำหรับการแต่งตั้งโยกย้ายผู้อุทธรณ์ดังกล่าวเป็นการใช้อำนาจทางบริหาร ตามระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๒ ส่วนกรณีผลการพิจารณาการทดลองปฏิบัติงานของพนักงานนั้น ไม่ขัดข้องที่จะเปิดเผย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ซึ่งไม่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แม้ว่าการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงจนกระทั่งสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีหนังสือบันทึกว่ากล่าวตักเตือนไปยังผู้อุทธรณ์เป็นที่ยุติแล้ว และการโยกย้ายผู้อุทธรณ์ไปดำรงตำแหน่งใหม่จะให้เป็นคำสั่งแต่งตั้งซึ่งถือว่าเป็นคำสั่งทางปกครองตามกฎหมาย กระทั่งที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ก็ตาม แต่เนื่องจากการจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการที่ผู้ให้ไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นซึ่งหากนำไปเปิดเผยแล้วอาจทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดนั้น หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจะต้องคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันด้วยตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เฉพาะกรณีที่มีการอุทธรณ์นี้ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เห็นว่า การเปิดเผยหนังสือร้องเรียนตามอุทธรณ์จะทำให้เกิดความเสียหายต่อการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งและต่อความปลอดภัยของผู้ร้องเรียน เนื่องจากการทำงานของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีลักษณะเฉพาะที่จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งการร้องเรียนที่มีหลักฐานก็เป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้การดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีประสิทธิภาพมากขึ้น แต่สำหรับรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงนั้น ปรากฏข้อเท็จจริงว่า คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้แจ้งสรุปประเด็นอันเป็นสาระสำคัญของข้อกล่าวหาให้ผู้อุทธรณ์ทราบอย่างเพียงพอและให้ผู้ถูกกล่าวหาได้มีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนแล้ว โดยรวมอยู่ในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงในกรณีนี้การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะในส่วนของการกล่าวหาของผู้อุทธรณ์ย่อมสามารถเปิดเผยได้เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับผู้อุทธรณ์ซึ่งได้ให้ไว้กับหน่วยงานของรัฐและเป็นสิทธิของผู้อุทธรณ์ที่จะขอทราบข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้ได้ แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนของการกล่าวหาพยานอื่นที่ไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นอันอาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของพยาน และทำให้เป็นอุปสรรคต่อ

การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งนั้น สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งย่อมมีเหตุอันสมควรที่จะไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ตามนัยมาตรา ๑๕ (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมการบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัย ดังนี้

- ๑. ให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเปิดเผยรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง เฉพาะที่เกี่ยวกับคำให้การของผู้อุทธรณ์ และผลการพิจารณาการทดลองปฏิบัติงานของพนักงาน (นางสาวเสาวลักษณ์ ทรัพย์ศิริ) แก่ผู้อุทธรณ์
 - ๒. คำขออื่นนอกจากนี้ที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีคำสั่งมิให้เปิดเผยนั้นชอบแล้ว
- ให้ยกอุทธรณ์

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงชาติ (ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงชาติ)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๒
ลงชื่อ พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย (พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย)	กรรมการ
ลงชื่อ วิทยา ดันสุวรรณนท์ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิทยา ดันสุวรรณนท์)	กรรมการ
ลงชื่อ สมคิด เลิศไพฑูรย์ (รองศาสตราจารย์ สมคิด เลิศไพฑูรย์)	กรรมการ
ลงชื่อ รังสิกร อุปพงศ์ (นายรังสิกร อุปพงศ์)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๕ / ๒๕๔๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย พิษณุโลก เกี่ยวกับเอกสาร
การเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย พิษณุโลก

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดพิษณุโลกและโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย พิษณุโลก ได้รับหนังสือร้องเรียนจากภริยาอาจารย์ของโรงเรียนดังกล่าวว่า สามีมีความสัมพันธ์กับหญิงอื่น เป็นเหตุให้โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย พิษณุโลก มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงขึ้น เพื่อดำเนินการเรื่องที่มีการร้องเรียนนี้ ต่อมาผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นลูกจ้างชั่วคราว ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการศูนย์วิจัยและพัฒนา โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย พิษณุโลก ถูกเรียกตัวไปให้ปากคำต่อคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และได้รับทราบฯ หนังสือร้องเรียนได้ระบุชื่อผู้อุทธรณ์ว่า เป็นผู้มีความสัมพันธ์กับอาจารย์ที่ถูกร้องเรียนนั้น

ผู้อุทธรณ์จึงมอบอำนาจให้ทนายความมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๔ ถึงโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย พิษณุโลก ขอสำเนาหนังสือร้องเรียนกรณีที่เกิดขึ้น เพื่อนำไปตรวจสอบข้อเท็จจริง เพราะกรณีตามที่ร้องเรียนมีการระบุชื่อ ซึ่งทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหาย

โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย พิษณุโลก มีหนังสือปกปิด ที่ ศร ๐๘๔๔.๑๑๑/๐๘ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๔ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้พิจารณาระเบียบข้อปฏิบัติที่กล่าวถึงในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หมวด ๒ ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยมาตรา ๑๕ (๖) ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น เห็นว่าเอกสารตามอุทธรณ์ผู้ร้องเรียนไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น จากระเบียบข้อปฏิบัติและความประสงค์ของผู้ร้องเรียน คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงจึงไม่สามารถให้สำเนาเอกสารตามที่ต้องการได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย พิษณุโลก ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนจุฬาภรณราช-

วิทยาลัย พิษณุโลก และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ถูกเรียกไปให้ปากคำต่อคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง กรณีที่มีการร้องเรียนกล่าวโทษอาจารย์โรงเรียนจุฬารณราชวิทยาลัย พิษณุโลก ว่า มีความสัมพันธ์กับหญิงอื่น โดยได้ระบุชื่อผู้อุทธรณ์อยู่ในหนังสือร้องเรียนดังกล่าวนั้น ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้เอกสารหนังสือร้องเรียนเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริง เพราะเห็นว่าได้รับความเสียหายในกรณีที่เกิดขึ้น แต่โรงเรียนจุฬารณราชวิทยาลัย พิษณุโลก ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ เนื่องจากเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ร้องเรียนให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อย่างไรก็ตาม โรงเรียนจุฬารณราชวิทยาลัย พิษณุโลก มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๘๔๔.๑๑๑/๐๒ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๕ แจ้งให้คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ทราบว่า ในการดำเนินการสอบสวนทางวินัยนั้นได้มีการแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเกี่ยวกับชื่อและข้อความที่เกี่ยวข้องในการร้องเรียนดังกล่าวแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของโรงเรียนจุฬารณราชวิทยาลัย พิษณุโลก และไม่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แม้ว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวผู้ร้องเรียนไม่ประสงค์ให้หน่วยงานของรัฐนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นก็ตาม แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องโดยตรงเพราะมีการกล่าวหาตักเตือนถึงในลักษณะที่อาจทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหาย ทั้งมีการแจ้งชื่อผู้เกี่ยวข้องและสรุปประเด็นที่มีการร้องเรียนให้ผู้อุทธรณ์ทราบ รวมทั้งได้บันทึกปากคำผู้อุทธรณ์ไว้ในการดำเนินการเรื่องร้องเรียนแล้วด้วย ชื่อผู้ให้ข้อมูลข่าวสารและสาระสำคัญของข้อมูลข่าวสารที่ให้นั้น ย่อมเป็นที่เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์อยู่แล้ว ดังนั้น ข้ออ้างของโรงเรียนจุฬารณราชวิทยาลัย พิษณุโลก ที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้วยเหตุผลว่า ผู้ให้ข้อมูลไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อาจรับฟังได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ โรงเรียนจุฬารณราชวิทยาลัย พิษณุโลก เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ แก่ผู้อุทธรณ์

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนองชาติ	หัวหน้าองค์คณะที่ ๒	ลงชื่อ พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย	กรรมการ
(ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนองชาติ)		(พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย)	
ลงชื่อ รังสิกร อุปพงศ์	กรรมการ	ลงชื่อ สมคิด เลิศไพฑูรย์	กรรมการ
(นายรังสิกร อุปพงศ์)		(รองศาสตราจารย์ สมคิด เลิศไพฑูรย์)	
ลงชื่อ วิทยา ต้นสุวรรณนันท	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์		
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิทยา ต้นสุวรรณนันท)			
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ		วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๕	

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๖ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองวินัย สำนักงานกำลังพล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เกี่ยวกับการเสนอความเห็นของเจ้าหน้าที่

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจโท ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กองวินัย สำนักงานกำลังพล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการตำรวจ ปัจจุบันถูกพักราชการ เนื่องจากถูกกล่าวหาว่า กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยมีพฤติการณ์ที่เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ จงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ เป็นเหตุให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรง และเป็นการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ขณะนี้เรื่องวินัยดังกล่าวอยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้บังคับการกองวินัย สำนักงานกำลังพล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ดังนี้

๑. ส่วนงานการสอบสวนพิจารณาทัณฑ์ทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ตามคำสั่งกรมตำรวจ (เดิม) ที่ ๕๑๙/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๔๐ และเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

๒. ส่วนงานการสืบสวนข้อเท็จจริงและเอกสารทั้งปวงที่คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยนำมาประกอบการสอบสวน

๓. บันทึกการประมวลความเห็นของเจ้าหน้าที่กองวินัย ตามลำดับชั้น ที่เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ

กองวินัย สำนักงานกำลังพล มีหนังสือ ที่ ๐๐๐๖.๔๒/๑๔๗๔ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ แจ้งต่อผู้อุทธรณ์ว่า บันทึกความเห็นของเจ้าหน้าที่กองวินัย และสำนักงานกำลังพล (รายการที่๓) เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการทางวินัยข้าราชการตำรวจการขอรับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงอยู่ในเงื่อนไขตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่ง พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งมีให้เปิดเผยก็ได้ ประกอบกับเมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ และเพื่อประโยชน์ในการรักษาวินัยของข้าราชการตำรวจแล้ว สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงไม่อนุญาตให้จัดส่งสำเนาเอกสารดังกล่าว สำหรับ

สำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง (รายการที่ ๒) และสำนวนการสอบสวนทางวินัย (รายการที่ ๑) นั้น กองวินัยฯ ได้จัดส่งให้กองอุทธรณ์และร้องทุกข์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ เพื่อประกอบการพิจารณาอุทธรณ์แล้วจึงให้ผู้อุทธรณ์ประสานขอเอกสารดังกล่าวจากกองอุทธรณ์และร้องทุกข์โดยตรงต่อไป

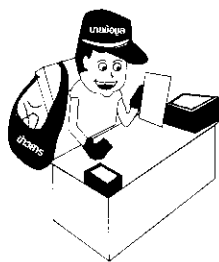
ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นบันทึกการประมวลความเห็นของเจ้าหน้าที่กองวินัยตามลำดับขั้นที่นำเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ เพราะเป็นสิทธิตามกฎหมายที่จะได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวและการดำเนินการเรื่องนี้เสร็จสิ้นแล้วด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองวินัย สำนักงานกำลังพล และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ถูกพักราชการและถูกสอบสวนดำเนินการทางวินัยในข้อหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ขณะนี้อยู่ระหว่างการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ และคดีอยู่ในขั้นการพิจารณาของคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ผู้อุทธรณ์จึงใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๔ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย รวม ๓ รายการ คือ สำนวนการสอบสวนพิจารณาทัณฑ์ทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนฯ ตามคำสั่งกรมตำรวจ (เดิม) ที่ ๕๑๙/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๔๐ (รายการที่ ๑) สำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง และเอกสารทั้งปวงที่คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยนำมาประกอบการสอบสวน (รายการที่ ๒) และบันทึกการประมวลความเห็นของเจ้าหน้าที่กองวินัย ตามลำดับขั้นที่นำเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (รายการที่ ๓) แต่กองวินัย สำนักงานกำลังพลมีหนังสือที่ ๐๐๐๖.๔๒/๑๔๓๔ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยแจ้งต่อผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการทางวินัยข้าราชการตำรวจ ซึ่งเมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐและเพื่อประโยชน์ในการรักษาวินัยของข้าราชการตำรวจแล้ว สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงไม่อนุญาตให้เปิดเผย ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ นั้นได้ส่งให้กองอุทธรณ์และร้องทุกข์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ เพื่อประกอบการพิจารณาอุทธรณ์แล้ว จึงแจ้งผู้อุทธรณ์ไปประสานขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจากกองอุทธรณ์และร้องทุกข์ฯ โดยตรงต่อไป กองวินัยฯ ไม่อาจให้ข้อมูลข่าวสารตามที่ขอได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนี้มีการอุทธรณ์เฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เท่านั้น ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของกองวินัย สำนักงานกำลังพล และไม่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ กองวินัยฯ ซึ่งรับคำขอได้ให้คำแนะนำแก่ผู้อุทธรณ์ เพื่อไปติดต่อขอข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการ ณ หน่วยงานที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารดังกล่าวตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แล้ว

เมื่อพิจารณาถึงการดำเนินการทางวินัยเรื่องนี้ แม้ว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องโดยตรงกับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ แต่ผู้อุทธรณ์ก็ได้รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นสรุปพยานหลักฐานและข้อเท็จจริง

ที่เกี่ยวข้องเพียงพอ เพื่อให้สิทธิตามกฎหมายในการปกป้องและรักษาความเป็นธรรมให้แก่ตนเอง รวมทั้งผู้อุทธรณ์ ให้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยต่อคณะกรรมการข้าราชการตำรวจแล้ว ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ตามอุทธรณ์ เป็นเพียงบันทึกความเห็นของเจ้าหน้าที่ โดยเป็นการประมวลข้อเท็จจริงต่างๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อเสนอต่อผู้มีอำนาจ ในการพิจารณา ลงโทษทางวินัยเท่านั้น อันเป็นเพียงความเห็นภายในของหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่อง หนึ่งเรื่องใดตาม มาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ไม่มีผลกระทบต่อ สถานภาพของสิทธิและหน้าที่ของผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด เฉพาะกรณีนี้การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจก่อให้เกิด ความเสียหายต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่กองวินัยสำนักงานกำลังพลในการเสนอความคิดเห็น ซึ่งควรมีความเป็นอิสระในการแสดงความคิดเห็นภายในกรอบการพิจารณาตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น และจากข้อ เท็จจริงก็ปรากฏว่า เจ้าหน้าที่ได้ประมวลความเห็นตามข้อเท็จจริงดังกล่าวแล้ว นอกจากนี้เมื่อพิจารณาใน ลักษณะของงานที่กองวินัยฯ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานทางวินัยของข้าราชการตำรวจด้วยแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจทำให้เกิดความเสียหายต่อประโยชน์ในการรักษา วินัยของข้าราชการตำรวจด้วย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความ มาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยว่า การที่กองวินัย สำนักงานกำลังพล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร รายการ ที่ ๓ นั้นชอบแล้ว ให้ยกอุทธรณ์

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สนองชาติ (ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สนองชาติ)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๒
ลงชื่อ พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย (พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย)	กรรมการ
ลงชื่อ รังสิกร อุปพงศ์ (นายรังสิกร อุปพงศ์)	กรรมการ
ลงชื่อ วิทยา ต้นสุวรรณนันท (ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิทยา ต้นสุวรรณนันท)	กรรมการ
ลงชื่อ สมคิด เลิศไพฑูรย์ (รองศาสตราจารย์ สมคิด เลิศไพฑูรย์)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๗ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับรายงานการประชุมคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน กรณีการหายตัวไปของ นายทอง โพธิ์อ่าน

ผู้อุทธรณ์ : มูลนิธิพิทักษ์แรงงานไทย
โดยนายปิยะเชษฐ์ แคล้วคลาด กรรมการและเลขานุการ

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า มูลนิธิพิทักษ์แรงงานไทย โดยนายปิยะเชษฐ์ แคล้วคลาด กรรมการและเลขานุการ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงประธานรัฐสภา เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เกี่ยวกับรายงานการประชุมของคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน และคณะกรรมการการแรงงานและสวัสดิการสังคม สภาผู้แทนราษฎร กรณีการหายตัวไปของนายทอง โพธิ์อ่าน อดีตประธานสภาองค์การลูกจ้าง สภาแรงงานแห่งประเทศไทย ที่หายตัวไปตั้งแต่วันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๓๔ ทั้งนี้ เนื่องจากพิทักษ์แรงงานไทยได้ร่วมกับสภาองค์การลูกจ้าง สภาแรงงานแห่งประเทศไทย และสหภาพแรงงานการขนส่งและบริการเสริมการขนส่งสินค้าออก ได้กำหนดการทำบุญและกิจกรรมรำลึกเนื่องในโอกาสครบรอบ ๙ ปีของการหายตัวไปของนายทอง โพธิ์อ่าน ในวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๓ โดยจะมีการสรุปรวบรวมพยานหลักฐาน และรายงานเกี่ยวกับการสืบค้นหาตัวนายทอง โพธิ์อ่าน ให้สาธารณชนได้รับทราบ และเก็บรวบรวมหลักฐานเหล่านั้นไว้ในพิทักษ์แรงงานไทย

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร มีหนังสือ ที่ สผ ๐๑๐๒/๗๑๓๔ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ข้อความในรายงานการประชุมของคณะกรรมการดังกล่าว มีการใช้คำพูดพาดพิงถึงหน่วยงาน และบุคคลอื่น ในทางที่อาจจะก่อให้เกิดความเสียหายได้ ซึ่งการเปิดเผยรายงานการประชุมดังกล่าว จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ

การบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์เรื่องนี้โดยที่ประชุมใหญ่ ตามข้อ ๑๒ ของระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารราชการ ว่าด้วย อำนาจหน้าที่ วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อเท็จจริงได้ความตามคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรว่า คณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชนได้มีการประชุมพิจารณา กรณีที่นายทนง โพธิ์อ่าน อดีตประธานสภาองค์การลูกจ้าง สภาแรงงานแห่งประเทศไทย หายตัวไปโดยไร้ร่องรอย ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นมูลนิธิที่ดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับแรงงานไทย ประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เพื่อนำไปรวบรวมและแสดงให้สาธารณชนได้รับทราบในกิจกรรมรำลึกถึงนายทนง โพธิ์อ่าน แต่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ มีการกล่าวพาดพิงถึงผู้อื่นในทางที่อาจจะก่อให้เกิดความเสียหายได้ และข้อมูลข่าวสารบางส่วนเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของนายทนง โพธิ์อ่าน เช่น ประวัติสุขภาพ ชีวิตครอบครัวและความเป็นอยู่ส่วนตัว อีกทั้งผู้ให้ถ้อยคำไม่ประสงค์ให้คณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชนนำไปเปิดเผย ต่อผู้อื่นที่ไม่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนี้ อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเนื่องจากขณะนี้การสืบสวนหาตัวนายทนง โพธิ์อ่าน ยังไม่มีข้อยุติชัดเจนว่าเป็นอย่างไร จึงถือว่าเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการดำเนินการสืบสวนของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้มีหนังสือ ที่ สผ ๐๑๐๒/๕๔๕๑ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ แจ้งให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทราบด้วยว่า คณะกรรมการการแรงงานและสวัสดิการสังคมไม่ได้พิจารณาเรื่องดังกล่าว จึงไม่มี ข้อมูลข่าวสาร และรายงานการประชุมของคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรไม่ได้มีการรับรองรายงาน การประชุมแต่อย่างใด จึงไม่สมควรให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ตามอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุมของคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน และคณะกรรมการการแรงงานและสวัสดิการสังคม กรณีหายตัวไปของนายทนง โพธิ์อ่าน แต่ปรากฏว่าคณะกรรมการการแรงงานและสวัสดิการสังคมมิได้ประชุมพิจารณาเรื่องนี้ จึงมีปัญหาคือจะต้องวินิจฉัยเพียงว่า การเปิดเผยรายงานการประชุมของคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชนจะกระทำได้หรือไม่ เพียงใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และไม่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แม้จะยังไม่มีรับรองรายงานการประชุมก็อาจจะจัดแจ้งเหตุที่ไม่มีการรับรองนั้นไว้ได้ ส่วนข้ออ้างที่ว่า ผู้ให้ถ้อยคำไม่ประสงค์จะให้คณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชนเปิดเผย รวมทั้งการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดก็อาจจะลบ หรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใด ที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อผู้ให้ข้อมูลข่าวสารส่วนนั้นได้ นอกจากนี้การให้ถ้อยคำบางส่วนยังเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ และของเจ้าหน้าที่ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนนี้จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานของรัฐ สาธารณชนตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ หาก

เปิดเผยก็จะเป็นการแสดงให้ประชาชนได้รับทราบว่าหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติหน้าที่แล้ว อันเป็นการยืนยันความโปร่งใสในการดำเนินงานของรัฐ อีกทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการสืบหานายทง โพธิ์อ่าน ต่อไปแต่อย่างใด แม้ในข้อมูลข่าวสารนั้น จะปรากฏข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความเป็นอยู่ส่วนตัว ครอบครัวและสุขภาพของนายทง โพธิ์อ่าน ซึ่งบางส่วนอาจจะข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล แต่ก็ป็นคำชี้แจงของผู้ให้ถ้อยคำ ต่อคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน เกี่ยวกับข้อสันนิษฐานข้อหนึ่งถึงสาเหตุแห่งการหายตัวไปของนายทง โพธิ์อ่าน มิใช่ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความควบคุมดูแลของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ตามนัยมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนนี้จะทำให้ได้รับข้อเท็จจริงครบทุกด้าน อันอาจจะเป็นประโยชน์ต่อการแสวงหาข้อเท็จจริงกรณีการหายตัวของนายทง โพธิ์อ่าน ต่อไป จึงไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร เว้นแต่ชื่อของผู้หญิงซึ่งถูกกล่าวอ้างว่ามีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับนายทง โพธิ์อ่าน ไม่สมควรเปิดเผย เพราะจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลภายนอกโดยไม่สมควร ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

อนึ่ง ถึงหากข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยจะมีการกล่าวพาดพิงถึงผู้อื่นในทางที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายได้ ก็มิใช่ความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรือความมั่นคงในทางเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากผู้ได้รับข้อมูลข่าวสารหรือบุคคลใดนำไปเผยแพร่ย่อมจะต้องรับผิดชอบในการกระทำของตนเอง

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุมของคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน กรณีการหายตัวไปของนายทง โพธิ์อ่าน แก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้ลบ หรือตัดทอน หรือทำโดยประการอื่นใดในส่วนที่เกี่ยวกับชื่อและข้อความอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชนได้ตามที่เห็นสมควร และให้ปกปิดชื่อของผู้หญิงซึ่งถูกกล่าวอ้างว่ามีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับนายทง โพธิ์อ่าน ด้วย

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ (ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ)	ประธานกรรมการ
ลงชื่อ ดิเรก สุนทรเกตุ (นายดิเรก สุนทรเกตุ)	กรรมการ
ลงชื่อ แฉ่งน้อย วิศวาโยธิน (นางแฉ่งน้อย วิศวาโยธิน)	กรรมการ
ลงชื่อ ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ (ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์)	กรรมการ

ลงชื่อ	มนตรี รูปสุวรรณ (รองศาสตราจารย์มนตรี รูปสุวรรณ)	กรรมการ
ลงชื่อ	มัลลิกา คุณวัฒน์ (นางมัลลิกา คุณวัฒน์)	กรรมการ
ลงชื่อ	วิทยา ตันสุวรรณนนท์ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิทยา ตันสุวรรณนนท์)	กรรมการ
ลงชื่อ	ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนองชาติ (ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนองชาติ)	กรรมการ
ลงชื่อ	สมคิด เลิศไพฑูรย์ (รองศาสตราจารย์ สมคิด เลิศไพฑูรย์)	กรรมการ
ลงชื่อ	ศาสตราจารย์ สุรพล นิติไกรพจน์ (ศาสตราจารย์ สุรพล นิติไกรพจน์)	กรรมการ
ลงชื่อ	อีกหาญ ไตมรงค์ศักดิ์ (นายอีกหาญ ไตมรงค์ศักดิ์)	กรรมการ
ลงชื่อ	รังสิกร อุปพงศ์ (นายรังสิกร อุปพงศ์)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ		วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๘ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงมหาดไทยเกี่ยวกับรายงานผลการตรวจสอบของ
คณะกรรมการตรวจสอบฯ กรณีการหายตัวไปของนายทนง โพธิ์อ่าน

ผู้อุทธรณ์ : มูลนิธิพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ
โดยนายปิยะเชษฐ์ แคล้วคลาด กรรมการและเลขานุการ

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงมหาดไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า มูลนิธิพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ โดยนายปิยะเชษฐ์ แคล้วคลาด กรรมการและเลขานุการ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือ ถึงกระทรวงมหาดไทย เพื่อขอทราบรายงานการสอบสวน กรณีการหายตัวไปของนายทนง โพธิ์อ่าน อดีตประธานสภาองค์การลูกจ้าง สภาแรงงานแห่งประเทศไทย ที่หายตัวไปตั้งแต่วันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๓๕ แต่ไม่ได้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์จึงร้องเรียนต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ผ่านสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีซึ่งได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๑๐๘.๓๑/๒๕๒๕ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๔๓ แจ้งไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เพื่อติดตามเรื่องของการขอทราบรายงานผลการสอบสวนตามที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอไว้ ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๓ ถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เพื่อขอรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสอบสวน การหายตัวไปของนายทนง โพธิ์อ่าน เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมาเป็นเวลานานแล้ว นอกจากนี้ผู้อุทธรณ์ยังได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๔๔ ร้องเรียนการขอข้อมูลข่าวสารเรื่องดังกล่าวไปยังคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เป็นเหตุให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมีหนังสือ ที่ นร ๑๓๑๑/๓๔๙๗ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๔ ถึงกระทรวงมหาดไทย เพื่อแจ้งให้เร่งรัดดำเนินการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

กระทรวงมหาดไทย ได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๒๐๙.๒/๖๖๓๖ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๔๔ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า รายงานผลการตรวจสอบของคณะกรรมการตรวจสอบเร่งรัดดำเนินการ กรณีนายทนง โพธิ์อ่าน หายสาบสูญ ตามที่มูลนิธิพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติขอไปนั้น กระทรวงมหาดไทยไม่อาจเปิดเผยได้ เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นเอกสารที่คณะกรรมการตรวจสอบฯ ได้กำหนดคุ้มครองข้อมูลข่าวสารมิให้รั่วไหลในชั้นลับตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนดว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ ตามนัยมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์เรื่องนี้โดยที่ประชุมใหญ่ ตามข้อ ๑๒ ของระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่าด้วย อำนาจหน้าที่ วิธีพิจารณา และองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๒ ข้อเท็จจริงได้ความตามคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกระทรวงมหาดไทยว่า กระทรวงมหาดไทยได้ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบฯ กรณีนายทนง โพธิ์อ่าน หายสาบสูญ ซึ่งคณะกรรมการตรวจสอบฯ ได้สรุปผลการดำเนินการว่า หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการสืบหาด่วนนายทนง โพธิ์อ่าน ทั้งของกรมตำรวจ (เดิม) และกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ได้ดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องนี้ตามอำนาจหน้าที่ครบถ้วนแล้ว ปรากฏว่ายังไม่สามารถจะติดตามหาด่วนนายทนง โพธิ์อ่าน ได้จากทางใด ซึ่งคณะกรรมการตรวจสอบฯ ได้ดำเนินการสอบถามบุคคลที่ใกล้ชิดกับนายทนง โพธิ์อ่าน ตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องนอกเหนือจากที่หน่วยงานที่รับผิดชอบ ได้ดำเนินการแล้ว ก็ยังไม่สามารถทราบได้แน่ชัดว่านายทนง โพธิ์อ่าน ยังมีชีวิตอยู่หรือถึงแก่กรรมไปแล้ว และได้เสนอผลการดำเนินการดังกล่าวต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งได้ลงนามรับทราบ เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๓๕ ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นมูลนิธิที่ดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับแรงงานไทยประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เพื่อตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการหายตัวไปของนายทนง โพธิ์อ่าน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองชีวิตและร่างกายของประชาชนตามมาตรา ๓๑ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่กระทรวงมหาดไทยปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยให้เหตุผลว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ อาจก่อให้เกิดความเสียหาย โดยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ เนื่องจากขณะนี้การสืบสวนหาด่วนนายทนง โพธิ์อ่าน ยังไม่มีข้อยุติชัดเจนว่าเป็นอย่างไร จึงถือว่าเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการดำเนินการสืบสวนของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลข่าวสารบางส่วนเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของนายทนง โพธิ์อ่าน เช่น ประวัติสุขภาพ ชีวิตครอบครัว และความเป็นอยู่ส่วนตัว รวมทั้งผู้ให้ถ้อยคำไม่ประสงค์ให้นำคำให้การไปเปิดเผยต่อผู้อื่นที่ไม่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งข้อมูลข่าวสารนี้ เป็นเอกสารที่มีการกำหนดชั้นความลับ เพื่อคุ้มครองมิให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งออกตามความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนี้กระทรวงมหาดไทย ได้มีหนังสือ ด่วนมาก กลับที่ มท ๐๒๐๙.๓/๒๐๑๖ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๔ ชี้แจงยืนยันตามเหตุผลที่เคยแจ้งผู้อุทธรณ์ไปแล้ว ในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เรื่องนี้ พร้อมทั้งได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองของกระทรวงมหาดไทย แม้หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการสืบหาด่วนนายทนง โพธิ์อ่าน จะยังไม่ได้ข้อยุติที่ชัดเจนว่า นายทนง โพธิ์อ่านอยู่ที่ใด หรือเสียชีวิตแล้วหรือไม่ แต่ในส่วนของคณะกรรมการตรวจสอบฯ นั้นได้เสนอผลการดำเนินการต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งได้ลงนามรับทราบแล้วจึงถือว่าการดำเนินการ

ของคณะกรรมการตรวจสอบฯ ได้เสร็จสิ้นลงแล้ว และเป็นรายงานข้อเท็จจริงมีไว้เป็นความเห็นหรือคำแนะนำ ภายในหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แม้กระทรวงมหาดไทยจะได้กำหนดขึ้นความลับไว้ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งออกตามความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็ไม่ตัดอำนาจ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะมีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตาม พระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และ ข้อ ๒๔ ของระเบียบดังกล่าว ส่วนข้ออ้างที่ว่าผู้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการตรวจสอบฯ ไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น หน่วยงานของรัฐก็อาจลบหรือตัดทอน หรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยชื่อผู้ให้ข้อมูลข่าวสารส่วนนั้นได้ นอกจากนี้การให้ถ้อยคำบางส่วน ยังเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ และของเจ้าหน้าที่ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนนี้จะเป็น ประโยชน์ต่อหน่วยงานของรัฐ สาธารณชน ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากเป็นข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับขั้นตอน การปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ หากเปิดเผยก็จะเป็นการแสดงให้เห็นประชาชนได้ทราบ ว่า หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายแล้ว อันเป็น การยืนยันความโปร่งใสใน การดำเนินงานของรัฐ อีกทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จะเป็นอุปสรรคต่อการ ปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการสืบหานายทง โพธิ์อ่าน ต่อไปแต่อย่างใด จึงไม่ทำให้การบังคับใช้ กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระ ราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แม้ในข้อมูลข่าวสารนั้น จะปรากฏข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความ เป็นอยู่ส่วนตัว ครอบครัวและสุขภาพของนายทง โพธิ์อ่าน ซึ่งบางส่วนอาจจะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล แต่ ก็เป็นการให้การของผู้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการตรวจสอบฯ เกี่ยวกับข้อสันนิษฐานข้อหนึ่งถึงสาเหตุแห่งการ หายตัวไปของนายทง โพธิ์อ่าน มิใช่ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความควบคุมดูแลของกระทรวงมหาดไทย ตามนัยมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนนี้จะทำให้ได้ รับข้อเท็จจริงครบทุกด้าน อันอาจจะเป็นประโยชน์ต่อการแสวงหาข้อเท็จจริงกรณีการหายตัวของนายทง โพธิ์อ่านต่อไป จึงไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร เว้นแต่ชื่อของผู้หญิงซึ่งถูกกล่าวอ้างมีความ สัมพันธ์ส่วนตัวกับนายทง โพธิ์อ่านไม่สมควรเปิดเผย เพราะจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของบุคคล ภายนอกโดยไม่สมควร ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

อนึ่ง ถึงหากข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยจะมีการกล่าวพาดพิงถึงผู้อื่นในทางที่อาจ จะก่อให้เกิดความเสียหายได้ ก็มิใช่ความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือความมั่นคงในทางเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากผู้ได้รับข้อมูลข่าวสารหรือบุคคลใดนำไปเผยแพร่ย่อม จะต้องรับผิดชอบในการกระทำของตนเอง

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีคำวินิจฉัยให้กระทรวงมหาดไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับรายงานผลการตรวจสอบของคณะกรรมการตรวจสอบฯ กรณีการหายตัวไปของนายทง

โพธิ์อ่าน แก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้ลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดในส่วนที่เกี่ยวกับชื่อและข้อความอื่นที่
ทำให้รู้ตัวผู้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการตรวจสอบฯ ของกระทรวงมหาดไทยได้ตามที่เห็นสมควร และให้ปกปิด
ชื่อของผู้หญิงซึ่งถูกกล่าวอ้างว่ามีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับนายทง โพธิ์อ่านด้วย

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ (ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ)	ประธานกรรมการ
ลงชื่อ ดิเรก สุนทรเกตุ (นายดิเรก สุนทรเกตุ)	กรรมการ
ลงชื่อ แฉ่งน้อย วิศวโยธิน (นางแฉ่งน้อย วิศวโยธิน)	กรรมการ
ลงชื่อ ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ (ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์)	กรรมการ
ลงชื่อ มนตรี รูปสุวรรณ (รองศาสตราจารย์ มนตรี รูปสุวรรณ)	กรรมการ
ลงชื่อ มัลลิกา คุณวัฒน์ (นางมัลลิกา คุณวัฒน์)	กรรมการ
ลงชื่อ วิทยา ตันสุวรรณนนท์ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิทยา ตันสุวรรณนนท์)	กรรมการ
ลงชื่อ ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สมองชาติ (ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สมองชาติ)	กรรมการ
ลงชื่อ สมคิด เลิศไพฑูรย์ (รองศาสตราจารย์ สมคิด เลิศไพฑูรย์)	กรรมการ
ลงชื่อ ศาสตราจารย์ สุรพล นิติไกรพจน์ (ศาสตราจารย์ สุรพล นิติไกรพจน์)	กรรมการ
ลงชื่อ อี้กหาญ โทมรศักดิ์ (นายอี้กหาญ โทมรศักดิ์)	กรรมการ
ลงชื่อ รังสิกร อุปพงศ์ (นายรังสิกร อุปพงศ์)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๙ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการขออนุญาตต่อเติมและก่อสร้างอาคารโรงเรียน
ผู้อุทธรณ์ : นางสาวสุภาวดี ดันประยูร
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเทศบาลตำบลสามพราน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ส ๒๓/๑๖๗ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลสามพราน เพื่อขอสำเนาเอกสารข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการขออนุญาตต่อเติมและก่อสร้างอาคารโรงเรียนบวรอนวิทย์ จำนวน ๒๖ รายการ ประกอบด้วย

๑. หนังสือ ที่ ส ๐๔/๐๑๐ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๔ เรื่อง ขอดัดด้านการต่อไปอนุญาตต่อเติมก่อสร้างอาคารเรียนโรงเรียนบวรอนวิทย์ และบันทึกข้อความท้ายหนังสือ

๒. หนังสือ ที่ ส ๐๔/๒๒๓ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๔ เรื่อง คำพิพากษาศาลอุทธรณ์คุ้มครองชั่วคราว และบันทึกข้อความท้ายหนังสือ

๓. หนังสือ ที่ ส ๐๔/๑๑๗ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๓ เรื่อง คำพิพากษาศาลอุทธรณ์คุ้มครองชั่วคราว และบันทึกข้อความท้ายหนังสือ

๔. หนังสือ ที่ ส ๐๔/พิเศษ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ เรื่อง การผิดระเบียบขั้นตอนในการขออนุญาตต่อเติมอาคารเรียนโรงเรียนบวรอนวิทย์ และบันทึกข้อความท้ายหนังสือ

๕. บันทึกข้อความ ของสำนักงานเทศบาลตำบลสามพราน (กองช่าง) ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๓ เรื่อง การออกใบรับรองการก่อสร้างอาคาร และบันทึกข้อความท้ายหนังสือ

๖. คำขอใบรับรองการก่อสร้างอาคาร เลขที่ ๑ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๓

๗. ใบแทน (อ.๑) ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร เลขที่ นฐ ๔/๒๕๓๕

๘. สำเนาใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๑ เลขที่ ๑๗ ค่าใบอนุญาตปลูกสร้างอาคาร ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

๙. ใบรับรองการก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือเคลื่อนย้ายอาคาร (อ.๖) เลขที่ ๑/๒๕๕๓ ออกให้ ณ วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๓

๑๐. คำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร รื้อถอนอาคาร เคลื่อนย้ายอาคาร ดัดแปลงหรือใช้ที่จอดรถ ที่กัลบริดและทางเข้าออกของรถเพื่อการอื่น (แบบ ข.๕) ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๓

๑๑. หนังสือ ที่ ส ๐๔/๐๗๓ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ เรื่อง การยื่นคำร้องขอถ่ายเอกสาร พร้อมรับรองสำเนา และบันทึกข้อความท้ายหนังสือ

๑๒. คำร้อง เรื่อง ขอถ่ายเอกสาร ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ (เลขรับที่ ๑๑๕๕) และบันทึกข้อความท้ายหนังสือ

๑๓. หนังสือ ที่ ส ๐๗/๒๑ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ เรื่อง ขอต้อใบอนุญาตพร้อมเอกสารแนบหนังสือฉบับนี้รวม ๙ รายการ

(๑) แบบ อ.๑

(๒) แบบ ข.๕

(๓) สำเนาใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการ

(๔) สำเนาหนังสืออนุญาตให้โอนโรงเรียน

(๕) สำเนาใบอนุญาตให้เป็นเจ้าของจัดตั้งโรงเรียน

(๖) สำเนาใบอนุญาตขอย้ายสถานที่ตั้งโรงเรียน

(๗) สำเนาใบอนุญาตการขอเปลี่ยนชื่อโรงเรียนเอกชน

(๘) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๙) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

๑๔. ใบนำส่งสิ่งของทางไปรษณีย์ โดยชำระค่าฝากส่งเป็นรายเดือน ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๔

๑๕. หนังสือ ที่ นฐ ๖๒๐๐๔/๗๔๘ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ เรื่อง ขอรื้อหรือขอกฎหมาย

๑๖. หนังสือ ที่ ส ๐๔/๐๕๐ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ เรื่อง ขอยกเลิกและเพิกถอนการให้ความยินยอมให้ทำการปลูกสร้างอาคารในที่ดิน และบันทึกข้อความท้ายหนังสือ

๑๗. ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร เลขที่ นฐ ๔/๒๕๓๕ (แบบ อ.๑ ใบที่ ๒)

๑๘. บันทึกข้อความ ของสำนักงานเทศบาลตำบลสามพราน (กองช่าง) ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ขอต้อใบอนุญาตก่อสร้าง และบันทึกข้อความท้ายหนังสือ

๑๙. บันทึกข้อความ ของสำนักงานเทศบาลตำบลสามพราน (กองช่าง) ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๔ เรื่อง คำสั่งเรียกพยานเอกสารของศาลจังหวัดนครปฐม และบันทึกข้อความท้ายหนังสือ

๒๐. หนังสือ ที่ ส ๐๔/๐๔๑ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เรื่อง การต่อเติมอาคารเรียนผิดระเบียบขั้นตอน

๒๑. หนังสือ ที่ นฐ ๐๐๒๒/๑๙๕๘ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๓๕ เรื่อง อนุญาตให้ก่อสร้างอาคาร และบันทึกข้อความท้ายหนังสือ

๒๒. ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคาร แบบ อ.๑ เลขที่ นฐ ๔/๒๕๓๕

๒๓. บันทึกฉบับที่มีข้อความว่า

“เนื่องจากนางนงนุช เจนจบเขต ได้ทำการร้องเรียน เรื่องต่อเติมอาคารเรียนของโรงเรียนบวร-
รณวิทย์ โดยไม่ได้รับการยินยอมตามสิทธิของกฎหมายและกฎกระทรวง หรือข้อบัญญัติท้องถิ่น เพราะใบอนุญาต
ขอก่อสร้างอาคารเรียนของโรงเรียนบวรณวิทย์ได้หมดอายุ ในวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๓๖ ดังนั้น ทางฝ่าย
หน่วยงานโยธาได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงปรากฏว่า ใบอนุญาตก่อสร้างโรงเรียนบวรณวิทย์ ได้หมดอายุตั้งแต่วันที่
๒๙ พฤษภาคม ๒๕๓๖ เป็นความจริงและไม่ได้มีการต่ออายุต่อเนื่องมาตลอด จึงขอให้ท่านระงับการต่อเติม
อาคารเรียนชั่วคราว และให้ไปทำเรื่องขออนุญาตให้ถูกต้องต่อไป ก่อสร้างการต่อเติมอาคารเรียนให้ถูกต้องต่อไป”

๒๔. บันทึกข้อความ ของสำนักงานเทศบาลตำบลสามพราน (กองช่าง) ที่ นฐ ๖๒๐๐๓/...ลง
วันที่...กรกฎาคม ๒๕๔๒ เรื่อง ระงับการก่อสร้างต่อเติมอาคารเรียนโรงเรียนบวรณวิทย์ และบันทึกข้อความท้าย
หนังสือ

๒๕. หนังสือ ที่ ส ๐๔/๐๓๗ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๒ เรื่อง ใบอนุญาตก่อสร้างอาคารเรียน
หมดอายุ

๒๖. หนังสือ ที่ ส ๐๔/๐๕๕ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๒ เรื่อง ติดตามข้อร้องเรียนการต่อเติม
อาคารเรียนโรงเรียนบวรณวิทย์

ทั้งนี้ เพื่อจะนำข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปใช้ต่อสู้ในศาลซึ่งเรื่องอยู่ในระหว่างการพิจารณา
ดำเนินคดีที่ผู้อุทธรณ์เป็นโจทก์

สำนักงานเทศบาลตำบลสามพราน มีหนังสือ ที่ นฐ ๖๒๐๐๔/๙๓๔ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๔
ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอโดยแจ้งว่า ได้พิจารณาแล้วไม่อนุญาตให้ถ่ายสำเนา
เอกสารข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพราะเป็นเอกสารทางราชการ หลังจากผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งจากสำนักงานเทศบาล
ตำบลสามพรานดังกล่าวแล้ว ยังคงมีหนังสือ ที่ ส ๒๓/๑๙๕ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๔ และหนังสือ ที่ ส ๒๓/
๑๘๓ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๔ ติดตามทวงถามการขอสำเนาข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอ แม้จะทราบแล้วว่า
สำนักงานเทศบาลตำบลสามพรานปฏิเสธการเปิดเผย ต่อมาสำนักงานเทศบาลตำบลสามพรานมีหนังสือ ที่
นฐ ๖๒๐๐๔/๑๐๐๘ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๔ และหนังสือ ที่ นฐ ๖๒๐๐๘/๑๐๑๑ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๔
ถึงผู้อุทธรณ์ยืนยันการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒๖ รายการ ตามเหตุผลเดิม

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเทศบาลตำบลสามพราน โดยมีความเห็นว่าข้อมูลข่าวสาร
ที่ร้องขอไม่ใช่เอกสารที่กฎหมายห้ามมิให้เปิดเผย อีกทั้งผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียเกี่ยวเนื่องกับเอกสารข้อมูลข่าวสาร
ดังกล่าว และมีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลข่าวสารนั้นเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการทางศาลต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ
การบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และฟังคำชี้แจงจากผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักงานเทศบาลตำบลสามพราน
ตลอดจนเอกสารข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานเทศบาลตำบลสามพรานจัดส่งมาประกอบการพิจารณาแล้ว ข้อเท็จจริง
ได้ความว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้ง ๒๖ รายการ นั้น สำนักงานเทศบาลตำบลสามพรานมีความเห็น ดังนี้

ก) ข้อมูลข่าวสารที่ให้เปิดเผยได้ คือ

ข้อมูลรายการที่ ๖

ข้อมูลรายการที่ ๗

- ข้อมูลรายการที่ ๘
- ข้อมูลรายการที่ ๙
- ข้อมูลรายการที่ ๑๐
- ข้อมูลรายการที่ ๑๓ ข้อ (๑), (๒), (๓), (๔), (๕), (๖) และ (๗)
- ข้อมูลรายการที่ ๑๔
- ข้อมูลรายการที่ ๑๕
- ข้อมูลรายการที่ ๑๗
- ข้อมูลรายการที่ ๒๐
- ข้อมูลรายการที่ ๒๒
- ข้อมูลรายการที่ ๒๓
- ข้อมูลรายการที่ ๒๕
- ข้อมูลรายการที่ ๒๖

ข) ข้อมูลข่าวสารที่ให้เปิดเผยได้ยกเว้นข้อความส่วนที่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน

คือ

- ข้อมูลรายการที่ ๑
- ข้อมูลรายการที่ ๒
- ข้อมูลรายการที่ ๓
- ข้อมูลรายการที่ ๔
- ข้อมูลรายการที่ ๕
- ข้อมูลรายการที่ ๑๑
- ข้อมูลรายการที่ ๑๒
- ข้อมูลรายการที่ ๑๓ (โดยมิให้เปิดเผยบันทึกความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่ปรากฏในหนังสือ

ที่ ส ๐๗/๒๑ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๔)

- ข้อมูลรายการที่ ๑๖
- ข้อมูลรายการที่ ๑๘
- ข้อมูลรายการที่ ๑๙
- ข้อมูลรายการที่ ๒๑
- ข้อมูลรายการที่ ๒๔

ค) ข้อมูลข่าวสารที่มีให้เปิดเผย คือ ข้อมูลรายการที่ ๑๓ ข้อ (๘) และ (๙)

ทั้งนี้ เพราะเห็นว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๓ ข้อ (๘) และ (๙) เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยแล้วจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ให้เปิดเผยได้นั้นสำนักงานเทศบาลตำบลสามพรานแจ้งให้ผู้อุทธรณ์มารับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ยอมรับ เพราะต้องการข้อมูลข่าวสารทั้งหมดมิใช่เพียงบางส่วน เพื่อใช้เป็นหลักฐานสำคัญในการตรวจสอบข้อเท็จจริงและความถูกต้องต่อศาล แม้ว่าเอกสารเหล่านี้ผู้อุทธรณ์สามารถขอคำสั่งศาลเรียกมาได้ก็ตาม แต่ระยะเวลาของ

คดีความได้ผ่านพ้นมานานจนหมดเวลาการยื่นบัญชีพยานเพิ่มเติมแล้ว นอกจากนี้ข้อมูลข่าวสารเหล่านี้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานเทศบาลตำบลสามพรานได้เคยเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ตรวจดูแล้ว แต่ไม่อนุญาตให้คัดสำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ปรากฏในเอกสารข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๖, ๑๘, ๑๙, ๒๑ และรายการที่ ๒๕ เป็นบันทึกรายงานข้อเท็จจริงในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดของเจ้าหน้าที่ตามสายบังคับบัญชา ซึ่งเป็นการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามระเบียบ กฎเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้เคยเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ได้ตรวจดูมาก่อนแล้ว จึงไม่มีเหตุที่จะปกปิดอีกต่อไป สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๓ ข้อ (๘) และ (๙) เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ดังนั้น สำนักงานเทศบาลตำบลสามพรานจึงขอปที่มีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้สำนักงานเทศบาลตำบลสามพรานเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒๖ รายการพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ ยกเว้นข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๓ ข้อ (๘) และ (๙)

ลงชื่อ สมยศ เชื้อไทย (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมยศ เชื้อไทย)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๓
ลงชื่อ อี้กหาญ ไตรรงค์ดี (นายอี้กหาญ ไตรรงค์ดี)	กรรมการ
ลงชื่อ ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ (ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์)	กรรมการ
ลงชื่อ วรเจตน์ ภาคิรัตน์ (นายวรเจตน์ ภาคิรัตน์)	กรรมการ
ลงชื่อ ธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ (นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๐ / ๒๕๔๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๔๔ ถึงเลขาธิการสภาสถาบันราชภัฏ ขอให้เปิดเผยบันทึกถ้อยคำพยาน (แบบ สว.๕) ในสำนวนสอบสวนทางวินัยกรณีที่ถูกกล่าวหาว่า กระทำผิดวินัยข้าราชการครู ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ ที่มิควรได้เกี่ยวกับการเบิกเงินค่าสอนในภาควิชาภาษาไทย ระหว่างปีการศึกษา ๒๕๔๑-๒๕๔๒ ของสถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ มีหนังสือ ที่ สค ๑๕๐๑.๔/๑๙ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๕ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า ไม่อนุญาตให้เปิดเผยบันทึกถ้อยคำพยาน (สว.๕) ในสำนวนการสอบสวนทางวินัย ดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนทางวินัยของสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ และเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องแล้ว ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๔๔ ใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ขอให้สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ จำนวน ๓ รายการ คือ

๑. รายงานการสรุปผลการสอบสวนทางวินัยกรณีของผู้อุทธรณ์ (แบบ สว.๖)
๒. บันทึกถ้อยคำพยานในสำนวนการสอบสวนทางวินัย (แบบ สว.๕)
๓. บันทึก อ.ก.ค. กรม ครั้งที่ ๖/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๔

โดยให้เหตุผลว่าเพื่อใช้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยต่อไป เมื่อสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏพิจารณาคำขออุทธรณ์แล้ว จึงมีหนังสือ ที่ สค ๑๕๐๑.๔/๑๙๖๒ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๔ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๓ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการ ที่ ๒ ไม่อนุญาตให้เปิดเผย ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๔ ถึง

เลขาธิการสภาสถาบันราชภัฏ เพื่อขอให้พิจารณาเปิดเผยบันทึกถ้อยคำพยาน (แบบ สว.๕) อีกครั้ง พร้อมกับขอคัดสำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวด้วย สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏได้พิจารณาหนังสือคำขอของผู้อุทธรณ์แล้ว มีคำสั่งมิให้เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และแจ้งคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบตามหนังสือที่ ศธ ๑๕๐๑.๔/๑๙ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๕ โดยไม่มีการระบุว่าที่เปิดเผยไม่ได้นั้น เพราะเหตุผลใด พร้อมกับแจ้งว่า ผู้อุทธรณ์ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่อประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ และในกระบวนการรับฟังคำชี้แจงของคู่กรณี ได้ขอเท็จจริงเพิ่มเติมว่า ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ที่จะขอเปิดเผยบันทึกถ้อยคำพยานพร้อมทั้งชื่อของพยานทุกคนในสำนวนการสอบสวนทางวินัยที่เกี่ยวกับตน เนื่องจากต้องการทราบข้อความเป็นสาระสำคัญอันเป็นเหตุให้ตนเองต้องรับโทษตามข้อกล่าวหา ทั้งนี้เพื่อใช้ประโยชน์ในการโต้แย้งพยาน และต่อสู้ปกป้องสิทธิสำหรับตนเองในชั้นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยได้อย่างถูกต้องตามประเด็นข้อกล่าวหา ส่วนผู้แทนสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏได้ชี้แจงว่า เหตุที่ปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏได้เปิดเผยรายงานสรุปผลการดำเนินการทางวินัย (แบบ สว.๖) ให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้ทราบข้อเท็จจริงที่เป็นสาระสำคัญของกรณีการสอบสวนทางวินัยตามประเด็นข้อกล่าวหาโดยครบถ้วนแล้ว ประกอบกับกรณีนี้ ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษลดขั้นเงินเดือนโดยผลของเอกสารหลักฐานการขอเบิกเงินค่าสอนประกอบกับถ้อยคำของพยานที่ปรากฏในสำนวนการสอบสวนทางวินัย ซึ่งหากยอมให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว อาจก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยต่อพยานได้ และอาจกระทบต่อผลการเรียนของนักศึกษา รวมถึงปัญหาการบริหารงานภายในของสถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาในอนาคต

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับกฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า บันทึกถ้อยคำพยานตามแบบ สว.๕ ของสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของผู้อุทธรณ์โดยตรงในการพิสูจน์ความผิดตามข้อกล่าวหา อีกทั้งผลการพิจารณาของผู้บังคับบัญชาในชั้นต้นเป็นที่ยุติและมีการพิจารณาลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้อุทธรณ์แล้ว ซึ่งหากข้อความในบันทึกถ้อยคำพยาน มีข้อเท็จจริงที่มีน้ำหนักเพียงพอให้ผู้อุทธรณ์ต้องรับโทษทางวินัย การเปิดเผยย่อมไม่อาจเปลี่ยนแปลงผลการพิจารณาลงโทษให้เบาลงหรือทำให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากความรับผิดชอบได้ แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารกลับจะส่งผลให้กระบวนการพิจารณาโทษทางวินัยชั้นอุทธรณ์มีความโปร่งใสและเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย ทั้งจะทำให้กระบวนการพิจารณาทั้งข้อเท็จจริงและการใช้ดุลพินิจของผู้มีอำนาจพิจารณาลงโทษในชั้นต้นเป็นไปโดยละเอียดรอบคอบ และเป็นการทบทวนโทษฐานความผิดให้มีความถูกต้องเหมาะสมและยุติธรรม การเปิดเผยบันทึกถ้อยคำพยาน (แบบ สว.๕) ในกรณีนี้จึงไม่กระทบกระเทือนถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ แต่กลับจะทำให้ผู้อุทธรณ์สามารถต่อสู้ป้องกันสิทธิสำหรับตนเองได้อย่างเป็นธรรมยิ่งขึ้น ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสารโดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏและประโยชน์ได้เสียของผู้อุทธรณ์แล้ว เห็นว่า บันทึกถ้อยคำพยานในสำนวนการสอบสวนวินัยกรณีนี้ เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

สำหรับการขอเปิดเผยชื่อพยานที่ให้ถ้อยคำไว้ในแบบ สว.๕ ในกรณีนี้ นั้น คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับกฎหมายได้พิจารณาข้อความในแบบ สว.๕ โดยจำแนกพยานออกเป็น ๓ กลุ่ม คือ กลุ่มข้าราชการครู กลุ่มข้าราชการพลเรือนและ

ลูกจ้าง และกลุ่มนักศึกษา และเห็นว่า กลุ่มข้าราชการครูให้ถ้อยคำเกี่ยวกับพฤติกรรมและนิสัยของผู้พุทธณ์ซึ่งเป็นผลดีแก่ผู้พุทธณ์ กลุ่มข้าราชการพลเรือนให้ถ้อยคำเกี่ยวกับระเบียบของทางราชการในการปฏิบัติราชการ การสอนและการเบิกเงินค่าสอนการตรวจสอบข้อเท็จจริงและหลักฐานการขอเบิกเงินค่าสอนตามข้อร้องเรียนกล่าวหาในกรณีของผู้พุทธณ์ และกลุ่มนักศึกษาให้ถ้อยคำเกี่ยวกับการมาสอนของผู้สอนว่าเป็นอาจารย์ผู้ใด มีการสอนแทนกันในคาบเรียนใดบ้าง ผลการสอนเป็นอย่างไร ซึ่งถ้อยคำที่ให้ไว้แบบ สว.๕ ของกลุ่มนี้มีลักษณะเป็นการให้การไปตามข้อเท็จจริง ซึ่งเมื่อพิจารณาข้อหาความในแบบ สว.๕ ทั้งหมดโดยละเอียดแล้วไม่มีข้อความใดที่จะส่งผลร้ายแก่ผู้พุทธณ์เกินสมควรแก่เหตุ อีกทั้งแบบ สว.๕ ส่วนใหญ่มีข้อความที่เป็นคุณแก่ผู้พุทธณ์ ไม่มีข้อความใดที่มีลักษณะอันจะเป็นเหตุก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้เปิดเผยบันทึก ถ้อยคำพยาน (แบบ สว.๕) ทั้งหมดในสำนวนการสอบสวนทางวินัยให้ พร้อมทั้งให้ คัดสำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้พุทธณ์

ลงชื่อ สมยศ เชื้อไทย (นายสมยศ เชื้อไทย)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๓
ลงชื่อ ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ (ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์)	กรรมการ
ลงชื่อ ธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ (นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)	กรรมการ
ลงชื่อ อีกหาญ ไตรรงค์ดี (นายอีกหาญ ไตรรงค์ดี)	กรรมการ
ลงชื่อ วรเจตน์ ภาศิริรัตน์ (นายวรเจตน์ ภาศิริรัตน์)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนพุทธณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๑ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับการจ้างพิมพ์หนังสือ “ครูดีที่หนูรัก”

ผู้อุทธรณ์ : นายจุฑา ถาวรณา

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือ ที่ พิเศษ/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๓
ขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบราคากระดาษปอนด์ขาวชนิด ๘๐ แกรม ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการ
การประถมศึกษาแห่งชาติใช้ประกอบการพิจารณาคำนวณค่าปรับตามสัญญาจ้างพิมพ์หนังสือ “ครูดีที่หนูรัก” ระหว่าง
สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติกับองค์การค้ำของคุรุสภา

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ มีหนังสือ ที่ ศธ ๑๑๐๒/๐๓๓๒ ลงวันที่ ๒๒
มกราคม ๒๕๕๕ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่าไม่อาจเปิดเผยผลการสืบราคากระดาษปอนด์ขาวชนิด ๘๐ แกรมได้ เนื่องจาก
เป็นเอกสาร ของบุคคลภายนอกตามมาตรา ๑๕ (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๕๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการ
การประถมศึกษาแห่งชาติดังกล่าวต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ
การบังคับใช้กฎหมาย ได้รับฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา
แห่งชาติ แล้วได้ความว่า สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้ว่าจ้างองค์การค้ำของคุรุสภา
จัดพิมพ์หนังสือ “ครูดีที่หนูรัก” จำนวน ๓๓,๐๐๐ เล่ม เป็นจำนวนเงิน ๑,๔๑๒,๕๐๐ บาท ตามใบสั่งจ้างเลขที่
๒๕๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ องค์การค้ำของคุรุสภาส่งมอบงาน เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๓
คณะกรรมการตรวจรับพัสดุของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้ตรวจรับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่
๕ เมษายน ๒๕๕๓ โดยมีข้อสังเกตว่ากระดาษที่ใช้พิมพ์หนังสือมีคุณภาพแตกต่างกันกล่าวคือ หนังสือจำนวน ๒,๖๐๐
เล่ม พิมพ์ด้วยกระดาษปอนด์ขาว ๘๐ แกรม ส่วนหนังสือที่เหลืออีก ๓๐,๔๐๐ เล่ม กระดาษที่ใช้พิมพ์เป็น
กระดาษขาวที่มีลักษณะคล้ายว่านูดแรก สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติจึงดำเนินการสืบ

ราคาเพื่อเปรียบเทียบ กระดาษปอนด์ขาวทั้งสองชนิด จากผู้ขายกระดาษในกรุงเทพมหานคร จำนวน ๔ ราย ผลการสืบราคากระดาษดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติเห็นควรปรับลดค่าจ้างที่ต้องจ่ายแก่องค์การค้ำครุสภา เป็นจำนวน ๑๘๒,๕๘๘.๔๘ ซึ่งองค์การค้ำครุสภายอมรับการปรับลดค่าจ้างดังกล่าวด้วยแล้ว เหตุผลที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการสืบราคากระดาษปอนด์ขาวนั้น เนื่องจากเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และเป็นข้อมูลที่มี ผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามนัยมาตรา ๑๕ (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สำหรับผู้อุทธรณ์ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมโดยสรุปว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้จัดการบริษัท ยูไนเต็ทฯ ซึ่งรับช่วงการพิมพ์หนังสือ “ครูดีที่หนูรัก” มาจากองค์การค้ำของครุสภา โดยรายละเอียดของงานนั้นจะเป็นไปตามสัญญาจ้างระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติกับองค์การค้ำของครุสภา ผู้อุทธรณ์เห็นว่า การปรับลดราคาค่าจ้างของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติดังกล่าวไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์หรือแนวปฏิบัติของกระทรวงการคลัง ตามหนังสือ ที่ กค ๕๒๖.๕/๔๘๒๙๘ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๘ และจากข้อเท็จจริงกระดาษปอนด์ขาว ๘๐ แกรม ซึ่งใช้พิมพ์หนังสือจำนวน ๓๐,๔๐๐ เล่ม นั้น แม้จะมีคุณภาพต่ำกว่ากระดาษปอนด์ขาว ๘๐ แกรม ซึ่งใช้พิมพ์หนังสือ จำนวน ๒,๖๐๐ เล่มก็ตาม แต่หากไม่สังเกตย่อมไม่เห็นข้อแตกต่างนั้นได้ และความแตกต่างในคุณภาพของกระดาษก็ไม่อาจคำนวณปรับลดราคาค่าจ้างลงถึง ๑๘๒,๕๘๘.๔๘ บาทได้

ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจ้างพิมพ์หนังสือ “ครูดีที่หนูรัก” ระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติกับองค์การค้ำของครุสภา จำนวน ๒ รายการ คือ เอกสารเกี่ยวกับการคำนวณปรับลดค่าจ้างจำนวน ๑๘๒,๕๘๘.๔๘ บาท และสัญญาจ้างพิมพ์หนังสือระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติกับองค์การค้ำของครุสภา โดยผู้อุทธรณ์เห็นว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง เนื่องจากถูกองค์การค้ำของครุสภาไล่เบียดกรณีที่ถูกปรับลดค่าจ้างอันเนื่องจากการคำนวณการปรับลดค่าจ้างที่ไม่ถูกต้องของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า มีประเด็นที่จะต้องพิจารณาว่า เอกสารเกี่ยวกับการคำนวณปรับลดค่าจ้างพิมพ์หนังสือ “ครูดีที่หนูรัก” เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นหรือไม่ และคณะกรรมการวินิจฉัย ฯ มีอำนาจวินิจฉัยสั่งให้สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติเปิดเผยสัญญาจ้างพิมพ์หนังสือ “ครูดีที่หนูรัก” ระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติกับองค์การค้ำของครุสภาได้หรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารใดจะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้นจะต้องเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เช่น ประวัติการศึกษา ฐานะทางการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม ฯลฯ เป็นต้น ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลเกี่ยวกับผลการสืบราคากระดาษปอนด์ขาวเป็นข้อมูลข่าวสารที่แสดงถึงราคากระดาษที่ผู้ขายเสนอต่อผู้ซื้อ แม้ว่าข้อมูลที่เสนอขายดังกล่าวจะมีรายชื่อบุคคลอยู่ด้วยก็ตาม การเปิดเผยข้อมูลนั้นก็ไม่ทำให้ทราบถึง

สิ่งเฉพาะตัวของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ส่วนข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่นั้น พิจารณาแล้วเห็นว่า การเสนอราคาสินค้าแก่ลูกค้า นั้น เป็นเรื่องปกติธรรมดาในทางการค้าที่ผู้ขายจะเสนอราคาแก่ผู้ซื้อโดยทั่วไป ข้อมูลดังกล่าวไม่มีลักษณะที่จะถือว่าเป็นความลับในทางการค้า ประกอบกับผู้ขายก็ไม่ได้เสนอราคาโดยมีเงื่อนไขที่จะให้การเสนอราคานั้น เป็นความลับ และการเปิดเผยการดำเนินการสืบราคากระดาดขาวดังกล่าว นั้น ย่อมเป็นประโยชน์แก่สาธารณะและเอกชนที่เกี่ยวข้องจะได้ทราบถึงการดำเนินการจัดหาพัสดุของหน่วยงานของรัฐที่โปร่งใสและเป็นธรรมแก่บุคคลทั่วไป การที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคำนวณปรับลดค่าจ้างตามสัญญาจ้างพิมพ์หนังสือ “ครูดีที่หนูรัก” ระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติกับองค์การการค้าของคุรุสภา จึงไม่ขัดด้วยกฎหมาย

สำหรับการพิจารณาวินิจฉัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ สัญญาจ้างพิมพ์หนังสือระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติกับองค์การการค้าของคุรุสภา นั้น พิจารณาแล้วเห็นว่าข้อมูลข่าวสารรายการดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ยังไม่เคยยื่นคำขอ และสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติก็ยังไม่ได้ปฏิเสธการเปิดเผยมาก่อน คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายไม่อาจพิจารณาวินิจฉัยในประเด็นนี้ได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการพิจารณาปรับลดค่าจ้างพิมพ์หนังสือ “ครูดีที่หนูรัก” ส่วนการร้องขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นสัญญาจ้างพิมพ์หนังสือ “ครูดีที่หนูรัก” ระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติกับองค์การการค้าของคุรุสภานั้น มีมติไม่รับไว้พิจารณา

ลงชื่อ	วัฒนา รัตนวิจิตร (นายวัฒนา รัตนวิจิตร)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๔
ลงชื่อ	เรวัต ฉ่ำเฉลิม (นายเรวัต ฉ่ำเฉลิม)	กรรมการ
ลงชื่อ	ดำรงค์ บุญยีน (นายดำรงค์ บุญยีน)	กรรมการ
ลงชื่อ	มัลลิกา คุณวัฒน์ (นางมัลลิกา คุณวัฒน์)	กรรมการ
ลงชื่อ	ศาสตราจารย์สุรพล นิติไกรพจน์ (ศาสตราจารย์สุรพล นิติไกรพจน์)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ		วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๒ / ๒๕๔๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานที่ทำงาน และที่อยู่ของลูกหนี้ตามคำพิพากษาของ
สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๔

ผู้อุทธรณ์ : นายสุรัชย์ ศักดาพลชัย
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๔

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นทนายความผู้ได้รับแต่งตั้งจากโจทก์ คือบริษัทริโก้ (ประเทศไทย) จำกัด ในคดีของศาลแรงงานกลาง ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๕ และที่ เนติ ๑๑๑๑/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๔๕ ขอให้สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๔ เปิดเผยสถานที่ทำงาน และที่อยู่ของลูกหนี้ตามคำพิพากษาของศาลแรงงาน เพื่อให้เป็นข้อมูลในการสืบทรัพย์บังคับคดีและขออายัดเงินเดือน

ต่อมาสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๔ มีหนังสือ ที่ รส ๐๗๒๒/๐๖๗๔๖ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๕ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งให้ทราบว่าตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๔ ข้อมูลที่ขอให้เปิดเผยเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๔ ห้ามหน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลและเป็นกรณีที่ไม่เข้าข้อยกเว้นตาม (๑) ถึง (๙) ของมาตรา ๒๔ อีกทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวยังขัดต่อมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ อีกด้วย จึงไม่สามารถเปิดเผยได้

ผู้อุทธรณ์จึงยื่นหนังสือ ที่ เนติ ๑๔๕๖/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๕ อุทธรณ์ได้แย้งคำสั่งต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยให้เหตุผลว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้ได้รับมอบอำนาจจากเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาที่ถึงที่สุดแล้ว ย่อมถือว่าเป็นบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายตามนัยมาตรา ๒๔ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาอุทธรณ์และคำชี้แจงของสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๔ ที่ รส ๐๗๒๒/๐๘๗๖ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๔๕ ซึ่งเนื้อหาและใจความสำคัญโดยสรุปคล้ายคลึงกับเหตุผลที่ได้แจ้งผู้อุทธรณ์ไป กล่าวคือ ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ในการดำเนินการสืบหาทรัพย์ของจำเลย ซึ่งถูกศาลพิพากษาให้ชำระหนี้เพื่อทำการบังคับคดีและขออายัดเงินเดือนของจำเลยมาชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์เป็นการสืบทรัพย์ของลูกหนี้ตามคำพิพากษาในคดีที่ได้ฟ้องต่อศาลแรงงานกลางแล้ว ส่วนสำนักงานประกัน

สังคมเขตพื้นที่ ๔ ได้ปฏิเสธมิให้ข้อมูลดังกล่าวโดยอ้างว่าเพื่อความคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล เนื่องจากเป็นกรณีที่มีได้มีความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้เป็นเจ้าของข้อมูล ประกอบกับมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ที่บัญญัติว่า ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของนายจ้าง อันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของนายจ้างจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผยซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้ เนื่องจากการปฏิบัติ การตามพระราชบัญญัตินี้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว หรือเพื่อประโยชน์แก่การ คุ้มครองแรงงาน หรือการสอบสวนหรือการพิจารณาคดี

อุทธรณ์นี้มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานที่ทำงานและที่อยู่ ของลูกหนี้ตามคำพิพากษาของศาลเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการสืบทรัพย์บังคับคดีและขออายัดเงินเดือน เป็นการขอเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลหรือไม่ กรณีตามอุทธรณ์นี้เป็นการ ขอให้เจ้าพนักงานสำนักงานประกันสังคมเปิดเผยสถานที่ทำงานและที่อยู่ของลูกหนี้ซึ่งเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา ประสงค์จะทราบเพื่อการบังคับคดี โดยจะทำการสืบทรัพย์บังคับคดีและขออายัดเงินเดือนเพื่อการชำระหนี้ต่อไป เมื่อพิจารณาจากหลักกฎหมายที่ว่าทรัพย์สินทุกชนิดของลูกหนี้ที่มีอยู่ย่อมเป็นประกันการชำระหนี้ตามนัย ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๑๔ ซึ่งบัญญัติไว้ว่า “...เจ้าหนี้มีสิทธิที่จะให้ชำระหนี้ของตนจาก ทรัพย์สินของลูกหนี้จนสิ้นเชิง รวมทั้งเงินและทรัพย์สินอื่นๆ ซึ่งบุคคลภายนอกค้างชำระแก่ลูกหนี้ด้วย” ประกอบ กับผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาเป็นบุคคลที่มีอำนาจตามนัยพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๔ (๘) จึงมีสิทธิที่จะทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๔ เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานที่ทำงาน และที่อยู่ของลูกหนี้ตามคำพิพากษาพร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง ให้แก่ผู้อุทธรณ์

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ (ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๑
ลงชื่อ มนตรี รูปสุวรรณ (นายมนตรี รูปสุวรรณ)	กรรมการ
ลงชื่อ แนน้อย วิศวโยธิน (นางแนนน้อย วิศวโยธิน)	กรรมการ
ลงชื่อ ดิเรก สุนทรเกตุ (นายดิเรก สุนทรเกตุ)	กรรมการ
ลงชื่อ สมชาย หอมล่อ (นายสมชาย หอมล่อ)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๓ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยหนังสือร้องเรียนการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการในสำนวนการสอบสวน
ข้อเท็จจริงของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ผู้อุทธรณ์ : นายปลอดประสพ สุรัสวดี
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า มีผู้ทำหนังสือร้องเรียนต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
กล่าวหาว่า ผู้อุทธรณ์ในฐานะอธิบดีกรมป่าไม้มีพฤติการณ์ทุจริตและใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ กล่าวคือ

๑. มีการทุจริตคอร์รัปชันจนร้ายผิปกติ

๒. ใช้อำนาจในตำแหน่งอธิบดีช่วยเหลือญาติพี่น้อง พวกพ้อง และเบียดบังงบประมาณแผ่นดิน
รวมทั้งแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ

๓. แอบอ้างสถาบันพระมหากษัตริย์ในการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีคำสั่ง ที่ ๔๓๕/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงในกรณีดังกล่าวและมีหนังสือแจ้งการแต่งตั้งและเรียกให้ผู้อุทธรณ์ชี้แจงข้อเท็จจริง
ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๗๐๑/๕๘๓ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด
ที่ กษ ๐๗๐๑/๖๓๑ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๔ ขอให้ประธานกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเปิดเผยเอกสาร
ข้อมูลการร้องเรียนเพื่อชี้แจงข้อเท็จจริงแก้ข้อกล่าวหา

สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีหนังสือ ลับ ที่ กษ ๐๒๐๓/๑๒๒๑ ลงวันที่ ๕
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยหนังสือร้องเรียนแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่าหากเปิดเผยจะทำให้
การสอบสวนข้อเท็จจริงคลาดเคลื่อนได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.
๒๕๕๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๗๐๑/๓๔๘๕ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงคณะ
กรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่ไม่เปิดเผย
หนังสือร้องเรียนดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ
การบังคับใช้กฎหมายได้รับฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์แล้ว

ได้ความว่า เนื่องจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้สั่งการให้ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์พิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีผู้ร้องเรียนกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติการณ์ทุจริตและประพฤติมิชอบหลายประการ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงได้มีคำสั่ง ที่ ๔๓๕/๒๕๔๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง เพื่อสอบสวนตามประเด็นกล่าวหา ขณะนี้การสอบสวนยังไม่แล้วเสร็จ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ยังมีได้ชี้แจงต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ที่คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงไม่อาจเปิดเผยหนังสือร้องเรียนแก่ผู้อุทธรณ์ได้ เพราะอาจทำให้การสอบสวนข้อเท็จจริงคลาดเคลื่อน ซึ่งจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

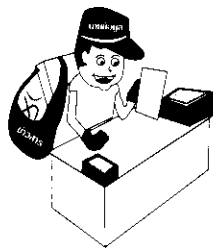
ผู้อุทธรณ์ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ความว่า การร้องเรียนและการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกลับเกลี้ยงและแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของผู้อุทธรณ์ เพื่อส่งผลต่อภาพลักษณ์และประสิทธิภาพการปฏิบัติหน้าที่ของผู้อุทธรณ์ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและการสอบสวนข้อเท็จจริงไม่ถูกต้องและไม่เป็นธรรมต่อผู้อุทธรณ์ กล่าวคือ มีการกำหนดประเด็นการสอบสวนมากกว่าที่มีผู้ร้องเรียน และบางประเด็นก็ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง เนื่องจากประเด็นดังกล่าวหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่เฉพาะได้มีคำสั่งยุติเรื่องไปแล้วเพราะข้อร้องเรียนไม่มีมูลความจริง

เหตุที่ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบเอกสารข้อมูลร้องเรียนที่มีผู้ร้องเรียน นั้น เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบว่า ประเด็นที่ร้องเรียนตรงกับประเด็นที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงต่อผู้อุทธรณ์หรือไม่ และเพื่อมิให้มีการตั้งข้อหาแก่ผู้อุทธรณ์ไปอีกเรื่อย ๆ โดยไม่มีที่สิ้นสุด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาเอกสารประกอบคำชี้แจงเพิ่มเติมที่ได้รับฟังจากผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และผู้อุทธรณ์แล้วเห็นว่า มีประเด็นที่จะต้องพิจารณาว่า การเปิดเผยเอกสารข้อร้องเรียนต่อผู้อุทธรณ์ นั้น จะทำให้การสอบสวนข้อเท็จจริงคลาดเคลื่อน ซึ่งจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตามการกล่าวอ้างของสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์หรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาที่จะดำเนินการเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ไม่ว่าจะมิผู้ร้องเรียนโดยตรงต่อผู้บังคับบัญชาหรือไม่ ถ้าข้อเท็จจริงมีมูลเพียงพอที่จะดำเนินการทางวินัยต่อเจ้าหน้าที่คนหนึ่งคนใดได้ หัวหน้าหน่วยงานก็จะดำเนินการตามขั้นตอนเพื่อพิจารณาลงโทษทางวินัยตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อไป ซึ่งในหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าว เจ้าหน้าที่ผู้ถูกดำเนินการทางวินัยมีสิทธิที่จะเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานที่ถูกต้องอยู่แล้ว ในกรณีนี้เห็นว่า คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้สรุปข้อร้องเรียนให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงไม่มีเหตุที่ผู้อุทธรณ์จะต้องเกรงว่าจะมีการตั้งข้อกล่าวหาในเรื่องอื่นโดยไม่มีที่สิ้นสุดได้อีก อีกทั้งการดำเนินการในขั้นนี้เป็นเพียงการตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเพื่อให้ทราบถึงมูลกรณีที่เกิดขึ้นเท่านั้น ยังมีใช้การตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยซึ่งจะต้องมีการ

แจ้งรายละเอียดในเรื่องที่กล่าวหาโดยครบถ้วนทุกประเด็นให้ผู้ถูกสอบสวนทราบแต่อย่างใด การที่ผู้อุทธรณ์ขอให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในระหว่างการแสวงหาข้อเท็จจริงที่มีผู้กล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดทางวินัยนั้นมิใช่หรือไม่และการดำเนินการก็ยังไม่แล้วเสร็จ อาจทำให้มีการกระทำการรบกวนต่อพยานหลักฐาน ซึ่งจะทำให้การสอบสวนไม่ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องหรืออาจมีการกลบเกลื่อนข้อเท็จจริงได้ ซึ่งเรื่องในทำนองเดียวกันนี้ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย ได้เคยมีคำวินิจฉัยไว้แล้ว เช่น คำวินิจฉัย ที่ ๓๓/๒๕๔๔ และคำวินิจฉัย ที่ ๔/๒๕๔๕ ดังนั้น คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า การเปิดเผยเอกสารข้อร้องเรียนของสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ นั้น จะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐหรือการบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่ อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คำสั่งของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติว่าการที่สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยหนังสือร้องเรียนการทุจริตและประพฤติมิชอบของผู้อุทธรณ์ให้แก่ผู้อุทธรณ์เป็นการใช้ดุลพินิจที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ลงชื่อ	วัฒนา รัตนวิจิตร (นายวัฒนา รัตนวิจิตร)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๔ (กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์)
ลงชื่อ	(นายดำรงค์ บุญยืน)	กรรมการ
ลงชื่อ	เรวัต ฉ่ำเฉลิม (นายเรวัต ฉ่ำเฉลิม)	กรรมการ
ลงชื่อ	(นางมัลลิกา คุณวัฒน์)	กรรมการ
ลงชื่อ	ศาสตราจารย์ สุรพล นิติไกรพจน์ (ศาสตราจารย์ สุรพล นิติไกรพจน์)	กรรมการ
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ		วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๔ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่ ที่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาแต่งตั้ง (ย้าย) ผู้บริหารสถานศึกษา ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๕

ผู้อุทธรณ์ : นายสุวิทย์ นาคฤทธิ์

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายสุวิทย์ นาคฤทธิ์ เป็นอาจารย์ใหญ่โรงเรียนบ้านช่องเสียด สังกัด
สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่ มีหนังสือลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงหัวหน้าการ
ประถมศึกษาอำเภอคลองท่อม ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาแต่งตั้ง (ย้าย) ผู้บริหารสถานศึกษาของ
สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคลองท่อม ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๕

สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคลองท่อม มีหนังสือ ที่ ศธ ๑๐๐๕.ว๔/๑๕๐๙ ลงวันที่ ๗ กันยายน
๒๖๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งให้ทราบว่าไม่อนุญาตให้ตรวจดูและสำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากอยู่ระหว่าง
การพิจารณา ต่อมาได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๑๐๐๕.ว๔/๑๒๒๙ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๔ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ไปรับ
ทราบข้อมูลข่าวสาร แต่ไม่อนุญาตให้สำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือที่ ศธ ๑๐๐๕.๐๔๐๖๐๔/
๓๕ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอคลองท่อมให้เปิดเผยและสำเนาเอกสาร
เกี่ยวกับการพิจารณาแต่งตั้ง (ย้าย) ผู้บริหารสถานศึกษาของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคลองท่อม ประจํา
ปีงบประมาณ ๒๕๕๕ เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการร้องเรียน ร้องทุกข์ หรือดำเนินการอื่นต่อไป เอกสารที่ขอให้เปิดเผยมี
๑๑ รายการ ดังนี้

๑. หนังสือเชิญตัวแทนประชาชน และครูเพื่อพิจารณาองค์ประกอบการย้าย
๒. บันทึกการประชุมตัวแทนครู - ประชาชน
๓. ข้อเสนอแนะของตัวแทนครู ประชาชน เกี่ยวกับองค์ประกอบการย้ายผู้บริหารสถานศึกษา
ด้านอื่นๆ ที่เห็นว่าเหมาะสม
๔. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณา ตามข้อ ๖ วรรคท้ายของหลักเกณฑ์การแต่งตั้ง (ย้าย)
ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกระบี่ พ.ศ. ๒๕๕๓
๕. หลักฐานการพิจารณาของกรรมการแต่ละท่าน ซึ่งได้พิจารณาจัดลำดับ ๑, ๒, ๓, ๔, จำนวน
๙ คน รวม ๙ แผ่น

๖. หลักฐานซึ่งเจ้าหน้าที่ได้สรุปผลการเลือกตั้งโดยนำผลการเลือกตั้งของกรรมการ ๙ ท่าน มาสรุปรวม

๗. หลักฐานการให้คะแนนที่ผู้เกี่ยวข้องได้จัดทำขึ้นเพื่อนำเสนอคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอคลองท่อม

๘. บันทึกการประชุมของคณะกรรมการ ตามข้อ ๖ วรรคท้ายแห่งหลักเกณฑ์การพิจารณาย้าย และแต่งตั้งผู้บริหารสถานศึกษา จังหวัดกระบี่ ปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ในการประชุมทั้ง ๒ วัน

๙. บันทึกรายงานการประชุมของคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอคลองท่อม ครั้งที่ ๓/๒๕๔๔

๑๐. รายงานการประชุมของคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอคลองท่อม ครั้งที่ ๓/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๔

๑๑. หลักฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการดำเนินการในเรื่องแต่งตั้ง (ย้าย) ผู้บริหารสถานศึกษา ปี พ.ศ. ๒๕๔๕

สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคลองท่อม มีหนังสือ ที่ ศธ ๑๑๐๕.๐๔/๑๗๓๒ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๔ อนุญาตให้เปิดเผยได้เฉพาะเอกสารรายการที่ ๑๐ ส่วนเอกสารรายการอื่นๆ ไม่เปิดเผย เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารตามบทบัญญัติมาตรา ๑๕ (๔) และ (๖) และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้รับฟังคำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคลองท่อม สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้บริหารสถานศึกษาผู้หนึ่ง ที่ได้แสดงความประสงค์จะย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียนบ้านพรุดินนาที่ว่างอยู่ ในการพิจารณาคำขอย้ายดังกล่าวสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคลองท่อมได้พิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติกำหนดโดยในขั้นของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคลองท่อม ได้มีการแต่งตั้งคณะทำงานจัดทำข้อมูลประกอบการพิจารณาแต่งตั้ง (ย้าย) ผู้บริหารสถานศึกษาและแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาแต่งตั้ง (ย้าย) ผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งมีหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอคลองท่อมเป็นประธานกรรมการและมีผู้บริหารสถานศึกษาในสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคลองท่อมอีก ๘ คน ร่วมเป็นคณะกรรมการในการพิจารณากรรมการแต่ละคนจะให้คะแนนผู้ขอย้ายตามองค์ประกอบการพิจารณาแต่งตั้ง (ย้าย) ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคลองท่อมตามที่คณะทำงานจัดทำข้อมูลประกอบการแต่งตั้ง (ย้าย) ผู้บริหารสถานศึกษาได้กำหนดไว้ แล้วรวบรวมผลคะแนนดังกล่าวเสนอคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอคลองท่อมและคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดกระบี่พิจารณาตามลำดับต่อไป จากการพิจารณาดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับการพิจารณาให้ย้ายไปเป็นอาจารย์ใหญ่ (ผู้บริหาร) โรงเรียนบ้านพรุดินนาตามความประสงค์ ผู้อุทธรณ์ได้ขอตรวจดูเอกสารเกี่ยวกับการพิจารณาครั้งนี้จำนวน ๑๑ รายการ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคลองท่อม พิจารณาแล้วเห็นว่าคณะกรรมการพิจารณาแต่งตั้ง (ย้าย) ผู้บริหารสถานศึกษาที่สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคลองท่อมแต่งตั้งดังกล่าวมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้อุทธรณ์ทั้งในหน้าที่ราชการและมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องเป็นญาติพี่น้องกับผู้อุทธรณ์หลายคนการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดที่จะทำให้เกิดทราบว่า กรรมการคนใดให้คะแนนผู้ขอย้ายแต่ละคนอย่างไรนั้น

อาจจะก่อให้เกิดอคติระหว่างผู้เป็นกรรมการกับผู้ได้รับการพิจารณา อันนำไปสู่การแตกแยกความสามัคคีระหว่างข้าราชการด้วยกัน และอาจถึงขั้นเกิดความไม่ปลอดภัยต่อกรรมการแต่ละคนได้ จึงมีคำสั่งไม่เปิดเผยทั้งนี้ ตามบทบัญญัติมาตรา ๑๕ (๔) และ (๖) และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปได้ว่า การพิจารณาแต่งตั้ง (ย้าย) ผู้บริหารสถานศึกษาของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคลองท่อม ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๕ ไม่มีความเป็นธรรม เนื่องจากการให้คะแนนไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ได้มีการกำหนดไว้กล่าวคือ ได้มีการกำหนดไว้ล่วงหน้าแล้วว่าผู้ใดที่จะได้รับการพิจารณาให้ย้ายการให้คะแนนของคณะกรรมการเป็นเพียงการกระทำที่ให้ครบตามขั้นตอนเท่านั้นดังนั้นเพื่อจะนำไปเปรียบเทียบการให้ลำดับของคณะกรรมการ และตรวจสอบการจัดลำดับการให้คะแนนของกรรมการแต่ละคน จึงขอให้สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคลองท่อมเปิดเผยและสำเนาข้อมูลข่าวสารดังที่ระบุในหนังสืออุทธรณ์เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการร้องเรียนและร้องทุกข์ต่อไป

ในระหว่างการชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคลองท่อมและผู้อุทธรณ์ตกลงรับกันว่า จะไปพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยอีกครั้งหนึ่ง และสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคลองท่อมได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๑๑๐๕.๐๔/๑๐๓ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๔๕ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ไปรับข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผย ผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแล้ว แต่เห็นว่าสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคลองท่อมไม่ได้ปฏิบัติตามความประสงค์ ผู้อุทธรณ์จึงได้ผู้อุทธรณ์ได้แจ้งการดำเนินการดังกล่าวต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ตามหนังสือลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๕ ความว่า

๑. เอกสารรายการที่ ๕ ข้อมูลข่าวสารที่เป็นหลักฐานการพิจารณาของกรรมการแต่ละคน ซึ่งพิจารณาจัดลำดับ ๑,๒, ๓, ๔ จำนวน ๙ คน รวม ๙ แผ่น เพื่อพิจารณาจัดลำดับผู้ขอย้ายในเขตสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคลองท่อมได้เปิดเผยบางส่วน โดยปกปิดในส่วนของโรงเรียนบ้านบางคราม โรงเรียนบ้านน้ำร้อน และลายมือชื่อของกรรมการผู้พิจารณา

๒. เอกสารรายการที่ ๘ บันทึกการประชุมของคณะกรรมการ ตามข้อ ๖ วรรคสุดท้ายแห่งหลักเกณฑ์การพิจารณาย้ายและแต่งตั้งผู้บริหารสถานศึกษาจังหวัดกระบี่ พ.ศ. ๒๕๔๓ ที่สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคลองท่อมจัดให้ เป็นเอกสารรายงานการประชุมที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย **พิจารณาแล้วเห็นว่า** เมื่อสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคลองท่อมได้พิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้กับผู้อุทธรณ์ไปแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์เห็นว่าข้อมูลข่าวสารบางส่วนที่หน่วยงานยังไม่เปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์อีก จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณา คือ

(๑) ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการพิจารณาแต่งตั้ง (ย้าย) ผู้บริหารสถานศึกษา ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๕ ส่วนของโรงเรียนบ้านบางครามและโรงเรียนบ้านน้ำร้อน จะเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์หรือไม่

(๒) การพิจารณาให้คะแนนของกรรมการผู้พิจารณาแต่งตั้ง (ย้าย) ผู้บริหารสถานศึกษาประจำ

ปีงบประมาณ ๒๕๔๕ ที่ให้คะแนนผู้ขอย้ายแต่ละคนจะเปิดเผยได้หรือไม่

(๓) บันทึกรายงานการประชุมที่ผู้อุทธรณ์เห็นว่าไม่ตรงกับความเป็นจริง คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ มีอำนาจพิจารณาหรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า

ประเด็นที่หนึ่ง ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการพิจารณาแต่งตั้ง (ย้าย) ผู้บริหารสถานศึกษา ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๕ ส่วนของโรงเรียนบ้านบางครามและโรงเรียนบ้านน้ำร้อน นั้น แม้ผู้อุทธรณ์ไม่มีส่วนได้เสียในข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ก็มีสิทธิที่จะขอให้สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคลองท่อมเปิดเผยเอกสารดังกล่าวให้กับผู้อุทธรณ์ได้ และจากการพิจารณาก็ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงใดๆ ว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีลักษณะต้องห้ามเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงขอขอให้สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคลองท่อมจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาแต่งตั้ง (ย้าย) ผู้บริหารสถานศึกษาส่วนของโรงเรียนบ้านบางครามและโรงเรียนบ้านน้ำร้อน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๕ แก่ผู้อุทธรณ์ได้

ประเด็นที่สอง การพิจารณาให้คะแนนของกรรมการพิจารณาแต่งตั้ง (ย้าย) ผู้บริหารสถานศึกษา ที่ให้คะแนนผู้ขอย้ายแต่ละคนจะเปิดเผยได้หรือไม่ คณะกรรมการวินิจฉัยข้อมูลข่าวสารฯ พิจารณาเห็นว่า การที่สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคลองท่อมได้กระทำการดังกล่าว เพื่อมิให้ทราบว่าการพิจารณาแต่ละคนในคณะกรรมการพิจารณาแต่งตั้ง (ย้าย) ผู้บริหารสถานศึกษาแต่ละคนนั้นได้ให้คะแนนและจัดลำดับผู้ขอย้ายอย่างไร เพราะการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจจะก่อให้เกิดอคติระหว่างผู้เป็นกรรมการกับผู้ได้รับการพิจารณา อันจะนำไปสู่การแตกแยกความสามัคคีระหว่างข้าราชการด้วยกันนั้นเป็นเหตุที่รับฟังได้และยังเห็นว่าการเปิดเผยรายชื่อคณะกรรมการเพื่อจะทำให้ทราบว่าคนใดให้คะแนนเท่าใดนั้นอาจจะส่งผลต่อการตัดสินใจอย่างอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการในเรื่องทำนองนี้เป็นโอกาสต่อไป ซึ่งจะส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพได้ตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น การที่สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคลองท่อมเปิดเผยผลคะแนนโดยปกปิดชื่อกรรมการแต่ละคนไว้จึงเป็นการชอบแล้ว

ประเด็นที่สาม บันทึกรายงานการประชุมที่ผู้อุทธรณ์เห็นว่าไม่ตรงความจริงนั้น คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ มีอำนาจที่จะพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา

๑๔ หรือมาตรา ๑๕ หรือไม่รับฟังคำคัดค้าน ตามมาตรา ๑๗ และคำสั่งที่ไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๕ เท่านั้น ประเด็นที่ผู้อุทธรณ์ขอให้พิจารณาว่าเอกสารดังกล่าวมีข้อความตรงกับความเป็นจริงหรือไม่จึงไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ

การบังคับใช้กฎหมาย มีมติให้สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคลองท่อมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาแต่งตั้ง (ย้าย) ผู้บริหารสถานศึกษาในส่วนของโรงเรียนบ้านบางครามและโรงเรียนบ้านน้ำร้อน และเห็นพ้องด้วยที่สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคลองท่อมที่เปิดเผยคะแนนและการจัดลำดับโดยลำดับตอน หรือขีดฆ่าลายมือชื่อคณะกรรมการพิจารณาแต่งตั้ง (ย้าย) ผู้บริหารสถานศึกษา ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๕ ของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคลองท่อม ส่วนเอกสาร ที่ผู้อุทธรณ์ได้แย้งว่า สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคลองท่อมจัดทำบันทึกการประชุมไม่ตรงความจริง นั้น ไม่อยู่ในอำนาจที่คณะกรรมการฯ จะวินิจฉัยให้ได้

ลงชื่อ	วัฒนา รัตนวิจิตร (นายวัฒนา รัตนวิจิตร)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๔
ลงชื่อ	ดำรงค์ บุญยืน (นายดำรงค์ บุญยืน)	กรรมการ
ลงชื่อ	 (นายเรวัต จำเริญ)	กรรมการ
ลงชื่อ	ศาสตราจารย์ สุรพล นิติไกรพจน์ (ศาสตราจารย์ สุรพล นิติไกรพจน์)	กรรมการ
ลงชื่อ	มัลลิกา คุณวัฒน์ (นางมัลลิกา คุณวัฒน์)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ		วันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๕ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งสภาเทศบาลตำบลห้วยยอดที่ไม่อนุญาตให้สำเนาแถบบันทึกเสียงการประชุมของสภาเทศบาล
ผู้อุทธรณ์ : นายอรรถน์ ศรีสุดสะอาด
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สภาเทศบาลตำบลห้วยยอด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงประธานสภาเทศบาลตำบลห้วยยอด ขออนุญาตสำเนาแถบบันทึกเสียงการประชุมสภาเทศบาลในครั้งที่ผู้อุทธรณ์อภิปราย และตั้งกระทู้ถามเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่สมาชิกสภาเทศบาลสภาเทศบาลตำบลห้วยยอด มีหนังสือ ที่ ตง ๕๒๒๐๑/๐๑ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๕ แจ้งว่า สภาเทศบาลตำบลห้วยยอดไม่อนุญาตให้สำเนาแถบบันทึกเสียงการประชุม เนื่องจากมีการจัดทำรายงานการประชุมเป็นลายลักษณ์อักษรที่ได้รับรองรายงานการประชุมไว้ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ และได้จัดส่งรายงานการประชุมที่รับรองแล้วแก่สมาชิกสภาเทศบาลทุกคนรวมทั้งผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว ดังนั้น ผู้อุทธรณ์และสมาชิกสภาเทศบาลคนอื่นย่อมใช้รายงานการประชุมดังกล่าวแทนแถบบันทึกเสียงการประชุมได้ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ของเทศบาลตำบลห้วยยอด คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำชี้แจงจากสภาเทศบาลตำบลห้วยยอด ซึ่งได้ชี้แจงเป็นหนังสือตามหนังสือ ที่ ตง ๕๒๒๐๑/๔๔๒ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ได้ความว่า สภาเทศบาลตำบลห้วยยอดได้ประชาสัมพันธ์โดยแจ้งข่าวและรายละเอียดการประชุมของสภาเทศบาลลงในวารสารของเทศบาลซึ่งกำหนดจัดทำเป็นประจำทุก ๒ เดือน รวมทั้งจัดทำรายงานกิจการของเทศบาลประจำปี เพื่อแจกจ่ายแก่ประชาชนในเรื่องดังกล่าวไว้ด้วยแล้ว การนำสำเนาแถบบันทึกเสียงการอภิปรายโดยเฉพาะในส่วนที่ผู้อุทธรณ์ทำหน้าที่เป็นผู้อภิปรายและตั้งกระทู้ถามออกเผยแพร่ การเผยแพร่แถบบันทึกเสียงดังกล่าวอาจทำให้สาระสำคัญของรายงานการประชุมแตกต่างไปจากข้อเท็จจริงซึ่งอาจเกิดความเสียหายต่อการบริหารของเทศบาลได้ สภาเทศบาลยืนยันที่จะปฏิเสธให้ผู้อุทธรณ์สำเนาแถบบันทึกเสียงการประชุมของสภาเทศบาล

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับบันทึกรายงานการประชุมของสภาเทศบาลตำบลห้วยยอดที่มีการรับรองแล้วทุกครั้ง การที่ผู้อุทธรณ์ขอสำเนาแถบบันทึกเสียงการประชุมสภาเทศบาลตำบลห้วยยอดในครั้งที่ผู้อุทธรณ์ได้อภิปรายและตั้งกระทู้ถาม เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่สมาชิกสภาเทศบาล โดย

จะขอเฉพาะในส่วนที่เป็นการโต้ตอบระหว่างประธานสภาเทศบาลตำบลห้วยยอดกับผู้อุทธรณ์ เพื่อนำไปเผยแพร่กับประชาชนให้ได้ทราบการดำเนินงานของสภาเทศบาลตำบลห้วยยอด การที่สภาเทศบาลตำบลห้วยยอดอ้างว่าได้จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อประชาชนผู้สนใจเข้ามาตรวจสอบดูได้นั้น ในข้อเท็จจริงแล้วประชาชนจะต้องประกอบอาชีพ จึงไม่มีเวลาพอที่จะอ่านรายงานการดำเนินการนั้นได้ จึงต้องขอสำเนาเพื่อเผยแพร่ให้ประชาชนได้ทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า แถบบันทึกเสียงการประชุมเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ และเห็นว่าเจ้าหน้าที่ไม่มีเจตนาที่จะบันทึกเสียงไว้เป็นบันทึกของราชการโดยตรงแต่บันทึกไว้เพื่อนำมาใช้จัดทำเป็นบันทึกการรายงานการประชุมที่เป็นลายลักษณ์อักษร แถบบันทึกเสียงจึงเป็นเพียงอุปกรณ์ที่ใช้อำนวยความสะดวกในการจัดทำรายงานการประชุมของเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ในการจัดทำรายงานการประชุมเท่านั้น รายงานการประชุมดังกล่าวจะเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ถูกต้องก็ต่อเมื่อเจ้าหน้าที่ได้จัดทำเอกสารเป็นรายงานการประชุมเสนอต่อที่ประชุมเพื่อตรวจสอบและรับรองความถูกต้องเสียก่อน ดังนั้น แถบบันทึกเสียงการประชุมจึงไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในบังคับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่จะต้องเปิดเผยและสำเนาให้แก่ผู้อุทธรณ์ การที่สภาเทศบาลตำบลห้วยยอดปฏิเสธที่จะสำเนาแถบบันทึกเสียงการประชุมให้แก่ผู้อุทธรณ์ จึงเป็นการขัดด้วยกฎหมายแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย มีมติเห็นชอบด้วยกับสภาเทศบาลตำบลห้วยยอด ที่ไม่เปิดเผยสำเนา แถบบันทึกเสียงการประชุมสภาเทศบาลดังเหตุผลที่ได้กล่าวมาแล้ว

ลงชื่อ วัฒนา รัตนวิจิตร
(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)

ลงชื่อ ดำรงค์ บุญยืน
(นายดำรงค์ บุญยืน)

ลงชื่อ (นายเรวัต ฉ่ำเฉลิม)

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ สุรพล นิติไกรพจน์
(ศาสตราจารย์ สุรพล นิติไกรพจน์)

ลงชื่อ มัลลิกา คุณวัฒน์
(นางมัลลิกา คุณวัฒน์)

หัวหน้าองค์คณะที่ ๔
(กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์)

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๕

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๖ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งสภาเทศบาลตำบลไทรน้อยที่ไม่อนุญาตให้สำเนาแถบบันทึกเสียงการประชุมของสภาเทศบาล
ผู้อุทธรณ์ : นายประสิทธิ์ บุญเคย
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สภาเทศบาลตำบลไทรน้อย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบลไทรน้อย ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงประธานสภาเทศบาลตำบลไทรน้อย ขออนุญาตสำเนาแถบบันทึกเสียงการประชุมสภาเทศบาลเมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ เพื่อนำมาทบทวนและนำความคิดเห็นของที่ประชุมมาเป็นแนวทางการปฏิบัติหน้าที่สมาชิกสภาเทศบาลต่อไป

สภาเทศบาลตำบลไทรน้อย มีหนังสือ ที่ นบ ๕๒๖๐๑/๔๕ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า สภาเทศบาลตำบลไทรน้อยไม่อนุญาตให้สำเนาแถบบันทึกเสียงการประชุม เนื่องจากมีการจัดทำรายงานการประชุมและสภาเทศบาลได้รับรองรายงานการประชุมในครั้งนั้นถูกต้องตามระเบียบแล้ว โดยผู้อุทธรณ์สามารถใช้รายงานการประชุมดังกล่าวแทนได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการขออุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำชี้แจงของสภาเทศบาลตำบลไทรน้อย ตามหนังสือ ที่ ดง ๕๒๖๐๑/๒๕๕ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ได้ความว่า สภาเทศบาลตำบลไทรน้อย ได้จัดทำรายงานการประชุมสภาเทศบาลและรับรองส่งให้แก่สภาเทศบาลทุกครั้งตามระเบียบแล้ว ซึ่งผู้อุทธรณ์สามารถใช้รายงานการประชุมที่รับรองแล้วนั้น เป็นแนวทางสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ได้ แถบเสียงการประชุมดังกล่าว เป็นเครื่องมือในการจดบันทึกรายงานการประชุมของเจ้าหน้าที่ฝ่ายเลขานุการสภาเทศบาลเท่านั้น ไม่ใช่เอกสารของเทศบาล นอกจากนี้การนำแถบบันทึกเสียงการประชุมที่มีสมาชิกสภาเทศบาลหลายคนอภิปรายในหลากหลายประเด็น หากมีการตัดต่อก่อนนำออกเผยแพร่อาจเกิดความเสียหายแก่สภาเทศบาลตำบลไทรน้อย

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาจากความว่า ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบว่า การอภิปรายของผู้อุทธรณ์ในฐานะสมาชิกสภาเทศบาลตำบลไทรน้อยเมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ มีข้อผิดพลาดหรือบกพร่องอย่างไร เพื่อ

ให้การปฏิบัติหน้าที่ในครั้งต่อไปมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จึงขอแนบบันทึกเสียงการประชุมเพื่อนำกลับไปทบทวน และปรับปรุงวิธีการอภิปรายต่อไปที่ประชุมต่อไป นอกจากนี้ผู้อุทธรณ์ยังเห็นว่า การประชุมของสภาเทศบาลตำบล ไทรน้อยได้จัดให้มีการถ่ายทอดเสียงตามสายให้กับประชาชนในเขตเทศบาลได้รับทราบการประชุมสภาเทศบาล ตำบลไทรน้อยอยู่แล้วสภาเทศบาลตำบลไทรน้อยจึงควรเปิดเผยแนบบันทึกเสียงการประชุมดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า แนบบันทึกเสียงการประชุมเป็นข้อมูลข่าวสารของ ราชการ ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ และเห็นว่า เจ้าหน้าที่ไม่มีเจตนาที่จะบันทึกเสียงไว้เป็นบันทึกของราชการโดยตรงแต่บันทึกไว้เพื่อนำมาใช้จัดทำเป็นบันทึก รายงานการประชุมที่เป็นลายลักษณ์อักษร แนบบันทึกเสียงจึงเป็นเพียงอุปกรณ์ที่ใช้อำนวยความสะดวกในการ จัดทำรายงานการประชุมของเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ในการจัดทำรายงานการประชุมเท่านั้น รายงานการประชุม ดังกล่าว จะเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ถูกต้องก็ต่อเมื่อเจ้าหน้าที่ได้จัดทำเอกสารเป็นรายงานการประชุม เสนอต่อที่ประชุมเพื่อตรวจสอบและรับรองความถูกต้องเสียก่อน ดังนั้น แนบบันทึกเสียงการประชุมจึงไม่ใช่ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในบังคับแห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่จะต้องเปิดเผย และสำเนาให้แก่ผู้อุทธรณ์ การที่สภาเทศบาลตำบลไทรน้อยปฏิเสธที่จะสำเนาแนบบันทึกเสียงการประชุมให้แก่ ผู้อุทธรณ์ จึงเป็นการชอบด้วยกฎหมายแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย มีมติเห็นชอบด้วยกับสภาเทศบาลตำบลไทรน้อยที่ไม่เปิดเผยสำเนา แนบบันทึกเสียงการประชุมสภาเทศบาลดังเหตุผลที่ได้กล่าวมาแล้ว

ลงชื่อ วัฒนา รัตนวิจิตร (นายวัฒนา รัตนวิจิตร)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๔ (กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์)
ลงชื่อ ดำรงค์ บุญยืน (นายดำรงค์ บุญยืน)	กรรมการ
ลงชื่อ (นายเรวัต ฉ่ำเฉลิม)	กรรมการ
ลงชื่อ ศาสตราจารย์ สุรพล นิติไกรพจน์ (ศาสตราจารย์ สุรพล นิติไกรพจน์)	กรรมการ
ลงชื่อ มัลลิกา คุณวัฒน์ (นางมัลลิกา คุณวัฒน์)	กรรมการ
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๗ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนทางวินัย
ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ขอให้เปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัยกรณีที่ถูกกล่าวหาว่า กระทำผิดวินัยฐานพนักงานกระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการอันได้ชื่อว่าประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงโดยรับขำระเงินค่าติดตั้งและค่าโอนย้ายโทรศัพท์จากลูกค้าและมีได้นำเงินส่งองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย มีหนังสือ ที่ คค ๒๓ บก/๐๖๔ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า สำนวนการสอบสวนทางวินัยดังกล่าวเป็นเอกสารลับ จึงไม่อนุญาตให้เปิดเผย ยกเว้นสำเนาคำให้การของผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนทางวินัยขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย และเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องแล้ว ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ คค ๒๓ บทชก.๒.๒.๐๗(นร.)/๐๑๔๔ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ขอให้องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยเปิดเผยสำนวนสอบสวนทางวินัยที่เกี่ยวกับตน โดยให้เหตุผลว่าเพื่อให้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยต่อไป เมื่อองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยพิจารณาคำขอของผู้อุทธรณ์แล้ว จึงมีหนังสือที่ คค ๒๓ บก/๐๖๔ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ แจ้งให้ ผู้อุทธรณ์ทราบว่า อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะในส่วนที่เป็นคำให้การของผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารอื่นๆ ไม่อนุญาตให้เปิดเผย โดยอ้างเหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นเอกสารลับและไม่อาจเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเมื่อได้ฟังคำชี้แจงของคู่กรณีแล้วได้ขอเท็จจริงเพิ่มเติมว่า ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ที่จะขอให้

เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ทุกรายการที่ปรากฏในสำนวนการสอบสวนทางวินัยที่เกี่ยวกับตน เนื่องจากต้องการทราบข้อเท็จจริงและตรวจดูพยานหลักฐานที่เป็นสาระสำคัญอันเป็นเหตุให้ตนต้องรับโทษตามข้อกล่าวหา ทั้งนี้เพื่อใช้ประโยชน์ในการโต้แย้งพยานหลักฐาน และต่อสู้ป้องกันสิทธิของตนเองในชั้นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยได้อย่างถูกต้อง ส่วนผู้แทนองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยได้ชี้แจงว่า เหตุที่ปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีการกำหนดขึ้นความลับไว้ และเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว อาจก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยต่อพยานบุคคลได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า สำนวนการสอบสวนทางวินัยขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของผู้อุทธรณ์โดยตรงในการโต้แย้งคำสั่งลงโทษทางวินัยและแก้ข้อกล่าวหาชั้นอุทธรณ์ อีกทั้งผลการพิจารณาของผู้บังคับบัญชาที่มีคำสั่งลงโทษให้ไล่ออกก็เป็นที่ยุติแล้ว หากให้มีการเปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัยดังกล่าวก็ไม่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย แต่การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการใช้อำนาจทางปกครองต่อการดำเนินการทางวินัยขั้นต้นให้เป็นที่ยอมรับ ส่วนในด้านของผู้อุทธรณ์ การได้ทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้ผู้อุทธรณ์ได้มีโอกาสโต้แย้งพยานหลักฐานและเหตุผลในการพิจารณาออกคำสั่งลงโทษทางวินัยขั้นต้นได้อย่างถูกต้อง จึงควรให้ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอเพื่อให้ผู้อุทธรณ์มีโอกาสป้องกันสิทธิของตนได้อย่างเต็มที่ นอกจากนั้นเมื่อพิจารณาสถานะและพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์ประกอบกับบันทึกคำให้การของพยานบุคคลในสำนวนการสอบสวนทางวินัยที่ไม่ส่งผลร้ายต่อผู้ใด จึงเห็นว่า การเปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัยในกรณีนี้ไม่น่าเป็นเหตุก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยต่อผู้ใด ดังนั้นเมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ประโยชน์ได้เสียของผู้อุทธรณ์และผู้เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่า สำนวนการสอบสวนทางวินัยกรณีนี้เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้เปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัยทั้งหมด พร้อมทั้งให้คัดสำเนาและรับรองสำเนาถูกต้องดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

ลงชื่อ	สมยศ เชื้อไทย (นายสมยศ เชื้อไทย)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๓	ลงชื่อ	ธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ (นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)	กรรมการ
ลงชื่อ	อึกหาญ ไตรรงค์ดี (นายอึกหาญ ไตรรงค์ดี)	กรรมการ	ลงชื่อ	วรเจตน์ ภาคีรัตน์ (นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์)	กรรมการ
ลงชื่อ	ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ (ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์			

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๘ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล
ผู้อุทธรณ์ : นายจรูญ ดวงสะเกิด และคณะ รวม ๗ คน
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลวังผาง จังหวัดลำพูน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์กับคณะ รวม ๗ คน มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และฉบับลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ รวม ๒ ฉบับ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลวังผางขอให้เปิดเผยบัญชีผู้เลือกตั้ง (ส.ท. ๗) ซึ่งเทศบาลตำบลวังผางได้จัดทำขึ้นในคราวการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลตำบลวังผาง เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากผู้อุทธรณ์มีความสงสัยเกี่ยวกับรายชื่อและการไปใช้สิทธิของผู้เลือกตั้งว่า น่าจะมีข้อมูลที่ไม่ถูกต้องตรงความเป็นจริง

เทศบาลตำบลวังผางมีหนังสือ ที่ สพ ๖๑๙๐๑/๐๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า ไม่อนุญาตให้เปิดเผยบัญชีผู้เลือกตั้ง ฉบับที่ใช้ในการลงคะแนนเลือกตั้งซึ่งได้จัดไว้ให้เจ้าพนักงานผู้ดำเนินการเลือกตั้งไว้บันทึกข้อมูลไว้เป็นหลักฐานในการลงคะแนนเลือกตั้ง เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ เนื่องจากพิจารณาเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคล โดยไม่สมควรตามนัยมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการเปิดเผยอาจจะกระทบส่วนได้เสียของผู้สมัครรับเลือกตั้งและผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งตามนัยมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวด้วย

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวของเทศบาลตำบลวังผาง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาข้อเท็จจริงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของนายกเทศมนตรีตำบลวังผาง พิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องแล้ว ได้ความว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลตำบลวังผาง ประกอบด้วย บัญชีผู้เลือกตั้งฉบับที่มีการบันทึกข้อมูลการไปใช้สิทธิของผู้เลือกตั้ง ของหน่วยเลือกตั้งที่ ๑ (หมู่ที่ ๕) หน่วยเลือกตั้งที่ ๒ (หมู่ที่ ๕) และหน่วยเลือกตั้งที่ ๑๐ (หมู่ที่ ๑๐) ในเขตเลือกตั้งตำบลวังผาง โดยมีจุดประสงค์เพื่อตรวจสอบข้อมูลที่แสดงรายการผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งว่ามีความถูกต้องหรือไม่เนื่องจากมีเหตุที่น่าสงสัยว่า อาจมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือกระทำการบางประการในบัญชี

ผู้เลือกตั้งโดยมิชอบและในส่วนคำชี้แจงของนายกเทศมนตรีตำบลวังผางสรุปได้ความว่า ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลตำบลวังผางเมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๔ ซึ่งตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ กำหนดให้เทศบาลตำบลมีสมาชิกสภาเทศบาลได้จำนวน ๑๒ คน ผลการเลือกตั้งปรากฏว่า กลุ่มพัฒนาท้องถิ่น (กลุ่มของนายกเทศมนตรีตำบลวังผางปัจจุบัน) ได้รับเลือกตั้งจำนวน ๗ คน และกลุ่มพลังใหม่พัฒนา (กลุ่มผู้อุทธรณ์) ได้รับเลือกตั้งจำนวน ๕ คน แต่เนื่องจากมีคะแนนแตกต่างกันไม่มาก จึงเป็นเหตุให้ผู้อุทธรณ์และคณะมีหนังสือร้องขอตรวจสอบบัญชีผู้เลือกตั้ง โดยขอให้เปิดเผยครั้งแรกเมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ เพื่อขอตรวจสอบผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งตามรายการที่ระบุจำนวน ๑๗ คน ในการพิจารณาคำขอครั้งแรกนี้เทศบาลตำบลวังผางได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วพร้อมกับแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่าผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งเพียง ๑ คน จากจำนวน ๑๗ คน ตามที่ระบุไว้ แต่ผู้อุทธรณ์และคณะยังไม่สิ้นความสงสัย จึงมีหนังสือขอให้เปิดเผยอีกครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ โดยขอตรวจสอบข้อมูลของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งทั้งหมดว่า ถูกต้องตรงความเป็นจริงหรือไม่ พร้อมกับขอตรวจสอบรายชื่อคณะกรรมการเลือกตั้งหน่วยเลือกตั้งที่ ๑๐ (หมู่ที่ ๑๐) ซึ่งในการขอให้เปิดเผยครั้งที่ ๒ เทศบาลตำบลวังผางพิจารณาให้เปิดเผยรายชื่อคณะกรรมการเลือกตั้งหน่วยเลือกตั้งที่ ๑๐ (หมู่ที่ ๑๐) ให้แก่ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว แต่ไม่อนุญาตให้เปิดเผยบัญชีผู้เลือกตั้ง (ส.ท. ๗) ทั้งหมด เนื่องจากพิจารณาเห็นว่าบัญชีผู้เลือกตั้งฉบับที่ใช้ในการลงคะแนนเลือกตั้งที่ได้จัดไว้ให้เจ้าพนักงานผู้ดำเนินการเลือกตั้งใช้บันทึกข้อมูลในการลงคะแนนเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๔ เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามนัยมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของผู้สมัครรับเลือกตั้งและประชาชนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งจำนวนมาก การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจำเป็นต้องได้รับความยินยอมจากผู้มีส่วนได้เสียก่อน ตามนัยมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ พร้อมกับให้เหตุผลเพิ่มเติมว่า หากยอมให้มีการเปิดเผยอาจจะเป็นเหตุให้มีการคุกคามผู้มีสิทธิเลือกตั้งจากผู้ที่เกี่ยวข้องในการเลือกตั้ง อีกทั้ง จะก่อให้เกิดความแตกแยกในชุมชนและสร้างความขัดแย้งระหว่างประชาชนในเขตเลือกตั้งมากยิ่งขึ้นด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า บัญชีผู้เลือกตั้ง (ส.ท. ๗) เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการเกี่ยวกับการเลือกตั้งในระบบประชาธิปไตยระดับท้องถิ่นของเทศบาลตำบลวังผางซึ่งจัดทำขึ้นตาม พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่อใช้ประโยชน์ในการบันทึกรายการการมาใช้สิทธิของผู้เลือกตั้งและใช้เป็นหลักฐานของราชการเพื่อตรวจสอบความถูกต้องในกระบวนการเลือกตั้ง เมื่อพิเคราะห์จุดประสงค์การขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ที่มุ่งจะตรวจสอบข้อมูลที่ปรากฏในบัญชีผู้เลือกตั้งว่ากรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งได้ปฏิบัติหน้าที่โดยถูกต้องหรือไม่ โดยไม่มีเจตนาที่จะตรวจสอบว่า ผู้มาใช้สิทธิได้ลงคะแนนให้บุคคลใด การเปิดเผยจึงไม่มีเหตุนำไปสู่การคุกคามผู้มีสิทธิหรือออกเสียงเลือกตั้งและไม่ทำให้เกิดความแตกแยกในชุมชนตามที่ผู้แทนเทศบาลตำบลวังผางยกขึ้นกล่าวอ้าง สำหรับประเด็นที่ว่าบัญชี ผู้เลือกตั้งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและการเปิดเผยจะรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร นั้น เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นเอกสารเกี่ยวกับกระบวนการเลือกตั้งในระบบประชาธิปไตย ซึ่งการบันทึกข้อมูลลงในเอกสารดังกล่าวจะต้องกระทำการโดยเปิดเผยเพื่อให้ทราบว่า ผู้ใดมาใช้สิทธิลงคะแนนแล้วจึงถือได้ว่า เอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารมหาชน มิใช่เป็น

ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคลที่เข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามนัยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่ประการใด และเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในบัญชีผู้เลือกตั้งก็ไม่ทำให้ทราบได้ว่าผู้เลือกตั้งคนใดได้ลงคะแนนให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งคนใด การเปิดเผยบัญชีผู้เลือกตั้ง จึงไม่กระทบหลักการลงคะแนนโดยวิธีลับ ดังนั้น การเปิดเผยบัญชีผู้เลือกตั้งจึงไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และไม่กระทบถึงส่วนได้เสียของผู้มีสิทธิเลือกตั้งหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง เหตุผลการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้แทนเทศบาลวังผางยกขึ้นอ้างจึงไม่อาจรับฟังได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาห้สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสารของผู้ถือหุ้น การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของเทศบาลตำบลวังผาง ประโยชน์ของสาธารณะในการปกครองระบอบประชาธิปไตยระดับท้องถิ่น และประโยชน์ได้เสียของผู้ถือหุ้นและผู้ใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งแล้ว เห็นว่า บัญชีผู้เลือกตั้ง (ส.ท.๗) ฉบับที่บันทึกข้อมูลการมาใช้สิทธิของผู้เลือกตั้งในกรณีนี้เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่เปิดเผยให้ผู้ถือหุ้นทราบได้

ข่าวสาร

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้เทศบาลตำบลวังผางเปิดเผยบัญชีผู้เลือกตั้ง (ส.ท.๗) ฉบับที่บันทึกข้อมูลการไปใช้สิทธิของผู้เลือกตั้ง พร้อมทั้งให้คัดสำเนาและรับรองสำเนาถูกต้องแก่ผู้ถือหุ้น

ลงชื่อ	สมยศ เชื้อไทย (นายสมยศ เชื้อไทย)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๓
ลงชื่อ	ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ (ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์)	กรรมการ
ลงชื่อ	ธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ (นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)	กรรมการ
ลงชื่อ	ฮึกหาญ โตมรศักดิ์ (นายฮึกหาญ โตมรศักดิ์)	กรรมการ
ลงชื่อ	วรเจตน์ ภาครัตน์ (นายวรเจตน์ ภาครัตน์)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ		วันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๙ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายการประมาณราคาค่าทดแทนสิ่งปลูกสร้างที่ถูกเวนคืน
ผู้อุทธรณ์ : นางอำภาวดี ขุมแสงหิรัญ
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักทางหลวงที่ ๑ (เชียงใหม่)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการสำนักทางหลวงที่ ๑ (เชียงใหม่) ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประมาณราคาค่าทดแทนสิ่งปลูกสร้าง ได้แก่ รายการประมาณราคาค่าทดแทนสิ่งปลูกสร้างบ้านเลขที่ ๒๕๙ ซึ่งตั้งอยู่ติดกับที่ดินของผู้อุทธรณ์และที่ดินทั้งสองแปลงถูกเวนคืนเพื่อก่อสร้างทางหลวงสายเดียวกัน (ทางหลวงหมายเลข ๑๒๑)

ต่อมาสำนักทางหลวงที่ ๑ (เชียงใหม่) มีหนังสือ ที่ คค ๐๖๒๐/ม(ม.๓)/๑๕๑๖ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยแจ้งว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความดูแลของหน่วยงานของกรมทางหลวงต่อหน่วยงานของรัฐอื่นหรือผู้อื่น จะกระทำโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ได้รับล่วงหน้าหรือในขณะนั้นไม่ได้และมีหนังสือ ที่ คค ๐๖๒๐/ม(ม.๓)/๑๕๑๑ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์อีกครั้งแจ้งว่า บริษัทนครพิงค์เวอร์คซ์ออฟ จำกัด (บ้านเลขที่ ๒๕๙) ซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลไม่ยินยอมให้เปิดเผยข้อมูลตามคำขอ เนื่องจากเป็นเรื่องของสิทธิส่วนบุคคล ดังนั้นจึงไม่สามารถเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานดังกล่าว โดยให้เหตุผลว่า ต้องการนำข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมาตรวจสอบและเปรียบเทียบกับข้อมูลของตนเพื่อความเป็นธรรม ซึ่งหากผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนเองไม่ได้รับความเป็นธรรมก็จะใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์และคำชี้แจงของผู้แทนสำนักทางหลวงที่ ๑ (เชียงใหม่) รวมทั้งคำชี้แจงเพิ่มเติมของผู้อุทธรณ์ประกอบข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยมีดังนี้

๑. รายการประมาณราคาค่าทดแทนสิ่งปลูกสร้าง (แบบ ชส.๓) หมายเลข ๑ อาคารสำนักงาน ค.ส.ล. ๔ ชั้น และรูปถ่าย (แบบ ชส. ๓-๓) จำนวน ๒๔ แผ่น รวมทั้งเอกสารประกอบ (แบบ ชส. ๓-๑) จำนวน

๒. รายการประมาณราคาค่าทดแทนสิ่งปลูกสร้าง (แบบ ขส.๓) หมายเลข ๒ โรงงานเคาะพันธ์และรูปถ่าย (แบบ ขส. ๓-๓) จำนวน ๑๙ แผ่น รวมทั้งเอกสารประกอบ (แบบ ขส. ๓-๑) จำนวน ๑๑ แผ่น

๓. รายการประมาณราคาค่าทดแทนสิ่งปลูกสร้าง (แบบ ขส.๓) หมายเลข ๓ ส่วนต่อเติมและลาน ค.ส.ล. และรูปถ่าย (แบบ ขส. ๓-๓) จำนวน ๗ แผ่น รวมทั้งเอกสารประกอบ (แบบ ขส.๓-๑) จำนวน ๖ แผ่น

๔. รายการประมาณราคาค่าทดแทนสิ่งปลูกสร้าง (แบบ ขส.๓) หมายเลข ๔ รั้ว ค.ส.ล. และรูปถ่าย (แบบ ขส. ๓-๓) จำนวน ๒ แผ่น รวมทั้งเอกสารประกอบ (แบบ ขส. ๓-๑) จำนวน ๒ แผ่น

๕. รายการประมาณราคาค่าทดแทนสิ่งปลูกสร้าง (แบบ ขส.๓) หมายเลข ๕ ไฟฟ้าแรงสูง และรูปถ่าย (แบบ ขส. ๓-๓) จำนวน ๑ แผ่น รวมทั้งเอกสารประกอบ (แบบ ขส. ๓-๑) จำนวน ๑ แผ่น

๖. รายการประมาณราคาค่าทดแทนสิ่งปลูกสร้าง (แบบ ขส. ๓) หมายเลข ๖ ดินถม รวมทั้งเอกสารประกอบ (แบบ ขส. ๓-๑) จำนวน ๑ แผ่น

๗. รายการประมาณราคาค่าทดแทนสิ่งปลูกสร้าง (แบบ ขส. ๓.) หมายเลข ๗ ศาลพระภูมิและศาลเจ้าที่ และรูปถ่าย (แบบ ขส. ๓-๓) จำนวน ๑ แผ่น รวมทั้งเอกสารประกอบ (แบบ ขส. ๓-๑) จำนวน ๒ แผ่น

๘. แปลนสิ่งปลูกสร้าง (ขส. ๓-๒) จำนวน ๑๒ แผ่น

ทั้งนี้ โดยมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าข้อมูลข่าวสารตามรายการต่างๆ ข้างต้นเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย **พิจารณา**แล้วเห็นว่า ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลได้แก่ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้น หรือมี เลขหมาย รหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงคน หรือรูปถ่าย และตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวได้ห้ามไม่ให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น หรือผู้อื่นโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลข่าวสาร เว้นแต่เป็นการเปิดเผยตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดไว้ อย่างไรก็ตามหลักเกณฑ์ในการห้ามไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่บัญญัติไว้ในหมวด ๓ ว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนี้ใช้บังคับเฉพาะแก่บุคคลธรรมดาเท่านั้น ไม่รวมถึงข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับนิติบุคคล เนื่องจากมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้ได้บัญญัติให้ “บุคคล” หมายความว่า บุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทยและบุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทยแต่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยเท่านั้น ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นี้จึงมิใช่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลแต่เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่เจ้าหน้าที่ของสำนักงานทงหลวงที่ ๑ (เชียงใหม่) เห็นว่าการเปิดเผยอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของบุคคลหนึ่งบุคคลใดเท่านั้น และต่อมาบริษัทนครพิงค์เวอร์คซ็อพ จำกัด มีหนังสือร้องคัดค้านการเปิดเผยดังกล่าวซึ่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ พิจารณาคำคัดค้านแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐเป็นผู้จัดทำขึ้นตามระเบียบ

หลักเกณฑ์ที่กำหนดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ และเป็นข้อมูลข่าวสาร
ที่มีได้จัดขึ้นความลับตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ แต่อย่างไร อีกทั้งการ
เปิดเผยก็มิได้กระทบสิทธิประโยชน์ได้เสียของบริษัทนครพิงค์เวอร์คซ็อพ จำกัด แต่ประการใด เนื่องจากบริษัทฯ
ได้รับค่าทดแทนสิ่งปลูกสร้างที่ถูกเวนคืนไปแล้ว การเปิดเผยจึงกลับจะทำให้สำนักงานทางหลวงที่ ๑ (เชียงใหม่) ได้
รับความเชื่อถือว่าได้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและมีความเที่ยงธรรมตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด ซึ่ง
คนทั่วไปสามารถตรวจสอบการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐต่อกรณีนี้ได้ ดังนั้น ข้อมูลข่าวสาร ความอุทธรณ์
จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ อย่างไรก็ตามปัจจุบันสิ่งปลูกสร้างในส่วนที่เป็นอาคารสำนักงานนั้น ข้อเท็จจริง
ปรากฏว่ายังมีได้มีการรื้อถอนแต่อย่างใด และยังคงสภาพเป็นที่อยู่อาศัยของบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของบริษัทฯ นั้นด้วย
เพื่อไม่ให้เป็นการรุกร้าความเป็นอยู่ส่วนตัวโดยไม่สมควร ข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เป็นรูปถ่ายตามแบบ ขส. ๓-๓
และแปลนสิ่งปลูกสร้างตามแบบ ขส. ๓-๒ ซึ่งแสดงถึงสภาพภายในอาคารส่วนที่ยังคงเป็นที่อยู่อาศัยนั้น
เมื่อคำนึงถึงสิทธิในความเป็นส่วนตัว และความปลอดภัยของผู้อยู่อาศัย ตามนัยของมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง แห่ง
พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แล้ว สำนักงานทางหลวงที่ ๑ (เชียงใหม่) จะมีคำสั่งมิ
ให้เปิดเผยก็ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล
ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานทางหลวงที่ ๑
(เชียงใหม่) เปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้แก่ รายการประมาณราคาค่าทดแทนสิ่งปลูกสร้างตามแบบ
ขส. ๓ และรูปถ่ายตามแบบ ขส. ๓-๓ รวมทั้งเอกสารประกอบตามแบบ ขส. ๓-๑ และ
แปลนสิ่งปลูกสร้างตามแบบ ขส. ๓-๒ โดยสำเนาข้อมูลข่าวสารนั้นให้แก่ผู้อุทธรณ์ ยกเว้นข้อมูลข่าวสารตามแบบ
ขส. ๓-๓ และ แบบ ขส. ๓-๒ ที่แสดงถึงสภาพภายในอาคารเฉพาะส่วนที่ยังคงเป็นที่อยู่อาศัยดังกล่าวแล้วมิให้
เปิดเผยก็ได้

ลงชื่อ ศาสตราจารย์วิเชียร วัฒนคุณ (ศาสตราจารย์วิเชียร วัฒนคุณ)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๑
ลงชื่อ ดิเรก สุนทรเกตุ (นายดิเรก สุนทรเกตุ)	กรรมการ
ลงชื่อ สมชาย หอมลออ (นายสมชาย หอมลออ)	กรรมการ
ลงชื่อ มนตรี รูปสุวรรณ (นายมนตรี รูปสุวรรณ)	กรรมการ
ลงชื่อ แฉ่งน้อย วิสวโยธิน (นางแฉ่งน้อย วิสวโยธิน)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๐ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนิน อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ เกี่ยวกับการขอสำเนาใบสั่งจ้างโครงการจ้างเหมาและสำเนารายงานการประชุม
ผู้อุทธรณ์ : นายมนัส เมฆประภา
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนิน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายมนัส เมฆประภา ผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนิน อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ มีความประสงค์จะตรวจสอบดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนินที่ตนปฏิบัติหน้าที่อยู่ จึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนิน (อบต.บ้านเนิน) เพื่อขอสำเนาใบสั่งจ้างโครงการจ้างเหมาปรับถนนรอบสถานที่ก่อสร้างแหล่งท่องเที่ยวบ้านน้ำเพียงดิน หมู่ที่ ๘ ตำบลบ้านเนิน และสำเนารายงานการประชุมสมัยสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

อบต.บ้านเนิน ได้มีหนังสือ ที่ พช ๘๐๕๐๑/๕๙ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๕ แจ้งต่อผู้อุทธรณ์ว่า อบต.บ้านเนิน โดยคณะกรรมการบริหารไม่อนุญาตให้ส่งสำเนาเอกสารตามคำขอให้แก่ผู้อุทธรณ์ เนื่องจากได้ปฏิบัติตามระเบียบและกฎหมายครบถ้วนแล้ว กล่าวคือ

(๑) ใบสั่งจ้างโครงการจ้างเหมาปรับถนนรอบสถานที่ก่อสร้างแหล่งท่องเที่ยวบ้านน้ำเพียงดินนั้น ยังไม่มีการเบิกจ่ายงบประมาณใดๆ และหากแม้จะมีการเบิกจ่ายในภายหลัง คณะกรรมการบริหารก็จะรายงานผลการปฏิบัติงานและใช้จ่ายเงินให้สภา อบต. ทราบตามมาตรา ๕๙ (๓) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒

(๒) สำเนารายงานการประชุมสมัยสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ นั้น เลขานุการสภา อบต. จะต้องจัดให้สมาชิกสภา อบต. ได้มีโอกาสตรวจดูได้ก่อนเวลาการประชุมตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการประชุมสภา อบต. (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒ ในหมวดที่ ๒ เรื่องการประชุมข้อ ๒๙ อยู่แล้ว ซึ่งผู้อุทธรณ์เองก็ต้องมีโอกาสตรวจดูก่อนเวลาการประชุม ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงไม่มีเหตุและอำนาจอันใดที่จะบังคับเพื่อเข้าตรวจสอบเอกสารก่อนเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ อบต.บ้านเนินดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ อบต.บ้านเนิน และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เพื่อนำไปใช้ในการตรวจสอบการดำเนินงานของ อบต.บ้านเนิน ที่ผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสภาปฏิบัติหน้าที่อยู่ด้วย แต่ อบต.บ้านเนินได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยอ้างเหตุผลว่า

(๑) โครงการจ้างเหมาปรับถนนรอบสถานที่ก่อสร้างแหล่งท่องเที่ยวบ้านน้ำเพียงดิน ในขณะนั้นยังไม่มีงบเบิกจ่ายงบประมาณและไม่เข้าข่ายเป็นสัญญาสัมปทาน สัญญาที่มีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอนหรือสัญญาร่วมทุนกับเอกชนในการจัดทำบริการสาธารณะที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ตามมาตรา ๙ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงถือว่ายังไม่เกิดความเสียหายแก่ทางราชการหรือประชาชน และผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลจำนวนมากและบ่อยครั้ง โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร โดยผู้อุทธรณ์เป็นผู้เขียนคำร้องแต่ให้ผู้อื่นลงนามซึ่งเข้าลักษณะขอยกเว้นที่หน่วยงานของรัฐจะต้องจัดข้อมูลข่าวสารให้ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้ และสัญญาจ้างดังกล่าวผู้อุทธรณ์จะต้องได้รับพร้อมกับสมาชิกสภาอบต.บ้านเนินท่านอื่นอยู่แล้วตามมาตรา ๕๙ (๓) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่บัญญัติให้คณะกรรมการบริหารมีอำนาจหน้าที่รายงานการปฏิบัติงานและการใช้จ่ายเงินให้องค์การบริหารส่วนตำบลทราบอย่างน้อยปีละสองครั้ง และผู้อุทธรณ์ได้ทราบรายละเอียดและสามารถตรวจสอบโครงการดังกล่าวได้ เนื่องจาก อบต.บ้านเนินได้ถ่ายสำเนารายละเอียดทุกโครงการให้ผู้อุทธรณ์ในการเข้าร่วมประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนินสมัยวิสามัญ ครั้งที่ ๒/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๔ เพื่ออนุมัติการจ่ายขาดเงินสะสมเพื่อก่อสร้างโครงการดังกล่าวแล้ว

(๒) รายงานการประชุมสมัยสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ยังไม่มีการรับรองจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนินตามข้อ ๒๙ แห่งข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงถือว่าเอกสารดังกล่าวยังไม่เป็นเอกสารของทางราชการและผู้อุทธรณ์จะต้องได้รับสำเนาการประชุมเพื่อรับรองในการประชุมครั้งต่อไปตามข้อบังคับดังกล่าวแล้ว

อบต.บ้านเนินเห็นว่า ผู้อุทธรณ์มิได้ร้องขอเอกสารเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของประชาชนโดยแท้จริงหากแต่ผู้อุทธรณ์ต้องการหวังผลประโยชน์ทางการเมือง และเพื่อให้เกิดความไม่คล่องตัวในการปฏิบัติงาน จึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวว่ามีได้เป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ตามมาตรา ๙ (๖) และผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลจำนวนมากและบ่อยครั้ง โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรที่จะต้องจัดข้อมูลข่าวสารให้ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์มีสิทธิจะได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวตามขั้นตอนตามมาตรา ๕๙ (๓) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒ และตามข้อ ๒๙ แห่งข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒ อยู่แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า การขอสำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นการขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานในหน่วยงานของรัฐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสภา อบต.บ้านเนิน ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการตรวจสอบการดำเนินงานของ อบต.บ้านเนินได้ การไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

เกี่ยวกับโครงการจ้างเหมาปรับถนนรอบสถานที่ก่อสร้างแหล่งท่องเที่ยวบ้านน้ำเพียงดินโดยอ้างว่าโครงการดังกล่าวยังไม่เกิดความเสียหายแก่ประชาชน และผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลจำนวนมากและบ่อยครั้ง ซึ่งผู้อุทธรณ์จะต้องได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวรวมทั้งรายงานการประชุมตามกฎหมาย ข้อบังคับ ของกระทรวงมหาดไทยอยู่แล้วนั้น ข้ออ้างดังกล่าวไม่มีเหตุผลอันสมควร อบต.บ้านเนิน จึงควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับใบสั่งจ้างโครงการจ้างเหมาปรับถนนดังกล่าวและรายงานการประชุมตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ ซึ่งมีความจำเป็นต้องทราบข้อมูลดังกล่าวเพื่อนำไปดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป สำหรับรายงานการประชุมซึ่งยังไม่มีการรับรองนั้นไม่ปรากฏว่าเหตุใดจึงยังไม่มีการรับรอง แต่ในการเปิดเผย อบต.บ้านเนิน ก็อาจจัดแจ้งการที่ยังไม่มีการรับรองและเหตุที่ไม่มีการรับรองไว้ได้ อนึ่งถึงหากเอกสารบางส่วนจะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล แต่ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้น ซึ่งสามารถนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของตน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงย่อมได้รับการยกเว้นให้เปิดเผยได้ ตามนัยมาตรา ๒๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๓๕ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ อบต.บ้านเนินเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับใบสั่งจ้างโครงการจ้างเหมาปรับถนนรอบสถานที่ก่อสร้างแหล่งท่องเที่ยวบ้านน้ำเพียงดิน และรายงานการประชุมสมัยสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ

ลงชื่อ ศาตราจารย์ ศักดิ์ สอนองชาติ
(ศาตราจารย์ ศักดิ์ สอนองชาติ)

หัวหน้าองค์คณะที่ ๒

ลงชื่อ พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย
(พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย)

กรรมการ

ลงชื่อ สมคิด เลิศไพฑูรย์
(รองศาสตราจารย์ สมคิด เลิศไพฑูรย์)

กรรมการ

ลงชื่อ วิทยา ตันสุวรรณนันท
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยา ตันสุวรรณนันท)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๑ / ๒๕๔๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองนนทบุรี เกี่ยวกับการแจ้งความ
ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : หม่อมหลวงจันทร์ศิริ วิไลวงศ์
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ เป็นผู้ถูกกล่าวหาในคดีอาญา ซึ่งนายบุญลือ จรัสเพชร
แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ว่า ผู้อุทธรณ์บุกรุก
เคหสถานและทำให้เสียทรัพย์ พนักงานสอบสวนฯ ได้ออกหมายเรียกผู้ต้องหาคดีอาญาที่ ๓๒๗๑/๒๕๔๔ เมื่อวันที่
๓๐ มีนาคม ๒๕๔๔ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ไปพบพนักงานสอบสวน (พันตำรวจตรี สมชาย อรภักดี) ที่สถานีตำรวจ
ภูธรอำเภอเมืองนนทบุรีในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๔ เวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา ผู้อุทธรณ์ไปสถานีตำรวจภูธรอำเภอ
เมืองนนทบุรีเมื่อวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๔๔ แต่ไม่พบพนักงานสอบสวนฯ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๔๔
แจ้งต่อพนักงานสอบสวนว่า การที่พนักงานสอบสวนออกหมายเรียกผู้ต้องหาเมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๔ แจ้ง
ให้ผู้อุทธรณ์ไปพบในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๔ โดยส่งทางไปรษณีย์นั้น ไม่ทราบว่ามีกรคำนวณเวลาการเดินทาง
ของหมายเรียกไว้อย่างไร ประกอบกับผู้อุทธรณ์ติดภารกิจ จึงไม่สามารถไปพบพนักงานสอบสวนได้ตามวันเวลา
ดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ได้ให้การเป็นลายลักษณ์อักษรว่า ตามที่ถูกกล่าวหาว่าบุกรุกเคหสถานและทำให้เสียทรัพย์นั้น
ผู้อุทธรณ์ไม่ได้กระทำแต่อย่างใดและไม่มิขอเท็จจริงใดจะให้การต่อพนักงานสอบสวนและผู้อุทธรณ์แจ้งขอคัดสำเนา
ที่นายบุญลือ จรัสเพชร ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนด้วย

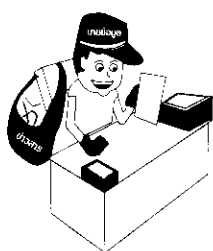
สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองนนทบุรี โดยผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองนนทบุรีมี
บันทึกลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๔๔ ด้านหลังคำให้การและคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ว่า คดีนี้ผู้อุทธรณ์อยู่
ในฐานะผู้ถูกแจ้งความกล่าวหาว่าบุกรุกฯ และคดียังอยู่ในกระบวนการสอบสวน ซึ่งยังไม่เข้าสู่กระบวนการพิจารณา
ของศาล และเป็นผลได้เสียของคู่ความ จึงพิเคราะห์ว่าผู้อุทธรณ์เป็นฝ่ายถูกกล่าวหา หากให้อนุญาตคัดไปแล้ว
จะเสียหายแก่รูปคดี จึงไม่อนุญาตให้คัดสำเนาประจำวันการแจ้งความดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๔๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแจ้งความลงบันทึกประจำวันที่ถูกกล่าวหาผู้อุทธรณ์ เนื่องจาก
ประสงค์จะทราบข้อเท็จจริงที่มีการแจ้งความร้องทุกข์ เหตุเกิดที่ไหน เมื่อไร เสียหายอะไรและอย่างไร เพื่อจะ

ได้นำไปใช้ดำเนินการต่อสู้คดีต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองนนทบุรี และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับคำชี้แจงของคู่กรณีแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ นายบุญลือ จรัสเพชร ได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองนนทบุรี ว่า เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๔ ผู้อุทธรณ์ได้บุกคุกเคหาสถานและทำให้เสียทรัพย์ พนักงานสอบสวนได้ลงบันทึกรับแจ้งความร้องทุกข์ไว้ในรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีและออกหมายเรียกผู้ต้องหาลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๕ แจ้งให้ไปพบพนักงานสอบสวนในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๕ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่สามารถไปพบในวันเวลาตามหมายเรียกได้ ต่อมาผู้อุทธรณ์ไปหาพนักงานสอบสวนในภายหลัง แต่ไม่พบจึงให้การเป็นลายลักษณ์อักษรไว้พร้อมกับขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการต่อสู้คดี เพราะในหมายเรียกผู้ต้องหาไม่ปรากฏ ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามที่มีการกล่าวหาแต่อย่างใด ผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง นนทบุรี เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเกิดผลเสียหายต่อรูปคดี เนื่องจากผู้อุทธรณ์เป็นฝ่ายผู้ถูกกล่าวหาและคดีนี้ยังอยู่ในระหว่างการสอบสวน ซึ่งยังเข้าสู่การพิจารณาคดีของศาลแต่อย่างใด จึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวว่า การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองนนทบุรี กรณีนี้ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้เสียโดยตรงในคดี เนื่องจากเป็นผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดในคดีอาญา พนักงานสอบสวนได้รับแจ้งความร้องทุกข์และออกหมายเรียกผู้ต้องหาแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ประกอบกับหมายเรียกผู้ต้องหาดังกล่าวไม่มีรายละเอียดข้อเท็จจริงที่ผู้อุทธรณ์จะใช้ในการแก้ข้อกล่าวหาได้อย่างเพียงพอ สมควรที่ผู้อุทธรณ์จะได้ทราบการแจ้งความร้องทุกข์ที่พนักงานสอบสวนได้บันทึกไว้ในรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ เพื่อให้ผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิตามกฎหมายในการปกป้องและรักษาความเป็นธรรมให้ตนเองได้ ทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เฉพาะกรณีนี้ไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แม้จะมีระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดีลักษณะ ๒๓ เรื่องรายงานประจำวัน ซึ่งกำหนดการห้ามเปิดเผยและสำเนาข้อความใดๆ ที่แจ้งไว้จากประจำวัน ก็ไม่ขัดอำนาจคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในการพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แต่อย่างใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองนนทบุรี เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแจ้งความร้องทุกข์ตามรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ของนายบุญลือ จรัสเพชร ตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สมองชาติ	หัวหน้าองค์คณะที่ ๒
(ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สมองชาติ)	
ลงชื่อ สมคิด เลิศไพฑูรย์	กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ สมคิด เลิศไพฑูรย์)	
ลงชื่อ วิทยา ตันสุวรรณนท์	กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยา ตันสุวรรณนท์)	
ลงชื่อ พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
(พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย)	
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๒ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลในรายงานการสอบสวน
(ทางวินัย)

ผู้อุทธรณ์ : นายสุวัฒน์ สีนุพันธุ์ประทุม
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมเร่งรัดพัฒนาชนบท

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงอธิบดีกรม
เร่งรัดพัฒนาชนบท ขอคัดสำเนาเอกสารในส่วนการสอบสวน เพื่อนำไปประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทาง
วินัย ซึ่งข้อมูลข่าวสารที่ต้องการ นั้น ประกอบด้วย

๑. รายงานการสอบสวน
๒. บันทึกถ้อยคำพยานทุกคนในรายงานการสอบสวน

ต่อมา กรมเร่งรัดพัฒนาชนบท มีหนังสือ ที่ มท ๑๐๐๓/๑๒๖๔ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๕
จัดส่งสำเนาข้อมูลข่าวสารเฉพาะรายการที่ ๑ และบันทึกคำให้การของผู้อุทธรณ์ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ แต่ไม่ได้จัดส่ง
ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยไม่แจ้งเหตุผลแต่ประการใด

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
เพื่ออุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนรายการที่ ๒ ของกรมเร่งรัดพัฒนาชนบท และมีความเห็น
โต้แย้งว่า บันทึกถ้อยคำพยานบุคคลเป็นเอกสารสำคัญที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ หากไม่ได้รับการเปิดเผยจะทำให้การ
จัดทำอุทธรณ์ของตนไม่ชัดเจน และเกรงจะเกิดความเสียหายต่อตนเองได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ
การบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาอุทธรณ์และเอกสารข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ประกอบคำชี้แจงเพิ่มเติมของ
ผู้อุทธรณ์และผู้แทนกรมเร่งรัดพัฒนาชนบทแล้ว ได้ความว่า บันทึกถ้อยคำพยานในรายงานการสอบสวนนั้น
ประกอบด้วย ๒ ส่วน คือ บันทึกถ้อยคำพยานของฝ่ายกล่าวหา และบันทึกถ้อยคำพยานของฝ่ายถูกกล่าวหา ทั้งนี้
พยานของฝ่ายกล่าวหาเป็นผู้ปฏิบัติงานอยู่ในหน่วยงานเดียวกันกับผู้อุทธรณ์ ซึ่งมีทั้งบุคคลที่ดำรงตำแหน่งใน
ระดับที่สูงกว่าและดำรงตำแหน่งที่ต่ำกว่าผู้อุทธรณ์ โดยผู้อุทธรณ์ประสงค์จะให้กรมเร่งรัดพัฒนาชนบทเปิดเผย
บันทึกถ้อยคำพยานทุกคน เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย เพราะการเปิดเผยเฉพาะ
รายงานการสอบสวนของกรมเร่งรัดพัฒนาชนบทยังไม่เพียงพอที่จะใช้ประกอบการหักล้างข้อกล่าวหาและพยาน

หลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาแต่อย่างใด ประกอบกับรายชื่อพยานที่ให้ถ้อยคำสนับสนุนข้อกล่าวหา นั้น ผู้อุทธรณ์ ได้ทราบอย่างไม่เป็นทางการแล้ว จึงไม่มีเหตุผลใดที่จะเป็นการก่อให้เกิดอันตรายต่อพยาน จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น ประกอบกับเหตุผลตามหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ มท ๑๐๐๓/๐๗ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๕ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ เห็นว่า การที่กรมเร่งรัดพัฒนาชนบทไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพราะเห็นว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยต่อบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ รวมทั้งที่เห็นว่า แม้จะทำการลบชื่อพยานก็ตาม แต่ถ้อยคำของพยานก็สามารถสื่อให้รู้ได้ว่าเป็นของผู้ใด ซึ่งพยานที่ให้ถ้อยคำที่เป็นโทษกับผู้อุทธรณ์อาจก่อให้เกิดความไม่พอใจและก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยได้ อันจะทำให้ไม่มีบุคคลใดกล้าเป็นพยานอีกนั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่า การให้ถ้อยคำพยานสนับสนุนของฝ่ายกล่าวหาเป็นการให้ถ้อยคำตามอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของข้าราชการตามตำแหน่งหน้าที่ที่ต้องรายงานตามข้อเท็จจริง ประกอบกับผู้อุทธรณ์ก็มิได้มีพฤติกรรมในทางก้าวร้าวหรือมีการข่มขู่ จึงไม่มีเหตุที่สื่อไปในทางที่อาจจะก่อให้เกิดผลกระทบที่เป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยต่อพยานแต่อย่างใด ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ และเมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ภายในหน่วยงานนั้น ซึ่งเจ้าหน้าที่แต่ละฝ่ายอาจต้องมีการปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจร่วมกัน ส่วนเจ้าหน้าที่ชั้นผู้น้อยที่เป็นพยานฝ่ายกล่าวหาอาจต้องปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันกับผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาในโอกาสใดโอกาสหนึ่งก็ได้ เพื่อเป็นการคุ้มครองเจ้าหน้าที่ชั้นผู้น้อยดังกล่าวนี้ก็ชอบที่กรมเร่งรัดพัฒนาชนบทจะเปิดเผยข้อมูลนั้น โดยลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้ตามนัยมาตรา ๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัตินี้ สำหรับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ในส่วนที่เป็นถ้อยคำพยานของฝ่ายถูกกล่าวหา นั้น การเปิดเผยมิได้มีผลกระทบอย่างหนึ่งอย่างใดต่อผู้ให้ถ้อยคำพยาน เพราะเป็นถ้อยคำพยานที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อุทธรณ์เอง

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กรมเร่งรัดพัฒนาชนบทเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้แก่ บันทึกละเอียดคำพยานทุกคนในสำนวนสอบสวน เว้นแต่ถ้อยคำของพยานบุคคลของฝ่ายกล่าวหาที่มีฐานะตำแหน่งทางราชการที่ต่ำกว่าผู้อุทธรณ์ ให้ลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนนั้นหรือไม่อาจสื่อให้รู้ตัวผู้นั้นได้ และให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารนั้นให้แก่ผู้อุทธรณ์

ลงชื่อ	ศาสตราจารย์วิเชียร วัฒนคุณ (ศาสตราจารย์วิเชียร วัฒนคุณ)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๑	ลงชื่อ	ดิเรก สุนทรเกตุ (นายดิเรก สุนทรเกตุ)	กรรมการ
ลงชื่อ	สมชาย หอมลออ (นายสมชาย หอมลออ)	กรรมการ	ลงชื่อ	(นายมนตรี รูปสุวรรณ)	กรรมการ
ลงชื่อ	เน่งน้อย วิศวโยธิน (นางเน่งน้อย วิศวโยธิน)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์			

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ วันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๕
หมายเหตุนายมนตรี รูปสุวรรณ ลาออกตามหนังสือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ที่ พิเศษ ๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๓ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการรายงานกล่าวโทษการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน
การเลือกตั้ง

ผู้อุทธรณ์ : นายกริชชัย มหาลลเลิศ
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า เมื่อครั้งที่ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานการเลือกตั้ง ๘ รักษา
การในตำแหน่ง ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดอุบลราชธานีชั่วคราว สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
ประจำจังหวัดอุบลราชธานีได้ถูกสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งว่ากล่าวตักเตือนกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามและมีความ
ประพฤติมิชอบ

ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือ ลับ ที่ สค ๐๐๑๔.๐๓๓๒/๐๔๓ ลงวันที่ - ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึง
สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งขอคัดสำเนาข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

๑. คำร้องเรียนกล่าวโทษของกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดอุบลราชธานี
๒. บันทึกคำให้การของกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดอุบลราชธานี

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ได้มีหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ สค
๐๐๐๑/๕๖๖๔ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ ปฏิเสธคำขอของผู้อุทธรณ์โดยให้เหตุผลว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าว
เข้าลักษณะของข้อมูลข่าวสารที่มีต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล
ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้ไม่ประสงค์ให้สำนักงานคณะกรรมการ
การเลือกตั้งนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น หากข้อมูลข่าวสารดังกล่าวถูกเปิดเผยแล้วอาจทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือ
ความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ นอกจากนั้นยังมีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการ
การเลือกตั้งอีกด้วย จึงไม่อนุญาตตามที่ขอ

ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือ ลับ ที่ สค (สร) ๐๙๐๑/๑ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงสำนักงาน
คณะกรรมการการเลือกตั้งอีกครั้งหนึ่ง ยืนยันขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยมีเงื่อนไขว่า สำนักงาน
คณะกรรมการการเลือกตั้งสามารถดำเนินการกับข้อมูลข่าวสารนั้นตามมาตรา ๙ วรรคสอง แห่งพระราช
บัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ แต่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งคงยืนยันมิให้เปิดเผย

ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอตามหนังสือ ที่ ลต ๐๑๐๑/๒๓๙ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๕

ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือ ที่ ลต (สร) ๐๗๐๑/๒๑ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง เพราะกรณีที่เกิดขึ้นทำให้เกิดความเสียหายต่อการทำงานและเกียรติประวัติจึงต้องการข้อมูลข่าวสารเอกสารหลักฐานเพื่อดำเนินคดีต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดอุบลราชธานี

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์และเหตุผลไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งที่ชี้แจงผู้อุทธรณ์ หนังสือประกอบการชี้แจงของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ฉบับที่ ๑๑๐๑/๙๒ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๔๕ รวมทั้งเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องและรับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งกับผู้อุทธรณ์ ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๙ และ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๕ คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดอุบลราชธานีได้รายงานกล่าวโทษต่อเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้งว่า ในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดอุบลราชธานี ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติงานที่มีลักษณะของความขัดแย้งค่อนข้างสูงและเกิดความแตกแยกภายในสำนักงาน และหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดอุบลราชธานี ฉบับที่ ๑๐๑๔.๐๓๓๔/พิเศษ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๔๕ รายงานการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ว่ามีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่และมีการกระทำผิดวินัยเป็นนิจสิน หากให้อยู่ในตำแหน่งต่อไปจะเกิดความเสียหายแก่ราชการสมควรย้ายออกจากสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดอุบลราชธานี เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีคำสั่ง สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ๒๔/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้สอบสวนกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดอุบลราชธานี และได้รับหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้อุทธรณ์ ต่อมาคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ๙๘/๒๕๔๕ วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ย้ายผู้อุทธรณ์ให้ไปดำรงตำแหน่งประจำสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้สรุปผลการสอบสวนข้อเท็จจริงให้เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้งทราบตามบันทึกข้อความที่ ฝปก.๔๕๔/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๕ โดยมีความเห็นให้ว่ากล่าวตักเตือนผู้อุทธรณ์ เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้งให้ความเห็นชอบและได้ว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรและผู้อุทธรณ์รับทราบการว่ากล่าวตักเตือนดังกล่าวแล้วเมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ ต่อมาคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ๒๕๙/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ให้ผู้อุทธรณ์ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสุรินทร์

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ได้ปฏิเสธคำขอของผู้อุทธรณ์โดยอ้างว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้ไม่ประสงค์ให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ซึ่งหากนำไปเปิดเผยแล้วอาจทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) และ (๖) และตามหนังสือประกอบการชี้แจงของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๔๕ ข้อ ๑๐ ระบุว่า "... หาก สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งอนุญาตให้นายกริชชัย มหาลลเลิศ ผู้อุทธรณ์คัดสำเนาโดยการลบหรือตัดทอนข้อความที่ไม่อาจเปิดเผยได้ตามนัยมาตรา ๙ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร

ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เช่นชื่อของผู้ร้องเรียน แต่ก็เป็นที่คาดหมายได้ว่านายกริชชัย มหาลลเลิศ ผู้อุทธรณ์ อาจนำข้อมูลดังกล่าวไปประกอบการดำเนินคดีกับผู้ร้องเรียนได้ และเมื่อคณะกรรมการการเลือกตั้งจังหวัด อุบลราชธานีถูกฟ้องร้องเป็นคดีอาญา คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดอุบลราชธานีอาจฟ้องร้อง สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นคดีอาญาได้เช่นเดียวกัน เพราะเหตุที่นำคำร้องเรียนให้นายกริชชัย มหาลลเลิศ ทราบ อันส่งผลกระทบต่อการทำงานของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง”

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ไม่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เนื่องจากการจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการที่ผู้ให้ไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ซึ่งหากนำไปเปิดเผยแล้วอาจทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดนั้น หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจะต้องคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันด้วยตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เฉพาะกรณีที่มีการอุทธรณ์นี้ จากการที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้นำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานกล่าวโทษและบันทึกคำให้การของกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดอุบลราชธานีมาพิจารณาแล้ว ข้อเท็จจริงและเนื้อหาสาระกล่าวถึงพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์ในฐานะปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการการเลือกตั้ง เมื่อพิจารณาถึงอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดอุบลราชธานี ตามระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยการแบ่งส่วนงานของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๔๒ ข้อ ๕ และข้อ ๑๔ ที่กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดอยู่ในกำกับของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด มีประธานกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดย่อมมีหน้าที่รายงานข้อเท็จจริงเสนอแนะให้ดำเนินการทางวินัยได้ ในขณะที่เดียวกันสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งก็ได้มีคำสั่งว่ากล่าวตักเตือนผู้อุทธรณ์ไปแล้ว ตัวผู้อุทธรณ์เองก็ยอมรับคำว่ากล่าวตักเตือน การที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งอ้างว่าหากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จะไปฟ้องร้องดำเนินคดีคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดอุบลราชธานี และคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดอุบลราชธานีจะฟ้องร้องดำเนินคดี สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งจะทำให้เกิดความเสียหายแก่การปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งนั้น การฟ้องร้องเป็นการใช้สิทธิของบุคคลตามรัฐธรรมนูญไม่ทำให้เกิดความเสียหายต่อการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งและต่อความปลอดภัยของผู้รายงานกล่าวโทษ อีกทั้งตัวผู้อุทธรณ์ก็ได้แสดงเจตจำนงให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งดำเนินการตามมาตรา ๙ วรรคสอง มาใช้บังคับแก่การจัดหาข้อมูลข่าวสารได้ ประกอบกับเมื่อพิจารณาถึงตำแหน่งฐานะของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งเป็นผู้รายงานกล่าวโทษก็ย่อมที่จะได้รับการตรวจสอบได้ด้วย การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการใช้อำนาจทางปกครองในการดำเนินการทางวินัยให้เป็นที่น่าประจักษ์ ดังนั้น เมื่อวิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ประโยชน์ได้เสียของผู้อุทธรณ์และผู้ที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่เปิดเผยให้

ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอทั้งสองรายการ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้กับผู้อุทธรณ์ด้วย

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ (ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๑
ลงชื่อ แฉ่งน้อย วิศวโยธิน (นางแฉ่งน้อย วิศวโยธิน)	กรรมการ
ลงชื่อ (นายมนตรี รูปสุวรรณ)	กรรมการ
ลงชื่อ สมชาย หอมลออ (นายสมชาย หอมลออ)	กรรมการ
ลงชื่อ ดิเรก สุนทรเกตุ (นายดิเรก สุนทรเกตุ)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๕
หมายเหตุ นายมนตรี รูปสุวรรณ กรรมการได้ลาออกตั้งแต่วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๕	

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๔ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งกรมสรรพากรที่ไม่เปิดเผยผลการวินิจฉัยการประเมินภาษีกรณีโอน ชื่อขายหุ้น
บริษัท ชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) แก่นายบรรณพจน์ ดามาพงษ์ และนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร
ผู้อุทธรณ์ : นายเสนาะ สุขเจริญ
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมสรรพากร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงอธิบดีกรมสรรพากร
ขอให้เปิดเผยคำวินิจฉัยภาษีอากรกรณีที่เกี่ยวข้องกับการโอนขายหุ้น บริษัท ชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) แก่
นายบรรณพจน์ ดามาพงษ์ และนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร จำนวน ๓ รายการ คือ

(๑) คำวินิจฉัยกรณีคุณหญิงพจมาน ชินวัตร ขายหุ้น บริษัท ชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
โดยไม่ผ่านตลาดหลักทรัพย์ให้แก่นายบรรณพจน์ ดามาพงษ์ จำนวน ๒๖,๘๒๕,๐๐๐ หุ้น ในราคาหุ้นละ ๑๐ บาท
เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๓ ขณะที่ราคาในตลาดหลักทรัพย์สูงถึง ๑๕๐ บาทต่อหุ้น ทำให้นายบรรณพจน์ ดา
มาพงษ์ ได้รับส่วนต่างหรือเงินได้มากกว่า ๓,๙๕๕ ล้านบาท

(๒) คำวินิจฉัยกรณีคุณหญิงพจมาน ชินวัตร โอนหุ้น บริษัท ชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
จำนวน ๔.๕ ล้านหุ้น เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ ให้แก่นายบรรณพจน์ ดามาพงษ์ ในราคาหุ้นละ ๑๖๔
บาท รวมมูลค่า ๗๓๘ ล้านบาท ซึ่งกรณีดังกล่าวกรมสรรพากรได้เคยขอข้อมูลจากคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มาพิจารณาประกอบด้วย

(๓) คำวินิจฉัยกรณี พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร ขายหุ้น บริษัท ชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
จำนวน ๒ ล้านหุ้น ให้แก่นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร โดยไม่ผ่านตลาดหลักทรัพย์ ในราคาหุ้นละ ๑๐ บาท เมื่อ
วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๓ ในขณะที่ราคาในตลาดหลักทรัพย์มีมูลค่า ๑๑๐ บาทต่อหุ้น ทำให้ได้รับส่วนต่างหรือ
เงินได้มากกว่า ๑๘๐ ล้านบาท

กรมสรรพากร มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๘๐๑/ ๑๑๒ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ แจ้ง
ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ โดยอ้างว่าเอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารส่วนบุคคลจึงไม่
อาจเปิดเผยโดยมิได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อนได้ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๔ ประกอบมาตรา ๒๔ แห่ง
พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งกำหนดว่า
หากเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกิจการของผู้เสียภาษีหรือของผู้อื่นที่เกี่ยวข้องเจ้าพนักงานไม่มีสิทธินำออกแจ้งแก่

ผู้ใดหรือยังให้ทราบกันโดยวิธีใดเว้นแต่จะมีอำนาจที่จะทำได้โดยชอบด้วยกฎหมาย

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๕ ขออุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยคำวินิจฉัยภาษี
อากรดังกล่าวของกรมสรรพากร ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ
การบังคับใช้กฎหมาย ได้รับฟังคำชี้แจงของผู้แทนกรมสรรพากรสรุปความได้ว่า เหตุที่กรมสรรพากรปฏิเสธการ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร การวินิจฉัยเพื่อประเมินภาษีอากร กรณีโอนขายหุ้นบริษัท ชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
ให้แก่นายบรรณพจน์ ดามาพงษ์ และนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นั้น เนื่องจากพิจารณาเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอจะทำให้ทราบถึงฐานะและสภาพกิจการของบุคคล กรมสรรพากรจึงไม่อาจเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยปราศจากการยินยอมของบุคคลดังกล่าวทั้งสองได้ ตามนัยมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๔
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่ง
ในกรณีของการโอนขายหุ้น บริษัท ชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ดังกล่าว กรมสรรพากรได้ดำเนินการ
ตรวจสอบตามอำนาจหน้าที่แล้ว นอกจากนี้ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ได้รับฟังคำชี้แจง
จากผู้อุทธรณ์แล้ว ได้ความว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ ขอให้กรมสรรพากรเปิดเผยเป็นข้อมูลข่าวสารที่
เกี่ยวกับการโอนขายหุ้น บริษัท ชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ให้แก่นายบรรณพจน์ ดามาพงษ์ และ
นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร โดยผู้อุทธรณ์ประสงค์จะทราบว่าในการโอนหุ้นดังกล่าวกรมสรรพากรได้มีการ
ประเมินภาษีอากรหรือไม่ กรณีที่มีการประเมินกรมสรรพากรได้เรียกเก็บภาษีด้วยเหตุผลใด และเป็นจำนวนเท่าใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ
การบังคับใช้กฎหมาย **พิจารณา**แล้วเห็นว่า อุทธรณ์ในเรื่องนี้มีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า ผลการวินิจฉัยของกรม
สรรพากรในเรื่องที่ว่าจะต้องมีการเรียกเก็บภาษีหรือไม่นั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่พิจารณาแล้วเห็นว่า
การตรวจสอบและวิเคราะห์เพื่อประเมินการเรียกเก็บภาษีอากรในอำนาจหน้าที่ของกรมสรรพากร นั้น
กรมสรรพากรอาจมีคำสั่งในเรื่องลักษณะเช่นนี้ได้อยู่ ๒ ลักษณะ กล่าวคือ แนวทางแรก กรมสรรพากรอาจมี
คำสั่งยุติเรื่อง เนื่องจากบุคคลที่ถูกตรวจสอบยังไม่มีเงินได้ที่ต้องเสียภาษีอากร หรือแนวทางที่สอง กรมสรรพากร
อาจมีคำสั่งเรียกเก็บภาษีอากรต่อบุคคลผู้มีเงินได้นั้น ซึ่งคำสั่งดังกล่าวย่อมมีลักษณะเป็นคำสั่งในการปฏิบัติ
หน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตามประมวลรัษฎากรและข้อมูลข่าวสารดังกล่าวย่อมเป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นผลการพิจารณาหรือ
คำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อเอกชน ซึ่งกรมสรรพากรจะต้องจัดให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ตามมาตรา ๙ (๑) แห่ง
พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการเปิดเผยผลคำวินิจฉัยดังกล่าวอันเป็นการ
วินิจฉัยเฉพาะกรณีการโอนหุ้นทั้งสามกรณีนี้ ย่อมไม่อาจทำให้ทราบถึงฐานะทางการเงินหรือสถานะทางธุรกิจ
ของบุคคลตามนัยมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากรได้แต่อย่างใด ดังนั้น การที่กรมสรรพากรปฏิเสธการเปิดเผย
ผลการวินิจฉัยการประเมินภาษีกรณีการโอนหุ้น บริษัท ชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) แก่
นายบรรณพจน์ ดามาพงษ์ และนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร จึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่สอดคล้อง
กับบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร
ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย มีมติให้กรมสรรพากรเปิดเผยผลการวิเคราะห์หรือ

ประเมินเรียกเก็บภาษีอากรกรณีการโอนหุ้น บริษัท ซินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ให้แก่นายบรรณพจน์ ดามาพงษ์ และนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ทั้งสามกรณีแก่ผู้ถือหุ้น โดยหากมีข้อความส่วนใดที่อาจมีผลกระทบต่อสิทธิของบุคคล ให้พิจารณาชี้ด่า ลบ หรือตัดทอนข้อความใดๆ อันอาจมีผลกระทบต่อสิทธิของบุคคลดังกล่าวได้

ลงชื่อ	วัฒนา รัตนวิจิตร	หัวหน้าองค์คณะที่ ๔
	(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)	
ลงชื่อ		กรรมการ
	(นายดำรงค์ บุญยืน)	
ลงชื่อ	เรวัต ฉ่ำเฉลิม	กรรมการ
	(นายเรวัต ฉ่ำเฉลิม)	
ลงชื่อ	มัลลิกา คุณวัฒน์	กรรมการ
	(นางมัลลิกา คุณวัฒน์)	
ลงชื่อ	ศาสตราจารย์สุรพล นิติไกรพจน์	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
	(ศาสตราจารย์สุรพล นิติไกรพจน์)	
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ		วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๕ / ๒๕๔๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อกล้องจุลทรรศน์
ผู้อุทธรณ์ : บริษัทฮอลลิวูด อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด
โดยนายเจริญพร โอภาวินกุล รองประธานกรรมการ
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ทบวงมหาวิทยาลัย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ถึงคณะกรรมการพิจารณาจัดซื้อครุภัณฑ์โครงการเงินกู้ ทบวงมหาวิทยาลัย ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประกวดราคาจัดซื้อครุภัณฑ์กลุ่มกล้องจุลทรรศน์ (IFB No. OO-MUA- ๑๐ Package No. ๐๕๑๔ Microscope) คือ

๑. ข้อมูลเอกสารประกอบยื่นซองประกวดราคาทั้งหมดของบริษัทโอลิมปัส สิงคโปร์ จำกัด ซึ่งประกอบด้วยใบเสนอราคา เอกสารเกี่ยวกับคุณลักษณะของสินค้าที่เสนอ แค็ตตาล็อก หนังสือรับรองต่างๆ และเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

๒. รายงานสรุป หลักเกณฑ์ เหตุผล ในการพิจารณาและไม่พิจารณาบริษัทผู้เข้าร่วมประกวดราคาและเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ทบวงมหาวิทยาลัยได้แจ้งบริษัทโอลิมปัส สิงคโปร์ จำกัด และบริษัทโอลิมปัส สิงคโปร์ จำกัด ได้คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว โดยให้เหตุผลว่า เกรงว่าคู่แข่งจะใช้ข้อมูลมาแข่งขันในการทำธุรกิจ ซึ่งจะทำให้บริษัทโอลิมปัส สิงคโปร์ จำกัด เสียประโยชน์ได้ ทบวงมหาวิทยาลัยจึงมีหนังสือ ที่ ทม ๐๒๑๔ (๔) / ๐๒๔๕ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๕ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่าไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามเหตุผลที่บริษัทโอลิมปัส สิงคโปร์ จำกัด แจ้งมา

ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๔๕ อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายไม่เห็นด้วยกับการที่ทบวงมหาวิทยาลัยมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เพราะข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นเอกสารสาธารณะสามารถเปิดเผยได้และการขอให้เปิดเผยกรณีนี้มีลักษณะคล้ายกับคำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ที่ สค ๔๐/๒๕๔๔ ที่ให้สถาบันราชภัฏเปิดเผยเอกสารประกวดราคาของผู้อุทธรณ์ตามคำขอของบริษัทไทยโพลีเมติก จำกัด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์และผู้แทนของมหาวิทยาลัยพร้อมพิจารณาข้อมูลข่าวสารที่ทบวงมหาวิทยาลัยส่งมาให้พิจารณาแล้วเห็นว่า เอกสารการประกวดราคาที่ทางทบวงมหาวิทยาลัยจัดส่งให้พิจารณาจำนวน ๗ รายการ คือ

๑. ประกาศสำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย ที่ ๑/๒๕๕๓ เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการเกี่ยวกับการประกวดราคานานาชาติ ครั้งที่ ๑๐ จำนวน ๒ หน้า

๒. คำสั่งสำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย ที่ ๔๙/๒๕๕๔ เรื่องการแต่งตั้งคณะผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์ เพื่อทำหน้าที่พิจารณาผลทางเทคนิค อุปกรณ์ เครื่องมือด้านวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์ในการดำเนินการเกี่ยวกับการประกวดราคานานาชาติ ครั้งที่ ๑๐ จำนวน ๖ หน้า

๓. กำหนดเวลาในการพิจารณาผลการประกวดราคานานาชาติ ครั้งที่ ๑๐

๔. รายงานผลการเปิดซองการประกวดราคานานาชาติ ครั้งที่ ๑๐ จำนวน ๑๐ หน้า

๕. Bid Evaluation Report & Recommendation of Contract จำนวน ๔๔ หน้า

๖. เอกสารแสดงเหตุผลของรายการที่มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามข้อกำหนดของบริษัทฮอลลิวูดอินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ผู้อุทธรณ์ จำนวน ๒ หน้า

๗. เอกสารเสนอราคาของบริษัทโอลิมปัส สิงคโปร์ จำกัด จำนวน ๕ เล่ม (Binder ๑-Binder ๕) จำนวนมากกว่า ๑,๐๐๐ หน้า

เอกสารทั้งหมดข้างต้นอยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของทบวงมหาวิทยาลัย จึงถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อมูลข่าวสารทั้งหมดเป็นเอกสารที่หน่วยราชการจะต้องดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นเอกสารที่เกี่ยวกับรูปแบบ ผลิตภัณฑ์ รายละเอียดต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ที่บริษัทโอลิมปัส สิงคโปร์ จำกัด นำเสนอในการประกวดราคา ซึ่งเป็นข้อมูลตามปกติทั่วไปของการประกวดราคา มิได้เป็นข้อมูลที่เป็นความลับทางการค้า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่มีผลให้คู่แข่งทางการค้าได้เปรียบแต่อย่างใด และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในการประกวดราคาจะทำให้ทราบได้ว่าการดำเนินการประกวดราคาถูกต้องตามหลักเกณฑ์หรือไม่

นอกจากนี้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจได้ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยให้มีรายละเอียดเกี่ยวกับงานที่จัดซื้อจัดจ้าง วงเงินงบประมาณ วิธีซื้อหรือจ้าง รายชื่อผู้เข้าเสนอราคาและราคาที่เสนอ ผู้ได้รับการคัดเลือกและราคาและเหตุผลที่คัดเลือกผู้เสนอราคารายนั้นโดยสรุป ซึ่งเมื่อพิจารณาร่วมกับแนวคำวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการที่ผ่านมาประกอบเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ให้ประชาชนมีโอกาสกว้างขวางในการได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐ และเมื่อวิเคราะห์ถึงประโยชน์ได้เสียของผู้อุทธรณ์และการตรวจสอบความโปร่งใสของการปฏิบัติราชการและเหตุผลทั้งหมดที่กล่าวมาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการ
บังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ทบวงมหาวิทยาลัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ ผู้อุทธรณ์ร้องขอ
พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง แก่ผู้อุทธรณ์ด้วย

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ (ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๑
ลงชื่อ ดิเรก สุนทรเกตุ (นายดิเรก สุนทรเกตุ)	กรรมการ
ลงชื่อ สมชาย หอมลออ (นายสมชาย หอมลออ)	กรรมการ
ลงชื่อ แฉ่งน้อย วิสวโยธิน (นางแฉ่งน้อย วิสวโยธิน)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๖ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัด นครราชสีมา เกี่ยวกับสารบบที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินแปลงที่นางอำไพ คำมณี เคยเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์

ผู้อุทธรณ์ : นายประภุชญ์ คำมณี

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดนครราชสีมา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายประภุชญ์ คำมณี ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงสำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดนครราชสีมา (ส.ป.ก.นครราชสีมา) ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสารบบที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก. ๕-๐๑) เลขที่ ๔๖๐๓ เล่มที่ ๔๗ หน้า ๓ แปลงที่ ๓ ทั้งหมดที่นางอำไพ คำมณี มารดาของผู้อุทธรณ์ซึ่งได้ถึงแก่กรรมแล้วเคยได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์เขตปฏิรูปที่ดินในพื้นที่แปลงดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๓๕ และถูกเพิกถอนสิทธิ เมื่อวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๓๙ จนถึงปัจจุบัน แต่ ส.ป.ก.นครราชสีมาได้มอบเอกสารให้ผู้อุทธรณ์เพียงบางส่วน โดยมิได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสารบบที่ดินหลังจากที่นางอำไพ คำมณี ถูกเพิกถอนสิทธิแล้วว่ามีผู้ใดยื่นคำขอทำประโยชน์ในที่ดินและ ส.ป.ก.นครราชสีมาได้อนุญาตให้ใครเข้าทำประโยชน์ในที่ดินแปลงดังกล่าวหรือไม่ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ ร้องเรียนต่อคณะกรรมการ ข้อมูลข่าวสารของราชการ

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ มีหนังสือ ที่ นร ๑๔๐๕/๗๒๘ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงจังหวัดนครราชสีมา เพื่อขอให้แจ้ง ส.ป.ก. นครราชสีมา ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ส.ป.ก.นครราชสีมา มีหนังสือ ที่ นม ๐๐๑๔/๘๑๒ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่าข้อมูลตามคำขอเป็นข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับประวัติและรายได้ซึ่งได้จากการสอบสวนสิทธิเพื่อตรวจสอบคุณสมบัติการเป็นเกษตรกรตามกฎหมายปฏิรูปที่ดิน และการตรวจสอบข้อมูลของผู้อุทธรณ์ถือว่าไม่เป็นไปตามปกติตามมาตรา ๒๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ เนื่องจากเป็นกรณีพิพาทในครอบครัว การเปิดเผยข้อมูลอาจทำให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบในทางคดีสำหรับทายาทอื่นของนางอำไพ คำมณี ข้อมูลตามคำขอดังกล่าวจึงไม่อาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ สำหรับกรณีขอทราบว่า ส.ป.ก. นครราชสีมาได้รับรองสิทธิที่ดินตามหลักฐาน ส.ป.ก. ๕-๐๑ เลขที่ ๔๖๐๓ เล่มที่ ๔๗ หน้า ๓ แปลงที่ ๓ ให้แก่ผู้ใดแล้วหรือไม่ ณ ขณะนี้ยังไม่มีผู้ขอเข้าทำประโยชน์ในที่ดินแปลงนี้จึงไม่สามารถรับรองสิทธิบุคคลใดได้ตามกฎหมายปฏิรูปที่ดิน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ ส.ป.ก.นครราชสีมาดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ
การบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ประกอบกับคำชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้แทน ส.ป.ก.นครราชสีมา ผู้อุทธรณ์
และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้มีส่วนได้เสียประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสาร
ดังกล่าว เพื่อนำไปใช้ในการตรวจสอบการดำเนินงานของ ส.ป.ก.นครราชสีมาเกี่ยวกับการเพิกถอนสิทธิของ
นางอำไพ คำมณี ว่าปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบหรือไม่ และหากปรากฏหลักฐานว่ามีการปฏิบัติไม่ถูกต้อง
จะได้ดำเนินคดีกับ ผู้ที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายต่อไป ส่วน ส.ป.ก.นครราชสีมาได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ดังกล่าวโดยอ้างเหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ นั้น เป็นข้อมูลข่าวสารสารบบแปลงที่ดินและรายชื่อผู้ยื่น
คำร้องขอเข้าทำประโยชน์ในที่ดินมีรายละเอียดเกี่ยวกับประวัติและรายได้ในการประกอบอาชีพส่วนบุคคล ซึ่งได้
จากการสอบสวน สิทธิในการยื่นคำร้องขอเข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อตรวจสอบคุณสมบัติการเป็น
เกษตรกรตามกฎหมายปฏิรูปที่ดิน และการขอข้อมูลของผู้อุทธรณ์ถือได้ว่าเป็นการใช้ข้อมูลไม่เป็นไปตามปกติ
ตามมาตรา ๒๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ เนื่องจากในคำขอระบุว่ามิ
กรณีพิพาทในครอบครัว การเปิดเผยข้อมูลอาจทำให้เกิดการได้เปรียบและเสียเปรียบในทางคดีสำหรับทายาทอื่น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ
การบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสารบบที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินตามคำขอ เป็น
เอกสารที่ประกอบด้วยบันทึกการนำทำการรังวัด บันทึกการสอบสวนสิทธิและเจรจากระจายสิทธิการถือครองที่ดิน
คำขอเข้าทำประโยชน์ในที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดิน บันทึกถ้อยคำการสอบสวนสิทธิการถือครองที่ดินของรัฐ คำขอ
สละสิทธิที่ดินของบุคคลที่ได้รับสิทธิโดยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมหนังสือรับมอบที่ดินเพื่อเกษตรกรรมสารบ
ทะเบียนที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดิน สำเนาทะเบียนบ้านผู้ยื่นคำขอเข้าทำประโยชน์ในที่ดิน และหนังสืออนุญาตให้
เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน รวมทั้งเอกสารอื่นที่แสดงสิทธิในการครอบครองเพื่อดำเนินการให้ผู้ขอเข้าทำ
ประโยชน์ในที่ดินตามกฎหมายปฏิรูปที่ดิน ดังนั้น สารบบที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินเป็นเอกสารมหาชนที่แม้จะมี
ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วยแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังกล่าวมิใช่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่
หน่วยงานของรัฐรวบรวมขึ้นเพื่อจัดระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประโยชน์ตาม
อำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๒๕ (๒) ประกอบกับมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังนั้น ข้ออ้างของ ส.ป.ก.นครราชสีมา ที่ว่าการขอข้อมูลของผู้อุทธรณ์เป็นการขอ
ใช้ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๒๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงไม่ถูกต้อง
ส่วนสำเนาทะเบียนบ้านของผู้ยื่นที่ปรากฏในสารบบที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่ง
ผู้อุทธรณ์ไม่มีส่วนได้เสียและไม่มีความจำเป็นต้องรู้ การเปิดเผยสำเนาทะเบียนบ้านในกรณีนี้จึง
เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร
ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้ ส.ป.ก.นครราชสีมา เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับสารบบที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดิน พร้อมทั้งคัดสำเนาและรับรองสำเนาถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

ตามคำขอ ยกเว้นสำเนาทะเบียนบ้านของผู้อื่นที่ปรากฏอยู่ในสารบบที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินของสำนักงานปฏิรูปที่ดินจังหวัดนครราชสีมาดังกล่าว

ลงชื่อ สมยศ เชื้อไทย (นายสมยศ เชื้อไทย)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๓
ลงชื่อ ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ (ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์)	กรรมการ
ลงชื่อ ธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ (นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)	กรรมการ
ลงชื่อ วรเจตน์ ภาศิริรัตน์ (นายวรเจตน์ ภาศิริรัตน์)	กรรมการ
ลงชื่อ ชึกหาญ ไตรรงค์ดี (นายชึกหาญ ไตรรงค์ดี)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๗ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรี เกี่ยวกับเอกสาร
นโยบายแบบแผนการจัดการบำบัดน้ำเสียของโรงงานอุตสาหกรรม

ผู้อุทธรณ์ : นายอรรถ เห็นสว่าง
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายอรรถ เห็นสว่าง ผู้อุทธรณ์เป็นตัวแทนเครือข่ายลุ่มน้ำแม่กลอง
ภาคประชาชนมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรีขอเอกสาร
นโยบายแบบแผนการจัดการบำบัดน้ำเสียและเอกสารรายงานผลการตรวจสอบน้ำทิ้งของโรงงานอุตสาหกรรมที่
ส่งให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรีรวม ๑๙ แห่ง แต่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรี ได้ส่ง
เอกสารให้ผู้อุทธรณ์เฉพาะเอกสารข้อมูลการจัดการน้ำเสียและผลการตรวจวิเคราะห์น้ำทิ้งของโรงงาน
อุตสาหกรรมเท่านั้น ส่วนเอกสารนโยบายแบบแผนการจัดการน้ำเสียของโรงงานอุตสาหกรรมขอให้ผู้อุทธรณ์
ประสานขอข้อมูลโดยตรงจากทางโรงงานอุตสาหกรรม เนื่องจากเป็นข้อมูลจำนวนมากและอาจเป็นข้อมูลที่ทาง
โรงงานอุตสาหกรรมไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕
ร้องเรียน ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ได้มีหนังสือ ที่ นร ๑๔๐๕/๑๙๐๓ ลงวันที่ ๖ มีนาคม
๒๕๕๕ ถึงจังหวัดกาญจนบุรี เพื่อขอให้แจ้งสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรี ปฏิบัติตามพระราช
บัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรี ได้มีหนังสือที่ กจ ๐๐๓๔ (๓) ๑๑๑๔ ลงวันที่ ๒๑
พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ข้อมูลตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๖)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากเจ้าของข้อมูลหรือผู้ประกอบการ
โรงงานซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรีดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ
การบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรีและเอกสาร

ที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรีและผู้อุทธรณ์แล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นตัวแทนเครือข่ายลุ่มน้ำแม่กลองภาคประชาชนมีความประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากได้รับมอบหมายจากคณะทำงานของสำนักงานกองทุนเพื่อสังคมและชุมชนเข้มแข็งให้จัดหาข้อมูลเกี่ยวกับการใช้น้ำของโรงงานอุตสาหกรรมและชุมชนรวมทั้งการบำบัดน้ำเสียลักษณะการปล่อยน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรมและชุมชนต่างๆ ที่ตั้งอยู่ริมแม่น้ำแม่กลองเพื่อจัดกิจกรรมและจัดเวทีสาธารณะให้ประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณลุ่มแม่น้ำแม่กลองมีความรู้ความเข้าใจและมีจิตสำนึกในการรักษาสิ่งแวดล้อมให้ดี แต่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรีได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยอ้างเหตุผลว่า เอกสารนโยบายแบบแผนการจัดการบำบัดน้ำเสียของโรงงานอุตสาหกรรมที่ส่งให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรีเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ผู้ประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรมให้มา เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาเกี่ยวกับการจัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมซึ่งเป็นเรื่องทางเทคนิควิศวกรรมเฉพาะของแต่ละโรงงานอุตสาหกรรม โดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น และระเบียบการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรีกำหนดให้เปิดเผยได้ต่อเมื่อได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลหรือผู้ประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรมซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลก่อน ทั้งนี้โรงงานอุตสาหกรรมทั้ง ๑๙ โรงงานที่ผู้อุทธรณ์ระบุไว้ในคำขอ ได้มีหนังสือถึงสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรีแสดงเจตนาไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลในทำนองเดียวกันว่าเนื่องจากเป็นเทคนิคทางด้านวิศวกรรมอาจทำให้เกิดผลกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของโรงงานได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับนโยบายแบบแผนการจัดการบำบัดน้ำเสียของโรงงานอุตสาหกรรมตามคำขอของผู้อุทธรณ์อยู่ในความครอบครองของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรี จึงถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อมูลดังกล่าวเป็นเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับนโยบายและแบบแผนการจัดการบำบัดน้ำเสียและรายละเอียดต่างๆ ที่โรงงานอุตสาหกรรมให้มาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาเกี่ยวกับการอนุมัติให้จัดสร้างและตรวจสอบความถูกต้องของการบำบัดน้ำเสียซึ่งผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยดังกล่าวมีผลโดยตรงต่อเอกชนข้อมูลดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารตามปกติทั่วไปเกี่ยวกับการกำจัดของเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่อาจเปิดเผยได้ อย่างไรก็ตาม ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์มีข้อมูลที่เป็นเรื่องทางเทคนิควิศวกรรมเฉพาะรวมอยู่ด้วย ซึ่งการเปิดเผยอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของโรงงานอุตสาหกรรมเจ้าของข้อมูลนั้น ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารนโยบายแบบแผนการจัดการบำบัดน้ำเสียของโรงงานอุตสาหกรรมแก่ผู้อุทธรณ์ตามคำขอ เว้นแต่เอกสารที่เป็นเรื่องทางเทคนิควิศวกรรมเฉพาะมิให้เปิดเผย

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สมองชาติ (ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สมองชาติ)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๒
ลงชื่อ พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย (พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย)	กรรมการ
ลงชื่อ วิทยา ตันสุวรรณนนท์ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิทยา ตันสุวรรณนนท์)	กรรมการ
ลงชื่อ สมคิด เลิศไพฑูรย์ (รองศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๔ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ไม่เปิดเผยเอกสารในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง
กรณีที่ถูกกล่าวหาทางวินัยเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ข. เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ระดับ ๖ ฝ่ายบริการ
พยาบาล โรงพยาบาลสงขลานครินทร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งเป็นภรรยาของผู้อุทธรณ์
ได้ขอย้ายไปปฏิบัติหน้าที่หน่วยคลังเลือด ภาควิชาพยาธิวิทยา คณะแพทยศาสตร์ โดยให้เหตุผลว่าต้องดูแล
บุตรอย่างใกล้ชิดการปฏิบัติหน้าที่ปัจจุบันไม่เอื้อต่อการเลี้ยงดูบุตร แต่ไม่ได้รับการพิจารณาให้ย้ายตามประสงค์
นาง ข. จึงได้มีหนังสือขอลาออกจากราชการและได้รับอนุมัติให้ลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๔
โดยเหตุดังกล่าว นาง ข. เห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม จึงได้มอบอำนาจเป็นหนังสือให้ผู้อุทธรณ์ ร้องเรียน
กล่าวโทษทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาโยกย้ายดังกล่าว คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ ได้มีคำสั่งที่ ๑๓๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อ
เท็จจริง จากการสืบสวนดังกล่าว คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เห็นว่า คดีไม่มีมูลความผิด
ตามข้อกล่าวหา จึงได้สั่งยุติเรื่องและแจ้งผลการดำเนินการให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ตามหนังสือที่ มอ ๓๕๑.๒ / ๑๔๙
ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๔ พร้อมนี้ได้ส่งรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง ให้แก่ผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว

ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ขอให้
เปิดเผยเอกสารในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งเป็นเอกสารประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวน
ข้อเท็จจริง จำนวน ๑๐ รายการ โดยอ้างว่าเนื่องจากรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงไม่ปรากฏบุคคลผู้ต้องรับ
ผิดชอบในเรื่องขอโอนย้ายของ นาง ข. รายงานดังกล่าวยังไม่กระจ่างชัดและตนเองเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง
จึงมีความจำเป็นต้องขอตรวจดูเอกสารประกอบการพิจารณาทั้ง ๑๐ รายการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จึง
มีคำสั่งลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๕ อนุญาตให้เปิดเผยเฉพาะเอกสารจำนวน ๕ รายการ และปฏิเสธการเปิดเผย
๕ รายการ ดังนี้

๑. บันทึกถ้อยคำของนาง ค.

- ๒. บันทึกถ้อยคำของนาง ข.
- ๓. บันทึกถ้อยคำของนาง ง.
- ๔. บันทึกถ้อยคำของนาง จ.
- ๕. บันทึกถ้อยคำของนาย ฉ.

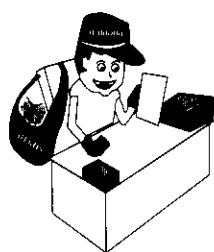
เนื่องจากเห็นว่า เป็นข้อมูลส่วนบุคคลและเป็นข้อมูลที่เจ้าของข้อมูลไม่ประสงค์จะให้เปิดเผย

ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๕ อุทธรณ์คำสั่งของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ดังกล่าวต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวได้มีคำวินิจฉัยว่า เอกสารแนบท้ายรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง จำนวน ๕ รายการ ดังกล่าว เป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้ไม่ประสงค์ให้ราชการเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีมติให้ยกอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๕ ถึง คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๕ รายการ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาโดยรับฟังคำชี้แจงจากผู้แทนมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้ความว่าผู้อุทธรณ์ขอให้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เปิดเผยข้อมูลสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่ไม่ให้ความเป็นธรรมในการพิจารณาการขอย้ายการปฏิบัติหน้าที่ของนาง ข. ซึ่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เห็นว่า ได้เปิดเผยเอกสารแล้ว จำนวน ๕ รายการ ส่วนอีก ๕ รายการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ปฏิเสธการเปิดเผย เนื่องจากเป็นเอกสารการให้ถ้อยคำของเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของภรรยาผู้อุทธรณ์ โดยเจ้าหน้าที่ผู้ให้ถ้อยคำมีหนังสือแจ้งความประสงค์มิให้เปิดเผยบันทึกการให้ถ้อยคำ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จึงมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว เนื่องจากเห็นว่าบันทึกถ้อยคำนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและเป็นข้อมูลที่เจ้าหน้าที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ประสงค์ให้ทางราชการเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๕) ประกอบกับมาตรา ๒๔ และมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และผู้อุทธรณ์ได้ชี้แจงเป็นหนังสือสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ขอให้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เปิดเผยเอกสารที่เป็นบันทึกการให้ถ้อยคำของนาง ค. นาง ข. นาง ง. นาง จ. และนาย ฉ. รวมทั้งหนังสือของบุคคลดังกล่าวที่ไม่ประสงค์ให้เปิดเผยบันทึกการให้ถ้อยคำเพื่อใช้ประกอบการใช้สิทธิร้องขอความเป็นธรรมต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้รับฟังคำชี้แจงประกอบเอกสารของผู้แทนมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์และหนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์แล้ว มีประเด็นจะต้องพิจารณาว่า บันทึกถ้อยคำของเจ้าหน้าที่ทั้ง ๕ คน ที่ให้ต่อคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง เป็นข้อมูลส่วนบุคคลและเป็นข้อมูลที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์จะให้เปิดเผยซึ่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์อาจปฏิเสธการเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๕) ประกอบกับมาตรา ๒๔ และมาตรา ๑๕ (๖)) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ และข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าวจะเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ได้หรือไม่ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่เป็นข้อมูลข่าวสารที่แสดงถึงประวัติการศึกษา ฐานะทางการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม ประวัติการทำงาน หรือมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดอันแสดงถึงลักษณะที่เกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคลนั้นจะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา

๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งบันทึกการให้ถ้อยคำดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นข้อเท็จจริงซึ่งเจ้าหน้าที่ของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ให้ไว้ต่อคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงในการสอบสวนเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงอันเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติราชการ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงมิใช่ข้อมูลข่าวสารที่บุคคลอื่นหรือให้ไว้แก่หน่วยงานของรัฐโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังข้ออ้างของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ แต่เมื่อได้พิจารณาวิเคราะห์บันทึกถ้อยคำของเจ้าหน้าที่ทั้ง ๕ คน แล้วเห็นว่าเป็นเอกสารที่ผู้ให้ถ้อยคำได้กระทำในฐานะเจ้าหน้าที่ ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาโยกย้ายนาง ข. โดยข้อความจะแสดงถึงความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวิเคราะห์อัตราค่าจ้างรวมทั้งเหตุผลของการเสนอแนะต่อผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งโยกย้ายการปฏิบัติหน้าที่ในคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อประกอบการใช้ดุลพินิจสั่งโยกย้าย การปฏิบัติหน้าที่ ดังนั้น การให้ถ้อยคำตามบันทึกการให้ถ้อยคำเหล่านี้ จึงเป็นข้อมูลที่เป็นคำแนะนำหรือความเห็นภายในของเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว อาจมีผลกระทบต่อความเป็นอิสระของเจ้าหน้าที่ในการเสนอความเห็นของตนต่อผู้บังคับบัญชา เพื่อตัดสินใจตามอำนาจหน้าที่ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐประกอบกับประโยชน์ของบุคคลที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่าการที่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ปฏิเสธการเปิดเผยบันทึกถ้อยคำของบุคคลทั้ง ๕ รายการ นั้น จึงเป็นการชอบแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย มีมติว่าการใช้ดุลพินิจของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่ไม่เปิดเผยบันทึกการให้ถ้อยคำทั้ง ๕ รายการ แก่ผู้อุทธรณ์ จึงเป็นการดำเนินการที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ลงชื่อ วัฒนา รัตนวิจิตร
(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)

หัวหน้าองค์คณะที่ ๔

ลงชื่อ
(นายเรวัต ฉ่ำเฉลิม)

กรรมการ

ลงชื่อ ศาสตราจารย์สุรพล นิติไกรพจน์
(ศาสตราจารย์สุรพล นิติไกรพจน์)

กรรมการ

ลงชื่อ มัลลิกา คุณวัฒน์
(นางมัลลิกา คุณวัฒน์)

กรรมการ

ลงชื่อ ดำรงค์ บุญยืน
(นายดำรง บุญยืน)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๔ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำร้องทุกข์ของผู้ทำงานและการพิจารณาหักเงินหลักประกัน
บริษัท จัดหางาน สุทธิ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด

ผู้อุทธรณ์ : บริษัท จัดหางาน สุทธิ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด
โดยนายวรวิทย์ ศรีอำไพ กรรมการผู้จัดการ

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมการจัดหางาน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่าผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงอธิบดีกรมการจัดหางาน ขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องทุกข์ของผู้ทำงาน และการพิจารณาหักเงินหลักประกันของบริษัทฯ คืนให้แก่ผู้ทำงาน โดยมีเอกสารประกอบด้วย

- (๑) ใบคำร้องของคนหางาน
- (๒) ใบโอนเงินหรือหลักฐานเกี่ยวกับการจ่ายเงินของคนหางานทั้งหมด
- (๓) บันทึกรายการหักเงินของคนงาน
- (๔) หลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

กรมการจัดหางานมีหนังสือ ส่วนมาก ที่ รส. ๐๓๑๑/๑๐๙๗๘ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า ไม่อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยอ้างว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของกรมการจัดหางาน ซึ่งได้รวบรวมเพื่อที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์ความผิดของบริษัทฯ หากมีการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวของกรมการจัดหางาน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาข้อเท็จจริงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนกรมการจัดหางาน คำชี้แจงของผู้ทำงาน จำนวน ๕ คน และพิจารณาคำอุทธรณ์ ตลอดจนเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องแล้ว ได้ความว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องทุกข์ของผู้ทำงานต่อบริษัท จัดหางาน สุทธิ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด และผลการพิจารณาของกรมการจัดหางานเกี่ยวกับการหักเงินหลักประกันของบริษัทดังกล่าว คืนให้แก่ผู้ทำงาน

๓ ครั้ง คือ ครั้งที่ ๑ มีผู้หางานจำนวน ๑๐ ราย มีวงเงินหักจากหลักประกันจำนวน ๑๕๐,๐๐๐.- บาท ครั้งที่ ๒ มีผู้หางานจำนวน ๒ ราย มีวงเงินหักจากหลักประกันจำนวน ๒๑๐,๐๐๐.- บาท และครั้งที่ ๓ มีผู้หางานจำนวน ๒๙ ราย มีวงเงินหักจากหลักประกันจำนวน ๒,๕๔๔,๐๐๐.- บาท โดยครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ กรมการจัดหางาน ได้หักเงินหลักประกันคืนให้แก่ผู้หางานไปแล้ว สำหรับครั้งที่ ๓ อยู่ระหว่างการพิจารณาของกรมการจัดหางาน ซึ่งเมื่อผู้อุทธรณ์ได้มารับตำแหน่งผู้จัดการใหม่แทนผู้จัดการคนเดิมจึงไม่ทราบข้อมูลระหว่างที่ผู้จัดการคนเดิมได้ดำเนินการไป ผู้อุทธรณ์จึงเห็นว่า ตนไม่ได้รับความเป็นธรรมเนื่องจากไม่ได้รับทราบข้อมูลที่ชัดเจนจากกรมการจัดหางานในการหักเงินหลักประกันแต่ละครั้ง ผู้อุทธรณ์จึงมีความประสงค์ตรวจสอบข้อมูล ตามที่ร้องขอว่ามีข้อเท็จจริงอย่างไร กรมการจัดหางานใช้หลักฐานเอกสารอะไรในการพิจารณาหักเงินหลักประกันรวมทั้งมีการโอนเงินให้กับผู้หางานเป็นจำนวนเท่าใดเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการอุทธรณ์คำสั่งของกรมการจัดหางานเกี่ยวกับการหักเงินหลักประกันของบริษัทฯ ส่วนผู้แทนกรมการจัดหางานให้ข้อเท็จจริงว่า การปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอให้แก่ผู้อุทธรณ์เนื่องจากข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐเพื่อเป็นหลักฐานพิสูจน์ความผิดของบริษัทจัดหางาน จึงเห็นว่าเป็นเอกสารที่ไม่อาจเปิดเผยได้ตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากอาจจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายของกรมการจัดหางานเสื่อมประสิทธิภาพ และไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้โดยเฉพาะข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เกี่ยวกับการร้องทุกข์ของผู้จัดหางานครั้งที่ ๓ จำนวน ๒๙ ราย เป็นเรื่องที่อยู่ระหว่างการพิจารณาวินิจฉัยของกรมการจัดหางาน สำหรับกรณีเรื่องร้องทุกข์ในครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ กรมการจัดหางานได้ดำเนินการวินิจฉัยเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว ผู้แทนกรมการจัดหางานให้ความเห็นว่าข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้สามารถเปิดเผยให้ตรวจสอบเอกสารได้ แต่ไม่อนุญาต ให้สำเนาเอกสารดังกล่าว ในส่วนคำชี้แจงของผู้หางานได้รับคำยืนยันว่า คำร้องทุกข์และถ้อยคำของตนที่ให้ต่อกรมการจัดหางานไว้ไม่มีข้อมูลใดๆ ที่จะส่งผลกระทบต่อกระเทือนต่อตนเอง และเห็นว่า จะไม่ส่งผลร้ายใดๆ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการเกี่ยวกับการพิจารณาคำร้องทุกข์ และพิจารณาวินิจฉัยหักเงินหลักประกันจากบริษัทจัดหางานที่ผิดสัญญากับผู้หางานซึ่งเป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์จุดประสงค์การขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ที่มุ่งจะตรวจสอบความถูกต้องของกระบวนการพิจารณาวินิจฉัยการหักเงินหลักประกันและความโปร่งใสในการหักเงินหลักประกันคืนให้แก่ผู้จัดหางานเพื่อนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ต่อสู้ป้องกันสิทธิของตนในชั้นอุทธรณ์การพิจารณาหักเงินหลักประกันของบริษัทจัดหางานต่อไปแล้ว เห็นว่ามีประเด็นให้พิจารณา ๒ ประเด็นคือ ประเด็นที่หนึ่ง ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำร้องทุกข์ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ซึ่งดำเนินการพิจารณาวินิจฉัยเสร็จเรียบร้อยแล้วจะเปิดเผยได้หรือไม่ และประเด็นที่สอง ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำร้องทุกข์ครั้งที่ ๓ ซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินการพิจารณาของกรมการจัดหางานจะเปิดเผยได้หรือไม่ สำหรับในประเด็นที่หนึ่ง เมื่อพิจารณาข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอโดยละเอียดแล้ว ประกอบคำยืนยันของผู้หางานไม่มีข้อความใดที่จะส่งผลร้ายให้แก่ผู้ใด เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอไม่กระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของกรมการจัดหางาน และไม่เป็นผลร้ายต่อบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ สำหรับประเด็นที่สอง ข้อมูลข่าวสารที่ร้องขออยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงเพื่อพิจารณาสถานะของผู้หางานซึ่งเป็นผลมาจากการร้องเรียนว่าถูก

บริษัทจัดหางานฯ หลอกลวงเอาเปรียบ ดังนั้นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้อาจมีผลกระทบกระเทือนให้
กระบวนการบังคับใช้กฎหมายเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้หางานมิให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ จึงเห็นว่า ข้อมูล
ข่าวสารในส่วนนี้เป็นข้อมูลข่าวสารที่ยังเปิดเผยไม่ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล
ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม
การบริหาร ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้กรมการจัดหางานเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาหักเงินหลักประกันจากบริษัท จัดหางาน สุทธิ อินเตอร์เนชั่นแนล
จำกัด ในครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

ลงชื่อ สมยศ เชื้อไทย (นายสมยศ เชื้อไทย)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๓
ลงชื่อ ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ (ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์)	กรรมการ
ลงชื่อ อี้กหาญ ไตรรงค์ (นายอี้กหาญ ไตรรงค์)	กรรมการ
ลงชื่อ วรเจตน์ ภาคีรัตน์ (นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์)	กรรมการ
ลงชื่อ ธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ (นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๐ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนคดีอาญา
ผู้อุทธรณ์ : นางพวงแก้ว ขุมพล
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถานีตำรวจภูธรอำเภอหาดใหญ่

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงผู้กำกับการ สถานีตำรวจภูธรอำเภอหาดใหญ่ ขอสำเนาสำนวนการสอบสวนคดีอาญา ที่ ๒๗๘๐/๒๕๕๑ และบัญชียึดทรัพย์ ที่ ๑๘๘๗/๒๕๕๑ ทั้งนี้ เพื่อต้องการนำไปประกอบหลักฐานในการดำเนินอาญากับผู้ที่เกี่ยวข้องแต่สถานีตำรวจ ภูธรอำเภอหาดใหญ่มีหนังสือ ที่ สข ๐๒๒๐.๐๕.๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยแจ้งว่า เอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารของทางราชการ สถานีตำรวจภูธร อำเภอหาดใหญ่ไม่สามารถจัดส่งให้ได้ หากผู้อุทธรณ์ประสงค์ต้องการเอกสารนั้นให้ร้องต่อศาลเป็นผู้สั่ง

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรอำเภอหาดใหญ่ โดยแจ้งว่าเอกสารตามขอเป็น เอกสารราชการที่เปิดเผยได้ไม่ใช่เอกสารที่ไม่ควรเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เป็นเอกสารราชการตามความหมายที่กำหนดในมาตรา ๙ ประกอบกับการดำเนินคดี อาญาในเรื่องดังกล่าวได้เสร็จสิ้นแล้ว คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรอำเภอหาดใหญ่จึงไม่ อาจรับฟังได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ การบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลของสถานีตำรวจภูธรอำเภอหาดใหญ่ ประกอบคำชี้แจง เพิ่มเติมของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสถานีตำรวจภูธรอำเภอหาดใหญ่แล้ว สรุปได้ว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้ง สองรายการมีความเกี่ยวข้องกัน โดยบัญชียึดทรัพย์ ที่ ๑๘๘๗/๒๕๕๑ เป็นเอกสารประกอบกับสำนวนการ สอบสวนคดีอาญา ที่ ๒๗๘๐/๒๕๕๑ ซึ่งได้ส่งให้พนักงานอัยการจังหวัดสงขลาพิจารณาโดยมีความเห็นสั่งฟ้อง ผู้ต้องหา สถานีตำรวจภูธรอำเภอหาดใหญ่ได้ค้นหาสำเนาสำนวนการสอบสวนคดีดังกล่าวแล้วไม่พบเข้าใจว่าจะ สูญหายไปเนื่องจากสถานีตำรวจภูธรอำเภอหาดใหญ่ประสบอุทกภัยเมื่อปลายปี พ.ศ. ๒๕๕๓ สถานีตำรวจภูธร อำเภอหาดใหญ่ได้มีหนังสือถึงอัยการจังหวัดสงขลาขอสำเนาสำนวนการสอบสวนคดีดังกล่าวเพื่อจะมอบให้ผู้อุทธรณ์ ต่อมาสำนักงานอัยการจังหวัดสงขลาได้มีหนังสือ ที่ อส (สข) ๐๐๓๑/๕๗๐๓ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึง

ผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรอำเภอหาดใหญ่แจ้งว่า คดีดังกล่าวพนักงานอัยการจังหวัดสงขลาได้ยื่นฟ้องผู้ต้องหาต่อศาลจังหวัดสงขลาตั้งแต่วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๒ ผู้ต้องหาให้การรับสารภาพ ศาลได้พิพากษาลงโทษปรับ ๒,๕๐๐ บาท สำหรับการขอคัดสำเนาสำนวนคดีดังกล่าว ไม่สามารถดำเนินการให้ได้เนื่องจากสำนวนคดีดังกล่าว สำนักงานอัยการจังหวัดสงขลาได้ทำลายตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด ตั้งแต่เดือนมีนาคม ๒๕๔๕ จึงฟังเป็นที่ยุติได้ว่าข้อมูลข่าวสารตามที่ถูกอุทธรณ์ขอไม่มีอยู่ในความครอบครองของสถานีตำรวจภูธรอำเภอหาดใหญ่ดังนั้น ไม่มีประเด็นที่จะพิจารณาวินิจฉัยให้สถานีตำรวจภูธรอำเภอหาดใหญ่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

- ลงชื่อ ศาสตราจารย์วิเชียร วัฒนคุณ
(ศาสตราจารย์วิเชียร วัฒนคุณ)

หัวหน้าองค์คณะที่ ๑
- ลงชื่อ
(นางแนนน้อย วิศวโยธิน)

กรรมการ
- ลงชื่อ สมชาย หอมลออ
(นายสมชาย หอมลออ)

กรรมการ
- ลงชื่อ ดิเรก สุนทรเกตุ
(นายดิเรก สุนทรเกตุ)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๕
หมายเหตุ นางแนนน้อย วิศวโยธิน เดินทางไปต่างประเทศไม่อาจลงนามได้

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๑ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรี เกี่ยวกับเอกสาร
การสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นายชุมพร อุษาคณาภักษ์
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายชุมพร อุษาคณาภักษ์ ผู้อุทธรณ์เป็นแพทย์ประจำโรงพยาบาลชล
จังหวัดจันทบุรี ปัจจุบันช่วยราชการประจำโรงพยาบาลพระปกเกล้าจันทบุรี ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๕
ถึงสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรี ขอสำเนาเอกสารการสอบสวนข้อเท็จจริงจำนวน ๓ รายการ คือ

(๑) ผลการสอบสวนรายละเอียดและข้อสรุปตามคำสั่งสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรี ที่
๖๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๓

(๒) สำนวนผลการสอบสวนพยานหลักฐานเรื่องพฤติกรรมของนายแพทย์ชุมพร อุษาคณาภักษ์

(๓) สำเนาหนังสือ ที่ จบ ๐๐๓๓.๐๐๑/๐๑๔ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เรื่องการสอบสวน
ข้อเท็จจริงกรณีร้องเรียนผู้อำนวยการโรงพยาบาลชล

เพื่อเป็นหลักฐานทำคำคัดค้านการให้การตามคำสั่งศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ ๑๐๕๖/
๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๕

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรี ได้มีหนังสือ ที่ จบ ๐๐๓๓.๐๐๑/๑/๒๕๗๓๘ ลงวันที่ ๒๔
เมษายน ๒๕๕๕ แจ้งต่อผู้อุทธรณ์ว่าเอกสารการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นการให้ความเห็นหรือคำแนะนำ
ภายในหน่วยงานในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอาจเปิดเผยได้

ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรีดังกล่าวต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ
การบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงข้อเท็จจริงของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรีและ

เอกสารที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรีแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องทุกข์ต่อประธาน อ.ก.พ.จังหวัดจันทบุรีว่า ผู้บังคับบัญชากลั่นแกล้งประเมินผลการปฏิบัติงานเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้ ๐.๕ ขึ้น ในปีงบประมาณ ๒๕๔๔ และ อ.ก.พ.จังหวัดจันทบุรี ได้มีมติยกเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าวตามรายงานการประชุม อ.ก.พ.จังหวัดจันทบุรี ครั้งที่ ๒/๒๕๔๓ เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๓ ซึ่งผู้อุทธรณ์เห็นว่ามติดังกล่าวไม่ถูกต้องจึงมีความประสงค์จะได้ข้อมูลสำนวนการสอบสวนรายละเอียดหลักฐาน รวมทั้งข้อสรุปผล เพื่อนำไปทำคำคัดค้านการให้การต่อศาลปกครองกลางในคดีที่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองกลาง แต่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรีได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวโดยอ้างเหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ (๑) และ (๒) เป็นรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรี ที่ ๖๘/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๔๓ ซึ่งเป็นบันทึกข้อความสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรี ลับ ที่ จบ ๐๐๓๓.๐๐๑/๑/๐๐๕ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๓ รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีร้องเรียนผู้อำนวยการโรงพยาบาลชลู่ง ซึ่งมีพฤติกรรมของนายแพทย์ชุมพร อุษาคณาภิรักษ์ ปรากฏอยู่ด้วย ส่วนข้อมูลข่าวสารตามคำขอ (๓) เป็นหนังสือสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรี ปกปิด ที่ จบ ๐๐๓๓.๐๐๑/๑/๐๑๔ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๓ ถึงปลัดกระทรวงสาธารณสุขรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีการร้องเรียนผู้อำนวยการโรงพยาบาลชลู่งพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องซึ่งประกอบด้วยข้อเท็จจริงพยานบุคคล พยานเอกสารข้อพิจารณา และข้อเสนอความเห็นในเรื่องที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งถือว่าเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด จึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอได้ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ (๑) และ (๓) เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีร้องเรียนผู้อำนวยการโรงพยาบาลชลู่งซึ่งมีคำให้การของพยานบุคคลปรากฏอยู่ด้วย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับผู้อุทธรณ์ และการเปิดเผยอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชลู่ง ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สมควรเปิดเผย เว้นแต่พฤติกรรมของผู้ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชลู่ง ที่มีความขัดแย้งกับนายแพทย์ชุมพร อุษาคณาภิรักษ์ นอกจากนี้ ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ (๒) เกี่ยวกับพฤติกรรมของนายแพทย์ชุมพร อุษาคณาภิรักษ์ นั้น เป็นข้อมูลข่าวสารที่ปรากฏในรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำขอ (๑) ซึ่งเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ สมควรที่จะเปิดเผย เพื่อให้ผู้อุทธรณ์จะนำไปประกอบการใช้สิทธิตามกฎหมายต่อไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรีเปิดเผยรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงตามหนังสือสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรี ลับ ที่ จบ ๐๐๓๓.๐๐๑/๑/๐๐๕ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๓ ดังนี้

- ๑. พฤติกรรมของผู้อำนวยการโรงพยาบาลลุง ตามหน้า ๒ เฉพาะ (๕)
- ๒. พฤติกรรมของนายแพทย์ชุมพร อุษาคณาภิรักษ์ ตามหน้า ๒ (๑) ถึง (๕)
- ๓. อุทธรณ์ที่เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารอื่นนอกจากนี้ให้ยก

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สมองชาติ	หัวหน้าองค์คณะที่ ๒
(ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สมองชาติ)	
ลงชื่อ วิทยา ตันสุวรรณนนท์	กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิทยา ตันสุวรรณนนท์)	
ลงชื่อ สมคิด เลิศไพฑูรย์	กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์)	
ลงชื่อ พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
(พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย)	
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๒ / ๒๕๕๕

เรื่อง การไม่เปิดเผยข้อมูลการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมของสมาชิกสภาวิศวกร

ผู้อุทธรณ์ : นายวิฑูร เนติวิวัฒน์

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สภาวิศวกร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงเลขาธิการสภาวิศวกรขอให้เปิดเผยและรับรองสำเนาข้อมูลการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมเกี่ยวกับสาขาวิศวกรรมระดับเลขทะเบียนใบอนุญาต วันเริ่มต้นและวันหมดอายุของใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาตของนายวาลิต รักพงษ์ไทย และนายยศศิริ พร้อมเชื้อแก้ว สภาวิศวกรมีหนังสือ ที่ ๓๐๘๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยอ้างว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลส่วนบุคคล การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้รับฟังคำชี้แจงจากผู้แทนสภาวิศวกรสรุปได้ว่า เรื่องนี้สภาวิศวกรได้แจ้งข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบทางโทรศัพท์แล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ประสงค์ที่จะได้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวพร้อมการรับรองความถูกต้องด้วย สภาวิศวกรเห็นว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อน และสภาวิศวกรได้สอบถามไปยังนายวาลิต รักพงษ์ไทย และนายยศศิริ พร้อมเชื้อแก้ว แล้วบุคคลทั้งสองมีหนังสือไม่ยินยอมให้เปิดเผย สภาวิศวกรจึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยนั้น จะสามารถกระทำได้โดยการสำเนาคู่มือฉบับใบอนุญาตหรือบัตรประจำตัวผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า การที่ขอให้สภาวิศวกรเปิดเผยและรับรองสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ ระดับ เลขทะเบียน ใบอนุญาต วันเริ่มต้น วันหมดอายุ การเพิกถอนใบอนุญาตในแต่ละระดับผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมของนายวาลิต รักพงษ์ไทย และนายยศศิริ พร้อมเชื้อแก้ว นั้น เพื่อจะนำไปตรวจสอบว่า การลงนามในแบบแปลนการก่อสร้างทำเทียบเรือจังหวัดสงขลาที่บริษัท ปตท. สำรวจและผลิตปิโตรเลียมอินเตอร์เนชันแนล จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ว่าจ้างก่อสร้างของบุคคลทั้งสองนั้น มีคุณสมบัติตามที่กำหนดในข้อบังคับของสภาวิศวกรหรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้ว มีประเด็นที่จะต้องพิจารณาว่า ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการอนุญาตให้บุคคลมีสิทธิในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นการรุกร้าสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรหรือไม่ และเป็นข้อมูลข่าวสารที่อาจเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ได้หรือไม่ นั้น เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารใดจะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นั้นจะต้องเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะทางการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้น หรือมีเลขหมาย รหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้ตัวผู้นั้นได้ ซึ่งเมื่อพิจารณาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับวันออกใบอนุญาต วันสิ้นสุดใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต เลขทะเบียนใบอนุญาต ระดับ และสาขาวิชาชีพวิศวกรรมของผู้รับใบอนุญาตแล้ว ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่สภาวิศวกรได้จัดทำขึ้นเพื่อให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายให้มีสิทธิประกอบวิชาชีพวิศวกรรมสาขาใด สิทธิดังกล่าวได้เริ่มต้นและสิ้นสุดลงเมื่อใด ตามอำนาจในพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเห็นว่า ตามที่กฎหมายว่าด้วยวิศวกรจัดให้มีการจัดทำข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไว้ั้น เพื่อประโยชน์ในการควบคุม กำกับและดูแลการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมที่รัฐจะต้องควบคุมเพื่อมิให้การประกอบวิชาชีพดังกล่าวเกิดความเสียหายต่อประโยชน์ของบุคคลหรือประโยชน์สาธารณะ ดังนั้น เมื่อพิจารณาประกอบกับประโยชน์ที่จะได้รับจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแล้วคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย เห็นว่า การใช้ดุลพินิจของสภาวิศวกรไม่ต้องด้วยเจตนารมณ์ของกฎหมาย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.

๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย มีมติให้สภาวิศวกรเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการออกใบอนุญาต วันสิ้นสุดใบอนุญาตการเพิกถอนใบอนุญาต (ถ้ามี) เลขทะเบียนใบอนุญาต ระดับ และสาขาของผู้รับใบอนุญาตดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์

ลงชื่อ วัฒนา รัตนวิจิตร
(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)

หัวหน้าองค์คณะที่ ๔

ลงชื่อ
(นายดำรงค บัญยืน)

กรรมการ

ลงชื่อ
(นายเรวัต ฉ่ำเฉลิม)

กรรมการ

ลงชื่อ ศาสตราจารย์สุรพล นิติไกรพจน์
(ศาสตราจารย์สุรพล นิติไกรพจน์)

กรรมการ

ลงชื่อ มัลลิกา คุณวัฒน์
(นางมัลลิกา คุณวัฒน์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๓ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำให้การของบุคคลในรายงานการสอบสวนทางวินัย
มติ อ.ก.พ. และเอกสารประกอบการขออนุญาตประกอบกิจการโรงงาน

ผู้อุทธรณ์ : นายพงศ์รินทร์ ปราบนคร
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมโรงงานอุตสาหกรรม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๕ และหนังสือลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๕ รวม ๒ ฉบับ ถึงอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารต่างๆ โดยสรุป ดังนี้

๑. รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย มติ อ.ก.พ. กรมโรงงานอุตสาหกรรม
และบันทึกถ้อยคำของบุคคลต่างๆ

๒. ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการขออนุญาตประกอบกิจการโรงงานของผู้ประกอบกิจการโรงงาน
จำนวน ๙ ราย ประกอบด้วยข้อมูลต่างๆ ดังนี้

- ๒.๑ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ประกอบกิจการโรงงาน
- ๒.๒ สำเนาทะเบียนบ้านของผู้ขออนุญาตประกอบกิจการโรงงาน
- ๒.๓ สำเนาใบคำขอหรือใบแจ้งประกอบกิจการโรงงาน
- ๒.๔ สำเนาหนังสือรับรองของวิศวกร (รับรองแบบแปลนการก่อสร้างโรงงาน)
- ๒.๕ สำเนารายงานการตรวจสอบโรงงาน
- ๒.๖ สำเนาใบอนุญาต หรือใบรับแจ้งการประกอบกิจการโรงงาน
- ๒.๗ สำเนาเอกสารประกอบการขออนุญาตของผู้ประกอบกิจการโรงงาน

ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ต้องการนำไปใช้ประกอบหลักฐานอุทธรณ์การลงโทษของกรมโรงงานอุตสาหกรรม

กรมโรงงานอุตสาหกรรมมีหนังสือ ที่ อก ๐๔๑๔/๘๑ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์
แจ้งให้ทราบว่า รายงานการตรวจสอบโรงงานเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน
สำเนาทะเบียนบ้านของผู้ขออนุญาต และสำเนาหนังสือรับรองของวิศวกรเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล จึงไม่
สามารถเปิดเผยได้ตามความในมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ

พ.ศ. ๒๕๕๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวของกรมโรงงานอุตสาหกรรม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ประกอบคำชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรมและคำชี้แจงของผู้อุทธรณ์รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับเอกสารที่ต้องการบางส่วนจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมแล้ว คือรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย คำให้การของผู้อุทธรณ์ และสำเนาใบรับแจ้งการประกอบกิจการโรงงาน สำหรับบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ขออนุญาตและสำเนาทะเบียนบ้านของผู้ขออนุญาตนั้น กรมโรงงานอุตสาหกรรมไม่อนุญาตให้เปิดเผย โดยอ้างว่าเป็นเอกสารส่วนบุคคล ส่วนสำเนาเอกสารประกอบการขออนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ซึ่งกรมโรงงานอุตสาหกรรมไม่อนุญาตให้เปิดเผยโดยอ้างว่าเป็นเอกสารของทางราชการนั้น ผู้อุทธรณ์ไม่ติดใจและไม่ประสงค์จะทราบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของบุคคลอื่นแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์ยังคงประสงค์จะให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังนี้

๑. คำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (แบบ รง ๓) เฉพาะหน้าแรกที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพัทลุงประทับตราลงรับ ตามทะเบียนโรงงานเลขที่ต่างๆ รวม ๖ รายการ ดังนี้

๑.๑ ทะเบียนโรงงานเลขที่ จ ๒ - ๓ (๒) - ๑๓/๔๔ พท

๑.๒ ทะเบียนโรงงานเลขที่ จ ๒ - ๓ (๒) - ๓๖/๔๓ พท

๑.๓ ทะเบียนโรงงานเลขที่ จ ๓ - ๙ (๑) - ๙/๔๔ พท

๑.๔ ทะเบียนโรงงานเลขที่ จ ๓ - ๓ (๕) - ๕/๔๔ พท

๑.๕ ทะเบียนโรงงานเลขที่ จ ๒ - ๓ (๒) - ๑๐/๔๔ พท

๑.๖ ทะเบียนโรงงานเลขที่ จ ๒ - ๓ (๒) - ๑/๔๔ พท

๒. แบบแปลนการก่อสร้างโรงงาน ซึ่งผู้ขออนุญาตยื่นขออนุญาตประกอบกิจการโรงงานทั้ง ๖ รายการ ตามข้อ ๑

๓. รายงานการตรวจสอบสถานที่ขออนุญาตประกอบกิจการโรงงานทั้ง ๖ รายการ ตามข้อ ๑

๔. บันทึกคำให้การของผู้ขออนุญาตประกอบกิจการโรงงานทั้ง ๖ ราย ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๑ และเป็นผู้ที่ให้ถ้อยคำต่ออุตสาหกรรมจังหวัดพัทลุง

ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เพื่อตรวจสอบว่า ผู้ขออนุญาตได้ยื่นเรื่องขออนุญาตประกอบกิจการโรงงานเมื่อใด ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เพื่อตรวจสอบว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้เขียนแบบแปลนจริงหรือไม่ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เพื่อตรวจสอบว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้จัดทำขึ้นจริงหรือไม่ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ หากจะปกปิดชื่อผู้ให้ถ้อยคำและชื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ก็ไม่ติดใจ ส่วนกรมโรงงานอุตสาหกรรมเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบกิจการโรงงานที่มีคุณค่าเชิงพาณิชย์ การเปิดเผยอาจกระทบต่อประโยชน์ของผู้ประกอบการและมิได้เป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์โดยตรง สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ กรมโรงงานอุตสาหกรรมมีคำสั่งมิให้เปิดเผยบันทึกคำให้การของบุคคลต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย โดยให้เหตุผลว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ การบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ เป็น ข้อมูลข่าวสารเอกสารประกอบที่เกี่ยวกับการยื่นคำขออนุญาต เพื่อให้อุตสาหกรรมจังหวัดพัทลุงพิจารณาว่า การ ขออนุญาตประกอบกิจการโรงงานเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายอนุญาตได้หรือไม่ การเปิดเผยจะเป็นการ ตรวจสอบว่ากรมโรงงานอุตสาหกรรมได้ดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ ประกอบกับเมื่อได้พิจารณา ข้อมูลต่างๆ ที่ปรากฏในเอกสารดังกล่าวแล้วเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่กระทบต่อกิจการทางธุรกิจของ ผู้ประกอบกิจการโรงงานหรือเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีคุณค่าเชิงพาณิชย์แต่อย่างใด ข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้จึงเป็น ข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ บันทึกคำให้การของผู้ประกอบการทั้ง ๖ ราย เป็น ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์จำเป็นต้องทราบเพื่อใช้ในการต่อสู้ป้องกันสิทธิของตนในการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ไล่ออกจากราชการ ข้อโต้แย้งของกรมโรงงานอุตสาหกรรมที่ว่า การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือ ความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด เป็นข้อโต้แย้งที่ไม่มีข้อเท็จจริงอันเป็นรูปธรรมสนับสนุน ไม่มีน้ำหนัก เพียงพอที่จะรับฟังได้ เมื่อได้พิจารณาถึงประโยชน์สาธารณะ การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์ได้เสียของผู้อุทธรณ์ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารส่วนนี้เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ อย่างไรก็ตามเพื่อ เป็นการคุ้มครองสิทธิของบุคคลที่มาให้ถ้อยคำ ประกอบกับผู้อุทธรณ์ก็ไม่ตั้งใจในการขอให้เปิดเผยรายชื่อของ บุคคลผู้ให้ถ้อยคำ ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมลบชื่อ หรือข้อความอื่นใดที่ จะสื่อให้ทราบถึงตัวบุคคลผู้ให้ถ้อยคำเสีย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ ดังต่อไปนี้

๑. คำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (แบบ รง ๓) เฉพาะหน้าแรก ที่ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพัทลุงประทับตราลงรับ ตามทะเบียนโรงงานเลขที่ต่างๆ รวม ๖ รายการ ดังนี้

- ๑.๑ ทะเบียนโรงงานเลขที่ จ ๒ - ๓ (๒) - ๑๓/๔๔ พท
- ๑.๒ ทะเบียนโรงงานเลขที่ จ ๒ - ๓ (๒) - ๓๖/๔๓ พท
- ๑.๓ ทะเบียนโรงงานเลขที่ จ ๓ - ๙ (๑) - ๙/๔๔ พท
- ๑.๔ ทะเบียนโรงงานเลขที่ จ ๓ - ๓ (๔) - ๕/๔๔ พท
- ๑.๕ ทะเบียนโรงงานเลขที่ จ ๒ - ๓ (๒) - ๑๐/๔๔ พท
- ๑.๖ ทะเบียนโรงงานเลขที่ จ ๒ - ๓ (๒) - ๑/๔๔ พท

๒. แบบแปลนการก่อสร้างโรงงาน ซึ่งผู้ขออนุญาตยื่นขออนุญาตประกอบกิจการโรงงานทั้ง ๖ รายการ ตามข้อ ๑

๓. รายงานการตรวจสอบสถานที่ขออนุญาตประกอบกิจการโรงงานทั้ง ๖ รายการ ตามข้อ ๑

๔. บันทึกคำให้การของผู้ขออนุญาตประกอบกิจการโรงงานทั้ง ๖ ราย ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๑ ซึ่งให้ถ้อยคำต่ออุตสาหกรรมจังหวัดพัทลุง โดยให้ลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลบุคคลและข้อความที่อาจสื่อให้รู้ถึงตัวบุคคลผู้ให้ถ้อยคำ

ลงชื่อ สมยศ เชื้อไทย (นายสมยศ เชื้อไทย)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๓
ลงชื่อ ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ (ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์)	กรรมการ
ลงชื่อ อี้กหาญ โตมรศักดิ์ (นายอี้กหาญ โตมรศักดิ์)	กรรมการ
ลงชื่อ ธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ (นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)	กรรมการ
ลงชื่อ วรเจตน์ ภาศิริรัตน์ (นายวรเจตน์ ภาศิริรัตน์)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๔ / ๒๕๔๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย
ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจโท ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งรองผู้กำกับกับการสถานีตำรวจภูธรอำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว ถูกร้องเรียนว่ามีพฤติการณ์เรียกรับเงิน เพื่อแลกเปลี่ยนกับการลักลอบนำสินค้า (เส้นไหม) จากประเทศกัมพูชาเข้ามาในประเทศไทยโดยไม่ได้รับอนุญาตและไม่ผ่านพิธีการศุลกากรสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงมีคำสั่ง ที่ ๓๐๕/๒๕๓๙ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๓๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ผู้อุทธรณ์และพวกและมีคำสั่ง ที่ ๑๖๖/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ไล่ออกผู้อุทธรณ์และพวกออกจากราชการ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการข้าราชการตำรวจแล้ว ต่อมาผู้อุทธรณ์ มีหนังสือ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๕ ขอลายเอกสารในสำนวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงดังกล่าวเพื่อประกอบการยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.) และใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินคดีต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้จัดส่งเอกสารให้ผู้อุทธรณ์จำนวน ๒ รายการ คือ ๑) สำเนาบันทึกคำให้การของผู้อุทธรณ์ และ ๒) รายงานการสอบสวนทางวินัยลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๓๙ โดยปฏิเสธการเปิดเผยเอกสารอื่นอีก ๘ รายการ

ผู้อุทธรณ์ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๔๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ยังไม่เปิดเผยเอกสารอื่นจำนวน ๘ รายการ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้รับฟังคำชี้แจงจากผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติแล้วได้ความว่า ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ นั้น เมื่อมีการร้องเรียนว่าข้าราชการตำรวจขึ้นสัญญาบัตรกระทำผิดวินัยจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย เมื่อผลการสอบสวนเสร็จสิ้นลง จะมีการเสนอความเห็นในการดำเนินการทางวินัยตามลำดับขั้น โดยเริ่มจากความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ผู้บังคับบัญชาในระดับต่าง ๆ จนถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติมีความเห็นว่า ผู้ถูกสอบสวนนั้นกระทำผิดและเสนอให้ลงโทษ สำนักงานตำรวจแห่งชาติก็จะมีคำสั่งลงโทษทางวินัยต่อไป ซึ่งผู้ถูกสอบสวนอาจให้สิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้าราชการตำรวจต่อไปได้ สำหรับอุทธรณ์เรื่องนี้ คณะกรรมการ

สอบสวนทางวินัยเห็นว่า ผู้อุทธรณ์มิได้กระทำผิด แต่ผู้ช่วยบัญชาการตำรวจแห่งชาติปฏิบัติราชการแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (พล.ต.ท. ข) มีความเห็นว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจริง สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงมีคำสั่งไล่ผู้อุทธรณ์และพวกออกจากราชการ ขณะนี้ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นอุทธรณ์โทษทางวินัยต่อคณะกรรมการข้าราชการตำรวจและอยู่ระหว่างพิจารณา สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงไม่อาจเปิดเผยเอกสารตามที่ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยได้

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ถูกกลั่นแกล้งจากกลุ่มผู้ค้าสินค้าหนีภาษี เพื่อให้ย้ายผู้อุทธรณ์ไปดำรงตำแหน่งอื่น เนื่องจากผู้อุทธรณ์ปฏิบัติหน้าที่อย่างเข้มงวด สำนักงานตำรวจแห่งชาติแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนขึ้นหลายชุดซึ่งซ้ำซ้อนกัน โดยผลการสอบสวนบางชุดสรุปว่าผู้อุทธรณ์ไม่มีมูลความผิดและบางชุดสรุปว่าผู้อุทธรณ์มีมูลความผิด มีการรับฟังพยานหลักฐานโดยมิชอบจนนำไปสู่การลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบเอกสารในส่วนการสอบสวนทางวินัยเพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์โทษทางวินัย สำหรับเอกสารซึ่งผู้อุทธรณ์ประสงค์จะให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเปิดเผยในชั้นนี้เหลือเพียงประการเดียว คือ ความเห็นของ พ.ต.ท. ค ประธานกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง พ.ต.ต. ข ผู้บังคับกองวินัย และ พ.ต.ท. ข ตามลำดับ อันเป็นความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาแล้วมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนและผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น ที่เสนอต่อผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจสั่งลงโทษทางวินัยผู้อุทธรณ์ นั้น จะเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้หรือไม่ พิจารณาแล้วเห็นว่ากระบวนการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ นั้น ได้กำหนดไว้ว่า ภายหลังจากการรับฟังข้อเท็จจริงจากการสอบสวนแล้ว คณะกรรมการสอบสวนและผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น จะจัดทำความเห็นของตนเสนอผู้มีอำนาจในการสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ซึ่งการจัดทำความคิดเห็นดังกล่าวนี้เป็นเพียงการเสนอแนะต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติว่า ผู้ถูกสอบสวนกระทำผิดวินัยและสมควรลงโทษประการใด ซึ่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติจะสั่งการตามที่เจ้าหน้าที่ดังกล่าวมีความเห็นหรือไม่ก็ได้ ดังนั้น ความเห็นของคณะกรรมการการสอบสวนและความเห็นของผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นในรายการสอบสวนทางวินัยจึงมีสภาพเป็นเพียงคำแนะนำหรือความเห็นภายในตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และคณะกรรมการวินิจัยฯ ได้พิจารณาเนื้อหาความในความคิดเห็นดังกล่าวแล้วเห็นว่าการเปิดเผยข้อความใดๆ ของความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน พ.ต.ท. ค, พ.ต.ต. ข และ พ.ต.ท. ข เพื่อมีคำสั่งลงโทษทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ นั้น จะทำให้มีผลกระทบต่อความเป็นอิสระในการให้ความเห็นของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการสอบสวนทางวินัย ดังนั้น การที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนและผู้บังคับบัญชาดังกล่าวมีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์นั้น จึงเป็นการชอบด้วยกฎหมายแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายมีมติว่าการที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติไม่เปิดเผยความเห็นการสั่งการทางวินัยของ พ.ต.ท. ค พ.ต.ต. ข และ พ.ต.ท. ข นั้น เป็นการใช้ดุลพินิจที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ลงชื่อ วัฒนา รัตนวิจิตร
(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)

หัวหน้าองค์คณะที่ ๔

ลงชื่อ ดำรงค์ บุญยืน
(นายดำรงค์ บุญยืน)

กรรมการ

ลงชื่อ
(นางมัลลิกา คุณวัฒน์)

กรรมการ

ลงชื่อ
(ศาสตราจารย์สุรพล นิติไกรพจน์)

กรรมการ

ลงชื่อ เรวัต ฉ่ำเฉลิม
(นายเรวัต ฉ่ำเฉลิม)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๕ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดหาปัจจัยการช่วยเหลือเกษตรกรฯ

ผู้อุทธรณ์ : นายจตุรากรณ์ ทองประไพ
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเกษตรจังหวัดนครสวรรค์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายจตุรากรณ์ ทองประไพ ข้าราชการสำนักงานส่งเสริมเกษตรกรภาคกลาง จังหวัดชัยนาท มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงสำนักงานเกษตรจังหวัดนครสวรรค์ ขอข้อมูลข่าวสารของราชการ จำนวน ๓ รายการ คือ

๑. สำเนาภาพถ่ายเอกสารคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดหาปัจจัยการช่วยเหลือเกษตรกรผู้ประสบภัยน้ำท่วม ปี ๒๕๓๘ - ๒๕๓๙

๒. บัญชีลงเวลาปฏิบัติของข้าราชการสำนักงานเกษตรจังหวัดนครสวรรค์ วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๓๙

๓. บัญชีรายชื่อเกษตรกรผู้ปลูกและจำหน่ายกิ่งไม้ผลพันธุ์ดี ประจำปี ๒๕๓๙ ที่นายดิเรก คุ่มมัน เกษตรจังหวัดนครสวรรค์กับพวกในขณะนั้นได้จัดทำขึ้น

สำนักงานเกษตรจังหวัดนครสวรรค์ มีหนังสือ ที่ นว ๐๐๑๒/๑๐๕๔ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ แจ้งตอบผู้อุทธรณ์ว่าขณะนี้ผู้อุทธรณ์ได้ฟ้องร้องคดีกับสำนักงานเกษตรจังหวัดนครสวรรค์อยู่ การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องร้องคดีตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ กษ ๑๐๑๓/พิเศษ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ฟังคำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักงานเกษตรจังหวัดนครสวรรค์ และเอกสารต่างๆ แล้ว สรุปได้ว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ ผู้อุทธรณ์ได้รับไปแล้ว คงมีประเด็นที่จะต้องพิจารณาเฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คือ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดหาปัจจัยการช่วยเหลือเกษตรกรผู้ประสบภัยน้ำท่วม ปี ๒๕๓๘-๒๕๓๙ อยู่ในความครอบครองของสำนักงานเกษตรจังหวัด

นครสวรรค์หรือไม่ ซึ่งในประเด็นนี้ผู้อุทธรณ์ได้ชี้แจงด้วยวาจาและทำเป็นหนังสือตามหนังสือสำนักงานส่งเสริมการเกษตรภาคกลาง ที่ กษ ๑๐๑๓/พิเศษ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๕ พร้อมสำเนาภาพถ่ายคำให้การของนายสุนทร พบสุวรรณ กับนายธนภัทร อินไชยวงศ์ ซึ่งได้ให้การต่อศาลจังหวัดนครสวรรค์ เมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๔๓ และวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๓ คดีอาญาหมายเลขดำ ที่ ๓๔๑๘/๒๕๔๑ ระหว่างนายอำนาจ การสมดี โจทก์ นายจตุราภรณ์ ทองประไพ จำเลย ยืนยันว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีอยู่ เพราะนายสุนทรฯ และนายธนภัทรฯ ได้ให้การต่อศาลจังหวัดนครสวรรค์ถึงข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ส่วนสำนักงานเกษตรจังหวัดนครสวรรค์ ได้มีหนังสือ ที่ นว ๐๐๑๒/๑๕๔๑๙ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ชี้แจงว่า ได้ทำการตรวจสอบแล้วไม่มีเอกสารข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครองของสำนักงานเกษตรจังหวัดนครสวรรค์ และได้สอบถามนายดิเรก คุ่มมันน์ ได้รับการยืนยันว่าไม่มีเอกสารดังกล่าวแต่อย่างใด มีแต่คำสั่งของสำนักงานส่งเสริมการเกษตรภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่ ที่ ๕๔/๒๕๓๙ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๓๙ และคำสั่งสำนักงานส่งเสริมการเกษตรภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่ ที่ ๙๘/๒๕๓๙ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๓๙ เรื่องแต่งตั้งคณะทำงานตรวจสอบความสามารถและมาตรฐานการผลิตต้นพันธุ์ของผู้ผลิตต้นพันธุ์ไม้ผล และนายสุนทร พบสุวรรณ กับนายธนภัทร อินไชยวงศ์ ได้มีหนังสือชี้แจงว่าได้เคยไปให้การต่อศาลจังหวัดนครสวรรค์ว่า "...ทางจังหวัดนครสวรรค์ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดหากิ่งไม้ผล..." เป็นการให้การที่ไม่สมบูรณ์จนเกิดการขาดความชัดเจนเท่าที่ควร เพราะการเบิกความในที่นี้มุ่งประเด็นจุดสำคัญในวันที่เกิดเหตุที่มีการประชุมในวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๓๙ ทั้งนี้ ในการจัดหากิ่งไม้ผลหรือการจัดซื้อพันธุ์พืชเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรผู้ประสบภัยน้ำท่วมปี ๒๕๓๘-๒๕๓๙ นั้น สำนักงานส่งเสริมการเกษตรภาคเหนือจังหวัดเชียงใหม่เป็นผู้ดำเนินการโดยแต่งตั้งข้าราชการในจังหวัดนั้นๆ เป็นคณะกรรมการ (สำหรับจังหวัดนครสวรรค์ได้แต่งตั้งข้าราชการของจังหวัดนครสวรรค์เป็นคณะกรรมการ) ตามคำสั่งสำนักงานส่งเสริมการเกษตรภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่ ที่ ๕๔/๒๕๓๙ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๓๙ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการจัดซื้อพันธุ์พืชช่วยเหลือเกษตรกรผู้ประสบภัยน้ำท่วม ปี ๒๕๓๘-๒๕๓๙ ดังนั้น คณะกรรมการจัดหากิ่งไม้ผลที่ปรากฏในคำให้การต่อศาลจังหวัดนครสวรรค์จึงไม่ได้เป็นคณะกรรมการจัดหาปัจจัยการช่วยเหลือเกษตรกรผู้ประสบภัยน้ำท่วม ปี ๒๕๓๘-๒๕๓๙ ที่ผู้อุทธรณ์อ้าง จึงฟังเป็นยุติได้ว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ไม่มี

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เนื่องจากไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครองของสำนักงานเกษตรจังหวัดนครสวรรค์

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ หัวหน้าองค์คณะที่ ๑ ลงชื่อ	กรรมการ
(ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ)	(นางเน่งน้อย วิศวโยธิน)
ลงชื่อ สมชาย หอมลออ กรรมการ	ลงชื่อ นายดิเรก สุนทรเกตุ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
(นายสมชาย หอมลออ)	(นายดิเรก สุนทรเกตุ)
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๕
หมายเหตุ นางเน่งน้อย วิศวโยธิน เดินทางไปต่างประเทศจึงไม่ได้ลงนามในคำวินิจฉัยนี้	

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๖ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือร้องทุกข์กรณีถมดินรุกล้ำทางสาธารณะประโยชน์
ผู้อุทธรณ์ : นายพิรุณ สุขนาแซง
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอเมืองชัยภูมิ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงอำเภอเมืองชัยภูมิขอคัดสำเนาข้อมูลข่าวสารรายการ คือ

๑. หนังสือของนายเร่ง สุพิพัฒน์โมลี ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๒ ตำบลหนองนาแซง อำเภอเมืองชัยภูมิ รายงานการถมดินรุกล้ำทางสาธารณะประโยชน์ที่ส่งไปทำการปกครองอำเภอเมืองชัยภูมิ

๒. รายงานความเห็นของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง

๓. คำสั่งของนายอำเภอเมืองชัยภูมิเกี่ยวกับเรื่องการร้องเรียน

อำเภอเมืองชัยภูมิมีหนังสือ ที่ ขย ๐๑๑๘/๒๗๔ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๕ และ ที่ ขย ๐๑๑๘/๑๓๔๐ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๕ จัดหาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และ ๓ ให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้วยกเว้นหนังสือรายงานเกี่ยวกับการถมดินรุกล้ำทางสาธารณะประโยชน์ (พร้อมหนังสือร้องเรียน) คือข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ โดยแจ้งว่าอำเภอชัยภูมิได้พิจารณาคำคัดค้านของเจ้าของข้อมูลประกอบกับเหตุผลตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการไม่เห็นด้วยกับคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอเมืองชัยภูมิ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนอำเภอเมืองชัยภูมิ ประกอบหนังสือต่างๆ แล้วสรุปได้ว่า สาเหตุที่อำเภอเมืองชัยภูมิไม่จัดหาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์นั้น เพราะเกรงว่าถ้าเปิดเผยแล้วราษฎรในหมู่บ้านจะมีการทะเลาะเบาะแว้งแตกแยกความสามัคคีกันไม่สิ้นสุด ในขณะที่เดียวกันนายเร่ง สุพิพัฒน์โมลี ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๒ และนายกองแพง ขุนพรม ประธานประชาคมหมู่บ้าน มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพราะเกรงว่าอาจทำให้กระทบต่อประชาชนผู้สงสัยในแนวเขต และจะไม่มีประชาชนกล้าตรวจสอบสิ่งที่สงสัย

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๕ และวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๕ ที่แจ้งสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ทราบว่าเป็นหนังสือดังกล่าวมีข้อความอย่างไร ผู้ใดเป็นผู้ลงชื่อร้องเรียน หนังสือร้องเรียนดังกล่าวมีผลกระทบต่อธุรกิจและชื่อเสียงของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบว่าเนื้อหาในหนังสือมีข้อความที่หมิ่นประมาทผู้ใดหรือไม่ หรือทำให้ผู้หนึ่งผู้ใดเกิดหรือได้รับความเสียหายหรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า หนังสือดังกล่าวซึ่งประชาชนกลุ่มหนึ่งทำถึงผู้ใหญ่บ้านหนองนาแซง หมู่ที่ ๒ และผู้ใหญ่บ้านหนองนาแซง หมู่ที่ ๒ ทำถึงนายอำเภอเมืองชัยภูมิ มีเนื้อหาขอให้ทางราชการตรวจสอบแนวเขตที่ดินของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากสงสัยว่าจะรุกล้ำแนวเขตถนนรอบหมู่บ้าน ซึ่งเป็นเรื่องที่ประชาชนในหมู่บ้านทำหน้าที่พลเมืองดีในการมีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากสาธารณูปโภค และสิ่งแวดล้อมของชุมชนเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของชุมชน และหนังสือดังกล่าวมิได้มีข้อความเป็นการใส่ความหรือปรักปรำผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด การเปิดเผยหนังสือดังกล่าวจะทำให้เจ้าของที่ดินแปลงที่ได้รับผลกระทบหรือผู้อุทธรณ์นั้นสิ้นสงสัยอันจะเป็นการส่งเสริมให้เกิดความสามัคคีแก่ประชาชนในหมู่บ้านและจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะมากกว่า

ส่วนรายชื่อผู้ร้องเรียนในหนังสือดังกล่าว ประกอบด้วยประชาชน กรรมการหมู่บ้านและเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อพิจารณาถึงกรรมการหมู่บ้านนั้นบุคคลเหล่านี้ได้รับความไว้วางใจจากประชาคมหมู่บ้านให้ทำหน้าที่บริหารจัดการหมู่บ้าน ในขณะที่เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีหน้าที่สนับสนุนการบริหารราชการแผ่นดินให้ไปด้วยความเรียบร้อย เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์เอกชนที่เกี่ยวข้อง การเปิดเผยชื่อจะเป็นประโยชน์มากกว่า สำหรับชื่อประชาชนที่เหลือไม่ได้เป็นกรรมการหมู่บ้านและเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นเมื่อคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะ ประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง การคำนึงถึงเจตจำนงของผู้ให้ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น การที่อำเภอเมืองชัยภูมิมีคำสั่งมิให้เปิดเผยในส่วนนี้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายเห็นชอบด้วย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้อำเภอเมืองชัยภูมิเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามรายการที่ ๑ คือ หนังสือของนายเร่ง สุพิพัฒน์โมลี ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๒ ตำบลหนองนาแซง อำเภอเมืองชัยภูมิ รายงานการถมดินรุกล้ำทางสาธารณประโยชน์ที่ส่งไปที่ทำการปกครองเมืองชัยภูมิพร้อมหนังสือร้องเรียน โดยให้ลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในหนังสือร้องเรียนส่วนที่เป็นชื่อของประชาชน ที่ไม่ได้เป็นผู้แทนของประชาคมและเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ (ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ)	หัวหน้าองค์กรที่ ๑
ลงชื่อ (นางแนนน้อย วิสวโยธิน)	กรรมการ
ลงชื่อ สมชาย หอมลออ (นายสมชาย หอมลออ)	กรรมการ
ลงชื่อ ดิเรก สุนทรเกตุ (นายดิเรก สุนทรเกตุ)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๕
หมายเหตุ	นางแนนน้อย วิสวโยธิน เดินทางไปต่างประเทศจึงไม่ได้ลงนามในคำวินิจฉัยนี้

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๗ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบัญชีรับจ่ายเงินเดือน

ผู้อุทธรณ์ : นายสนิตย์ สืบโมรา

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายสนิตย์ สืบโมรา มีหนังสือลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง คือ

๑. สำเนาบัญชีรับ-จ่ายเงินได้รายเดือนของนายสุลย์ บุญประเสริฐ เดือนมกราคม-เมษายน ๒๕๕๕ หรือสำเนาบัญชีรับ-จ่ายเงินเดือน

๒. สำเนาเอกสารของเจ้าหน้าที่รายอื่นที่ขอความอนุเคราะห์ต้นสังกัดของนายสุลย์ บุญประเสริฐ ให้ชำระหนี้ของนายสุลย์ฯ หรือสำเนาเอกสารเจ้าหน้าที่รายอื่นที่ขอความอนุเคราะห์

๓. สำเนาหนังสือของนายสุลย์ฯ ที่ยินยอมให้ต้นสังกัดหักเงินส่งชำระหนี้จากเงินเดือนของนายสุลย์ฯ ให้เจ้าหน้าที่รายอื่นหรือสำเนาหนังสือยินยอมให้ต้นสังกัดชำระหนี้ของเจ้าหน้าที่รายอื่น

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีหนังสือลับ ที่ ศธ ๑๑๓๖/๕๓ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๕ และลับ ที่ ศธ ๑๑๓๖/๘๙ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ แจ้งตอบผู้อุทธรณ์ว่าเมื่อผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว ผู้อุทธรณ์ขอที่จะไปดำเนินการตามกฎหมายต่อไป ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการให้เปิดเผยนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ไม่อาจเปิดเผยได้โดยปราศจากความยินยอมของเจ้าของข้อมูล

ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยให้เหตุผลว่านายสุลย์ บุญประเสริฐ เป็นจำเลยและเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาถึงที่สุดในคดีแพ่งของศาลจังหวัดหนองคาย คดีหมายเลขดำ ที่ ๓๑๑/๒๕๕๑ คดีหมายเลขแดง ที่ ๕๕๘/๒๕๕๑ นายสนิตย์ สืบโมรา ผู้อุทธรณ์ โจทก์ นายสุลย์ บุญประเสริฐ จำเลย ซึ่งศาลได้มีคำพิพากษาตามสัญญาประนีประนอมยอมความให้จำเลยชำระหนี้ให้โจทก์ โดยให้เริ่มชำระงวดแรกในวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ หากผิดนัดงดวดใดงวดหนึ่งถือว่าผิดนัดชำระทั้งหมด ยินยอมให้โจทก์บังคับคดีได้ทันที ผู้อุทธรณ์แจ้งว่าในเมื่อตนเป็นเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาถึงที่สุด ต้องการทราบว่านายสุลย์ฯ ลูกหนี้มีเงินเดือนหลังหักค่าใช้จ่ายเป็นเงินได้เท่าใด และจะได้สืบหาทรัพย์สิน

อย่างอื่นเพื่อบังคับชำระหนี้ต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ตามหนังสือ ส่วนที่สุด ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕ และคำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประกอบหนังสือส่วนที่สุด ที่ ศธ ๑๑๓๖/๕๒๘๓ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕ แล้วพอสรุปเป็นข้อยุติได้ว่าผู้อุทธรณ์ขอให้สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ คือ

๑. หลักฐานแสดงรายละเอียดประกอบการเบิกจ่ายเงินเดือน โดยใบบริการธนาคารซึ่งประกอบด้วย รายการแสดงเงินเดือน รายการหักจ่ายและรายการรายรับสุทธิของข้าราชการผู้รับเงินเดือนแต่ละคน

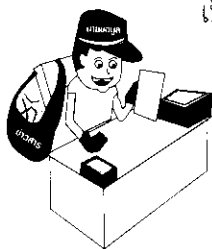
๒. หนังสือของเจ้าหน้าที่รายอื่นขอความอนุเคราะห์ต้นสังกัดของนายสุลัย บุญประเสริฐ ให้ชำระหนี้ของนายสุลัยฯ หรือสำเนาเอกสารเจ้าหน้าที่รายอื่นที่ขอความอนุเคราะห์

๓. หลักฐานของนายสุลัยฯ แสดงความยินยอมให้หักเงินเดือนของตนชำระหนี้ให้กับสหกรณ์ออมทรัพย์ครูอุดรธานี จำกัด

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยาไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ ข้างต้นที่ผู้อุทธรณ์ขอ โดยอ้างว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่แสดงฐานะทางการเงินส่วนบุคคลเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ทั้งเจ้าของข้อมูลคือนายสุลัยฯ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ไม่ยินยอมให้เปิดเผยและจะดำเนินฟ้องร้องตามกฎหมายถ้ามีการเปิดเผย สำหรับข้อมูลข่าวสารตามรายการที่ ๒ นั้น ทางสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยาไม่มีอยู่ในความครอบครอง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ในเอกสารรายการที่ ๑ คือหลักฐานแสดงรายละเอียดประกอบการเบิกจ่ายเงินเดือนโดยใบบริการของธนาคาร ประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้ คือ ชื่อ นามสกุลของข้าราชการต่างๆ รวมทั้งของนายสุลัยฯ เลขที่บัญชี เงินเดือนที่ได้รับ เช่นเงินช่วยเหลือบุตร ค่ารักษาพยาบาล จำนวนเงินที่หัก เช่นเงินภาษี เงินหักสหกรณ์ เงิน ขพค. ฯลฯ รวมเงินหักทั้งสิ้น รวมรับเงินทั้งสิ้น ในกรณีนี้เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลแต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของนายนายสุลัยฯ ตามคำพิพากษาที่ถึงที่สุดแล้วจึงถือได้ว่าเป็นบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะได้รับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเกี่ยวกับทรัพย์สินเฉพาะส่วนของนายสุลัยฯ ตามนัยมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เนื่องจากไม่มีอยู่ในความครอบครองของสำนักงานฯ จึงไม่ต้องเปิดเผย

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ คือหลักฐานที่นายสุลัยฯ แสดงความยินยอมให้หักเงินเดือนชำระหนี้ให้สหกรณ์ออมทรัพย์ครูอุดร จำกัด ซึ่งทางสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยายืนยันว่ามีข้อมูลข่าวสารรายการนี้อยู่ในความครอบครองของสำนักงานฯ คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อมูลดังกล่าวได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๑ และรายการ

ที่ ๓ โดยข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๑ นั้น ให้เปิดเผยเฉพาะข้อมูลข่าวสารของนายสุลัย บุญประเสริฐ พร้อมทั้ง
ให้รับรองสำเนาถูกต้องของเอกสารทั้งสองรายการดังกล่าวด้วย ส่วนข้อมูลข่าวสารของบุคคลอื่นๆ ให้ลบหรือตัดทอน
หรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนนั้น

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ (ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๑
ลงชื่อ (นางแนนน้อย วิศวโยธิน)	กรรมการ
ลงชื่อ ดิเรก สุนทรเกตุ (นายดิเรก สุนทรเกตุ)	กรรมการ
ลงชื่อ สมชาย หอมลออ (นายสมชาย หอมลออ)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๕
หมายเหตุ นางแนนน้อย วิศวโยธิน เดินทางไปต่างประเทศจึงไม่ได้ลงนามในคำวินิจฉัยนี้	

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๘ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงสาธารณสุข เกี่ยวกับเอกสารสอบสวนข้อเท็จจริง
ผู้อุทธรณ์ : นายแพทย์ ก.
หน่วยงานของรัฐบาลที่รับผิดชอบ : กระทรวงสาธารณสุข

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์รับราชการในตำแหน่งรองปลัดกระทรวงสาธารณสุขถูกกล่าวหาว่ากล่าววาจาไม่บังควรและไม่เหมาะสมในลักษณะเข้าข่ายหมิ่นพระบรมเดชานุภาพในที่ประชุมเมื่อครั้งไปนิเทศงานการดำเนินงานนโยบาย ๓๐ บาท รักษาทุกโรคตามจังหวัดต่างๆ ในเขต ๙ และเขต ๑๒ ในปี ๒๕๕๔ และกระทรวงสาธารณสุขได้มีคำสั่งที่ ๑๓๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นว่า ข้อกล่าวหาเป็นความจริงและมีมูลเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ต่อมากระทรวงสาธารณสุขได้มีคำสั่งที่ ๔๓๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงกระทรวงสาธารณสุขขอสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงทั้งหมด รวมทั้งคำให้การของผู้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง แต่กระทรวงสาธารณสุขได้มีหนังสือ ที่สธ ๐๒๔๔/๐๔/๗๔๕ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ แจ้งแก่ผู้อุทธรณ์ว่าสำนวนสอบสวนข้อเท็จจริง รวมทั้งคำให้การของผู้ให้ถ้อยคำตามคำขอของผู้อุทธรณ์ทางราชการต้องรักษาไว้เป็นความลับของทางราชการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุขจึงไม่อนุญาตให้เปิดเผยตามคำขอของผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงสาธารณสุขโดยให้เหตุผลว่า กระบวนการสอบสวนข้อเท็จจริงได้สิ้นสุดลงแล้วสามารถเปิดเผยสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง โดยการปิดส่วนของ ชื่อ ตำแหน่ง ที่อยู่ หรือ ข้อมูลเกี่ยวกับพยานได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์และข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ที่กระทรวงสาธารณสุขจัดส่งมาพร้อมหนังสือด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๒๔๔/๐๓/๒๑๑ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ประกอบกับคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกระทรวงสาธารณสุขแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการสอบสวนข้อเท็จจริง เพื่อนำไปประกอบการโต้แย้งหรือชี้แจงหรือป้องกันสิทธิของตนตามที่กฎหมาย

กำหนดให้สิทธินั้น เพื่อความโปร่งใสและความเป็นธรรมต่อไป กระทรวงสาธารณสุขโดยปลัดกระทรวงสาธารณสุขไม่อนุญาตตามคำขอโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เนื่องจากเป็นกรณีต้องรักษาความลับ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทางราชการ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาอุทธรณ์โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ซึ่งได้แก่ รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกระทรวงสาธารณสุข เป็นการสรุปผลดำเนินการสอบสวนบุคคลผู้เข้าร่วมประชุม โดยการสุ่มปากคำของพยานจำนวน ๗๔ ปาก โดยมีได้ระบุชื่อที่อยู่ และตำแหน่งของพยาน อันอาจเป็นเหตุก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ใด ทั้งความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเป็นที่สิ้นสุด มีข้อเท็จจริงและข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับคดี แม้การสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงจะยังไม่แล้วเสร็จ แต่การเปิดเผยรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง มิได้ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แม้กระทรวงสาธารณสุขจะได้กำหนดชั้นความลับของข้อมูลข่าวสารไว้ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งออกตามความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็ไม่ได้ตัดอำนาจคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะมีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อ ๒๔ ของระเบียบดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารส่วนนี้สมควรเปิดเผยได้ เพื่อให้ผู้อุทธรณ์นำไปประกอบการใช้สิทธิหรือป้องกันสิทธิของตนตามกฎหมาย อย่างไรก็ตามข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ที่เกี่ยวกับคำให้การของผู้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง นั้น การเปิดเผยอาจจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ไม่สมควรเปิดเผย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทางราชการ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กระทรวงสาธารณสุขเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๔๕ แก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้ลบหรือตัดทอนข้อความที่อาจทำให้ทราบถึงตัวผู้ให้ถ้อยคำได้ตามที่กระทรวงสาธารณสุขเห็นสมควร ส่วนอุทธรณ์ที่เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารอื่นนอกจากนี้ให้ยก

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงชาติ หัวหน้าองค์คณะที่ ๒ ลงชื่อ พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย กรรมการ	
(ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงชาติ)	(พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย)
ลงชื่อ สมคิด เลิศไพฑูรย์ กรรมการ	ลงชื่อ วิทยา ต้นสุวรรณนนท์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์)
(รองศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์)	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิทยา ต้นสุวรรณนนท์)
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๙ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลศิริราชเกี่ยวกับเอกสารการเรียน
ผู้อุทธรณ์ : นายณัฐพล เกิดพุดม
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงพยาบาลศิริราช

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายณัฐพล เกิดพุดม ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลศิริราช ใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเรียนนางบุญสม เกิดพุดม ซึ่งเป็นข้าราชการระดับ ๗ สังกัดโรงพยาบาลศิริราช

โรงพยาบาลศิริราช มีหนังสือ ที่ ทม ๐๙๐๘.๐๒/๐๒๑๕๓๑ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ แจ้งต่อผู้อุทธรณ์ว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่มีข้อความใดกล่าวพาดพิงถึงผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกให้ได้รับความเสียหาย และเอกสารดังกล่าวมีลักษณะเข้าข่ายเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ นอกจากนี้ผู้ร้องเรียนไม่ได้ให้ความยินยอมไว้เป็นลายลักษณ์อักษรอนุญาตให้เปิดเผยข้อความในเอกสารแต่ประการใด โรงพยาบาลศิริราชจึงไม่อาจให้ข้อมูลตามคำขอ

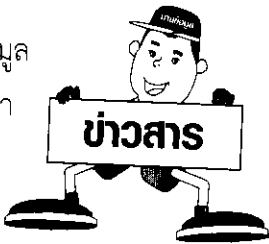
ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลศิริราชดังกล่าวต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์และข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ที่โรงพยาบาลศิริราชจัดส่งมาพร้อมหนังสือลับ ที่ ทม ๐๘๐๙.๐๒/๐๒๕๑๙ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ประกอบกับหนังสือของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๕ ซึ่งชี้แจงเหตุผลเพิ่มเติมแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับซื้อฝากที่ดินเนื้อที่ ๑ ไร่ มีกำหนดสองปีนับแต่วันทำสัญญาขายฝากเป็นจำนวนเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ก่อนครบกำหนดตามสัญญาขายฝาก ผู้ขายฝากได้ติดต่อขอซื้อที่ดินดังกล่าวคืนในจำนวนน้อยกว่าที่ระบุไว้ในสัญญาขายฝาก ผู้อุทธรณ์ไม่ยินยอมขายคืนให้ เพราะมิได้เป็นไปตามสัญญาขายฝาก ต่อมาผู้อุทธรณ์ทราบว่ามีผู้ร้องเรียนนางบุญสม เกิดพุดม มารดาของผู้อุทธรณ์ต่อผู้อำนวยการโรงพยาบาลศิริราช เกี่ยวกับกรณีการขอซื้อที่ดินที่ขายฝากดังกล่าวคืน ทางโรงพยาบาลศิริราชได้มอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาของมารดาผู้อุทธรณ์และนิติกรของโรงพยาบาลศิริราชสอบสวนเรื่องนี้อย่างไม่เป็นทางการ มารดาของผู้อุทธรณ์ได้ขอเอกสารการเรียนเรื่องดังกล่าวจากผู้บังคับบัญชาด้วยวาจาแต่ได้รับการปฏิเสธ ผู้อุทธรณ์จึงได้มีหนังสือขอเอกสารเกี่ยวกับการเรียนมารดาของผู้อุทธรณ์ดังกล่าวต่อโรงพยาบาล

ศิริราช แต่ได้รับแจ้งจากโรงพยาบาลศิริราชว่าไม่อาจให้ข้อมูลข่าวสารตามคำขอได้ เนื่องจากเอกสารร้องเรียนดังกล่าวไม่มีข้อความใดกล่าวถึงผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกให้ได้รับความเสียหาย และเป็นเอกสารที่มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ และผู้ร้องเรียนได้มีหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลศิริราชขอปิดเอกสารการร้องเรียน เนื่องจากมีความอับอายเรื่องหนี้ส่วนตัวและไม่ขอล่าโทษผู้ใดทั้งสิ้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาเห็นแล้วว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และไม่ปรากฏข้อความใดกล่าวโทษมารดาผู้อุทธรณ์เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ราชการ แต่มีลักษณะเป็นการร้องขอความช่วยเหลือต่อผู้อำนวยการโรงพยาบาลศิริราชเนื่องจากมีความเดือดร้อนเกี่ยวกับหนี้สิน เพื่อขอให้ช่วยไกล่เกลี่ยประนีประนอมให้ได้เงินที่ติดค้างที่ดินที่ขายฝากคืน จึงเป็นการร้องขอความช่วยเหลือจากผู้อำนวยการโรงพยาบาลศิริราชเป็นการส่วนตัวมิใช่การร้องเรียนกล่าวโทษทั้งเอกสารดังกล่าวไม่มีข้อความใดที่ผู้อุทธรณ์จำเป็นต้องทราบเพื่อปกป้องสิทธิของตน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยว่า ที่โรงพยาบาลศิริราชปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการร้องเรียนแก่ผู้อุทธรณ์นั้นชอบแล้ว ให้ยกอุทธรณ์

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ศักดิ์ สอนงชาติ (ศาสตราจารย์ศักดิ์ สอนงชาติ)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๒
ลงชื่อ พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย (พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย)	กรรมการ
ลงชื่อ วิทยา ต้นสุวรรณนนท์ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิทยา ต้นสุวรรณนนท์)	กรรมการ
ลงชื่อ สมคิด เลิศไพฑูรย์ (รองศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๐ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีสมเด็จเกี่ยวกับใบเสนอราคา
โครงการก่อสร้างรั้วคอนกรีต และบันทึกคณะกรรมการเปิดซองสอบราคา

ผู้อุทธรณ์ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด สุจรรยา
โดยนายปิยฉัตร สระแก้ว หุ้นส่วนผู้จัดการ

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลศรีสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลศรีสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ ได้ประกาศ
สอบราคาจ้างโครงการก่อสร้างรั้วคอนกรีต ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลศรีสมเด็จ เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน
๒๕๕๕ ตามแบบแปลน อบต.ศรีสมเด็จ เลขที่ ๔๕-๐๓-๐๐๔ งบประมาณ ๑๕๙,๕๖๒ บาท โดยมีข้อแนะนำและ
ข้อกำหนด ตามเอกสารสอบราคาจ้างเลขที่ ๔/๒๕๕๕ คณะกรรมการเปิดซองสอบราคาเมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม
๒๕๕๕ ผลปรากฏว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด เทพนพรรัตน์เทรดเดอร์เป็นผู้ชนะการสอบราคา

ห้างหุ้นส่วนจำกัด สุจรรยา โดยนายปิยฉัตร สระแก้ว หุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้อุทธรณ์เป็นหนึ่งใน
ผู้เสนอใบสอบราคาโครงการก่อสร้างครั้งนี้ได้มีหนังสือรวม ๓ ฉบับ ถึงประธานกรรมการบริหารองค์การบริหาร
ส่วนตำบลศรีสมเด็จ ขอสำเนาใบเสนอราคาโครงการก่อสร้างรั้วคอนกรีตของผู้อุทธรณ์ และบันทึกคณะ
กรรมการเปิดซองสอบราคา พร้อมทั้งการรับรองสำเนาของเอกสารด้วย องค์การบริหารส่วนตำบลศรีสมเด็จได้มี
บันทึกลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอ โดยอ้างมติการประชุมสภา
องค์การบริหารส่วนตำบลศรีสมเด็จ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕

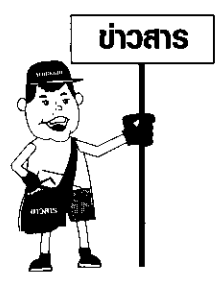
ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีสมเด็จดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ
การบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วน
ตำบลศรีสมเด็จ และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้เสนอราคาในการสอบ
ราคาโครงการก่อสร้างรั้วคอนกรีตของที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลศรีสมเด็จ ได้ขอข้อมูลข่าวสารที่เป็นใบ
เสนอราคาของตนเอง และข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกของคณะกรรมการเปิดซองสอบราคาในการดำเนินการ

สอบราคาดังกล่าว ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการในการครอบครองขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีสมเด็จ และได้รับการปฏิเสธโดยไม่ให้เหตุผลแต่อย่างใดอย่างไรก็ตาม องค์การบริหารส่วนตำบลศรีสมเด็จมีหนังสือด่วนมาก ที่ กส ๙๙๐๐๑/๒๑๓ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ ขี้แจงต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติการณ์ในการขอข้อมูลข่าวสาร เพื่อใช้ร้องเรียนเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติกรตามหน้าที่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ ได้บัญญัติขึ้น เพื่อรองรับสิทธิของประชาชนในการตรวจสอบข้อมูลข่าวสาร ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องจาก หน่วยงานของรัฐไม่ว่าจะมีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวข้องหรือไม่ก็ตาม การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงาน ของรัฐเป็นเจตนารมณ์ของกฎหมาย ที่จะให้เจ้าหน้าที่และหน่วยงานของรัฐมีความโปร่งใสและสามารถให้ ประชาชนเข้าตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ก็ไม่มีกฎหมาย คุ่มครองมิให้ เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ นอกจาก นั้น ผู้อุทธรณ์ยังมีส่วนได้เสียอยู่ด้วย อันอาจนำข้อมูลข่าวสารไปใช้สิทธิในการตรวจสอบการปฏิบัติงาน ของเจ้า หน้าที่ของรัฐตามกระบวนการทางกฎหมาย ดังนั้นเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหาร ส่วนตำบลศรีสมเด็จ จึงไม่อาจรับฟังได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ องค์การบริหาร ส่วนตำบลศรีสมเด็จเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ แก่ผู้อุทธรณ์

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ศักดิ์ สอนองชาติ (ศาสตราจารย์ศักดิ์ สอนองชาติ)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๒
ลงชื่อ สมคิด เลิศไพฑูรย์ (รองศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์)	กรรมการ
ลงชื่อ วิทยา ตันสุวรรณนนท์ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิทยา ตันสุวรรณนนท์)	กรรมการ
ลงชื่อ พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย (พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๑ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งการไม่เปิดเผยเอกสารรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงพยาบาลเมืองฉะเชิงเทรา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลเมืองฉะเชิงเทรา ขอสำเนาเอกสารในการสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงทั้งหมด เพื่อใช้สิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งว่ากล่าวตักเตือน โรงพยาบาลเมืองฉะเชิงเทราอนุญาตให้เปิดเผยสำนวนการสอบสวนบางส่วน อันประกอบด้วยสำเนาหนังสือ ร้องเรียนของนาย ข. คำสั่งจังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ ๑๕๐๙/๒๕๕๓ โดยปกปิดข้อความบางส่วน โดยอ้างว่าเป็นการเปิดเผยข้อมูลการสอบสวนดังกล่าวอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ให้ข้อมูล ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ขออุทธรณ์คำสั่งโรงพยาบาลเมืองฉะเชิงเทราต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้รับฟังคำชี้แจงจากผู้แทนโรงพยาบาลเมืองฉะเชิงเทรา แล้วสรุปความได้ว่าผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของหน้าที่ของโรงพยาบาลเมืองฉะเชิงเทรา ได้รับแต่งตั้งให้มีหน้าที่ดูแลเกี่ยวกับผู้ประสพภัยจากรถยนต์ตามพระราชบัญญัติผู้ประสพภัยจากรถยนต์ พ.ศ.๒๕๓๕ ถูกนาย ข. บิดานางสาว ค. ร้องเรียนว่ามีพฤติการณ์เรียก รับเงินจากผู้ป่วย โรงพยาบาลเมืองฉะเชิงเทราจึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งผลการสืบสวนข้อเท็จจริงเห็นว่าข้อร้องเรียนมีมูลความผิด จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง แก่ผู้อุทธรณ์ และผลการสอบสวนดังกล่าวโรงพยาบาลเมืองฉะเชิงเทราได้มีคำสั่งให้ว่ากล่าวตักเตือนผู้อุทธรณ์ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ขอให้โรงพยาบาลเมืองฉะเชิงเทราเปิดเผยข้อความในเอกสารการสืบสวนข้อเท็จจริงทั้งหมด โรงพยาบาล เมืองฉะเชิงเทราได้เปิดเผยโดยปกปิดข้อความในเอกสารดังกล่าวบางส่วน โดยเห็นว่าข้อความที่ปกปิดดังกล่าวเป็นรายชื่อบุคคลที่ให้ข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงและความเห็นของประธานคณะกรรมการ สืบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องที่สืบสวน ซึ่งการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ให้ข้อมูลตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ได้ยื่นขอคัดสำเนาเอกสารที่เกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงของโรงพยาบาลเมืองฉะเชิงเทราทั้งหมด เนื่องจากกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมีอคติต่อผู้อุทธรณ์ จึงเป็นเหตุให้โรงพยาบาล

เมืองฉะเชิงเทราแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงและมีคำสั่งลงโทษว่ากล่าวตักเตือนต่อผู้อุทธรณ์ ดังนั้นจึงมีความประสงค์จะขอเอกสารในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงทั้งหมด แต่โรงพยาบาลเมืองฉะเชิงเทราได้เปิดเผยเอกสารเพียงบางส่วนและมีการปกปิดข้อความทำให้ไม่สามารถเข้าใจเนื้อหาในเอกสารดังกล่าวได้ และการที่อ้างว่า การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของผู้ให้ข้อมูลนั้นไม่มีมูลความจริง ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะนำเอกสารดังกล่าวนี้ไปประกอบการใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

คณะกรรมการวินิจัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำชี้แจงของผู้แทนโรงพยาบาลเมืองฉะเชิงเทราและผู้อุทธรณ์แล้ว เห็นว่า เอกสารส่วนที่โรงพยาบาลเมืองฉะเชิงเทราปฏิเสธการเปิดเผยต่อผู้อุทธรณ์นั้น เป็นเอกสารส่วนหนึ่งของรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง ฉบับลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ที่แสดงถึงความเห็นของประธานกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง (นายแพทย์ ม.) ว่ามีความเห็นในเรื่องที่สืบสวนนั้นอย่างไรเสนอต่อผู้บังคับบัญชา เพื่อประกอบการพิจารณาในการสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่งในอำนาจหน้าที่ อันเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะเป็นคำแนะนำหรือความเห็นภายในตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งการเปิดเผยจะทำให้กระทบต่อการใช้ดุลพินิจอย่างอิสระของเจ้าหน้าที่อื่นจะส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่มีประสิทธิภาพได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติว่าการที่โรงพยาบาลเมืองฉะเชิงเทราปฏิเสธการเปิดเผยบันทึกรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นการใช้ดุลพินิจที่ขัดด้วยกฎหมายแล้ว

ลงชื่อ	วัฒนา รัตนวิจิตร (นายวัฒนา รัตนวิจิตร)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๔
ลงชื่อ	(นายเรวัต จำเจลิ้ม)	กรรมการ
ลงชื่อ	มัลลิกา คุณวัฒน์ (นางมัลลิกา คุณวัฒน์)	กรรมการ
ลงชื่อ	(ศาสตราจารย์สุรพล นิติไกรพจน์)	กรรมการ
ลงชื่อ	ดำรงค์ บุญยืน (นายดำรงค์ บุญยืน)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ		วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๒ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ที่ดิน

ผู้อุทธรณ์ : นายประทีป ภูมินทร์ทอง

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานที่ดินจังหวัดลพบุรี สาขาบ้านหมี่

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายประทีป ภูมินทร์ทอง ผู้อุทธรณ์แจ้งว่าได้รับมอบอำนาจจากนางอำไพ ภูเกาะ โจทก์ ตามหมายบังคับคดีลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๔ ของศาลจังหวัดอุตรดิตถ์ คดีแพ่งหมายเลขแดงที่ ๔๕๕/๒๕๔๐ ระหว่างนางอำไพ ภูเกาะ โจทก์ นายพิสิฐ พันธบุตร จำเลย โดยผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงสำนักงานที่ดินจังหวัดลพบุรี สาขาบ้านหมี่ ขอตรวจกรรมสิทธิ์ที่ดินและทรัพย์สินพร้อมถ่ายเอกสารสิทธิกับรับรองสำเนาถูกต้องของบุคคลดังต่อไปนี้

๑. นายพิสิฐ พันธบุตร จำเลยซึ่งเป็นลูกหนี้ในคดีดังกล่าว และศาลฎีกามีคำพิพากษาให้ชำระหนี้แก่นางอำไพ ภูเกาะ

๒. นางทัศนีย์ พันธบุตร หรือนางสาวทัศนีย์ ดียิ่ง คู่สมรส ของนายพิสิฐ

๓. นายอำนาจ - นางบุปผา พันธบุตร บิดามารดาของนายพิสิฐ

๔. นายสังวาลย์ - นางขม้อย ดียิ่ง บิดามารดาของนางทัศนีย์

สำนักงานที่ดินจังหวัดลพบุรี สาขาบ้านหมี่ มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ สป ๐๐๒๒.๐๓/๓๓๔ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๕ และ ที่ สป ๐๐๒๒.๐๓/๑๖๗ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๕ อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ตรวจสอบเฉพาะที่ดินนายพิสิฐ ส่วนบุคคลอื่นๆ ไม่ได้มีชื่อเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาเป็นเพียงคู่สมรส บิดามารดา บิดามารดาคู่สมรสของนายพิสิฐ เท่านั้น สำหรับที่ดินอันเป็นที่ตั้งของบ้านเลขที่ ๖ หมู่ที่ ๔ ตำบลเชียงงา อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ซึ่งผู้อุทธรณ์อ้างว่าบ้านเลขที่ดังกล่าวเป็นของนายพิสิฐ จึงประสงค์จะทราบว่ากรรมสิทธิ์ที่ดินอันเป็นที่ตั้งของบ้านดังกล่าวว่าเป็นของผู้ใดนั้น ผู้อุทธรณ์ก็ไม่ได้ระบุเลขที่โฉนดที่ดินดังกล่าว สำนักงานที่ดินจังหวัดลพบุรี สาขาบ้านหมี่ ไม่สามารถตรวจสอบได้ จึงมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบุคคลอื่นๆ เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ขอให้คำสั่งให้สำนักงานที่ดินจังหวัดลพบุรี สาขา

บ้านหมี่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวและได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่าจากการตรวจสอบทางทะเบียนปรากฏว่าบ้านเลขที่ ๖ หมู่ที่ ๘ ตำบลเชียงงา อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี มีนายพิสิฐฯ เป็นเจ้าของบ้านแต่ไม่ทราบว่าปลูกอยู่บนที่ดินโฉนดเลขที่ใด ผู้ใดเป็นเจ้าของที่ดินหากจะยึดบ้านพร้อมที่ดินจะต้องมีหลักฐานประกอบ แต่ถ้าจะยึดเฉพาะบ้านก็มีระเบียบของกรมบังคับคดีกำหนดว่าจะต้องทราบว่าปลูกอยู่บนที่ดินของผู้ใดและมีหลักฐานประกอบด้วยเช่นกัน จึงขอให้เปิดเผยเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินอันเป็นที่ตั้งของบ้านดังกล่าวด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และคำชี้แจงเป็นหนังสือฉบับลงวันที่ ๙ และ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๕ ของผู้อุทธรณ์สรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวข้างต้นเพื่อประกอบการติดตามสืบหาทรัพย์สินของลูกหนี้เพื่อนำมาชำระหนี้ตามคำพิพากษาของศาล โดยต้องการจะตรวจสอบด้วยว่าที่ดินของบุคคลดังกล่าวข้างต้น รวมทั้งที่ดินอันเป็นที่ตั้งของบ้านเลขที่ ๖ หมู่ที่ ๘ ตำบลเชียงงา อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี เจ้าของกรรมสิทธิ์ได้มาหรือจำหน่ายไปในลักษณะที่เกี่ยวข้องกับหนี้ของนายพิสิฐฯ หรือไม่ อย่างไร ส่วนสำนักงานที่ดินจังหวัดลพบุรีสาขานบ้านหมี่มีหนังสือ ที่ ลบ ๐๐๒๒.๐๓/๒๙๙๙ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และได้ส่งผู้แทนมาชี้แจงสรุปได้ว่า ในทางปฏิบัติ สำนักงานที่ดินจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ที่ดิน โดยจะใช้ชื่อเจ้าของกรรมสิทธิ์และหมายเลขที่ดินเป็นหลัก มิได้ใช้เลขที่บ้านของผู้ถือกรรมสิทธิ์ในการจัดเก็บ จึงไม่สามารถตรวจสอบว่าบ้านเลขที่ ๖ หมู่ที่ ๘ ตำบลเชียงงา ดังกล่าวปลูกสร้างอยู่บนที่ดินซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ใด แต่จากการสอบถามข้อมูลจากนายทะเบียนอำเภอบ้านหมี่ และนายพิสิฐฯ ได้ความว่าบ้านเลขที่ดังกล่าวได้รื้อถอนไปแล้ว แต่ตามหลักฐานยังไม่มีกรแจ้งการรื้อถอน ที่ดินอันเป็นที่ตั้งของบ้านเลขที่ดังกล่าวตามหลักฐานมีชื่อนายอำนาจ พันธ์บุตร บิดาของนายพิสิฐฯ เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ซึ่งได้รับที่ดินดังกล่าวมาทางมรดกจากนางระย้ามารดานายอำนาจฯ ส่วนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ที่ดิน และทรัพย์สินของนางทัศนีย์ พันธ์บุตร หรือนางสาวทัศนีย์ ดียิ่ง คู่สมรสของนายพิสิฐฯ นายอำนาจ - นางบุปผา พันธ์บุตร บิดามารดาของนายพิสิฐฯ นายสังวาลย์ - นางชม้อย ดียิ่ง บิดามารดาของนางทัศนีย์ฯ ไม่สามารถเปิดเผยได้เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายเห็นว่า มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์มีสิทธิที่จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ที่ดินของ

- ๑. นางทัศนีย์ พันธ์บุตร หรือนางสาวทัศนีย์ ดียิ่ง คู่สมรสของนายพิสิฐฯ
- ๒. นายอำนาจ - นางบุปผา พันธ์บุตร บิดามารดาของนายพิสิฐฯ
- ๓. นายสังวาลย์ - นางชม้อย ดียิ่ง บิดามารดาของนางทัศนีย์ฯ

รวมทั้งที่ดินอันเป็นที่ตั้งของบ้านเลขที่ ๖ หมู่ที่ ๘ ตำบลเชียงงา หรือไม่ เมื่อพิจารณาจากหลักกฎหมายที่ว่าทรัพย์สินทุกชนิดของลูกหนี้ที่มีอยู่ย่อมเป็นประกันการชำระหนี้ตามนัยประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๑๔ ซึ่งบัญญัติไว้ว่า “...เจ้าหนี้มีสิทธิที่จะให้ชำระหนี้ของตนจากทรัพย์สินของลูกหนี้จนสิ้นเชิง รวมทั้งเงินและทรัพย์สินอื่นๆ ซึ่งบุคคลภายนอกค้างชำระแก่ลูกหนี้ด้วย” ประกอบกับนัยมาตรา ๑๔๙๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งบัญญัติให้ทรัพย์สินที่คู่สมรสได้มาระหว่างสมรสเป็นสินสมรสและถ้ากรณีเป็นที่สงสัยว่าทรัพย์สินใดเป็นสินสมรสหรือไม่ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นสินสมรสทั้งเมื่อพิจารณาเจตนารมณ์ของพระราช

บัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่กำหนดให้ประชาชนมีสิทธิได้รับข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยมีข้อยกเว้นอันไม่อาจเปิดเผยเฉพาะข้อมูลข่าวสารบางประเภทเท่านั้น เมื่อผู้อุทธรณ์ผู้รับมอบอำนาจจาก นางอำไพ ภูเกาะ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาของนายพิสิฐฯ ดังนั้น เมื่อพิจารณาและคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันผู้อุทธรณ์จึงควรมีสิทธิตรวจสอบกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินของนางทัศนีย์ พันธบุตร หรือนางสาวทัศนีย์ ดียิ่ง ภรรยาของนายพิสิฐฯ ส่วนบิดามารดานายพิสิฐฯ และบิดามารดาคู่สมรสนั้น เนื่องจากไม่ใช่ลูกหนี้ตามคำพิพากษาของนางอำไพ ภูเกาะ และไม่ปรากฏหลักฐานว่ามีภาระผูกพันตามกฎหมายเกี่ยวกับหนี้ตามคำพิพากษาดังกล่าว การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิของบุคคลดังกล่าวโดยไม่สมควร การที่สำนักงานที่ดินจังหวัดลพบุรีสาขาบ้านหมี่มีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินของบุคคลดังกล่าว นั้น ขอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานที่ดินจังหวัดลพบุรี สาขาบ้านหมี่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับทรัพย์สินของนางทัศนีย์ พันธบุตร หรือนางสาวทัศนีย์ ดียิ่ง ภรรยาของนายพิสิฐฯ แก่ผู้อุทธรณ์ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ (ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๑
ลงชื่อ ดิเรก สุนทรเกตุ (นายดิเรก สุนทรเกตุ)	กรรมการ
ลงชื่อ สมชาย หอมลออ (นายสมชาย หอมลออ)	กรรมการ
ลงชื่อ แฉ่งน้อย วิสวโยธิน (นางแฉ่งน้อย วิสวโยธิน)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๓ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลกังแอน เกี่ยวกับสัญญาการสร้างท่อระบายน้ำ
และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ผู้อุทธรณ์ : กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพธุรกิจก่อสร้างจังหวัดสุรินทร์
โดยนายวิสุทธิ ธัญญสกุลกิจ กับพวก

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลกังแอน จังหวัดสุรินทร์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า เทศบาลตำบลกังแอน จังหวัดสุรินทร์ได้ว่าจ้าง ห้างหุ้นส่วนจำกัด
อุบลรุ่งเรืองกลการ ทำงานก่อสร้างท่อระบายน้ำรางวี พร้อมบ่อพักและขยายผิวจราจรถนนสุขาภิบาล ๑๐ ตำบล
กังแอน อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๕ และว่า
จ้างห้างหุ้นส่วนจำกัด กังแอนก่อสร้าง ทำงานก่อสร้างท่อระบายน้ำรางวี พร้อมบ่อพักและขยายผิวจราจรถนน
สุขาภิบาล ๔ ตำบลกังแอน อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม
๒๕๕๕ ระหว่างการดำเนินงาน มีการขอขยายเวลาปฏิบัติงานตามสัญญาจ้างก่อสร้างหลายครั้งเนื่องจากมี
ปัญหาติดขัดในการทำงาน

กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพธุรกิจก่อสร้างจังหวัดสุรินทร์ ประกอบด้วย บริษัท กังแอนวิศวกรรม จำกัด
ห้างหุ้นส่วนจำกัด เจ้าศิย์คอนสตรัคชั่น ห้างหุ้นส่วนจำกัด แสงฟ้าก่อสร้าง ห้างหุ้นส่วนจำกัด ทวีกิจก่อสร้าง
สุรินทร์ และห้างหุ้นส่วนจำกัด สุรินทร์เกียรติก่อสร้างได้มอบอำนาจให้นายธัญชัย บุญมี อยู่บ้านเลขที่ ๒๑๗
หมู่ ๕ ตำบลนอกเมือง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ ยื่นหนังสือลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ต่อนายก
เทศมนตรีตำบลกังแอน เพื่อขอข้อมูลข่าวสารในความครอบครองของเทศบาล จำนวน ๒ รายการ ได้แก่
สำเนาสัญญาการก่อสร้างท่อระบายน้ำคอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑.๕๐ เมตร พร้อมราย
ละเอียดแบบแปลนตามสัญญา รวมทั้งสัญญาเพิ่มเติมการต่อสัญญาการก่อสร้างในการก่อสร้างปรับปรุงถนนสุขาภิบาล
๔ และสำเนาสัญญาการก่อสร้างเช่นเดียวกันในการก่อสร้างปรับปรุงถนนสุขาภิบาล ๑๐ เทศบาลตำบลกังแอน
โดนนายกเทศมนตรีตำบลกังแอน แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวตามคำสั่งท้ายหนังสือลงวันที่ ๑๕
กรกฎาคม ๒๕๕๕ โดยให้เหตุผลว่า ไม่อาจดำเนินการให้ได้ เพราะเป็นเอกสารสำคัญของทางราชการ และ
ผู้ร้องขอไม่ได้เป็นคู่สัญญากับเทศบาล

ผู้อุทธรณ์จึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลก้งแอนด์กล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลก้งแอนด์และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มอบอำนาจให้นายธนัญชัย บุญมี เป็นผู้แทนไปขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ซึ่งอยู่ในความครอบครองของเทศบาลตำบลก้งแอนด์ แต่ได้รับการปฏิเสธโดยเทศบาลตำบลก้งแอนด์ให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นเอกสารสำคัญของทางราชการและผู้ขอไม่ใช่เป็นคู่สัญญากับเทศบาล

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของเทศบาลตำบลก้งแอนด์ ประชาชนย่อมมีสิทธิตามกฎหมายที่จะเข้าตรวจสอบขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องได้ ไม่ว่าจะเป็นส่วนได้เสียเกี่ยวข้องหรือไม่ก็ตาม นอกจากนี้ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ก็ไม่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ รวมทั้งไม่ได้กำหนดขึ้นความลับไว้ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งแสดงว่าเป็นเอกสารสำคัญแต่อย่างใด ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาที่หน่วยงานของรัฐจ้างก่อสร้างตามอุทธรณ์ สมควรเปิดเผยให้ประชาชนทราบ เพื่อให้มีกระบวนการตรวจสอบความถูกต้องและแสดงความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่และหน่วยงานของรัฐด้วย ดังนั้น ข้ออ้างของเทศบาลตำบลก้งแอนด์ที่ว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นเอกสารสำคัญของทางราชการ และเป็นผู้อุทธรณ์ไม่ได้เป็นคู่สัญญา จึงไม่

อาจรับฟังได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลก้งแอนด์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ แก่ผู้อุทธรณ์

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สมองชาติ (ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สมองชาติ)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๒
ลงชื่อ พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย (พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย)	กรรมการ
ลงชื่อ สมคิด เลิศไพฑูรย์ (รองศาสตราจารย์ สมคิด เลิศไพฑูรย์)	กรรมการ
ลงชื่อ วิทยา ตันสุวรรณนนท์ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิทยา ตันสุวรรณนนท์)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๔ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยบันทึกประจำวันคดีลักทรัพย์

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจโท ประสาร สุระเสียง

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า เดือนเมษายน ๒๕๕๕ บริษัท วิทยาอีเลคทริก จำกัด ได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองนครพนมกล่าวหาว่า นาย ก. กระทำผิดฐานรับของโจร (โทรศัพท์มือถือ) ซึ่งอดีตพนักงานของบริษัทลักไปจำหน่าย วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๕ นาย ก. ได้แจ้งความต่อพนักงานสอบสวนว่า ถูกข่มขู่คุกคามทางโทรศัพท์ให้สารภาพในความผิดฐานรับของโจรและได้รับผิดเป็นเงินจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท มิฉะนั้นจะถูกดำเนินคดี ต่อมาพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองนครพนมได้ออกหมายเรียก ๒ ฉบับ ให้นาย ก. ไปพบพนักงานสอบสวนในฐานะผู้ต้องหาคดีรับของโจร ขณะเดียวกันนาย ก. ได้ร้องเรียนไปยังผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดนครพนม โดยผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองนครพนม ว่ามีการละเมิดสิทธิมนุษยชน

ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากนาย ก. ได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองนครพนมขอตรวจดูหรือสำเนาเอกสารในสำนวนคดีอาญา ๒ รายการ คือ ๑) บันทึกประจำวัน ซึ่งบริษัท วิทยาอีเลคทริก จำกัด แจ้งต่อพนักงานสอบสวนว่าถูกลักทรัพย์ (โทรศัพท์มือถือ) และ ๒) พยานหลักฐานซึ่งพนักงานสอบสวนใช้ประกอบการออกหมายเรียกนาย ก. ผู้ต้องหาฐานรับของโจร สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองนครพนม มีหนังสือ นพ ๐๑๒๐/๓๕๓๘ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ในฐานะประธานศูนย์ประสานงานองค์กรเอกชนจังหวัดนครพนม แจ้งว่าไม่อนุญาตให้เปิดเผยเอกสารทั้ง ๒ รายการได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ สอ. นพ. ๐๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว และสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีหนังสือที่ สม. ๐๐๐๓/๒๒๙ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ จัดส่งอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแก่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้รับฟังคำชี้แจงจากผู้แทนสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองนครพนมแล้วได้ความว่า บริษัท

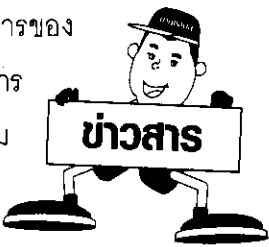
วิทยาลัยเทคนิค จำกัด ซึ่งเป็นผู้ประกอบการซื้อขายแลกเปลี่ยนโทรศัพท์มือถือและอุปกรณ์เสริม แจ้งความว่า อดีตพนักงานของบริษัทได้ลักโทรศัพท์มือถือ จำนวน ๒๐ เครื่อง ไปจำหน่ายแก่นาย ก. พนักงานสอบสวนได้สอบสวนแล้วพบว่า โทรศัพท์มือถือซึ่งถูกลักไปจำนวนหนึ่งอยู่กับร้านจำหน่ายเครื่องมือสื่อสารของนาย ก. จึงมีการแจ้งข้อหาจับของโจร และออกหมายเรียกนาย ก. ถึง ๒ ครั้ง แต่นาย ก. ไม่ยอมไปพบพนักงานสอบสวน ตามหมายเรียก จึงออกหมายจับและสอบปากคำผู้ต้องหา ขณะนี้คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการ ส่วนคดีลักทรัพย์นั้น ศาลพิพากษาลงโทษจำเลยฐานลักทรัพย์ของนายจ้างและคดีถึงที่สุดแล้ว สาเหตุที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองนครพนมไม่อนุญาตให้เปิดเผยเอกสารทั้ง ๒ รายการ เนื่องจากเห็นว่าหากเปิดเผยจะทำให้เสียรูปคดีได้ตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมได้ความว่า นาย ก. เป็นผู้ประกอบกิจการค้าขายอุปกรณ์สื่อสารและเป็นญาติกับตน ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการดำเนินการสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองนครพนม ในคดีรับของโจรนี้ไม่ชอบด้วยกฎหมาย มีการละเมิดสิทธิมนุษยชนของผู้ต้องหา กล่าวคือ โทรศัพท์มือถือซึ่งบริษัทวิทยาลัยเทคนิค จำกัด แจ้งว่าถูกลักไปนั้น มีจำนวน ๒๐ เครื่อง แต่พนักงานสอบสวนกลับแจ้งว่ามีจำนวน ๒ เครื่อง ในคดีรับของโจร นอกจากนี้ ยังมีการออกหมายเรียกนาย ก. ไปพบโดยยังมิได้ปรากฏพยานหลักฐานแน่ชัดว่านาย ก. เป็นผู้กระทำความผิดจริง จึงเป็นเหตุทำให้เสียชื่อเสียง ขณะนี้คดีลักทรัพย์ถึงที่สุดแล้ว ส่วนคดีรับของโจรซึ่งนาย ก. เป็นผู้ต้องหานั้น พนักงานอัยการได้ยื่นฟ้องต่อศาลจังหวัดนครพนมแล้ว โดยศาลนัดสืบพยานโจทก์นัดแรกวันจันทร์ที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๕ เอกสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องตรวจดูและสำเนาคือ บันทึกระจำวันคดีลักทรัพย์ซึ่งบริษัทวิทยาลัยเทคนิค จำกัด ได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองนครพนม ส่วนพยานหลักฐานที่พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองนครพนมใช้ประกอบการออกหมายเรียกนาย ก. ผู้ต้องหาคดีรับของโจรในรายการที่ (๒) นั้น ผู้อุทธรณ์ไม่ติดใจ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายเห็นว่า ประเด็นที่ต้องพิจารณาคือ บันทึกระจำวันคดีอาญานั้นเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่เปิดเผยไม่ได้ **พิจารณาแล้วเห็นว่า** แม้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๔๑ จะมีได้บัญญัติรับรองสิทธิแก่ผู้ต้องหาหรือจำเลยในการขอตรวจหรือสำเนาบันทึกระจำวันคดีอาญาก่อนที่พนักงานอัยการจะมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีไว้โดยตรงก็ตาม แต่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการขอตรวจหรือสำเนาบันทึกระจำวันคดีอาญาไว้ตามหนังสือ กองคดีกรมตำรวจ ที่ ๐๕๐๓/๔๔๓๓๙ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๑๙ ซึ่งกำหนดให้พนักงานสอบสวนถือปฏิบัติว่าให้มีการอนุญาตสำเนาบันทึกระจำวันคดีอาญาได้ กฎและการปฏิบัติดังกล่าวจึงแสดงให้เห็นว่า บันทึกระจำวันคดีอาญานั้นเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการซึ่งมิได้ถือเป็นความลับและไม่มีลักษณะว่าหากเปิดเผยแล้วจะทำให้การบังคับกฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพตามข้ออ้างของสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองนครพนม ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างใด การที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองนครพนมปฏิเสธการเปิดเผยบันทึกระจำวันคดีลักทรัพย์นั้น จึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่สอดคล้องกับกฎหมาย

สำหรับเอกสารรายการที่ (๒) ซึ่งผู้อุทธรณ์ขอตรวจดูหรือสำเนา นั้น เมื่อผู้อุทธรณ์ไม่ต้องการที่จะทราบ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาวินิจฉัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย มีมติให้สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองนครพนมเปิดเผยและสำเนาบันทึกประจำวันคดีลักทรัพย์ดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์

ลงชื่อ วัฒนา รัตนวิจิตร (นายวัฒนา รัตนวิจิตร)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๔
ลงชื่อ ดำรงค์ บุญยืน (นายดำรงค์ บุญยืน)	กรรมการ
ลงชื่อ มัลลิกา คุณวัฒน์ (นางมัลลิกา คุณวัฒน์)	กรรมการ
ลงชื่อ ศาสตราจารย์สุรพล นิติไกรพจน์ (ศาสตราจารย์สุรพล นิติไกรพจน์)	กรรมการ
ลงชื่อ เรวัต ฉ่ำเฉลิม (นายเรวัต ฉ่ำเฉลิม)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๕ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจ่ายเงินค่าทดแทนกรรมสิทธิ์ที่ดิน
ผู้อุทธรณ์ : นางฉวยลักษณ์ ประไพพงษ์ กับพวก
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้แก่นางฉวยลักษณ์ ประไพพงษ์ และนายธนเฉลิม เพ็ญศรี มีหนังสือลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงกองรังวัดและจัดกรรมสิทธิ์ที่ดิน สำนักการโยธา กรุงเทพมหานคร ขอคัดสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจ่ายเงินค่าทดแทนของที่ดินจำนวน ๕ รายการ

๑. โฉนดเลขที่ ๙๙๔, ๖๑๓๒, ๙๙๓ เลขที่ดิน ๑๐๐, ๓๔๙ และ ๑๐๑ ตามลำดับ (บริษัทไทยเดินรถโดยสารสาธารณะ จำกัด จำกัด)

๒. โฉนดเลขที่ ๑๒๓ เลขที่ดิน ๑๔๔ (นายบุญเลี้ยง สุวรรณบริรักษ์)

๓. โฉนดเลขที่ ๑๐๖๓ เลขที่ดิน ๗๕ (๑๔๑) (นางสาวเบญจรัตน์ บุญประครอง)

๔. โฉนดเลขที่ ๙๖๘๒ เลขที่ดิน ๑๖๒ (นายสุวิทย์ แสงดอกไม้)

๕. โฉนดเลขที่ ๓๒๕๑ เลขที่ดิน ๑๙๖ (นางกิมย้ง เกิดทวี)

กรุงเทพมหานครมีหนังสือ ที่ กท ๔๐๐๖/๑๖๙๑ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๕ แจ้งตอบผู้อุทธรณ์ปฏิเสธและมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยให้เหตุผลว่าขณะนี้กรณีพิพาทเป็นคดีอยู่ในศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำ ที่ ๖๔๓/๒๕๕๔ ระหว่างนางฉวยลักษณ์ ประไพพงษ์ กับพวก ผู้ฟ้องคดี กับ กรุงเทพมหานคร ผู้ถูกฟ้องคดี เกรงว่าการเปิดเผยจะมีผลเสียหายในทางคดีและกระทบสิทธิบุคคลอื่นได้ หากมีความจำเป็นจะให้ออกสารทางผู้อุทธรณ์สามารถขอให้ศาลออกคำสั่งเรียกพยานเอกสารได้ ต่อมากรุงเทพมหานครมีหนังสือ ที่ กท ๔๐๐๖/๒๐๒๕ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ แจ้งตอบผู้อุทธรณ์เพิ่มเติมว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร รวมทั้งมีผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร

ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยแจ้งว่าต้องการตรวจสอบความโปร่งใสความเป็นธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐและเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกองรังวัดและจัดกรรมสิทธิ์ที่ดินสำนักการโยธา กรุงเทพมหานคร ประกอบหนังสือต่างๆ แล้วสรุปได้ว่า สาเหตุที่กรุงเทพมหานครไม่จัดทำข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์นั้น เพราะมีความเห็นว่าข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจ่ายเงินค่าทดแทนโครงการถนนพุทธมณฑลสาย ๑ จำนวน ๕ รายนั้น เป็นเอกสารเกี่ยวกับการเบิกจ่ายและรับเงินค่าทดแทนของบุคคลอื่น ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์กับพวก ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรและอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร ผู้อุทธรณ์กับพวกอาจนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในทางที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลอื่น ประกอบกับผู้อุทธรณ์กับพวกได้ใช้สิทธิทางศาลแล้วซึ่งสามารถขอให้ศาลออกคำสั่งเรียกข้อมูลข่าวสารได้

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาและยื่นเอกสารต่างๆ ประกอบและต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๕ ระบุรายละเอียดเอกสารข้อมูลที่ต้องการมี ๑๒ รายการ ได้แก่

๑. โฉนดที่ดินเลขที่ ๙๙๓, ๙๙๔, ๖๑๓๒, ๘๐๘๕๕ เลขที่ดิน ๑๐๑, ๑๐๐, ๓๔๙, ๓๔๓๗ กรรมสิทธิ์ของบริษัท ไทยเดินรถ เต็มเจริญ และนายปิติพงศ์ เต็มเจริญ
๒. โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๒๓ เลขที่ดิน ๑๔๘ กรรมสิทธิ์นายบุญเลี้ยง สุวรรณบริรักษ์ (ปัจจุบันกรรมสิทธิ์นางเบญจมาศ จันทร์สุขเศรษฐ์)
๓. โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๐๖๓ เลขที่ดิน ๗๕ (๑๘๑) กรรมสิทธิ์นางสาวเบญจรัตน์ บุญประครอง
๔. โฉนดที่ดินเลขที่ ๙๖๘๒ เลขที่ดิน ๑๖๒ กรรมสิทธิ์นายสุวิทย์ แสงดอกไม้
๕. โฉนดที่ดินเลขที่ ๓๒๕๑ เลขที่ดิน ๑๙๖ กรรมสิทธิ์ นางกิมยู เกิดทวี
๖. สำเนาคำเสนอขอรับเงินค่าทดแทนที่ดิน
๗. สำเนาสัญญาจะซื้อจะขายเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๘
๘. สำเนาสัญญาการจ่ายเงินค่าทดแทน (จ่ายเงิน ๑๐๐%) และแผนที่แนบท้ายสัญญา
๙. บันทึกอนุมติราคาของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
๑๐. รายงานการประชุมที่มีการอนุมัติราคาทุกราย โดยเฉพาะรายที่ ๑ ที่มีการเพิ่มราคาจาก ๒๕,๐๐๐ บาท (สองหมื่นห้าพันบาทถ้วน) เป็น ๑๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนบาทถ้วน) รวม ๔ โฉนด
๑๑. การตั้งฎีกาเบิก-จ่าย
๑๒. หลักฐานการจ่ายเงินค่าทดแทนเช่น เช็คสั่งจ่ายเจ้าของที่ดินเอกสารรายการที่ (๖) กับ (๑๒) ขอบครบทั้ง ๕ ราย

ผู้อุทธรณ์กับพวกแจ้งว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงเนื่องจากที่ดินของตนอยู่ในพื้นที่ที่จะทำถนนพุทธมณฑลสาย ๑ เช่นเดียวกับเจ้าของโฉนดดังกล่าวข้างต้น จึงต้องการตรวจสอบความโปร่งใสและความเป็นธรรมในการทำงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการพิจารณาค่าทดแทนหรือราคาซื้อขายที่ดิน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์กับพวกต้องการให้กรุงเทพมหานครเปิดเผยนั้น เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินราคาและการซื้อขายที่ดินเพื่อสร้างถนนของกรุงเทพมหานคร ส่วนจำนวนเงินค่าทดแทนหรือราคาซื้อขายที่ดินที่กรุงเทพมหานครจ่ายให้แก่เจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินนั้น ก็ไม่ทำให้

ทราบฐานะทางการเงินของเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินแต่อย่างใด จึงไม่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยแม้
อาจกระทบต่อเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินอยู่บ้าง แต่ในกรณีนี้ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสีย ต้องการตรวจสอบความ
โปร่งใสและความเป็นธรรมในการทำงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของ
หน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน การเปิดเผยจะเป็น
ประโยชน์ต่อสาธารณะมากกว่า

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรุงเทพมหานครเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่
ผู้อุทธรณ์ร้องขอทั้ง ๑๒ รายการพร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ (ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๑
ลงชื่อ แฉ่งน้อย วิสวโยธิน (นางแฉ่งน้อย วิสวโยธิน)	กรรมการ
ลงชื่อ ดิเรก สุนทรเกตุ (นายดิเรก สุนทรเกตุ)	กรรมการ
ลงชื่อ สมชาย หอมลออ (นายสมชาย หอมลออ)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๖ / ๒๕๔๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึก ปค.๑๔ (บันทึกถ้อยคำพยานบุคคล)
ผู้อุทธรณ์ : ว่าที่ร้อยตรี สุรสิทธิ์ ศิริ
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ กส ๗๙๕๐๑/๑๘๗ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ถึงนายอำเภอสมเด็จ ขอคัดสำเนาข้อมูลข่าวสารต่างๆ ดังนี้

๑. รายงานสรุปผลของเจ้าหน้าที่ตรวจแนะนำการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
๒. รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง
๓. บันทึก ปค.๑๔ (บันทึกคำให้การของนายประสาน ธรรมชัย)
๔. บันทึก ปค.๑๔ (บันทึกคำให้การของบุคคลทุกคนที่เกี่ยวข้อง)

ทั้งนี้ เนื่องจากผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนเองถูกใส่ความและอาจทำให้มีความผิดเกินความจริง

อำเภอสมเด็จมีหนังสือ ที่ กส ๐๗๑๘/๑๖๑๕ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๕ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งให้ทราบว่า บันทึก ปค.๑๔ (บันทึกคำให้การของบุคคลต่างๆ ที่ให้การต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงในแต่ละเรื่องเป็นข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งผู้ให้มาไม่ประสงค์จะให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น อำเภอสมเด็จจึงไม่สามารถให้คัดสำเนาบันทึกคำให้การของนายประสาน ธรรมชัย และผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ ได้ ส่วนสำเนารายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงในแต่ละเรื่องอำเภอสมเด็จได้จัดส่งสำเนาไปให้พร้อมกับหนังสือแจ้งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ๗๙๕๐๑/๒๒๔ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอสมเด็จ โดยมีความเห็นโต้แย้งว่าการกระทำได้กล่าวเป็นการปิดกั้นข้อมูลข่าวสารทำให้ผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับความเป็นธรรม ผู้อุทธรณ์ควรตรวจสอบได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ประกอบคำชี้แจงของผู้แทนอำเภอสมเด็จ และคำชี้แจงเป็นหนังสือของผู้อุทธรณ์ รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ได้แก่ รายงานสรุปผลของเจ้าหน้าที่ตรวจแนะนำการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสมเด็จไม่ได้ให้แก่

ผู้อุทธรณ์ตามคำขอ เพราะเข้าใจผิดว่าเป็นบันทึกตรวจแนะนำการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลที่เก็บรักษาอยู่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ผู้อุทธรณ์สามารถตรวจดูได้อยู่แล้ว แต่ความจริงแล้วข้อมูลข่าวสารตามรายการที่ ๑ ที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นบันทึกรายงานตรวจแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในเรื่องเดียวกันที่เจ้าหน้าที่จัดทำขึ้นอีกฉบับหนึ่งเพื่อรายงานต่อผู้บังคับบัญชา ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ซึ่งได้แก่ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง อำเภอสมเด็จแจ้งว่าได้ให้ผู้อุทธรณ์ทั้งหมดแล้วสำหรับ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ คือ บันทึก ปค.๑๔ (บันทึกคำให้การของนายประธาน อรรณชัย) และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ คือ บันทึก ปค.๑๔ (บันทึกคำให้การของบุคคลทุกคนที่เกี่ยวข้อง) นั้น ทางอำเภอสมเด็จเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อำเภอสมเด็จจึงไม่อาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นบันทึกรายงานผลการตรวจแนะนำการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ซึ่งเป็นเรื่องเดียวกับที่ได้บันทึกตรวจแนะนำไว้ที่องค์การบริหารส่วนตำบล แต่เป็นเอกสารคนละฉบับที่ควรมีข้อความถูกต้องตรงกัน จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ผู้อุทธรณ์ได้รับสำเนาจากทางอำเภอสมเด็จแล้ว จึงไม่มีประเด็นที่จะต้องพิจารณาวินิจฉัย สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ซึ่งอำเภอสมเด็จมิได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบ โดยอ้างว่า คำให้การของบุคคลเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้น ตามนิยามในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ “ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้นหรือมีเลขหมายรหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคนหรือรูปถ่าย และให้หมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ถึงแก่กรรมแล้วด้วย ดังนั้น คำให้การของพยานจึงไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล แต่เป็นข้อมูลข่าวสารที่บุคคลซึ่งเป็นพยานให้การในกระบวนการสอบสวนตามที่ตนได้รู้เห็น แม้ว่าผู้ให้ถ้อยคำจะแสดงความประสงค์ไม่ให้ทางราชการนำข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปเปิดเผยต่อผู้อื่น แต่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐก็อาจมีคำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้ หากคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว การที่อำเภอสมเด็จอ้างว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ไม่อาจเปิดเผยได้จึงฟังไม่ขึ้น อย่างไรก็ตามข้อเท็จจริงในกรณีนี้ปรากฏว่ายังไม่มี การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์จึงยังมิได้รับผลกระทบโดยตรง ยิ่งไปกว่านั้น การเปิดเผยบันทึก ปค.๑๔ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนมีการแต่งตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัย อาจเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนทางวินัยในภายหน้าได้ เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่ากรณีนี้ควรคุ้มครองสิทธิของผู้ให้ถ้อยคำในกระบวนการสอบสวนข้อเท็จจริงมิให้ถูกระทบโดยไม่สมควร ดังนั้น การไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ของอำเภอสมเด็จเป็นการชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้อำเภอสมเด็จเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารรายการที่ ๑ คือ รายงานสรุปผลของเจ้าหน้าที่ตรวจแนะนำการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล พร้อมกับให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ และไม่เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารรายการที่ ๓ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ คือ บันทึก ปค.๑๔ ทั้งหมด

ลงชื่อ สมยศ เชื้อไทย (นายสมยศ เชื้อไทย)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๓
ลงชื่อ อี๊กหาญ ไตรรงค์ดี (นายอี๊กหาญ ไตรรงค์ดี)	กรรมการ
ลงชื่อ ธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ (นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)	กรรมการ
ลงชื่อ วรเจตน์ ภาศิริรัตน์ (นายวรเจตน์ ภาศิริรัตน์)	กรรมการ
ลงชื่อ ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ (ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๗ / ๒๕๔๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ
เกี่ยวกับเอกสารการสืบสวนและการสอบสวนดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจโท ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พันตำรวจโท ก. ผู้อุทธรณ์ได้ถูกดำเนินคดีการสืบสวนข้อเท็จจริง และต่อมามีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาทัณฑ์ทางวินัย โดยถูกกล่าวหาว่ามีพฤติการณ์ในการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง และเป็นพฤติกรรมอย่างร้ายแรง เมื่อการสอบสวนทางวินัยเสร็จสิ้นแล้วได้เสนอความเห็นเพื่อลงโทษผู้อุทธรณ์ไปตามลำดับขั้น จนในที่สุดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยมติคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ได้มีคำสั่งที่ ๓๕๕/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ลงโทษไล่ออกจากราชการ ขณะนี้เรื่องดังกล่าวอยู่ระหว่างการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๕ ถึงกองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย จำนวน ๒ รายการ คือ ส่วนงานการสอบสวนคดีวินัย ตามคำสั่งกรมตำรวจ (เดิม) ที่ ๕๑๙/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๔๐ ของคณะกรรมการสอบสวน พร้อมด้วยบรรดาสรพเอกสารทั้งปวงในเรื่องนี้ และส่วนงานการสอบสวนข้อเท็จจริงและบรรดาสรพเอกสารทั้งปวง ที่ปรากฏในส่วนงานการสืบสวนข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาทัณฑ์ทางวินัยนำมาประกอบการสอบสวน

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ได้มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๐๙.๕/๑๒๓๒ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๔๕ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า ได้ส่งเรื่องที่ร้องขอดังกล่าวให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติซึ่งเป็นเจ้าของเอกสารพิจารณา และสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีบันทึกสั่ง ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ไม่อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามขอ เนื่องจากเอกสารดังกล่าวโดยสภาพแล้วเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบการมีอยู่ของข้อเท็จจริง และการตรวจสอบเพื่อพิสูจน์ความผิดทางวินัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารประเภทนี้จะทำให้เสียประโยชน์ในการรักษาวินัยของข้าราชการอันเป็นการทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ

ซึ่งมิให้เปิดเผยก็ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๔๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารและเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจและสำนักงานตำรวจแห่งชาติแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกกล่าวหาในการสอบสวนทางวินัย ซึ่งเมื่อการสืบสวนเสร็จสิ้นแล้วได้ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ ขณะนี้อยู่ระหว่างอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ได้รับสำเนารายงานการสอบสวนและบันทึกคำให้การของตนเองแล้วแต่เห็นว่ายังขาดรายละเอียดข้อเท็จจริงและคำให้การของพยานอื่น อันอาจนำไปใช้ประโยชน์เพื่อประกอบในการแถลงข้อเท็จจริงตามที่อุทธรณ์ไว้ต่อคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ จึงใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ขอข้อมูลข่าวสารในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ จำนวน ๒ รายการ คือ สำนวนการสอบสวนทางวินัยตามคำสั่งกรมตำรวจ (เดิม) ที่ ๕๑๙/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๔๐ ของคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาทัณฑ์ทางวินัย และสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงและบรรดาสรรพเอกสารทั้งปวงที่ปรากฏในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการสอบสวนฯ นำมาประกอบการสอบสวนเรื่องนี้ แต่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจได้ส่งเรื่องให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณา และสำนักงานตำรวจแห่งชาติปฏิเสธการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอ โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นเอกสารเกี่ยวกับการตรวจสอบการมีอยู่ของข้อเท็จจริง เพื่อพิสูจน์ความผิดทางวินัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารประเภทนี้จะทำให้เสียประโยชน์ในการรักษาวินัยของข้าราชการ อันเป็นการทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ ซึ่งมีให้เปิดเผยก็ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้แทนคณะกรรมการข้าราชการตำรวจและสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ชี้แจงเพิ่มเติมด้วยว่าการดำเนินการเรื่องนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาคำสั่งไล่ออกจากราชการ การเปิดเผยเอกสารทั้งหมดตามอุทธรณ์อาจจะก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ และไม่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การดำเนินการทางวินัยเรื่องนี้ได้เสร็จสิ้น โดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีคำสั่งไล่ออกจากราชการแล้ว ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์เพื่อให้คณะกรรมการข้าราชการตำรวจพิจารณาคำสั่งลงโทษดังกล่าว ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ได้รับสรุปรายงานการสอบสวนและคำให้การของตนเองแล้ว แต่ประสงค์จะได้เอกสารการสอบสวนทางวินัยทั้งปวง เพื่อนำไปใช้ประกอบการอุทธรณ์ที่ยื่นไว้ต่อไป เมื่อพิจารณาเหตุผลที่ว่าสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีคำสั่งไล่ออกจากราชการแล้ว อันเป็นคำสั่งทางปกครองซึ่งมีผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงควรมีสิทธิได้รับข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการปกป้องและรักษาสิทธิของตนตามกฎหมายต่อไป ทั้งการเปิดเผยไม่น่าจะทำให้เสียประโยชน์ในการรักษาวินัยหรือทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ

ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่ประการใด นอกจากนี้คำให้การพยานในเรื่องนี้บางคนเป็นข้าราชการซึ่งให้การในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของตน และเป็นการให้การที่สอดคล้องกับเอกสารการเปิดเผยย่อมจะแสดงความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่และหน่วยงานของรัฐได้ตามสมควร อย่างไรก็ตาม ชื่อและข้อความที่จะทำให้ทราบว่าเป็นคำให้การของพยานคนใดไม่สมควรเปิดเผยเพื่อเป็นการให้ความคุ้มครองแก่ผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินการสอบสวนทางวินัยเรื่องนี้ เว้นแต่จะมีการเปิดเผยชื่อพยานในรายงานการสอบสวนที่ผู้อุทธรณ์ได้รับไปแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัย ตามคำสั่งกรมตำรวจ (เดิม) ที่ ๕๑๙/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๔๐ ของคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาทัณฑ์ทางวินัย และสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง รวมทั้งบรรดาเอกสารทั้งปวงในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการสอบสวนฯ นำมาประกอบการสอบสวนตามอุทธรณ์โดยลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยชื่อหรือส่วนที่ทำให้ทราบว่ามีผู้ใดเป็นพยานเว้นแต่จะมีการเปิดเผย ชื่อพยานในรายงานการสอบสวนที่ผู้อุทธรณ์ได้รับไปแล้ว

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สมองชาติ (ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สมองชาติ)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๒
ลงชื่อ พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย (พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย)	กรรมการ
ลงชื่อ วิทยา ต้นสุวรรณนนท์ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิทยา ต้นสุวรรณนนท์)	กรรมการ
ลงชื่อ สมคิด เลิศไพฑูรย์ (รองศาสตราจารย์ สมคิด เลิศไพฑูรย์)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๘ / ๒๕๔๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานการโยธา กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการขออนุญาต
ก่อสร้าง ตามสัญญาก่อสร้างอาคารยกกรรมสิทธิ์ให้กระทรวงการคลัง

ผู้อุทธรณ์ : นายธีรชัย กอวรกุล
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานการโยธา กรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายธีรชัย กอวรกุล ผู้อุทธรณ์เป็นผู้แทนศูนย์ประสานงานร้องทุกข์
ทางปกครอง กรณีที่ราชพัสดุตลาดใหม่ดอนเมือง ซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลที่มีกรณีพิพาทกับกรมธนารักษ์ในเรื่องการ
พัฒนาที่ราชพัสดุบริเวณดังกล่าว โดยผู้อุทธรณ์เป็นฝ่ายผู้ฟ้องคดีได้ฟ้องกรมธนารักษ์ต่อศาลในหลายคดีใน
ระหว่างการพิจารณาคดีชั้นศาล ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงที่ขัดแย้งกันของข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการก่อสร้างอาคาร
ยกกรรมสิทธิ์ให้กระทรวงการคลังตามสัญญาฉบับลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นสัญญาระหว่าง กระทรวง
การคลัง โดยกรมธนารักษ์ กับบริษัทพัฒนาตลาดใหม่ดอนเมือง จำกัด ในการพัฒนาที่ราชพัสดุบริเวณตลาด
ใหม่ดอนเมือง โดยข้อเท็จจริงที่ขัดแย้งกันนั้นเป็นประเด็นเกี่ยวกับการแก้ไขสัญญาดังกล่าว ซึ่งกรมธนารักษ์ แจ้ง
ปฏิเสธการแก้ไขแบบแปลนจากอาคาร ๕ ชั้น เป็น ๔ ชั้น โดยแจ้งว่ายังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของกระทรวง
การคลัง รวมทั้งกรมธนารักษ์ไม่ได้อนุญาตให้บริษัทพัฒนาตลาดใหม่ดอนเมือง จำกัด ทำการก่อสร้างอาคาร
พลาซ่าบนพื้นที่สวนสาธารณะ จึงยังไม่มีเปลี่ยนแปลงแก้ไขสัญญาฉบับลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๐ แต่อย่างไร
ผู้อุทธรณ์จึงประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องเพื่อตรวจสอบและพิสูจน์ความถูกต้องในการนำไปประกอบ
หลักฐานการฟ้องคดีที่ดำเนินการในชั้นศาล โดยผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือ ศป.รท.ตม. ที่ ๑๑๑/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๔
พฤษภาคม ๒๕๔๕ ถึงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ขอข้อมูลข่าวสารในความครอบครองจำนวน ๔ รายการ คือ
รายการที่ ๑ วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารตามมาตรา ๓๙ ทวิ แห่งพระราช
บัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๓๕ ของสำนักงานการโยธา

รายการที่ ๒ คำขอและเอกสารประกอบคำขอของบริษัท พัฒนาตลาดใหม่ดอนเมืองจำกัด
ตามที่ได้ยื่นขออนุญาตต่อสำนักงานการโยธา เพื่อขอก่อสร้างอาคารจำนวน ๒ ครั้ง ได้แก่

- การก่อสร้างอาคารบริเวณพื้นที่สวนสาธารณะ ที่ได้ยื่นคำขอเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๓
ตามที่สำนักงานการโยธาฯ ได้ให้ถ้อยคำต่อศาลปกครองในคดีหมายเลขดำที่ ๖๘๑/๒๕๔๔
- การก่อสร้างอาคารบริเวณพื้นที่ครอบครองของผู้เช่าที่ราชพัสดุ ตามที่ได้ยื่นคำขอ เมื่อ

วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ตามที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครทำให้การต่อศาลปกครองในคดีหมายเลขดำที่ ๒๑๒๑/๒๕๔๔

รายการที่ ๓ เอกสารการพิจารณาคำขอของสำนักการโยธา ตามที่บริษัทพัฒนาตลาดใหม่ดอนเมือง จำกัด ยื่นคำขอไว้ตามข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒

รายการที่ ๔ เอกสารของบริษัทพัฒนาตลาดใหม่ดอนเมือง จำกัด ตามที่ได้ดำเนินการตามหนังสือ กรุงเทพมหานคร ที่ กท ๔๐๐๐/อ.๑๕๑๐ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๔๔ และเอกสารการปฏิบัติราชการของ สำนักการโยธา เกี่ยวกับเรื่องนี้

สำนักการโยธา กรุงเทพมหานคร มีหนังสือที่ กท ๔๐๐๐/อ.๓๒๔๕ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๕ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารชุดเดียวกับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ซึ่ง บริษัทพัฒนาตลาดใหม่ดอนเมือง จำกัด เจ้าของข้อมูลได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๕ คัดค้านการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ สำนักการโยธาจึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลรายการที่ ๒-๔ ได้ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ นั้น ได้อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ไปทำการคัดลอกข้อมูลได้

ผู้อุทธรณ์ จึงมีหนังสือ ศป.รท.ตม.ที่ ๑๖๙/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๕ ถึงประธาน กรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการขออนุญาตก่อสร้าง อาคารยกกรรมสิทธิ์ให้กระทรวงการคลังดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลและคำชี้แจงในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักการโยธา กรุงเทพมหานคร รวมทั้งเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็น ข้อมูลข่าวสารในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของสำนักการโยธา กรุงเทพมหานคร เนื่องจากผู้อุทธรณ์เป็น ตัวแทนประชาชนที่ไม่เห็นด้วยกับการดำเนินการของกรมธนารักษ์และบริษัทพัฒนาตลาดใหม่ดอนเมือง จำกัด ในการพัฒนาที่ราชพัสดุบริเวณตลาดใหม่ดอนเมือง จึงใช้สิทธิตามกฎหมายขอข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องเพื่อนำ ไปใช้ประโยชน์ในการต่อสู้คดีที่ดำเนินการอยู่ในชั้นศาล อีกทั้งใช้ในการตรวจสอบเพื่อเรียกร้องความเป็นธรรมใน การดำเนินการพัฒนาที่ราชพัสดุดังกล่าวด้วย สำนักการโยธา ได้ชี้แจงประกอบการวินิจฉัยตามหนังสือ ด่วนมาก ที่ กท ๔๐๐๐/อ.๔๐๑๗ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๕ ว่าสามารถเปิดเผยเฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คือวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการอนุญาตก่อสร้างอาคารตามมาตรา ๓๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามรายการที่ ๒-๔ เพราะข้อมูลข่าวสารบางส่วนเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เจ้าของข้อมูลมิได้ให้ความยินยอมไว้ ทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นแบบแปลนการก่อสร้างอาคาร ก็จะเป็นการล่วงละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ทั้ง บริษัทพัฒนาตลาดใหม่ดอนเมือง จำกัด ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๕ คัดค้านการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารตามอุทธรณ์ที่อาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของบริษัทฯ ไว้ด้วย สำนักการโยธาจึงไม่สามารถเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้ โดยเป็นไปตามมาตรา ๑๕ (๕) และ (๖) ประกอบกับมาตรา ๑๗ แห่งพระราช บัญญัติได้ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย **พิจารณา**แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ประชาชนมีสิทธิขอตรวจดูได้ เว้นแต่จะกระทบถึงสิทธิของบุคคลอื่น กรณีนี้ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารที่อาจแสดงให้เห็นว่ามีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขสัญญาที่กระทรวงการคลัง โดยกรมธนารักษ์ทำไว้กับบริษัทพัฒนาตลาดใหม่ตอนเมือง จำกัด เมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๐ หรือไม่ เพื่อให้พิสูจน์ความถูกต้องในการดำเนินงานของกรมธนารักษ์และนำไปใช้ประโยชน์ในการป้องกันหรือรักษาสิทธิของตนตามกฎหมายต่อไป สมควรได้รับข้อมูลข่าวสารที่ประสงค์ตามอุทธรณ์ได้ ทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะเป็นประโยชน์แก่สาธารณะและแสดงความโปร่งใสในการดำเนินการของหน่วยงานรัฐด้วย อย่างไรก็ตาม ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์บางส่วนเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล คือ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านของผู้แจ้งหรือขออนุญาตก่อสร้างซึ่งไม่มีความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลให้เปิดเผย จึงต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนี้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นแบบแปลนอาคารพร้อมด้วยรายละเอียด (ไม่รวมถึงแผนผังบริเวณที่ก่อสร้าง) ที่อยู่ในเอกสารประกอบการแจ้งหรือขออนุญาตก่อสร้างได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และบริษัทพัฒนาตลาดใหม่ตอนเมือง จำกัด เจ้าของลิขสิทธิ์ได้แสดงเจตนาคัดค้านการเปิดเผยอันอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของตนไว้ด้วย การไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนนี้ไม่ทำให้ผู้อุทธรณ์เสียประโยชน์ตามความประสงค์ในการตรวจดูข้อมูลข่าวสารแต่อย่างใด หาก ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะใช้ประโยชน์ในการต่อสู้คดีซึ่งอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาล ก็ขอที่จะใช้สิทธิขอให้ศาลมีคำสั่งเรียกไปประกอบการพิจารณาได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานการโยธา กรุงเทพมหานคร เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้งหมด รวมถึงแผนผังบริเวณที่ก่อสร้าง เว้นแต่สำเนาบัตรประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านของผู้แจ้งหรือขออนุญาตก่อสร้างอาคาร และแบบแปลนอาคาร พร้อมด้วยรายละเอียดประกอบการแจ้งหรือขออนุญาตก่อสร้าง แก่ผู้อุทธรณ์

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สนองชาติ (ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สนองชาติ)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๒
ลงชื่อ พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย (พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย)	กรรมการ
ลงชื่อ วิทยา ดันสุวรรณนท์ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิทยา ดันสุวรรณนท์)	กรรมการ
ลงชื่อ สมคิด เลิศไพฑูรย์ (รองศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๙ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง
ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ขอคัดสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัย คำให้การพยานบุคคล พยานเอกสารพร้อมรายละเอียดที่คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงใช้ประกอบการสอบสวนและสำเนารายงานของคณะกรรมการสอบสวนฯ

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๒๐๔/๕๙๐๓ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ แจ้งตอบปฏิเสธและมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารที่คณะกรรมการสอบสวนฯ รายงานมายังสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการกำลังพิจารณาดำเนินการตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณาข้อ ๓๒ ถือเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการดำเนินการซึ่งยังไม่เสร็จสิ้นจึงมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยให้เหตุผลว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสีย ประกอบกับตัวผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนถึง ๓ ครั้งแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์และรับฟังคำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ประกอบเอกสารสรุปความได้ว่า สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการมีคำสั่ง ที่ ๕๔๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่นาย ก. ผู้อุทธรณ์ กรณีเป็นประธานกรรมการประเมินสถานศึกษาเพื่อปรับปรุงการกำหนดตำแหน่งข้าราชการครูสายงานผู้บริหารสถานศึกษาในจังหวัดอุดรธานี ในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ได้ไปตรวจสอบและประเมินสถานศึกษาในจังหวัดอุดรธานีโดยเรียกจ่ายเงินจากผู้บริหารสถานศึกษาที่ไปประเมินและไม่ดำเนินการตามที่ ก.ค. กำหนด จนไม่สามารถเสนอผลการประเมินต่อ ก.ค. ได้เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์ได้มีโอกาสรับทราบแบบแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

(ส.ว.๓) ตามหนังสือสำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เขตการศึกษา ๙ ลับ ด่วนมาก ที่ ศธ ๐๒๐๗๐๙/ ๒๒๑๘ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๔ แล้ว ผู้อุทธรณ์ได้ลงนามรับทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ และได้มีหนังสือ ลับ ด่วนมาก ที่ นก ๐๐๓๒/๙ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๔ แก้ออกกล่าวหาไปยังประธานกรรมการ สอบสวน

ส่วนสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๔/๖๖๘๖ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๕ และหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๒๐๔/๘๑๑๘ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงสรุปได้ ความว่าเมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๕ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการได้รับรายงานและสำนวนการ สอบสวนจากประธานกรรมการสอบสวนแล้วพบว่าคณะกรรมการสอบสวนยังมิได้รวบรวมเอกสารที่จำเป็น สำหรับการพิจารณาไว้ในสำนวน จึงทำหนังสือขอให้สำนักงาน ก.ค. ซึ่งเป็นผู้ครอบครองเอกสารจัดส่งเอกสาร ให้สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการโดยตรง ต่อมาในวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๔๕ สำนักงานปลัดกระทรวง ศึกษาธิการจึงได้รับเอกสารดังกล่าว และเมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๕ ซึ่งเป็นวันที่ผู้แทนสำนักงานปลัด กระทรวงศึกษาธิการมาชี้แจงก็ได้แจ้งว่าผู้มีอำนาจลงนามในคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงยังไม่ได้มีคำสั่ง แต่อย่างใด การดำเนินการทางวินัยยังไม่เสร็จสิ้น ดังนั้น จึงมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๕ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้ กฎหมาย ได้รับการยืนยันจากผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการด้วยวาจาอีกครั้งว่าการดำเนินการทาง วินัยยังไม่เสร็จสิ้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ การบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อ กล่าวหา และได้แก้ข้อกล่าวหาไปแล้ว การขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ต้องการนั้น เข้าลักษณะ เป็นข้อมูลข่าวสารที่การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตาม วัตถุประสงค์ได้ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องร้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบหรือ การรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยว่าการที่สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการไม่ เปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัยทั้งหมดนั้นชอบแล้ว

ลงชื่อ	ศาสตราจารย์วิเชียร วัฒนคุณ	หัวหน้าองค์คณะที่ ๑	ลงชื่อ	ดิเรก สุนทรเกตุ	กรรมการ
	(ศาสตราจารย์วิเชียร วัฒนคุณ)			(นายดิเรก สุนทรเกตุ)	
ลงชื่อ	สมชาย หอมลออ	กรรมการ			
	(นายสมชาย หอมลออ)				
ลงชื่อ	แนนน้อย วิสวโยธิน	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์			
	(นางแนนน้อย วิสวโยธิน)				
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ			วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๕		

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๐ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองพิจิตรเกี่ยวกับสำนวนคดีจรรยา
ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจโทเลิศ ชัยบรรณ
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองพิจิตร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พันตำรวจโทเลิศ ชัยบรรณ ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหา จากสถานีตำรวจ
อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร ว่า ขับขี่รถยนต์โดยประมาทเป็นเหตุให้เฉี่ยวชนกับรถยนต์ของนายประยูร จันทภา
เป็นเหตุให้มีทรัพย์สินผู้อื่นเสียหาย ตามคดีอุบัติเหตุจรรยา ที่ ๒๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๕ ต่อมา
พนักงานอัยการจังหวัดพิจิตรได้เป็นโจทก์ยื่นฟ้องนายประยูร จันทภา และผู้อุทธรณ์ เป็นผู้ต้องหาต่อศาล
จังหวัดพิจิตรในข้อหาเป็นผู้ขับขี่รถยนต์โดยประมาทนำพาอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน และ
เป็นเหตุให้ทรัพย์สินเสียหาย

ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองพิจิตรใช้
สิทธิตามพระบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ขอคัดสำเนาเอกสารตามคดีอุบัติเหตุจรรยา ที่
๒๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๕ ได้แก่คำให้การของผู้อุทธรณ์ แผนที่เกิดเหตุ การตรวจที่เกิดเหตุ รายงาน
การสอบสวนคดี เพื่อประกอบการพิจารณาก่อนที่จะให้การเพิ่มเติมต่อพนักงานสอบสวนต่อไป และผู้อุทธรณ์ได้
มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองพิจิตร เพื่อเร่งรัดการดำเนินการและได้
ระบุสำเนาเอกสารที่ต้องการรวม ๗ รายการ

สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองพิจิตรได้มีหนังสือ ที่ พจ ๐๑๒๐/๕๗๕๐ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๕
ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งให้ทราบว่า สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองพิจิตรอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดสำเนาได้เฉพาะคำให้การ
ของผู้อุทธรณ์เท่านั้น ส่วนเอกสารที่เกี่ยวข้องอื่นๆ อีก ๖ รายการ ขอให้ผู้อุทธรณ์ไปยื่นขอคัดต่อศาลจังหวัดพิจิตร

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองพิจิตร จำนวน ๖ รายการ ตามคำขอผู้อุทธรณ์
ดังนี้

- (๑) สำเนาประจำวันในวันตรวจที่เกิดเหตุเมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๕
- (๒) สำเนาประจำวันคำร้องทุกข์คดีจรรยา ที่ ๒๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๕
- (๓) สำเนาประจำวันคดีดังกล่าวในวันที่ผู้ต้องหาทั้งสองมอบตัว

(๔) สำเนาบันทึกการตรวจที่เกิดเหตุ

(๕) แผนที่เกิดเหตุและสำเนาภาพถ่ายสถานที่เกิดเหตุ

(๖) สำเนารายงานการสอบสวนคดี จร ๒๔/๒๕๔๕ ซึ่งพนักงานสอบสวนมีความเห็นสั่งฟ้อง
เสนอไปยังอัยการจังหวัดพิจิตร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการ
บังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรอำเภอ
เมืองพิจิตร ตามหนังสือ ลับ ที่ พจ ๐๑๒๐/๑๖ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๕ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว
ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ประสงค์ที่จะได้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อประกอบการพิจารณาให้การเพิ่มเติม
กับพนักงานสอบสวน แต่สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองพิจิตรเห็นว่า การขอสำเนาเอกสารตามหนังสืออุทธรณ์ลงวันที่
๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๕ นั้น ยังอยู่ระหว่างการสอบสวน จึงอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดสำเนาได้เฉพาะคำให้การของ
ผู้อุทธรณ์ ส่วนเอกสารอื่นซึ่งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๔๑ ได้บัญญัติไว้ว่า การขอสำเนา
เอกสารการสอบสวนจะกระทำได้อีกเมื่อสำนวนการสอบสวนได้ส่งฟ้องต่อศาลแล้วเท่านั้น และตามมาตรา ๑๕ (๒)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารได้ หากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ ซึ่งการขอ
สำนวนและขอคัดสำเนาเอกสารจะทำให้ผู้อุทธรณ์สามารถทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการสอบสวนพยานอาจจะ
ทำให้การสอบสวนซึ่งเป็นการบังคับใช้กฎหมายไม่เกิดประสิทธิภาพ อีกทั้งอาจไม่เป็นธรรมแก่คู่กรณีได้ และการ
ขอเอกสารตามหนังสือของผู้อุทธรณ์เมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๔๕ นั้น พนักงานสอบสวนได้ส่งสำนวนการ
สอบสวนไปยังพนักงานอัยการแล้ว และผู้ร้องมีสิทธิจะขอสำเนาสำนวนการสอบสวนได้จากศาลจังหวัดพิจิตร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ
บังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นเอกสารในสำนวนคดีอาญาซึ่งพนักงานอัยการ
ได้ยื่นฟ้องผู้อุทธรณ์เป็นจำเลยต่อศาลแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมาย
เสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล
ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งตามบทบัญญัติมาตรา ๒๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
ผู้อุทธรณ์ย่อมมีสิทธิตรวจหรือคัดสำเนาคำให้การของตนในชั้นสอบสวนหรือเอกสารประกอบคำให้การของตน เมื่อ
พนักงานอัยการได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาล ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติหากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะอ้างอิงเอกสารอย่างหนึ่ง
อย่างใดสำนวนคดีอาญาเป็นพยาน ก็ขอที่จะใช้สิทธิร้องขอต่อศาล

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยว่า
การที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองพิจิตรอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดสำเนาได้เฉพาะ
คำให้การของพันตำรวจโทเลิศ ชัยบรรณ ผู้อุทธรณ์ และไม่อนุญาตให้เปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารอื่นนั้น ชอบแล้ว ให้ยกอุทธรณ์

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สมองชาติ	หัวหน้าองค์คณะที่ ๒
(ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สมองชาติ)	
ลงชื่อ สมคิด เลิศไพฑูรย์	กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์)	
ลงชื่อ วิทยา ต้นสุวรรณนนท์	กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิทยา ต้นสุวรรณนนท์)	
ลงชื่อ พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
(พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย)	

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๑ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดพิษณุโลก

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีคำร้องขอข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงจังหวัดพิษณุโลก ขอคัดสำเนาข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ดังนี้

๑. รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัย (แบบ สว.๖)
๒. บันทึกคำให้การของผู้กล่าวหาและพยานทุกคนทุกฉบับ
๓. พยานเอกสารที่นำมาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนฯ ทุกฉบับ
๔. บันทึกการประชุมของคณะกรรมการสอบสวนฯ ทุกครั้ง ทุกฉบับ
๕. บันทึกสรุปข้อเท็จจริงและความเห็นของที่ทำการปกครองจังหวัดพิษณุโลกที่เสนอเรื่องราวลงโทษ
๖. เอกสารที่เกี่ยวข้องจนเป็นเหตุให้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย
๗. รายงานการประชุม อ.ก.พ.จังหวัดพิษณุโลก ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕

ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ต้องการนำไปประกอบหลักฐานเพื่อการอุทธรณ์คำสั่งจังหวัดพิษณุโลก ที่ ๑๑๙๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕

จังหวัดพิษณุโลกมีหนังสือ ที่ พล ๐๐๑๘.๑/๙๗๖๕ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งให้ทราบว่า จังหวัดได้พิจารณาแล้วอนุญาตให้ข้อมูลข่าวสารตามที่ขอ ดังนี้

๑. รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัย (แบบ สว.๖) เฉพาะส่วนที่เปิดเผยได้
๒. บันทึกคำให้การของผู้อุทธรณ์

และจังหวัดได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่าคำให้การของผู้กล่าวหาและพยานไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง และเป็นเอกสารที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ พร้อมทั้งได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ไปติดต่อขอรายงานการประชุม อ.ก.พ. จังหวัดพิษณุโลก ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ จากสำนักงานเลขานุการ อ.ก.พ. จังหวัดพิษณุโลกโดยตรง

อนึ่ง จังหวัดไม่ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่าจะอนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๓, ๔, ๕ และ ข้อ ๖ หรือไม่

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงจังหวัดพิษณุโลกโต้แย้งคำสั่งของจังหวัด ที่อนุญาตให้ข้อมูลข่าวสารบางส่วน โดยมีความเห็นสรุปว่า การลบชื่อพยานในบันทึกคำให้การนั้นผู้อุทธรณ์ไม่ติดใจ แต่ไม่เห็นด้วยกับการปกปิดข้อความการพิจารณาวินิจฉัยและความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเห็นว่า บันทึกคำให้การของพยานมิใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และข้อมูลข่าวสารตามที่ขอมีผลกระทบต่อสิทธิของผู้อุทธรณ์โดยตรง

จังหวัดพิษณุโลกมีหนังสือ ที่ พล ๐๐๑๘.๑/๑๑๐๐๖ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๕ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า การเปิดเผยบันทึกคำให้การของพยานโดยลบและตัดทอนข้อความการวินิจฉัยเปรียบเทียบ และความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนวินัย เนื่องจากเนื้อหาในเอกสารมีส่วนพาดพิงถึงพยานบุคคลและ ทำให้ทราบถึงตัวบุคคลที่เป็นพยาน จึงเป็นการใช้ดุลพินิจเพื่อรักษาความปลอดภัยและป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับ เอกสารหลักฐานอื่นๆ ประกอบคำให้การและสำนวนการสอบสวนนั้นจังหวัดเห็นว่า เป็นเอกสารประกอบคำให้การของพยานบุคคลและเป็นหลักฐานที่นำไปร้องทุกข์เพื่อดำเนินคดีอาญากับผู้อุทธรณ์รวม ๙ คดีแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจเป็นอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของพยานบุคคลโดยตรง ซึ่งเป็นการใช้ดุลพินิจ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) และมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนเอกสารหลักฐานประกอบสำนวนการสอบสวนทางวินัยจังหวัดได้จัดส่งให้กรมการปกครองเพื่อประกอบการพิจารณาของ อ.ก.พ. กรมการปกครองและ ก.พ. แล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงประธานคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวของจังหวัดพิษณุโลก และมีความเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่จังหวัดพิษณุโลกยังมีได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบนั้นมิใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หากจังหวัดเห็นว่าเพื่อความปลอดภัยของพยานจังหวัดก็สามารถลบชื่อพยานและข้อความที่จะทำให้ทราบว่าพยานเป็นใครก็ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ประกอบคำชี้แจงของผู้แทนจังหวัดพิษณุโลกและคำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ข้อมูลข่าวสารตามรายการดังต่อไปนี้

รายการที่ ๑ จังหวัดพิษณุโลกได้จัดส่งให้กับผู้อุทธรณ์แล้วโดยลบชื่อและข้อความที่สื่อให้รู้ถึงตัวบุคคลที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อความที่เป็นการพิจารณาวินิจฉัยและความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนวินัยซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับการลบชื่อพยานในส่วนที่เป็นการพิจารณาวินิจฉัยและความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามที่ปรากฏอยู่ในหน้า ๕๐-๕๕, ๕๘-๕๙, ๕๙-๖๑ และหน้า ๖๓-๖๕ เนื่องจากเป็นสาระสำคัญที่จะเป็นประโยชน์ต่อการแก้ข้อกล่าวหาในชั้นอุทธรณ์

รายการที่ ๒ จังหวัดพิษณุโลกได้จัดส่งให้กับผู้อุทธรณ์เฉพาะบันทึกคำให้การของผู้อุทธรณ์เอง สำหรับบันทึกคำให้การของผู้กล่าวหาและพยานทุกคนที่มีได้จัดส่งให้นั้น เป็นคำให้การของบุคคลที่ผู้อุทธรณ์รู้จักเป็นอย่างดี ซึ่งได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน อดีตผู้ใหญ่บ้าน และกรรมการหมู่บ้าน อ.พ.ป. เป็นต้น

รายการที่ ๓ จังหวัดพิษณุโลกมิได้เปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้ ได้แก่ เอกสารอ้างอิงซึ่งระบุอยู่ในรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัย โดยคณะกรรมการดังกล่าวอ้างเป็นพยานเอกสารมีทั้งสิ้นมากกว่า ๗๗ รายการ ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบทั้งหมดเพื่อการแก้ข้อกล่าวหาได้อย่างถูกต้องและตรงประเด็น

รายการที่ ๔ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่ามี เนื่องจากเชื่อว่าคณะกรรมการสอบสวนวินัยมิได้มีการประชุมจริง แต่มีกรรมการคนหนึ่งจัดทำรายงานการประชุมดังกล่าวขึ้นในภายหลังแล้วส่งให้กรรมการอื่นๆ ลงนาม

รายการที่ ๕ จังหวัดพิษณุโลกมิได้เปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ เนื่องจากเห็นว่าเป็นความเห็นหรือข้อเสนอของเจ้าหน้าที่ตามลำดับสายการบังคับบัญชา

รายการที่ ๖ ข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้ได้แก่ ใบรับสภาพหนี้ สัญญากู้เงิน บันทึกยินยอมให้หักเงินเดือน และหนังสือร้องเรียนที่มีถึงจังหวัดพิษณุโลกจนเป็นเหตุให้มีการสอบสวนผู้อุทธรณ์ ซึ่งข้อมูลข่าวสารเหล่านี้ผู้แทนจังหวัดพิษณุโลกเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้

รายการที่ ๗ ผู้อุทธรณ์ไม่ตั้งใจและยินดีที่จะไปขอจากสำนักงาน อ.ก.พ. จังหวัดพิษณุโลกตามที่จังหวัดแนะนำ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการตามรายการที่ ๑-๖ คือ คำให้การของผู้กล่าวหาและพยาน บันทึกรายงานการประชุม พยานเอกสาร สรุปสำนวนการสอบสวน ซึ่งเอกสารดังกล่าวทั้งหมดรวมอยู่ในสำนวนการสอบสวนทางวินัย เมื่อการสอบสวนยุติและมีคำสั่งลงโทษทางวินัยผู้อุทธรณ์โดยไล่ออกจากราชการแล้ว การเปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัยดังกล่าวจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนทางวินัยและเมื่อผู้อุทธรณ์ไม่ตั้งใจที่จะทราบชื่อพยานบุคคลและผู้กล่าวหาที่ปรากฏในสำนวนการสอบสวนข้ออ้างที่ว่าจะเป็นอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของพยานจึงฟังไม่ขึ้น ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องต่อกรณีนี้แล้ว เห็นว่าการนี้ควรคุ้มครองสิทธิของผู้อุทธรณ์เพื่อจะได้นำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการแก้ข้อกล่าวหาในชั้นอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ ผู้อุทธรณ์ไม่ตั้งใจและจะไปขอจากสำนักงาน อ.ก.พ. จังหวัดพิษณุโลกโดยตรง จึงไม่ต้องวินิจฉัย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้จังหวัดพิษณุโลกเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามรายการที่ ๑-๖ โดยใช้ดุลพินิจลบหรือตัดทอนชื่อบุคคลที่ปรากฏอยู่ในสำนวนการสอบสวนทางวินัย พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

ลงชื่อ	สมยศ เชื้อไทย (นายสมยศ เชื้อไทย)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๓
ลงชื่อ	ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ (ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์)	กรรมการ
ลงชื่อ	ธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ (นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)	กรรมการ
ลงชื่อ	วรเจตน์ ภาคีรัตน์ (นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์)	กรรมการ
ลงชื่อ	อีกหาญ ไตรรงค์ดี (นายอีกหาญ ไตรรงค์ดี)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ		วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๒ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการขออนุญาตเข้าทำประโยชน์ หรืออยู่อาศัยใน
เขตป่าสงวนแห่งชาติ

ผู้อุทธรณ์ : นายพิเชษฐ ดันติโรจนกิจการ
(กรรมการผู้จัดการ บริษัท รุ่งพิทยะ จำกัด)
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดลพบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงจังหวัดลพบุรี
เพื่อขอสำเนาและรับรองสำเนาถูกต้องของข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับหนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ.๐๗๐๔.๕/
๒๙๑๑๘ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และการดำเนินการต่างๆ ของคณะกรรมการตามคำสั่งจังหวัดลพบุรี
ที่ ๕๘๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๔ ป่าไม้จังหวัดลพบุรี คณะเจ้าหน้าที่ของสำนักงานป่าไม้จังหวัด
ลพบุรี และสำนักงานป่าไม้เขตสระบุรี เช่น รายงานการประชุมของคณะกรรมการตามคำสั่งดังกล่าว รายงาน
การตรวจสอบสภาพป่า ความเห็นของเจ้าหน้าที่ ความเห็นของป่าไม้จังหวัดและเอกสารอื่นๆ ตามที่กรมป่าไม้
สั่งดำเนินการ

จังหวัดลพบุรีมีหนังสือ ที่ ลป ๐๐๑๑/๑๕๗๕๔ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้ง
ให้ทราบว่า จังหวัดได้จัดส่งรายงานการประชุมของคณะกรรมการตามคำสั่งจังหวัดลพบุรี ที่ ๕๘๗/๒๕๕๔ ลง
วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๔ ให้ผู้อุทธรณ์แล้ว ซึ่งเรื่องการขออนุญาตเข้าทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติเพื่อ
ทำเหมืองแร่ของบริษัทรุ่งพิทยะ จำกัด เป็นเอกสารของทางราชการ จึงขอทราบว่าผู้อุทธรณ์ต้องการนำไปใช้ใน
เรื่องใด ขณะนี้อยู่ในระหว่างการดำเนินงานของอำเภอชัยบาดาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงขอให้ผู้อุทธรณ์
ติดต่อขอทราบจากหน่วยงานดังกล่าวหรือจากสำนักงานป่าไม้จังหวัดลพบุรี

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดลพบุรี โดยมีความเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตาม
ที่ขอมิได้เป็นข้อมูลข่าวสารลับที่ต้องปกปิด ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา
๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ การปฏิเสธดังกล่าวจึงมีชอบด้วยกฎหมาย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ
การบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ประกอบคำชี้แจงของผู้แทนจังหวัดลพบุรี และคำชี้แจงของผู้อุทธรณ์

รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะให้จังหวัดลพบุรีเปิดเผยได้แก่

- ๑. รายงานการประชุมของคณะกรรมการตามคำสั่งจังหวัดลพบุรี ที่ ๕๘๗/๒๕๔๔
- ๒. รายงานการตรวจสอบสภาพป่า
- ๓. บันทึกความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่ปรากฏอยู่ในท้ายรายงานการสำรวจพื้นที่
- ๔. บันทึกความเห็นของป่าไม้จังหวัด
- ๕. เอกสารต่างๆ ตามที่กรมป่าไม้สั่งให้ป่าไม้จังหวัดดำเนินการตั้งแต่ยื่นคำร้อง ปี พ.ศ. ๒๕๓๙

จนถึงปัจจุบัน

ซึ่งข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายงานการประชุมของคณะกรรมการตามคำสั่งจังหวัดลพบุรี ที่ ๕๘๗/๒๕๔๔ จังหวัดแจ้งว่ามีเอกสารรายงานของการประชุม ๑ ครั้ง และได้ให้ผู้อุทธรณ์ไปแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่มีคำรับรองถูกต้องจึงต้องการรายงานฉบับที่มีการรับรองสำเนา ส่วนข้อมูลข่าวสาร รายการที่ ๒,๓,๔ และ รายการที่ ๕ นั้น ผู้แทนจังหวัดลพบุรีชี้แจงว่าเอกสารบางส่วนเป็นความเห็นส่วนตัวของเจ้าหน้าที่ที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของราชการซึ่งต้องโปร่งใสและสามารถให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ส่วนบันทึกความเห็นของป่าไม้จังหวัด (รายการที่ ๔) ที่บันทึกอยู่ท้ายรายงานการสำรวจพื้นที่ (รายการที่ ๓) ตามที่จังหวัดลพบุรีอ้างว่าเป็นความเห็นส่วนตัวของเจ้าหน้าที่นั้น เห็นว่าเป็นรายงานเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและความเห็นในข้อกฎหมาย จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้จังหวัดลพบุรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๕ รายการ พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองให้แก่ผู้อุทธรณ์

ลงชื่อ	สมยศ เชื้อไทย (นายสมยศ เชื้อไทย)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๓
ลงชื่อ	ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ (ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์)	กรรมการ
ลงชื่อ	ธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ (นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)	กรรมการ
ลงชื่อ	อีกหาญ ไตรมศักดิ์ (นายอีกหาญ ไตรมศักดิ์)	กรรมการ
ลงชื่อ	วรเจตน์ ภาคีรัตน์ (นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ		วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๓ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๕๔๙/๒๕๕๐
ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถานีตำรวจภูธรอำเภอสามพราน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรอำเภอสามพราน ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนคดีอาญา ที่ ๕๔๙/๒๕๕๐ แต่สถานีตำรวจภูธรอำเภอสามพรานมีหนังสือ ที่ นร ๐๒๒๐/๑๗๖๙ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า บรรดาเอกสารและความเห็นในการสรุปพยานหลักฐานทั้งหมดได้ส่งไปให้พนักงานอัยการพิจารณาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแล้ว อีกทั้ง พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบสำนวนการสอบสวนคดีดังกล่าวได้ย้ายไปปฏิบัติราชการที่อื่นแล้ว จึงไม่สามารถให้เอกสารข้อมูลแก่ผู้อุทธรณ์ตามขอได้ และแนะนำให้ผู้อุทธรณ์ไปยื่นคำขอเอกสารเกี่ยวกับการสอบสวนคดีดังกล่าวจากพนักงานอัยการต่อไป

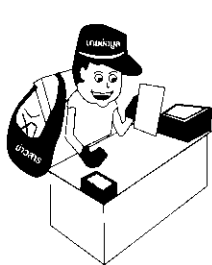
ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรอำเภอสามพราน โดยให้เหตุผลว่า ผู้อุทธรณ์ได้ไปขอข้อมูลข่าวสารนั้นต่อพนักงานอัยการประจำศาลแขวงนครปฐมตามคำแนะนำแล้ว แต่ได้รับแจ้งว่าสำนวนการสอบสวนคดีดังกล่าวพ้นกำหนดอายุเก็บรักษาและทำลายไปแล้วผู้อุทธรณ์มีความจำเป็นจะต้องได้รับข้อมูลข่าวสารตามขอเพื่อนำไปเป็นเอกสารหลักฐานในการยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาศาลจังหวัดสมุทรสาครในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๖๖๖๗/๒๕๕๐ ซึ่งผู้อุทธรณ์ถูกฟ้องเป็นจำเลยในข้อหาพยายามฆ่าเจ้าพนักงานฯ และเห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นเอกสารที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอสามพรานเป็นผู้จัดทำขึ้น จึงเชื่อว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวยังอยู่ในความครอบครองและควบคุมดูแลของสถานีตำรวจภูธรอำเภอสามพราน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลของสถานีตำรวจภูธรอำเภอสามพราน ประกอบคำชี้แจงเพิ่มเติมของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสถานีตำรวจภูธรอำเภอสามพรานแล้ว ได้ความว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการคือ สำเนาสำนวนการสอบสวนคดีอาญา ที่ ๕๔๙/๒๕๕๐ ซึ่งสถานีตำรวจภูธรอำเภอสามพรานจัดทำขึ้น และมีความเห็นสั่งฟ้อง แต่พนักงานอัยการประจำศาลแขวงนครปฐมมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง ตามความในหนังสือ

ที่ อส (นร) ๐๐๓๗/๑๘๖๘ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๑ จากคำชี้แจงของผู้แทนสถานีตำรวจภูธรอำเภอสามพราณฟังได้ว่า เอกสารการสอบสวนสำนวนคดีดังกล่าวได้ส่งให้พนักงานอัยการไปแล้ว ส่วนสำเนาสำนวนการสอบสวนนั้นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบสำนวนมิได้จัดทำขึ้นตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ.๒๕๒๖ แต่ได้จัดทำขึ้นเองเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานสำหรับตนเองเท่านั้น เมื่อพนักงานสอบสวนย้ายไปปฏิบัติราชการที่หน่วยงานอื่นจึงไม่มีหลักฐานว่ามีการส่งมอบแต่อย่างใด ทั้งเมื่อได้ตรวจสอบแล้วไม่พบว่ามีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนั้นอยู่ในความครอบครองของสถานีตำรวจภูธรอำเภอสามพราณ คงมีแต่หลักฐานจากสำนักงานอัยการประจำศาลแขวงนครปฐมตามหนังสือ ที่ อส (นร) ๐๐๓๗/๙๙๖ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๕ ที่แจ้งแก่ผู้อุทธรณ์ว่า สำนวนการสอบสวนคดีดังกล่าวนี้ได้ทำลายแล้วตามระเบียบกรมอัยการว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๘ ข้อ ๑๘ ซึ่งระบุว่า สำนวนคดีอาญาในกรณีสิ่งไม่พึงให้เก็บรักษาไว้มีกำหนดสอง พ.ศ.

อย่างไรก็ตามคณะกรรมการฯ ได้รับการยืนยันเป็นหนังสือที่ ดช ๐๐๐๕.๖/๙๙๒๐ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๕ จากสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าได้เคยมีบันทึกของกองคดี กรมตำรวจ ที่ ๐๕๐๓/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๑๙ สั่งให้พนักงานสอบสวนทำสำเนาสำนวนการสอบสวนไว้ทุกคดีเช่นเดียวกับสำนวนที่จะต้องเนรเทศผู้ต้องหาซึ่งเป็นต่างด้าว เพื่อจะได้ใช้เป็นหลักฐานประกอบเมื่อมีความจำเป็นต้องสอบสวนเพิ่มเติมเมื่อสำนวนตัวจริงส่งไปให้พนักงานอัยการพิจารณาแล้ว นอกจากนั้นอาจใช้ประโยชน์ในการปกครอง เช่น การตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและอื่นๆ อีก และบันทึกดังกล่าวนี้ยังมีผลใช้บังคับอยู่

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้นและจากการยืนยันของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สถานีตำรวจภูธรอำเภอสามพราณจึงมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของกรมตำรวจดังกล่าวข้างต้น เมื่อพนักงานสอบสวนเจ้าของสำนวนย้ายไปปฏิบัติราชการในท้องที่อื่นก็ต้องส่งมอบสำเนาสำนวนการสอบสวนให้แก่สถานีตำรวจภูธรอำเภอสามพราณ และไม่ปรากฏหลักฐานว่าได้มีการทำลายสำเนาสำนวนการสอบสวนดังกล่าวแล้ว หรือสำเนาสำนวนการสอบสวนได้สูญหายไปเพราะเหตุใด และคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ พิจารณาแล้วเชื่อว่า สถานีตำรวจภูธรอำเภอสามพราณยังมีข้อมูลข่าวสาร คือ สำเนาสำนวนการสอบสวนคดีอาญา ที่ ๕๔๙/๒๕๔๐ อยู่ในความครอบครองของสถานีตำรวจภูธรอำเภอสามพราณ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงประโยชน์สาธารณะและส่วนได้เสียของผู้อุทธรณ์ซึ่งต้องการนำข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปเป็นพยานหลักฐานประกอบการอุทธรณ์เพื่อต่อสู้คดีในชั้นศาลอุทธรณ์แล้ว สมควรที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอสามพราณจะต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สถานีตำรวจภูธรอำเภอสามพราณเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอโดยให้สำเนาและรับรองสำเนาถูกต้องให้ด้วย

ลงชื่อ ศาสตราจารย์วิเชียร วัฒนคุณ
(ศาสตราจารย์วิเชียร วัฒนคุณ)

ลงชื่อ ดิเรก สุนทรเกตุ
(นายดิเรก สุนทรเกตุ)

ลงชื่อ แฉ่งน้อย วิสวโยธิน
(นางแฉ่งน้อย วิสวโยธิน)

ลงชื่อ สมชาย หอมลออ
(นายสมชาย หอมลออ)

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

หัวหน้าองค์คณะที่ ๑

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๔ / ๒๕๔๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการก่อสร้าง
ผู้อุทธรณ์ : นายลมัย เทียนสันต์
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลไทรงาม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายลมัย เทียนสันต์ ผู้อุทธรณ์ เป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบลไทรงาม อำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร มีหนังสือลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลไทรงาม ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการก่อสร้างของเทศบาลตำบลไทรงามรวม ๓ โครงการ คือ

๑. โครงการก่อสร้างศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๒. โครงการก่อสร้างร้านค้าชุมชน
๓. โครงการก่อสร้างรางระบายน้ำฝั่งตลาดสด

นายกเทศมนตรีตำบลไทรงาม ได้พิจารณาหนังสือของผู้อุทธรณ์แล้ว มีคำสั่งไม่อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ ๑/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลไทรงามดังกล่าว โดยเห็นว่า ทั้งสามโครงการนี้มีการดำเนินการในลักษณะที่น่าจะเป็นผลเสียหายต่อเทศบาลและประชาชน จึงประสงค์จะให้เทศบาลเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการอ้างอิงในการตรวจสอบการทำงานของเทศบาล

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงเพิ่มเติมของผู้อุทธรณ์และหนังสือชี้แจงเพิ่มเติมของเทศบาลตำบลไทรงาม ประกอบข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ที่เทศบาลตำบลไทรงามจัดส่งมาแล้ว สรุปได้ว่า เทศบาลตำบลไทรงามเห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นเอกสารลับของทางราชการ ซึ่งยังไม่ถึงเวลาอันสมควร ที่จะต้องเปิดเผย เพราะถ้าเปิดเผยแล้วจะทำให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการ โดยเทศบาลตำบลไทรงามไม่ระบุข้อเท็จจริงที่ชัดเจนว่า เหตุที่เปิดเผยไม่ได้เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารประเภทใดและเพราะเหตุใดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงเพิ่มเติมสรุปได้ว่า ต้องการให้เทศบาลตำบลไทรงามเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เพื่อประสงค์จะตรวจสอบการดำเนินงานของเทศบาล เนื่องจากโครงการทั้งสามได้มีการทำสัญญาว่าจ้างไว้มีกำหนด ๙๐ วัน แต่เมื่อครบ

กำหนดตามสัญญาการก่อสร้างแล้วการก่อสร้างตามโครงการยังไม่แล้วเสร็จ การให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการดังกล่าวเพื่อชี้แจงให้ประชาชนทราบข้อเท็จจริงจะทำให้เกิดประโยชน์ต่อเทศบาลตำบลไทรงามอย่างยิ่ง สำหรับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ประกอบด้วย ประกาศสอบราคาจ้าง รายงานผลการควบคุมการก่อสร้าง ประจำสัปดาห์สัญญาจ้าง แบบแปลนการก่อสร้างทั้ง ๓ โครงการพร้อมรายละเอียดในการก่อสร้าง คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการจัดหาพัสดุ บันทึกคณะกรรมการเปิดซอง ใบรับซองสอบราคา ใบเสนอราคา ใบประมาณราคา รายการปริมาณงานก่อสร้าง และอื่นๆ ตามที่กำหนดในประกาศจัดซื้อจัดจ้าง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานตามโครงการและการใช้จ่ายงบประมาณโครงการตามแผนงานประจำปี ซึ่งเข้าข่ายเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ เพื่อการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ซึ่งเทศบาลตำบลไทรงามอ้างว่าเป็นความลับของทางราชการนั้น จึงไม่เข้าข่ายเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์ต้องการรู้ข้อมูลข่าวสารเพื่อการตรวจสอบการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ เนื่องจากผู้อุทธรณ์เห็นว่า การก่อสร้างทั้งสามโครงการยังไม่แล้วเสร็จตามสัญญา และเกรงว่าจะเกิดความเสียหายอันเนื่องมาจากความล่าช้า การตรวจสอบการดำเนินการของเทศบาลตำบลไทรงามดังกล่าวนี้ จึงเป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลไทรงาม จึงมีขอบ

จะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลไทรงามเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการก่อสร้างทั้ง ๓ โครงการ ยกเว้นบัตรประจำตัวประชาชนซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

ลงชื่อ ศาสตราจารย์วิเชียร วัฒนคุณ (ศาสตราจารย์วิเชียร วัฒนคุณ)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๑
ลงชื่อ สมชาย หอมลออ (นายสมชาย หอมลออ)	กรรมการ
ลงชื่อ แนน้อย วิสวโยธิน (นางแนนน้อย วิสวโยธิน)	กรรมการ
ลงชื่อ ดิเรก สุนทรเกตุ (นายดิเรก สุนทรเกตุ)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๕ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งของกองวัตถุมีพิษการเกษตร กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ที่ไม่เปิดเผยเอกสารเกี่ยวกับการยื่นขอวิเคราะห์คุณภาพสารเคมี

ผู้อุทธรณ์ : นายสุปรีย์ วงศ์ดีพร้อม

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมวิชาการเกษตร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า กรมควบคุมโรคติดต่อได้ประกาศราคาจัดซื้อสารเคมี Deltamethrin ๕% WDP จำนวน ๒๕.๕๐๐ กิโลกรัม โดยต้องมีคุณลักษณะเฉพาะตรงตามที่กรมควบคุมโรคติดต่อกำหนด และผู้เข้าประกวดราคาจะต้องเสนอหนังสือรับรองการตรวจสอบคุณสมบัติทางเคมีด้วย บริษัท เคมฟลิท จำกัด ผู้เข้าประกวดราคารายหนึ่งได้แนบหนังสือรับรองผลการตรวจสอบสารเคมีดังกล่าวจากกองวัตถุมีพิษการเกษตร กรมวิชาการเกษตร ซึ่งระบุว่าเป็นสาร Deltamethrin ๕% WDP แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับคุณสมบัติรายการอื่น ๆ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึงผู้อำนวยการกองวัตถุมีพิษการเกษตร ขอสำเนาหนังสือและเอกสารประกอบการยื่นขอวิเคราะห์คุณภาพสารเคมี Deltamethrin ๕% WDP ของบริษัท เคมฟลิท จำกัด หมายเลขตัวอย่างเลขที่ ๑๕๓๓/๕๔ ที่ยื่นขอวิเคราะห์ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๔ และรายงานการตรวจวิเคราะห์ เพื่อใช้ในการตรวจสอบคุณสมบัติของ บริษัท เคมฟลิท จำกัด แต่กองวัตถุมีพิษการเกษตร กรมวิชาการเกษตร ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่าอนุญาตให้ตรวจดูหรือสำเนาเอกสารประกอบการยื่นขอวิเคราะห์คุณภาพ ส่วนเอกสารประกอบการยื่นขอวิเคราะห์คุณภาพสารเคมีของบริษัท เคมฟลิท จำกัด นั้นไม่อนุญาตให้เปิดเผย เนื่องจากเกรงว่าจะเกิดผลเสียหายแก่ทางราชการ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้รับฟังคำชี้แจงจากผู้แทนกรมวิชาการเกษตร สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอสำเนาหนังสือและเอกสารประกอบการยื่นขอวิเคราะห์คุณภาพสารเคมี Deltamethrin ๕% WDP พร้อมตัวอย่างสารเคมีที่ใช้ตรวจสอบและผลการวิเคราะห์การตรวจสอบเคมี ซึ่งกองวัตถุมีพิษการเกษตร กรมวิชาการเกษตร มีหน้าที่ในการวิจัย วิเคราะห์ ทดสอบ และตรวจสอบเกี่ยวกับสารเคมีทางการเกษตรโดยเฉพาะอย่างยิ่งการดูแลวัตถุอันตรายตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ทั้งในด้านของผลิตภัณฑ์วัตถุอันตราย สารพิษ

ตกค้างในพืช ผลผลิตและสิ่งแวดล้อม และให้บริการแก่เอกชนด้วย ซึ่งมีเอกชนขอใช้บริการจากกองวัดภูมิพิษ การเกษตร กรมวิชาการเกษตร เป็นจำนวนมาก โดยกองวัดภูมิพิษการเกษตรกำหนดค่าธรรมเนียมการตรวจสอบ ตัวอย่างตามประกาศกรมวิชาการเกษตร เรื่องอัตราค่าธรรมเนียมการตรวจสอบผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายที่กรม วิชาการเกษตรรับผิดชอบ พ.ศ. ๒๕๔๔ กองวัดภูมิพิษการเกษตร เชื่อว่าผู้ยื่นคำขอให้ตรวจสอบเป็นผู้ทรงสิทธิ์ ใน การที่จะเปิดเผยผลการวิเคราะห์ที่จัดทำขึ้น กองวัดภูมิพิษการเกษตร จึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับคำขอ ตรวจสอบสารเคมีได้ แต่เพื่อความโปร่งใสจึงเปิดเผยเฉพาะผลการวิเคราะห์ให้ผู้ถูกรณั้ทราบ

ผู้ถูกรณั้แจ้งว่าได้มีหนังสือขอสำเนาหนังสือและเอกสารประกอบการยื่นขอวิเคราะห์ตรวจสอบ สารเคมี Deltamethrin ๕% WDP ของบริษัท เคมพลีท จำกัด ที่ยื่นต่อกองวัดภูมิพิษการเกษตรเพื่อตรวจสอบ ว่าตัวอย่างสารเคมีที่ส่งวิเคราะห์กับสารเคมีเสนอประกวดราคาจะมีคุณสมบัติตรงกันหรือไม่โดยผู้ถูกรณั้ได้รับทราบ เฉพาะผลการวิเคราะห์ แต่ยังไม่ได้รับหนังสือและเอกสารประกอบดังกล่าวตลอดจนตัวอย่างสารเคมีที่ บริษัท เคมพลีท จำกัด ยื่นต่อกองวัดภูมิพิษการเกษตร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ การบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า มีประเด็นที่ต้องพิจารณาเพียงประเด็นเดียว คือ คำขอตรวจสอบสาร เคมี ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๔ และรายละเอียดเฉพาะคุณลักษณะสารเคมีเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการซึ่ง เปิดเผยได้หรือไม่ สำหรับตัวอย่างสารเคมีที่ บริษัท เคมพลีท จำกัด ยื่นต่อกองวัดภูมิพิษการเกษตร นั้น เมื่อ ผู้ถูกรณั้มิได้ยื่นคำขอตรวจสอบต่อกองวัดภูมิพิษการเกษตรไว้ก่อน จึงไม่เป็นประเด็นที่ต้องพิจารณา

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าคำขอตรวจสอบสารเคมีและรายละเอียดเฉพาะคุณลักษณะสารเคมี เป็นเอกสารที่มีผู้ยื่นคำขอตรวจสอบคุณสมบัติของสารเคมี ซึ่งอยู่ในความครอบครองของกองวัดภูมิพิษการเกษตร กรมวิชาการเกษตร เอกสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามนัยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับหนังสือและเอกสารประกอบที่ระบุคุณลักษณะเฉพาะอื่นๆ ของ สารเคมีจะเปิดเผยได้หรือไม่ พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อการเปิดเผยจะทำให้ทราบถึงสูตรทางเคมีและคุณลักษณะ เฉพาะอื่นๆ ของสารเคมี ซึ่งมีความเกี่ยวพันกับความลับทางการค้า การเปิดเผยอาจทำให้เจ้าของข้อมูลได้รับความเสียหายได้ จึงเห็นว่าข้อมูลดังกล่าวมีลักษณะเป็นข้อมูลที่ถูกห้ามเปิดเผยแก่ผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น การที่กองวัดภูมิพิษ การเกษตร กรมวิชาการเกษตร มีคำสั่งไม่เปิดเผยเอกสารเกี่ยวกับคำขอตรวจสอบคุณสมบัติสารเคมีของ บริษัท เคมพลีท จำกัด ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๔ และรายละเอียดเฉพาะคุณลักษณะสารเคมีจึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่ ชอบด้วยกฎหมายแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย มีมติเห็นชอบด้วยกับคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกอง วัดภูมิพิษการเกษตร กรมวิชาการเกษตร

ลงชื่อ	วัฒนา รัตนวิจิตร (นายวัฒนา รัตนวิจิตร)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๔
ลงชื่อ	ดำรงค์ บุญยืน (นายดำรงค์ บุญยืน)	กรรมการ
ลงชื่อ	เรวัต จำเริญ (นายเรวัต จำเริญ)	กรรมการ
ลงชื่อ	ศาสตราจารย์สุรพล นิติไกรพจน์ (ศาสตราจารย์สุรพล นิติไกรพจน์)	กรรมการ
ลงชื่อ	มัลลิกา คุณวัฒน์ (นางมัลลิกา คุณวัฒน์)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ		วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๖ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับอนุโมทนาบัตรของ
วัดเปียงหลวงที่ใช้ประกอบคำร้องขอกำหนดสถานะของบุคคลบนพื้นที่สูง

ผู้อุทธรณ์ : นายสวัสดิ์ บุญเปลี่ยน

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอเวียงแหง

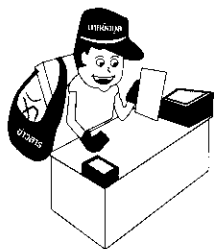
อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายสวัสดิ์ บุญเปลี่ยน ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ในนามตัวแทนศรัทธาวัดเปียงหลวง ได้ยื่นคำร้องต่อนายอำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่
ขอสำเนาอนุโมทนาบัตรของวัดเปียงหลวง ตำบลเปียงหลวง อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่ ที่ใช้ประกอบคำร้อง
ขอกำหนดสถานะของบุคคลบนพื้นที่สูง ที่รับบริจาคเงินตั้งแต่วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๒๑ สิงหาคม
๒๕๕๔ และฝ่ายปกครองอำเภอเวียงแหง ได้เก็บรักษาไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอเวียงแหง แต่ได้รับแจ้งจากอำเภอ
เวียงแหงว่า สำเนาอนุโมทนาบัตรที่ใช้ประกอบคำร้องขอกำหนดสถานะของบุคคลบนพื้นที่สูงเป็นข้อมูลข่าวสาร
ส่วนบุคคล หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลมิได้ อำเภอ
เวียงแหงจึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามความประสงค์ของผู้อุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวของอำเภอเวียงแหง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ
การบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์และข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ที่อำเภอเวียงแหงส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริง
ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เขตเลือกตั้งอำเภอเวียงแหง
และเป็นศรัทธาวัดเปียงหลวง ได้รับการร้องเรียนจากราษฎรที่ไปยื่นคำร้องขอกำหนดสถานะของบุคคลบนพื้นที่
สูงต่อฝ่ายปกครองอำเภอเวียงแหงที่ดำเนินการรับโอนสัญชาติให้แก่บุคคลบนพื้นที่สูงที่เข้ามาอยู่ในแผ่นดินไทย
นานแล้วในเขตบ้านเปียงหลวง หมู่ที่ ๑ ตำบลเปียงหลวง ณ สำนักงานชั่วคราววัดเปียงหลวง ว่าการขอสถานะ
ของบุคคลบนพื้นที่สูงต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมากเพื่อให้ได้เอกสารตามที่ทางราชการกำหนดให้เป็น
หลักฐานในการประกอบการพิจารณา เช่น การบริจาคเงินเพื่อการกุศลจะต้องบริจาคเงินเข้าวัดเปียงหลวงจำนวน
๕๐๐ บาท แต่ได้รับอนุโมทนาบัตรเพียงจำนวน ๓๐๐ บาท และผู้อุทธรณ์ได้รับการร้องเรียนจากคณะศรัทธาวัด
เปียงหลวงว่าผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑ ตำบลเปียงหลวง อำเภอเวียงแหง กับพวกได้นำอนุโมทนาบัตรของวัด

เพียงหลวงไปรับบริจาคเงินจากผู้ยื่นคำร้องขอกำหนดสถานะของบุคคลบนพื้นที่สูงเมื่อเสร็จสิ้นโครงการผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑ ตำบลเพียงหลวง ไม่นำเงินบริจาคส่งมอบให้วัดเพียงหลวงครบตามจำนวนที่แสดงไว้ในบัญชีรายรับ รายจ่ายและจากการตรวจสอบพบว่ามิดินข้าวอนุโมทนาบัตรของวัดเพียงหลวงขาดหายไปจำนวนมากและผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑ ได้ปฏิเสธที่จะนำดินข้าวอนุโมทนาบัตรของวัดเพียงหลวงที่ตนเองเก็บไว้มาให้คณะกรรมการวัดตรวจสอบ ผู้พุทธธรณ์จึงจำเป็นต้องใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ขอสำเนาอนุโมทนา บัตรของวัดเพียงหลวงที่อยู่ในความครอบครองของอำเภอเวียงแหงเพื่อตรวจสอบความถูกต้องในการรับเงินบริจาค ดังกล่าวต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ การบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า อนุโมทนาบัตรของวัดเพียงหลวงตามคำขอของผู้พุทธธรณ์เป็นเอกสาร ที่อยู่ในความครอบครองและควบคุมดูแลของอำเภอเวียงแหง จึงถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราช บัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นเอกสารที่ทางราชการกำหนดให้ เป็นเอกสารหลักฐานที่ราษฎรผู้ขอสถานะของบุคคลบนพื้นที่สูงจะต้องยื่นต่อทางราชการเพื่อประกอบการ พิจารณานุมัติการรับโอนสัญชาติให้แก่บุคคลบนพื้นที่สูงที่เข้ามาอยู่ในแผ่นดินไทยนานแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงเป็นหลักฐานอย่างหนึ่งเกี่ยวกับการกำหนดสถานะของบุคคลบนพื้นที่สูง ซึ่งการพิจารณามีผลโดยตรงต่อเอกชน และมีใช่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล อันจะต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งการเปิดเผยจะเป็นการ สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบกระบวนการทำงานของราชการให้มีความโปร่งใสและมี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามอนุโมทนาบัตรตามคำขอของผู้พุทธธรณ์มีลายพิมพ์นิ้วมือของผู้ที่เกี่ยวข้อง ปรากฏอยู่ด้วย การเปิดเผยลายพิมพ์นิ้วมือจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่ง พระราชบัญญัตินี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอนุโมทนาบัตรของวัดเพียงหลวงที่รับบริจาคเงินตั้งแต่วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๔ ที่ใช้ประกอบคำร้องขอสถานะของ บุคคลบนพื้นที่สูงแก่ผู้พุทธธรณ์ตามคำขอ โดยให้ลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใด ที่ไม่เป็นการเปิดเผยลายพิมพ์นิ้วมือที่ปรากฏในเอกสารดังกล่าว

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงาติ หัวหน้าองค์คณะที่ ๒	ลงชื่อ พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย กรรมการ
(ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงาติ)	(พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย)
ลงชื่อ สมคิด เลิศไพฑูรย์ กรรมการ	ลงชื่อ วิทยา ต้นสุวรรณนนท์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
(รองศาสตราจารย์ สมคิด เลิศไพฑูรย์)	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยา ต้นสุวรรณนนท์)
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๗ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เกี่ยวกับสำนวนการดำเนินการทางแพ่ง

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจโท ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กองคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พันตำรวจโท ก. ผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้กำกับการ (ทำหน้าที่นิติกร) กองคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติถูกดำเนินการทางวินัยในฐานะเป็นกรรมการตรวจรับการจ้างเกี่ยวกับการจ้างบริษัทเอกชนแปลงและจัดทำข้อมูลทะเบียนอาชญากรรมของกองทะเบียน โดยประมาณเงินเลื้อเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหาย และสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีคำสั่งให้กองคดีพิจารณาดำเนินการทางแพ่งในกรณีดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงผู้บังคับการกองคดีขอคัดสำนวนการดำเนินการทางแพ่งทั้งหมดที่อยู่ในความครอบครองของกองคดี แต่ได้รับการปฏิเสธเนื่องจากการดำเนินการทางแพ่งยังไม่แล้วเสร็จ

ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ที่กองคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติส่งมาตามหนังสือ ที่ ดช ๐๐๐๕.๖/๕๓๐๖ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๕ และเหตุผลที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหนังสือกองวินัย สำนักงานกำลังพล ที่ ๐๐๐๖.๔๒/๕๙๒๓ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ แล้ว ข้อเท็จจริงได้ว่าผู้อุทธรณ์มีความประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารสำนวนการดำเนินการทางแพ่งทั้งหมดที่อยู่ในความครอบครองของกองคดีในกรณีที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง เนื่องจากมีผู้ร้องเรียนว่ามีการทุจริตในการตรวจรับการจ้างเกี่ยวกับการจ้างบริษัทเอกชนแปลงและจัดทำข้อมูลทะเบียนอาชญากรรมของกองทะเบียน และต่อมาสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีคำสั่งให้กองวินัยสอบสวนความผิดทางวินัยผู้อุทธรณ์ในฐานะเป็นกรรมการตรวจรับการจ้างโดยประมาณเงินเลื้อ เป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหาย และได้สั่งการให้กองคดีดำเนินการทางแพ่งในเรื่องเดียวกัน ซึ่งกองคดีดำเนินการได้ข้อยุติเฉพาะการดำเนินการทางแพ่ง และได้ส่งสำนวนการสอบสวนดำเนินการทางแพ่งให้กองวินัยดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปแล้ว นอกจากนี้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้

กฎหมายได้รับหนังสือจากกองวินัยแจ้งว่า การสอบสวนทางวินัยในเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ถูกร้องเรียนยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักงานตำรวจแห่งชาติซึ่งยังไม่ได้มีการสั่งการให้เสร็จสิ้น ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงถือว่าเป็นความลับและเป็นข้อมูลข่าวสารที่ยังไม่อาจเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาทางวินัยของสำนักงานตำรวจแห่งชาติซึ่งยังดำเนินการไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีคำวินิจฉัยว่าการที่กองคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดสำนวนการดำเนินการทางแพ่งตามคำขอนั้นชอบแล้ว ให้ยกอุทธรณ์

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงชาติ (ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงชาติ)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๒
ลงชื่อ วิทยา ตันสุวรรนนท์ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยา ตันสุวรรนนท์)	กรรมการ
ลงชื่อ สมคิด เลิศไพฑูรย์ (รองศาสตราจารย์ สมคิด เลิศไพฑูรย์)	กรรมการ
ลงชื่อ พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย (พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๘ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายการประมาณราคาค่าทดแทนสิ่งปลูกสร้างที่ถูกเวนคืน
ผู้อุทธรณ์ : นายอิทธิพล อุบชีวะ
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักทางหลวงที่ ๕ (ขอนแก่น) กรมทางหลวง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้รับมอบอำนาจจากนางวัง อุบชีวะ มารดา ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงสำนักทางหลวงที่ ๕ (ขอนแก่น) กรมทางหลวง ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับค่าทดแทนโครงการก่อสร้างถนนลาดยาง ทางหลวงหมายเลข ๒๓๙๓ สายบ้านนาค้อ-หนองกุงทับม้า จังหวัดอุดรธานี รายการบ้านนางวัง อุบชีวะ มารดา ผู้อุทธรณ์และรายการประมาณราคาค่าทดแทนสิ่งปลูกสร้างคือ แบบ ขส.๓ ของเจ้าของสิ่งปลูกสร้าง ผู้เช่าหรือผู้อาศัยหรือเจ้าของที่ดินทั้งหมดที่อยู่ในพื้นที่บ้านคำเมยและบ้านพรหมลิขิต หรือพรหมลิขิต ตำบลหัวนาคำ อำเภอศรีธาตุ จังหวัดอุดรธานี

สำนักทางหลวงที่ ๕ (ขอนแก่น) มีหนังสือ ที่ คค ๐๖๒๔/ทด/๑๒๒๓ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่าสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้เฉพาะของผู้อุทธรณ์ ส่วนของผู้อื่นไม่เกี่ยวข้องกับ

ผู้อุทธรณ์จึงไม่สามารถเปิดเผยได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักทางหลวงที่ ๕ (ขอนแก่น) ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์และรับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักทางหลวงที่ ๕ (ขอนแก่น) พร้อมทั้งเรียกข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียกับกรณีดังกล่าวคือสิ่งปลูกสร้างและที่ดินส่วนหนึ่งของผู้อุทธรณ์ได้ถูกเวนคืนสำหรับการสร้างทางหลวงหมายเลข ๒๓๙๓ สายบ้านนาค้อ-หนองกุงทับม้า จังหวัดอุดรธานี ผู้อุทธรณ์จึงต้องการตรวจสอบความเป็นธรรมและความโปร่งใสของการปฏิบัติงานของสำนักทางหลวงที่ ๕ (ขอนแก่น) เกี่ยวกับค่าทดแทนที่ผู้อุทธรณ์และเจ้าของสิ่งปลูกสร้างรายอื่นซึ่งอยู่ในบริเวณเดียวกันได้รับ ส่วนสำนักทางหลวงที่ ๕ (ขอนแก่น) มีหนังสือ ที่ คค ๐๖๒๔/ม.๑/๔๘๑๔ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๕ ชี้แจงสรุปได้ความว่า แบบ ขส.๓ และขส.๓-๑ มิได้เป็นเอกสารลับหรือปกปิดแต่อย่างใด เมื่อได้เสนอมาตามลำดับขั้นและได้รับความเห็นชอบแล้ว หากมีเจ้าของสิ่งปลูกสร้างรายใดต้องการทราบก็สามารถขอดูและถ่ายเอกสารได้แต่เนื่องจากข้อมูลข่าวสารทั้งหมดที่ผู้อุทธรณ์ต้องการ

เป็นข้อมูลข่าวสารของเจ้าของสิ่งปลูกสร้างประมาณ ๓๐ ราย มีเอกสารจำนวนมากถึง ๔๔๒ แผ่น และเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเจ้าของสิ่งปลูกสร้างรายอื่นด้วย สำนักงานหลวงที่ ๕ (ขอนแก่น) จึงไม่อนุญาต

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐเป็นผู้จัดทำขึ้นตามระเบียบหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ มิใช่เป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยราชการอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อผู้อุทธรณ์แล้วจะทำให้สำนักงานหลวงที่ ๕ (ขอนแก่น) ได้รับความเชื่อถือว่าได้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและมีความเที่ยงธรรมตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด ซึ่งคนทั่วไปสามารถตรวจสอบการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐต่อกรณีนี้ได้ ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานหลวงที่ ๕ (ขอนแก่น) กรมทางหลวงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการประมาณราคาค่าทดแทนสิ่งปลูกสร้างตามแบบ ขส.๓ และแบบ ขส.๓-๑ ของเจ้าของสิ่งปลูกสร้างรายอื่น บ้านคำเมยและบ้านพรหมลิขิตหรือพรหมลิขิต ตำบลหัวนาคำ อำเภอศรีธาตุ จังหวัดอุดรธานี โดยให้ผู้อุทธรณ์ไปตรวจดูก่อน และแจ้งความประสงค์ให้สำนักงานหลวงที่ ๕ (ขอนแก่น) กรมทางหลวงทราบว่าการข้อมูลข่าวสารรายการใดแล้วให้สำเนาเอกสารดังกล่าวพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้ผู้อุทธรณ์ด้วย

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ (ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๑
ลงชื่อ ดิเรก สุนทรเกตุ (นายดิเรก สุนทรเกตุ)	กรรมการ
ลงชื่อ แ่งน้อย วิศวโยธิน (นางแ่งน้อย วิศวโยธิน)	กรรมการ
ลงชื่อ สมชาย หอมลออ (นายสมชาย หอมลออ)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๙ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแถบบันทึกเสียงการประชุม

ผู้อุทธรณ์ : นายพิสิษฐ์ ณ พัทลุง ผู้อำนวยการองค์การสวนสัตว์

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้อำนวยการองค์การสวนสัตว์มีหนังสือที่ นร ๖๑๐๑/๑๔๙๑ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงรองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นายรองพล เจริญพันธุ์) ประสานกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานขององค์การสวนสัตว์ขอสำเนาแถบบันทึกเสียงการประชุมคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงฯ เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๕

คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง มีหนังสือที่ นร ๑๔๐๗/๗๘๑ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า แถบบันทึกเสียงการประชุมดังกล่าวเป็นเรื่องภายในของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงฯ ที่ไม่เปิดเผยระหว่างการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ จึงมีหนังสือองค์การสวนสัตว์ ที่ นร ๖๑๐๑/๒๐๓๖ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ และหนังสือลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง โดยเห็นว่าคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงฯ ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาแล้ว กรณีนี้มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า การยื่นอุทธรณ์ขอด้วยพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ในการสอบสวนข้อเท็จจริงคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงฯ ได้ใช้อำนาจตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๔๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๕ เรื่อง มอบหมายและมอบอำนาจให้รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีปฏิบัติราชการแทนเพื่อประโยชน์ในการแสวงหาข้อเท็จจริง ได้เชิญผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้อำนวยการองค์การสวนสัตว์เข้าชี้แจงกรณีสืบไปไปเต็มสัปดาห์ถึงความตายพร้อมกับได้ไปตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ ในการประชุมดังกล่าวคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงฯ ได้ให้ผู้ผู้อำนวยการองค์การสวนสัตว์และผู้ผู้อำนวยการสวนสัตว์ดุสิตรับเรื่องไปดำเนินการหลายข้อ อีกทั้งองค์การสวนสัตว์ต้องจัดทำรายงานการชี้แจงในที่ประชุมดังกล่าวเสนอต่อคณะกรรมการองค์การสวนสัตว์และคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงฯ

จึงเป็นการกระทำในฐานะผู้แทนองค์การสวนสัตว์ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ มิใช่การกระทำเช่นบุคคลทั่วไป การที่ผู้อำนวยการองค์การสวนสัตว์มีหนังสือขอสำเนาแถบบันทึกเสียงการประชุมคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงฯ ก็เป็นการกระทำในฐานะหน่วยงานของรัฐ เพื่อประโยชน์ในการจัดทำรายงานเสนอคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงฯ ในเรื่องที่ได้รับมอบหมายให้ไปดำเนินการและต้องรายงานคณะกรรมการองค์การสวนสัตว์ด้วย กรณีจึงเป็นการที่หน่วยงานของรัฐขอข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานของรัฐอีกแห่งหนึ่ง ซึ่งไม่อยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น แม้ข้อเท็จจริงจะปรากฏว่าคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงฯ จะไม่อนุญาตให้สำเนาแถบบันทึกเสียงการประชุมแก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ซึ่งกระทำการในฐานะผู้อำนวยการองค์การสวนสัตว์จึงไม่มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๘ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ (ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๑
ลงชื่อ แ่งน้อย วิศวโยธิน (นางแ่งน้อย วิศวโยธิน)	กรรมการ
ลงชื่อ สมชาย หอมลออ (นายสมชาย หอมลออ)	กรรมการ
ลงชื่อ ดิเรก สุนทรเกตุ (นายดิเรก สุนทรเกตุ)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๐ / ๒๕๕๕

เรื่อง ขอให้เปิดเผยเอกสารเกี่ยวกับการสอบสวนความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการครู เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอแม่ลาน้อย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนความผิดทางละเมิดร่วมกับนางสาว ข. เจ้าหน้าที่พัสดุ และ นาง ค. เจ้าหน้าที่การเงินกรณีการทำสัญญาจัดซื้อครุภัณฑ์ประจำห้องปฏิบัติการทางภาษาและห้องปฏิบัติการทางคอมพิวเตอร์ และจังหวัดแม่ฮ่องสอนมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์รับผิดชอบค่าใช้จ่ายหายแก่ทางราชการ จำนวน ๑,๐๓๔,๖๘๖.๕๑ บาท

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน ขอคัดสำเนาเอกสารประกอบด้วย รายงานการสอบสวนความรับผิดชอบทางละเมิด คำวินิจฉัยของผู้มีอำนาจ คำให้การของพยานในสำนวนสอบสวน และเอกสารหรือข้อกฎหมายอื่นที่ใช้ประกอบการวินิจฉัย สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๑๑๘๑/๕๙๐๑ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่าเรื่องนี้ได้ประสานกับพนักงานอัยการเพื่อฟ้องคดีแล้ว จึงขอให้ดำเนินการใช้สิทธิทางศาลในการขอเอกสารเพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานในการต่อสู้คดี

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อขอใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

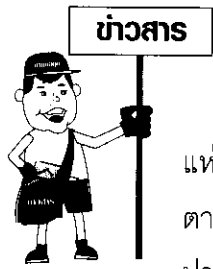
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้รับฟังคำชี้แจงจากผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติสรุปความได้ว่า ได้มีผู้ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่ามีพฤติกรรม سوءเจตนาทุจริตในการจัดซื้อครุภัณฑ์ประจำห้องปฏิบัติการทางภาษาและห้องปฏิบัติการทางคอมพิวเตอร์ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดแม่ฮ่องสอน จึงเสนอเรื่องต่อผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน ให้แต่งตั้งคณะกรรมการการสอบสวนทางวินัยและคณะกรรมการสอบสวนความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ผู้อุทธรณ์กับพวก ผลการสอบสวนคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้อุทธรณ์กับพวกกระทำการเป็นความผิดทางอาญาฐานปลอมเอกสารทางราชการและต้องรับผิดชอบในมูลละเมิด ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์สำหรับคดีแพ่งได้ส่งเรื่องให้พนักงานอัยการสูงสุดยื่นฟ้องคดีผู้อุทธรณ์และบริษัท

เชียงใหม่แอดวานซ์ เทเลคอม จำกัด แล้ว ส่วนคดีอาญาได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีต่อผู้อุทธรณ์แล้ว ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยเอกสารจำนวน ๓ รายการ ได้แก่ รายงานการสอบสวนความผิดทางละเมิดตลอดจนคำวินิจฉัยของผู้มีอำนาจ คำให้การของพยานในสำนวนทุกปาก และเอกสารหรือข้อกฎหมายอื่นที่ใช้ประกอบการวินิจฉัยเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อเรื่องนี้ได้ส่งเรื่องให้พนักงานอัยการเพื่อฟ้องคดีแล้ว เอกสารดังกล่าวจึงเป็นความลับของทางราชการ การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพและไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา ๑๕(๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้เอกสารเพื่อเป็นพยานหลักฐานประกอบการใช้สิทธิต่อผู้คดี อาจใช้สิทธิทางศาลได้อยู่แล้ว

ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ความว่า ไม่ประสงค์ที่จะชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมและมีความประสงค์ให้คณะกรรมการฯ มีคำวินิจฉัย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาโดยรับฟังคำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติและพิจารณาเอกสารประกอบการพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า คณะกรรมการสอบสวนความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงและรายงานผลการสอบสวนให้กระทรวงการคลังเพื่อพิจารณาและสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้มีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์รับผิดชอบใช้ค่าเสียหายแล้ว แม้ว่าจะอยู่ในระหว่างการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามคำสั่งดังกล่าว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยไม่ปรากฏข้อเท็จจริงใดที่จะฟังได้ว่าอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามนัยมาตรา ๑๕(๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติเปิดเผยเอกสารดังกล่าว อย่างไรก็ตามหากข้อมูลข่าวสารดังกล่าวส่วนใดมีลักษณะตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติอาจพิจารณาลบ ดัดทอนหรือกระทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนนั้นได้

ลงชื่อ	วัฒนา รัตนวิจิตร (นายวัฒนา รัตนวิจิตร)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๔	ลงชื่อ	ดำรงดี บุญยืน (นายดำรงดี บุญยืน)	กรรมการ
ลงชื่อ	ศาสตราจารย์สุรพล นิติไกรพจน์ (ศาสตราจารย์สุรพล นิติไกรพจน์)	กรรมการ	ลงชื่อ	มัลลิกา คุณวัฒน์ (นางมัลลิกา คุณวัฒน์)	กรรมการ
ลงชื่อ	เรวัต ฉ่ำเฉลิม (นายเรวัต ฉ่ำเฉลิม)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์			

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๑ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสั่งให้ข้าราชการ
พ้นจากการช่วยราชการและการปฏิบัติหน้าที่

ผู้อุทธรณ์ : นายรังสิทธิ์ สุทธิกุลานนท์
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต มีคำสั่ง ที่ ๑๗๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ให้ผู้อุทธรณ์ ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๖ ส่วนอำนวยการ ไปช่วยราชการส่วนกิจการสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตั้งแต่วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เป็นต้นไป ต่อมา นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ขอให้ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตดำเนินการออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับมาปฏิบัติราชการในส่วนอำนวยการต้นสังกัดเดิมต่อไป และองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตมีคำสั่ง ที่ ๔๗๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๔ ให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากการช่วยราชการและให้กลับมาปฏิบัติราชการที่สังกัดเดิม ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ เป็นต้นไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ขอตรวจดูหรือสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากการช่วยราชการและปฏิบัติหน้าที่ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต มีหนังสือ ที่ ภก ๕๑๐๐๑/๗๒๐ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งให้ทราบว่าจะไม่อาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ เนื่องจากเป็นความเห็นภายใน ตามมาตรา ๑๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยอ้างว่าคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น เป็นการลิดรอนสิทธิเสรีภาพของผู้อุทธรณ์ ตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้รับฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตแล้ว สรุปความได้ว่า ภายหลังจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตได้มีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับมาปฏิบัติราชการที่ต้นสังกัดเดิม ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอตรวจดูและสำเนาเอกสารเกี่ยวกับการสั่งให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากการช่วยราชการและปฏิบัติหน้าที่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบนั้น มีลักษณะเป็น

ความเห็นภายในตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตอาจใช้ดุลพินิจไม่เปิดเผยได้ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากเนื้อความในเอกสารเกี่ยวกับการดังกล่าวไม่มีส่วนใดที่จำเป็นต้องปกปิด แต่หากผู้อุทธรณ์จะไปติดต่อขอเอกสารอีกครั้งหรือหากคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ มีคำวินิจฉัยประการใด องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตก็ยินดีจะเปิดเผยหรือปฏิบัติตามคำวินิจฉัยต่อไป

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า การสั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับมาปฏิบัติราชการในส่วนอำนาจการตัดสินใจคดีเดิมนี้ ไม่มีความเป็นธรรม จึงมีความจำเป็นต้องการทราบเอกสารเกี่ยวกับการสั่งให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากการช่วยราชการเพื่อทราบเหตุผลและใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินคดีต่อศาลปกครองต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตเปิดเผยนั้น เป็นหนังสือที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตมีไปถึงปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๔๔ แม้ว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะมีลักษณะเป็นคำแนะนำหรือความเห็นภายในเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการของผู้อุทธรณ์ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็ตาม แต่เมื่อข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีผลกระทบต่อผู้อุทธรณ์โดยตรงจากการสั่งให้พ้นจากการช่วยราชการ เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ ความเห็นของหน่วยงานของรัฐที่เป็นเจ้าของข้อมูล และประโยชน์ของผู้อุทธรณ์ที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เป็นความเห็นตามปกติของเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย เห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสั่งให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากการช่วยราชการและการปฏิบัติหน้าที่ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ดังนั้น การที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตปฏิเสธที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่สอดคล้องกับกฎหมาย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย มีมติให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสั่งให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากการช่วยราชการและการปฏิบัติหน้าที่ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ลงชื่อ	วัฒนา รัตนวิจิตร	หัวหน้าองค์คณะที่ ๔	ลงชื่อ	เรวัต ฉ่ำเฉลิม	กรรมการ
	(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)			(นายเรวัต ฉ่ำเฉลิม)	
ลงชื่อ	ศาสตราจารย์สุรพล นิติไกรพจน์	กรรมการ	ลงชื่อ	มัลลิกา คุณวัฒน์	กรรมการ
	(ศาสตราจารย์สุรพล นิติไกรพจน์)			(นางมัลลิกา คุณวัฒน์)	
ลงชื่อ	ดำรงค์ บุญยืน	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์			
	(นายดำรงค์ บุญยืน)				

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๒ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
เกี่ยวกับเอกสารการเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นายชัยชิต พุ่มหมอก

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายชัยชิต พุ่มหมอก ผู้อุทธรณ์อดีตข้าราชการครูโรงเรียนบ้านวังมะค่า อำเภอพราณกระต่าย จังหวัดกำแพงเพชร มีหนังสือลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือรายงานพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์ ที่รายงานโดยกลุ่มครูโรงเรียนบ้านพรานกระต่าย ที่ยื่นต่อสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอพราณกระต่าย และสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติมีหนังสือลับ ที่ ศธ ๑๑๘๑/๗๐๖๒ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า เอกสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ หากเปิดเผยแล้วจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของกลุ่มครูโรงเรียนบ้านพรานกระต่าย และเป็นข้อมูลที่กลุ่มครูโรงเรียนบ้านพรานกระต่ายผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้ทางราชการไปเปิดเผยต่อผู้อื่น เนื่องจากมีลักษณะเป็นหนังสือร้องเรียนต่อผู้บังคับบัญชา ตามนัยมาตรา ๑๕ (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อนุญาตตามคำขอของผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ประกอบกับคำชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ผู้อุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นเอกสารของกลุ่มครูบ้านพรานกระต่าย ซึ่งรายงานพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์ ขณะรับราชการอยู่ที่โรงเรียนบ้านวังมะค่าเป็นเหตุให้ผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๔๐ และคณะกรรมการโรงเรียนบ้านพรานกระต่ายมีมติให้ผู้อุทธรณ์ย้ายออกจากโรงเรียนบ้านพรานกระต่าย เอกสารดังกล่าวมีลักษณะเป็นสิ่งพิมพ์ ไม่มีรูปแบบเป็นหนังสือร้องเรียน เนื่องจากไม่ปรากฏสถานที่อยู่ของผู้ลงนาม วันเดือนปีและชื่อ

บุคคลหรือหน่วยงานที่รับเอกสาร ซึ่งมีทั้งหมดจำนวน ๙ หน้า หน้าที่ ๑ ถึงหน้าที่ ๔ เป็นรายงานพฤติกรรมส่วนตัวของผู้อุทธรณ์โดยเฉพาะ มิได้พาดพิงถึงผู้อื่น มีลักษณะเป็นเอกสารที่เจตนาให้เผยแพร่ทั่วไป ส่วนหน้าที่ ๕ มีข้อความรับรองว่า ข้อความที่กล่าวมาเป็นความจริงทุกประการ โดยมีผู้ลงนามต่อจากข้อความดังกล่าวจนถึงหน้า ๙ รวม ๘๖ คน เป็นครูโรงเรียนบ้านพรานกระต่าย ๓๓ คน ที่เหลือเป็นกรรมการการศึกษาของโรงเรียนบ้านพรานกระต่าย ประชาชน และนักเรียน ซึ่งเอกสารดังกล่าวไม่มีข้อความใดแสดงความประสงค์ไม่ให้นำไปเปิดเผย

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่าขณะที่รับราชการอยู่ที่โรงเรียนบ้านวังมะค่า ได้รับแต่งตั้งจากครูใหญ่โรงเรียนบ้านวังมะค่าให้เป็นประธานกรรมการคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ ในการปรับปรุงซ่อมแซมอาคารเรียน พบว่าการจัดซื้อไม่เป็นไปตามระเบียบของราชการ จึงเห็นว่าหากตรวจรับพัสดุดังกล่าวแล้วจะเป็นเหตุให้ราชการเสียหาย จึงไม่ยอมลงลายมือชื่อตรวจรับ ครูใหญ่โรงเรียนบ้านวังมะค่าได้ตั้งคณะกรรมการตรวจรับพัสดุชุดใหม่ขึ้น และกรรมการดังกล่าวได้ตรวจรับพัสดุไว้ถูกต้องโดยการลงลายมือชื่อย้อนหลัง ผู้อุทธรณ์ได้เดินทางไปสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๐ เพื่อหารือเกี่ยวกับการตรวจรับพัสดุ และร้องเรียนเรื่องดังกล่าว พร้อมทั้งไปแจ้งความที่สถานีตำรวจภูธรตำบลคลองพิไกร เพื่อดำเนินคดีกับผู้ข่มขู่อาฆาตต่อชีวิตของผู้อุทธรณ์ ซึ่งผลของคดี ผู้ที่ข่มขู่อาฆาตถูกลงโทษปรับเป็นเงิน ๕๐๐ บาท ในวันดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นใบลาพักแต่ไม่ได้รับอนุญาต และครูใหญ่โรงเรียนบ้านวังมะค่าได้รายงานพร้อมทั้งสำเนาสมุดหมายเหตุร้ายวันถึงสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอพรานกระต่ายว่า ผู้อุทธรณ์ขาดราชการทั้งที่ผู้อุทธรณ์ได้รายงานข้อเท็จจริงให้ครูใหญ่ทราบแล้ว สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอพรานกระต่ายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ขาดราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร แต่เป็นความผิดเล็กน้อย ให้งดโทษทางวินัย โดยการว่ากล่าวตักเตือนแล้ว รายงานสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร ทำให้ผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๔๐ ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้มีหนังสือปกปิด ที่ ศธ ๑๑๘๑/๕๔๖๘ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ ถึงผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดกำแพงเพชรแจ้งว่า กรณีผู้อุทธรณ์ไม่มาปฏิบัติราชการในวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๐ มีเหตุผลอันสมควรจึงอนุญาตให้ลาพักในวันดังกล่าว และให้สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร พิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้ผู้อุทธรณ์ตามสิทธิที่ได้รับต่อไป ส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนครูใหญ่โรงเรียนบ้านวังมะค่าและกรรมการตรวจรับพัสดุกรณีตรวจรับพัสดุย้อนหลัง สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกำแพงเพชรได้ลงโทษครูใหญ่โดยลดขึ้นเงินเดือน ๑ ขั้น

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติชี้แจงว่า รายงานพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์ดังกล่าว ถือว่าเป็นเรื่องร้องเรียนตามปกติ ไม่มีความผิดวินัยถึงขั้นร้ายแรง และผู้อุทธรณ์ได้ทราบชื่อผู้ลงนามในรายงานดังกล่าวเป็นบางคนแล้ว แต่ไม่ปรากฏว่ามีเหตุการณ์ที่ผู้อุทธรณ์ไปข่มขู่บุคคลเหล่านั้นแต่อย่างใด และหลังจากผู้อุทธรณ์ได้รับคำสั่งให้กลับไปรับราชการที่โรงเรียนบ้านวังมะค่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือร้องเรียนครูโรงเรียนบ้านพรานกระต่ายที่เล่นการพนัน ซึ่งต่อมาครูที่ถูกร้องเรียนเรื่องดังกล่าว ถูกตำรวจจับในข้อหาเล่นการพนัน และถูกลงโทษตัดเงินเดือน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า บันทึกรายงานพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์โดยกลุ่มครูโรงเรียนบ้านพรานกระต่าย กับพวกรวม ๘๖ คน มีลักษณะเป็นบันทึกรายงานพฤติกรรมส่วนตัวของผู้อุทธรณ์ มิใช่หนังสือร้องเรียนว่าผู้อุทธรณ์กระทำการทุจริตหรือกระทำความผิดกฎหมาย และมีหนังสือร้องเรียนภายในตามขั้นตอนของ

ระบบราชการเพราะเป็นบันทึกที่ไม่มีรูปแบบ กล่าวคือไม่มีสถานที่ วันเดือนปี ในการทำหนังสือ ไม่มีชื่อบุคคล หรือหน่วยงานที่จะรับหนังสือมีลักษณะเป็นเอกสารที่ประสงค์จะเผยแพร่ทั่วไปมากกว่าจะเป็นหนังสือร้องเรียนภายใน นอกจากนั้นการลงลายมือชื่อในเอกสารดังกล่าว กระทำเป็นกลุ่มโดยมีรายชื่อของครูที่เคยถูกผู้อุทธรณ์ร้องเรียน จนถูกลงโทษทางวินัยรวมอยู่ด้วย จึงเห็นได้ว่าเอกสารดังกล่าวทำขึ้นอย่างมีกระบวนการชักนำของกลุ่มบุคคลซึ่งได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติหน้าที่โดยตรงไปตรงมาเพื่อรักษาประโยชน์ของทางราชการของผู้อุทธรณ์ หนังสือรายงานพฤติกรรมส่วนตัวผู้อุทธรณ์ดังกล่าว จึงมีลักษณะเป็นการปฏิบัติการตอบโต้การกระทำของผู้อุทธรณ์โดยกลุ่มผู้ได้รับผลจากการร้องเรียนของผู้อุทธรณ์นั่นเอง และเมื่อพิจารณาถึงพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์ก็น่าจะเชื่อได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการที่ดีมีคุณธรรม ไม่นิ่งเฉยเมื่อรู้เห็นการกระทำผิดหรือประพฤติมิชอบของผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน แต่ได้ดำเนินการร้องเรียนจนมีการลงโทษผู้กระทำผิด โดยมีได้เกรงกลัวว่าตนเองจะได้รับผลร้ายจากการกระทำของตนดังกล่าว ดังนั้นข้าราชการอย่างผู้อุทธรณ์จึงควรได้รับความคุ้มครองไม่ให้ถูกรังแกจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ส่วนความผิดทางวินัยที่ผู้อุทธรณ์เคยถูกร้องเรียนนั้น ก็เป็นเรื่องเล็กๆ น้อยๆ น่าจะเกิดจากความพยายามหาเรื่องกลั่นแกล้งผู้อุทธรณ์จากผู้เสียผลประโยชน์มากกว่า สำหรับข้ออ้างของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติที่ว่า หากเปิดเผยเอกสารดังกล่าวจะเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของกลุ่มครูและพวกรวม ๘๖ คนนั้น เห็นว่าเป็นข้ออ้างที่ฟังไม่ขึ้น เพราะผู้อุทธรณ์เคยดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการชั้นผู้น้อยมิใช่ตำแหน่งที่มีอำนาจ และขณะนี้ได้ลาออกจากราชการแล้ว ปัจจุบันมีอาชีพขายขนมครกซึ่งมีรายได้น้อย อีกทั้งไม่ปรากฏหลักฐานว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมเป็นผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่น จึงไม่น่าเชื่อว่าผู้อุทธรณ์จะเป็นผู้ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตของกลุ่มผู้ลงลายมือชื่อในเอกสารรายงานพฤติกรรมดังกล่าว ตรงข้ามผู้อุทธรณ์ต่างหากที่อาจไม่ปลอดภัย เพราะกลุ่มผู้ร้องเรียนมีจำนวนมากและผู้อุทธรณ์เองก็เคยถูกข่มขู่อาฆาตจะเอาชีวิตมาแล้ว นอกจากนั้น ข้อเท็จจริงยังปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ได้ทราบชื่อผู้ลงนามบางคนในเอกสารรายงานพฤติกรรมดังกล่าว แต่จนกระทั่งปัจจุบันนี้ ซึ่งเป็นเวลานานพอสมควรแล้ว ก็ยังไม่ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ไปข่มขู่หรือทำร้ายผู้ใดเลย ส่วนความผิดทางอาญาที่ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหา ก็ยังไม่ชัดเจนว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้กระทำผิดหรือเป็นการกระทำเพื่อป้องกันตนเองโดยชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า กรณีนี้ควรให้ความสำคัญต่อการคุ้มครองสิทธิของผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นข้าราชการที่ดี ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริตเพื่อรักษาประโยชน์ของทางราชการ แม้การเปิดเผยเอกสารดังกล่าวอาจกระทบต่อผู้ลงลายมือชื่อในเอกสารรายงานพฤติกรรมส่วนตัวของผู้อุทธรณ์อยู่บ้าง แต่การร้องเรียนพฤติกรรมส่วนตัวของผู้อื่น ผู้ร้องเรียนต้องมีความรับผิดชอบ โดยต้องตรวจสอบข้อเท็จจริงให้รอบคอบมิใช่กล่าวหาลอยๆ โดยปราศจากหลักฐานเพื่อกลั่นแกล้งผู้อื่น ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารซึ่งเป็นรายงานพฤติกรรมส่วนตัวของผู้อุทธรณ์ดังกล่าว จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือรายงานพฤติกรรมของนายชัยชิต พุ่มหมอก ที่รายงานโดยกลุ่มครูโรงเรียนบ้านพรานกระต่ายกับพวกทั้งหมดพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

ลงชื่อ สมยศ เชื้อไทย (นายสมยศ เชื้อไทย)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๓
ลงชื่อ อี้กหาญ ไตมรงค์ดี (นายอี้กหาญ ไตมรงค์ดี)	กรรมการ
ลงชื่อ ธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ (นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)	กรรมการ
ลงชื่อ วรเจตน์ ภาศิริรัตน์ (นายวรเจตน์ ภาศิริรัตน์)	กรรมการ
ลงชื่อ ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์ (ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๓ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งของกรมการปกครองที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบัตรสนเท่ห์

ผู้อุทธรณ์ : นางدنุพร อุดมไพศาล

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมการปกครอง

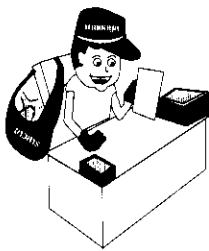
อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ขอให้เปิดเผยบัตรสนเท่ห์เกี่ยวกับการใช้ชื่อสกุลไม่ถูกต้องตามระเบียบและกฎหมาย

กรมการปกครอง โดยนายทะเบียนกลาง ส่วนการทะเบียนทั่วไป มีหนังสือที่ มท ๐๓๑๐.๒/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๕ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า ไม่อนุญาตให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยอ้างเหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นเอกสารลับ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของกรมการปกครองที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนกรมการปกครอง และได้ตรวจสอบบัตรสนเท่ห์แล้ว เห็นว่าผู้ส่งบัตรสนเท่ห์มีเจตนาที่จะให้ข้อมูลข่าวสารแก่กรมการปกครองเพื่อแจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกรณีที่น่างدنุพร อุดมไพศาล ใช้ชื่อสกุลใหม่โดยมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามขั้นตอนของกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวกับการจดทะเบียนชื่อสกุลและการทะเบียนราษฎร และกรมการปกครองได้รับเอกสารดังกล่าวไว้เป็นหลักฐานเพื่อใช้ตรวจสอบตามอำนาจหน้าที่เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องได้ดำเนินการให้เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย บัตรสนเท่ห์ดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองของกรมการปกครอง และเมื่อพิจารณาข้อความในบัตรสนเท่ห์แล้ว เห็นว่า มีลักษณะเป็นหนังสือที่เขียนด้วยลายมือโดยมิได้ลงลายมือชื่อกำกับไว้ท้ายหนังสือ จึงย่อมเข้าใจได้ว่า ผู้เขียนบัตรสนเท่ห์มีความประสงค์ให้ข้อมูลข่าวสารแก่ทางราชการ โดยไม่ประสงค์ที่จะให้ผู้ใดรู้ว่าใครเป็นผู้เขียน และไม่ประสงค์ที่จะให้นำบัตรสนเท่ห์ดังกล่าวไปเปิดเผย ดังนั้น จึงพิจารณาได้ว่า บัตรสนเท่ห์ในกรณีนี้มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อันอยู่ในข่ายข้อยกเว้นที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า บัตรสนเท่ห์มีข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการใช้ชื่อสกุลใหม่โดยมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบ โดยผู้จัดทำมีความประสงค์ที่จะให้หน่วยงานของรัฐได้ทราบข้อเท็จจริง การส่งบัตรสนเท่ห์ดังกล่าวจึงเป็นการกระทำที่เป็นประโยชน์ต่อทางราชการซึ่งจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายของหน่วยงานมีประสิทธิภาพ อีกทั้งการที่มีผู้ให้ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายแก่ทางราชการยังเป็นหน้าที่ที่พลเมืองดีพึงกระทำ และสมควรที่ผู้กระทำพึงได้รับการคุ้มครองโดยไม่ต้องพิจารณาว่าการส่งบัตรสนเท่ห์มีมูลเหตุมาจากกรณีใด นอกจากนี้ข้อเท็จจริงที่ปรากฏในบัตรสนเท่ห์ที่น่าเชื่อได้ว่าเป็นข้อมูลที่ได้มาจากบุคคลผู้ใกล้ชิดหรือจากผู้ร่วมงานกับผู้อุทธรณ์ ซึ่งถึงแม้จะมีได้ลงลายมือชื่อ แต่การเขียนด้วยลายมือก็อาจทำให้ทราบได้ว่า ผู้เขียนบัตรสนเท่ห์เป็นผู้ใด ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงประโยชน์ของทางราชการ การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงาน ประโยชน์ได้เสียระหว่างผู้อุทธรณ์กับผู้ให้ข้อมูลข่าวสารแก่ทางราชการแล้ว เห็นว่า การที่กรรมการปกครองมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีมติให้ยกอุทธรณ์

ลงชื่อ สมยศ เชื้อไทย (นายสมยศ เชื้อไทย)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๓
ลงชื่อ ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์ (ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์)	กรรมการ
ลงชื่อ อี้กหาญ ไตรรงค์ (นายอี้กหาญ ไตรรงค์)	กรรมการ
ลงชื่อ วรเจตน์ ภาคิรัตน์ (นายวรเจตน์ ภาคิรัตน์)	กรรมการ
ลงชื่อ ธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ (นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๔ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ที่สำคัญวิธีการดำเนินงานและอัตราเงินเดือน
ของเจ้าหน้าที่และพนักงานฝ่ายธุรการ สำนักงานประจำศาลจังหวัดชัยนาท

ผู้อุทธรณ์ : นายธีระชัย ปายคล้อย

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานประจำศาลจังหวัดชัยนาท

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายธีระชัย ปายคล้อย ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงสำนักงานประจำศาลจังหวัดชัยนาทขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ที่สำคัญ วิธีการดำเนินงาน อัตราเงินเดือนของเจ้าหน้าที่และพนักงานฝ่ายธุรการสำนักงานประจำศาลจังหวัดชัยนาท โดยให้เหตุผลว่าเพื่อประโยชน์ของการมีส่วนร่วมของประชาชนและทางวิชาการอันเป็นการใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

สำนักงานประจำศาลจังหวัดชัยนาทมีหนังสือ ที่ ศย ๓๐๑.๐๐๒/๘๗๓๐ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่และวิธีดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ศาลทุกคนได้ปิดประกาศเผยแพร่ไว้แล้ว ณ ป้ายประกาศหน้าศาล ส่วนข้อมูลเกี่ยวกับเงินเดือนของเจ้าหน้าที่ศาลแต่ละคนเป็นข้อมูลส่วนตัวไม่สมควรเปิดเผย แต่หากต้องการรายละเอียดเกี่ยวกับอัตราเงินเดือนในแต่ละระดับให้ไปขอรับได้ที่ผู้อำนวยการสำนักงานประจำศาลจังหวัดชัยนาท

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประจำศาลจังหวัดชัยนาทดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ประกอบกับคำชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้อำนวยการสำนักงานประจำศาลจังหวัดชัยนาทและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการนั้นสามารถจำแนกได้เป็นรายการที่ ๑ คือข้อมูลเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ที่สำคัญและวิธีการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่และพนักงานฝ่ายธุรการประจำศาลจังหวัดชัยนาท รายการที่ ๒ คืออัตราเงินเดือนของบุคคลข้างต้นทุกคน

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ นั้น ผู้อำนวยการสำนักงานศาลประจำจังหวัดชัยนาทชี้แจงประกอบหนังสือศาลจังหวัดชัยนาท ด่วนมาก ที่ ศย ๓๐๑.๐๐๒/๑๐๓๕๔ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ สรุปความได้ว่าได้ปิดประกาศแผนภูมิแสดงการแบ่งงานภายในสำนักงานประจำศาลจังหวัดชัยนาท ซึ่งมีการแบ่งฝ่าย

กลุ่มงาน กลุ่มหน่วยงาน อำนาจหน้าที่และวิธีการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่และพนักงานฝ่ายธุรการ ซึ่งผู้อุทธรณ์สามารถดูได้ที่ป้ายประกาศหน้าศาล

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คือข้อมูลเกี่ยวกับเงินเดือนของเจ้าหน้าที่และพนักงานฝ่ายธุรการทุกคน ผู้อำนวยการสำนักงานประจำศาลจังหวัดชัยนาทชี้แจงว่าเป็นข้อมูลส่วนตัวไม่ควรเปิดเผย หากต้องการรายละเอียดให้ผู้อุทธรณ์ขอรับได้ที่ผู้อำนวยการสำนักงานประจำศาลจังหวัดชัยนาท

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่าตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๔ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลหมายความว่า “ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้นหรือมีเลขหมายรหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคนหรือรูปถ่าย และให้หมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย” ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลจึงหมายถึงสิ่งที่แสดงถึงเรื่องราวความเป็นมาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของบุคคลหนึ่งบุคคลใดอันเป็นเรื่องราวเฉพาะตัวบุคคลผู้นั้นซึ่งจำแนกให้เห็นความแตกต่างจากเรื่องราวของบุคคลอื่น ดังนั้นเงินเดือนของเจ้าหน้าที่และพนักงานฝ่ายธุรการจึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลอันได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายที่ไม่ให้เปิดเผยการที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าเพื่อประโยชน์ในการมีส่วนร่วมของประชาชนและทางวิชาการอันเป็นการใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญนั้นฟังไม่ขึ้น

สำหรับข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ที่สำคัญและวิธีการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ศาลทุกคนผู้อุทธรณ์สามารถดูได้ที่ป้ายประกาศหน้าศาล จึงไม่มีประเด็นที่จะพิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้ยกอุทธรณ์

ลงชื่อ	สมยศ เชื้อไทย (นายสมยศ เชื้อไทย)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๓
ลงชื่อ	ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์ (ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์)	กรรมการ
ลงชื่อ	อีกหาญ ไตรรงค์ดี (นายอีกหาญ ไตรรงค์ดี)	กรรมการ
ลงชื่อ	ธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ (นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)	กรรมการ
ลงชื่อ	วรเจตน์ ภาคีรัตน์ (นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๕ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนลงโทษทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงกรรมการผู้อำนวยการใหญ่ บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนและลงโทษทางวินัย ข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอมีดังนี้

๑. ส่วนงานการสอบสวนทางวินัย กรณีนาย ก. ถูกลงโทษให้ออก ประกอบด้วย

๑.๑ หนังสือร้องเรียนกล่าวโทษของผู้กล่าวหา หรือเอกสารรายงานความผิด ของแผนก KB-P ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕

๑.๒ คำสั่งตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัย

๑.๓ คำให้การพยานบุคคลรายนายชู้ศักดิ์ ด้านไพบูลย์ และนายเกื้อ จามรมาน หรือพยานบุคคลที่กล่าวอ้างว่าเห็นผู้อุทธรณ์นำอาวุธปืนมา ตลอดจนพยานบุคคลทั้งหมด

๑.๔ เอกสารประกอบการพิจารณาสำนวนสอบสวน ประกอบด้วย ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป.๔) หนังสือของแผนกออาวุธปืน กองกำกับการ ๑ กองทะเบียน และหนังสือของแผนก ล้อเลื่อน กองกำกับการ ๑ กองทะเบียน ซึ่งเป็นของผู้อุทธรณ์เอง

๑.๕ รายงานการสอบสวนและรายงานสรุปของกรรมการสอบสวนทางวินัย

๑.๖ บันทึกคำให้การของนาย ก.

๑.๗ หนังสือของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ที่แจ้งให้นาย ก. แก้อีกกล่าวหา

๒. ส่วนงานสอบสวนทางวินัย กรณีนาย ก. ถูกกล่าวหาว่านำเอกสารของแผนก KB-P ไปแก้ข้อความพาดพิงถึงผู้บริหารบริษัทการบินไทยฯ ประกอบด้วย

๒.๑ หนังสือร้องเรียนกล่าวโทษของผู้กล่าวหา หรือเอกสารรายงานความผิด

๒.๒ คำสั่งตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัย

๒.๓ คำให้การพยานบุคคลทั้งหมด

๒.๔ เอกสารประกอบการพิจารณาสำนวนสอบสวน

๒.๕ รายงานการสอบสวนและรายงานสรุปของกรรมการสอบสวนทางวินัย

๒.๖ บันทึกคำให้การของนาย ก.

๒.๗ หนังสือของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ที่แจ้งให้นาย ก. แก้อภัยกล่าวหา

๓. ส่วนสอบสวนทางวินัย กรณีนาย ก. ถูกกล่าวหาว่าละทิ้งหน้าที่ และไม่เชื่อฟังผู้บังคับบัญชา ประกอบด้วย

๓.๑ หนังสือร้องเรียนกล่าวโทษของผู้กล่าวหา หรือเอกสารรายงานความผิด

๓.๒ คำสั่งตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัย

๓.๓ คำให้การพยานบุคคลทั้งหมด

๓.๔ เอกสารประกอบการพิจารณาสำนวนสอบสวน

๓.๕ รายงานการสอบสวนและรายงานสรุปของกรรมการสอบสวนทางวินัย

๓.๖ บันทึกคำให้การของนาย ก.

๓.๗ หนังสือของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ที่แจ้งให้นาย ก. แก้อภัยกล่าวหา

บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) มีหนังสือที่ กบ ๐๐๑-๖/๐๓๒ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๕ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า บริษัท การบินไทยฯ ได้จัดส่งเอกสารรายการที่ ๑.๑, ๑.๒, ๑.๖, ๒.๑, ๒.๒, ๒.๖ และ ๓.๑ มาให้ผู้อุทธรณ์พร้อมหนังสือดังกล่าวแล้ว ส่วนเอกสารที่เหลือกำลังอยู่ในระหว่างการพิจารณา หากดำเนินการเรียบร้อยแล้วจะแจ้งให้ทราบต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) เนื่องจากผู้อุทธรณ์เห็นว่า ตนเองได้ติดตามทางถามผลการพิจารณาของบริษัทการบินไทยฯ มาโดยตลอด และถูกขัดผ่อนเรื่อยมา โดยอ้างว่าเป็นความลับของทางราชการ จนกระทั่งวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๕ บริษัทการบินไทยฯ จึงได้ส่งเอกสารคำสั่งตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยและคำให้การของผู้อุทธรณ์ให้แก่ผู้อุทธรณ์ สำหรับเอกสารส่วนที่เหลือที่บริษัทการบินไทยฯ อ้างว่าอยู่ในระหว่างการพิจารณานั้น ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วย โดยมีเหตุผลดังนี้

๑. ส่วนสอบสวนทางวินัยทั้ง ๓ กรณี ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และผู้บังคับบัญชามีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์ให้ออกจากงาน โดยให้พ้นตำแหน่งพนักงานตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๔ ผู้อุทธรณ์จึงขอใช้สิทธิตามมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. การที่บริษัทการบินไทยฯ ไม่ยอมให้เหตุผลในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วน โดยอ้างว่ากำลังอยู่ในระหว่างการพิจารณานั้น เห็นว่าเป็นข้ออ้างเพื่อประวิงเวลาและถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ล่าช้า เนื่องจากเอกสารส่วนที่เหลือเป็นเอกสารที่อยู่ในแฟ้มหรือสำนวนการสอบสวนทางวินัยสำนวนเดียวกันกับเอกสารส่วนที่ส่งมาให้ผู้อุทธรณ์แล้ว

ต่อมาบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) มีหนังสือ ที่ กบ. ๐๐๑-๖/๐๔๐ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๕ แจ้งผลการพิจารณาคำขอให้ผู้อุทธรณ์ทราบอีกครั้งว่า บางรายการไม่สามารถเปิดเผยได้นั้น ด้วยเหตุผลดังนี้

(๑) ส่วนการสอบสวนทางวินัย กรณีนาย ก. ถูกลงโทษให้ออก

๑.๑ เอกสารตามข้อ ๑.๓ ไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๑.๒ เอกสารตามข้อ ๑.๔ ไม่สามารถตีความได้ว่าเป็นเอกสารใด จึงขอให้ระบุให้ชัดเจนและแจ้งให้บริษัทฯ ทราบต่อไป

๑.๓ เอกสารตามข้อ ๑.๕ ไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๑.๔ เอกสารตามข้อ ๑.๗ ไม่มีเอกสารดังกล่าว

๒. ส่วนนสอสอบสวนทางวินัย กรณีนาย ก. ถูกกล่าวหาว่านำเอกสารของแผนก KB-P ไปแก้ไขความพาดพิงถึงผู้บริหารบริษัทฯ

๒.๑ เอกสารตามข้อ ๒.๓, ๒.๔ และ ๒.๕ ไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตามลำดับ

๒.๒ เอกสารตามข้อ ๒.๗ ไม่มีเอกสารดังกล่าว

(๓) ส่วนนสอสอบสวนทางวินัย กรณีนาย ก. ไม่ได้รับความเป็นธรรม ถูกลงโทษตัดเงินเดือน ๒๕% เนื่องจากละทิ้งหน้าที่และไม่เชื่อฟังผู้บังคับบัญชา เอกสารข้อ ๓.๑ - ๓.๗ นั้นไม่มี เพราะเป็นการลงโทษกรณีความผิดเล็กน้อย ซึ่งเป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาที่สามารถลงโทษได้ตามระเบียบบริษัทการบินไทยฯ

คณะกรรมการวินัยจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ประกอบคำชี้แจงของผู้แทนบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) และคำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะให้เปิดเผยนั้น ประกอบด้วย

(๑) ส่วนนสอสอบสวนทางวินัยกรณีนาย ก. ถูกลงโทษให้ออกนั้น บริษัทมีความเห็นว่า ไม่สมควรเปิดเผยข้อมูล ๔ รายการ คือ เอกสารรายการที่ ๑.๑ การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลผู้ลงนามในหนังสือ เอกสารรายการที่ ๑.๓ บริษัท การบินไทยฯ ไม่ประสงค์จะเปิดเผย เพราะผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมที่ส่อไปในทางข่มขู่พยาน เอกสารรายการที่ ๑.๕ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ยังไม่ถึงเวลาอันสมควรที่จะเปิดเผย และเมื่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีคำสั่งประการใดแล้ว ถ้าผู้อุทธรณ์ไม่พอใจก็สามารถฟ้องร้องต่อศาลแรงงานได้ หากศาลมีหมายเรียกเอกสารดังกล่าว บริษัทการบินไทยฯ ก็ต้องส่งมอบให้แก่ศาลต่อไป นอกจากนี้ พยานบางคนที่จะประสงค์จะให้ถ้อยคำ หากรู้ว่าการให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอาจถูกเปิดเผยก็จะไม่ให้ความร่วมมือ และจะก่อให้เกิดปัญหาทางด้านการปกครองในบริษัทการบินไทยฯ ต่อไปอีกด้วย เอกสารรายการที่ ๑.๗ ไม่มี เพราะเมื่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเรียกผู้ถูกกล่าวหามารับทราบคำสั่งต่อหน้าแล้ว คณะกรรมการฯ จะให้ลงชื่อรับทราบคำสั่งแล้วบันทึกถ้อยคำของผู้กล่าวหา ซึ่งการให้ถ้อยคำนั้นถือเสมือนหนึ่งเป็นการแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาด้วย และเมื่อบันทึกเสร็จจะให้ผู้ถูกกล่าวหาอ่านและลงชื่อไว้เป็นหลักฐาน สำหรับเอกสารที่สามารถเปิดเผยได้ คือ เอกสารรายการที่ ๑.๒ และโดยเฉพาะเอกสารรายการที่ ๑.๔ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์เอง จึงเห็นควรเปิดเผยได้

(๒) ส่วนนสอสอบสวนทางวินัยกรณีนาย ก. ถูกกล่าวหาว่านำเอกสารของแผนก KB-P ไปแก้ไขความพาดพิงถึงผู้บริหารบริษัทการบินไทยฯ นั้น บริษัทการบินไทยฯ แจ้งว่า ส่วนนสอสอบสวนในกรณีนี้

ไม่มีในสารบบของสำนวนการสอบสวนแต่อย่างใด คงมีแต่เพียงการตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยกรณีบุคคลนำเอกสารของแผนก KB-P ไปแก้ไขข้อความพาดพิงถึงผู้บริหารของบริษัทการบินไทยฯ ทำให้เกิดความเสื่อมเสียชื่อเสียง ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่มีความผิดและไม่ถูกลงโทษทางวินัยตามคำสั่งนี้ ผู้อุทธรณ์จึงยังไม่มีส่วนเกี่ยวข้องแต่อย่างใด

(๓) สำนวนสอบสวนทางวินัยกรณีนาย ก. ไม่ได้รับความเป็นธรรมถูกลงโทษตัดเงินเดือน ๒๕% เนื่องจากละทิ้งหน้าที่และไม่เชื่อฟังผู้บังคับบัญชานั้น ทางบริษัทการบินไทยฯ ชี้แจงว่าไม่มี เพราะผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษทางวินัยไม่ร้ายแรง ซึ่งอยู่ในอำนาจของผู้บังคับบัญชาที่จะสั่งลงโทษได้ตามระเบียบบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล จึงไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแต่อย่างใด

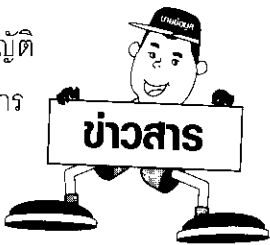
สำหรับผู้อุทธรณ์ชี้แจงเพิ่มเติมว่าผู้อุทธรณ์ได้พ้นจากการเป็นพนักงานบริษัทการบินไทยฯ จึงต้องการรู้ข่าวสารทั้งหมด เพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบในการอุทธรณ์การลงโทษทางวินัย เพราะเชื่อว่าเรื่องที่ขออุทธรณ์คดีมีส่วนเกี่ยวเนื่องกัน

คณะกรรมการวินัยจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ๑. ข้อมูลข่าวสารที่บริษัทไม่สมควรเปิดเผย ได้แก่ เอกสารรายการที่ ๑.๓ คำให้การของพยานบุคคลที่เห็นผู้อุทธรณ์นำอาวุธปืนเข้ามาในที่ทำงาน โดยที่พยานทั้งหมดเป็นบุคคลใกล้ชิดและอยู่ในวงแคบ ประกอบกับมีข้อเท็จจริงที่น่าเชื่อว่า มีการนำอาวุธปืนเข้ามาจริง จึงเห็นว่ามีพฤติการณ์ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของพยานได้ การเปิดเผยชื่อหรือคำให้การของคนใดคนหนึ่งอาจทำให้สื่อถึงพยานที่รู้เห็นเหตุการณ์เกี่ยวกับการนำอาวุธปืนเข้ามาในสำนักงานได้ ข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้ทั้งหมดจึงไม่ควรเปิดเผย ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คือ สำนวนการสอบสวน กรณีนาย ก. ถูกกล่าวหาว่านำเอกสารของแผนก KB-P ไปแก้ไขข้อความพาดพิงถึงผู้บริหารบริษัทการบินไทยฯ การเปิดเผยข้อมูลในส่วนนี้จะกระทบต่อชื่อเสียงของผู้บริหารบริษัทการบินไทยฯ โดยไม่สมควร ประกอบกับเอกสารในส่วนนี้ไม่เกี่ยวข้องกับการใช้สิทธิอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด จึงไม่ควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในรายการนี้ทั้งหมด ๒. ข้อมูลข่าวสารที่ควรเปิดเผยมี ๓ รายการ ได้แก่ เอกสารรายการที่ ๑.๑ คือ หนังสือร้องเรียนกล่าวโทษของผู้กล่าวหา หรือเอกสารรายงานความผิด ของแผนก KB-P ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๕ และการดำเนินการตามข้อเสนอตั้งกล่าวได้เป็นที่ยุติแล้วเมื่อไม่มีผลกระทบต่อนโยบายสาธารณะ และการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงาน จึงควรเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้ทราบ ส่วนเอกสารรายการที่ ๑.๔ คือ ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป.๔) หนังสือของกองกำกับการ ๑ กองทะเบียน และหนังสือของแผนกล้อเลื่อน กองกำกับการ ๑ กองทะเบียน ซึ่งเป็นเอกสารของทางราชการที่ออกให้แก่ผู้อุทธรณ์ แต่อยู่ในความครอบครองของบริษัทการบินไทยฯ การเปิดเผยจึงไม่กระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ นโยบายสาธารณะและประโยชน์ของบุคคลอื่น สำหรับเอกสารรายการที่ ๑.๕ คือ รายงานการสอบสวนและรายงานสรุปของกรรมการสอบสวนทางวินัย ผู้อุทธรณ์ควรได้รับรู้เพื่อใช้ในการต่อสู้ป้องกันสิทธิของผู้อุทธรณ์ในการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้ออก หากบริษัทการบินไทยฯ เห็นว่าการเปิดเผยชื่อพยานบุคคลอาจจะมีผลกระทบต่อบุคคลนั้นได้ก็ให้ใช้ดุลพินิจปิดชื่อหรือข้อความนั้นได้ ๓. ข้อมูลข่าวสารที่ไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัย ได้แก่ เอกสารรายการที่ ๑.๗ คือ หนังสือของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ที่แจ้งให้นาย ก. แก้อีกกล่าวหาว่าละทิ้งหน้าที่และไม่เชื่อฟังผู้บังคับบัญชา เป็นกรณีทำ

ผิดวินัยไม่ร้ายแรง ไม่มีสำนวนการสอบสวน จึงไม่มีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑.๓ และรายการที่ ๒ ทั้งหมด และมีมติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร รายการที่ ๑ ข้อ ๑.๑ และ ๑.๔ ทั้งหมด

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑.๕ ให้เปิดเผยโดยใช้ดุลพินิจลบหรือตัดทอนชื่อพยานหรือข้อความที่อาจสื่อให้รู้ถึงตัวบุคคลที่เป็นพยานได้ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องข้อมูลข่าวสารที่ให้เปิดเผยดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

ลงชื่อ สมยศ เชื้อไทย (นายสมยศ เชื้อไทย)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๓
ลงชื่อ ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์ (ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์)	กรรมการ
ลงชื่อ อี้กหาญ โตมรศักดิ์ (นายอี้กหาญ โตมรศักดิ์)	กรรมการ
ลงชื่อ วรเจตน์ ภาศิริรัตน์ (นายวรเจตน์ ภาศิริรัตน์)	กรรมการ
ลงชื่อ ธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ (นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๖ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมธนารักษ์เกี่ยวกับการสอบราคาจัดซื้อระบบ
อุปกรณ์เครื่องเสียง

ผู้อุทธรณ์ : นายสันต์ ศิริวารินทร์
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมธนารักษ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า กรมธนารักษ์ได้จัดทำโครงการจัดซื้อระบบอุปกรณ์เครื่องเสียงตาม
สายพร้อมติดตั้งขึ้นในปีงบประมาณ ๒๕๕๕ โดยวิธีการสอบราคา และมีบริษัทส่งใบเสนอราคาเพื่อแข่งขันตาม
ประกาศสอบราคาจำนวน ๓ ราย กรมธนารักษ์พิจารณาให้บริษัท วิชัยเทรตติ้ง (๑๙๘๓) จำกัด เป็นผู้ชนะการ
สอบราคาดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นพนักงานฝ่ายขายของบริษัท เคทีแอล คอร์ปอเรชั่น จำกัด ในฐานะผู้แข่งขัน
การสอบราคาด้วยรายหนึ่งมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงอธิบดีกรมธนารักษ์ ขอให้เปิดเผยใบเสนอ
ราคาและเอกสารรายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะของระบบอุปกรณ์เครื่องเสียงของบริษัท วิชัยเทรตติ้ง (๑๙๘๓) จำกัด
กรมธนารักษ์มีหนังสือ ที่ กค ๐๔๐๑/๒๕๓ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า
ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอได้ โดยอ้างเหตุผลว่า บริษัท วิชัยเทรตติ้ง (๑๙๘๓) จำกัด มีคำ
คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเนื่องจากเป็นกรณีการแข่งขันทางการค้า

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์
คำสั่งของกรมธนารักษ์ ที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ
การบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารของบริษัท วิชัยเทรตติ้ง (๑๙๘๓) จำกัด ซึ่งกรมธนารักษ์
จัดส่งมาตามหนังสือ ที่ กค ๐๓๐๑/๒๕๔ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ แล้ว สรุปข้อเท็จจริงได้ว่ากรมธนารักษ์
ได้รับเอกสารใบเสนอราคาพร้อมรายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะของระบบอุปกรณ์เครื่องเสียงจากบริษัท วิชัยเทรตติ้ง
(๑๙๘๓) จำกัด ไว้เป็นหลักฐานทางราชการเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาผลการสอบราคาตามระเบียบสำนัก
นายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ใบเสนอราคา และเอกสารรายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะดังกล่าว
จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองของกรมธนารักษ์ และเมื่อพิจารณาข้อความในใบเสนอ
ราคาแล้ว เห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างซึ่งผู้เสนอราคาต้องจัดทำตามแบบใบเสนอราคา
ของทางราชการเป็นกรณีปกติทั่วไป ไม่มีข้อความส่วนใดที่มีลักษณะเป็นความลับทางการค้า ส่วนเอกสารราย

ละเอียดคุณลักษณะเฉพาะของระบบอุปกรณ์เครื่องเสียงก็เป็นเอกสารเผยแพร่ปกติทางการค้าที่บุคคลอาจขอรับได้จากร้านค้าอุปกรณ์เครื่องเสียงทั่วไป เพื่อให้ตรวจสอบคุณสมบัติของสินค้าก่อนตัดสินใจซื้อ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่มีผลให้บริษัท วิชัยเทรตติ้ง (๑๙๘๓) จำกัด หรือเอกชนรายหนึ่งรายใดต้องเสียเปรียบทางการค้า แต่การเปิดเผยกลับจะทำให้ผู้ถือหุ้นและสาธารณชนทั่วไปทราบได้ว่า การดำเนินการตามประกาศสอบราคา และผลการพิจารณาเป็นไปอย่างโปร่งใสถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของทางราชการ นอกจากนี้ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการยังได้ออกประกาศของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ เรื่อง กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการพิจารณาการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐเป็นข้อมูลข่าวสารที่จัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ตามมาตรา ๙ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดทำสรุปผลการพิจารณาการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐเป็นรายเดือนทุก ๆ เดือน โดยให้มีรายละเอียดเกี่ยวกับงานที่จัดซื้อจัดจ้าง วงเงินงบประมาณ วิธีซื้อหรือจ้าง รายชื่อผู้เข้าเสนอราคาและราคาที่เสนอ ผู้ได้รับการคัดเลือกและราคา และเหตุผลที่คัดเลือกผู้เสนอราคารายนั้นโดยสรุป เพื่อเป็นตรรกะนี้ สำหรับการตรวจดูของประชาชน เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นประโยชน์แก่สาธารณชน และไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงมีคำวินิจฉัยให้กรมธนารักษ์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้ถือหุ้น

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ศักดิ์ สมองชาติ (ศาสตราจารย์ศักดิ์ สมองชาติ)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๒
ลงชื่อ วิทยา ตันสุวรรณนนท์ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิทยา ตันสุวรรณนนท์)	กรรมการ
ลงชื่อ สมคิด เลิศไพฑูรย์ (รองศาสตราจารย์ สมคิด เลิศไพฑูรย์)	กรรมการ
ลงชื่อ พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย (พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนผู้ถือหุ้น
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๗ /๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจ่ายเงิน (Payment) ตามสัญญาจ้าง
ผู้อุทธรณ์ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดสมฤทัยอุดร โดยพันเอกกฤษณะ ผลาชีวะ
หุ้นส่วนผู้จัดการ
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงกรมพัฒนา
และส่งเสริมพลังงานขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ คือ

๑. กรมฯ มีหรือจะมีการลงนามในสัญญาจ้างใดๆ กับบริษัทบางกอกมอเตอร์ อีคิวเมนต์ จำกัด
อีกหรือไม่ ถ้ามีเป็นงานอะไร วงเงินเท่าใด สัญญาจ้างเลขที่เท่าใด (นอกเหนือจากสัญญาจ้างเลขที่ ๒๑๙/๔๒ ลงวันที่
๓๐ กันยายน ๒๕๕๒)

๒. กรมฯ มีสัญญาจ้างที่ทำกับบริษัทบางกอกมอเตอร์ อีคิวเมนต์ จำกัด แต่ยังไม่มีการโอน
สิทธิเรียกร้องให้บุคคลหรือนิติบุคคล เช่น งานฝ่ายหัวหน้าตามสัญญาจ้างเลขที่ ๓๐๗/๓๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน
๒๕๓๘ งานระบบกระจายน้ำพนมไพรตามสัญญาจ้าง ที่ ๒๑๙/๔๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒

๓. การจ่ายเงิน (Payment) ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒๑๙/๔๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒
เฉพาะงวดเดือนมกราคม กุมภาพันธ์ มีนาคม และเมษายน ๒๕๕๕

กรมฯ มีหนังสือ ที่ วว ๐๔๐๑/ (อ่านไม่ออก) ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า
ไม่มีสัญญาจ้างที่รอกการลงนามกับบริษัทบางกอกมอเตอร์ อีคิวเมนต์ จำกัด และไม่มีสัญญาจ้างที่ทำกับบริษัท
บางกอกมอเตอร์ อีคิวเมนต์ จำกัด และยังไม่มีการโอนสิทธิเรียกร้องให้บุคคลอื่น สำหรับรายการที่สามข้อมูล
เกี่ยวกับการจ่ายเงิน (Payment) จำนวน ๔ เดือน คืองวดเดือนมกราคม กุมภาพันธ์ มีนาคม และเมษายน
๒๕๕๕ ของบริษัทบางกอกมอเตอร์ อีคิวเมนต์ จำกัด ตามสัญญา จ้างเลขที่ ๒๑๙/๔๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน
๒๕๕๒ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับเอกชนเป็นข้อมูลที่ผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นและการ
เปิดเผยอาจกระทบผลประโยชน์ได้เสียของบริษัทบางกอกมอเตอร์ อีคิวเมนต์ จำกัด

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่สามของกรมฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ

การบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาอุทธรณ์รวมทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาจากผู้อุทธรณ์ ผู้แทนกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงานและหนังสือชี้แจงเพิ่มเติมของกรมฯ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๕ Payment Monthly Statement Payment No.8-11 ของเดือนมกราคม - เมษายน ๒๕๔๕ Phanom Phrai Irrigation System, Changwat Roi-ET, Contract C3A : No. 219/42.SEP.30,1999 สรุปได้ความว่า กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน ได้มีหนังสือที่ วว ๐๔๐๑/๑๐๙๙๖ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๕ สอบถามไปยังบริษัทบางกอกมอเตอร์ อีคิวเมนต์ จำกัด ปรากฏว่าบริษัท ดังกล่าวมีหนังสือ ที่ พพ.๐๓๕/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๔๕ คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยอ้างว่าบริษัท มีคดีพิพาทกับผู้อุทธรณ์เกี่ยวกับงานก่อสร้างโครงการอื่น และผู้อุทธรณ์มิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการนี้ การขอให้เปิดเผยข้อมูลของทางหุ้นส่วนจำกัดสมฤทัยอุดรไม่เข้าข่ายมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กรมฯเกรงว่าถ้าเปิดเผยไปจะทำให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบในเชิงคดีและเห็นว่าผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารได้โดยใช้กฎหมายวิธีพิจารณาความ

ส่วนผู้อุทธรณ์ได้ชี้แจงประกอบหนังสือลงวันที่ ๑ และ ๓ กรกฎาคม ๒๕๔๕ สรุปได้ความว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้เสนอข้อพิพาท บริษัทบางกอกมอเตอร์ อีคิวเมนต์ จำกัด คู่กรณี โดยมีคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการในข้อพิพาทหมายเลขดำ ที่ ๕๑/๒๕๔๑ ข้อพิพาทหมายเลขแดง ที่ ๔๔/๒๕๔๔ วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ได้ชี้ขาดให้บริษัทบางกอกมอเตอร์ อีคิวเมนต์ จำกัด คู่กรณีชำระเงินค่าเสียหายแก่ผู้เสนอข้อพิพาทพร้อมดอกเบี้ย ต่อมาบริษัทบางกอกมอเตอร์ อีคิวเมนต์ จำกัด ไม่มีท่าทีที่จะปฏิบัติตามคำวินิจฉัยชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ ผู้อุทธรณ์จึงร้องขอให้ศาลออกหมายอายัดเงินตามหมายอายัดของศาลแพ่ง คดีหมายเลขดำที่ ๓๑๒/๒๕๔๕ คดีหมายเลขแดงที่ ๔๔๓/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ แต่กรมฯ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่าบริษัทฯแจ้งว่าได้โอนสิทธิตามสัญญาให้ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) ไปตั้งแต่วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๔๓ แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้ พิจารณาแล้วเห็นว่าข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจ่ายเงิน (Payment) มีรายละเอียดเกี่ยวกับ Description, Contract Amount, Payment for this month, Accumulative Previous Payment, Total Payment up to this month, Progressive of Work ซึ่งเป็นเพียงเอกสารที่ทางกรมฯ เบิกจ่ายเงินให้แก่บริษัทบางกอกมอเตอร์ อีคิวเมนต์ จำกัด เท่านั้น และไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผย การที่กรมฯ อ้างว่าผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิทางกฎหมายวิธีพิจารณาความขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้นั้น ก็ไม่ได้ห้ามผู้อุทธรณ์จะใช้สิทธิตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นบุคคลที่มีสิทธิที่จะขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงานเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจ่ายเงิน (Payment) ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒๑๙/๔๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๒ ระหว่างกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงานและบริษัทบางกอกมอเตอร์ อีคิวเมนต์ จำกัด งวดเดือนมกราคม กุมภาพันธ์ มีนาคม และเมษายน ๒๕๔๕ และงวดต่อไป พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ (ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๑
ลงชื่อ นางน้อย วิศวโยธิน (นางนางน้อย วิศวโยธิน)	กรรมการ
ลงชื่อ สมชาย หอมลออ (นายสมชาย หอมลออ)	กรรมการ
ลงชื่อ ดิเรก สุนทรเกตุ (นายดิเรก สุนทรเกตุ)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๘ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งของเทศบาลเมืองยโสธรที่ไม่รับฟังคำคัดค้านการเปิดเผยสัญญาจ้างและรายละเอียดวงงาน
ผู้อุทธรณ์ : บริษัทบางกอกมอเตอร์ อีคิวเมนต์ จำกัด
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลเมืองยโสธร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า บริษัทบางกอกมอเตอร์ อีคิวเมนต์ จำกัด ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นผู้ได้รับการคัดเลือกเป็นผู้รับจ้างโดยเทศบาลเมืองยโสธร ผู้ว่าจ้าง รับจ้างทำงานตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ โครงการก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียของเทศบาลเมืองยโสธร ได้รับแจ้งจากเทศบาลเมืองยโสธร ผู้ว่าจ้าง ตามหนังสือ ที่ ยส ๕๒๐๐๘/๑๙๘๙ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๕ ว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัดสมฤทัยอุตร ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ขอสำเนาสัญญาว่าจ้างเลขที่ ๑๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ดังกล่าว พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง เทศบาลเมืองยโสธรเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจจะกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้อุทธรณ์ จึงแจ้งให้ผู้อุทธรณ์พิจารณาว่าจะคัดค้านการขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในกรณีดังกล่าวหรือไม่

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ บย ๐๑๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงเทศบาลเมืองยโสธร คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลเมืองยโสธรโดยแจ้งว่า ปัจจุบันห้างหุ้นส่วนจำกัดสมฤทัยอุตรมีคดีพิพาทกับผู้อุทธรณ์ คดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลและห้างหุ้นส่วนจำกัดสมฤทัยอุตรมิได้เกี่ยวข้องกับสัญญาจ้างเลขที่ ๑๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ แต่อย่างใด จึงขอคัดค้านการเปิดเผยสัญญา ดังกล่าว

เทศบาลเมืองยโสธรมีหนังสือ ที่ ยส ๕๒๐๐๘/๑๙๘๙ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๕ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า คำคัดค้านของผู้อุทธรณ์ไม่มีเหตุผลเพียงพอ สัญญาจ้างดังกล่าวไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามนัยมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่รับฟังคำคัดค้าน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ บย ๐๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของเทศบาลเมืองยโสธรตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้เหตุผลว่าห้างหุ้นส่วนจำกัดสมฤทัยอุตรต้องการได้ข้อมูลข่าวสารไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัวมิใช่ประโยชน์สาธารณะ ข้อมูลข่าวสารในสัญญาจ้างเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจจะทำให้ผู้อุทธรณ์เกิดความยุ่งยากในการปฏิบัติตามสัญญาจ้างข้างต้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์และผู้แทนเทศบาลเมืองยโสธรแล้วเห็นว่าสัญญาจ้างเลขที่ ๑๕/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ระหว่างเทศบาลเมืองยโสธร ผู้ว่าจ้าง ผู้อุทธรณ์ ผู้รับจ้าง อยู่ในความครอบครองของเทศบาลเมืองยโสธรจึงถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลดังกล่าวเป็นเอกสารที่เกี่ยวกับสัญญาซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับสัญญาจ้างที่หน่วยงานของรัฐทำสัญญากับเอกชน อีกส่วนหนึ่งเป็นรายละเอียดงบประมาณ งบการเงินที่ผู้ว่าจ้างจะต้องจ่ายให้ผู้รับจ้างเมื่อทำงานเสร็จเป็นระยะๆ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลตามปกติของการจ้าง ประกอบกับสัญญาจ้างดังกล่าวไม่มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ ที่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สัญญาจ้างดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกคำคัดค้านของบริษัทบางกอกมอเตอร์ อีคิวไบเมนท์ จำกัด ผู้อุทธรณ์และให้เทศบาลเมืองยโสธรเปิดเผยสัญญาจ้างเลขที่ ๑๕/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ระหว่างเทศบาลเมืองยโสธร ผู้ว่าจ้าง และบริษัทบางกอกมอเตอร์ อีคิวไบเมนท์ จำกัด ผู้รับจ้าง โครงการก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย เทศบาลเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร ตามคำขอของทางหุ้นส่วนจำกัดสมฤทัยอุตร

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ
(ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ)

หัวหน้าองค์คณะที่ ๑

ลงชื่อ แฉ่งน้อย วิศวโยธิน
(นางแฉ่งน้อย วิศวโยธิน)

กรรมการ

ลงชื่อ สมชาย หอมลออ
(นายสมชาย หอมลออ)

กรรมการ

ลงชื่อ ดิเรก สุนทรเกตุ
(นายดิเรก สุนทรเกตุ)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๙ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกผลการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีโครงการงาน
จ้างเหมาเอกชนควบคุมโรงงานกำจัดสิ่งปฏิกูลหนองแวม กรุงเทพมหานคร ระยะที่ ๓

ผู้อุทธรณ์ : บริษัทแอดวานซ์ เอ็นไวรอนเมนทอลเอ็นจิเนียริง จำกัด

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า บริษัทแอดวานซ์ เอ็นไวรอนเมนทอลเอ็นจิเนียริง จำกัด โดย ม.ล.ประกฤติ
สุขสวัสดิ์ กรรมการผู้จัดการ ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นบริษัทที่ยื่นของประกวดราคางานจ้างเหมาเอกชนควบคุมโรงงาน
กำจัดสิ่งปฏิกูลหนองแวม กรุงเทพมหานคร ระยะที่ ๓ ตามประกาศของกรุงเทพมหานคร ที่ ผกก ๑/๒๕๕๕
ลงวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๕๕ มีหนังสือที่ AEE ๒๐๐๒/D ๐๔๘ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงกรุงเทพมหานคร
ขอคัดสำเนาทันทีผลการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีโครงการงานจ้างเหมาเอกชนควบคุมโรงงานกำจัดสิ่งปฏิกูล
หนองแวม กรุงเทพมหานคร ระยะที่ ๓

กรุงเทพมหานครมีหนังสือที่ กท ๐๓๐๒/๖๐๐๐ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้ง
ว่าบันทึกผลการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐและยังอยู่
ระหว่างการพิจารณา ซึ่งถ้าหากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตาม
วัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.
๒๕๔๐ จึงมีคำสั่งไม่เปิดเผยและไม่ให้คัดสำเนาทันทีผลการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือที่ AEE ๒๐๐๒/D ๐๖๖ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรุงเทพมหานครดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ
การบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ประกอบกับคำชี้แจงของทั้งสองฝ่ายรวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อ
เท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้เข้ายื่นของประกวดราคางานจ้างเหมาเอกชนควบคุมโรงงานกำจัดสิ่งปฏิกูล
หนองแวม กรุงเทพมหานคร ระยะที่ ๓ ตามประกาศกรุงเทพมหานครที่ ผกก ๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ มกราคม
๒๕๕๕ ต่อมาทราบว่ากรุงเทพมหานครได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเนื่องจากมีบุคคลได้กล่าวหา
ว่าการประกวดราคางานจ้างเหมามีความไม่โปร่งใสในการพิจารณาคุณสมบัติผู้ประกวดราคา ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มี
ส่วนได้เสียโดยตรงเพราะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเตรียมเอกสารหลักฐานในการยื่นของประกวดราคาหากผู้อุทธรณ์

ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะได้ นำเอกสารไปดำเนินการตามกฎหมายหรือร้องขอความเป็นธรรมต่อไป และต้องการตรวจสอบความโปร่งใสการทำงานของกรุงเทพมหานคร

ผู้แทนกรุงเทพมหานครชี้แจงประกอบหนังสือกรุงเทพมหานครที่ กท ๐๓๐๒/๕๙๙๙ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๕ ว่า คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีนี้ได้แจ้งว่าการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของปลัดกรุงเทพมหานคร และเห็นว่าบันทึกผลการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา หากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งข้อมูลข่าวสารบางส่วนที่ปรากฏอยู่ในสำนวนดังกล่าวเกี่ยวพันพาดพิงถึงผู้อื่น รวมทั้งข้าราชการของกรุงเทพมหานครด้วย ในขั้นนี้จึงมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้รายงานผลการสอบสวนให้ปลัดกรุงเทพมหานครพิจารณาแล้วขณะนี้กระบวนการสอบสวนข้อเท็จจริงยังไม่ยุติซึ่งไม่ว่าจะมีผลกระทบต่อกระบวนการสอบสวนทางวินัยหรือไม่อย่างไร เพราะพยานที่ให้การต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงอาจจะต้องไปให้การในชั้นคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยด้วย ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพและไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ จึงเห็นว่าคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกผลการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีโครงการงานจ้างเหมาเอกชนควบคุมโรงงานกำจัดสิ่งปฏิกูลหนองแวม กรุงเทพมหานคร ระยะที่ ๓ ขอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีมติให้ยกอุทธรณ์

ลงชื่อ สมยศ เชื้อไทย (นายสมยศ เชื้อไทย)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๓
ลงชื่อ ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ (ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์)	กรรมการ
ลงชื่อ อีกรหาญ ไตรมศักดิ์ (นายอีกรหาญ ไตรมศักดิ์)	กรรมการ
ลงชื่อ วรเจตน์ ภาคีรัตน์ (นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์)	กรรมการ
ลงชื่อ ธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ (นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๐ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
เกี่ยวกับกรณีการสืบสวนข้อเท็จจริง และการสอบสวนดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นายวิเศษ มุลสุวรรณ

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายวิเศษ มุลสุวรรณ ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นอาจารย์ ๒ ระดับ ๗ โรงเรียน
เจริญศิลป์วิทยา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร ได้ร้องเรียนต่อสำนักงานคณะกรรมการ
การประถมศึกษาแห่งชาติ กล่าวหาว่า นาย ก. ผู้อำนวยการโรงเรียนเจริญศิลป์วิทยา ทุจริตและกระทำผิดต่อ
ตำแหน่งหน้าที่ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้สั่งให้สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด
สกลนครสืบสวนข้อเท็จจริง ปรากฏว่าคดีมีมูลตามข้อกล่าวหา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
จึงมีคำสั่งที่ ๕๐๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อดำเนินการทาง
วินัยอย่างร้ายแรงต่อนาย ก.

ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดสกลนคร เพื่อขอดูแลและขอสำเนาเอกสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริง และการสอบสวนดำเนินการทาง
วินัยต่อนาย ก. ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้สั่งให้สอบสวนดำเนินการทางวินัย
อย่างร้ายแรงดังกล่าว แต่สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสกลนครมีหนังสือ ที่ สค ๑๑๖๐/๕๕ ลงวันที่ ๓๐
เมษายน ๒๕๕๕ แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่มีการร้องขอ โดยให้เหตุผลว่า กรณีนี้เข้าข่ายตาม
นัยมาตรา ๑๕ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับเอกสาร
ตามขอได้จัดส่งไปให้สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติพิจารณาและอยู่ระหว่างการพิจารณา ยัง
ไม่แล้วเสร็จ

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการประถม
ศึกษาแห่งชาติ ขอลข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนกล่าวหานาย ก. แต่
สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ มีหนังสือที่ สค ๑๑๘๑/๖๕๒๔ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๕
แจ้งต่อผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ เพราะข้อมูลมีผู้เสียหาย
โดยตรงจะเป็นผู้ลงลายมือชื่อร้องเรียนนาย ก. ผู้ถูกกล่าวหาด้วยตนเอง การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่ไม่ได้

สร้างความเสียหายแก่ผู้อุทธรณ์โดยตรง ผู้อุทธรณ์จึงเป็นเพียงผู้กล่าวโทษ มิใช่ผู้ร้องทุกข์และเรื่องของผู้ถูกกล่าวหาอยู่ระหว่างการพิจารณาดำเนินการสอบสวนของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติที่ยังไม่แล้วเสร็จ หากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้นจึงไม่สามารถให้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ ทั้งนี้ผู้ขอมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายใน ๑๕ วัน นับแต่ได้รับทราบคำสั่ง ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนกล่าวหานาย ก. ผู้อำนวยการโรงเรียนเจริญศิลป์วิทยา จังหวัดสกลนคร ที่เป็นผู้บังคับบัญชาว่าทุจริตและกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ จนมีการสอบสวนดำเนินการทางวินัยตามที่ร้องเรียนนั้น ต่อมาผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่าขอร้องเรียนผู้บังคับบัญชาสร้างความแตกแยกในหมู่คณะและชุกช่อนหลักฐานการเงินของทางราชการ จนทำให้สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสกลนครมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยขึ้น ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนถูกกลั่นแกล้ง และไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการร้องเรียนผู้บังคับบัญชา จึงประสงค์จะได้ทราบผลการดำเนินการเรื่องร้องเรียน และข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อจะนำไปใช้ปกป้องตนเองจากกรณีที่ถูกสอบสวนทางวินัย และนำไปใช้ประกอบในคดีที่ได้ฟ้องต่อศาลปกครอง เพื่อให้เพิกถอนคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยและเรียกร้อง ค่าเสียหายที่ถูกดำเนินการทางวินัย ตลอดจนความเสียหายจากการถูกแต่งตั้งโยกย้ายไปปฏิบัติราชการที่อื่นด้วย แต่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยให้เหตุผลว่าการดำเนินการเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์นั้นได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการทางวินัยต่อนาย ก. แล้ว และการดำเนินการทางวินัยยังอยู่ระหว่างดำเนินการที่ยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนี้ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องเรียน ซึ่งไม่ใช่ผู้ร้องทุกข์ที่ได้รับผลเสียหายโดยตรงจากการกล่าวโทษตามที่มีการสอบสวนนาย ก. แต่อย่างใด อนึ่งผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่ากระบวนการสอบสวนดำเนินการทางวินัยที่ยังไม่เสร็จสิ้นนี้ อาจมีการดำเนินการแก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมการดำเนินการ ซึ่งการเปิดเผยในขณะที่ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ อาจทำให้เกิดความเสียหายต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้ อย่างไรก็ดี เมื่อการดำเนินการเรื่องนี้เสร็จสิ้นโดยผู้มีอำนาจสั่งการใดๆ แล้วก็จะพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องต่อไป สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติจึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และไม่มีกฎหมายคุ้มครอง

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๑ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่ไม่เปิดเผยเอกสาร
การตรวจสอบมาตรฐานการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ของบริษัทหลักทรัพย์

ผู้อุทธรณ์ : นายสรรรคชัย เจนเจษฎา

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงเลขาธิการ
สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ขอให้เปิดเผยเอกสารการสรุปผลตรวจสอบมาตรฐาน
การประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ของบริษัทหลักทรัพย์ เอบีเอ็น แอมโร เอเชีย จำกัด (มหาชน)

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์มีหนังสือ ที่ กสท.ธ. ๓๑๑๖/๒๕๕๕
ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า ไม่อนุญาตให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ เนื่องจาก
เอกสารที่ขอเป็นเอกสารซึ่งต้องสงวนไว้ไม่เปิดเผยตามมาตรา ๓๑๖ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕
และเป็นข้อมูลความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ซึ่งเข้าข่าย
เป็นข้อยกเว้นการเปิดเผยตามนัยมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ
การบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ
กำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และได้ตรวจดูเอกสารต่างๆ แล้ว สรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ให้
สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์เปิดเผยบันทึกสรุปผลการตรวจสอบและพิจารณา
เรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ที่ร้องเรียนกล่าวหาว่า บริษัทหลักทรัพย์ เอบีเอ็น แอมโร เอเชีย จำกัด (มหาชน)
กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหาย
ส่วนผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ได้ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็น
ลูกค้าที่เปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์กับบริษัทหลักทรัพย์ เอบีเอ็น แอมโร เอเชีย จำกัด (มหาชน) ได้เข้าร้องเรียน
กับสำนักงานฯ เมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ว่า หุ่นในบัญชีของผู้อุทธรณ์สูญหายไป และได้รับเงินค่าขายหุ้น
จากบริษัทฯ ไม่ครบถ้วน จึงขอให้สำนักงานฯ ตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือขอให้

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๑ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่ไม่เปิดเผยเอกสาร
การตรวจสอบมาตรฐานการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ของบริษัทหลักทรัพย์

ผู้อุทธรณ์ : นายสรคชัย เจนเจษฎา

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงเลขาธิการ
สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ขอให้เปิดเผยเอกสารการสรุปผลตรวจสอบมาตรฐาน
การประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ของบริษัทหลักทรัพย์ เอบีเอ็น แอมโร เอเชีย จำกัด (มหาชน)

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์มีหนังสือ ที่ กสต.ธ. ๓๑๑๖/๒๕๕๕
ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า ไม่อนุญาตให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ เนื่องจาก
เอกสารที่ขอเป็นเอกสารซึ่งต้องสงวนไว้ไม่เปิดเผยตามมาตรา ๓๑๖ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕
และเป็นข้อมูลความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ซึ่งเข้าข่าย
เป็นข้อยกเว้นการเปิดเผยตามนัยมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ
การบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ
กำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และได้ตรวจดูเอกสารต่างๆ แล้ว สรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ให้
สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์เปิดเผยบันทึกสรุปผลการตรวจสอบและพิจารณา
เรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ที่ร้องเรียนกล่าวหาว่า บริษัทหลักทรัพย์ เอบีเอ็น แอมโร เอเชีย จำกัด (มหาชน)
กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหาย
ส่วนผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ได้ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็น
ลูกค้าที่เปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์กับบริษัทหลักทรัพย์ เอบีเอ็น แอมโร เอเชีย จำกัด (มหาชน) ได้เข้าร้องเรียน
กับสำนักงานฯ เมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ว่า หุ่นในบัญชีของผู้อุทธรณ์สูญหายไป และได้รับเงินค่าขายหุ้น
จากบริษัทฯ ไม่ครบถ้วน จึงขอให้สำนักงานฯ ตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือขอให้

เปิดเผยสรุปผลการพิจารณาเรื่องร้องเรียนดังกล่าว แต่สำนักงานฯ มีหนังสือปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า เรื่องร้องเรียนของผู้ถูกร้องยังอยู่ในกระบวนการตรวจสอบมาตรฐานการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ของบริษัทหลักทรัพย์ เอบีเอ็น แอมโร เอเชีย จำกัด (มหาชน) นอกจากนี้ยังได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า บริษัทหลักทรัพย์ เอบีเอ็น แอมโร เอเชีย จำกัด (มหาชน) มีหนังสือคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพราะมีเหตุให้กระทบประโยชน์ได้เสียของบริษัทฯ เนื่องจากข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้ถูกร้องและเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นข้อมูลความลับทางธุรกิจของบริษัทฯ รวมทั้งรายละเอียดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำผิดทางกฎหมายโดยทุจริตของพนักงานของบริษัทฯ กับพวกซึ่งบริษัทได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน กองบังคับการสืบสวนสอบสวนคดีเศรษฐกิจไว้แล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอจะทำให้ผู้ถูกร้องและผู้กระทำผิดรายอื่นๆ ล่วงรู้รายละเอียดข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ซึ่งอาจทำให้ผู้กระทำผิดหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดดำเนินการทำลายพยานหลักฐานในส่วนอื่นที่เกี่ยวข้องในคดีอื่นจะทำให้ผู้กระทำผิดหลุดพ้นจากความผิดทางอาญาที่ก่อขึ้นได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้ว เห็นว่า เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสรุปผลการตรวจสอบเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในกระบวนการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หากให้มีการเปิดเผยจะกระทบต่อระบบการควบคุมกำกับบริษัทผู้ประกอบการธุรกิจหลักทรัพย์ จนอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์เสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ อีกทั้งการจัดทำข้อมูลข่าวสารดังกล่าวยังอยู่ในขั้นตอนของการสรุปข้อเท็จจริงและจัดทำความเห็นประกอบการเสนอผู้มีอำนาจพิจารณา สภาพของข้อมูลข่าวสารจึงมีลักษณะเป็นความเห็นภายในของเจ้าหน้าที่ ข้อมูลข่าวสารตามคำขอจึงอยู่ในข่ายข้อยกเว้นที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ ทั้งนี้ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงประโยชน์ของสาธารณะ ประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงาน และการคุ้มครองความเป็นอิสระของเจ้าหน้าที่ในการทำความเห็นหรือให้คำแนะนำภายในหน่วยงานแล้ว เห็นว่า การที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์มีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีมติให้ยกอุทธรณ์ อนึ่ง หากกระบวนการสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนของผู้ถูกร้องเป็นที่ยุติแล้ว ให้สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ถูกร้องทราบต่อไป

ลงชื่อ	สมยศ เชื้อไทย	หัวหน้าองค์คณะที่ ๓	ลงชื่อ	ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์	กรรมการ
	(นายสมยศ เชื้อไทย)			(ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์)	
ลงชื่อ	ธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์	กรรมการ	ลงชื่อ	วรเจตน์ ภาคีรัตน์	กรรมการ
	(นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)			(นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์)	
ลงชื่อ	อิกหาญ ไตรรงค์ดี	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์			
	(นายอิกหาญ ไตรรงค์ดี)				
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ			วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๕		

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๒ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดปัตตานีเกี่ยวกับสำนวนการดำเนินการทางวินัย
ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดปัตตานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานี ขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยกรณีผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่าละทิ้งหน้าที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานีเกี่ยวกับการเตรียมการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล และกรณีกระทำความผิดฐานปฏิบัติหน้าที่ไม่เป็นไปตามกฎหมาย และระเบียบของทางราชการเกี่ยวกับจัดซื้อจัดจ้าง

จังหวัดปัตตานีมีหนังสือ ที่ ปน ๐๐๑๘/๑๘๖๒๕ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ แจ้งต่อผู้อุทธรณ์ว่าข้อมูลข่าวสารตามคำขอดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่เข้าลักษณะต้องห้ามมิให้เปิดเผย เพราะจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของผู้เกี่ยวข้องได้ จึงไม่อนุญาตให้เปิดเผย

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวของจังหวัดปัตตานี

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องแล้ว ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานีใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ขอให้จังหวัดปัตตานีเปิดเผยสำนวนการสอบสวน ๒ รายการ คือ สำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่าละทิ้งหน้าที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานีเกี่ยวกับการเตรียมการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลตำบลยะรัง และสำนวนการสอบสวนทางวินัยกรณีผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดฐานปฏิบัติหน้าที่ไม่เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างโครงการก่อสร้างถนนลาดยางผิวเรียบ หมู่ที่ ๔ ตำบลบ่อทอง จังหวัดปัตตานีพิจารณาคำขอของผู้อุทธรณ์แล้วมีคำสั่งไม่อนุญาตให้เปิดเผยโดยอ้างเหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการมีลักษณะต้องห้ามมิให้เปิดเผย เพราะจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์และอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของผู้เกี่ยวข้องได้ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยอ้างว่าต้องการทราบ

ข้อเท็จจริงและตรวจดูพยานหลักฐาน ที่เป็นสาระสำคัญอันเป็นเหตุให้ตนต้องรับโทษตามข้อกล่าวหา ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการโต้แย้งคำสั่งลงโทษทางวินัยและใช้สิทธิต่อสู้ป้องกันตนในชั้นศาลปกครองต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้ตรวจสอบจำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง และจำนวนการสอบสวนทางวินัยซึ่งจังหวัดปัตตานีจัดส่งมาให้ตามหนังสือจังหวัดปัตตานีที่ มท ๐๘๔๖.๓/๒๑๐๙๖ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แล้วเห็นว่า การดำเนินการทางวินัยต่อผู้อุทธรณ์เป็นที่ยุติแล้วทั้งในขั้นต้น และขั้นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย อีกทั้งเนื้อหาในข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการตามคำขอก็ไม่ปรากฏว่ามีข้อความส่วนใดที่จะเป็นความลับของทางราชการอันสมควรพึงปกปิดไว้อีกต่อไป การที่ผู้อุทธรณ์ได้รับการพิจารณาโทษเป็นผลจากข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่และวิธีปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ที่มีได้เป็นตามขั้นตอนของกฎหมายและระเบียบของทางราชการ หากให้มีการเปิดเผยจำนวนการสอบสวนทางวินัยดังกล่าวก็ไม่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของจังหวัดปัตตานีแต่ประการใด ในส่วนของบันทึกถ้อยคำพยาน พยานทุกคนได้ให้ถ้อยคำตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายหรือเกี่ยวข้อง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนนี้ไม่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เว้นแต่ถ้อยคำของพยานบุคคลภายนอกที่ให้การเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการสอบสวนซึ่งพาดพิงเกี่ยวกับความประพฤติที่ไม่เหมาะสมของบุคคลอื่นพร้อมกับส่งเอกสารประกอบ ๒ ฉบับ เป็นข้อความที่มีได้เกี่ยวกับการสอบวินัยผู้อุทธรณ์ ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการดังกล่าว ยกเว้นถ้อยคำของพยานบุคคลภายนอกและเอกสารประกอบ ไม่มีผลกระทบต่อการบังคับใช้กฎหมายของจังหวัดปัตตานีให้ต้องเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันแต่การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสและความชอบธรรมในการออกคำสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีคำวินิจฉัยให้จังหวัดปัตตานีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ถ้อยคำของพยานบุคคลภายนอกที่ให้การเพิ่มเติมคณะกรรมการสอบสวนซึ่งพาดพิงเกี่ยวกับความประพฤติที่ไม่เหมาะสมของบุคคลอื่นพร้อมกับเอกสารประกอบ ๒ ฉบับ ให้ลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนนี้

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงชาติ	หัวหน้าองค์คณะที่ ๒
(ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงชาติ)	
ลงชื่อ พลเอกสุพิทย์ วรอุทัย	กรรมการ
(พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย)	
ลงชื่อ สมคิด เลิศไพฑูรย์	กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ สมคิด เลิศไพฑูรย์)	
ลงชื่อ วิทยา ตันสุวรรณนท์	กรรมการผู้รับผิดชอบจำนวนอุทธรณ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยา ตันสุวรรณนท์)	
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๓ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาจ้างและแบบแปลนการก่อสร้างงาน
ปรับปรุงภูมิทัศน์หนองฮี-หนองลิม

ผู้อุทธรณ์ : นายประจักษ์ ภูแลข่า
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเทศบาลตำบลโคกศรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายประจักษ์ ภูแลข่า สมาชิกสภาเทศบาลตำบลโคกศรี อำเภอวังสามหมอ จังหวัดกาฬสินธุ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๕ และที่ ๐๐๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลโคกศรี ขอสำเนาเอกสารสัญญาจ้างและแบบแปลนการก่อสร้างงานปรับปรุงภูมิทัศน์ หนองฮี-หนองลิม จังหวัดกาฬสินธุ์

นายกเทศมนตรีตำบลโคกศรีได้พิจารณาหนังสือของผู้อุทธรณ์แล้ว มีคำสั่งไม่อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยให้เหตุผลว่าเป็นไปตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และเป็นไปตามดุลยพินิจของหัวหน้าหน่วยงาน

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลโคกศรีดังกล่าว โดยอ้างว่าเพื่อนำไปตรวจสอบการทำงานของผู้รับจ้างอันจะก่อประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงเพิ่มเติมของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงเพิ่มเติมของเทศบาลตำบลโคกศรีประกอบข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ที่เทศบาลตำบลโคกศรีจัดส่งมาให้และคำชี้แจงของผู้แทนเทศบาลตำบลโคกศรีสรุปได้ว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือเอกสารสัญญาจ้างระหว่างเทศบาลตำบลโคกศรี ผู้ว่าจ้างและห้างหุ้นส่วนจำกัดสันติรัตนโกศล ผู้รับจ้าง ผู้ว่าจ้างตกลงว่าจ้างทำการปรับปรุงสถานที่พักผ่อนหย่อนใจบริเวณที่สาธารณะหนองฮี-หนองลิม ภายในเขตเทศบาลตำบลโคกศรี อำเภอวังสามหมอ จังหวัดกาฬสินธุ์ ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๔๙/๒๕๕๕ จำนวน ๑๒ แผ่น และแบบแปลนประกอบเลขที่ ๐๐๑/๒๕๕๕ จำนวน ๑๙ แผ่น เทศบาลตำบลโคกศรีชี้แจงเหตุที่ไม่เปิดเผยไม่ได้เพราะผู้ขอไม่แจ้งวัตถุประสงค์ในการขอและเห็นว่าการเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยเกรงว่าผู้ขออาจนำข้อมูลที่ได้รับไปบิดเบือนต่อชาวบ้านทำให้เกิดความเสียหาย

ต่อเทศบาลตำบลโคกศรีได้

ส่วนผู้อุทธรณ์มีหนังสือชี้แจงเพิ่มเติมสรุปได้ว่า ต้องการตรวจสอบว่าแบบแปลนการก่อสร้างมีการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงจากเดิมหรือไม่ หากผู้รับจ้างไม่ได้ดำเนินการตามสัญญาจ้างและแบบแปลนการก่อสร้างจะทำให้สำนักงานเทศบาลตำบลโคกศรีและประชาชนเสียหาย การปกปิดข้อมูลอาจจะนำไปสู่การทุจริตประพฤติมิชอบต่อหน้าที่ สำหรับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ประกอบด้วยสัญญาจ้าง แผนที่แสดงแนวเขตบริเวณสถานที่โครงการปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวดังกล่าวซึ่งมีการประทับตราของสำนักงบประมาณและกรมการปกครองแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานตามโครงการและการใช้จ่ายงบประมาณโครงการตามแผนงานประจำปีเข้าข่ายเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ เพื่อการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆของรัฐ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงไม่เข้าข่ายเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์ต้องการรู้ข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบการดำเนินการของเทศบาลตำบลโคกศรีจึงเป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลโคกศรีจึงมิชอบ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลโคกศรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาจ้างแบบแปลนการก่อสร้างงานปรับปรุงภูมิทัศน์หนองฮี-หนองลิ้มพร้อมเอกสารประกอบตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ โดยถ่ายสำเนาพร้อมรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ด้วย

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ (ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๑
ลงชื่อ แ่งน้อย วิศวโยธิน (นางแ่งน้อย วิศวโยธิน)	กรรมการ
ลงชื่อ สมชาย หอมลออ (นายสมชาย หอมลออ)	กรรมการ
ลงชื่อ ดิเรก สุนทรเกตุ (นายดิเรก สุนทรเกตุ)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๔ / ๒๕๔๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีกรณีไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในสำนวน
การสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นายประสงค์ เลิศรัตนวิสุทธิ์ ผู้อุทธรณ์ที่ ๑
นายตุลสติย์ ทับทิม ผู้อุทธรณ์ที่ ๒
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ที่ ๑ มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๕ ถึงประธานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (นายกร ทัพพะรังสี) ขอให้เปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัยกรณีที่เราเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศติดตามประเมินผล สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (สำนักงาน ป.ป.ง) ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยเกี่ยวกับการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีมีหนังสือ ที่ นร ๐๔๐๓/๐๓๐๖๗๖ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๕ ปฏิเสธการเปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัยดังกล่าว โดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารลับของทางราชการและสำนวนการสอบสวนทางวินัยอยู่ระหว่างการดำเนินการของสำนักงาน ก.พ. ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ หากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้พระราชบัญญัติดังกล่าวเสื่อมประสิทธิภาพ

ผู้อุทธรณ์ที่ ๑ มีหนังสือลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๕ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนทางวินัยของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

ในระหว่างที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายดำเนินกระบวนการพิจารณาวินิจฉัยคำอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ที่ ๑ นั้น ผู้อุทธรณ์ที่ ๒ มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีในกรณีเดียวกัน และสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยให้เหตุผลทำนองเดียวกันกับกรณีของผู้อุทธรณ์ที่ ๑ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีมติให้รวมการพิจารณาและมีคำวินิจฉัยไปในคราวเดียวกัน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี และ

เอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องแล้ว ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ขอให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัยกรณีที่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศและติดตามประเมินผล สำนักงาน ป.ป.ง. ถูกกล่าวหาว่าปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ ในการรับฟังคำชี้แจงเพิ่มเติมของผู้อุทธรณ์ได้ข้อเท็จจริงว่า ผู้อุทธรณ์ที่ ๑ มีความประสงค์ที่จะขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย และบันทึกถ้อยคำพร้อมชื่อของพยานบุคคลทุกคน เนื่องจากต้องการทราบข้อเท็จจริงและตรวจดูข้อมูลข่าวสารทั้งหมดที่เป็นประเด็นสำคัญอันเป็นเหตุให้ผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยมีคำสั่งให้ยุติเรื่องกรณีตามข้อกล่าวหา ส่วนผู้อุทธรณ์ที่ ๒ มีความประสงค์ขอให้เปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัยในส่วนที่เกี่ยวกับรายงานการสอบสวนทางวินัยและบันทึกถ้อยคำพยาน โดยไม่ประสงค์จะขอทราบชื่อบุคคล ทั้งนี้ เพื่อต้องการตรวจสอบหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาข้อกล่าวหากรณีการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินอันกระทบกระเทือนต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนโดยไม่สมควร เนื่องจากในกรณีของการใช้อำนาจตามกฎหมายของสำนักงาน ป.ป.ง. ศาลปกครองได้มีคำสั่งจำหน่ายคดีตามคดีหมายเลขแดงที่ ๑๒๕๑ และ ๑๒๕๒/๒๕๔๕ โดยในสำนวนคดีมีเหตุผลประการหนึ่งว่า การออกคำสั่งของสำนักงาน ป.ป.ง. เพื่อขอข้อมูลธุรกรรมทางการเงินของบุคคลจากสถาบันการเงินต่างๆ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งไม่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะออกคำสั่งดังกล่าว ในส่วนคำชี้แจงของผู้แทนสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฟังได้ว่า เหตุที่ปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีการกำหนดขึ้นความลับไว้ และยืนยันว่าเอกสารในสำนวนการสอบสวนทางวินัยทั้งหมดมีอยู่เพียงชุดเดียว ซึ่งสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้จัดส่งไปยังสำนักงาน ก.พ. พร้อมกับรายงานผลการดำเนินการทางวินัยแล้ว ทั้งนี้ ตามข้อ ๑๐ ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๙ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจึงไม่มีสำนวนการสอบสวนทางวินัยดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง

ต่อมาเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศและติดตามประเมินผลมีหนังสือขอเข้าชี้แจงและคัดค้านการเปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัยที่เกี่ยวข้องตน ซึ่งคณะกรรมการวินัยพิจารณาการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้ว เห็นว่า บุคคลทั้งสองเป็นผู้มีส่วนได้เสียและอาจได้รับผลกระทบจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ จึงมีมติให้เข้าชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ คำชี้แจงสรุปได้ว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานที่เป็นความลับของสำนักงาน ป.ป.ง. โดยมีบทบัญญัติมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ คัดค้านไว้มิให้เปิดเผย อีกทั้งเป็นข้อมูลที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติในส่วนที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน นอกจากนี้ สำนวนการสอบสวนทางวินัยในกระบวนการพิจารณาของ ก.พ. ยังไม่เป็นที่ยุติ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะทำให้เกิดความสับสนแก่ผู้เกี่ยวข้องและจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพรวมถึงอาจจะกระทบถึงสิทธิอันพึงได้รับการคุ้มครองของพยานบุคคลที่ให้ถ้อยคำไว้ในสำนวนการสอบสวนทางวินัยดังกล่าวโดยผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศฯมิได้ให้เหตุผลโต้แย้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวน

ทางวินัยที่จะกระทบสิทธิของตนเองและเลขาธิการ ป.ป.ง. แต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย เห็นว่า รายงานการสอบสวนทางวินัยและบันทึกถ้อยคำพยานในสำนวนการสอบสวนทางวินัยตามคำขอของผู้อุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยจัดทำขึ้นเพื่อดำเนินการตามคำสั่งของสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๘๑/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๕ เมื่อผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเป็นที่ยุติ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจะต้องเป็นหน่วยดำเนินการเก็บรักษาไว้ตามระเบียบของทางราชการต่อไป แต่เมื่อสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้ดำเนินการจัดส่งข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนทางวินัยทั้งหมดให้สำนักงาน ก.พ. เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามข้อ ๑๐ ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนั้นในปัจจุบันถือได้ว่า ข้อมูลข่าวสารของราชการดังกล่าวอยู่ในความครอบครองของสำนักงาน ก.พ. คณะกรรมการวินิจัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติในการประชุมครั้งที่ ๓๙/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เรียกสำนวนการสอบสวนทางวินัยกรณีตามอุทธรณ์จากสำนักงาน ก.พ. มาเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัย และเมื่อได้ตรวจสอบแฟ้มสำนวนการสอบสวนทางวินัยที่สำนักงาน ก.พ. ส่งมาให้ตามหนังสือ ลับ ที่ นร ๑๐๐๙.๑/ล ๑๑๑๓ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ทั้งหมด โดยพิจารณาคำขอของผู้อุทธรณ์ประกอบด้วยแล้ว ได้ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนทางวินัยที่ผู้อุทธรณ์ประสงค์ขอให้เปิดเผยประกอบด้วยข้อมูลข่าวสาร ๒ รายการ ดังนี้

๑. รายงานการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๘๑/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๕ ซึ่งจัดเก็บไว้ในแฟ้มจำนวน ๑ แฟ้ม (มีเอกสารรวม ๒๔๒ หน้า)

๒. บันทึกคำให้การของพยานบุคคลทุกคน ซึ่งจัดเก็บอยู่ในแฟ้มจำนวน ๒ แฟ้ม โดยเป็นแฟ้มที่บรรจุบันทึกถ้อยคำของพยานฝ่ายผู้กล่าวหาจำนวน ๑ แฟ้ม มีพยานรวม ๒๖ คน (มีเอกสารรวม ๑๖๕ หน้า) และแฟ้มบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหาและพยานฝ่ายผู้ถูกกล่าวหาจำนวน ๑ แฟ้ม มีพยานรวม ๓ คน (มีเอกสารรวม ๑๙๖ หน้า)

คณะกรรมการวินิจัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ในกระบวนการสอบสวนทางวินัย เมื่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้สรุปรายงานการสอบสวนเสนอนายกรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการแล้ว การสอบสวนทางวินัยย่อมถือเป็นอันยุติลงในระดับ สำหรับขั้นตอนการส่งเรื่องให้ ก.พ. เพื่อพิจารณาตามข้อ ๑๐ ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๙ นั้น เป็นขั้นตอนที่มีวัตถุประสงค์เพียงเพื่อเป็นมาตรการที่จะทบทวนคำสั่งของผู้มีอำนาจสั่งลงโทษให้เป็นไปโดยยุติธรรม และถูกต้องเหมาะสมยิ่งขึ้น และเมื่อนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งให้ยุติเรื่อง ผลการพิจารณาสอบสวนทางวินัยขั้นต้นจึงถือเป็นที่สุดโดยมิต้องรอฟังผลการพิจารณาของ ก.พ. อีกต่อไป

มีประเด็นให้ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การเปิดเผยสำนวนการสอบสวนในกรณีนี้จะเป็นการเปิดเผย

ความลับของทางราชการซึ่งขัดกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๖ หรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย เห็นว่า มาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ห้ามมิให้ผู้ใดรู้ความลับในราชการเกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้กระทำการด้วยประการใด ๆ ให้ผู้อื่นรู้หรืออาจรู้ความลับดังกล่าว แต่บทบัญญัติดังกล่าวนี้ก็มีข้อยกเว้นไว้ในกรณีที่เป็นการปฏิบัติตามหน้าที่หรือตามกฎหมาย ซึ่งเป็นกรณียกเว้นไม่ว่าจะเป็นการปฏิบัติตามหน้าที่หรือตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินโดยเฉพาะ หรือตามกฎหมายอื่น และถึงแม้ว่าพระราชบัญญัติดังกล่าวไม่มีบทบัญญัติกำหนดข้อยกเว้นไว้ก็ตาม หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐก็อาจอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เปิดเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงาน ประโยชน์ของสาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน ทั้งนี้เพราะพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นกฎหมายที่คุ้มครองสิทธิของประชาชนในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการซึ่งเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนตามบทบัญญัติมาตรา ๕๘ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และหากมีกรณีที่มีผู้อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐ คณะกรรมการการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ก็มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยกรณีอุทธรณ์ดังกล่าวเพื่อทบทวนการใช้ดุลพินิจมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานได้อีกชั้นหนึ่ง ซึ่งในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ คณะกรรมการการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารย่อมจะต้องผูกพันต่อสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนตามมาตรา ๒๗ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่บัญญัติว่า “สิทธิและเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญที่รับรองไว้โดยชัดแจ้งโดยปริยาย หรือ โดยคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญย่อมได้รับความคุ้มครองและผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล และองค์การอื่นของรัฐ โดยตรงในการตรากฎหมาย การใช้บังคับกฎหมายและการตีความหมายกฎหมายทั้งปวง” เมื่อคณะกรรมการการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้วินิจฉัยไปอย่างใดแล้ว มาตรา ๓๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ บัญญัติให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเป็นที่สุด โดยมีระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ กำหนดให้ คำวินิจฉัยที่คณะกรรมการการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารวินิจฉัยให้เปิดเผยโดยไม่มีข้อจำกัดหรือเงื่อนไขใด ให้ถือว่าข้อมูลข่าวสารนั้น ถูกยกเลิกชั้นความลับแล้ว ดังนั้น เหตุผลที่ผู้มีส่วนได้เสียยกขึ้นมาอ้างในประเด็นความลับของทางราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองไว้ จะเปิดเผยมิได้นั้น จึงฟังไม่ขึ้น

สำหรับประเด็นที่ว่า การเปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัยในกรณีนี้จะกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของชาติในส่วนที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ตลอดจนการปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ง. หรือไม่ นั้น คณะกรรมการการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาเห็นว่า เนื้อหาสาระในรายงานการสอบสวนทางวินัยและบันทึกถ้อยคำพยานมีแต่ข้อความที่เป็นกรณีเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและการพิจารณาว่า การปฏิบัติหน้าที่และการใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ง. เป็นการชอบด้วยกฎหมายหรือไม่เท่านั้น ไม่มีข้อมูลข่าวสารใดที่หากเปิดเผยแล้วจะกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของชาติและแม้ว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้มีการกำหนดขึ้นความลับของเอกสารไว้ก็ตาม แต่เนื้อหาสาระของข้อมูลข่าวสารก็มิได้มีลักษณะที่จะกระทบต่อประโยชน์แห่งรัฐหรือสาธารณะ

อย่างร้ายแรงแต่ประการใด แต่เป็นกรณีการสอบสวนทางวินัยเกี่ยวกับการใช้อำนาจตามกฎหมายของสำนักงาน ป.ป.ง. ที่กระทบถึงสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนตามรัฐธรรมนูญอันได้แก่ สิทธิในการความเป็นอยู่ ส่วนตัวของประชาชนยิ่งไปกว่านั้น เมื่อได้ตรวจดูเอกสารรายงานการสอบสวนทางวินัยและบันทึกถ้อยคำของ พยานโดยละเอียดแล้วพบว่าข้อความที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ง. เป็นเพียงขั้นตอนการปฏิบัติ ตามหลักเกณฑ์และกระบวนการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และระเบียบที่เกี่ยวข้องโดยมิได้มีข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับเทคนิควิธีการเป็นการเฉพาะในการตรวจสอบหรือการสืบสวน เป็นพิเศษแต่เป็นข้อมูลที่แสดงขั้นตอนการดำเนินการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินของบุคคลโดยปกติตาม หลักเกณฑ์วิธีการของกฎหมายซึ่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ง. แต่อย่างใด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่มีผลทำให้การปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ง. เสื่อมประสิทธิภาพ

ส่วนประเด็นที่ว่า การเปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัยกรณีนี้จะกระทบกระเทือนสิทธิของ พยานบุคคลหรือไม่นั้น เห็นว่า ผู้ให้ถ้อยคำสามารถแยกได้เป็น ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มผู้ปฏิบัติ ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ของรัฐและพนักงานของหน่วยงานเอกชน และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วยนักกฎหมาย นักวิชาการ และผู้ทรงคุณวุฒิ กลุ่มปฏิบัติได้ให้ถ้อยคำในลักษณะของกระบวนการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ และข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการตรวจสอบการทำธุรกรรมทางการเงินของบุคคล ซึ่งจำกัดอยู่เฉพาะบุคคลในกลุ่มพยานฝ่ายผู้กล่าวหา อีกทั้งไม่มีถ้อยคำใดที่จะสื่อได้ว่า มีการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ อันจะกระทบต่อบุคคลอื่นให้เสียหาย ส่วนกลุ่มผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเท็จจริงในเชิงวิชาการทั้งทฤษฎีและความเห็น ข้อกฎหมายรวมถึงประสบการณ์ในการปฏิบัติงานของตนเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และ หลักราชการที่เหมาะสมในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ ไม่ปรากฏว่าคำให้การของพยานบุคคลทุกคนจะเป็นผลร้ายต่อบุคคลหนึ่งบุคคลใด การเปิดเผยข้อมูลในส่วนนี้ไม่มีผลกระทบส่วนได้เสียอันพึงได้รับการคุ้มครองของ บุคคลจึงไม่จำเป็นต้องปกปิดข้อความและชื่อของผู้ให้ถ้อยคำ และในกรณีนี้ไม่ปรากฏพฤติการณ์ใดที่เมื่อให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแล้วจะเกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลแต่อย่างใด จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้

อย่างไรก็ตาม เมื่อได้ตรวจรายงานการสอบสวนทางวินัยและบันทึกถ้อยคำของพยานแล้ว พบว่า ยังมีข้อความบางส่วนพาดพิงบุคคลอื่นอันประกอบด้วยกลุ่มสื่อมวลชน กลุ่มผู้เกี่ยวข้องกรณีการสอบสวนกรณี ทางด่วนของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย และกลุ่มองค์กรเอกชน (NGO) ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ง. ได้ตรวจสอบ การทำธุรกรรมทางการเงิน ดังนั้น ชื่อของบุคคลที่ปรากฏในสำนวนการสอบสวนทางวินัยดังกล่าว จึงเป็นข้อมูล ข่าวสารที่หากเปิดเผยแล้วจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร สมควรให้ลบหรือตัดทอน หรือทำด้วย ประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยชื่อของบุคคลดังกล่าว นอกจากนี้ ข้อมูลข่าวสารที่แนบท้ายบันทึกถ้อยคำของ ผู้ถูกกล่าวหาในส่วนที่เกี่ยวกับประวัติของเลขาธิการ ป.ป.ง. และผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศและติดตาม ประเมินผลถือเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่สมควรได้รับการคุ้มครองมิให้เปิดเผยเช่นเดียวกัน

ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงาน ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ได้เสีย ของบุคคลที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่า สำนวนการสอบสวนเป็นกรณีเกี่ยวกับการใช้อำนาจตามกฎหมายที่กระทบต่อ สิทธิเสรีภาพของประชาชน จึงเป็นการสมควรที่ผู้ใช้อำนาจตามกฎหมายจะต้องถูกตรวจสอบให้เป็นที่ประจักษ์ ว่าการกระทำตามข้อกล่าวหาเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ทั้งนี้ เพื่อป้องกันมิให้มีการรุกรานสิทธิ

เสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนโดยไม่สมควรเกิดขึ้นได้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะมากกว่าที่จะปกปิด ในด้านเอกชนที่เกี่ยวข้องซึ่งต้องพิจารณาโดยซึ่งน้ำหนักประโยชน์ได้เสียระหว่างผู้ถูกกล่าวหา พยานบุคคล และผู้อุทธรณ์นั้น เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ส่งผลร้ายต่อผู้ถูกกล่าวหา เนื่องจากการสอบสวนทางวินัยปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา นอกจากนั้น การเปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัยยิ่งจะแสดงถึงความโปร่งใสในการใช้อำนาจตามกฎหมายของผู้ถูกกล่าวหาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เป็นທີ່ประจักษ์อันจะเป็นผลดีต่อสำนักงาน ป.ป.ง. เองเพราะประชาชนจะเกิดความเชื่อมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ง. เนื่องจากกรณีนี้มีข้อสงสัยว่า สำนักงาน ป.ป.ง. ใช้อำนาจเกินขอบเขตและเลือกปฏิบัติ ในส่วนของพยานก็ไม่ปรากฏข้อความที่จะเป็นเหตุก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความไม่ปลอดภัยต่อพยานบุคคล และในส่วนของอุทธรณ์ การเปิดเผยจะทำให้ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ทำหน้าที่ผู้สื่อข่าวสืบความสงสัยในเหตุที่เข้าใจว่าการมีคำสั่งยุติเรื่องทางวินัยเป็นไปโดยไม่ชอบ และในประการสำคัญจะทำให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวแทนของประชาชนมีโอกาสตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐในการกระทำที่ส่งผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนอีกทางหนึ่งด้วย ดังนั้น รายงานผลการสอบสวนทางวินัยและบันทึกถ้อยคำของพยานบุคคลในสำนวนการสอบสวนทางวินัยกรณีนี้จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยแล้วจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและหรือสำนักงาน ก.พ. แล้วแต่กรณีที่เป็นผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในปัจจุบัน เปิดเผยรายงานผลการสอบสวนทางวินัยดังกล่าวพร้อมบันทึกถ้อยคำ และชื่อของพยานบุคคลทั้งหมดแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้ปกปิดชื่อของบุคคลที่ถูกตรวจสอบการทุจริตทางการเงิน และประวัติส่วนบุคคลของเลขาธิการ ป.ป.ง. และผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศและติดตามประเมินผล สำนักงาน ป.ป.ง. พร้อมทั้งให้คัดสำเนาและรับรองสำเนาถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

ลงชื่อ สมยศ เชื้อไทย	หัวหน้าองค์คณะที่ ๓
(นายสมยศ เชื้อไทย)	
ลงชื่อ ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์	กรรมการ
(ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์)	
ลงชื่อ ธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์	กรรมการ
(นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)	
ลงชื่อ อี๊กหาญ ไตรรงค์	กรรมการ
(นายอี๊กหาญ ไตรรงค์)	
ลงชื่อ วรเจตน์ ภาศิริรัตน์	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
(นายวรเจตน์ ภาศิริรัตน์)	
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ	วันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๕ / ๒๕๕๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชุมคณะกรรมการธนาคารอาคารสงเคราะห์
กรณีมีคำสั่ง ที่ พ.๑๒๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารอาคารสงเคราะห์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นพนักงานธนาคารอาคารสงเคราะห์และได้รับคำสั่งให้
พนักงานได้มีหนังสือที่ ปษษ ๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงธนาคารอาคารสงเคราะห์ ขอคัดสำเนา
พร้อมรับรองถูกต้องข้อมูลข่าวสารต่างๆ ดังนี้

๑. วาระการประชุมพร้อมเอกสารทั้งหมด (ถ้ามี) ในการประชุมคณะกรรมการธนาคาร
อาคารสงเคราะห์ เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๔ เรื่องพนักงาน

๒. รายงานการประชุมคณะกรรมการธนาคารอาคารสงเคราะห์พร้อมเอกสารประกอบทั้งหมด
(ถ้ามี) เรื่องพนักงาน ในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๔ พร้อมรายชื่อคณะกรรมการธนาคารและ
ผู้เข้าร่วมการประชุม

๓. สรรพเอกสารต่างๆ ประกอบการประชุมตามวาระและมติเรื่องพนักงาน

ธนาคารอาคารสงเคราะห์มีหนังสือ ที่ วษ ๑๒๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ ปฏิเสธ
การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการเกี่ยวกับการสอบสวนการ
กระทำผิดทางวินัยและการกระทำผิดทางอาญาของผู้อุทธรณ์ คณะกรรมการธนาคารพิจารณาสั่งให้พนักงาน
จนกว่าการสอบสวนพิจารณาจะถึงที่สุด ตามข้อบังคับธนาคารอาคารสงเคราะห์ ฉบับที่ ๑๙ เรื่อง ระเบียบปฏิบัติ
ของพนักงานธนาคารว่าด้วยวินัย การสอบสวน การลงโทษพนักงานและลูกจ้าง การอุทธรณ์การถูกลงโทษของ
พนักงานและลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๒๐ ข้อ ๑๑ ทั้งเรื่องดังกล่าวอยู่ระหว่างการสอบสวนพิจารณาความผิดทางอาญา
ฉะนั้น หากธนาคารอาคารสงเคราะห์ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารทางราชการดังกล่าวแล้ว อาจทำให้การสอบสวน
วินัยและการสอบสวนพิจารณาความผิดทางอาญาได้รับผลกระทบ ซึ่งจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อม
ประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม
การทดสอบ การตรวจสอบหรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม ทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว
อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร

ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๔) ประกอบกันไม่เป็นไปตามระเบียบธนาคาร
อาคารสงเคราะห์ ฉบับที่ ๑๒ ว่าด้วยการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการในธนาคารอาคารสงเคราะห์ไว้ให้
ประชาชนตรวจดู พ.ศ. ๒๕๔๔

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยให้เหตุผลว่า คำสั่งธนาคารอาคารสงเคราะห์ ที่ พ.
๑๒๗/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๔ สั่งพนักงานผู้อุทธรณ์จนกว่าการสอบสวนพิจารณาจะถึงที่สุด ตาม
มติคณะกรรมการธนาคารอาคารสงเคราะห์ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๔ นั้นไม่ชอบ เพราะ
ผู้อุทธรณ์มิได้ทราบข้อมูลข่าวสารและเอกสารต่างๆ ที่นำมาประกอบการมีมติดังกล่าว ทั้งผู้อุทธรณ์มิได้รับทราบ
ก่อนออกคำสั่งและเมื่อออกคำสั่งไปแล้ว ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียควรที่จะ
ได้รับทราบและตรวจสอบข้อมูลข่าวสารได้ เพื่อการปกป้องสิทธิตามกฎหมายต่อไป

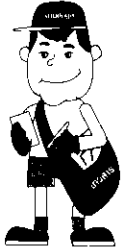
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ
การบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์โดยรับฟังคำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และของผู้แทนธนาคารอาคาร
สงเคราะห์ประกอบเอกสารสรุปความได้ว่า เมื่อปลายปี พ.ศ. ๒๕๓๙ ตำแหน่งกรรมการผู้จัดการธนาคาร
อาคารสงเคราะห์จะว่างลง ผู้อุทธรณ์เป็น ๑ ใน ๔ ของผู้ที่อาจจะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนั้น แต่ผู้อุทธรณ์
ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงและถูกพักงาน และยังไม่เคยไปให้ปากคำเรื่องที่ถูกละเมิด
จึงประสงค์จะขอทราบผลการสอบสวนในส่วนที่สรุปว่าไม่มีความผิดซึ่งธนาคารอาคารสงเคราะห์อ้างว่าเป็น
ความลับของทางราชการ แต่ผู้อุทธรณ์เห็นว่าเมื่อเรื่องเป็นที่ยุติแล้วไม่น่าเป็นความลับสำหรับผู้อุทธรณ์เพราะเป็น
ผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง ส่วนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงที่ยังไม่แล้วเสร็จ ผู้อุทธรณ์ก็ประสงค์ให้ธนาคารฯ
แสดงพยานหลักฐานที่กล่าวหาผู้อุทธรณ์ เพราะผู้อุทธรณ์เชื่อว่าเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับพยานบางเรื่องมีการ
ปลอมแปลงและตนได้ฟ้องเป็นคดีแล้วด้วย

สำหรับคำสั่งพนักงานซึ่งส่งภายหลังที่ผู้อุทธรณ์ไปช่วยราชการที่กระทรวงการคลังผู้อุทธรณ์
ประสงค์จะขอข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการมีคำสั่งพนักงานดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายงานการประชุมพร้อมเอกสาร
ประกอบการประชุม เพราะในการประชุมครั้งนี้ คณะกรรมการธนาคารอาคารสงเคราะห์มีมติสั่งพนักงาน
ผู้อุทธรณ์เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับธนาคารอาคารสงเคราะห์เท่านั้น ส่วนในสถานะรองผู้อำนวยการศูนย์
ปฏิบัติการเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง ผู้อุทธรณ์ยังปฏิบัติหน้าที่อยู่ เรื่องคำสั่งพนักงานนี้ผู้อุทธรณ์ได้นำ
คดีฟ้องร้องต่อศาลแรงงานและศาลแรงงานได้สั่งให้เพิกถอนคำสั่งพนักงานและให้จ่ายเงินเดือนแล้ว รวมทั้งเรื่อง
การสอบสวนทางวินัยก็ยังไม่แล้วเสร็จ

ส่วนในคดีอาญา กองบังคับการสืบสวนสอบสวนคดีเศรษฐกิจได้ทำสำนวนส่งฟ้องถึงพนักงาน
อัยการโดยได้รวมเรื่องการสอบสวนของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติไปด้วยนั้น
ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่าเดิมพนักงานสอบสวนมีความเห็นสั่งไม่ฟ้องผู้อุทธรณ์แต่ภายหลังกลับสั่งฟ้อง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ
การบังคับใช้กฎหมายพิจารณาข้อมูลข่าวสารที่ทางธนาคารอาคารสงเคราะห์จัดส่งมาตามหนังสือลับ ที่ สด (พิเศษ)
๑๓๗๘/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๔๔ จำนวน ๑๘๕ หน้า และหนังสือลับ ที่ สด (พิเศษ) ๔๖๘/๒๕๔๕
ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๕ จำนวน ๑๗๘ หน้า แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารส่วนใหญ่ไม่เป็นข้อมูลข่าวสารของ

ราชการที่มีลักษณะตามนัยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับเมื่อได้รับฟังข้อเท็จจริงว่าการสอบสวนทางวินัยผู้ถูกลงโทษได้ดำเนินการไปอย่างล่าช้า แต่บัดนี้การสอบสวนเสร็จสิ้นและมีคำสั่งนายอำนวยการอาคารสงเคราะห์ ที่ พ.๑๑๗/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๕ ให้ผู้ถูกลงโทษออกจากความเป็นพนักงานอาคารแล้ว การเปิดโอกาสให้ผู้ถูกลงโทษได้ทราบข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอจะทำให้ผู้ถูกลงโทษมีโอกาสตรวจสอบความชอบธรรมเพื่อการปกป้องสิทธิของตนได้ ประกอบกับไม่มีสิ่งบอกเหตุและข้อเท็จจริงที่เชื่อได้ว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

มาตรา ๓๕ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ธนาคารอาคารสงเคราะห์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวตามที่ผู้ถูกลงโทษร้องขอ โดยธนาคารอาคารสงเคราะห์อาจลบชื่อ ตำแหน่งและที่อยู่ของพยานได้ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้แก่ผู้ถูกลงโทษ

ลงชื่อ ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ (ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ)	หัวหน้าองค์คณะที่ ๑
ลงชื่อ (นายดิเรก สุนทรเกตุ)	กรรมการ
ลงชื่อ สมชาย หอมลออ (นายสมชาย หอมลออ)	กรรมการ
ลงชื่อ นางน้อย วิศวโยธิน (นางนางน้อย วิศวโยธิน)	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๕

หมายเหตุ นายดิเรก สุนทรเกตุ ได้ขอถอนตัวจากการเป็นองค์คณะในการพิจารณาวินิจฉัยกรณีอุทธรณ์นี้ เพราะได้เคยเป็นกรรมการในคณะกรรมการธนาคารอาคารสงเคราะห์และเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้

หนังสือรวมคำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างๆ ประจำปี ๒๕๕๕

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๘๑ ๘๕๕๒-๓

www.oic.go.th

ISBN : 974-9545-54-0

พิมพ์เมื่อ

สิงหาคม ๒๕๕๖

ที่ปรึกษา

นายรองพล เจริญพันธุ์

รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

นายชัชทอง โอภาสศิริวิทย์

ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

คณะทำงาน

นางวนิดา

สัการโกศล (หัวหน้าคณะ)

นางอัญญ์รัตน์

จันทร์ศิริ

นางสาวสังวาลย์

เอี่ยมสอาด

บรรณาธิการ

นางสาววรรณ

ศรีนนท์

พิมพ์ที่

บริษัท อิงค์ อาร์ต จำกัด

๒๐๗/๑๑ หมู่บ้านอโณทัย ถ.พระราม ๓ ซ.๙

แขวงบางคอกแหลม เขตบางคอกแหลม

กรุงเทพฯ ๑๐๑๒๐

โทร. ๐ ๒๖๘๙ ๒๕๔๔-๕ โทรสาร ๐ ๒๖๘๙ ๒๐๒๐

จำนวนพิมพ์

๒,๐๐๐ เล่ม

เพิ่มความโปร่งใส สร้างความมั่นใจ
ราชการไทย พร้อมให้ข้อมูล

ISBN : 974-9545-54-0

<http://www.oic.go.th>

e-mail : infothai@oic.go.th